1

ιουνης 1979

κρατικη τρομοκρατια

ΡΗΞΗ

πολιτικο δελτιο πληροφορησης • για μια προλεταριακη αριστερα [13]

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΔΕΛΤΙΟΥ - ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΕΝΟΣ ΝΕΟΥ ΕΝΤΥΠΟΥ

Δημοσιεύουμε κείμενο συζήτησης καί προετοιμασίας γιά τήν ἔκδοση τοῦ δελτίου.

– Ἀλλοῦ εἴδαμε τήν ἀνάγκη γιά τή δημιουργία ἑνός ὄργανου ἔκφρασης μιᾶς τάσης τοῦ κινήματος, αὐτῆς τῆς τάσης πού σχηματικά διαγράφουμε σάν προλεταριακή ἀριστερά. Προλεταριακή ἀριστερά γιά μᾶς δέν ἔχει τό νόημα μιᾶς ἁπλῆς διαπίστωσης προθέσεων – ὅτι δηλαδή ἡ ἀριστερά πρέπει νἆναι προλεταριακή – ἀλλά ἀφοράει συγκεκριμένη φάση τοῦ κινήματος. Τή φάση δηλαδή τῆς δράσης μιᾶς μειοψηφίας, πού σκοπεύει ἀκριβῶς στήν ὀργάνωση καί τήν ἔκφραση αὐτῆς τῆς μειοψηφίας καί ὄχι ἀκόμα στήν ἔκφραση τοῦ συνόλου τῶν λαϊκῶν μαζῶν. Δηλαδή πρόκειται γιά μιά τάση πού βρίσκεται στήν ΑΡΙΣΤΕΡΑ τοῦ κινήματος καί πού ἐνδιαφέρεται ἀκριβῶς στό νά ξεχωρίσει καί νά διαμορφωθεῖ αὐτή ἡ ἀριστερά, ΧΩΡΙΣΤΑ. Αὐτό εἶναι γιά μᾶς ἀνάγκη. Σέ μιά φάση πού ἀκόμα δέν ὑπάρχει ἕνα πλειοψηφικό ἐπαναστατικό κίνημα, ἡ προσπάθεια νά τά "ἐκφράσει κανείς ὅλα", ἡ ἐπιλογή τοῦ "σωστοῦ μέσου ὅρου", δέν εἶναι παρά τσαλαβούτημα σέ βαλτονέρια, ἀδυναμία μιᾶς ὁποιασδήποτε πραχτικῆς. Ἐκεῖ βρίσκεται ἡ πρώτη καί σημαντική διαφορά μέ τίς διάφορες μειοψηφικές ὁμαδοῦλες καί ὀργανώσεις πού θέλουν νά ἀπευθύνονται στό "σύνολο" καί ἔτσι καταντοῦν νά μήν ἀπευθύνονται πουθενά. Μ'αὐτή τήν ἔννοια, σέ μιά τέτοια φάση, εἶναι ἀναγκαία μιά πολιτική ΡΗΞΗΣ.

→

ποιηση

ΤΟΥΡΚΙΑ

~ Αὐτό τό νόημα δίνουμε στό "'Αριστερά" σήμερα καί ὄχι τό ὅτι εἴμαστε κι'ἐμεῖς "ἀριστεροί", τό νόημα δηλαδή τῆς _ἀναφορᾶς στήν ἀριστερά τῶν κινημάτων_. Αὐτός εἶναι ἕνας πρῶτος διαχωρισμός.

~ Τό δεύτερο σημεῖο διαχωρισμοῦ μπαίνει στά πλαίσια αὐτῆς τῆς ἴδιας τῆς ἀριστερᾶς. Σ'αὐτή τήν ἀριστερά ὑπάρχουν περισσότερες τάσεις. Τάσεις κορπορατισμοῦ καί κλεισίματος στόν κάθε χῶρο, τάσεις πού τήν ἐπανάσταση τήν βλέπουν πολύ περισσότερο σά διαδικασία ἀτομικῆς ἐξέγερσης καί ὄχι κοινωνικῆς διαδικασίας, τάσεις μιλιταριστικές, πού ἀρνοῦνται τίς μαζικές διαδικασίες τοῦ κινήματος κλπ. 'Εμεῖς θεωροῦμε ὅτι μέσα στά πλαίσια αὐτῆς τῆς ἀριστερᾶς πρέπει νά οἰκοδομηθεῖ μιά τάση ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΚΗ, δηλαδή μιά τάση πού ἀρνεῖται τούς διαχωρισμούς ἀνάμεσα στούς διαφορετικούς χώρους ἐξέλιξης τῶν ἀντιθέσεων, πού ἀρνεῖται τό διαχωρισμό ἀτομικοῦ - κοινωνικοῦ, ἀλλά βλέπει τό πρῶτο μέσα στή διαδικασία τοῦ κοινωνικοῦ, πού ἀρνεῖται τό διαχωρισμό τῆς πραχτικῆς τῆς βίας ἀπό τήν πραγματική πορεία ἀνάπτυξης τῶν μαζικῶν κινημάτων, ΤΕΛΟΣ μιά τάση πού βλέπει τίς διαφορετικές ἐξεγέρσεις συλλογικές καί ἀτομικές, διαρθρωμένες γύρω ἀπό μιά κεντρική ἀντίθεση, γύρω ἀπό μιά κεντρικότητα, τήν ΚΕΝΤΡΙΚΟΤΗΤΑ τοῦ προλεταριάτου. Γι'αὐτό λοιπόν "ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΚΗ". Αὐτό τό νόημα, συγκεκριμένο, καθορισμένο ἀπό μιά πολιτική φάση, δίνουμε στό _"προλεταριακή ἀριστερά"_.

~ _Πρόκειται γιά μιά τάση, ἕνα τμῆμα τῆς ἀριστερᾶς τῶν μαζῶν καί τοῦ κινήματος_. Εἶναι φανερό λοιπόν ὅτι _δέν πρόκειται γιά μιά ὀργάνωση, ἡ ὁμάδα, ἡ ὁτιδήποτε ἄλλο_. Μέσα σ' αὐτό τό χῶρο, τῆς "προλεταριακῆς ἀριστερᾶς" κινοῦνται ὁμάδες καί ἄτομα, σέ μεγαλύτερο ἡ μικρότερο βαθμό, ἡ βρίσκονται σάν τάσεις μέσα σέ ὁμάδες κλπ. 'Η "προλεταριακή ἀριστερά" δέν ἀποτελεῖ πατέντα ὁποιουδήποτε σχήματος, γιατί ἀκριβῶς δέν ἔχει ἀκόμα ὑπάρξει μιά πολιτική ὀργάνωση τῆς "προλεταριακῆς ἀριστερᾶς". 'Υπάρχουν ὁμάδες "γιά" μιά τέτοια ἀριστερά, ὅπως εἶναι ἡ ΟΠΑ στή Θεσσαλονίκη, ὅπως εἶναι σύντροφοι πού ἀνῆκαν στήν ΟΠΑ στήν 'Αθήνα, ὅπως εἶναι ἄλλες ὁμάδες σέ χώρους ἡ πολιτικές ἀντιλήψεις σέ τάσεις, ὅπως εἶναι σύντροφοι πού δούλεψαν ἤδη στήν πρώτη φάση τοῦ "Δελτίου" χωρίς ν'ἀνήκουν πρίν σέ καμμιά ἀπ'αὐτές τίς ὁμάδες.

~ Σήμερα πιστεύουμε ὅτι οἱ ἐπαναστατικές πραχτικές πού διάχυτα ἐμφανίζονται μέσα στό κίνημα θά πρέπει νά βρεθοῦν σ'ἕνα ἀνώτερο ἐπίπεδο ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΟΤΗΤΑΣ.

~ Τί ἐννοοῦμε μ'αὐτό καί γιατί τό πιστεύουμε :

Α. Τέλειωσε ἡ περίοδος πού οἱ πολιτικές κι ἰδεολογικές διαμορφώσεις, πού δημιουργήθηκαν ἀπό τή δικτατορία καί μετά, μποροῦν νά συνεχίζουν νά ἐκφράζουν ἡ νά "καπελώνουν" τά πιό ἐξεγερμένα στοιχεῖα τῶν μαζῶν. Τέλειωσε ἡ περίοδος τοῦ μεταπολιτευτικοῦ "εἰδύλλιου". Καί ὄχι μόνο αὐτό ἀλλά ἐμφανίζονται ἤδη διάχυτες μέσα στόν κοινωνικό ἱστό _νέες ἀνάγκες_, _νέες πραχτικές_, πού προϊδεάζουν τήν ἀνάπτυξη ἑνός νέου ἐπαναστατικοῦ κινήματος, ἀντικαπιταλιστικοῦ καί ριζοσπαστικοῦ. Ἔτσι, δέν ἔχουν λόγο ὕπαρξης παλιές ὀργανωτικές διαμορφώσεις (μιά τέτοια ἦταν κι' ἡ ΟΠΑ) πού πάλευαν σέ ἄλλη φάση, μέ χαρακτήρα καί μόνο ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΙΣΤΙΚΟ, ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΟ. Εἶναι ἀνάγκη νά γεννηθοῦν νέες τέτοιες, πού θά ξεπηδήσουν καί θά ἐκφράσουν ἕνα πλατύτερο κοινωνικό ρεῦμα.

Β. Ἄν στήν πρώτη φάση ἐμφάνισης τοῦ καινούργιου ('77 - '78, ἀρχές τοῦ '79) κυρίαρχο στοιχεῖο ἦταν ἀκόμα ἡ κρίση τοῦ παλιοῦ κινήματος, σήμερα γεννιέται ἡ ἀναγκαιότητα γιά τήν οἰκοδόμηση _σέ νέες βάσεις_ κι' ὄχι πιά μέ ἀναφορά στήν κρίση τοῦ _παλιοῦ_. Ἄρα, θά πρέπει νά προχωρήσουμε σέ μιά τέτοια κατεύθυνση, πού δέ θἆναι πιά καί κύρια ἡ διαδικασία γιά τή διάλυση τοῦ παλιοῦ ἀλλά ἡ ἀπαρχή ὀργάνωσης τοῦ νέου.

Γ. Μέσα σ'ὅλους τούς μαζικούς χώρους πού ἔχει ἐμφανιστεῖ τό νέο κίνημα, μέσα στούς ἴδιους τούς χώρους τῆς ἀριστερᾶς, ἔχουν ἐμφανιστεῖ καί διαφοριστεῖ διαφορετικές _τάσεις_. Ἄρα γεννιέται ἡ ἀνάγκη ὀργάνωσης παραπέρα τῆς τάσης τῆς προλεταριακῆς ἀριστερᾶς.

~ Αὐτά τά στοιχεῖα τῆς ὑποκειμενικῆς πορείας τοῦ κινήματος, ἄν τά συνδέσουμε μέ τίς ἀντικειμενικές ἐξελίξεις τῆς κοινωνικῆς καί πολιτικῆς ζωῆς, πού τείνουν σέ ὄξυνση τῆς κρίσης καί ἀδυναμία τῶν πολιτικῶν καί κοινωνικῶν μηχανισμῶν τοῦ συστήματος νά τήν ἐλέγξουν, μᾶς βάζει τήν ἀναγκαιότητα γιά τό προχώρημα στή διαμόρφωση καί τήν ὀργάνωση τοῦ χώρου μας, ἔτσι ὥστε νά παρέμβει πιό ἀποτελεσματικά στήν κοινωνική πραγματικότητα.

~ Τί ἐννοοῦμε μ'αὐτό ;

1. Σίγουρα αὐτή ἡ ἀνάπτυξη τῆς ὀργανωτικότητας δέ σημαίνει τήν "ἵδρυση" μιᾶς ὀργάνωσης. Γιατί οἱ ὀργανώσεις δέν ἱδρύονται καί ἀκόμα δέν ἔχουν συσσωρευτεῖ ἐκεῖνες οἱ ἀπαραίτητες ἐμπειρίες καί πραχτικές πού θά ὁδηγοῦσαν στή γέννηση μιᾶς ὀργάνωσης. Ὅμως εἶναι κιόλας ἀναγκαιότητα, διαφορετικές πραχτικές σέ διαφορετικούς χώρους, πού συγκλίνουν, νά ἔρθουν σέ μιά πιό ὀργανική ἐπαφή μεταξύ τους, νά ξεφύγουν ἀπό τή μονόπλευρη καί κλειστή λογική, νά _κοινωνικοποιήσουν_ καί νά _ὁμογενοποιήσουν_ τίς ἐμπειρίες τους.

2. Ἄρα, πρέπει συνολικά ν'ἀναπτυχθοῦν πραχτικές ἑνοποίησης καί ὁμογενοποίησης. Κι αὐτό ἰσχύει σέ διαφορετικά ἐπίπεδα. 'Από τή διαμόρφωση π.χ. πιό σταθερῶν ὁμάδων παρέμβασης σέ κοινωνικούς χώρους, τήν ἔκδοση ὀργάνων παρέμβασης σέ χώρους (κατά σχολές, κατά περιοχές, κατά κοινωνικό χῶρο καί ἐπίπεδο παρέμβασης), τή διαμόρφωση ἐπίπεδων θεωρητικῆς ἐπεξεργασίας καί, τέλος, ἕνα τέτοιο ἐπίπεδο εἶναι ἡ δημιουργία ἑνός γενικοῦ ἔντυπου.

3. Ἕνα γενικό ἔντυπο, πού κύριος ρόλος του θἆναι ἡ _ἔκφραση_ καί ἡ _ὑποβοήθηση_ τῶν ἀγώνων καί πιό συγκεκριμένα μιᾶς τάσης τοῦ κινήματος. Αὐτό τό ἔντυπο δέ θά στηρίζεται κύρια σέ γενικοπολιτικές ἀναλύσεις ἀλλά θά βλέπει τά γενικά πολιτικά προβλήματα μέσα ἀπό τήν ἀνάπτυξη τῶν προβλημάτων τοῦ κινήματος καί τῶν πραχτικῶν του. Αὐτό ἀνταποκρίνεται ὄχι σέ κάποια ἀφηρημένη θέληση ἀλλά στήν _πραγματικότητα_ τῆς ἀνάπτυξης τοῦ κινήματος. Γιά ἕνα πολιτικό ἔντυπο ἑνός _χώρου_ καί ὄχι μιᾶς ὀργάνωσης, γιά ἕνα ἔντυπο πού θέλει νἆναι ἕνα ἐπίπεδο _ὀργανωτικότητας_ αὐτοῦ τοῦ χώρου, τό ἐπίπεδο τῆς γενικῆς πολιτικῆς ἀναφορᾶς καί ἑνοποίησης θά πρέπει νά ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΝΕΤΑΙ στό πραγματικό ἐπίπεδο τῆς γενικῆς πολιτικῆς ἀναφορᾶς καί τοῦ προβληματισμοῦ αὐτοῦ τοῦ χώρου καί ὄχι σέ προβληματισμούς μεμονωμένων

συνεχεια στη σελιδα 97

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

\- Τόν τελευταῖο καιρό στή δημοσιότητα, τούς "πνευματικούς
ἀνθρώπους τοῦ τόπου", τίς ἐφημερίδες, κόμματα καί παρακόμ-
ματα ἀπασχόλησαν κατά σειρά σπουδαιότητας ἡ ΕΟΚ, τό συνέ-
δριο τῆς Νέας Δημοκρατίας, ἡ Κεντρική ἐπιτροπή τοῦ ΠΑΣΟΚ,
καί τά 70χρονα τοῦ Ρίτσου. Εἶναι μιά προτεραιότητα πού ἐπι
βάλει ἡ ὑψηλή "πολιτική", ἐκείνη ἡ πολιτική πού "ὅσο περισ
σότερο πολιτική εἶναι τόσο πιό ἀπομακρυσμένη ἀπό τήν κοινω
νία καί ψεύτικη εἶναι", ὅπως θἄλεγε καί ὁ " νεαρός " Μάρξ.
'Αντίστροφα ἀπαρατήρητα σέ ἕνα ἐπίπεδο πολιτικῆς ἀνάλυσης
πέρασαν τρία γεγονότα. 'Η φετεινή ἔκρηξη τῶν ἀγροτῶν, οἱ
συγκρούσεις στήν 'Αγία Βαρβάρα καί οἱ δυό πορεῖες πού ἔγι-
ναν πρόσφατα σέ 'Αθήνα καί Θεσσαλονίκη ἀπό τούς φοιτητές .
Μά θά πεῖ κανείς ὅτι αὐτά τά γεγονότα ἀναφέρθηκαν στόν τύ-
πο, ἀπασχόλησαν τά κόμματα καί λειτούργησαν μέσα σέ ἕνα
τουλάχιστο περιορισμένο χῶρο.
"Ομως στήν πραγματικότητα καμμιά πολιτική ἀνάλυση δέν ἔγι-
νε γιά τή σημασία τους, τή σημασία τους ὄχι τόσο σάν φαινό
μενα αὐτά καθ'ἑαυτά, ἀλλά τήν γενικώτερη πολιτική σημασία
πού ἔχουν.

\- Καί πού βρίσκεται ἡ ἰδιαιτερότητά τους ; Στό ὅτι σέ
τρεῖς διαφορετικούς χώρους - ἀγρότες, μαθητές, γειτονιά,
καί φοιτητές - τμήματα τῶν λαϊκῶν μαζῶν ἀψήφισαν τό κλῖμα
τῆς τρομοκρατίας, ἀντιστάθηκαν σ'αὐτό, στή περίπτωση τῶν
φοιτητῶν, τό σπάσανε κι'ὅλας, δίνωντας τίς πρῶτες πραγματι
κές πολιτικές μάχες ἐνάντια στήν κυβέρνηση καί τ' ἀφεντικά
σέ δύο νευραλγικά σημεῖα τῆς πολιτικῆς τους σ'αὐτή τή φάση
τό ζήτημα τῶν ἀγροτῶν καί τό ἐκπαιδευτικό. "Ετσι ὁ κόσμος
δέν ἔμεινε στήν πολιτική τῶν κομμάτων καί τῶν ἐφημερίδων ,
ἀλλά προχώρησε πιό πέρα, σπάζοντας καί τίς κάθε εἰδῶν ἀλυσ
σίδες τῶν κομμάτων, πού ἔκαναν ὅτι μποροῦσαν γιά νά ἐμποδί
σουν αὐτές τίς κινητοποιήσεις.

\- Τό κίνημα τῶν ἀγροτῶν ἦταν τό '78 - '79 τό σημαντικώτε
ρο λαϊκό κίνημα. Οἱ κινητοποιήσεις τους, πού ἔφτασαν μέχρι
πανελλαδική ἀπεργία, ξεπέρασαν κάθε προηγούμενο τά τελευ -
ταῖα Ι5 χρόνια. Κι'αὐτό σέ μιά ἐποχή πού δέν ὑπῆρχαν ἄλλες
σημαντικές λαϊκές κινητοποιήσεις καί ἡ τρομοκρατία βρισκό-
ταν σέ μεγάλη ἔνταση. 'Ακόμα ἔχει μεγάλη σημασία ὅτι οἱ κι
νητοποιήσεις τῶν ἀγροτῶν ἔτειναν νά ξεφύγουν ἀπό τά παραδο
σιακά ὄργανα οἰκονομικοῦ καί πολιτικοῦ ἐλέγχου, τούς συνε-
ταιρισμούς, καί νά παίρνουν πιό ριζοσπαστική μορφή,εἴτε μέ
σα ἀπό τούς συλλόγους εἴτε, τό κυριώτερο, αὐθόρμητα. Παρά
τίς διάφορες προσπάθειες τῶν "ἁρμοδίων" καί τῶν κομμάτωννά
περιορίσουν τούς ἀγῶνες αὐτοί πῆραν μορφή βίαιη,σύγκρουσης
μέ τό κράτος καί τήν ἀστυνομία του, πού ἔφτασε σέ μερικές
περιπτώσεις νά κατέβουν ἀγρότες μέ τουφέκια.'Η " ἐναρμόνι-
ση" μέ τήν ἀγροτική πολιτική τῆς ΕΟΚ πάει καλά! Οἱ ἀγρότες
ἄρχισαν νά ἀντιδροῦν ἐδῶ καί μερικά χρόνια καί θά συνεχί -
σουν ἀκόμα ἐντονώτερα, ἐνάντια στήν προσπάθεια τῆς κυβέρνη
σης νά καθηλώσει τίς τιμές, νά καθορίζει τίς καλλιέργιες ,
νά συγκεντρώσει τή γῆ σέ λίγα χέρια. Κι'αὐτό τό κάνουν ἔξω
ἀπό ἐπίσημες πολιτικές ἐκπροσωπήσεις, οὔτε ἀρκοῦνται πιά
σέ ὑποσχέσεις κομματαρχῶν.
\- Νά λοιπόν ἕνα "αὐτόνομο" κίνημα !

\- Στήν 'Αγία Βαρβάρα, παρ'ὅλο πιό περιορισμένη σέ ἔκταση,
ἔγινε μιά σύγκρουση μεγάλης σημασίας γιά τό δρόμο πού ἀνοί
γει. "Ηταν ἡ πρώτη σύγκρουση μαθητῶν μέ τό ἐκπαιδευτικό σύ
στημα τοῦ αὐταρχισμοῦ, τῆς ἀποβλάκωσης καί τοῦ καθημερινοῦ
φασισμοῦ. Καί ταυτόχρονα, τό ἴδιο σημαντικό, γύρω ἀπ' αὐτή
τήν πάλη συσπειρώθηκε ὁλόκληρη ἡ γειτονιά, πού συμμετεῖχε
\- στήν ἀντιμετώπιση τῶν ΜΑΤ. Κι'αὐτό τό ξεσήκωμα τοῦ λαοῦ τῆς
'Αγίας Βαρβάρας, ἔγινε ἐνάντια στό ΚΚεξ, δημάρχους καί δη

μοτικά συμβούλια. 'Ο βουλευτής Τζουμάκας έφυγε μέ τίς κλωτσιές (καί έννοοῦμε κυριολεκτικά) ἀπό τά ὁδοφράγματα πού προσπάθησε νά χαλάσει, κι' ὁ δήμαρχος σώθηκε τρέχοντας. Κι' αὐτή εἶναι ἐπί πλέον ἡ ἰδιαίτερη σημασία ὅλου τοῦ ἀγώνα στήν 'Αγία Βαρβάρα. 'Από τήν ἀρχή ἔγινε σέ ἀντίθεση μέ τούς κνίτες καί τίς μαθητικές κοινότητες καί στό τέλος σέ ἀντίθεση μ' ὅλους τούς κομματικούς μηχανισμούς τῶν πυροσβεστῶν. Κι' ἐδῶ ὁ κόσμος ἀντιστάθηκε μέ ὁδοφράγματα, φωτιές καί μπουκάλια βενζίνη (πρόκειται γιά τίς τρομερές "βόμβες Μολότωφ" τῆς 'Ασφάλειας). "Ενα κίνημα μέ πρωταγωνιστή τή νεολαία καί τούς προλετάριους τῆς 'Αγίας Βαρβάρας, πού βρῆκε μεγάλη ἀπήχηση στούς ὑπόλοιπους μαθητές καί τό λαό. Δέν ἦταν παρά ἡ ἀρχή.

- "Οπως εἶναι γνωστό ἡ συμπαιγνία κομμάτων κυβέρνησης καί ἀντιπολίτευσης κατάφερε σιγά - σιγά τά τελευταῖα χρόνια νά ἀπαγορευτοῦνε οἱ διαδηλώσεις, καί ἰδιαίτερα στά κέντρα 'Αθήνας - Θεσσαλονίκης. "Ομως κι' αὐτή ἡ ἀπαγόρευση ἔσπασε. 'Αφοῦ φέτος ἔγινε φανερό πώς δέν πρόκειται νά ἀποφευχθεῖ ἡ ἀντίθεση τῶν φοιτητῶν ἐνάντια στό νόμο πλαίσιο, τό νόμο σφαγεῖο ὑποχρεώθηκε καί ἡ ΕΦΕΕ νά καλέσει συγκέντρωση μπρός στό ὑπουργεῖο Παιδείας στήν 'Αθήνα. Κι' ὅμως αὐτή τή φορά, ὅπως ἔγινε καί στή Θεσσαλονίκη δέν ἦταν ἡ τυπική συγκέντρωση - σούπα. "Εγιναν πορεῖες, πρίν καί μετά τή συγκέντρωση, ἡ ἀστυνομία ὑποχρεώθηκε νά κάνει τήν πάπια καί ἡ ΚΝΕ πού προσπάθησε νά γίνει μόνο συγκέντρωση ὑποχρεώθηκε νά ἀκολουθήσει τήν πορεία. Τό δίδαγμα τῆς 'Αγίας Βαρβάρας ἦταν ἐξαιρετικά πρόσφατο γιά τούς μπάτσους καί τήν ΚΝΕ. Καί ἔτσι ἡ ἀπαγόρευση ὁποιασδήποτε πορείας ἔσπασε στήν πράξη, καί μετά ἀπό χρόνια ἔγινε μιά πραγματική ζωντανή φοιτητική διαδήλωση. Καί φυσικά δέν ἦταν παρά ἡ ἀρχή. Μιά νέα πραγματικότητα πού φάνηκε γιά πρώτη φορά καί σέ γενικό ἐπίπεδο ἔχει ἀρχίσει νά διαμορφώνεται στούς φοιτητές.

- Γιά μᾶς αὐτά εἶναι τά σημαντικώτερα "πολιτικά γεγονότα" τῆς τελευταίας περιόδου. Μέσα ἀπ' αὐτά, ὅπως καί ἄλλα μικρότερα μετριέται ἡ πραγματική πολιτική κατάσταση, ἡ ἀντιπαράθεση ἀστικῆς τάξης καί λαοῦ.

- Καί παρ' ὅλη τή διαφορά τους σέ ἔνταση, μορφές ἀγῶνα καί διάρκεια ἔχουν ὁρισμένα κοινά χαρακτηριστικά.

Α. "Ερχονται σέ ἀντίθεση μέ τήν σημερινή πολιτική τῆς ἀστικῆς τάξης, ὄχι στά λόγια καί κακομοίρικα, ἀλλά μαζικά καί ἀγωνιστικά.

Β. 'Εκδηλώνονται ἔξω ἀπό τόν οὐσιαστικό ἔλεγχο τῶν κομμάτων τοῦ κοινοβούλιου καί ἀκόμα καί ἐνάντιά τους.

Γ. Δέν διστάζουν στή σύγκρουση μέ τό κράτος.

Δ. 'Από τή φύση τους ἔξω ἀπό πολιτικό ἔλεγχο καί διαφορετικά μεταξύ τους ἐγκαινιάζουν μιά νέα περίοδο κινητοποιήσεων πού ξεσπᾶνε σέ διαφορετικούς χώρους, μιά καί στίς σημερινές συνθῆκες δέν μπορεῖ νά ὑπάρξει ἕνα ἑνοποιημένο κίνημα, μέ τήν μορφή κοινωνικῶν ἀγώνων, πού γρήγορα ἀποκτᾶνε ἕνα γενικό πολιτικό περιεχόμενο.

- Σ' αὐτή τήν περίοδο μέσα ἀπ' αὐτούς τούς ἀγῶνες ἐμφανίζονται τά σκιρτήματα ἑνός νέου κινήματος, μιᾶς νέας φάσης ἀγώνων. 'Απ' αὐτό τό δρόμο, ἀκολουθώντας τήν πορεία αὐτῶν τῶν κινημάτων θά δημιουργηθεῖ μιά νέα κατάσταση στό κίνημά μας μιά κατάσταση ἀνασυγκρότησης καί ἀνάπτυξης σέ νέα βάση τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς, μιά κατάσταση γενικευμένης πολιτικῆς κρίσης.

- 'Από κεῖ περνάει ὁ δρόμος.

ΑΓ. ΒΑΡΒΑΡΑ

ο λαος καταλαμβανει το δρομο

Αὐτά πού ἔγιναν στήν Ἅγια Βαρβάρα εἶναι σημαντικά, στα θμός θά μπορούσαμε νά ποῦμε γιά τή σημερινή φάση τοῦ κινήνήματος, ὄχι μόνο ἤ ὄχι τόσο γιατί ἔγινε μιά σύγκρουση, για τί "ἐπιτέλους κάτι ἔγινε", ἀλλά κύρια γιατί συνδυάζει ἕνα σύνολο ἀπό καινούργια ἤ σημαντικά χαρακτηριστικά.

Α. Εἶναι μιά σύγκρουση πού ξεκινάει πάνω σέ μιά κινητοποίηση μαθητῶν ἐνάντια στό ἐκπαιδευτικό σύστημα. Μ'αὐτή τήν ἔννοια ἐγκαινιάζει μιά νέα περίοδο κινητοποιήσεων ἐνάντια στό φασιστικό ἐκπαιδευτικό σύστημα, μιά περίοδο κινητοποιήσεων τῆς νεολαίας.

Β. Γιά πρώτη φορά σέ μιά κοινωνική σύγκρουση ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι προώθησαν καί δημιούργησαν τήν κινητοποίηση εἶναι νέ οι ἔξω ἀπό κόμματα καί παρατάξεις, πού αὐτο-οργανώθηκαν σέ μιά βάση ριζικῆς κριτικῆς στό σύστημα.

Γ. Ἡ κινητοποίηση δέν περιορίστηκε σ'ἐκείνους πού ἐνδι αφέρονται ἄμεσα, δηλαδή τούς μαθητές, ἀλλά ἀγκάλιασε στό σύνολό της μιά προλεταριακή γειτονιά, πού ἀντιστάθηκε συλλογικά στήν ἀστυνομία. Φάνηκε ξεκάθαρα τό δυναμικό τῆς ἀντίδρασης καί τοῦ μίσους πού κρύβουν γιά τό ἀστικό κράτος οἱ λαϊκές μᾶζες μέσα ἀπό τήν συμπαράσταση στούς νέους, τή συμ μετοχή στίς συγκεντρώσεις καί τά οδοφράγματα.

Δ. Εἶναι ὅμοια σημαντικό ὅτι πρόκειται γιά μιά λαϊκή κινητοποίηση σέ κατ'εὐθεῖαν ἀντιπαράθεση μέ τό ΚΚεξ, τούς δη μάρχους, καί τούς βουλευτές (ἁ λά Τζουμάκα) πού πῆγαν νά παίξουν τό ρόλο τοῦ πυροσβέστη. Ἔτσι ἔσπασε μέσα ἀπό μιά λαϊκή κινητοποίηση ἡ φαινομενική παντοδυναμία τῶν πολιτικῶν μηχανισμῶν πού μπλοκάρουν τίς μᾶζες .

Ε. Ἀποδείχτηκε ξεκάθαρα πώς σήμερα μόνο μέσα ἀπό κοινωνικούς ἀγῶνες, γύρω ἀπό συγκεκριμένα λαικά προβλήματα εἶναι δυνατό νά σπάσει ἡ ταξική καί πολιτική "εἰρήνη" πού ἔχουν ἐπιβάλει κυβέρνηση καί ἀντιπολίτευση καί νά ἀρχίσει νά ἐκφράζεται ο θεμελειακός ἀνταγωνισμός ἀνάμεσα σέ κεφάλαιο καί λαό. Μόνο μέσα ἀπό κεῖ μπορεῖ νά ξεπηδήσει καί ὁποιοδή ποτε αὐθεντικά νέο κίνημα.

Πάρα κάτω δημοσιεύουμε δύο κείμενα. Τό ἕνα εἶναι χρονικό τῆς κινητοποίησης πού γράφτηκε ἀπό ἀνθρώπους πού συμμετεῖχαν σ'αὐτή καί τό ἄλλο γιά τούς μαθητές καί τήν κινητοποίησή τους.

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Μεγ. Τρίτη: Ὁ μαθητής τοῦ Λύκειου τῆς Αγ. Βαρβάρας, Νίκος Μπουντούκης, πού ἔχει ἀποβληθεῖ γιά πάντα ἀπό τό σχολεῖο, ἐπειδή ἀντιστάθηκε στίς αὐθαιρεσίες καί τήν προκλητική στάση ἑνός καθηγητή πού ἀποκάλεσε τούς μαθητές "τάλληρα πού συμπληρώνουν τό μισθό του", ἀναγγέλει στούς συμμαθητές του ὅτι πῆρε τήν ἀπόφαση νά κατέβει σέ ἀπεργία πείνας.

Μεγ. Τετάρτη: Πρωτοπόροι ἀγωνιστές μαθητές συγκροτοῦν τή Μαθητική Ἐπιτροπή Ἀγώνα Συμπαράστασης (ΜΕΑΣ), μέ σκοπό νά ὀργανωθεῖ ἡ συμπαράσταση καί η κινητοποίηση τῶν μαθητῶν καί τοῦ λαοῦ στό μαθητή πού θά κάνει ἀπεργία πείνας.

Μεγ. Πέμπτη ἕως Δευτέρα τοῦ Πάσχα: Κυκλοφοροῦν πλατιά σ' ὅλη τή συνοικία προκηρύξεις καί γράφονται συνθήματα στούς τοίχους ὥστε νά γίνει πλατιά γνωστό τό γεγονός. Ἡ Μαθητική Ἐπιτροπή Ἀγῶνα ἔρχεται σ'ἐπαφή μέ τόν "κομμουνιστή" Δήμαρχο ὁ ὁποῖος, ἀκολουθόντας κατά γράμμα τήν πολιτική τοῦ κόμματός του, πολιτική "ἐθνικῆς ἑνότητας" καί κοινοβουλευτικῆς ἠλιθιότητας, ἐκτιμᾶ μέν τόν ἀγῶνα τῶν μαθητῶν ἀλλά δέ μπορεῖ νά συμπαρασταθεῖ καί νά συνεργαστεῖ μέ ἀνεύθυνα κι ἀνεξέλγκτα στοιχεῖα.

Τρίτη 24/4: Ὁ Μπουντούκης ἀρχίζει τήν ἀπεργία πείνας στήν πλατεία τῆς Ἀγ. Βαρβάρας, μπροστά ἀπό τό Γυμνάσιο. Γύρω στή πλατεία στήνονται πανώ πού προπαγανδίζουν τήν ὑπόθεση. Παρά τό ὅτι εἶναι ἡ πρώτη μέρα, ὅλοι οἱ μαθητές καί πάρα πολλοί γονεῖς συμπαραστέκονται καί κάθονται ὧρες στή πλατεία. Παράλληλα κάνουν τήν ἐμ

Κ Α Τ Α Γ Γ Ε Λ Ι Α

Στό Λύκειο τῆς 'Αγίας Βαρβάρας (ΑΙΓΑΛΕΩ) άπ' τή μεριά τῆς διεύθυνσης καί μιᾶς μερίδας τοῦ συλλόγου τῶν καθηγητῶν ή κατάσταση έχει όξυνθεῖ ίδιαίτερα.

Οἱ άποβολές, τά χαλάσματα τῶν διαγωγῶν, οἱ άπομακρύνσεις μαθητῶν από τό Λύκειο καί μιά σειρά άλλες ποινές καί τιμωρίες έχουν γίνει καθημερινό φαινόμενο. 'Η άσυδοσία τῶν λειτουργῶν - καθηγητῶν μας πού μέ βάσει τό δόγμα πονάει πόδι κόνουμε πόδι" κυριολεκτικά όργιάζουν, ξεπερνάει κάθε λογικό όριο.

'Η τιμωρία γι' αύτούς άκόμα καί στήν έποχή τοῦ 79 θεωρεῖται μέσο σωφρονισμοῦ. Μέσα σ' αύτό τό κύκλωμα τῶν διαδικασιῶν γιά τήν άπόφαση καί τιμωρία τῶν μαθητῶν. άλλά καί πρίν οἱ μαθητές παίζουν τό ρόλο τοῦ"παθητικοῦ" καί "άβουλου" τούς στεροῦν άκόμα καί τό δικαίωμα νά ύπερασπίζονται τόν έαυτό τους.

'Ενῶ οἱ καθηγητες εἶναι οἱ"όλοκληρωμένοι", οἱ"άδιάβλητοι" κριτές οἱ "παντογνῶστες" πού τά πάντα τά κάνουν γιά τό καλό τοῦ μαθητή. Στή πραγματικότητα όμως δέν εἶναι τίποτε άλλο άπό άνθρώπους μέ χίλιες άδυναμίες πού καλύπτονται πίσω άπό τήν μάσκα τοῦ "έπιστήμονα" - αύτό κύρια έχει άπήχηση στούς γονεῖς - δικάζουν καί καταδικάζουν στυγνά καί άδίστακτα ξεχνῶντας ότι έχουν νά κάνουν μ' άνθρώπους κάί μάλιστα σέ μιά περίοδο πού χτίζουν - δημιουργοῦν τό μέλλον τους, τή ζωή τους. Μέσα σ' αύτό τό κύκλωμα τοῦ τρόμου διώχτηκε μαθητής άπ' τό Λύκειό μας, 16 μέρες πρίν κλείσουν τά σχολεῖα καί άρχίσουν οἱ πανελλήνιες έξετάσεις γιά τά Πανεπιστήμια.

'Ο λόγος ἦταν ότι άντέδρασε σ' ένα καθηγητή ό όποῖος κυριολεχτικά έχει έπιβάλει ένα βαθμολογικό ψυχολογικό καί τρομοκρατικό όργιο, σ' όσα τμήματα διδάσκει στό Λύκειο ό όποῖος θεωρεῖ τούς μαθητές "τάλληρα" καί κομμάτια" πού συμπληρώνουν τό μισθό του, ένας καθηγητής πού βάζει στοιχήματα γιά τό πόσους θά άφήσει, ένας"καθηγητής" πού διατυμπανίζει ότι ἦρθε ό καιρός νά βγάλει όλα τά κόμπλεξ τῆς καταπιεσμένης νεαρῆς του ήλικίας. 'Ετσι ό καθηγητής χωρίς κανένα μάρτυρα δήλωσε ότι ό μαθητής τόν γρονθοκόπησε καί τόν έξύβρισε χυδαῖα μπροστά σ' ένα πλῆθος μαθητῶν".

Μέσα σ' αύτό τό πλαίσιο καί χωρίς νά άφήσουν κἂν τό μαθητή νά άπολογηθεῖ στόν σύλλογο μέ βάσει τήν άρχή τῆς Λυκειάρχεισας "δέν έχει σημασία ἂν ό μαθητής λέει άλήθεια ἢ ψέμματα σημασία έχει τί θά πεῖ ό καθηγητής", καί ύστερα άπό ένα πλῆθος μηχανορραφίες, άπειλές, έκφοβισμούς καί φοβερό ψυχολογικό πόλεμα στήν οίκογένεια τοῦ μαθητή κατώρθωσε τήν τελευταία μέρα πρίν τό Πάσχα νά τόν διώξει άπ' τό Λύκειο.

Μέσα σ' αύτό τό πλαίσιο ζητᾶμε άπ' τούς γονεῖς καί τούς μαθητές νά συμπαρασταθοῦν μέ κάθε μέσο στόν μαθητή πού κατεβαίνει σέ άπεργία ΠΕΙΝΑΣ ΤΗΝ ΤΡΙΤΗ 24 ΤΟΥ ΜΗΝΑ καί νά άπαιτήσουν μιά άνθρώπινη παιδεία.

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΓΩΝΑ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ

φάνισή τους τά παλληκάρια τῆς ΚΝΕ καί τῆς ΕΣΑΚ, καί μέ τήν γνωστή τους πιά μέθοδο τῆς προβοκατορολογίας καί τῆς κινδυνολογίας, προσπαθοῦν νά ύπονομεύσουν τόν άγώνα τῶν μαθητῶν καί νά σαμποτάρουν τήν Επιτροπή 'Αγώνα λέγοντας τά μέλη της άνρχικούς, άνεύθυνους, κλπ.

Τετάρτη 25/4: Τό πρωί μοιράζονται πάλι προκηρύξεις. Τό Γενικό Συμβούλιο τοῦ Λύκειου (συνδικαλιστικό όργανο τῶν μαθητῶν πού έλεγχεται άπό τήν ΚΝΕ), πού μέχρι έκείνη τή στιγμή άρνιόταν οποιαδήποτε κινητοποίηση, μή μπορώντας νά κάνει άλλοιῶς, συνεδριάζει καί άποφασίζει ν'άγωνιστεῖ μαζί μέ τήν 'Επιτροπή 'Αγώνα. Τό βράδυ, στό Δημαρχεῖο γίνεται σύσκεψη τῶν τοπικῶν φορέων(όλοι καπέλλα τοῦ ΚΚΕ),οἱ όποῖοι, μπροστά στήν κατάσταση πού έχει δημιουργηθεῖ μέ τήν πλατιά συμπαράσταση τοῦ κόσμου, δηλώνουν συμπαράσταση κι άποφασίζεται νά γίνει συγκέντρωση τήν άλλη μέρα. Δέ χάνουν όμως τήν εύκαιρία νά έπιτεθοῦν καί νά συκοφαντήσουν τήν Μαθητική 'Επιτροπή 'Αγώνα.

Πέμπτη 26/4: 'Από τό πρωί, ή Μαθητική Επιτροπή 'Αγώνα προπαγανδίζει στίς γειτονιές τῆς Αγ. Βαρβάρας τή συγκέντρωση πού θά γίνει τό άπόγευμα. Στό Λύκειο συνεδριάζει τό Γενικό Συμβούλιο. Κατά τή διάρκεια τῆς συνεδρίασης οἱ Κνίτες δείχνουν καθαρά τό έλεεινό τους πρόσωπο, τό φόβο τους άπέναντι στόν κόσμο,όταν δέν τόν έχουν μέσα σ'άλυσίδες γιά νά τόν έλέγξουν, καί διαφωνοῦν άνοιχτά μέ όποιαδήποτε κινητοποίηση. Παρά τήν άντίδρασή τους όμως, τό άπόγευμα στή συγκέντρωση χιλιάδες λαοῦ διαδηλώνουν άγωνιστικά τήν άλληλεγγύη τους μέ τόν άπεργό πείνας.

Τετάρτη 2/5: Τό μεσημέρι πάνω άπό 5.000 άτομα συγκεντρώνονται στήν πλατεία. Επικρατεῖ μαχητική διάθεση. Μιά έπιτροπή άνεβαίνει στό Λύκειο γιά νά κουβεντιάσει μέ τή Λυκειάρχισσα (ή Λύκαινα, όπως καί νά τήν πεῖτε τό ίδιο κάνει). Ο κόσμος πού εἶναι στήν πλατεία, τούς άκολουθεῖ καί προσπαθεῖ νά μπεῖ στό σχολεῖο. Στήν πόρτα όμως οἱ μπάτσοι τῆς ΚΝΕκαί τῆς ΕΣΑΚ κάνουν άλυσίδες γιά νά τόν έμποδίσουν. Στίς διαμαρτυρίες τοῦ κόσμου συμπεριφέρονται σάν κανονική άστυνομία, χτυπόντας άδιάκριτα όποιον προσπαθεῖ νά μπεῖ μέσα. 'Ανάμεσα στούς χτυπημένους εἶναι καί γυναῖκες καί παιδιά. Μιά όμάδα γυναικῶν σπάει τίς άλυσίδες καί μπαίνει στό σχολεῖο. 'Αλήθεια, ποιός μπορεῖ νά βρεῖ διαφορά άνάμεσα στούς μπάτσους τοῦ κράτους καί τούς μπάτσους τοῦ ΚΚΕ έκτός άπό τό ότι οἱ μπάτσοι τοῦ ΚΚΕ εἶναι "κόκκινοι";

Μπροστά στή μαχητικότητα τοῦ κόσμου πού έχει πλημμυρίσει τήν πλατεία κι έχει κλείσει τόν κεντρικό δρόμο,οἱ Κνίτες κάνουν ότι μπορούν γιά νά τόν διαλύσουν. Γιά νά κερδίσουν πίστωση χρόνου,άνακοινώνουν συγκέντρωση καί πορεία στήν 'Επιθεώρηση τοῦ Αίγάλεω γιά τήν άλλη μέρα τό πρωί.Μέχρι τότε έλπίζουν πώς κάποιος τρόπος θά βρεθεῖ γιά νά τόν σπάσουν καί πάλι. Στό μεταξύ, τά σχολεῖα έχουν άνοιξει καί στό Λύκειο τῆς Αγ. Βαρβάρας κηρύσσεται άποχή συμπαράστασης. Αργά τό βράδυ έρχονται μέ πούλμαν μαθητές άπό τή Χαλκίδα.

Πέμπτη 3/5: 'Από τίς 8 τό πρωί ό κόσμος άρχίζει καί μαζεύεται στήν πλατεία. Σχολειά όλόκληρα άπό τίς γύρω γειτονιές κάνουν άποχή καί κατεβαίνουν συνταγμένα σέ διαδήλωση μέ συνθήματα. Γονεῖς καί μαθητές σπᾶνε τούς πρώτους κλοιούς τῶν μπάτσων πού στό μεταξύ έχουν άνακοινώσει ότι άπαγορεύεται κάθε συγκέντρωση καί πορεία. Γύρω στίς 9, καί άφοῦ έχει μαζευτεῖ άρκετός κόσμος, καταφθάνει καί ό Δήμαρχος πού μαζί μέ τό Γενικό Συμβούλιο άνακοινώνει ότι ή πορεία άνα-

βάλλεται γιατί ἡ ἀστυνομίατήν ἀπαγόρευσε (λές καί δέν ἤξεραν ὅταν τήν ἀνάγγελναν ὅτιθα τήν ἀπαγόρευαν), καί ἀρχίζουν νά διαλύουν τόν κόσμο. Ζητᾶνε ἀπό τούς γονεῖς νά φύγουν ἀπό τήν πλατεία καί νά πᾶνε ἀπέναντι στά πεζοδρόμια (βλέπεις οἱ γονεῖς ἔγιναν ξαφνικά "ξένα στοιχεῖα") ἐνῶ ἡ ἀστυνομία ἰποτελειώνει τό ἔργο τους διώχνοντάς τους ἀκόμα πιό μακριά. Ὅμως αὐτή τή φορά ἡ ἀπεργοσπαστική ταχτική τοῦ ΚΚΕ δέν περνάει τόσο εὔκολα. Πολλοί ἀρχίζουν νά διαμαρτύρονται, τόσο οἱ μαθητές ὅσο κι οἱ γονεῖς. Οἱ κνίτες ἀρχίζουν τό γνωστό τροπάρι, "θά μᾶς ματοκυλίσουν ἄν κάνουμε πορεία" καί τά ρέστα, ἀλλά οἱ ἄνθρωποι ποὔναι συγκεντρωμένοι δέν τό χάβουν. "Ἄν δέν ἀγωνιστοῦμε, δέ γίνεται τίποτα", "ἡ πορεία ἔπρεπε νά γίνει", λένε καί ξαναλένε. "Καί στό κάτω-κάτω, ἄν ἐσεῖς δέ θέλετε, νά φύγετε, τί καθόσαστε ἐδῶ;" Τελικά, οἱ κνίτες, μέ τή διαλυτική τους ταχτική, καταφέρνουν νά διαλύσουν προσωρινά αὐτή τή συγκέντρωση. Δέν καταφέρνουν ὅμως νά σπάσουν καί τή μαχητικότητα τοῦ κόσμου πού συσσωρεύεται γιά νά ξεσπάσει μ' ἕνα πρωτοφανέρωτο τρόπο δυό μέρες ἀργότερα.

<u>Παρασκευή 4/5</u>: Τά ξημερώματα οἱ μπάτσοι καί τά ΜΑΤ προσπαθοῦν γιά πρώτη φορά ν' ἀπαγάγουν τόν ἀπεργό πείνας. Δέν τά καταφέρνουν ὅμως γιατί γρήγορα μαζεύεται κόσμος πού ματαιώνει τά σχέδιά τους. Ὅλη τή μέρα ἡ συμπαράσταση τοῦ κόσμου συνεχίζεται καί παρά τή φοβερή ζέστη ἡ πλατεία εἶναι διαρκῶς γεμάτη.

<u>Σάββατο 5/5</u>: Τά ξημερώματα τά ΜΑΤ ἐπιτίθενται καί πάλι γιά νά πάρουν τό μαθητή. Χτυποῦν τά ἄτομα τῆς περιφρούρησης, σκίζουν μέ μαχαίρια τή σκηνή καί παίρνουν τό μαθητή. Ταυτόχρονα, συλλαμβάνουν 6 ἄτομα ἀπό τήν περιφρούρηση. Ἕνας "γιατρός" τῆς ἀστυνομίας πού "ἐξετάζει" τό μαθητή, βγάζει τό συμπέρασμα ὅτι ἡ ὑγεία του εἶναι καλή καί μπορεῖ νά πάει στό αὐτόφωρο. Ἡ κατάσταση ὅμως εἶναι διαφορετική καί τόν στέλνουν στό νοσοκομεῖο στόν Πειραιά ὅπου δέν ἐπιτρέπουν σέ κανέναν νά τόν δεῖ, οὔτε στόν πατέρα του.

Μόλις γίνεται γνωστό στή γειτονιά τό νέο, ὅλος ὁ κόσμος κατεβαίνει στήν πλατεία. Πολλοί ἐργάτες δέν πηγαίνουν στή δουλειά τους καί μένουν στήν πλατεία μαζί μέ τούς μαθητές. Συνεδριάζει τό Γενικό Συμβούλιο τοῦ σχολείου καί παρά τή λυσσασμένη ἀντίδρασητῶν κνιτῶν ἀποφασίζει συγκέντρωση γιά τό ἀπόγευμα στίς 5. Ἡ ἀστυνομία ἀπαγορεύει τή συγκέντρωση καί ὁ "κομμουνιστής" Δήμαρχος ἀρνεῖται νά παραχωρήσει αἴθουσα στό Δημαρχεῖο.

Τό μεσημέρι, ἔξω ἀπό τό γυμνάσιο, μαζεύονται μικροομάδες μαθητῶν κι ἐργατῶν. Στίς 3 μ.μ. εἶναι ἕτοιμα τά πανώ γιά τή συγκέντρωση καί ἀργότερα κρεμιοῦνται στήν πλατεία.

Συγκροτοῦνται ὁμάδες περιφρούρησης ἀπό ἀγωνιστές, ἔτσι ὥστε νά μή δοθεῖ εὐκαιρία στή ΚΝΕ νά πάρει τήν περιφρούρηση καί νά διαλύσει τή συγκέντρωση, ὅπως ἔκανε τίς προηγούμενες μέρες καί ὅπως κάνει πάντα. Ἀπό τήν αρχή, ἡ περιφρο

Ἀπό τήν ἀρχή, ἡ περιφρούρηση ἐντοπίζει ἀρκετούς χαφιέδες καί τούς ἀπομονώνει. Μετά τίς 4, ἀρχίζει νά μαζεύεται ὁ κόσμος στήν πλατεία ἐνῶ ἀρκετός ὑπάρχει κιόλας στά γύρω πεζοδρόμια. Στίς 4.30 βγαίνουν δυό περίπολα γιά νά δοῦν ποῦ βρίσκονται τά ΜΑΤ καί τί ἑτοιμάζουν. Τούς ἔχουν στή βόρεια μεριά τῆς πλατείας, περίπου 500 μέτρα μακριά. Εἶναι 500 μπάτσοι, 8 αὖρες καί δυό αὐτοκίνητα τῆς Πυροσβεστικῆς. Ὅπως δείχνουν οἱ φάτσες τους καί τά ἄδεια μπουκάλια μπύρας εἶναι τύφλα στό μεθύσι. Εἶναι σίγουρο πώς κάτι ἑτοιμάζουν. Τά περίπολα γυρίζουν πίσω στή πλατεία, αὐξάνεται ἡ περιφρούρηση καί γίνεται ἕνα πρόχειρο σχέδιο αὐτοάμυνας.

Τά κοράκια τῆς ΚΝΕ ἀπό τά γύρω πεζοδρόμια, προσπαθοῦνμέ διάφορους ψιθύρους κι ἀπειλές νά ἐμποδίσουν τόν κόσμο νἄρθει στήν πλατεία.

Στίς 5 ἀρχίζει ἡ συγκέντρωση στήν πλατεία. Εἶναι περίπου 500 ἄτομα ἐνῶ ἄλλα Ι.000 στά γύρω πεζοδρόμια. Ἡ ἀτμόσφαιρα πού ἐπικρατεῖ εἶναι ἐκρηκτική.

Κατά τίς 6, ἔρχονται τρέχοντας οἱ τσιλιαδόροι καί λένε πώς τά ΜΑΤ καί οἱ αὖρες κατεβαίνουν. Φτιάχνουμε γρήγορα ἁλυσίδες καί μέ τηλεβόα καλοῦμε τόν κόσμο νά συσπειρωθεῖ. Τά ΜΑΤ κι οἱ αὖρες κατεβαίνουν καί παρατάσσονται στό βόρειο κι ἀνατολικό μέρος τῆς πλατείας. Ὁ κόσμος ἀπαντάει σ' αὐτή τήν πρόκληση μέ συνθήματα: "Η ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΔΕ ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ", "ΚΑΤΩ Η ΚΡΑΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ".

Ἐκείνη τή στιγμή κάνουν τήν ἐμφάνισή τους καί οἱ κνίτες (μέχρι τότε κάθονταν σ' ἕνα καφενεῖο ἀπέναντι). Προσπαθοῦν νά διώξουν τόν κόσμο μέ ἀπειλές καί φοβέρες. Χτυπᾶνε μάλιστα κι ἕνα σύντροφο πού μέ τηλεβόα καλοῦσε τόν κόσμο νά συσπειρωθεῖ πίσω ἀπό τίς ἁλυσίδες. Στήν ἀρχή καταφέρνουν νά διώξουν τόν κόσμο ἀπό τήν πλατεία μέ ἀποτέλεσμα νά μείνουμε ἐκεῖ καμιά 50ριά ἄτομα. Ἔρχεται ὁ εἰσαγγελέας μ' ἕνα γαλονά καί μᾶς λέει νά διαλυθοῦμε. Παίρνει ὅμως τήν κατάλληλη ἀπάντηση ἀπό ἕνα σύντροφο: "Νά διαλυθεῖτε ἐσεῖς, τό τί θά κάνουμε μεῖς εἶναι δικός μας λογαριασμός".

Σιγά-σιγά, βλέποντας ὅτι δέ χτυποῦν, ὁ κόσμος ἀρχίζει νά συγκεντρώνεται καί πάλι μέ ἀποτέλεσμα σέ λίγο νά ὑπάρχουν στήν πλατεία καί τούς γύρω δρόμους πάνω ἀπό 5.000 ἄτομα. Ἡ ἀτμόσφαιρα γινόταν ὅλο καί πιό ἀγωνιστική καί τά συνθήματα πιό μαχητικά. Τό βασικό σύνθημα πού ἔβγαινε πιά ἀπό χιλιάδες στόματα ἦταν: "ΜΠΑΤΣΟΙ, ΓΟΥΡΟΥΝΙΑ, ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ", κι ἡ βασική χειρονομία ἡ μούτζα.

Κατά τίς 7 παρά ΙΟ' τά ΜΑΤ κι οἱ αὖρες ὑποχωροῦν. Μόλις τό εἶδε αὐτό ὁ κόσμος, ἄρχισε νά παραληρεῖ ἀπό χαρά καί νά

χορεύει. Καταλάβαμε ὅμως γρήγορα ὅτι αὐτή ἡ κίνηση τῆς ἀστυνομίας ἦταν παραπλανητική, γιά νά χτυπήσει ἀργότερα αἰφνιδιαστικά.

Στίς 7, μετά ἀπό μερικούς κύκλους γύρω ἀπό τήν πλατεία, ἐπιτίθενται ξαφνικά μέ δακρυγόνα (τά πρῶτα πέφτουν σέ μιά πολυκατοικία). Ὁ κόσμος διαλύεται κι ἀρχίζει νά συγκροτεῖ μικροομάδες. Μετά ἀπό λίγο, στίς ἐργατικές πολυκατοικίες ἀνάβει ἡ πρώτη φωτιά. Οἱ μπάτσοι πέφτουν μέ λύσσα καί χτυποῦν ἀδιάκριτα.

Ὁ κόσμος ἀρχίζει σιγά-σιγά νά ὀργανώνει τήν ἄμυνά του. Στήνονται τά πρῶτα ὁδοφράγματα, ἀνάβουν φωτιές καί ἀρχίζουν νά πέφτουν οἱ πρῶτες πέτρες.Παρά τό συνεχή βομβαρδισμό μέ δακρυγόνα, ὅλος ὁ κόσμος βρίσκεται στό δρόμο, Γέροι, γυναῖκες, παιδιά, ἐργάτες καί μαθητές. Μέσα σέ λίγη ὥρα δέν ἔχει μείνει γωνιά τῆς Αγ. Βαρβάρας πού νά μήν υπάρχει φωτιά. Οἱ γυναῖκες κατεβάζουν ἀπό τά σπίτια τους καρέκλες καί τραπέζια καί τά ρίχνουν στίς φωτιές: "Ἐδῶ θά τούς κάψουμε τούς κερατάδες", φωνάζουν. Οἱ νέοι μέ τά μηχανάκια ἀλωνίζουν τή γειτονιά καί πληροφοροῦν γιά τίς κινήσεις τῶν ροπαλοφόρων. Ὁ ἐνθουσιασμός τοῦ κόσμου εἶναι ἀπερίγραπτος. "Σήμερα γιορτάζουμε τήν Πρωτομαγιά" καί "Ἕνα, δύο, τρία, πολλά Πολυτεχνεῖα", εἶναι συνθήματα πού βγαίνουν ἀπό χιλιάδες στόματα. Ἦταν τόσο τό μῖσος τοῦ κόσμου πού ἄν ἔπεφτε στά χέρια τους μπάτσος, θά τόν ἔκαιγαν στίς φωτιές. Ἐξ ἄλλου εἶναι χαρακτηριστικό ὅτι μέχρι τίς I τό πρωΐ πού τέλειωσε ἡ μάχη, οἱ μπάτσοι δέν τόλμησαν νά πατήσουν τό πόδι τους μέσα στά στενά.

Αὐτή σέ γενικές γραμμές ἦταν ἡ ἐξέλιξη τοῦ ἀγώνα στήν Αγ. Βαρβάρα. Μετά τίς 25 Μάη, εἶναι ἡ πρώτη φορά, στήν Ἀθήνα, πού σπάει σ'ἕνα μαζικό ἐπίπεδο ἡ πολιτική τῆς "ἐθνικῆς ἑνότητας" καί ἡ κοινοβουλευτική ἠλιθιότητα πού σπέρνουν τά κόμματα τῆς ἀντιπολίτευσης. Οἱ ἐργάτες κι οἱ μαθητές τῆς Αγ. Βαρβάρας πέταξαν στά σκουπίδια τούς καθοδηγητές τῶν ΠΑΣΟΚ-ΚΚΕ καί πῆραν τήν ὑπόθεση στά χέρια τους.

Ἀλλά πέρα ἀπό τίς ὁποιεσδήποτε διαπιστώσεις καί ἀναλύσεις πού μποροῦν νά γίνουν, ὁρισμένα περιστατικά εἶναι πολύ πιό ἐνδεικτικά γιά τό τί ἀκριβῶς ἔγινε, γιά τό πῶς ὁ λαός τῆς Αγ. Βαρβάρας ἔχεσε κόμματα καί καθοδηγητές, πῶς ἔκαψε στίς φωτιές τήν πολιτι-

Η ΚΝΕ καταγγέλει....

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ - ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Ἡ ΟΒ τῆς ΚΝΕ Ἀγ. Βαρβάρας καταγγέλει στό λαό τῆς Ἀγ. Βαρβάρας τήν ἐπίθεση τῶν ΜΑΤ πού ἐπιτέθηκαν τό πρωΐ χωρίς καμμιά προειδοποίηση καί ἀπήγαγαν τόν ἀπεργό μαθητή, χτυπώντας καί συλλαμβάνοντας τυφλά όποιον εὕρισκαν μπροστά τους.

Καταγγέλουμε ἀκόμα τή βάρβαρη ἐπίθεση τῶν ΜΑΤ στό λαό καί τή νεολαία τῆς Ἀγ. Βαρβάρας πού μετέτρεψαν τή συνοικία μας σέ πεδίο μάχης, τρομοκρατόντας καί χτυπώντας νέους, γέρους, γυναῖκες, παιδιά.

Ὅλες αὐτές οἱ ἐνέργειες ἐντάσσονται μέσα στά πλαίσια τῆς γενικότερης ἀντιλαϊκῆς καί αὐταρχικῆς πολιτικῆς τῆς κυβέρνησης πού σάν σκοπό ἔχει τήν ἐμπόδιση τοῦ ὅλο καί ἀνερχόμενου νεολαιΐστικου καί λαϊκοῦ κινήματος, πού σάν σκοπό ἔχει ἀκόμα τήν ἔνταση τῆς τρομοκρατίας, τή στέρηση κάθε δημοκρατικῆς καί συνδικαλιστικῆς ἐλευθερίας τῶν μαθητῶν πού τή στιγμή αὐτή συντονίζουν τήν πάλη τους ἐνάντια στά νέα ἐξεταστικά μέτρα, ἐνάντια στούς φραγμούς στή μόρφωση, γιά αὐξήσεις τῶν δαπανῶν γιά τήν παιδεία.

Ἡ ΚΝΕ Ἀγ. Βαρβάρας καταδικάζει ὅλες τίς τυχοδιωκτικές καί προβοκατόρικες ἐνέργειες πού ἔγιναν στή συνοικία μας ἀπό ὁρισμένα ἀριστεριστικά καί ψευτοαναρχικά στοιχεῖα πού στήνοντας ὁδοφράγματα καί βάζοντας φωτιές ἀφαίρεσαν ἀπό τά ΜΑΤ τά προσχήματα νά χτυποῦν καί νά συλλαμβάνουν ἁπλούς πολίτες τῆς συνοικίας, καλώντας ταυτόχρονα, παρασυρόμενοι ἀπό μιά δῆθεν ἐπαναστατικότητα, γιά "γενικές ἀποχές ἀπό τά γυμνάσια τῆς χώρας" καί ἄλλα ἀνεύθυνα καί τυχοδιωκτικά συνθήματα.

Καλοῦμε τή νεολαία καί τό λαό τῆς συνοικίας μας νά καταδικάσει τήν τρομοκρατική ἐπίθεση τῶν ΜΑΤ στό λαό τῆς Ἀγ. Βαρβάρας.

Νά καταδικάσει τήν κυβερνητική πολιτική τοῦ αὐταρχισμοῦ πού ἐκφράστηκε σέ ὅλη της τή μεγαλοπρέπεια μέ τήν τρομοκρατική ἐπίθεση τῶν ΜΑΤ.

Νά καταδικάσει ὅλες τίς ἀνεύθυνες καί προβοκατόρικες ἐνέργειες πού σάν σκοπό ἔχουν νά σπείρουν τό χάος καί τήν ἀνευθυνότητα, παίζοντας τό παιχνίδι τῆς ἀντίδρασης.

Καλοῦμε τή νεολαία τῆς συνοικίας μας σέ ἀγωνιστική συσπείρωση καί ἐπαγρύπνηση γιά τή λύση τῶν καυτῶν προβλημάτων μας.

- ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΑΥΤΑΡΧΙΚΗ, ΑΝΤΙΛΑΪΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
- ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ
- ΟΧΙ ΣΤΟΥΣ ΦΡΑΓΜΟΥΣ ΣΤΗ ΜΟΡΦΩΣΗ
- ΟΧΙ ΣΤΑ ΝΕΑ ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

ΕΜΠΡΟΣ ΝΑ ΠΕΡΙΦΡΟΥΡΗΣΟΥΜΕ ΤΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΑ ΜΑΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

ΟΒ ΚΝΕ
ΑΓ. ΒΑΡΒΑΡΑΣ

καὶ ὁ λαὸς ἀντιστέκεται

κή τῆς "ἐθνικῆς ἑνότητας .

9.30 τό βράδυ: Στήν πλατεία ἡ ἀτμόσφαιρα ἀπό τά δακρυγόνα εἶναι ἀποπνιχτική, ἀνάβουμε φωτιά μέ ξύλα καί λάστιχα αὐτοκινήτων. Τότε κάνει τήν ἐμφάνισή του ὁ "κομμουνιστής" Δήμαρχος Σουλιμιώτης, μαζί μέ τό βουλευτή Τζουμάκα. Ὁ Δήμαρχος ἀρχίζει νά μᾶςβρίζει καί ἀπαιτεῖ νά σβήσει ἡ φωτιά. Παίρνει αὐθόρμητα τήν κατάλληλη ἀπάντηση, τόσο αὐτός ὅσο κι ὁ βουλευτής: "ΠΟΥΛΗΜΕΝΟΙ, ΠΟΥΛΗΜΕΝΟΙ" κραυγάζουν 500 περίπου ἄτομα ἐνῶταυ τόχρονα τούς παίρνουν στό κυνῆγι μέ τίς κλωτσιές.

10.30: στήν ὁδό... χαμηλά, ἔχουμε στήσει ἀπό νωρίς ὁδόφραγμα μ'ἕνα αὐτοκίνητο, βαρέ-

λια καί ξύλα κι ἔχουμε ἀνάψει καί φωτιά. Σταματάει ἕνα αὐτοκίνητο, βγαίνει ἕνας 25άρης καί βάζει τίς φωνές. Γίνεται ὁ ἑξῆς διάλογος:

- Ἀλῆτες, γιατί κλείνετε τό δρόμο καί καταστρέφετε τήν ξένη περιουσία;

- Ἀφοῦ οἱ μπάτσοι χτυποῦν ἐμεῖς ἀμυνόμαστε.

- Ἡ ἀστυνομία κάνει τήν δουλειά της. Ἅμα κάνεις παρανομία θά σέ πιάσει.

Τόν περνᾶμε γιά φασίστα κι ὁρμᾶμε νά τόν χτυπήσουμε.Τότε πετάγεται μιά γριούλα ἀπό δίπλα καί τοῦ λέει:

- Τί εἶν'αὐτά πού λές παιδάκι μου; Ἐσύ στίς ἐκλογές μᾶς ἔλεγες νά ψηφίσουμε ΚΚΕ, νά μή σέ ξαναδοῦν τά μάτιαμου

Τό τί ἔπαθε ὁ τύπος μετά, δέν τό λέμε. Μπορεῖ ὅμως ὁ καθένας νά φανταστεῖ ὅτι θέλει.

Γενικά, ἡ στάση ὅλων τῶν κομμάτων, ἀλλά καί πολλῶν ἀποκομμάτων, ἦταν ἀξιοθρήνητη. Γιά τό ΚΚΕ, λίγο-πολύ ἀναφέρθηκαν τά κατορθώματά του. Τό ΠΑΣΟΚ καί τό ΚΚΕ ἐσ. ἀκολουθοῦσαν ὅτι ἔκανε τό ΚΚΕ, ἀλλά ἐκεῖνο πού ἦταν χαρακτηριστικό ἦταν ἡ στάση τοῦ ΕΚΚΕ. Αὐτοί πού κάποτε καταχτοῦσαν 5 λεφτά ἐθνική ἀνεξαρτησία (μέ τή "δίκαια εἰσβολή τοῦ λαοῦ" στήν ἀμερικάνικη πρεσβεία),τώρα, στήν Αγ. Βαρβάρα, τάκαναν ἐπάνω τους. Ὁ πολύς Κουμάν-

λευτερια στους φυλακισμενους της αγιας βαρβαρας

Εἶναι πλέον γνωστό πώς ὅταν ὁ ἀγώνας τοῦ λαοῦ θίγει τά συμφέροντα τοῦ Κράτους καί τῶν ἀφεντικῶν χτυπιέται ἀπό τήν κρατική καταστολή (ΜΑΤ, στημένες δίκες κλπ.)

Σ'αὐτό ἔχουμε ἀκόμα καί πρόσφατα παραδείγματα ὅπως στό Κερατσίνι καί τούς ἐργάτες τοῦ Πίτσου πού ἡ κινητοποίησή τους ἔχει τρομοκρατήσει τά ἀφεντικά. Ὅμως ἔχουμε καί μιά πρόσφατη κινητοποίηση πού κι αὐτή χτυπήθηκε ἄγρια ἀπό τήν καταστολή. Δεκάδες ἄτομα σύρθηκαν στά δικαστήρια καί καταδικάστηκαν μέ βαριές ποινές.

Τό ὄργιο τρομοκρατίας, οἱ συλλήψεις καί οἱ βαριές καταδίκες ἦταν καί πάλι μιά προσπάθεια ἀπό τήν μεριά τοῦ κράτους καί τῶν ὀργανων του νά ἐκμηδενίσει τήν ἀγωνιστικότητα καί τό πνεῦμα πλατιᾶς συμπαράστασης πού ὑπῆρχε ἀπό τήν μεριά τῶν κατοίκων τῆς Ἁγ. Βαρβάρας καί τῶν γύρω περιοχῶν. Γιατί εἶναι μιά μεγάλη ἀλήθεια πώς ὁ κόσμος συμπαραστάθηκε μέ κάθε μέσο στούς ἀγῶνες τῶν μαθητῶν καί ἀντιμετώπισε τήν τρομοκρατία τῆς ἀστυνομίας πού ἀποκορύφωμά της ἦταν ἡ σύλληψη τοῦ ἀπεργοῦ μαθητή καί τῶν συμπαραστατῶν του τό πρωΐ τοῦ Σαββάτου 5 Μάη.

Μπροστά στήν παραπάνω ἐνέργεια ἡ ΜΑΧΗΤΙΚΗ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ τῆς βίας τῆς ἀστυνομίας καί τοῦ κράτους ἀπό τήν μεριά τοῦ κόσμου ἔφτασε στό κορύφωμά της τό ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου μέ τήν καθολική συμμετοχή ὄχι μόνο τῶν κατοίκων τῆς Ἁγ. Βαρβάρας ἀλλά καί τῶν γύρω περιοχῶν. Μ'αὐτή του τήν ἐνέργεια ὁ κόσμος ξεσκέπασε τό παραμύθι γιά δῆθεν προβοκάτορες καί ἐξτρεμιστές πού συνεχίζουν νά πιπιλᾶνε καθημερινά τά διάφορα ἡττοπαθῆ στοιχεῖα πού ἄλλο δέν ἔχουν στό μυαλό τους ἀπό τό προσωπικό τους βόλεμα καί τήν ὑποταγή σέ κάθε λογῆς ἀφέντες.

Ὅμως ὅπως κάθε ἀγώνας ἔτσι κι'αὐτός εἶχε τίς ἀπώλειές του. Δεκάδες ἄτομα συλλήφτηκαν καί καταδικάστηκαν μέ βαριές ποινές ὅπως εἴπαμε παραπάνω. Αὐτούς λοιπόν ΔΕΝ ΤΟΥΣ ΞΕΧΝΑΜΕ. Γιατί ἡ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΚΑΙ ΜΑΣ ΧΤΥΠΑΕΙ ΟΛΟΥΣ ΜΑΣ. Γιατί πιστεύουμε πώς ὅταν ὁ λαός παίρνει τήν τύχη του στά χέρια του καί παλεύει μόνος του σίγουρα θἄχει ἀπώλειες πού δέν θά πρέπει νά τίς ἀφήσει χωρίς ὑποστήριξη. Γιατί ὁ ἀγώνας γιά τήν ἀπελευθέρωση τῶν φυλακισμένων εἶναι ἀγώνας γιά τούς ἴδιους τούς ἑαυτούς μας. Γιά ὅλους πού ἀγωνίζονται γιά τό δίκιο τους. Γιά ὅλους πού ἔχουν καταλάβει ὅτι πρέπει νά ἀγωνίζονται στηριγμένοι στίς δυνάμεις τους ξεμακραίνοντας ἀπό τούς κινδυνολόγους καί τούς ἡττοπαθεῖς.

Στίς 21 Ἰούνη δικάζεται ἡ ἔφεση τῶν φυλακισμένων τῆς Ἁγίας Βαρβάρας. Εἶναι ἀπαραίτητη τήν μέρα αὐτή ἡ παρουσία ὅλων μας στά δικαστήρια. Εἶναι ἀνάγκη νά ἀναπτύξουμε μιά πλατιά συμπαράσταση μέχρι τότε σ'ὅλους αὐτούς πού φυλακίστηκαν ΓΙΑΤΙ ΑΓΩΝΙΣΤΗΚΑΝ.

Γιά νά πλατύνει τό κίνημα συμπαράστασης πιστεύουμε ὅτι χρειάζεται τόσο τό πλαισίωμα αὐτῆς τῆς ἐπιτροπῆς ὅσο καί ἡ δημιουργία ἄλλων ἐπιτροπῶν. Ἡ πληροφόρηση καί κινητοποίηση τοῦ κόσμου γιά τήν ἀπελευθέρωση τῶν κρατούμενων γιά τά γεγονότα τῆς Ἁγ. Βαρβάρας, εἶναι ἀναγκαία.

ΝΑ ΜΗΝ ΤΟΥΣ ΞΕΧΑΣΟΥΜΕ.

ΝΑ ΟΡΓΑΝΩΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΟΥΣ.

Τέσσερις Ἰούνη

Ἡ Ἐπιτροπή Ἀγώνα

Γιά τήν συμπαράσταση καί ἀπελευθέρωση τῶν φυλακισμένων τῆς Ἁγίας Βαρβάρας.

ταρος καλοῦσε πρίν ἀπό τή σύγκρουση τόν κόσμο νά διαλυθεῖ γιατί ὅπως εἶπε "τό σκοπό μας τόν πετύχαμε" (δηλ. νά γίνει ἡ συγκέντρωση) "καί δέν ἔχει πιά νόημα νά μένουμε ἐδῶ".Στέλεχος τῆς ΑΑΣΠΕ, στίς 8.30,ἔπιανε τόν κόσμο καί τοῦ ἔλεγε νά διαλυθεῖ γιατί οἱ μπάτσοι ἔφυγαν πιά. Βέβαια ἡ ἴδια ἔφυγε, ὁ κόσμος ὅμως ἔμεινε.

Τελειώνοντας θά πρέπει νά γίνει καί μιά αὐτοκριτική.Ἐνῶ ὅλοι μας ἤμασταν ἀναποφάσιστοι γιά τό τί πρέπει νά γίνει, ὁ κόσμος ἔδειξε πώς ἦταν πολύ πιό μπροστά. Ἐμεῖς ὑποτίθεται οἱ συνειδητοποιημένοι δέ μπορέσαμε στήν ἀρχή νά πιάσουμε τόν παλμό τοῦ κόσμου. Πήραμε ἕνα μάθημα, γι'ἄλλημιά φορά, πάνω στή σύγκρουση ὁ λαός βγαίνει πιό μπροστά ἀπό ὅλους τούς "πολιτικοποιημένους"

'Από τή γριούλα πού κουβάλαγε ντενεκέδες μέ πετρέλαιο, "γιά νά τούς κάψουμε" ἐμεῖς, γιατί αὐτή δέ μποροῦσε, ὅπως εἶπε, μέχρι τόν ἄλλον πού ἔκαψε τή φωτογραφία τοῦ Καραμανλῆ πού εἶχε στό σπίτι του κι ἄρχισε νά πετάει πέτρες, ἐμεῖς βρεθήκαμε πίσω. Παρόλο πού εἶναι ἀλήθεια ὅτι ὅλοι οἱ πρωτοπόροι νέοι τῆς Αγ. Βαρβάρας ἔπαιξαν ἕνα σημαντικό ρόλο καί βοήθησαν πολύ στό νά φτάσει ἡ σύγκρουση σέ τέτοια κορύφωση, ὡστόσο τή στιγμή τοῦ ξεσπάσματος, τό Σάββατο τό βράδυ,νοιώθαμε νά μᾶς ξεπερνάει ὅλη αὐτή ἡ δύναμη τῆς ἐξέγερσης πού ξεχύνονταν ἀπό ὅλο τόν κόσμο.

Ὅλη αὐτή ἡ ἐμπειρία πού ἀποχτήθηκε στήν Αγ. Βαρβάρα, δέ θά πρέπει νά μείνει ἀνεκμετάλλευτη. Ὁ κόσμος ψάχνει νά βρεῖ ἀφορμή γιά νά ἐξεγερθεῖ, καί θά τό κάνει ἔστω καί μόνος του, ἔστω κι ἄν δέν κατέβουν οἱ 250 φοιτητές ἀπό τό Πολυτεχνεῖο, ὅπως καί δέν κατέβηκαν, παρόλο πού τούς περίμενε ὁ κόσμος. Ἡ Αγ.Βαρβάρα θά πρέπει νά εἶναι μοναχά μιά ἀρχή γιά ἕνα γενικότερο ξέσπασμα.

ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΗΣ ΑΓ.ΒΑΡΒΑΡΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΑΣΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Ἡ τρομοκρατία, μέ τίς κάθε μορφῆς ἐκφράσεις της ἦταν ὁ καθημερινός σύντροφος γιά τούς μαθητές στήν Ἁγία Βαρβάρα, ὅπως ἐξ ἄλλου καί στά περισσότερα γυμνάσια τῆς χώρας τή χρονιά πού πέρασε.

Οἱ βρισιές, οἱ ἀπειλές, τά αἰφνιδιαστικά διαγωνίσματα, ἡ χαμηλή βαθμολογία καί οἱ ἀποβολές ἦταν τά ἐργαλεῖα πού οἱ καθηγητές καί ἡ διεύθυνση χρησιμοποίησαν στόν ἀγώνα τους γιά τή μετατροπή τοῦ σχολειοῦ τῆς Ἁγ. Βαρβάρας σέ κέντρο τρομοκράτησης τῶν μαθητῶν.

Χαρακτηριστικό καί ἀντιπροσωπευτικό παράδειγμα τῆς παραπάνω κατάστασης εἶναι ἡ τακτική πού ἀκολουθοῦσε ὁ καθηγητής τῆς φυσικῆς, στή διάρκεια τῆς φετεινῆς χρονιᾶς: Βαθμολογώντας τήν πλειοψηφία τῶν μαθητῶν μέ 4, 5 καί 6 βρίζοντάς τους "τάλληρα" ἤ "κομμάτια τοῦ μισθοῦ τους" προσπαθοῦσε νά σπείρει τήν τρομοκρατία καί τό φόβο, νά ἐμποδίσει κάθε μαθητική κινητοποίηση χρησιμοποιώντας τήν ἀπειλή τῆς μείωσης τοῦ βαθμοῦ καί τῆς διαγωγῆς. Λίγες μέρες μετά τούς ἐλέγχους -ὅπου ὁ παραπάνω καθηγητής μοίρασε τόσο ἁπλόχερα τά 4ρια καί τά 5ντάρια του- μπαίνοντας στήν 5η τάξη, ἀπαίτησε ἀπ' τούς μαθητές νά γράψουν ἐντελῶς αἰφνιδιαστικά καί ἀπροετοίμαστα, πρόχειρο διαγώνισμα. Οἱ μαθητές τοῦ ἀπάντησαν ὅτι εἶναι ἀποφασισμένοι νά μή γράψουν. Μετά ἀπ' αὐτό ὁ μαθητής Νίκος Μπουντούκης σηκώθηκε καί παράδωσε λευκή κόλλα μέ τ' ὄνομά του καί ἔφυγε ἀπό τήν τάξη, ὅπως ἄλλως τε κι ὁ ἴδιος ὁ καθηγητής εἶχε ζητήσει πρίν ἀπό λίγο. Ὁ καθηγητής τότε ἄρχισε νά μιλάει γιά "ἠγέτες πού ξεγείρονται" κ.λ.π. καί νά ἀπειλεῖ, συνεχίζοντας τήν παλιά τακτική του.

Στό διάλλειμα ὁ Μπουντούκης τόν βρίσκει, καί ἀπαντάει στήν ἐπίθεση πού τοῦ ἔκανε στήν τάξη.

Ἡ ἀντίδραση τῶν μαθητῶν στήν αὐθαίρετη κι ἀπαράδεκτη τακτική τοῦ καθηγητή, τό "θράσος" νά ἀντιδράσουν καί νά μή γράψουν τό πρόχειρο διαγώνισμα δέν ἦταν δυνατό νά μείνει ἀναπάντητο.

Χωρίς νά ἀκουστεῖ ἡ γνώμη τοῦ μαθητή -εἶχε ἀκουστεῖ ἡ γνώμη τοῦ καθηγητή καί αὐτό ἔφτανε!!! ὅπως εἶπε ἡ λυκειάρχισσα- καί ἐνῶ ἀπουσίαζαν δύο καθηγητές πού ἀργότερα πῆραν τό μέρος τοῦ μαθητή, ἐκβιάζοντας ἕναν τρίτο νά ψηφίσει ὑπέρ τῆς ἀποβολῆς μέ ψήφους 12 ὑπέρ τῆς ἀποβολῆς καί 11 κατά, ὁ σύλλογος ἀποβάλλει διά παντός ἀπό τό σχολεῖο τόν μαθητή, μέ βασική αἰτιολογία ὅτι ... χτύπησε τόν καθηγητή καί τόν ἀπείλησε ὅτι θά τοῦ βγάλει τά ἄντερα!!!

Ξεκινώντας ἕναν ἀγώνα ἐνάντια στήν ἐνδοσχολική καταπίεση καί τρομοκρατία, ὁ Μπουντούκης κατεβαίνει ἀπό τίς 23 Ἀπρίλη σέ ἀπεργία πείνας ἀπαιτώντας τήν ἀνάκληση τῆς ἀποβολῆς του.

Η ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΑΠΟΒΟΛΗ - Η ΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΚΝΕ

'Η συγκρότηση τῆς 'Επιτροπῆς 'Αγώνα ἀπό συμμαθητές του καί ἡ καμπάνια πού ἡ ἐπιτροπή ξεκίνησε στήν περιοχή καί ἔξω ἀπ' αὐτή, δημιούργησε τίς προϋποθέσεις γιά νά πάρει ὁ ἀγώνας αὐτός παμμαθητικό χαρακτήρα καί νά κερδίσει τή συμπαράσταση τοῦ λαοῦ ὄχι μόνο τῆς γειτονιᾶς ἀλλά καί πέρα ἀπ' αὐτή. 'Η ἐπιτροπή, σιγά σιγά μαζικοποιεῖται καί γίνεται ὁ βασικός ἄξονας πού πάνω της στηρίζεται ὁ ἀγώνας γιά τήν ἀνάκληση τῆς ἀποβολῆς.

'Η ἀπεργία πείνας καί ἡ πάλη ἐνάντια στήν τρομοκρατία μέσα στά σχολειά, γίνεται γνωστή σ' ὅλη τήν περιοχή μέσα ἀπ' τήν προπαγάνδα (ἐφημερίδες τοίχου, συνθήματα, συζητήσεις κ.λ.π.) πού ἀναπτύσσεται πλατιά σ' ὅλη τήν 'Αγ. Βαρβάρα. Καθημερινά στό χῶρο πού βρίσκεται ὁ ἀπεργός, μαζεύονται ἑκατοντάδες κόσμου πού συμπαραστέκονται μέ κάθε τρόπο, ἐνῶ δεκάδες ἀπ' αὐτούς μένουν καί τό βράδυ.

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Καταγγέλουμε τή στάση τοῦ καθηγητή πού θεωρεῖ τούς μαθητές « τάλληρα » και « κομμάτια » πού συμπληρώνουν τόν μισθό του, πού βάζει, όπως δηλώνει δημόσια ὁ ἴδιος στοιχήματα γιά τό πόσους θὰ ἀφήσει καί πού δηλώνει ὅτι εἶναι ἐπαγγελματίας καί ὄχι λειτουργός.

Σὲ διαμαρτυρία μαθητή γιά τή συμπεριφορὰ του, κατὰγγειλε στό σύλλογο ὅτι ὁ μαθητής τὸν γροθοκὸπησε καί τὸν ἔβρισε μπροστά σέ « πλήθος μαθητῶν. »

'Η κατάθεση αὐτή ἔγινε δεκτή χωρίς νά ὑπάρχει ἰατρική βεβαίωση γι' αὐτό, οὔτε καταθέσεις ἀπὸ τό « πλήθος μαθητῶν ». Κι' ἀκὸμα δέν ἐπιτρὰπηκε στόν μαθητή νὰ ἀπολογηθεῖ κατὰ τή διάρκεια τῆς συνεδρίασης τοῦ συλλόγου.

Καί ἔτσι, μέ ὅλες αὐτὲς τίς παραλήψεις καταδικάστηκε ὁ μαθητής νὰ διοχτεῖ ἀπὸ τό Λύκειο 16 μέρες πρίν λήξουν τά μαθήματα.

Βλὲποντας τήν ὅλη κατάσταση καὶ τήν τρομοκρατία πού ὑπάρχει στό χώρο τῆς παιδείας καί διαμαρτυρὸμενος γιὰ τήν αὐταρχική στάση μιᾶς μερίδας καθηγητῶν πού συντέλεσε στὸ διώξιμὸ του, ὁ μαθητής κατέβηκε σέ **ἀπεργία πεινας ἀπὸ τήν Τρίτη 24/4** μέ αἴτημα τήν ἐπάνοδό του στὸ σχολεῖο καὶ τὸ σταμάτημα τῆς τρομοκρατίας.

'Εμεῖς οἱ συμμαθητές του καθῶς καί οἱ μαζικοί φορεῖς καὶ ὁ λαός τῆς 'Αγ. Βαρβὰρας συμπαραστεκόμαστε στὸ δίκαιο ἀγώνα του ζητώντας:

- Τήν ἐπάνοδό του στό σχολεῖο.

- Τό σταμάτημα τῶν αὐθαιρέτων ποινῶν.

ΟΧΙ ΣΤΟ ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΜΕ

ΔΙΑΤΑΣΣΟΥΜΕ ΤΙΜΩΡΟΥΜΕ

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΓΩΝΑ - ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ

Μέχρι τότε ἡ ΚΝΕ καί ἡ πλειοψηφία τῶν Γενικῶν Συμβούλιων τοῦ λύκειου δέν ἔπαιρναν μέρος σ' αὐτή τή διαδικασία. Κι ὄχι ἁπλῶς ἡΚΝΕ δέν ἔπαιρνε μέρος ἀλλά ἔβριζε καί τό μαθητή "ἀναρχικό" καί ἔλεγε πώς ἡ ἀπεργία πείνας"θά σκάσει σά μπαλόνι". Ὅταν ὅμως εἶδε πώς ἡ κατάσταση ξέφευγε γιά πολύ ἀπ' τά χέρια της, τόν κόσμο νά συμπαραστέκεται καί τό θέμα νά γίνεται γνωστό καί ἡ ἐπιτροπή νά μήν εἶναι ΚΝίτικη, ἀποφάσισε νά μπεῖ στό ...φητό. Τελικά μέσα ἀπό πραξικοπήματα κι ἀφοῦ ἐξαπόλυσε ὁλόκληρη ἐκστρατεία ἐνάντια στήν ἐπιτροπή, καταφέρνει στήν ἀρχή νά κατοχυρώσει ἰσότιμησυμμετοχή τοῦ Γ.Σ. μέ τήν ἐπιτροπή στό χειρισμό τῶν ἐξελίξεων καί ἀργότερα, ὅταν ζητιέται ἡ συμπαράσταση τῆς "τοπικῆς αὐτοδιοίκησης" (τό Δῆμο ἐλέγχει τό ΚΚεξ), τήν κατάργησή της, πράγμα πού πετυχαίνεται σέ μιά συνεδρίαση "τῶνφορέων" πού πραγματοποιεῖται χωρίς νά ὑπάρχει ἀπαρτία. 'Από κεῖ καί πέρα εἶναι εὔκολο ὁ καθένας νά καταλάβει τήν πορεία καί τήν ἐξέλιξη τοῦ ἀγώνα:

'Η ΚΝΕ, ἀφοῦ ἔκανε ὅτι μποροῦσε γιά νάσπάσει τόν ἀγώνα καί νά τόν ἐκφυλίσει σέ διαβουλεύσεις ὑπουργείων, παίρνοντας τόν ἔλεγχοτῆς κινητοποίησης ἀπό τά χέρια τῶν μαθητῶν, κατάφερε τελικά νά τή σταματήσει μετά κι ἀπό τήν ἐπέμβαση τῆς ἀστυνομίας.

Δέν κατάφερε ὅμως νά σπάσει καί τήν ὀργή τοῦ λαοῦ τῆς 'Αγ. Βαρβάρας πού μπρός στή βάρβαρη ἐπίθεση τῶν ροπαλοφόρων ἀντέταξε μιά ἡρωϊκή ἀντίσταση, σπάζοντας ἔστω καί γιά μιά μέρα μονάχα τήν κυριαρχία τοῦ ἀπεργοσπαστικοῦ μηχανισμοῦ τοῦ ΚΚεξ.

Μόνο μετά τό ξέσπασμα τοῦ Σαββάτου καίμιά καί δέν ὑπῆρχαν ἀκόμα ἐκεῖνες οἱ δυνάμειςπού θά μποροῦσαν νά συνεχίσουν καί νά κλιμακώσουνε αὐτό τόν ἀγώνα, μπόρεσε νά μπεῖ μπροστά ἡ γνωστή ταχτική τοῦ ξεπουλήματος. Δηλαδή, σπάσιμο τοῦ ἠθικοῦ τοῦ κόσμου μέ ἐπιχειρήματα τοῦ στύλ : "'Η ἀστυνομία μπορεῖ νά μᾶς κάνει ὅτι θέλει","αὐτοί πού βάζουν τίς φωτιές εἶναι ὕποπτοι" κλπ. , προκυρήξεις τοῦ "κόμματος τῆς ἐργατιᾶς", ὅπου καταγγέλονται τά"προβοκατόρικα στοιχεῖα" καί τέλος, ὅταν πιά ἡ διάσπαση κι ἡ ἀμφιβολία ἔχει ριζωθεῖ μέσαστό κόσμο, ἀποφασίζεται ... δημοκρατικά σέ Γενική Συνέλευση, τό σταμάτημα τῆς ἀποχῆς.

Ο "ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΣ ΦΑΣΙΣΜΟΣ"

Τό κλῖμα τῆς τρομοκρατίας καί τῆς ἐντατικοποίησης πού ἀπ' τήν ἀρχή τῆς σχολικῆς χρονιᾶς ἡ ἀστική τάξη καί ἡ καθηγητική ἱεραρχία προσπάθησαν νά περάσουν μέσα στά σχολειά, στόχευε νά χτυπήσει ὁ ἀγώνας πού ἐπί Ι5 μέρες ἔδωσαν οἱ μαθητές στήν 'Αγ.Βαρβάρα.

Προβλήματα κεντρικά γιά ὅλο τό μαθητικό κίνημα καί ὄχι μόνο γιά τά λύκεια τῆς περιοχῆς ἔπιασε αὐτός ὁ ἀγώνας καί γι αὐτό ἀπότήν πρώτη στιγμή σέ παμμαθητική κλίμακα συσπείρωσαν γύρω τους μεγάλη ὑποστήριξη καί συμπαράσταση.

'Η ἀποβολή τοῦ Ν.Μπουντούκη δέν εἶναι ἡ μοναδική τή χρονιά πού πέρασε, συνοδεύεται ἀπό ἕνα κλῖμα τρομοκρατίας καί ἀστυνόμευσης, πού κάνει τίς τρομοκρατικές ἀποβολές καί διώξεις καθημερινό φαινόμενο.

Τά νέα ἐκπαιδευτικά μέτρα, οἱ πανελλαδικές πού ἀπό φέτος μπῆκαν σέ ἐφαρμογή, φρόντισαν νά φέρουν μαζί τους καί γιά τούς ἀνυπάκουους καί τούς ἀπείθαρχους (κάποιους σάντόν Μπουντούκη) καινούργια διατάγματα καί κανονισμούς πού νά τελειοποιοῦν καί νά προχωρᾶνεσέ ἀνώτερα ἐπίπεδα τή στρατιωτική δομή καί ὀργάνωση τοῦ σχολειοῦ, τίς καταπιεστικές σχέσεις πού ἀναπτύσσονται μέσα σ' αὐτό, προσπαθώντας ἔτσι νά ἀποκλείσουν ὁποιαδήποτε ἀντίδραση, ὁποιαδήποτε ἐξέγερση, ἐλπίζοντας νά σκοντάψει στό μπαμπούλα τῆς τιμωρίας, στό καμουτσίκι τοῦ ἐπιστάτη-καθηγητή.

Ἔτσι ἔκαναν τήν ἐμφάνισή τους φέτος:

-Διατάγματα πού κατοχυρώνουν τήν ἐξουσία τοῦ μπάτσου γιά τήν καθηγητική ἱεραρχία, αὐξάνοντάς τους τά δικαιώματα γιά πειθαρχικές διώξεις.

-Διατάγματα πού μειώνουν τίς άπουσίες άπό 150 σέ 75 (θά έφαρμοστεϊ άπό τοϋ χρόνου).

-Διατάγματα πού δίνουν τό δικαίωμα στόγυμνασιάρχη νά μεταχειρίζεται τίς άποβολές σέ καθημερινή βάση, χωρίς έλεγχο.

-Διατάγματα πού κατοχυρώνουν τή συνέχιση τής μειωμένης διαγωγής γιά όλα τά χρόνια σέ μαθητή πού τυχαίνει νά τοϋ έπιβληθεϊ σέ κάποια τάξη (πρίν ύπήρχε τό δικαίωμα άνάκλησής της στήν έπόμενη χρονιά). Σύν τώρα πιά καί ό φόβος τοϋ βαθμοϋ, πού όπως φάνηκε κι άπ' τήν Άγ. Βαρβάρα έχει γίνει τό βασικώτερο όπλο τρομοκράτησης γιά τ' άφεντικά, μιάς καί τό - χουν κάνει έτσι πού νά έχει καθοριστική σημασία γιά τούς μαθητές.

ΟΙ "ΑΛΥΣΙΔΕΣ" ΤΗΣ ΚΝΕ ΣΠΑΝΕ

Μέσα σ' όλη αύτή τήν κατάσταση, ό άγώνας πού ξεκίνησε στήν Άγ. Βαρβάρα μέ τή δυναμική του καί τήν έκταση πού πήρε, τή λαϊκή συμπαράσταση πού κατάφερε ν'άναπτύξει, έπισφράγισε τήν έκφραση τοϋ καινούργιου στό μαθητικό χώρο καί τή διαδικασία ρήξης μέ πολιτική πού άκολουθιόταν άπ'τίς παρατάξεις καί δέσμευε τό κίνημα χρόνια τώρα.

Ή δημιουργία τής έπιτροπής έξω καί πέρα άπ'τήν ΚΝΕ καί τό άκουσμα μιάς άλλης φωνής μέσα στό κίνημα μέ τή μαζικοποίηση πού αύτή πήρε στή συνέχεια, έκφραζε τή διάθεση τοϋ κόσμου γιά τήν άνάπτυξη μιάς πρακτικής ξεκομμένης καί σ'άντίθεση τελικά μέ κείνη πού μιά ζωή έπέβαλαν οί ρεφορμιστές.

Ή έπιτροπή άγώνα, σέ άντίθεση μέ τό ύποτιθέμενο συνδικαλιστικό όργανο τών μαθητών, τά γενικά συμβούλια, ήταν ένα μαζικό σχήμα, πού συγκροτοϋσε όργανωτικά αύτή τή διάθεση τοϋ κόσμου νά κινητοποιηθεϊ ένάντια στήν τρομοκρατία τών άφεντικών, μέσα άπό μιά διαδικασία άγωνιστική.

Αύτή τήν κατεύθυνση είχε καί μ'αύτή τήν άγωνιστικότητα διεξάγονταν ό άγώνας, όταν είχε σά βασικό του άξονα λειτουργίας τήν έπιτροπή. Τότε ήταν πού όργανώθηκε κι όλο τό κίνημα συμπαράστασης καί μπήκαν οί βάσεις γιά τήν παραπέρα μαζικοποίηση καί τό παραπέραπλάταιμα τοϋ άγώνα. Ή άδυναμία τοϋ νά συνεχίσει αύτή ή έπιτροπή, ύστερα άπό τό προβοκάρισμα πού έφαγε άπό τό ΚΚεξ καί τό πραξικοπηματικό ξωπέταγμά της τή λειτουργία της καί τήν παρέμβασή της σ'όργανωμένο καί συντονισμένο έπίπεδο έδειξε καί τά όριά της καί τίς έλλείψεις της.

Τό θετικό πάντως τοϋ ότι έξω καί ένάντια άπ'τά όργανα καί τό μπαμπούλα τής ΚΝΕ οί μαθητές δημιούργησαν αύτή τήν έπιτροπή πού πάλαιψε καί παρέμβηκε ούσιαστικά στό μέτρο αύτής τής παρέμβασης, έχει μεγάλη καί πιό γενική σημασία.

Ένταγμένο μέσα σ'ένα ρεϋμα άμφισβήτησης πού έκανε τήν έμφάνισή του αύτή τή χρονιάστά σχολειά, έκφράζοντας τή δυναμική άμφισβήτηση τής κυρίαρχης ίδεολογίας τοϋ ρεφορμισμοϋ,τόσο ή συγκρότηση τής έπιτροπής, ή άντίθεσητοϋ κόσμου μέ τήν ΚΝΕ, τό κυνήγι πούκανε ό λαός στό δήμαρχο καί στούς πολιτικάντηδες άπ'τήν μιά, τά όδοφράγματα καί ή άντίσταση τοϋ λαοϋ στήν κρατική τρομοκρατία άπ'τήν άλλη, είναι σημεϊα τοϋ καιροϋ.

Ή έκρηξη στό χώρο τών μαθητών καί ή προσφορά σ'έπίπεδο δυναμικής έκφρασης τής άγωνιστικής άντίθεσης τοϋ κόσμου, άφήνουν νά διαφαίνεται πώς οί έκρήξεις αύτές θά συνεχιστοϋνε, Άγ. Βαρβάρες θά έξακολουθήσουν νά έμφανίζονται μαζί μέ καινούργιες, πιό μαζικές έπιτροπές άγώνα.

αγια βαρβαρα : η νεολαια στα οδοφραγματα

Τό Σάββατο τό βράδυ στήν Άγία Βαρβάρα, μετά άπό 3 άκριβώς χρόνια έπαναλήφθηκαν στιγμές πούχαμε νά τίς ζήσουμε άπό τίς 25 Μάη. Οί μπάτσοι, οί αύρες καί τά δακρυγόνα, καθημερινό φαινόμενο τής ζωής μας άπό τότε, άντιμετωπίστηκανμέ όδοφράγματα, φωτιές καί πέτρες άπό τήν μεριά τοϋ κόσμου. Όλα άρχισαν όταν τό πρωΐ ίσχυρές μονάδες ΜΑΤ κακοποίησανκαί άπήγαγαν τόν άπεργό πείνας μαθητή Νίκο Μπουντούνη καί 6 συμπαραστάτες του. Ή συμπαράσταση τοϋ κόσμου έκδηλώθηκε άμέσως μέ άποτέλεσμα τό άπόγευμα νά συγκεντρωθοϋν αύθόρμηταχιλιάδες κόσμου στό γυμνάσιο τής περιοχής. Τότε είναι πού έπιτέθηκαν τά ΜΑΤ καί πήραν την άπάντηση πού τούς χρειάζονταν.

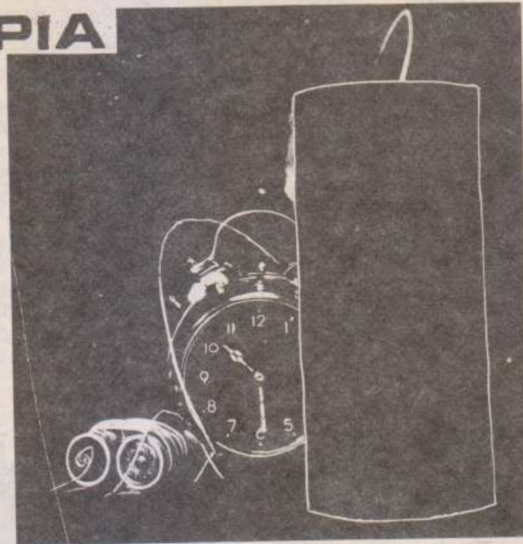
Τά γεγονότα τής Άγίας Βαρβάρας είναι σημαδιακά γιατί δείχνουν τό νέο δρόμο πού άνοίγεται μπροστά στό λαϊκό κίνημα. Δέν είναι τυχαϊο πώς άφορμή τους ύπήρξε ή κινητοποίηση ένός κομματιοϋ τής νεολαίας τής περιοχής, τών μαθητών,ένάντια στίς συνθήκες ζωής πού προωθεϊ τό κράτος νά τούς έπιβάλλει άπό τό '75 καί 'δώ. Καί είναι σημαδιακό τό ότι τά γεγονότα έγιναν τήν ίδια μέρα καί τήν ίδια ώρα πού στό δικαστήριο δικάζονταν 4 νέοι, κατασκευασμένοι "τρομοκράτες", γιά τά γεγονότα τής Πρωτομαγιάς. 4 νέοι πού τελικά καταδικάστηκαν σέ έξοντωτικές ποινές. Όλα αύτά μαζί δείχνουν τί άκριβώς συμβαίνει σήμερα στήν έλληνική κοινωνία. Άπό τή μιά μεριά ό Καραμανλής μέ τούς "έκσυγχρονισμούς" του, τίς "μεταρρυθμίσεις" του, καί τά "εύρωπαϊκά του άλματα", πού γιά νά τά πετύχει χρειάζεται νά ύποβιβάσει τήν στάθμη καί τήν άξία τής ζωής γιά όλους άλλά κυριότερα γιά τήν νεολαία τούς άγρότες καί τούς έργάτες. Προσπάθεια πού τήν πλαισιώνει έξαπολύοντας ένα πρωτοφανές κύμα τρομοκρατίας ένάντια σ'αύτές τίς κοινωνικές όμάδες καί κάθε μορφής άμφισβήτηση πού έκφράζουν. Έτσι τήν έντατικοποίηση τής δουλειάς στά έργοστάσια τήν συνοδεύει μαζί μέ τήν "λιτότητα" καί ή πρόσληψη τών έσατζήδων βασανιστών γιά νά άστυνομεύουν καί νά έπιβλέπουν τούς έργάτες. Τίς ληστρικές τιμές άσφαλείας γιά τά άγροτικά προϊόντα συνοδεύουν οί έπιθέσεις μέ τά δακρυγόνα ένάντια σέ κάθε άγροτική κινητοποίηση. Τόν έξαντλητικό ρυθμό σπουδών καί τήν αύξανόμενη άνεργία τής νεολαίας συνοδεύουν τά μπλόκα, οί έξακριβώσεις καί οί τρομοκρατικές δίκες.

Άπό τήν άλλη μεριά οί λαϊκές μάζες, άνοργάνωτες καί άδύναμες στήν άρχή, προδομένες άπό τά κόμματα τής "άντιπολίτευσης" πού δέν χάνουν εύκαιρία νά καταγγείλουν σέ κάθε άγωνιστική κινητοποίηση τά προβοκατόρικα στοιχεϊα πού τήν προκαλοϋν, παραμένουν παθητικές. Όμως ή άμφισβήτηση σιγά σιγά καί άποσπασματικά άρχίζει νά γεννιέται μέσα στούς διάφορους χώρους. Οί φοιτητές οί μαθητές καί οί έργάτες άρχίζουν νά γυρεύουν μιά έκφραση άντίθεσης σ'αύτό πού πάνε νά τούς έπιβάλλουν σάν τρόπο ζωής. Καί πιό πολύ άπ'όλους οί άγρότες, στήν χρονιά πού μάς πέρασε άμφισβητοϋν τήν Καραμανλική "νομιμότητα", καί σέ κάθε εύκαιρία έρχονται σέ σύγκρουση μέ τόν κρατικό μηχανισμό καί τά όργανά του. Ή κινητοποίηση στό Ήράκλειο είναι χαρακτηριστική. Μέ άφορμή τά άρχαϊα ό κόσμος έκδηλώνει άγωνιστικά τήν άντίθεσή του στήν Καραμανλική πραγματικότητα. Άλλά καί ή περίπτωση τής Άγίας Βαρβάρας είναι τό ίδιο χαρακτηριστική γιατί δείχνει πώς ή "άταξία" καί ή "άναρχία" μεταφέρονται καί στίς πόλεις. Άρχίζουν νά γίνονται τρόπος έκφρασης καί γιά τήν νεολαία καί γιά τήν έργατική φτωχολογιά τής Άθήνας. Δηλαδή άρχίζει νά γεννιέται ή πραγματική ούσιαστική άντιπαράθεση στήν κοινωνική πολιτική τοϋ ξεζουμίσματος στήν δουλειά καί τό κλίμα τρομοκρατίας πού τήν συνοδεύει. Γιατί αύτή μόνο ή άντιπαράθεση δηλαδή ή άγωνιστική κινητοποίηση είναι πού μπορεϊ νά άνατρέψει τήν έπίθεση καί τήν καθημερινή τυρρανία τών άφεντικών, βάζοντας τίς βάσεις γιά μιά άλλη ζωή έλεύθερη καί εύτυχισμένη.

Γι'αύτό πρέπει νά δοϋμε τήν Άγία Βαρβάρα σάν κάτι πολύ σημαντικό. Σάν μιά πρώτη έκφραση ένός νέου κινήματος πού γεννιέται, σάν τήν πρώτη βουή άπό τό μεγάλο κύμα πού έρχεται γιά νά βάλει σέ βαθειά κρίση τήν έλληνική κοινωνία,καί ν'άλλάξει τήν ζωή μας είτε τό θέλουμε είτε όχι. Όσοι πιστεύουν σ'αύτό τό νέο κίνημα δέν πρέπει ν'άφήνουμε τούς έχθρούς του νά τό συκοφαντοϋν καί νά τό βρίζουν : (Βραδυνή : "άναρχικά στοιχεϊα προέβησαν είς έκτροπα", ΚΝΕ : "ήρθαν οί μαοϊκοί καί οί άναρχικοί νά μάς κάψουν τήν Άγία Βαρβάρα!") Μόνο μέ τόν δικό μας άγώνα, σέ κάθε χώρο πού ζοϋμε θά γεννηθοϋν οί νέες μορφές άγώνα, οί νέες άντιλήψεις γιά τήνζωή. Καί θά γίνει ή είκόνα πού τό Σάββατο τό βράδυ παρουσίαζε ή Άγία Βαρβάρα καθημερινή πραγματικότητα γιά όλη τήν Έλλάδα.

ΟΜΑΔΑ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ,ΣΕΒ,ΕΦΟΡΙΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ...

Τόν τελευταῖο μῆνα ἔγιναν ἕνα σύνολο ἀπό
παρεμβάσεις -τήν Πρωτομαγιά, στό ΣΕΒ,στήν ἐ-
φορία τῆς Νέας Ἰωνίας, στό Πρωτοδικεῖο καί
ἰδιαίτερα τό ἐργατοδικεῖο. Καί εἶναι φανερό
πώς θ'ἀκολουθήσουν κι ἄλλες. Ἐπειδή ἀπό και
ρό ἔχουμε κάνει τήν ἐπιλογή νά μήν ἀντιμετω-
πίζουμε κανένα ἀπό τά φαινόμενα τοῦ κινήμα-
τος μέ στρουθοκαμηλισμό, θά πρέπει,πιστεύου-
με, νά δοῦμε αὐτές τίς ἐκδηλώσεις, νά δοῦμε
τή λογική τους καί τή λειτουργία τους.Κι αὐ-
τό γιατί ἤδη βάζουν σοβαρά προβλήματα στό κί
νημα. Κι ἄς δοῦμε, χωρίς νά ἐπανέλθουμε σέ
προηγούμενες τοποθετήσεις, ποιά εἶναι τά προ
βλήματα πού μπαίνουν.

Κι ἄν γιά τό ΣΕΒ, τήν Ἐφορία καί τό Πρω-
τοδικεῖο, τά γεγονότα εἶναι ἀκόμα καί ἀπό τίς
ἐφημερίδες ἀρκετά γνωστά, ἄς δοῦμε τί ἔγινε
τήν Πρωτομαγιά. Τήν Πρωτομαγιά, μέσα στήν κα
θιερωμένη ἀνοιξιάτικη σούπα καί περίπατο, κι
ἐνῶ τά πλήθη τῶν ἐκδρομέων ἑτοιμάζονταν νά
ἐπιστρέφουν γιά τό μεσημεριανό φαΐ, ὁρισμέ-
νοι ἀποφάσισαν νά σπάσουν τό "πανηγυράκι" ρί
χνοντας κανα-δυό κοκταίηλ Μολότωφ στήν ἀστυ-
νομία πού βρίσκονταν στρατοπεδευμένη σέ κον-
τινή ἀπόσταση. Ἔτσι, σύμφωνα μέ τήν ἄποψη
τῶν "ἐπιτιθέμενων", ἔσπασε τό πανηγυράκι μέ
μιά κωμικοτραγική κατάληξη. Εἴκοσι ἤ τριάντα
μπάτσοι ἄρχισαν νά κυνηγᾶνε καμιά πεντακοσα-
ριά ἄτομα, πού σκόρπισαν σ'ὅλες τίς κατευθύν
σεις, χτύπησαν καί τελικά ὅσοι ἔτυχε νά πια-
στοῦν ἅρπαξαν ἀρκετά χρόνια φυλακή, ἐνῶ ἕνας
διαδηλωτής κινδύνεψε νά σκοτωθεῖ ἀπό τή δο-
λοφονική μανία τῆς ἀστυνομίας. Λοιπόν, μήπως
ἔσπασε τό πανηγυράκι; Ὄχι, σέ καμιά περίπτω
ση. Ἀντίθετα ἡ εἰκόνα ἐπιτάθηκε. Σέ μιά πα-
νηγυριώτικη συγκέντρωση προστέθηκε καί μιά
πανηγυριώτικη "σύγκρουση". Ἄν προσπαθοῦμε
νά δώσουμε μιά κωμική ὄψη στά γεγονότα, αὐτό
δέ σημαίνει ὅτι στήν πραγματικότητα ἦσαν κα-
θόλου κωμικά. Ὅμοια, καθόλου κωμικές δέν ἦ-
σαν οἱ βόμβες πού ἔπεσαν τόν τελευταῖο μῆνα.
Ἀντανακλοῦν μιά κατάσταση ἐξαιρετικά σοβαρή
γιά τό κίνημα καί οἱ συνέπειές τους εἶναι με
γάλες.

Εἶναι φυσικά σίγουρο πώς ἡ ἱστορία τῆς
Πρωτομαγιᾶς δέν εἶναι ἴδια οὔτε υπακούει στήν
ἴδια λογική οὔτε ἐκφράζει τούς ἴδιους ἀνθρώ-
πους πού κάνουν τίς "ἐνέργειες" μέ τίς βόμ-
βες. Ἡ μιά περίπτωση, τῆς Πρωτομαγιᾶς, ἔχει
νά κάνει μέ μιά κάποια ἀναφορά σέ "μάζες"καί
στόν αὐθορμητισμό (στά λόγια τουλάχιστο), ἐ-
νῶ οἱ ἄλλες στήν ἔλλειψη ὁποιουδήποτε αὐθορ-
μητισμοῦ ἀπό τίς μάζες καί τήν ἀνάγκη δράσης
τοῦ "ἔνοπλου βραχίονα". Γι'αὐτό καί ἡ περί-
πτωση τῆς Πρωτομαγιᾶς φαίνεται δεμένη μέ μορ
φές βίας πού χρησιμοποιεῖ ἤ πρόκειται νά χρη
σιμοποιήσει τό μαζικό κίνημα (βλέπε Αγ. Βαρ-
βάρα) καί πού ἐκφράζουν τή θέληση ἀντίθεσης
καί πάλης μέ τήν ἐξουσία τῆς νεολαίας.Γι'αὐ-
τό καί μέ ἄλλο τρόπο ἀντιμετωπίζεται σίγουρα
ἡ περίπτωση τῆς Πρωτομαγιᾶς. Ὅμως, παρόλες
τίς διαφορές, ὑπάρχει κάτι κοινό. Ἡ περιφρό
νηση ὁποιασδήποτε διαδικασίας τοῦ μαζικοῦ κι
νήματος, ὁ "ἄσχετος" τρόπος παρέμβασης, ἡ ἴ-
δια θέληση νά "σπάσει ἡ κοινωνική εἰρήνη" ὅ-
πως καί ὅποτε τό θέλει ὁ ὁποιοσδήποτε, ἄτομο
ἤ ὁμάδα. Γι'αὐτό, τήν περίπτωση τῆς Πρωτομα-
γιᾶς δέ θά πρέπει νά τή δοῦμε τόσο σάν ἕνα
γεγονός πού ὁπωσδήποτε μπορεῖ καί νά χαρο-
ποίησε μερικούς, μιά καί "ἐπιτέλους κάτι ἔ-
γινε", ἀλλά σάν τή λογική ἐκείνων πού προχώ-
ρησαν σέ μιά τέτοια "παρέμβαση".

Καί δέν πρόκειται νά μείνουμε, σ'ὅτι ἀφο-
ρᾶ τίς συνέπειες, στίς δίκες καί τίς φυλακί-
σεις, τίς ἔρευνες ἤ σ'αὐτούς πού τραυματίστη
καν στό Πρωτοδικεῖο. Πιστεύουμε ὅτι, τελικά,
παρόλο πού κι αὐτά εἶναι ἀρκετά σοβαρά, πρό-
κειται γιά τή δευτερεύουσα πλευρά. Ἡ κύρια
πλευρά βρίσκεται ἀλλοῦ. Στήν πολιτική λει-
τουργία καί τά πολιτικά ἀποτελέσματα μιᾶς τέ
τοιου τύπου πραχτικῆς. Στό ὑπερκέρασμα καί
τήν παθητικοποίηση πού ὁδηγοῦν αὐτές οἱ πρα-
χτικές στό κίνημα.

Ποιά εἶναι ἡ πολιτική καί κοινωνική κατά-
σταση στή χώρα μας αὐτή τή στιγμή; Ἀπό τήν
μιά κυριαρχεῖ τό ἀδιέξοδο καί ἡ κρίση στό ἐ-
πίπεδο τῆς κοινωνίας καί τῆς οἰκονομίας, πού
ἐκδηλώνεται μέ πολλούς τρόπους. Ἀπό τήν ἄλ-
λη, ἡ κρίση στό πολιτικό ἐπίπεδο, κρίση πού
ἀγκαλιάζει ὅλους τούς πολιτικούς θεσμούς τοῦ
κράτους, τόσο τήν ἀντιπολίτευση ὅσο καί τήν
κυβέρνηση, μέσα σ'ἕνα πλαίσιο τρομοκρατίας
καί ἐπίθεσης στό λαό καί τά μαζικά κινήματα.
Αὐτή ἡ κρίση τοῦ μεταπολιτευτικοῦ καθεστῶτος
ἐπεκτείνεται καί στίς πολιτικές δυνάμεις καί
ὀργανώσεις τῆς "ἄκρας ἀριστερᾶς" πού διαμορ-
φώθηκαν στή διχτατορία καί στήν πρώτη μετα-
πολιτευτική περίοδο.

Μέσα σ'αὐτές τίς συνθῆκες, πού ἡ "παλιά"
πολιτική δέ φαίνεται πιά νά προσφέρει τίποτε
ἐμφανίζεται τό αἴτημα κι ἡ θέληση μιᾶς "νέ-
ας" πολιτικῆς, ἑνός "νέου" κινήματος, θέληση
πού ἐκφράζεται κύρια καί ἀρχικά ἀκόμη ἀπό τή
νεολαία ἀλλά καί ἀπό πλατύτερα μαζικά κινή-
ματα, ὅπως φάνηκε στούς ἀγρότες, τήν Αγ.Βαρ-
βάρα, κλπ. Ἡ θέληση γιά μιά πολιτική πού δέ
θἄναι "πολιτική", σάν ἀποξενωμένη δραστηριό-
τητα, σάν ὑπόθεση τοῦ κοινοβουλίου (ἄσχετα
μέ τό ἄν πρόκειται γιά τή Βουλή ἤ τούς φοι-
τητικούς συλλόγους καί τά σωματεῖα), ἀλλάμιά
ἀπελευθερωτική διαδικασία καί πραχτική τῶν
ἴδιων τῶν κοινωνικῶν φορέων καί ὑποκειμένων.
Μιά "πολιτική" πού δέ θἄναι πιά πολιτική μέ
τήν παραδοσιακή ἔννοια τοῦ ὅρου ἀλλά ΑΜΕΣΗ
δραστηριότητα. Σ'αὐτό τό αἴτημα ἐμπεριέχεται
ἡ θέληση τῆς πολιτικῆς ὄχι σάν διαπραγμάτευ-
ση καί ἐκλογές ἀλλά σά σύγκρουση καί ἀντιπα-
ράθεση μέ τόν ταξικό ἐχθρό, σάν ΕΚΦΡΑΣΗ τῶν
ἀναγκῶν τῶν ἴδιων τῶν μαζῶν.

Ὅμως, μιά τέτοια λογική μόλις ἀρχίζει νά γεννιέται σά συνειδητή λογική καί ἰδεολογία (μιά καί στήν πράξη, ἀσυνείδητα, τό μαζικό κίνημα πάντα μ'αὐτό τόν τρόπο ἐκφράζεται). Πάει νά πεῖ ὅτι ἀκόμα δέν ἔχει μεταβληθεῖ σέ πλατιά καί συστηματική ἀντίληψη μαζικῶν κινημάτων. Ἐπιπλέον, μέσα σέ συνθῆκες κρίσης, ἰδεολογικῆς καί πολιτικῆς, τῆς ἐπαναστατικῆς πρακτικῆς τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος, δέν ἔχει μιά ξεκάθαρη ἀναφορά. Τέλος, τό κλίμα τρομοκρατίας καί μιζέριας πού κυριαρχεῖ μπορεῖ νά σπρώξει σέ μιά νέα ἀπαλλοτρίωση τῆς ἀνάγκης γιά ἀμεσότητα, τῆς ἀνάγκης γιά μιά ἄλλη πολιτική. Ἡ ἀνάγκη γιά τή σύγκρουση, τήν ἄρνηση τῆς μεσολάβησης καί τῆς διαπραγμάτευσης, ἀπό λογική τῆς πάλης ΜΑΖΙΚΩΝ κινημάτων, παραχωρεῖται στούς "εἰδικούς" τοῦ σκληροῦ ἀγώνα, οἱ ὁποῖοι ἀπό μόνοι τους παίρνουν τό δικαίωμα νά ἐκφράσουν αὐτή τήν τάση τοῦ μαζικοῦ κινήματος πού πού βρίσκεται στά σπάργανα, αὐτοί οἱ ἴδιοι καί γιά λογαριασμό τῶν ὑπόλοιπων. Δηλαδή, ἀπέναντι στό γεγονός ὅτι ἡ "Πρωτομαγιά" εἶναι σούπα, δέ μπαίνει μπροστά ἡ διαδικασία ὀργάνωσης τῶν δυνάμεων τοῦ κινήματος, ἔξω καί πέρα ἀπό τή σούπα, ἔτσι ὥστε πιθανά νά μπορέσει νά ὑπάρξει καί μιά ἄλλη Πρωτομαγιά, μιά Πρωτομαγιά σύγκρουσης, ἀλλά ἐντείνουν τήν κυριαρχία τῆς σούπας, πολώνοντας τήν ἀντιπαράθεση στό ἄσχετο, κι ἐπιτείνοντας ὄχι πιά τή "λογική τοῦ Μάη", ὅπως ἀρέσκονται νά λένε μερικοί ἀναρχικοί, "προβοκάρισμα-καταπίεση-ἀνάπτυξη τοῦ κινήματος", ἀλλά τή λογική "προβοκάρισμα-καταπίεση-ΥΠΟΧΩΡΗΣΗ τοῦ κινήματος".

Τό ἴδιο, καί σέ ἀκόμη μεγαλύτερη κλίμακα, ἰσχύει γιά τίς "ὀργανωμένες δυνάμεις τοῦ λαϊκοῦ κινήματος", ὅπως ἀρέσκεται νά αὐτοαποκαλεῖται ὁ ΕΛΑ. Τό μῖσος ἀνάντια στήν ἐξουσία καί τήν καταπίεση τοῦ νέου κινήματος, δέ διοχετεύεται μέσα στήν πάλη στούς κοινωνικούς ἀγῶνες ἀλλά ἀπαλλοτριώνεται στά σύμβολα πού χτυπάει ὁ ὁποιοσδήποτε Ζορρό. Ἔτσι, σέ ἀντίθεση μέ τά πραγματικά λαϊκά ἀντάρτικα, σέ ἀντίθεση μέ τόν αὐθεντικό ἔνοπλο ἀγώνα, ὅσο περισσότερο ἀναπτύσσεται τό "ἀντάρτικο" τῶν "ὀργανωμένων δυνάμεων τοῦ λαϊκοῦ κινήματος" τόσο περισσότερο ΠΕΡΙΟΡΙΖΕΤΑΙ τό λαϊκό κίνημα. Κι ἄς δοῦμε ἀκόμα περισσότερο καί πιό καθαρά τή διαδικασία. Ὅταν ἕνα ἐπίπεδο ἀντιπαράθεσης -ἔνοπλο- δέ στηρίζεται στήν ἀνάπτυξη τῶν κοινωνικῶν ἀντιθέσεων καί συγκρούσεων ἀλλά στήν ΥΠΑΝΑΠΤΥΞΗ τους, τότε εἶναι ἄσφαλτα, χωρίς συζήτηση, ζημιά γι'αὐτό τό κίνημα. Γιατί τό ὁδηγεῖ σέ μιά ἀντιπαράθεση μέ τό κράτος ΕΞΩ ἀπό τό πραγματικό ἐπίπεδο τῆς σύγκρουσῆς του. Ἄρα, ἀναπόφευκτα τό ὁδηγεῖ σέ περιθωριοποίηση. Τό ἀποτέλεσμα τοῦ "ἐπαναστατικοῦ παραδείγματος" εἶναι ἀκριβῶς τό ΑΝΤΙΘΕΤΟ ἀπ'αὐτό πού ὑποτίθεται ὅτι ἐπιδιώκεται.

Κι ἄς τό δοῦμε πιό συγκεκριμένα. Ποιές εἶναι σήμερα οἱ ἀνάγκες τοῦ νέου ἐπαναστατικοῦ κινήματος; Νά μπορέσει, πιό συστηματικά καί ὀργανωμένα, νά παρέμβει μέσα στούς κοινωνικούς χώρους, νά ζυμωθεῖ μ'αὐτούς, νά ἀναδείξει μιά νέα πρωτοπορία τῶν μαζικῶν κινημάτων καί τοῦ κινήματος συνολικά. Νά βάλει καινούργιες πρακτικές σ'αὐτό τό κίνημα. Ἡ παρέμβαση τῶν "ὑπερασπιστῶν τοῦ λαοῦ" ἔχει τό ἀντίστροφο ἀποτέλεσμα. Ὁδηγεῖ στό ξέκομα ἀπό τό μαζικό κίνημα τῶν πιό πρωτοπόρων στοιχείων. Κι αὐτό γιατί ΔΥΣΚΟΛΕΥΕΙ τήν προώθηση νέων πρακτικῶν μέσα σ'αὐτό, μιά κι οἱ νέες πρακτικές, ἀντιπαράθεση, ἀνυποχώρητος ἀγώνας, μπαίνουν σ'ἕνα ἐπίπεδο ΕΞΩ καί πέρα ἀπό τίς δυνατότητες τῶν μαζικῶν κινημάτων καί τοῦ νέου κινήματος συνολικά. Δηλαδή, ἡ παρέμβαση τῶν "ὀργανωμένων δυνάμεων τοῦ λαϊκοῦ κινήματος" ἀπαιτεῖ ἀπό τό κίνημα νά ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΘΕΙ, καί ν'ἀναπτύξει ἕνα ψηλό ἐπίπεδο ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΣΥΝΟΜΩΤΙΚΟΤΗΤΑΣ. Ὅταν ὅμως αὐτά τά στοιχεῖα δέν ἀντιστοιχοῦν στήν πραγματικότητα τῆς ἀνάπτυξης τῶν κινημάτων, αὐτό σημαίνει πώς ἀντί γιά ἀνάπτυξή τους, διαιωνίζεται ἡ ὑπανάπτυξή τους. Τό ἀποτέλεσμα μιᾶς τέτοιας πρακτικῆς εἶναι ἡ ἀποσύνθεση τοῦ κινήματος στή μεγάλη του πλειοψηφία καί ἡ ὀργάνωση μιᾶς μικρῆς μειοψηφίας καί μόνο. Καί τό πιό ἀστεῖο στήν ὑπόθεση εἶναι ὅτι κάθε τόσο, μέσα ἀπό τίς προκηρύξεις τους, μᾶς καλοῦν νά ὀργανωθοῦμε σέ ἀνώτερο ἐπίπεδο γιά ν'ἀντιμετωπίσουμε τά χτυπήματα τοῦ ἐχθροῦ ἤ, γενικότερα, καλοῦν τό λαϊκό κίνημα νά ὀργανωθεῖ, ὅταν ἡ ἴδια ἡ πρακτική τους τό σπρώχνει στήν ἀποσύνθεση. Γιατί μεταβάλλει τό νέο κίνημα σ'ἕνα θεατή ἤ, στήν καλύτερη περίπτωση, κάποιον πού ζητωκραυγάζει γιά ἐνέργειες, ἀντικαθιστόντας τίς παλιές ζητωκραυγές στίς προεκλογικές συγκεντρώσεις.

Καί τό ἐπιχείρημα εἶναι: τί νά κάνουμε ὅταν δέ γίνεται τίποτα; Λές κι οἱ ἴδιοι δέν βοηθᾶνε αὐτό τό "δέ γίνεται τίποτα" μέ τό νά συμβάλουν στή μεταβολή τοῦ χώρους τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς ἤ σέ δεξιούς θεωρητικούς ἤ σέ ἀτομικοποιημένους θαμῶνες τῶν ποικιλώνυμων πάμπ καί "κουτουκιῶν" ἤ σέ ἐπαγγελματίες τῆς ἀντιμετώπισης τῆς τρομοκρατίας καί θαμῶνες τῶν δικαστικῶν αἰθουσῶν, μέσα σ'ἕνα κλίμα ἀπομόνωσης καί τραγικῆς διεξαγωγῆς τῶν δικῶν, ὅπου ὅλοι εἶναι περαστικοί, ἄσχετοι ἤ καλοί πολίτες. Λές καί τό κλίμα τῆς φασαρίας γιά τή φασαρία δέ βοήθησε στό νά μή μποροῦμε, ἐδῶ καί δυό χρόνια νά κάνουμε μιά διαδήλωση. Λές καί τό ἐπίπεδο ἀντιπαράθεσης πού δημιούργησανδέν ἔχει νά κάνει μέ τό ὅτι κλειστήκαμε γιά ἀρκετό καιρό σέ θέατρα, δέν ἔχει νά κάνει μέ τό φόβισμα τοῦ κόσμου, τήν ἔλλειψη κοινωνικῶν πρακτικῶν. Λές κι ἡ πρακτική τους δέν ἔχει συμβάλει στή μεταβολή σέ γκέττο τοῦ χώρου τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς, πού εἶναι στήν πλειοψηφία του ἀπών ἀπό τούς ἀγῶνες τοῦ λαοῦ, τήν Αγ. Βαρβάρα, τούς ἀγῶνες τῶν ἀγροτῶν, ὅλες τίς λαϊκές κινητοποιήσεις. (Γιατί ἀκριβῶς, ἕνα σημεῖο πού θά πρέπει νά ξεκαθαρίσουμε εἶναι πώς ἀκόμα τουλάχιστο ἡ κύρια ζημιά ἀπό αὐτή τή λογική γίνεται καί ἀφοράει βασικά τή "πρωτοπορία" καί ὄχι ἄμεσα τό μαζικό κίνημα.

Κι ἕνας ἐπιπλέον λόγος γι'αὐτό εἶναι κι ὁ χαμηλός βαθμός σύνδεσης αὐτῆς τῆς πρωτοπορίας μέ τό μαζικό κίνημα. Σήμερα, μιά κι αὐτή ἡ πραχτική δέν ἔχει ἀναπτυχθεῖ πολύ, κύρια ἐπηρεάζεται καί χτυπιέται ἀπ'αὐτή ἡ ἴδια ἡ ἄκρα ἀριστερά). Καί εἶναι γνωστή ἡ ἀνευθυνο-ὑπεύθυνη λογική τους. Σέ σχέση μέ τίς δικές τους ἐνέργειες, εἶναι τό "ὀργανωμένο κομμάτι τοῦ λαϊκοῦ κινήματος", ἡ φωτεινή πρωτοπορία, ἐνῶ οἱ ἄλλοι δέν εἶναι παρά οἱ "κόττες" πού φοβοῦνται τόν ἀντίπαλο (παρόλο πού ἄλλα, καί πολλές φορές τ'ἀντίστροφα,ἔχει δείξει ἡ πραχτική). Σέ σχέση ὅμως μέ τά προβλήματα τῆς καταπίεσης, τά προβλήματα πού αὐτή δημιουργεῖ στό κίνημα, αὐτοί δέν ἔχουν καμιά εὐθύνη. Φταίει, ὅπως εἶναι γνωστό, ἡ "κρατική τρομοκρατία" κι ὁ καπιταλισμός. Λές καί τό πῶς τούς ἀντιμετωπίζεις -κράτος καί καπιταλισμό- εἶναι χωρίς συνέπειες καί ἀδιάφορο.

'Επειδή ἐμεῖς πιστεύουμε ὅτι δέν εἴμαστε σέ μιά κατάσταση πού "δέ γίνεται τίποτε",ἀλλά "κάτι γίνεται" καί ἀκόμα περισσότερα μποροῦν νά γίνουν, ἐπειδή πιστεύουμε ὅτι γεννιέται ἕνα νέο κίνημα, πού τό βασικό του ζήτημα εἶναι ἡ σύνδεση καί τό μπόλιασμά του στίς μάζες, ἐπειδή γιά μᾶς η Αγ. Βαρβάρα δείχνει τό δρόμο, πιστεύουμε ὅτι πρέπει ν'ἀκολουθήσουμε τήν "ἔκκληση" διαφόρων γιά νά " "ὀργανωθοῦμε καλύτερα". Καί θέλουμε νά κάνουμε κάτι τέτοιο. Μόνο πού ἀκριβῶς, γιά νά ὀργανωθοῦμε καλύτερα, μέ τόν τρόπο πού ἐμεῖς θέλουμε καί κρίνουμε σωστό κι ὄχι αὐτόν πού ἄλλοι θέλουν νά μᾶς καθορίσουν, ἕνα ἀποφασιστικό σημεῖο αὐτῆς τῆς "καλύτερης ὀργάνωσης" εἶναι ἡ καλύτερη ὀργάνωση τῆς πολεμικῆς μας ἐνάντια σέ ἀπόψεις καί πραχτικές πού εἶναι ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ μέ τήν ἀνάπτυξη τοῦ νέου κινήματος. 'Ενάντια σέ ἀπόψεις καί πραχτικές πού ὁδηγοῦν στήν παρανομία καί στήν παραπέρα ἀποσύνδεση ἀπό τίς μάζες. Πάγω σ'αὐτή τή βάση, θά συνεχίσουμε νἆμαστε οἱ "χαζοί" πού μποροῦν οἱ μπάτσοι νά μᾶς βρίσκουν, καί ν' ἀναπτύσσουμε ἐκεῖνα τά μέτρα ὀργανωτικότητας καί συνομωτικότητας πού ἐπιβάλει ἡ ΑΝΑΠΤΥΞΗ τῆς σύνδεσης μέ τό μαζικό κίνημα καί ὄχι ἡ ὑποκειμενίστικη λογική πού θά μᾶς ὁδηγοῦσε στό ξέκομα ἀπ'αὐτό τό κίνημα. Πιστεύουμε πώς ἀρκετά γι'αὐτό τό ξέκομα ΟΛΩΝ μας κάνουν οἱ ἴδιοι μέ τήν πραχτική τους ὥστε νά τούς ἐνισχύσουμε πρός αὐτή τήν κατεύθυνση. 'Εμεῖς ἐνδιαφερόμαστε γιά τήν ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ κατεύθυνση κι ἔτσι θά τούς ἀντιμετωπίζουμε ἀπό δῶ καί πέρα σά μιά διαμετρικά ἀντίθετη ἄποψη.

Υ.Γ. Μέχρι σήμερα, ὁ ΕΛΑ μᾶς ἔχει στείλει ἀρκετές προκηρύξεις γιά τίς ἐνέργειές του,ὅπως ἔχουν σταλεῖ στίς ἐφημερίδες,δικηγόρους, σωματεῖα, ὀργανώσεις, κλπ. Πιστεύουμε ὅτι τό πρόβλημα δέν εἶναι νά δημοσιεύσουμε αὐτές τίς προκηρύξεις, μιά καί μερικές ἔχουν γίνει γνωστές ἀπό τόν τύπο,καί μάλιστα ἀπευθύνονται σ'εκατοντάδες χιλιάδες ἀναγνῶστες, κι ἐπιπλέον ἡ λογική τῆς ἔνοπλης δράσης δέ στηρίζεται στό κείμενο καί τήν προπαγάνδα μέσα ἀπό κεῖ ἀλλά στήν προπαγάνδα μέσα ἀπό τήν ἐνέργεια. 'Επίσης, αὐτές οἱ προκηρύξεις κινοῦνται, ὅπως ολοι θἄχουνε δεῖ, σ'ἕνα λίγο-πολύ μόνιμο μοτίβο: "Η καπιταλιστική καταπίεση εἶναι ἐγκληματική, γι'αὐτό...".Πιστεύουμε ὅτι ἕνας διάλογος δέ μπορεῖ νά σταθεῖ σ'αὐτό τό ἐπίπεδο. 'Εκεῖνο πού μᾶς ἐνδιαφέρει εἶναι μιά συζήτηση πάνω στή σημασία καί τό ρόλο μιᾶς τέτοιας πραχτικῆς μέσα στό κίνημα. Πάνω σέ ποιά πολιτική ἀνάλυση τῆς δοσμένης συγκυρίας στηρίζεται, κλπ. Σ'αὐτό τό ἐπίπεδο εἴμαστε διατεθειμένοι νά κάνουμε διάλογο καί νά δημοσιέψουμε ὁποιαδήποτε ἄποψη.

εργατικοι αγωνες

ΓΕΝΑΡΗΣ - ΜΑΗΣ 79

Στούς πρώτους πέντε μήνες τοῦ 79, μέ τά στοιχεῖα πού μποροῦμε νἄχουμε άπό τίς έφημερίδες, βλέπουμε πώς έγιναν συνολικά Ι43 άπεργίες, στάσεις, κλπ. Από αὐτές οἱ 74 έγιναν σ'έργοστάσια, 8 στούς οἰκοδόμους, 6 σέ τράπεζες, 4 στή ΔΕΗ, 3 σέ έκπαιδευτικούς, 3 σέ ὑγειονομικούς, κλπ.

οι απεργιες σ' εργοστασια

Μερικά χαρακτηριστικά στοιχεῖα γιά τίς άπεργιακές κινητοποιήσεις στά έργοστάσια εἶναι:

Α. Ἡ γεωγραφική διασπορά. Οἱ άπεργίες δέ γίνονται πιά στήν Ἀθήνα καί μόνο. Ἀπό τίς 74 άπεργίες, οἱ 3Ι έγιναν στή περιοχή Ἀθήνας-Πειραιά-Ἐλευσίνα. Δηλαδή, σάν ποσοστό, λιγότερες άπό τό ποσοστό τῶν έργατῶν σ'αὐτή τήν περιοχή. Αντίστροφα, στή Θεσσαλονίκη έγιναν Ι9 άπεργίες, δηλαδή άναλογικά πολύ περισσότερες άπό τήν περιοχή Ἀθήνα-Πειραιά - Ἐλευσίνα. Ἀκόμα καί στή Θήβα έγιναν 8 άπεργίες. Εἶναι χαρακτηριστική, ἀκόμα καί σέ περίοδο πτώσης τοῦ έργατικοῦ κινήματος, ἡ διασπορά τῶν άπεργιῶν σέ βιομηχανικά κέντρα έξω άπό τήν πρωτεύουσα. Ἀλλά ἀκόμα καί στήν περιοχή τῆςπρωτεύουσας ἄν φάξουμε, θά δοῦμε πώς μεγάλο ποσοστό εἶχε ἡ Ἐλευσίνα, Ι2 άπεργίες. Δηλαδή, σέ μιά περίοδο πού τό γενικό πολιτικό κλίμα καί τό έργατικό κίνημα, ΠΟΛΙΤΙΚΑ εἶναι κάτω, έκδηλώνεται μιά άντίστροφη τάση άπ'ότι σέ παλιότερες περίοδες άγώνων καί ἰδιαίτερα στήν περίοδο 75-76. Ἐνῶ τότε

τό γενικό πολιτικό κλίμα καί ἡ δραστηριότητα τῶν διαφόρων κομμάτων κι όργανώσεων εὐνοοῦσε τίς άπεργίες στό κέντρο, σήμερα ὁ μεγαλύτερος έλεγχοςκαί λειτουργία τοῦ "πολιτικοῦ" έχει ἀκριβῶς τό άντίστροφο άποτέλεσμα. Στό κέντρο, ὁ κομματικός έλεγχος εἶναι μεγαλύτερος, οἱ μηχανισμοί άναστολῆς τῶν έργατῶν ἰσχυρότεροι, τό γενικό κλίμα καθόλου άγωνιστικό, δέν εὐνοεῖ κινητοποιήσεις. Τότε, σ'αὐτές τίς περίοδες, προλεταριακά κέντρα, φυσικά κοντά σέ κέντρα, ἀλλά πιό αὐτόνομα, πιό καθαρά έργατικά, περνᾶνε στό προσκήνιο τῶν άγώνων.

Β. Ποιοί κινητοποιήθηκαν; Χαρακτηριστικό τῶν κινητοποιήσεων εἶναι: Π ρ ῶ τ ο, ἡ συγκέντρωσή τους στόν κλάδο τῆς μεταλλουργίας, όπου έγιναν 20 κινητοποιήσεις (καί έννοοῦμε μόνο τή βασική μεταλλουργία, τίς μεταλλικές κατασκευές καί τίς μηχανές, χωρίς ἠλεκτρικά κι αὐτοκίνητα, ναυπηγεῖα). Δ ε ύ τ ε ρ ο χαρακτηριστικό στοιχεῖο εἶναι τό σχετικά ψηλό ποσοστό άπεργιῶν (9 άπεργίες) σ'έργοστάσια μέ πλειοψηφία γυναῖκες (ὑφαντουργεῖα, ροῦχα κύρια).

Ἔτσι, γιά πρώτη φορά, ὁ κλάδος τῆς βαριᾶς μεταλλουργικῆς βιομηχανίας έχει ενα τόσο ψηλό ποσοστό στίς άπεργιακές κινητοποιήσεις. Στίς δύσκολες έποχές έκδηλώνεται τό πιό ἰσχυρό, άπό ἄποψη συγκρότησης, προλεταριάτο, κι έκεῖνο πού εἶναι συγκεντρωμένο στά βασικά βιομηχανικά κέντρα. Ἡ άνάπτυξη τῶν άπεργιῶν σέ "γυναικεῖα" έργοστάσια εἶναι σημάδι τόσο τῆς αὔξησης (μεγάλης τά τελευταῖα χρόνια) τοῦ ἀριθμοῦ τῶν γυναικῶν πού δουλεύουν σ'έργοστάσια όσο καί τοῦ ότι ἀρχίζουν πιά νά κινητοποιοῦνται.

Χαρακτηριστική άπό τήν άντίστροφη πλευρά εἶναι η έλλειψη άγώνων άπό τά όρυχεῖα, μετά τίς μεγάλες ἧττες τῶν τελευταίων χρόνων (Μάδεμ-Λάκκο, Σκαλιστήρη).

Γ. Πῶς πάλεψαν καί γιατί; Οἱ άπεργίες στηρίζονται σέ μεγάλο βαθμό στίς στάσεις καί τίς 24ωρες ἤ 48ωρες ἤ γενικά μικρῆς διάρκειας. Οἱ στάσεις όμως μποροῦν νά κρατοῦν πολύ καιρό. Ἡ μορφή τῶν στάσεων εἶναι έκείνη ποὔναι ἡ πιό ξαπλωμένη, μιά κι οἱ έργάτες μ'αὐτή τή μέθοδο, σέ μιά δύσκολη περίοδο, μποροῦν νά έλέγχουν καλύτερα τά όρια τῶν κινητοποιήσεων καί νά κάνουν μεγάλη ζημιά στ'άφεντικά χάνοντας λίγα οἱ ἴδιοι. Ὅμως άπέναντι στίς στάσεις έκδηλώνεται καί πάλι ἡ έπίθεση τῶν άφεντικῶν μέ τήν άνάπτυξητοῦ λόκ-άουτ. Σ'όλο αὐτό τό διάστημα έγιναν συνολικά 7 λόκ-άουτ. Ἔτσι ένα άπό τά κύρια χαρακτηριστικά τῆς ταχτικῆς τους άπέναντι στίς στάσεις εἶναι πιά τό λόκ-άουτ, παράλληλα φυσικά μέ τίς έκατοντάδες άπολύσεις.

Τά αἰτήματα έχουν πιά δυό μόνιμες σταθερές: όχι στίς άπολύσεις, καλύτερες συνθῆκες δουλειᾶς, πλάϊ στίς αὐξήσεις.

Κι αὐτό ποά άπό πρώτη ἄποψη μπορεῖ νά φανεῖ περίεργο, μέ βάση τή γενική εἰκόνα πού κυκλοφορεῖ ότι αὐτή τήν περίοδο οἱ άπεργίες χάνουν, εἶναι ότι πολλές άπεργίεςκερδίσανε. Ἰδιαίτερα οἱ άπεργίες στή μεταλλουργία κέρδισαν σχεδόν ολες, στά λιθογραφεῖα, ἀκόμα καί σέ μερικά έργοστάσια γυναικῶν. Οἱ έργάτες δέν άπεργοῦν γιά τήν ψυχή τῆς μάνας τους. Ἔτσι παρόλο πού οι άπεργίες τοῦ πρώτου πεντάμηνου δέν πῆραν μεγάλη έκταση, όμως εἶναι φανερό πώς έχουν άποτύχει οἱ προσπάθειες όριστικῆς έξαφάνισης τῶν έργατικῶν άγώνων. Μπορεῖ αὐτοί νά περιορίστηκαν στό κέντρο καί νά ξαπλώθηκαν στήν περιφέρεια, ἀλλά αὐτό εἶναι σέ τελευταία άνάλυση σημάδι ζωτικότητας τοῦ έργατικοῦ κινήματος σέ μιά δύσκολη περίοδο.

οι υποлοιπες απεργιες

Σέ σχέση μέ τίς ὑπόλοιπες άπεργίες, εἶναι χαρακτηριστική ἡ έμφάνιση οἰκοδομικῶν άπεργιῶν μέ δυό σημεῖα αἰχμῆς. Ἔγιναν δυό τοπικές άπεργίες ένάντια στήν άνεργία (Σῦρο, Λῆμνο) καί οἱ ὑπόλοιπες άπό τίς 8 έγιναν σέ τεχνικά έργα. Φυσικά, όλες έξω άπό τό

κέντρο, έξω δηλαδή άπό τόν άμεσο έλεγχο τοΰ άπεργοσπαστικοΰ μηχανισμοΰ τής οικοδομικής μαφίας τής ΕΣΑΚ στήν 'Αθήνα. Κι αύτό είναι κοινό σημεΐο μέ τίς άπεργίες στά έργοστάσια.

'Η σημαντικότερη οίκοδομική άπεργία έγινε στήν Πτολεμαΐδα, άπό 450 έργάτες, καί κράτησε 32 μέρες μέ αίτημα τήν έπαναπρόσληψη καί αύξήσεις, καί κέρδισε καί στά 2 αίτήματα. Χαρακτηριστικό σέ αύτή τήν άπεργία είναι ότι άπεργήσανε έργάτες τριών διαφορετικών έταιριών (Τεχνόμ, Βιέμ, Ζήμενς) ένώ οί έργάτες τριών άλλων ('Οδών Οδοστρωμάτων, Τεχνικής, Χειριστές Γερανών) έκαναν στάσεις συμπαράστασης. Δηλαδή, οί έργάτες λειτούργησαν κοινά σά νά ήταν έργάτες ένός έργοστάσιου.
Πάλη ένάντια στήν άνεργία καί πάλη ένάντια στίς έταιρίες, τά πρώτα δείγματα οίκοδομικών άγώνων.

'Από τίς ύπόλοιπες άπεργίες σημαντική είναι η άπεργία τών Δημόσιων 'Υπάλληλων, καί τών καθηγητών, πού όμως μέ τήν ήττα της έδειξε καθαρά ότι οι διοικήσεις τών σωματείων αύτών δέν άνταποκρίνονται στίς άνάγκες ενόςσκληροΰ άγώνα.

"Αλλο φετεινό χαρακτηριστικό είναι οτι δέν είχαμε πολλές άπό τίς 24ωρες άπεργίες τής ΕΣΑΚ' έγινε μονάχα μία.

Συνολικά, παρόλα τά έπιφαινόμενα καί τίς διάφορες ρήσεις γιά κινητοποιήσειςτών μεσοστρωμάτων, κέντρο τών κινητοποιήσεων παράμεινε ο έργατικός χώρος (άκόμα καίστίς άπεργίες τής ΔΕΗ κυριάρχησε ή άπεργία τών έργατών -2000- τών έργοστάσιων παραγωγής ήλεκτρισμοΰ), όταν πάρουμε ύπόψη μας καί τίς άπεργίες έργαζομένων στίς μεταφορές,κλπ 'Ακόμα καί σέ περίοδες πτώσης (όχι όμως τέτοιας πού νομίζει ό "πολιτικοποιημένος " χώρος), κέντρο τών άπεργιακών κινητοποιήσεων παραμένουν οί έργατικές κι έργοστασιακές κινητοποιήσεις.Κι αύτό στή χώρα μας δέν άλλάζει πιά.

απολυσεις

Στίς 20.I,79 καταγγέλθηκε στή βουλή μέ έπίσημα στοιχεΐα, 3.000 άπολύσεις συνδικαλιστών γιά τό 1978.

Στό πεντάμηνο άπό I.I.79 - I5.6.79 καταγγέλθηκαν στόν τύπο 3360 άπολύσεις.
Οί περισσότερες έγιναν γιάσυνδικαλιστικούς λόγους σέ παραμονές κινητοποιήσεων,στήν προετοιμασία έργοστασιακών σωματείων ή μετά άπό άπεργίες.

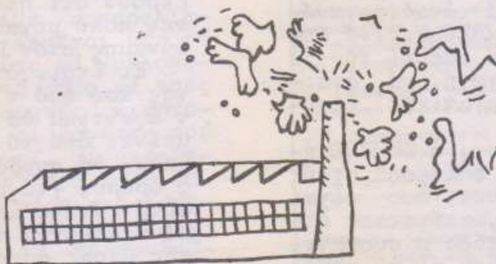
'Από αύτές έγιναν :

- I346 στήν έλαφριά βιομηχανία.
  Οί 507 άπολύθηκαν άπό έργοστάσια τροφίμων(καί μάλιστα 250 μαζικά άπό τήν ΕΒΓΑ καί I50 άπό τήν ΔΕΛΤΑ).
  Οί 445 άπό 27 έργοστάσιαρουχισμοΰ,μετά άπό τίς 2,24 ωρες άπεργίες πού κήρυξε τό κλαδικό σωματεΐο.
- I68 στή μέση βιομηχανία. Οί I42 άπολύθηκαν άπό I8 έργοστάσια χημικών (κύρια φαρμακοβιομηχανίες).
- 302 στή βαριά βιομηχανία.Οί II4 άπολύθηκαν άπό I6 έργοστάσια μεταλλουργικών κατασκευών κα ί οι I09 άπό I2έργοστάσια ήλεκτρικών ειδών .
- 635 στά όρυχεΐα μέ 200 άπό τό Μαντούδι καί 400 στή Σκαλιστήρι.

Στήν οίκοδομή είναι πολύ δύσκολο νά ύπολογίσει κα νείςτίς άπολύσεις. 'Εκεΐ έμφανίστηκε, φέτος τό χειμώνα ίδιαίτερα όξυμένη η άνεργία.Είδικά στή Θεσσαλονίκη σχεδόν κανένας οίκοδόμος δέν δούλεψε.
Μέ τά στοιχεΐα πού έχουμε γιά τήν 'Αθήνα καταγγέλθηκαν I39 άπολύσεις άπό τεχνικές εταιρ~ες.Στόν άριθμό αύτό όμωςπεριλαμβάνεται κύρια είδικευμένο προσωπικό σχεδιαστών,μηχανοδηγών,μηχανικών,έργοδηγών,
'Η άνεργία πού έπληξε τούς οίκοδόμους τής Σαλαμίνας καίτής Σύρου προκάλεσε άγωνιστικέςκινητοποιήσεις πού είχαν σάν άποτέλεσμα νά πάρει πίσω η κυβέρνηση τά μέτρα πού σταμάτησαν τήν οίκοδομική δραστηριότητα έκεΐ."Ετσι οί οίκοδόμοι, στή Σαλαμίνα καί στή Σύρο,δουλεουν τώρα.
Πολλοί άπό τούς άπολυμένους συνδικαλιστές τοΰ I977 καί 78 κατέφυγαν στά δικαστήρια μέ μηνύσεις ένάντια στ'άφεντικά τους.

'Απ'αύτές τίς περιπτώσεις τό I979 τά δικαστήρια δικαίωσαν καμμιά 40αριά (μετά άπό παρέλευση I-2 χρόνων...)

"ατυχηματα" - δολοφονιες των αφεντικων

Μέ τά έπίσημα στοιχεΐατοΰ ΙΚΑ γιά τό I978 έχουμε I20 τραυματισμούς τήν ήμέρα στή Δουλιά, καί 5 νεκρούς τήν βδομάδα κατά μέσο όρο.

Μόνο τόν Δεκέμβρη I978 είχαμε I988 έργατικά άτυχήματα.

'Ιδιαίτερα στό κλωστϋφαντουργεΐο "ΑΙΓΑΙΟ" I37 έργάτες σακατεύτηκαν ή δολοφονήθηκανμέσα στό I978.

Μέσα στό I979 τά στοιχεΐα πού δίνει τό ΙΚΑ είναι:

Γιά τό Φλεβάρη I836 έργατικά άτυχήματα

Γιά τό Μάρτη 228I έργατικά άτυχήματα

Είδικά ό φόρος αίματος πού πληρώνουν οί ναυτεργάτες πού δουλεύουν στά έλληνικά πλοΐα είνα ι πολύ ψηλός.

Στό τρίμηνο Γενάρη,Φλεβάρη , Μάρτη βούλιαξαν I9 πλοΐα(τό 46% άπό τά άσφαλισμένα στήδιεθνή άσφαλιστική εταιρεία (Λόϋδ Co.). Καί 60 ναυτικοί, έχασαν τή ζωή τους.

Συγκεκριμμένα στό διάστημα , I.I.-I5.6.I979 καταγγέλθηκαν

96 θανατηφόρα έργατικά άτυχήματα μέ :

8 στήν οίκοδομή, καί

69 στή ναυτιλία.

255 συνολικά (βαριά ή θανατηφόρα) μέ:

29 στήν οίκοδομή

24 στά όρυχεΐα.

II4 στά ναυτιλία

I5 στήν έλαφριά βιομηχανία

2I στή μέση "

35 στή βαριά "

'Εδώ πρέπει νά προσθέσουμε καί τούς I50 έργάτες τής ΠΕΣΙΝΕ πού ύπέστησαν βαριά δηλητηρίαση άπό τίς άναθυμιάσεις.
'Εξ άλλου ή διασπορά τών άτυχημάτων στήν οίκοδομή είναιμικρή.
Στούς μήνες 'Απρίλιο-Μάϊο,συνέβησαν τά περισσότερα άπό τά 29 πού καταγγέλθηκαν,μιά καί τούς χειμωνιάτικους μήνες η οίκοδομή είχε άτονίσει.

ΠΙΤΣΟΣ ΜΙΑ ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΑΝΤΙΠΑΡΑΘΕΣΗ

'Από τίς Ι5 Μάη, ή ΖΗΜΕΝΣ, μετά άπό άπόφαση καί τοῦ συνδικάτου τῶν άφεντικῶν, τοῦ ΣΕΒ, κήρυξε λόκ-άουτ, κλιμακώνοντας έτσι τήν έπίθεση άπέναντι στούς Ι.200 έργάτες πού μέ 3ωρες στάσεις έργασίας καί μείωση παραγωγῆς άπαντοῦσαν άπό τίς Ι7 'Απρίλη στίς άπολύσεις τῶν συναδέλφων τους πού γύριζαν άπό τό στρατό.

'Η ΖΗΜΕΝΣ, κι όλα τ'άφεντικά, άποφασίζουν μέσα στό γενικό κλίμα τρομοκρατίας κι έπίθεσης, ένάντια στήν έργατική τάξη καί τό λαό, νά έπιχειρήσουν νά βάλουν χέρι στή σημαντικότερη βάση τοῦ έργατικοῦ κινήματος, τό έργοστασιακό σωματεῖο τοῦ Πίτσου πού μέ τούς άγῶνες καί τίς καταχτήσεις του, στάθηκε παράδειγμα γιά όλη τήν έργατική τάξη καί τό λαό.

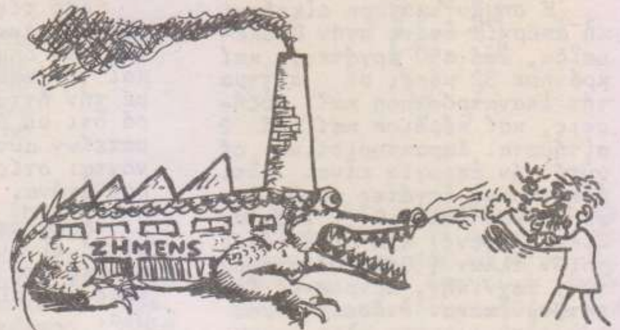
Κι αύτή ή έπίθεση δέν έχει μόνο τό χαρακτήρα τῆς προσπάθειας νά διαλυθεῖ ότι έχει μείνει άπό τό παλιό έργατικό κίνημα άλλά άνταποκρίνεται καί σέ κάτι άλλο: τ'άφεντικά κι ή κυβέρνηση βλέπουν ότι άρχίζει, σ'ένα ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ έπίπεδο, νά έμφανίζεται μιά νέα άνάπτυξη τῶν άγώνων, κι αύτό ίσχύει τόσο γιά τό έργατικό όσο, κύρια άκόμα, γιά τό γενικότερο λαϊκό κίνημα. Έτσι βλέπουμε ότι στούς άγρότες, τή Σῦρο, τήν Άγ. Βαρβάρα, έμφανίζονται κινητοποιήσεις καί συγκρούσεις. Σέ έργατικά κέντρα, Έλευσίνα, Δυτική Θεσσαλονίκη, Θήβα, έχουμε ένα σύνολο άπό άπεργίες καί πολλές φορές νικηφόρες. Στήν Πτολεμαΐδα έγινε ή μεγάλη άπεργία τῶν οίκοδόμων. Άρα είναι φανερό ότι, άρχίζοντας άπό τήν περιφέρεια, έκδηλώνονται τά σπέρματα μιᾶς νέας φάσης τοῦ έργατικοῦ καί λαϊκοῦ κινήματος. Μέσα σέ τέτοιες συνθῆκες, ή διατήρηση σωματείων όπως τοῦ Πίτσου, πού άποτέλεσε ένα άπό τά κέντρα τῆς παλιᾶς φάσης άγώνων, είναι κάτι τό πολύ έπικίνδυνο γιά τ'άφεντικά. Γιατί ή συνάντηση μπορεῖ νά γίνει σχετικά σύντομα. Συνάντηση άνάμεσα στό παλιό καί τό καινούργιο, μέ τεράστιες συνέπειες. Γι'αύτό, σωματεῖα όπως τοῦ Πίτσου, πού βρίσκονται στήν Άθήνα κι έχουν ένα κεντρικό πολιτικό ρόλο, πρέπει νά σβήσουν.

Τέλος, ένας έπιπλέον λόγος είναι οί συγκεκριμένες άνάγκες τῶν ίδιων τῶν άφεντικῶν τῆς ΖΗΜΕΝΣ, πού τά τελευταῖα χρόνια έχει μόνιμη χασούρα καί πού θάθελε νά άναδιοργανώσει τό έργοστάσιο. Νά κάνει άπολύσεις, νά δυναμώσει τήν έντατικοποίηση, νά σπάσει τήν "άναρχία" πού ύπάρχει στήν παραγωγή, νά άφαιρέσει τά τελευταῖα κομμάτια έργατικῆς έξουσίας.

Γιά όλους αύτούς τούς λόγους, ή ΖΗΜΕΝΣ άποφάσισε νά κάνει τήν "τελική έπίθεση" στούς έργάτες τοῦ Πίτσου, νά τελειώνει, όσο είναι δυνατό, όλοκληρωτικά μ'αύτούς, κρίνοντας ότι κάτι τέτοιο τῆς τό έπιτρέπει τόσο ό συσχετισμός δυνάμεων στό έργοστάσιο όσο κι ή γενικότερη πολιτική κατάσταση. Κι αύτή ή έπίθεση έπρεπε νά γίνει τώρα προτοῦ νάναι πολύ άργά.

στασεις και λοκ-αουτ

'Από τίς Ι7 'Απρίλη άρχισαν δίωρες στάσεις στό έργοστάσιο γιατί ή ΖΗΜΕΝΣ ήθελε νά άπολύσει τούς φαντάρους πού γυρνοῦσαν άπό τό στρατό (άνάμεσα σ'αύτούς πού πρόκειται ν'άπολυθοῦν άμεσα άπό τό στρατό είναι καί πρώην

μέλη τῆς διοίκησης τοῦ σωματείου).

Απέναντι στίς στάσεις έργασίας, ή ΖΗΜΕΝΣ άπαντᾶ πληρώνοντάς μας μέ βάση τήν παραγωγή πού βγάζουμε καί όχι κόβοντάς μας μόνο τίς ώρες τῆς στάσης. Μ'αύτό τό μέτρο ήθελε άπό μιά νά μᾶς πάρει πίσω τό όπλο τῆς παραγωγῆς κι άπό τήν άλλη νά προσπαθήσει νά μᾶς διασπάσει πληρώνοντας τόν καθένα διαφορετικά, άνάλογα μέ τήν παραγωγή πούβγαζε. Ή δικιά μας άπάντηση ήταν ή κλιμάκωση άπό δίωρες σέ τρίωρες στάσεις, συνδυασμένες μέ μείωση παραγωγῆς καί ή άπόφασή μας νά διεκδικήσουμε τά μεροκάματά μας. Έπίσης, τίς τελευταῖες μέρες, μετά άπό δυόμισι χρόνια, ξανακούγονται τά πρῶτα γιουχαΐσματα στόν Πίτσο καί γιά πρώτη φορά στό Σακελλαρίου καί τούς γερμανούς.

Έτσι ή ΖΗΜΕΝΣ, μετά άπό ένα μήνα κινητοποίησής μας, προχώρησε στό έπόμενο βῆμα, τό λόκ-άουτ. Καί δέν είναι τυχαῖο ότι τό λόκ-άουτ άποφασίστηκε κοινά μέ τό ΣΕΒ. Πίσω άπό τή σύγκρουση στόν Πίτσο, βρίσκονται όλα τ'άφεντικά.

Μέ τήν κήρυξη τοῦ λόκ-άουτ καί τό κλείσιμο τοῦ έργοστάσιου, ό άγώνας περνάει σέ μιά νέα φάση. Γίνεται πιά φανερό γιά τό τί πρόκειται, τί παίζεται. Παίζεται ή ίδια ή τύχη τοῦ σωματείου. Σημαίνει ότι τ'άφεντικά είναι άποφασισμένα νά τό τραβήξουν "μακρυά". Γιατί ξέρουν ότι ήττα τους στό λόκ-άουτ θά σημαίνει πολύ μεγαλύτερη έδραίωση τῆς έργατικῆς δύναμης στόν Πίτσο.

Κι έτσι, στόν Πίτσο άνοίγει πιά ένας άγώνας πού άπό τ'άποτελέσματά του θά κριθεῖ άν τ'άφεντικά θά ξεμπερδεύουν μέ ότι έχει άπομείνει άπό τό παλιό έργατικό κίνημα ή, άντίθετα, θά συμβάλει άποφασιστικά στό νά άνοίξει ό δρόμος γιά μιά νέα φάση τοῦ κινήματος. Κι αύτό φάνηκε άπό τόν τρόπο πού άντιμετωπίστηκε ή άπεργία τοῦ Πίτσου άπ'όλες τίς δυνάμεις τῆς άκρας άριστερᾶς καί τούς πρωτοπόρους έργάτες, άλλά άκόμη καί γενικότερα μέ τή συγκέντρωση στό Γήπεδο τοῦ Αίγάλεω, στίς 4 Ιούνη. Οί πάνω άπό 5 χιλιάδες κόσμος πού ήρθαν στή συγκέντρωση είχαν συνείδηση ότι κάτι σημαντικό γιά όλο τό κίνημα παίζεται στόν Πίτσο. Ταυτόχρονα, καί οι έργάτες τοῦ Πίτσου είχαν δουλέψει περισσότερο άπό όποιαδήποτε άλλη φορά γιά νά κάνουν γνωστό τόν άγώνα τους πρός τά έξω, νά τόν μετατρέψουν σέ σημεῖο άναφορᾶς γιά τό κίνημα συνολικότερα. Δεκάδες χιλιάδες άφίσσες, έκατοντάδες χιλιάδες προκηρύξεις καί τρύκ, έκατοντάδες πανώ καί χαρτοπανώ κολλήθηκαν καί μοιράστηκαν στήν πλειο

ψηφία τους ἀπό τούς ἴδιους τούς ἀπεργούς. Αὐτή τή στιγμή, ἔξω ἀπό τό ἐργοστάσιο μαζεύονται γύρω στούς τρακόσιους ἐργάτες κάθε μέρα. ὑπάρχουν βάρδιες τή νύχτα κι ἐξακολουθεῖ νά γίνεται μιά πληροφόρηση. Ὅμως τά προβλήματα παραμένουν. Ἕνας τέτοιος ἀγώνας, γιά νά κερδηθεῖ ἀπαιτεῖ πολύ περισσότερα πράγματα. Καί χρειάζεται μεγάλη προσπάθεια γιά νά προχωρήσουμε παραπέρα.

Γιατί ὅμως λέμε ὅτι ὑπάρχουν πολλά προβλήματα; Γιατί ἡ ἴδια ἡ ΖΗΜΕΝΣ μπόρεσε νά προχωρήσει στό λόκ-ἄουτ; Γιά νά κατανοήσουμε ὅλα αὐτά πρέπει νά ξεκινήσουμε ἀπό παλιότερα.

η τελευταια μεγαλη συγκρουση

Μετά τό τέλος τῆς μεγάλης ἀπεργίας τοῦ 76 οἱ ἐργάτες ξανάμπαιναν μέσα στό ἐργοστάσιο ἔχοντας ν'ἀντιμετωπίσουν τή φασιστική συμμορία πού κουβάλησαν τ'ἀφεντικά γιά νά τούς τρομοκρατήσουν καί νά διαλύσουν τήν ὀργάνωσή τους.

Οἱ ἐργάτες ὅμως τοῦ Πίτσου, μέσα ἀπό ἕνα μακρόχρονο ἀγώνα, μέ διάφορες μορφές πάλης, μειώσεις παραγωγῆς, στάσεις ἐργασίας γενικές ἤ κατά τμήματα, γιουχαΐσματα, ξύλο, κυνήγημα καί διώξιμο τῶν τραμπούκων ἀπό τίς διάφορες γραμμές, σκίσιμο τῶν ἀνακοινώσεων τοῦ ἀντισωματείου, ξύλο καί σκίσιμο τῶν προκηρύξεων πού τόλμησαν μιά φορά νά μοιράσουν, πορεῖες μέσα στό ἐργοστάσιο, ἀπεργίες ὅπως γιά τόν 330, κατόρθωσαν μέχρο τό Φθινόπωρο τοῦ 76 νά τσακίσουν ὁλοκληρωτικά τό ἀντισωματεῖο, βγαίνοντας οἱ ἴδιοι ἐνισχυμένοι μέσα ἀπ'αὐτή τήν καθημερινή ἀναμέτρηση.

Γιά ἕναν ὁλόκληρο χρόνο, μ'ἕνα σύνολο ἀπό μορφές πάλης, πού ἀποτελοῦν σταθμό γιά τό ἐργατικό κίνημα, μειώσεις παραγωγῆς, συστηματικά γιουχαΐσματα, ἐσωτερικές πορεῖες, ξύλο, κλπ. κατάφεραν νά μετατρέψουν σ'ἕνα μεγάλο φιάσκο τήν "ὑπόθεση ἀντισωματεῖο".

Ἔτσι, τ'ἀφεντικά, ἀντί γιά τή δική τους "τάξη" πού ἤθελαν νά ἐπιβάλουν στό ἐργοστάσιο, βρέθηκαν ἀντιμέτωποι μέ τήν "ἀναρχία" καί τό "χάος" τῶν ἐργατῶν. Γιατί οἱ ἐργάτες τοῦ Πίτσου, μέσα ἀπό τήν ἀντίστασή τους στό φασισμό τῶν ἀφεντικῶν, κατάφεραν ὄχι μόνο νά τσακίσουν καί νά πετάξουν ἔξω τούς τραμπούκους τοῦ ἀντισωματείου ἀλλά καί νά πᾶνε ἀκόμα παραπέρα τήν ἐξουσία καί τίς ἐλευθερίες τους πού εἶχαν καταχτήσει μέσα στό ἐργοστάσιο.

Κάθε ἔννοια "πειθαρχίας" εἶχε σμπαραλιαστεῖ. Οἱ προϊστάμενοι, οἱ πιό δεμένοι μέ τό ἀντισωματεῖο, δέν τολμοῦσαν οὔτε νά κυκλοφοροῦν μέσα στό ἐργοστάσιο ἀπό τό φόβο νά τούς κράξουν οἱ ἐργάτες. Μέ τίς ἀπανωτές κινητοποιήσεις ἦταν τελικά οἱ ἴδιοι οἱ ἐργάτες πού καθόριζαν τό τί παραγωγή θά βγεῖ. Οἱ μεταθέσεις ἀπό τμῆμα σέ τμῆμα ἔγιναν πάρα πολύ δύσκολες. Τά ἐπίσημα διαλείματα μέσα στό ἐργοστάσιο ἦταν τρία ἀλλά ὑπῆρχαν καί πολλά "ἀνεπίσημα". Ἄλλοι...μαγείρευαν καί τραγουδοῦσαν, ἄλλοι κοιμόντουσαν, ἄλλοι διάβαζαν ἤ κεντοῦσαν μέσα στό ἐργοστάσιο!! Τό μεσημέρι ὅλος ὁ κόσμος ἔφευγε καί 20 λεπτά προτοῦ χτυπήσει τό κουδούνι, κλπ.

Ἔτσι, μέα ἀπό τή μεγάλη σύγκρουση μέ τό ἀντισωματεῖο, οἱ ἐργάτες βγῆκαν ἀσύγκριταπιό ἐνισχυμένοι. Ἦταν καιρός γιά τ'ἀφεντικά νά ἀλλάξουν ταχτική.

η νεα ταχτικη

Ἀφοῦ ἡ ταχτική τῆς ἀνοιχτῆς βίας καί τοῦ φασισμοῦ δέ μπόρεσε νά περάσει, ἀποφασίζουν στή συνέχεια νά μεταχειριστοῦν ἄλλες μέδοδες, πιό "μοντέρνες", πιό ὕπουλες, γιά νά ξαναπάρουν πίσω τίς καταχτήσεις τῶν ἐργατῶν, γιά νά φθείρουν καί ν'ἀποδυναμώσουν τήν ὀργάνωσή τους.

Μετά τό διώξιμο τοῦ στρατηγοῦ Μπαλτόπουλου, τοῦ παλιοῦ, δεμένου μέ τό ἀντισωματεῖο, προσωπάρχη, ἀναλαμβάνει ὁ "δημοκράτης" Σακελλαρίου.

Ἔτσι, ἡ διοίκηση, μέσα σ'ἕνα ἐργοστάσιο ὅπου οἱ ἐργάτες ἔχουν φανταστικές ἐλευθερίες σέ σχέση μέ ἄλλα ἐργοστάσια καί ὅπου τό κῦρος τῶν διάφορων διευθυντῶν, προϊστάμενων κι ἐργοδηγῶν ἔχει σμπαραλιαστεῖ, βρίσκεται ἀναγκασμένη νά ἐγκαινιάσει μιά νέα φάση. Μέσω τοῦ Σακελλαρίου, βάζει μπροστά τή φάση τῆς "συμφιλίωσης" καί τῆς "συνεργασίας" γιά νά προσπαθήσει νά ξαναεπιβάλει τήν κλονισμένη της ἐξουσία μέσα στό ἐργοστάσιο.

Ἡ "ἀνακωχή" κηρύσσεται μέ τό σταμάτημα μιᾶς σειρᾶς ἀπό δίκες πού ἐκκρεμοῦν ἀπό τήν μεγάλη ἀπεργία καί τόν ἀγώνα ἐνάντια στό ἀντισωματεῖο.

Ἀλλά ἡ "συμφιλίωση" τοῦ Σακελλαρίου σκοπεύει κύρια τίς σχέσεις του μέ τό σωματεῖο. Τό σωματεῖο γίνεται ἀντικείμενο μιᾶς σειρᾶς "προνόμιων". Σέ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου "ἀναγνωρίζεται" τό "δικαίωμα" ν'ἀσχολοῦνται ἀποκλειστικά μέ τά συνδικαλιστικά "μας" προβλήματα πληρώνοντάς τους κανονικά τά μεροκάματα. Τό Δ.Σ. μπορεῖ νά "ἐλέγχει" τίς προσλήψεις καί νά φέρνει δικούς του ἀνθρώπους. Ἐπίσης, ἀρχίζουν οἱ πρῶτες προωθήσεις "στελεχῶν" τοῦ σωματείου σέ προϊστάμενους, βοηθούς προϊστάμενων, ὑπάλλήλους, κλπ. Ταυτό-

ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ
ΣΤΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ " ΠΙΤΣΟΣ Α.Ε. "
" Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ "

ΠΡΟΚΥΡΗΞΗ **ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ · ΚΑΛΕΣΜΑ**

Ἐργαζόμενες καί ἐργαζόμενοι

Τὸ Σωματεῖο μας καὶ ὅλοι ἐμεῖς οἱ ἀπεργοὶ ἐργαζόμενοι στὸ Βιομηχανικὸ Συγκρότημα " **ΠΙΤΣΟΣ Α.Ε.** " αἰσθανόμαστε μιὰ ἀκόμη φορὰ τὴν ἀνάγκη νὰ καταγγείλουμε σ' ὅλους ἐσᾶς, σ' ὅλη τὴν ἐργατικὴ τάξη τῆς πατρίδας μας, τίς ἀντεργατικὲς ἐνέργειες τῆς πολυεθνικῆς ἐργοδοσίας, ἀλλὰ καὶ νὰ προβάλουμε τὸν ἀγώνα μας, ἕνα ἀγώνα 1.200 ἀνθρώπων πού ἀγωνίζονται νὰ μὴν περάσουν τὰ σχέδια τῶν Γερμανικῶν Πολυεθνικῶν μέσα στὴν Ἴδια μας τὴν πατρίδα.

Συνάδελφοι ἐργαζόμενοι, ἀγωνιζόμαστε νὰ κρατήσουμε μὲ κάθε θυσία τὸ Σωματεῖο μας ἕνα πραγματικὸ προπύργιο στοὺς ἀγῶνες τίς ἐργατιᾶς τὰ τελευταῖα χρόνια πού μέ τίς ἀπαράδεκτες γιὰ τὸ κεφάλαιο κατακτήσεις του βάζει φραγμὸ στὰ σχέδια τῶν ἐργοδοτῶν γιὰ τὸ τσάκισμα κάθε συνδικαλιστικῆς ὀργάνωσης, ἀλλὰ καὶ φραγμὸ στὴν ἀπαράδεκτη πολιτικὴ τῆς μονόπλευρης λιτότητας.

Ἀγωνιζόμαστε γιὰ νὰ μὴν περάσουν οἱ ἀπολύσεις τῶν συναδέλφων μας πού ἀπολύονται ἀπὸ τὸ στρατὸ καὶ ἔχουν κάθε ἠθικὸ καὶ νομικὸ δικαίωμα νὰ ἐργαστοῦν στὴν ἑταιρία.

Ἀγωνιζόμαστε γιὰ νὰ διατηρήσουμε, τὰ καταχτημένα μὲ ἀγῶνες καὶ αἷμα δικαιώματά μας καὶ δὲν εἴμαστε διατεθιμένοι νὰ χαριστοῦμε σέ κανέναν.

Ἀγωνιζόμαστε μὲ τὴν ἀποφασιστικότητα καὶ τὴν ἀτσάλινη ἑνότητά μας ἐνάντια σ' ἕνα παράνομο καὶ ἀναίτιο ΛΟΚ - ΑΟΥΤ πού κύρηξε ἡ ἐργοδοσία στίς 15 Μάη.

Θά ἀγωνιστοῦμε μαζί σας γιά πραγματικές συνδικαλιστικές ἐλευθερίες καί γιά μιά καλύτερη ζωή. Ἡ ἐνεργή συμπαράστασή σας μᾶς χαλυβδώνει ἀκόμα περισσότερο τήν πίστη μας γιά τήν τελική νίκη. Μέσα στά πλαίσια τοῦ ἀγώνα μας διοργανώνουμε μεγάλη

Πανεργατική Συγκέντρωση Διαμαρτυρίας καί Συμπαράστασης στό Γήπεδο Αἰγάλεω τήν Δευτέρα 4 Ἰούνη ὥρα 6 καί σᾶς καλοῦμε ὅλους νά βροντοφωνάξετε μαζί μας.

ΟΧΙ ΣΤΙΣ ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΡΑΤΕΥΜΕΝΩΝ

ΟΧΙ ΣΤΟ ΠΑΡΑΝΟΜΟ ΛΟΚ - ΑΟΥΤ

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΕΠΙΘΕΣΗ ΤΩΝ ΠΟΛΥΕΘΝΙΚΩΝ

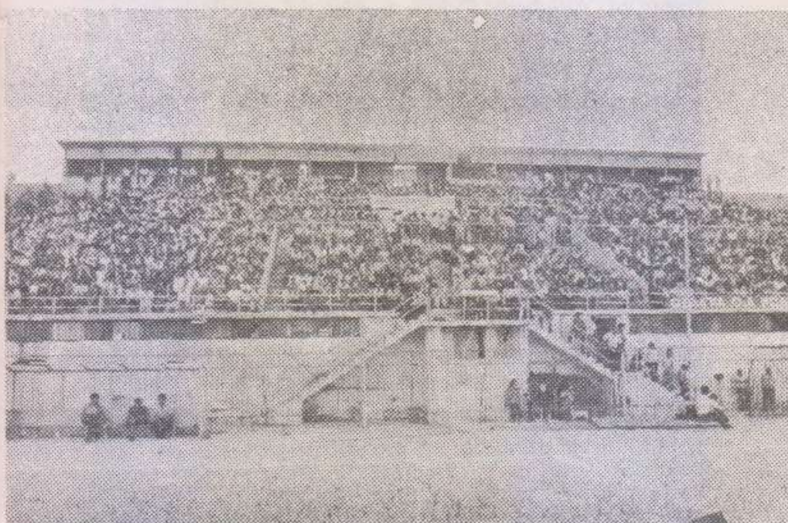
ΤΗ ΝΙΚΗ ΤΗ ΦΕΡΝΕΙ Ο ΑΓΩΝΑΣ
ΖΗΤΩ Ο ΑΓΩΝΑΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΤΟΥ ΠΙΤΣΟΥ
ΕΡΓΑΤΕΣ ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΠΟΤΕ ΝΙΚΗΜΕΝΟΙ

ΜΕ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΥΣ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΥΣ
ΤΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ
" ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΠΙΤΣΟΣ "

ΠΛΟΥΣΙΟ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

χρονα ἔχουμε καί τούς πρώτους ἐργάτες τοῦ σωματείου πού προβιβάζονται σέ...χρονομέτρες!!

Ἀπό τήν ἄλλη μεριά ἀρχίζει νά ἐπιβάλεται ἡ λογική ἑνός νέου τύπου "κινητοποιήσεων". Δηλαδή, κινητοποίηση μιά φορά τό χρόνο, γιά τήν ἐτήσια σύμβαση πού θά ρυθμίζει μιά κι ἔξω τά προβλήματα ὅλης τῆς χρονιᾶς. Ἔτσι, θά προσπαθήσουν σιγά-σιγά νά μεταβάλουν τήν καθημερινή ζωντανή πάλη πού ἐπί δυό χρόνια δινότανε μέσα στό ἐργοστάσιο, εἴτε ἀπό κάθε τμῆμα χωριστά εἴτε ἀπό τό σύνολο, σέ μιά παρωδία ἀντιπαράθεσης, σέ καθορισμένη ἡμερομηνία, μιά φορά τό χρόνο, καί ὅπου τό παιχνίδι θά παίζεται γιά ἕνα δεκάρικο πάνω ἤ κάτω.

Στίς ἀρχές τοῦ 77 ὑπογράφεται ἡ πρώτη ἐτήσια σύμβαση ὅπου...χωρίς νά χρειαστεῖ καμιά δικιά μας κινητοποίηση, ὁ Σακελλαρίουμᾶς "δίνει" μιά αὔξηση κάπως μεγαλύτερη ἀπ' αὐτή τῆς ΓΣΕΕ.

Ἔτσι, αφοῦ ἀπό τήν ἀρχή τῆς σταδιοδρομίας του ὁ Σακελλαρίου ἀρχίζει νά βάζει τίς βάσεις τῆς "εὐρωπαϊκῆς" ταχτικῆς του, θέλοντας νά μετατρέψει ἕνα ἐργοστασιακό σωματεῖο ἀπό ὄργανο πάλης τῶν ἐργατῶν σέ ὄργανο ἐλέγχου τῶν ἴδιων τῶν ἐργατῶν, στή συνέχεια περνάει καί στά ἴσια στό ψητό. Δηλαδή στό χτύπηματῶν καταχτήσεων τῶν ἐργατῶν. Μέσα ἀπό μιά μακρόχρονη καθημερινή, ὕπουλη ἐπίθεση, θά προσπαθήσει ἡ ἑταιρία νά ἐπιβάλει ξανά τούς δικούς της νόμους μέσα στό ἐργοστάσιο. Δηλαδή, ν' ἀποκτήσει καί πάλι τό δικαίωμα τῆς ἀπόλυσης, νά ἐπιβάλει τήν ἐντατικοποίηση, νά ξαναπάρει πίσω τίς ἐν γένει ἐλευθερίες τῶν ἐργατῶν, τά μεγάλα διαλείμματα, κλπ.

Τό 77 μπαίνει μπροστά ἡ χρονομέτρηση δύο βασικῶν τμημάτων τοῦ ἐργοστάσιου, τοῦ ἐμαγιέ καί τῶν βαφείων. Μέ μερικές τεχνικές μικροβελτιώσεις, θά πρέπει τά ἄτομα νά περιοριστοῦν περίπου στό μισό, βγάζοντας τήν ἴδια παραγωγή πού ἔβγαινε καί πρῶτα. Σέ... ἀντάλλαγμα, θ' αὐξανόταν γιά ὅσους ἔμεναν τό ἐπίδομα παραγωγῆς!

Ἀπό τό 78, αὐτή ἡ ταχτική συνεχίζεται κι ἐντείνεται. Γίνεται ἕνα ἀκόμα βῆμα στίς "φιλικές σχέσεις". Οἱ χρονομετρήσεις, μέ δυσκολίες βέβαια, ξαπλώνονται ἀπό τμῆμα σέ τμῆμα καί γίνονται ἀπό ἀνθρώπους γραμμένους στό σωματεῖο, πού ἔχουν "προβιβαστεῖ" σέ χρονομέτρες. Οἱ χρονομετρήσεις, παρά τή μαζική ἀντίδραση τῶν ἐργατῶν τοῦ τμήματος, συνεχίστηκαν καί στή διάρκεια τῆς τελευταίας μας κινητοποίησης.

Ἀπό τήν ἄλλη, ὁ Σακελλαρίου ἀναγνωρίζει, ὅλο καί πιό ἐπίσημα, τό θεσμό τῶν ὑπεύθυνων τῶν τμημάτων, πού ἀποκτοῦν ὅλο καί περισσότερες δικαιοδοσίες, "περιορίζοντας" ἔτσι τό ρόλο τῶν ἐργοδηγῶν.

Χαρακτηριστικό τῶν μηχανισμῶν πού δημιουργοῦνται στό ἐργοστάσιο γιά τόν ἔλεγχο τῶν ἐργατῶν καί τό πνίξιμο τῆς παραμικρῆς τους ἀντίδρασης εἶναι αὐτό πού ἔγινε μέ τήν εὐκαιρία τῆς ἀνανέωσης τῆς ἐτήσιας σύμβασης, τόν Φλεβάρη τοῦ 78. Ἡ ἐτήσια Φλεβαριάτικη κινητοποίηση πού εἶχε κρατήσει ἕνα δεκαήμερο, ἀναστέλλεται γιά ἕνα δεκάρικο πού ἔδωσε ὁ Σακελλαρίου παραπάνω ἀπό τήν ἀρχική του προσφορά, χωρίς νά γίνει γενική συνέλευση. Ἡ Συνέλευση ὁρίζεται νά γίνει δυό μέρες μετά. Καί τότε, "ξαφνικά", ἐνῶ τίποτα στή διάρκεια τοῦ δεκαήμερου δέ φαινότανε νά προμηνύει τό "κακό", ξεσπάει ἐπιτέλους ἡ ἄγρια ἀγανάκτησητῶν ἐργατῶν. Ἀγανάκτηση γιά τήν ὕπουλη κοροϊδία πού παίζεται σέ βάρος τους τόν τελευταῖο καιρό. Παρόλες τίς ἀπειλές πού ἐκτοξεύονται ἀπό τούς "ἁρμόδιους" γιά ἕνα πιθανό λόκ-ἄουτ καί ἀπεργία, πού ἔχει πιά καταντῆσει λέξη φόβητρο, γιά 330, Κορυδαλλούς, αὖρες...., τάνκς, κλπ., τό σύνολο σχεδόν τῶν ἐργατῶν ἀρνεῖται νά ξαναπιάσει δουλειά τήν πρώτη μέρα. Τή δεύτερη μέρα, παρόλο πού οἱ πιέσεις ἐντείνονται καί λίγο-πολύ ὅλοι ζοῦν τό "ἀδιέξοδο" καίτήν ἀδυναμία γιά τό ξεκίνημα ἑνός πραγματικοῦ ἀγώνα, τό 70% περίπου τοῦ κόσμου συνεχίζει ν' ἀντιστέκεται καί ἀρνεῖται νά πιάσει κανονικά δουλειά, τουλάχιστον ὥσπου νά γίνει ἡ Γενική Συνέλευση. Ἄν καί τό...ἀποτέλεσμα τῆς Γ.Σ. ἦταν γιά ὅλο τόν κόσμο ἐκ τῶν προτέρων γνωστό.

Ἔτσι, τό μεσημέρι τῆς δεύτερης μέρας, μέ πούλμαν πού ...μᾶς παραχωρεῖ ὁ Σακελλαρίου, μέ ἄδειες πού δίνει στούς ὑπάλληλους πού σχολᾶνε πιό ἀργά, καθώς καί στήν ἀπογευματινή βάρδια, γίνεται στό Ἐργατικό Κέντρο μιά ἀπό τίς πιό "μαζικές" συνελεύσεις πού εἶχαν γίνει ποτέ. Τό ἀποτέλεσμα βέβαια τῆς ψηφοφορίας πού γίνεται στό ὄνομα τῆς "ἑνότητας", εἶναι μέ συντριπτική πλειοψηφία ΝΑΙ στό σταμάτημα τῆς κινητοποίησης (ἀνάμεσα στά ΝΑΙ ὑπάρχουν καί 60 ΟΧΙ στήν καθιερωμένη χρονιάτικη παράσταση).

Ἔτσι, ἡ μαζικότητα τοῦ Σωματείου, μέσα στό 78, ὅλο καί πλαταίνει. Οἱ πάντες ἔρχονται νά γραφτοῦν στήν "Ἐργατική Ἑνότητα". Μόνο πού πρόκειται σίγουρα γιά μιά ἑνότητα "ἄλλου τύπου". Ἡ ἀντίληψη τοῦ σωματείου-δύναμη "πίεσης" ὅλο καί στεριώνει.

τα αποτελεσματα

Τ'ἀποτελέσματα αὐτῆς τῆς ταχτικῆς εἶναι πολλά καί συγκεκριμένα.

Κατ'ἀρχήν ἀρχίζει νά περνάει ἡ ἐντατικοποίηση. Κι αὐτό ἀρχίζει κιόλας, ὅπως εἴδαμε, ἀπό τό 1977 μέ τό ἐμαγιέ. Οἱ ἐργάτες τοῦ ἐμαγιέ ἀντιστέκονται ἐπί 6 μῆνες στήν ἐντατικοποίηση πού θέλουν νά τούς ἐπιβάλουν, σταματόντας τήν παραγωγή, ἐνῶ σ'ἄλλα τμήματα, πού ἐξαρτιοῦνται ἀπ'αὐτό, κυνηγᾶνε τούς χρονομέτρες καί ἰδιαίτερα αὐτόν πού τούς ἐμφανίζεται σά "δικός" τους, σάν ἄνθρωπος τοῦ σωματείου. Ἕνας ἰδιαίτερα μαχητικός ἐργάτης ἀρνιέται τίς πιεστικές προτάσεις πού τοῦ γίνονται γιά νά γίνει βοηθός ἐργοδηγοῦ καί ἔτσι νά τοῦ κλείσουν τό στόμα.

Τελικά ὅμως, κάτω ἀπό τίς πιέσεις πού δέχονται ἀπό παντοῦ, ἡ πρώτη ἐντατικοποίησηπερνάει στό ἐργοστάσιο καί τά μισά ἄτομα διώ-

χονται ἀπό τό τμῆμα.

Ταυτόχρονα, μέσα στό 77, ὁ Σακελλαρίου θά προσπαθήσει νά βάλει χέρι καί στό δικαίωμα πού εἶχαν κατακτήσει οἱ ἐργάτες νά μήν ἀπολύονται. Στά τέλη τοῦ Ἰούλη τοῦ 77 (ὁπότε καί κλείνει τό ἐργοστάσιο γιά 15 μέρες στίς διακοπές) μπαίνει τό θέμα ἀπόλυσης 100 περίπου ἐργατῶν πού εἶχαν προσληφτεῖ μέ "σύμβαση" στίς ἀρχές τοῦ χρόνου. Μετά ἀπό πιέσεις ἀπό τή δική μας μεριά, τελικά ἡ πλειοψηφία τῶν ἐργατῶν προσλαμβάνεται ξανά. Τέσσερις ὅμως συνάδελφοί μας, πού ἦταν ἰδιαίτερα ἐνοχλητικοί στό Σακελλαρίου καί τή ΖΗΜΕΝΣ, παραμένουν ἀπολυμένοι. Οἱ ἀπολύσεις τους, παρά κάποιες μικροαντιδράσεις θάβονται μέσα ἀπό δικαιολογίες ὅτι ἦταν "ἀναρχικοί", "κοπανατζῆδες", κλπ. (Ὁ ἕνας ἀπολυμένος πού βάζει υποψηφιότητα στίς ἐκλογές τοῦ σωματείου γιά νά μήν περάσει τό θάψιμο τῆς ἀπόλυσης, παίρνει 60 ψήφους).

Καί τό 78 τά πράγματα χειροτερεύουν. Ἡ ἐντατικοποίηση ξαπλώνεται. Οἱ χρονομέτρες δίνουν καί παίρνουν. Καμιά δεκαπενταριά "στελέχη" τοῦ σωματείου προβιβάζονται σέ χρονομέτρες. Ἡ ἐντατικοποίηση προχωράει ἀπό τό ἕνα τμῆμα στό ἄλλο. Φυσικά, ποτέ, ἀπό κανέναν δέ λέγεται πουθενά ὅτι εἴμαστε υπέρ τῆς χρονομέτρησης ἀλλά τά ξεσπάσματα τοῦ κόσμου σέ διάφορα τμήματα πνίγονται μέ τό ἐπιχείρημα τῶν "μεμονωμένων ἐνεργειῶν". Ἐξ ἄλλου, ἀφοῦ οἱ χρονομέτρες εἶναι...δικοί μας, τί ἄλλο θέλουμε; Κι ἐπιπλέον, ὅταν περνάει ἡ ἐντατικοποίηση σ' ἕνα τμῆμα, δίνει κι ἀπό κανένα πενηντάρι αὔξηση στό ἐπίδομα παραγωγῆς.

Οἱ ἀπολύσεις, ἔστω μέ συγκαλυμένη μορφή, ξαπλώνονται. Ἑκατό ἐργάτες φεύγουν "οἰκειοθελῶς", μέ μεγαλύτερη ἀποζημίωση, ἀπό τό ἐργοστάσιο. Κι αὐτό, ἀφοῦ πρῶτα δεχτήκαμε γιά μιά περίοδο τό ἐργοστάσιο νά δουλεύει μόνο 4 μέρες καί νά χάνουμε μισό μεροκάματο. Μπαίναμε ἔτσι ἐμεῖς στή λογική τῶν "προβλημάτων" τοῦ ἐργοστάσιου, δηλαδή τῶν προβλημάτων τοῦ ἀφεντικοῦ.

Ὅμως, τό σημαντικότερο ἴσως ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς νέας τακτικῆς "συνεργασίας" βρίσκεται ἀλλοῦ. Στό γεγονός ὅτι ἀπό τή μιά ὁ κόσμος "ξέμαθε" σχετικά νά κινητοποιεῖται, μένοντας στή λογική τῶν διαπραγματεύσεων, καί ἀπό τήν ἄλλη ὅτι αὐτή ἡ κατάσταση "συνεργασίας" ἐμπόδιζε νά γίνει τό ἀπαραίτητο ἰδεολογικό ἅλμα τοῦ κόσμου στήν ἀντιπαράθεση μέ τ' ἀφεντικά. Ἔτσι ἔχουμε τό περίεργο ἀπό πρώτη ἄποψη φαινόμενο, σ' ἕνα τόσο προχωρημένο, ἀπό ἄποψη πρακτικῶν καί κατακτήσεων, ἐργοστάσιο, νά μήν ὑπάρχει τό ἀντίστοιχο πολιτικό καί ἰδεολογικό προχώρημα. Καί νά πῶς ἐμποδίζεται αὐτό τό προχώρημα. Χαρακτηριστικό εἶναι τό ἐπιχείρημα πού προβάλλεται στόν κόσμο σέ σχέση μέ τούς χρονομέτρες: "Γιατί νά τά κυνηγήσουμε τά παιδιά ἀφοῦ εἶναι ἀπό μᾶς, κι ἄν ἐξ ἄλλου δέν τούς ἀφήσουμε νά χρονομετρήσουν, θά τούς ἀπολύσουνε". Ἔτσι, ἡ ἐπίδραση αὐτῆς τῆς λογικῆς δημιουργοῦσε μερικές φορές καταστάσεις πού ἔφταναν μέχρι τά ὅρια τοῦ παράλογου. Χαρακτηριστικό εἶναι τό παρακάτω γεγονός: εἶχε γίνει κατάχτηση νά φεύγουμε ἀπό τό ἐργοστάσιο τουλάχιστον 20 λεπτά πρίν ἀπό τό κανονικό σχόλασμα. Ἔτσι ἐπιβάλαμε μόνοι μας τή μείωση τῶν ὡρῶν δουλειᾶς. Ἐπειδή ὅμως λεγόταν ὅτι αὐτό δέν πρέπει νά γίνεται κι ὅτι ὑπάρχουν διάφοροι "ἐξτρεμιστές" πού τό κάνουν, εἴχαμε φαινόμενα πού ἔφταναν στά ὅρια τοῦ σχιζοφρενικοῦ. Ὁ κόσμος ἔτρεχε νά φύγει καί ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΑ ἔβριζε ἐκείνους πού φεύγουν νωρίτερα, δηλαδή τόν ἑαυτό του!

Αὐτό τό φαινόμενο ἀποκαλύπτει καλύτερα ἀ-

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΤΩΝ ΑΠΕΡΓΩΝ ΤΟΥ ΠΙΤΣΟΥ ΑΓΩΝΑΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

Ἀπό τήν Τρίτη 15 Μάη ἡ Σῆμενς ἔκανε λόκ-άουτ στό ἐργοστάσιο τοῦ Πίτσου πετώντας ἔξω 1400 ἐργάτες.

Τό λόκ-άουτ ἔγινε γιατί ἐδῶ καί ἕνα μῆνα οἱ ἐργάτες ἔκαναν στάσεις ἐργασίας ἐνάντια στήν ἀπόφαση τῶν ἀφεντικῶν νά μή ξαναπροσλαμβάνουν τούς ἐργάτες πού γυρνᾶνε ἀπό φαντάροι.

Μέ τίς ἀπολύσεις φαντάρων ὁ Πίτσος προσπαθοῦσε νά βάλει μπρός τίς ἀπολύσεις "στά μαλακά" γιά νά ἀνοίξει τό δρόμο καί νάχτυπήσει τό ἐργοστάσιο πού μέχρι σήμερα ἀποτελεῖ τή σημαντικώτερη βάση τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος.

Τώρα ἡ Σῆμενς, ὅλα τά ἀφεντικά καί ἡ κυβέρνησή τους, μέ τό λόκ-άουτ κάνουν τό ἑπόμενο βῆμα. Προσπαθοῦν πιά νά τσακίσουν ὁλοκληρωτικά τούς ἐργάτες τοῦ Πίτσου γιά νά ἐντείνουν τήν ἐπίθεση πού ἐδῶ καί 3χρόνια ἄρχισαν μέ τόν 330, ἐνάντια στήν ἐργατική τάξη.

Γιατί μέσα σέ 3 χρόνια χιλιάδες πρωτοπόροι ἐργάτες καί συνδικαλιστές ἀπολύθηκαν ἀπ' ὅλα τά ἐργοστάσια.

Χρησιμοποιώντας τό χαφιεδισμό, τήν τρομοκρατία μέ ΜΑΤ καί δίκες, τά ἀντισωματεῖα, τόν ἐκφυλισμό καί τόν ἔλεγχο τῶν σωματείων ἀπό τά μέσα, τά ἀφεντικά καί ἡ κυβέρνηση προσπαθοῦν νά πετύχουν τούς στόχους τους: Νά ξαναϋποτάξουν τούς ἐργάτες πού σηκώθηκαν ἀπό τό '74 καί μετά, νά αὐξήσουν τήν ἐντατικοποίηση τῆς παραγωγῆς, μέ χρονομέτρες καί ἐπιστάτες, νά αὐξήσουν καί πάλι τά κέρδη τους, νά ξανακάνουν δούλους τούς ἐργάτες.

Καί ἀπέναντι σ' αὐτή τήν προσπάθεια οἱ ἐργάτες τοῦ Πίτσου εἶναι ἕνα σημαντικό ἐμπόδιο καί παράδειγμα γιά ὅλη τήν ἐργατική τάξη.

Μέ τρεῖς νικηφόρες ἀπεργίες, δεκάδες στάσεις καί μειώσεις τῆς παραγωγῆς, μέ τό τσάκισμα τοῦ ἀντισωματείου, μέ τά μεροκάματα καί τίς ἐλευθερίες πού πέτυχαν, τήν ἀπαγόρευση τῶν ἀπολύσεων, ἔδειξαν πώς τό σύνθημα:
" ΝΟΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΔΙΚΙΟ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΗ" μπορεῖ νά γίνει πράξη, μέ τόν ἀνυποχώρητο ἀγώνα.

«Ὄχι στό ἀπεργιακό λόκ-άουτ», βροντοφώναζαν οἱ ἀπεργοί τῆς «ΠΙΤΣΟΣ» σέ προχτεσινή συγκέντρωσή τους ἔξω ἀπό τό ἐργοστάσιο.

Σέ μιά ἐποχή πού ἡ τρομοκρατία τῶν ἀφεντικῶν καί τοῦ κράτους τους ξαπλώνεται παντοῦ, ἀπό τά ἐργοστάσια καί τούς ἀγρότες μέχρι τά σχολειά καί τή νεολαία, οἱ ἐργάτες τοῦ Πίτσου εἶναι ἕνα σημαντικό ἐμπόδιο γιά τά ἀφεντικά.

Γι' αὐτό καί προσπαθοῦν σήμερα νά τούς τσακίσουν.

Η ΕΠΙΘΕΣΗ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ

Μέσα σ' αὐτό λοιπόν τό γενικό κλίμα τρομοκρατίας καί ἐπίθεσης στήν ἐργατική τάξη καί τό λαό, τά ἀφεντικά τοῦ Πίτσου κάνουν τήν ἐπίθεσή τους.

Καί τήν προετοίμαζαν ἐδῶ καί πολύκαιρό.

Γι' αὐτό καί μεταχειρίστηκαν ὅλα τά μέσα πού ἔχουν στή διάθεσή τους, τόσο ἀπό τήν ἑλληνική ὅσο καί τήν παγκόσμια πεῖρα τους.

Ἀφοῦ ἀπότυχε ἡ προσπάθειά τους μέ τό ἀντισωματεῖο, πού πετάχτηκε μέ τίς κλωτσιές ἔξω ἀπό τούς ἐργάτες, προχώρησαν σέ πιό ὕπουλα μέσα.

Θέλησαν νά ἀκολουθήσουν τήν πολιτική, πού στή Γερμανία καί στήν ὑπόλοιπη Εὐρώπη ἐφαρμόζουν τά ἀφεντικά, νομίζοντας ὅτι μποροῦν νά τήν περάσουν καί στά ἐργοστασιακά σωματεῖα.

Ἐφ' ὅσον δέν μπόρεσαν νά διαλύσουν τό σωματεῖο προσπάθησαν νά τό πάρουν ἀπό τά μέσα.

Θέλησαν νά τό μεταβάλουν σέ ἕνα σωματεῖο πού νά μήν κάνει ποτέ κινητοποιήσεις νά δέχεται ὅλα τά φιρμάνια τῶν ἀφεντικῶν, νά συζητάει μόνο τή στιγμή τῶν συλλογικῶν συμβάσεων, νά μεταβάλλεται τό ἴδιο σέ ἐπιστάτη τῶν ἐργατῶν καί νά σταματάει τίς κινητοποιήσεις τους.

Προσπάθησαν νά αὐξήσουν τήν ἐντατικοποίηση τῆς δουλειᾶς μέ χρονομέτρες, αὔξηση τῆς παραγωγῆς, παίρνοντας πίσω τή μιά μετά τήν ἄλλη ὅλες τίς κατακτήσεις τῶν ἐργατῶν, καί ὅλα αὐτά μέ στόχο νά ἀποδυναμώσουν τούς ἐργάτες καί τήν ὀργάνωσή τους καί νά τούς κάνουν ἀνίκανους γιά κινητοποίηση, ἔτσι ὥστε νά μπορέσουν στήν κατάλληλη στιγμή νά τούς δώσουν τό τελικό χτύπημα.

Καί ἔτσι σήμερα πού πιστεύουν ὅτι μποροῦν νά προχωρήσουν πάρα πέρα, ὑπολογίζοντας καί στό γενικό κλίμα τρομοκρατίας, περνᾶνε στήν ἑπόμενη φάση. Τήν προσπάθεια τοῦ κατ' εὐθεῖαν χτυπήματος.

ΤΗ ΝΙΚΗ ΤΗ ΦΕΡΝΕΙ Ο ΑΓΩΝΑΣ

Ὅμως μπορεῖ νά ἀποδειχτεῖ ὅτι λογάριασαν χωρίς τόν ξενοδόχο. Δηλαδή τόν ἀγώνα τῶν ἐργατῶν τοῦ Πίτσου, τήν ἀλληλεγγύηκαί τή συμπαράσταση ὅλων τῶν ἐργατῶν καί τοῦ λαοῦ.

Γιατί οἱ ἐργάτες τοῦ Πίτσου πού ἀποτέλεσαν ἕνα πρωτοπόρο τμῆμα ὅλης τῆς ἐργατικῆς τάξης, πού ἔκαναν ἕνα σύνολο ἀπό ἀγῶνες, πού ἀντιμετώπισαν τήν ἀστυνομία καί τίς ἀντλίες, τίς δίκες πού ὑπερασπίστηκαν ἀποφασιστικά τήν ὀργάνωσή τους, τό ἐργοστασιακό σωματεῖο, ἔχουν μιά μεγάλη πεῖρα ἀπό τούς νικηφόρους ἀγῶνες τους.

Γιατί μποροῦν νά διδαχτοῦν καί ἀπό τήν πεῖρα - ἀρνητική καί θετική - ὅλων τῶν ἐργατῶν.

Πεῖρα πού ἔχει δείξει πώς χάνει μόνο ὅποιος φοβᾶται τ' ἀφεντικά καί τήν τρομοκρατία τους.

Ὅποιος ἀντίθετα, ὅπως ἔκαναν παλιότερα οἱ ἐργάτες τοῦ Πίτσου καί τῆς Λάρκο, ἀντιμετωπίζει ἀποφασιστικά καί ἀνυποχώρητα τά ἀφεντικά, ξαπλώνει τόν ἀγώνα του σ' ὅλους τούς ἐργάτες καί τό λαό, δέν λυγίζειμπρός στήν τρομοκρατία, αὐτός κερδίζει.

Καί οἱ ἐργάτες τοῦ Πίτσου μποροῦν νά κερδίσουν.

Καί στήν πάλη τους θἄχουν τή συμπαράσταση ὅλου τοῦ λαοῦ. Γιατί γιά τούς ἐργάτες, ὁ Πίτσος εἶναι ἕνα ἐργατικό φρούριο, πού ἀποτελεῖ παράδειγμα γιά ὅλους.

Γιατί ἡ ἧττα τοῦ Πίτσου θά σημαίνει ἧττα ὅλων τῶν ἐργατῶν.

ΟΙ ΑΠΕΡΓΟΙ ΤΟΥ ΠΙΤΣΟΥ ...

Ἀντίθετα μιά ἀποφασιστική πάλη καί νίκη τῶν ἐργατῶν τοῦ Πίτσου θἄχει τεράστια σημασία γιά ὅλο τό ἐργατικό κίνημα.

Γιατί αὐτή τή στιγμή πού, παρ' ὅλη τήν τρομοκρατία, ὅλο καί μεγαλύτερα τμήματα τοῦ λαοῦ ἀντιστέκονται (ἀγρότες, νεολαῖοι, λαός τῆς Ἁγίας Βαρβάρας) μιά νίκη τῶν ἐργατῶν τοῦ Πίτσου θἆναι νίκη ὅλου τοῦ λαοῦ

Γιατί θά σημαίνει πώς τό ἐργατικό κίνημα μπορεῖ νά σηκώσει καί πάλι τό κεφάλι, μπορεῖ ν' ἀρχίσει νά ἀντιστέκεται ἀποφασιστικά στήν ἐπίθεση τῶν ἀφεντικῶν.

- Γι' αὐτό τό λόγο αὐτός ὁ ἀγώνας πού ἄρχισε εἶναι ἀγώνας ὅλων μας.

- Εἶναι ἀγώνας γιά τή νίκη τῶν ἐργοστασιακῶν σωματείων.

- Ἀγώνας ἐνάντια στίς ἀπολύσεις καί τήν τρομοκρατία.

- Ἀγώνας ἐνάντια σ' ὅλα τά ἀφεντικά καί τήν κυβέρνησή τους.

-νομος ειναι
το δικιο
του εργατη

Ομαδα Εργατικης Πρωτοβουλιας

πό ὁτιδήποτε ἄλλο τήν πραγματικότητα.Πραγματικότητα πού ἐκφραζόταν σ'ὅλους τούς τομεῖς. Ἡ πλειοψηφία μιᾶς γραμμῆς ἤ ἑνός τμήματος νά ἐπιτίθεται σ'ἕνα τμῆμα πού ἔκανε "μεμονωμένες ἐνέργειες" καί μετά ἀπό λίγο, οἱ ἴδιοι ἄνθρωποι νά κάνουν τίς ἴδιες "μεμονωμένες ἐνέργειες".

Η ἀντίθεση ἀνάμεσα σέ πραχτική καί ἰδεολογία, πού τ'ἀφεντικά κι ἡ κοινωνία τους ἐπιβάλουν στόν ἐργάτη (στό ἐργοστάσιο ἀπεργός καί στίς ἐκλογές ἀκόμα καί δεξιός ψηφοφόρος) ἐδῶ ἔφτανε σέ παροξυσμό. Ὁ Πίτσος εἶναι τό ἐργοστάσιο μέ τήν πλουσιότερη καί τήν πιό πολύμορφη πεῖρα ἐργατικῶν ἀγώνων. Ὁ κάθε ἐργάτης τοῦ Πίτσου, σέ λίγα χρόνια ἔχει συμμετάσχει σέ τόσες κινητοποιήσεις ὅσες ἄλλοι ἐρ

γάτες δέν ἔχουν κάνει σ'ὅλη τους τή ζωή. Κι ὅμως, αὐτή ἡ ταχτική τῶν ἀφεντικῶν, ἡ ταχτική τῆς συνεργασίας καί τῆς "αὐτοπειθαρχίας", μέσω τοῦ σωματείου, εἶχε σάν ἀποτέλεσμα αὐτή ἡ πεῖρα νά μή μπορεῖ νά μεταφραστεῖ σέ μιά ὁλοκληρωμένη ἀντίληψη ταξικῆς ἀντιπαράθεσης καί ἀνταγωνισμοῦ μέ τ'ἀφεντικά. Κι ἔτσι μποροῦμε νά ἑρμηνεύσουμε σέ μεγάλο βαθμό καίτίς δυσκολίες πού ἀντιμετώπιζε ἡ ἄκρα ἀριστε ρ ά μέσα στό ἐργοστάσιο, πού ἐνῶ εἶχε ξεκινήσει τή διαδικασία δημιουργίας τοῦ σωματείου καί εἶχε παίξει καθοριστικό ρόλο σ'ὅλους τούς ἀγῶνες τό 75-76, στήν περίοδο 77-78 βρισκόταν σέ σχετική ἀπομόνωση ἰδεολογικά καί ἡ παρέμβασή της ἐκδηλωνόταν μόνο σέ ὁρισμένες στιγμές ἀγώνα. Τόν ὑπόλοιπο καιρό βρισκόταν σέ μιά θέση διατήρησης μιᾶς κριτικῆς κι ἐπιμονῆς σέ μιά συνεπή γραμμή, μέσα ομως σέ μεγάλες δυσκολίες καί σχετική ἀπομόνωση.

Ἔτσι συνολικά μποροῦμε νά ποῦμε ὅτι ἡ νέα ταχτική πού ἐφαρμόστηκε γιά δυόμιση χρόνια ἔφερε ἀποτελέσματα καί ἀδυνάτισε τή δύναμη τῶν ἐργατῶν, παρόλο πού ἐξωτερικά τό σωματεῖο φαίνονταν νάναι παντοδύναμο. Ἔτσι, τήν ἴδια περίοδο πού σέ ὅλα τά ἐργοστάσια ἐκδηλωνόταν ἡ ἄμεση καί βίαιη ἐπίθεση τῶν ἀφεντικῶν, στόν Πίτσο (κι αὐτό δείχνει καί τό ἐπίπεδο τοῦ ἐργοστάσιου) ἡ ἐπίθεση τῶν ἀφεντικῶν δέ μποροῦσε νά ἐκδηλωθεῖ παρά μέ τή "συνεργασία" καί τή σταδιακή φθορά.

αντιφασεις

Ὅμως μιά τέτοια ταχτική, παρόλο πού ἦταν ἀποδοτική, δέν ἔπαυε ν'ἀποτελεῖ ενα στάδιο καί μόνο στήν ταχτική τῶν ἀφεντικῶν, κι αὐτό γιά πολλούς λόγους.

Α. Τήν ἴδια στιγμή πού ἄλλα ἐργοστάσια ἀπολᾶνε χωρίς καμιά συζήτηση, ἡ διοίκηση τοῦ Πίτσου ἔπρεπε νά πληρώσει 5-10 ἑκατομμύρια γιά 100 "οἰκειοθελεῖς" ἀπολύσεις. Ὅταν ἀλλοῦ ἡ ἐντατικοποίηση κι ἡ χρονομέτρηση ἀποτελοῦν κανονική κατάσταση, ἐδῶ χρειάζεται χρόνια καί χρῆμα γιά νά τήν ἐπιβάλει σιγά-σιγά. Ὅταν ἀλλοῦ ἀπολᾶνε τό ἴδιο τό Δ.Σ. τοῦ σωματείου, ἐδῶ εἶναι ὑποχρεωμένοι ν'ἀνέχονται 4 ὁλόκληρα χρόνια τούς "ἐξτρεμιστές". Ὅταν ἀκόμα καί σέ περίοδο "ἡσυχίας" οἱ στάσεις, οἱ μειώσεις παραγωγῆς, κλπ. δέ σταματᾶνε σχεδόν ποτέ. Ὅταν διευθυντές, ἐργοδηγοί, κλπ. δέν ἔχουν σχεδόν καμιά ἐξουσία, τότε εἶναι φανερό πώς, παρόλη τή "συνεργασία", ἐργατικά συμφέροντα καί συμφέροντα τῶν ἀφεντικῶν δέ γίνεται νά συμβαδίσουν.

Β. Ὅταν ἀρχίζει νά ἐμφανίζεται ἕνα νέο φαινόμενο, μιά σχετική ριζοσπαστικοποίηση ἑνός κομματιοῦ τῶν ἐργατῶν, μιά αὐξανόμενη δυσαρέσκεια καί ἀντίσταση στό πέρασμα νέων μέτρων. Ἔτσι, τόσο οἱ "ἐξτρεμιστές" ἀρχίζουν ν'αὐξάνονται ὅσο κι ἐμφανίζονται φαινόμενα ὅπου ἡ "συνεργασία" δέν ἀποδίδει. Ὑπάρχουν τμήματα πού σταματᾶνε ἀπό μόνα τους, αὐξάνονται τά χαλασμένα κομμάτια σάν ἀντίσταση στήν ἐντατικοποίηση, ἕνας ὑπεύθυνος πού κόλλαγε σέ μιά ἐργάτρια ἔφαγε γιαούρτι καί δέν ξαναεκλέχτηκε. Ἀλλοῦ κυνήγησαν τούς χρονομέτρες. Κι ὅλα αὐτά εἶναι ἀνησυχητικά σημάδια γιά τ'ἀφεντικά. Σημάδια ὅτι ἡ περίοδος τῆς ἐπίθεσης τῶν ἀφεντικῶν,καί τῆς "συνεργασίας" πιό συγκεκριμένα στόν Πίτσο, δέν εἶναι μονόδρομος.

Γ. Ὅταν τελικά, μέ τόν ἕνα ἤ ἄλλο τρόπο, κάθε χρόνο (γιά τρία χρόνια στή σειρά) τό ἐργοστάσιο ἔχει καθαρές ζημιές, γιά τ'ἀφεντικά μπαίνει πιά πρόβλημα τσακίσματος συνολικά τῶν ἐργατῶν καί τοῦ σωματείου τους.

η επιθεση

Γι'αὐτό καί τώρα περνᾶνε στήν ἐπίθεση. Ἐπίθεση πού θά θέλανε νάναι ὁλοκληρωτική. Πιστεύοντας πώς μέ τήν ταχτική τους ἔχουν ἀδυνατίσει τούς ἐργάτες, κάνουν πιά τό "τελικό χτύπημα". Ἄρχισαν βάζοντας τό θέμα τῆς ἀπόλυσης αὐτῶν πού γυρνᾶνε ἀπό φαντάροι. Ὅμως αὐτό δέν ἦταν παρά ἡ πρώτη ἐνέργεια. Ἔκαναν μιά πρώτη δοκιμή. Ὅταν εἶδαν πώς ἡ ἀπάντησή μας ἦταν στάσεις πού κράτησαν κιόλας 25 μέρες, κατάλαβαν ὅτι θά πρέπει νά δώσουν μιά πιό σκληρή μάχη. Κι ἔτσι ἔκαναν τό ἑπόμενο βῆμα. Εἶναι φανερό λοιπόν πώς τό τραβᾶνε. Εἶναι φανερό πώς ἡ σύγκρουση θάχει πολλές φάσεις ἀκόμα. Γιατί ξέρουν καλά πώς ἄν ὑποχωρήσουν τώρα, θά χάσουν ὅτι κέρδισαν μέ τόσα χρόνια ὑπομονετικές προσπάθειες καί ὅτι γενικότερα οἱ ἐργάτες θάχουν κερδίσει μιά μεγάλη μάχη ἀπέναντι στ'ἀφεντικά. Γι'αὐτό δέν θά πρέπει νά πιστέψουμε πώς ἐκεῖνο πού παίζεται εἶναι μόνο τό θέμα τῶν ἀπολυμένων φαντάρων. Αὐτή τή στιγμή παίζεται ἡ ὕπαρξη τοῦ ἴδιου τοῦ σωματείου.

αντιμετωπιση και προοπτικες

Σ'ἕνα λόκ-ἄουτ πού ἔχει αὐτά τά χαρακτηριστικά (κι αὐτό μᾶς τόδειξε ἡ ἐμπειρία καί τοῦ Μαδέμ-Λάκκο) δέν ἀντιμετωπίζεται σά νά πρόκειται γιά κάτι τό συνηθισμένο. Ὅπως καί ὁ Μποδοσάκης προτίμησε νά κρατήσει κλειστά

όρυχεῖα γιά μῆνες παρά νά ὑποχωρήσει, γιατί στόχος του δέν ἦταν ἁπλά ἡ μή ὑποχώρηση στά αἰτήματα ἀλλά κύρια τό τσάκισμα τῶν ἐργατῶν, ἔτσι κι ἐδῶ δέν πρόκειται γιά ἕνα συνηθισμένο λόκ-ἄουτ. Καί τό πρόβλημα εἶναι πῶς τό λόκ-ἄουτ θά μεταβληθεῖ σέ ἀγῶνα τῶν ἐργατῶν. Πάει νά πεῖ πῶς ὁ μόνος τρόπος ἀντιμετώπισης τοῦ λόκ-ἄουτ δέν εἶναι νά "περιμένεις" ὥσπου νά λήξει, καί μάλιστα ἀπέναντι στή ΖΗΜΕΝΣ,δηλαδή μιά πολυεθνική πού μπορεῖ ν'ἀντέξει γιά καιρό. Μόνο ἡ μεταβολή τοῦ λόκ-ἄουτ σέ ἐπιθετικό ἐργατικό ἀγῶνα μπορεῖ νά φέρει ἀποτέλεσμα. Μόνο ἡ μεταβολή τοῦ Πίτσου σέ γενικό πολιτικό πρόβλημα μπορεῖ νά ὑποχρεώσει τ' ἀφεντικά σέ ὑποχώρηση.

Κι ἀπ'αὐτή τήν ἄποψη ἔγιναν κιόλας μερικά πράγματα. Ἔγινε μιά μεγάλη προπαγάνδισηπρός τά ἔξω καί ἡ συγκέντρωση τοῦ Αἰγάλεω. Καί ἀνταπόκριση ὑπῆρξε.

Αὐτή ἡ κατεύθυνση εἶναι ἡ μόνη πού μπορεῖ νά ὁδηγήσει κάπου. Κι ἐπειδή κατάληψη τοῦ ἐργοστάσιου, πού θά μποροῦσε γενικά νάναι μιά ἀπάντηση σ'ἕνα λόκ-ἄουτ, μέ τίς δοσμένες συνθῆκες, τόσο στόν Πίτσο ὅσο καί γενικότερα,εἶναι ἀδύνατη γιά τήν ὥρα, μιά κατεύθυνση κινητοποίησης πρός τήν ἐργατική τάξη καί γενικότερα πρός ὅλο τό λαό εἶναι ὁ μόνος δρόμος. Καί σίγουρα κι ἐδῶ ὑπάρχουν προβλήματα. Τό κλίμα δέν εἶναι αὐτό πού θἄπρεπε νάναι,ἀκριβῶς σάν ἀποτέλεσμα τῆς κατάστασης τά δύσκολα τελευταῖα χρόνια. Καί τό πρόβλημα δέν εἶναι μόνο τό λόκ-ἄουτ. Τό πρόβλημα εἶναι πῶς θά λήξει καί τί θά γίνει στή συνέχεια.

Γιατί εἶναι δυνατό, ἡ ἑταιρία, ἀκόμη κιἄν τό λόκ-ἄουτ δέ σημάνει ἧττα τῶν ἐργατῶν,ἀλλά γίνει κάποιος συμβιβασμός, νά κερδίσει πάλι. Μέ τήν ἔννοια ὅτι ἄν μποῦμε στό ἐργοστάσιο καταπονημένοι, αὐτό θά σημαίνει ΗΤΤΑ, οὕτως ἤ ἄλλως, καί τ'ἀποτελέσματά της θά ἐκδηλωθοῦν στή συνέχεια.

Ὅταν λοιπόν λέμε ὅτι σ'αὐτό τό λόκ-ἄουτ παίζονται ὅλα, αὐτό δέ σημαίνει ὅτι θά πάρει τή μορφή τῆς διάλυσης ἤ τῆς νίκης ἄμεσα.Αλλά ὅτι, ἀκόμα καί ἄμεσο ἀποτέλεσμα ἄν δέν ὑπάρξει, στήν οὐσία τά πράγματα θά ἔχουν κριθεῖ.Γιατίπρόκειται γιά μιά ἀντιπαράθεση μεγάλης κλίμακας πού ἀκόμα δέν ξέρουμε τί ἐπιφυλάσσει (ἀκόμα καί μπάτσους, ἀπεργοσπάστες ἤ μῆνες διάρκεια τοῦ λόκ-ἄουτ ἤ ἀντίστροφα σχετικά σύντομη λύση του) καί μέσα ἀπ' αὐτή ἐργάτες κι ἀφεντικά θά ἀναμετρηθοῦνε.

Ἄν λοιπόν τό λόκ-ἄουτ τοῦ Πίτσου μεταβληθεῖ σέ δικό μας ἐπιθετικό ἀγῶνα, τότε πράγματι θά ἔχει ἀνοίξει μιά περίοδος νέων κατακτήσεων. Ἄν ἀντίστροφα τό ἀντιμετωπίσουμε σχετικά παθητικά, τότε, ἀκόμα κι ἄν ἄμεσα δέ γίνει καμιά "καταστροφή", θά πᾶμε πρός τόχειρότερο. Ἐπομένως, ὅπως τό ξανάδαμε ἤδη,ὁ ἀγώνας μας πρέπει νά σκοπεύει στή διαμόρφωση τέτοιου συσχετισμοῦ δυνάμεων ὥστε νά μή"μποῦμε μέσα" ὅταν καί ὅποτε θέλει ὁ Πίτσος ἀλλά νά σπρώξουμε ἐμεῖς οἱ ἴδιοι τά πράγματα, νά διαμορφώσουμε ἐμεῖς τούς ὅρους τοῦ πότε καί πῶς θά μποῦμε στό ἐργοστάσιο.

Στόν Πίτσο λοιπόν, ἤ νίκη ἤ ἧττα. Δέν ὑπάρχει πιά χῶρος γιά κάτι ἐνδιάμεσο. Καί φυσικά εἶναι σίγουρο ὅτι θἄχουμε ν'ἀντιμετωπίσουμε ὅλο τ'ὁπλοστάσιο τῶν ἀφεντικῶν, δικαστήρια, ἀστυνομία, ὅπως καί κάθε εἴδους τάση γιά συμβιβασμούς.

Καί τίποτα δέν ἔχει ἀκόμα κριθεῖ. Ὅμως, μποροῦμε νά νικήσουμε. Αὐτό περνάει ἀπό τό δικό μας χέρι. Ἀπό τόν ἀγώνα μας.

κεφαλαιο κι εργατες αντιμετωποι γυρω απο την απεργια

Γύρω ἀπό τόν Πίτσο παίζεται μιά σημαντική σύγκρουση πού ἀφορᾶει τό σύνολο τῶν ἀφεντικῶν καί τῆς ἐργατικῆς τάξης.

Γιά τό κεφάλαιο καί τήν κυβέρνηση πρόκειται γιά μιά ὑπόθεση ἐξαιρετικά σημαντική για τί ὁ Πίτσος εἶναι ἀπό τά τελευταῖα ἐργοστάσια πού διατηροῦν ἕνα σύνολο ἀπό κατακτήσεις ἀπό τήν προηγούμενη φάση τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος. Ταυτόχρονα ἀποτελεῖ ενα ἐργοστάσιο - σύμβολο γιά τό ἐργατικό κίνημα. Ἡ ἧττα του θά σημαίνει σοβαρό χτύπημα σ'ὅλο τό ἐργατικό καί λαϊκό κίνημα.

Παράλληλα, γιά τ'ἀφεντικά τῆς ΖΗΜΕΝΣ,ἀλλά καί γενικότερα σ'ὅλο τόν κλάδο τῶν ἠλεκτρικῶν εἰδῶν (ὅπου ἐκδηλώθηκαν οἱ περισσότερες ἀναλογικά ἀπεργίες), πρόκειται γιά ζήτημα ἀποδοτικότητας. Τά ἠλεκτρικά ἐργοστάσια περνᾶνε κρίση. Σ'ὅλα γίνονται ἀπολύσεις, "ἀναδιοργάνωση" τῆς παραγωγῆς, ἐντατικοποίηση.Κι ἡ ὕπαρξη δυνατοῦ ἐργατικοῦ κινήματος εἶναι ἐμπόδιο σέ μιά τέτοια "ἀναδιοργάνωση".Καί κάτι τέτοιο συμβαίνει μόνο στόν Πίτσο σχεδόν (μέ δοσμένη τήν κατάσταση σέ Ἰζόλα,ΕΛΚΟ,κλπ) Γι'αὐτό ἀφορᾶει ὅλες τίς ἐπιχειρήσεις τοῦ κλάδου, ὅπως κι ολα τ'ἀφεντικά, τό ΣΕΒ,κλπ., τό ζήτημα τῆς ἐξόντωσης τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος ὥστε νά μπορέσουν νά προχωρήσουν σ'ἐντατικοποίηση, νά ξεπεράσουν τήν κρίση.

Καί τή στιγμή πού νέες τάσεις ἐμφανίζονται μέσα στό ἐργατικό καί λαϊκό κίνημα,ὁ Πίτσος μπορεῖ νά γίνει πολύ ἐπικίνδυνος.

Κι ἄς τό δοῦμε πιό συγκεκριμένα.

Ἐκεῖνο πού διαπιστώνουμε γενικά τόν τελευταῖο καιρό εἶναι ἡ τάση ἀνάπτυξης τοῦ κινήματος ἀπό τήν περιφέρεια. Οἱ περισσότερες ἀπεργίες γίνονται ἔξω ἀπό τήν Ἀθήνα, κύρια σέ ἐργατικά κέντρα (Ἐλευσίνα,βιομηχανική πε

ριοχή Θεσσαλονίκης, Θήβα, κλπ.). Κάτι παρόμοιο βλέπουμε καί στό ἐπίπεδο τῶν λαϊκῶν κινητοποιήσεων γενικότερα. Ἀγρότες,Σῦρος,Πτολεμαΐδα, κλπ. Ἀκόμα καί στήν Ἀθήνα, ἡ κινητοποίηση τῆς Ἁγ. Βαρβάρας ἔγινε σέ μιά συνοικία πού εἶναι ἀπό τίς πιό προλεταριακές, τίς λιγότερο ἐνταγμένες στό "Κέντρο".Καί μποροῦμε νά βροῦμε ἀναρίθμητα παραδείγματα γι' αὐτή τή διαδικασία. Σ'ὅλους τούς τομεῖς καί θέματα ἡ μεγαλύτερη κινητοποίηση ἐκδηλώνεται στήν περιφέρεια. Καί κάτι τέτοιο ἐξηγεῖται. Μόνο ἐκεῖ, στήν περιφέρεια, ὅπου τό ἐργατικό καί λαϊκό κίνημα ἐλέγχεται λιγότερο ἀπό τήν "γενική πολιτική" καί τούς μηχανισμούς της, ἐκεῖ πού ἡ κοινωνική λαϊκή σύνθεση εἶναι πιό συμπαγής (ἐργάτες, ἀγρότες). πού οἱ μηχανι-

σμοί τῶν κομμάτων εἶναι πιό ἀδύνατοι, πού οἱ μηχανισμοί τοῦ κρατικοῦ καί συνδικαλιστικοῦ ἐλέγχου πιό ἀσθενικοί, ἐκεῖ πιό εὔκολα ἐκδηλώνεται ἡ ἀντιπαράθεση μέ τ'ἀφεντικά,τήν κυβέρνηση, τό κράτος. Στό "κέντρο" ἐκφράζεται πιό "πολιτικά", πάει νά πεῖ διοχετεύεται σέ γενική πολιτική καί ΔΕΝ ΕΚΦΡΑΖΕΤΑΙ. Κι αὐτό γιατί τό γενικό πολιτικό κλίμα κυριαρχεῖται ἀπό τό συμβιβασμό καί τό κοινοβουλευτικό παιχνίδι. Ἀκόμα δέ, δέν ἔχει ἀρχίσει νά σπάει σ'αὐτό τό ἐπίπεδο, τό κεντρικό. Ἔτσι οἱ ἀγῶνες ἐκδηλώνονται στήν περιφέρεια. Ἐκεῖ σπάει ἡ κοινωνική εἰρήνη. Ὅμως ἡ πορεία σίγουρα εἶναι ἀπό τήν περιφέρεια στό κέντρο, ἐνῶ τό 1974-75, ἦταν ἀντίστροφη, ἀπό τό "κέντρο στήν περιφέρεια".

Ἄν λοιπόν ἀρχίσουν καί ὑπάρχουν ἀγῶνες σέ ἐργοστάσια τοῦ"κέντρου", ὅπως ὁ Πίτσος,καί μάλιστα νικηφόροι, τότε θά τείνουμε νά περάσουμε σέ μιά ἄλλη φάση.

Γιατί λέμε ὅτι ὁ Πίτσος εἶναι ἕνα κεντρικό ἐργοστάσιο; Γιά πολλούς λόγους. Βρίσκεται στήν Ἀθήνα, καί μάλιστα σέ λαϊκή γειτονιά. Ἀπασχολεῖ σχετικά πολύ κόσμο. Εἶναι ενα ἐργοστάσιο δεμένο μέ ὅλη τή φάση τῶν ἐργατικῶν ἀγώνων ἀπό τό 75 καί μετά, παίζοντας πιά καί ἕνα ρόλο σύμβολου. Παράλληλα, μέσα ἀπό τήν διαδικασία τεσσάρων χρόνων καί τή συμμετοχή σ'ὅλες τίς κεντρικές κινητοποιήσεις, τό ἐργοστάσιο "πολιτικοποιήθηκε". Κι αὐτό μέ πολλές ἔννοιες, τόσο ἀπό τήν ἀρνητική ὅσο κι ἀπό τή θετική πλευρά. Δηλαδή, οἱ κινητοποιήσεις στηρίζονται ολο καί λιγότερο σέ αὐθόρμητα ξεσπάσματα τοῦ κόσμου, κι ὁ μηχανισμόςτῶν κομμάτων τοῦ κοινοβουλίου εἶναι δυνατός μέσα στό ἐργοστάσιο. Αὐτά τά χαρακτηριστικά, σέ μιά περίοδο πού τά κόμματα μπλοκάρουν τίς κινητοποιήσεις, κάνουν, ὅπως καί γενικά σ'αὐτό πού ἐννοοῦμε"κέντρο", πολύ δυσκολότερες τίς κινητοποιήσεις.

Ἄν ὅμως ἀρχίσουν νά ὑπάρχουν ἀγῶνες, τότε δέν εἶναι δυνατόνά γίνουν σέ αὐθόρμητη βάση παλαιοῦ τύπου. Ἀπαιτοῦν ἕνα ἀνώτερο ἐπίπεδο πολιτικοποίησης καί συνειδητότητας. Γι' αὐτό καί λέμε ὅτι ἄν φτάσουμε σέ μιά περίοδο πού ἀρχίζουν ἀγῶνες στό κέντρο, πού θά συνδεθοῦν μ'αὐτούς πού ἔρχονται ἀπό τήν περιφέρεια, τότε ἐργοστάσια σάν τό δικό μας μποροῦν ν'ἀποτελέσουν μιά ἀπό τίς ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΒΑΣΕΙΣ τοῦ νέου ἐργατικοῦ κινήματος, μιά καί σ'αὐτά μπορεῖ νά ὑπάρξει μιά ΜΑΖΙΚΗ καί ἀρκετά συνειδητοποιημένη ριζοσπαστικοποίησητῶν ἐργατῶν.

Ἔτσι, γιά τ'ἀφεντικά ἔχει μεγάλη σημασία παλιές βάσεις τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος νά καταστραφοῦν, νά μή συνδεθοῦν μέ τό καινούργιο πού ἐμφανίζεται ἀκόμα περιφερειακά, ἐνῶ ἀντίστροφα, γιά τό ἐργατικό κίνημα μποροῦν ν'ἀποτελέσουν μιά σημαντική βάση στήριξης.

ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΕΒΓΑ

Στά τέλη τοῦ 78, πρίν καί μετά τά Χριστούγεννα, ἡ ΕΒΓΑ ἀπόλυσε 250 ἐργάτες μέ τό πρόσχημα τῆς "μείωσης τοῦ προσωπικοῦ".

Τό σωματεῖο ἀποφασίζει νά κάνει ἀπεργία γιά ν'ἀπαντήσει στίς ἀπολύσεις. Ἡ παλιά διοίκηση τοῦ σωματείου, πουλημένη στ'ἀφεντικά, εἶχε παραιτηθεῖ λίγο καιρό πρίν ἀπό τίς ἀπολύσεις, προφανῶς γιατί ἤξερε τί πρόκειταν νά γίνει. Ἔτσι, ἡ καινούργια διοίκηση μόλις εἶχε βγεῖ.

Μέ τό πού ἀρχίζει ἡ ἀπεργία, τά ἀφεντικά κάνουν λόκ-άουτ καί κλείνουν τό ἐργοστάσιο. Ἀφήνουν νά μποῦν μέσα μόνο ὅσους ἐργάτες ὑπογράφουν ἕνα χαρτί ὅπου ἀνάμεσα στ'ἄλλα ἀναφέρεται ὅτι δέν πρόκειται νά ζητήσουν οὔτε κάν τήν αὔξηση πού δίνει τό κράτος μέ τήν Γ.Σ.Ε.Ε. !!!

Οἱ ὑπόλοιποι, πού ἀπολύονται, μένουν γιά ἕνα διάστημα ἔξω ἀπό τό ἐργοστάσιο, ἐνῶ γύρω στούς 140 ὑπογράφουν τό χαρτί καί μπαίνουν μέσα.

Μετά ἀπ'αὐτά, μέσα στό ἐργοστάσιο βασιλεύει η τρομοκρατία, ἡ ἐντατικοποίηση στή δουλειά ολοένα δυναμώνει κι οἱ ἐργάτες δέν τολμᾶνε νά σηκώσουν κεφάλι.

Τήν ἄνοιξη ομως, πού ἀρχίζει ἡ παραγωγή τῶν παγωτῶν, ἡ ΕΒΓΑ κάνει καινούργιες προσλήψεις ἐποχιακῶν ἐργατῶν, Ἀνάμεσα σ'αὐτούς εἶναι καί πολλοί νέοι. Σ'αὐτούς τό κλίμα τῆς τρομοκρατίας δέν πιάνει εὔκολα. Ἔτσι, ὁρισμένοι συσπειρώνονται σέ μιά ὁμάδα καί ἀποφασίζουν νά κάνουν κάτι ἐκεῖ μέσα γιά νά σπάσει ἡ καταπίεση. Βγάζουν μιά προκήρυξη μέ ὑπογραφή "Ὁμάδα ἐργατῶν τῆς ΕΒΓΑ", ὅπου καταγγέλουν τήν τρομοκρατία καί τίς ἀπάνθρωπες συνθῆκες δουλειᾶς, καί καλοῦν τούς ἐργάτες νά συσπειρωθοῦν στό σωματεῖο γιά νά ξαναρχίσουν τόν ἀγώνα. Παράλληλα, μέσα στό ἐργοστάσιο παλεύουν συγκεκριμένα ἐνάντια στήν ἐντατικοποίηση καί τήν τρομοκρατία. Τό ἐργοστάσιο κι ἡ γύρω περιοχή γεμίζουν συνθήματα.Μέσα στή δουλειά σπᾶνε οσο μποροῦν τούς ἐξοντωτικούς ρυθμούς.

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Συναδέλφοι καί συναδέλφισσες

Ἡ ἐργοδοσία τῆς ΕΒΓΑ, συνεχίζοντας τό ὄργιο τῶν τρομοκρατικῶν ἀπολύσεων πού ἄρχισε πρίν 5 μῆνες μέ τίς ἀπολύσεις 250 συναδέλφων μας, ἀπολύει τώρα ἄλλους 8 συναδέλφους καί συναδέλφισσες μέ τό πρόσχημα τῆς "μείωσης προσωπικοῦ λόγω κακῶν καιρικῶν συνθηκῶν"!.. Καιρόν γίνονται οἱ ἀπολύσεις, τήν ἴδια μέρα προσλαμβάνουν νέους ἐργάτες καί ἐργάτριες.

Ὁ κύριος, ὅμως, λόγος τῶν ἀπολύσεων αὐτῶν ἦταν τό μοίρασμα μιᾶς προκύρηξης πού μᾶς καλοῦσε νά παλαίψουμε μέσα ἀπό τό σωματεῖο μας γιά καλύτερες συνθῆκες δουλιᾶς ἐνάντια στήν ἐντατικοποίηση καί τήν τρομοκρατία τῶν ἀφεντικῶν.

Γιά νά ἀντιμετωπίσουμε τήν νέα τρομοκρατική ἐπίθεση τῆς ἐργοδοσίας μόνος δρόμος εἶναι ἡ ὀργανωμένη πάλη μας μέσα ἀπό τό σωματεῖο

- γιά τήν ἐπαναπρόσληψη τῶν ἀπολυμένων συναδέλφων μας
- γιά καλύτερους ὅρους ἐργασίας
- γιά νά μπεῖ φραγμός στήν τρομοκρατία καί τήν ἐντατικοποίηση
- γιά νά σταματήσουν πιά τά ἀφεντικά νά πετᾶν στό δρόμο τούς συναδέλφους μας.

ΕΡΓΑΤΕΣ ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΠΟΤΕ ΝΙΚΗΜΕΝΟΙ

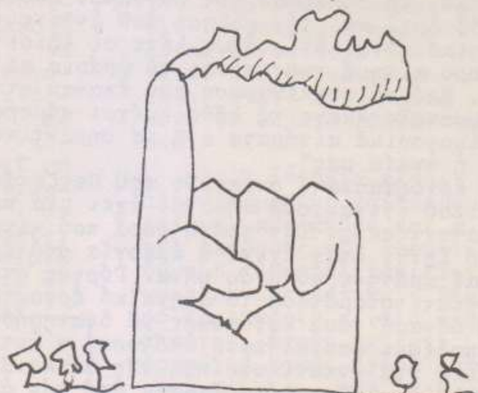
ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ

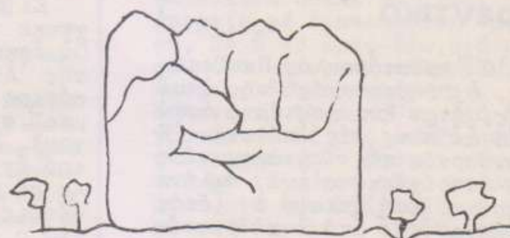
ὁμάδα ἐργατῶν τῆς ΕΒΓΑ

Τ'ἀφεντικά, μόλις βλέπουν ὅτι τά πράγματα ἀρχίζουν καί παίρνουν ἀνησυχητικές διαστάσεις, περνᾶνε σέ ἀνοιχτή ἐπίθεση. 'Απολύουν 8 ἐργάτες πιστεύοντας πώς ἔτσι θά τρομοκρατήσουν καί τούς υπόλοιπους. Τήν ἄλλη μέρα, ἡ "ὁμάδα ἐργατῶν τῆς ΕΒΓΑ" μοιράζει στούς ἐργάτες προκήρυξη ὅπου καταγγέλει τίς τρομοκρατικές ἀπολύσεις. Ἡ ΕΒΓΑ προχωράει σέ ἀκόμα μεγαλύτερο χτύπημα ἀπολύοντας 25 ἐργάτες καί ἐργάτριες. Ταυτόχρονα ἐμφανίζεται κι ἡ διοίκηση τοῦ σωματείου πού καταγγέλει τήν "ὁμάδα ἐργατῶν", τρομοκρατεῖ τούς ἐργάτες στήν πράξη ἐνῶ στά λόγια τούς καλεῖ νά παλέψουν γιά τά δικαιώματά τους (;;;)

Στήν ΕΒΓΑ ἄρχισε καί πάλι, τουλάχιστο γιά τήν ὥρα, νά κυριαρχεῖ ὁ νόμος τῶν ἀφεντικῶν.

Σίγουρα, μέ τήν τρομοκρατία πού ὑπάρχει σ'αὐτό τό ἐργοστάσιο, ἦταν πολύ δύσκολο αὐτή ἡ δουλειά τῶν νέων ἐργατῶν νά ἔχει ἄμεσα ἀποτελέσματα καί νά κινητοποιήσει ὅλους τούς ἐργάτες τῆς ΕΒΓΑ. Τό γεγονός ὅμως ὅτι ἕνας μεγάλος ἀριθμός νέων συσπειρώθηκαν μόνοι τους σέ μιά ἀγωνιστική βάση μέσα στό ἐργοστάσιο,

οἱ νέες μορφές ἀγώνα πού χρησιμοποίησαν (συνθήματα στούς τοίχους, κρυφό μοίρασμα προκηρύξεων μέσα στό ἐργοστάσιο, σπάσιμο στήν πράξη τῶν ἐξοντωτικῶν ρυθμῶν δουλειᾶς), ὅλα αὐτά εἶναι πράγματα πολύ σημαντικά καί δείχνουν καθαρά τό νέο πνεῦμα πού ἀρχίζει νά μπαίνει στά ἐργοστάσια μέ τούς νέους ἐργάτες πού ἐξεγείρονται ἐνάντια στό φασισμό τοῦ κεφάλαιου καί τήν ἐκμετάλλευση τῶν ἀφεντικῶν.

Συνάδελφοι καί συναδέλφισσες,

Πέντε μῆνες ἔχουν περάσει ἀπό τότε πού ἡ ἐργοδοσία ἀπόλυσε 250 συναδέλφους. 'Από τότε ἡ κατάστασή μας στό ἐργοστάσιο καθημερινά ὅλο καί χειροτερεύει. Ὅλοι μας ζοῦμε καθημερινά τίς πιέσεις πού μᾶς γίνονται ἀπό τούς ἐργοδηγούς καί τούς χαφιέδες τοῦ ἀφεντικοῦ γιά νά παράγουμε ὅλο καί περισσότερα.

Κανείς δέν ἔχει σταθερό πόστο, ὁ καθένας μας κάνει δύο, τρεῖς καί τέσσερις δουλειές ταυτόχρονα, μέ ἀποτέλεσμα, μετά ἀπό 8 ὧρες δουλειά, νά φεύγουμε ξεθεωμένοι ἀπό τό ἐργοστάσιο.

Τό διάλειμα στό ἐργοστάσιο εἶναι σχεδόν ἀνύπαρχτο, γιά πολλούς δέν ξεπερνάει τά 5 λεπτά, οἱ χαφιέδες μᾶς παρακολουθοῦν παντοῦ τήν ὥρα τῆς δουλειᾶς, στό διάλειμα καί στά ἀποδυτήρια (ἡ τρομοκρατία κι ἡ ἐντατικοποίηση ἰδιαίτερα γιά τίς γυναῖκες εἶναι ἀκόμα πιό μεγάλη).

Κι ἐνῶ δουλεύουμε μ'αὐτό τόν ξέφρενο ρυθμό δουλειᾶς, πλουτίζοντας κάθε μέρα καί περισσότερο τ'ἀφεντικά τῆς ΕΒΓΑ, ἐμεῖς οἱ ἐργάτες ἀντιμετωπίζουμε ὅλο καί περισσότερο τό πρόβλημα τοῦ πῶς νά ζήσουμε ἀνθρώπινα, ἐμεῖς κι οἱ οἰκογένειές μας μέ τό ἐξευτελιστικό μεροκάματο τῶν 360 δρχ.

Καθένας πού θά τολμήσει νά διαμαρτυρηθεῖ, βρίσκεται κάτω ἀπό τήν ἀπειλή τῆς ἀπόλυσης. Ὅσο γιά τό Σεπτέμβρη πού σταματάει ἡ παραγωγή τῶν παγωτῶν, τό πρόβλημα τῶν ἀπολύσεων θά μπεῖ γιά ὅλους μας, μόνιμους καί ἐποχιακούς.

Γιά ν'ἀντιμετωπίσουμε ὅλα αὐτά τά προβλήματα πού εἶναι κοινά σέ ὅλους μας, ὁ μόνος δρόμος εἶναι ὁ δρόμος τῆς ἑνότητας καί τοῦ ἀγώνα.

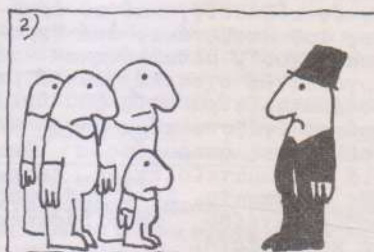
Ὅλοι μαζί ἑνωμένοι νά παλαίψουμε γιά νά γίνει τό σωματεῖο μας ἕνα πραγματικό ὄργανο πάλης γιά τά συμφέροντά μας.

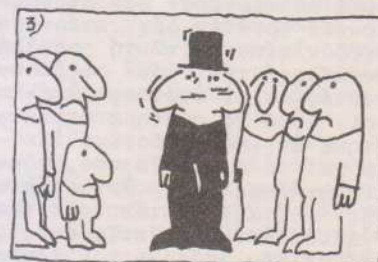
- ΠΟΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΔΙΚΙΟ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΗ
- ΤΗ ΝΙΚΗ ΤΗ ΦΕΡΝΕΙ Ο ΑΓΩΝΑΣ

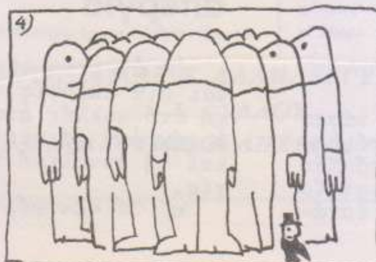
ΟΜΑΔΑ ΕΡΓΑΤΩΝ ΤΗΣ ΕΒΓΑ

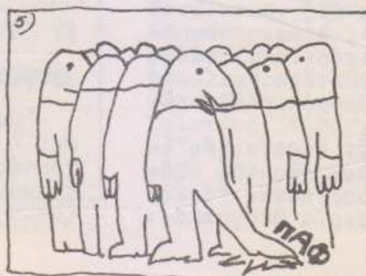
Τά γραφεῖα τοῦ Σωματείου εἶναι ἀνοιχτά κάθε Τρίτη καί Πέμπτη τό ἀπόγευμα.

Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΟΥ ΠΕΤΖΕΤΑΚΗ ΣΤΗ ΘΗΒΑ

1975

1979

Στή Θήβα ξεκίνησε ἀπό τίς 18 Μάη, καί συνεχίζεται, μιά ἀπό τίς σημαντικότερες ἀπεργίες τῆς περιόδου, μαζί μέ τόν Πίτσο. Μιά ἀπεργία πού ἀφοράει ὁλόκληρη τή Θήβα καί τό ἐργατικό κίνημα συνολικά. Ἡ ἀπεργία ἔχει σάν κύρια αἰτήματα τό 40ωρο, τή βελτίωση τῶν συνθηκῶν δουλειᾶς, μιά μικρή αὔξηση 30 δρχ. καί τήν αὔξηση τοῦ ἀνθυγιεινοῦ ἐπιδόματος. Τό σημαντικό εἶναι ὅτι, ὅπως λένε οἱ ἴδιοι οἱ ἐργάτες, τό βασικότερο αἴτημά τους εἶναι τό ὡράριο κι οἱ συνθῆκες δουλειᾶς. Καί σέ συγκέντρωση πού ἔκαναν στήν Ἀθήνα εἶπαν πώς "τό σωματεῖο ἔκανε τό λάθος μέχρι σήμερα νά ἐπιμένει μόνο στά οἰκονομικά αἰτήματα ἐνῶ τά σημαντικότερα εἶναι ἄλλα, εἶναι ἡ ὑγεία μας".

Τό ἐργοστασιακό σωματεῖο τοῦ Πετζετάκι εἶναι ἕνα ἀπό τά πρῶτα πού ἔγιναν στή Θήβα κι ἔχει μιά παράδοση ἀπό ἀγῶνες καί καταχτήσεις. Τήν πρώτη φορά πού κατέβηκε σέ ἀπεργία ἦταν τό 1975, ὅταν ἔγινε ἡ ἀπεργία στό ἐργοστάσιο τῆς Ἀθήνας καί κράτησε ἐνάμισυ μήνα. Γύρισε στή δουλειά μόνο καί μόνο γιατί σταμάτησε τό ἀθηναϊκό ἐργοστάσιο. Κι ἀπό τότε, μέ τή δύναμή του, κατόρθωσε νά διατηρηθεῖ στό ἐργοστάσιο, νά ἐμποδίσει ὁποιαδήποτε ἀπόλυση, ν' ἀντιστέκεται στίς προσπάθειες γιά ἐντατικοποίηση τῆς δουλειᾶς.

Ἀλλά ἄς δοῦμε τά πράγματα ἀπό τήν ἀρχή.

ενα "μοντερνο" αφεντικο

Ὁ Ἀριστόβουλος Πετζετάκις, ὁ "δημιουργός" τῆς ἑταιρίας, ἦταν ἕνα μοντέρνο ἀφεντικό ἀπ' ὅλες τίς ἀπόψεις. Ἡ δημιουργία τῆς βιομηχανίας του στηρίχτηκε σ' ἕνα σωλήνα πλαστικό πού ἔκλεψε ὁ ἴδιος σά μηχανικός ἀπό ἕνα βιοτέχνη -τό χελιφλέξ- καί πούτήν εὑρεσιτεχνία ἔχει δώσει καί σέ καμιά 30αριά χῶρες στό ἐξωτερικό καί συμμετέχει καί σέ μερικά ἐργοστάσια σ' αὐτές. Ὅμως φυσικά τούς σωλῆνες δέ τούς ἔφτιαχνε αὐτός ἀλλά οἱ ἐργάτες. Κι ἐδῶ ὁ Πετζετάκις προσπάθησε νά φανεῖ "πρωτοποριακός". Μέ τό θάνατό του ἔδωσε ἕνα σημαντικό ποσοστό τῶν μετοχῶν του στό προσωπικό μέ βάση τήν ἀρχαιότητακαί τή θέση στό ἐργοστάσιο. Φυσικά οἱ νεώτεροι καί ἀνειδίκευτοι ἐργάτες δέν παίρνουν σχεδόν τίποτε ἐνῶ τή μεγάλη συμμετοχή τήν ἔχουν οἱ διευθυντές κι οἱ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι. Αὐτό τό σύστημα ἀποδείχτηκε ἀρχικά ἀποδοτικό. Ἀκόμα καί τό σωματεῖο πού δημιουργήθηκε στό ἐργοστάσιο τῆς Ἀθήνας, μέ τόν τίτλο "Ἀριστόβουλος Πετζετάκις", καί μέ τήν προτομή τοῦ "συχωρεμένου" μέσα στά γραφεῖατοῦ σωματείου (!), εἶναι σωματεῖο πού διαχειρίζεται καίμετοχές καί συμμετέχει καί στό διοικητικό συμβούλιο τῆς ἑταιρίας!

Φυσικά κάτι τέτοιο δέν ἔγινε στό ἐργοστάσιο τῆς Θήβας πού δημιουργήθηκε τό 72, οὔτε στήν ἑταιρία Θερμοπλάστ, πάλι στή Θήβα, πού ἀγόρασε πέρσυ ὁ Πετζετάκις.

Κι αὐτό τό σύστημα ἀποδείχτηκε τουλάχιστον ἀποδοτικό. Οἱ ἐργάτες τοῦ ἐργοστάσιου τῆς Ἀθήνας, κι ἀκόμα περισσότερο τό σωματεῖο, εἶχανε μπεῖ στή λογική τοῦ "μετόχου". Καί ἡ μοναδική ἀπεργία πού ἔγινε τό 74-75 στηρίχτηκε σέ μεγάλο βαθμό σέ ἀντιθέσεις μέ τόν τότε διευθυντή ἐνῶ ὁ σημερινός (ἡ κυρία "Λούλα" Πετζετάκι) σιγοντάριζε τότε κρυφά τήν ἀπεργία γιάνά ρίξει τό "Μενέλαο". Σ' αὐτάτά χαρακτηριστικά τοῦ Σωματείου τῆς Ἀθήνας βοηθοῦσε πολύκαί τό γεγονός ὅτι στό ἐργοστάσιο τῆς Ἀθήνας εἶναι συγκεντρωμένος καί μεγάλος ἀριθμός ἀπό ὑπάλληλους. Κι ἔτσι, μετά τήν ἀπεργία τοῦ 75, τό σωματεῖο τῆς Ἀθήνας δέν κουνήθηκε γιά τίποτε, οὔτε γιά ἀπολύσεις οὔτε γιά τήν ἐντατικοποίηση οὔτε γιά πραγματικές αὐξήσεις, καί οἱ ἐργάτες τοῦ Πετζετάκι, ἀπό "προνομιοῦχοι", μεταβλήθηκαν σέ ἐργάτες μέ σχετικά χαμηλά μεροκάματα (γύρω στίς 500 δρ.) καί τά βγάζουν πέρα μόνο μέ ἀτέλειωτες ὑπερωρίες. Ὅσο γιά τό σωματεῖο, ἔγινε ἐντελῶς ἀνύπαρκτο. Κι ὁ πρόεδρος τοῦ σωματείου προβιβάστηκε σέ προσωπάρχη!

η "ταξικη ειρηνη" σπαει

Ὅμως ἦρθε ὁ καιρός νάσπάσει ἡ ταξική εἰρήνη. Στό ἐργοστάσιο τῆς Ἀθήνας, τό Μάη ἔγιναν ἐκλογές στό σωματεῖο (ὅπου συμμετεῖχαν 150 ἐργάτες) καί βγῆκε νέα διοίκηση πού δέν ἀνήκει στ' ἀφεντικό. Ὁ μῦθος τοῦ ἐργοστάσιου πού "ἀνήκει καί στούς ἐργάτες" ἀρχίζει νά σπάει κάτω ἀπότήν αὔξηση τῆς ἐκμετάλλευσης, τήν ἐντατικοποίηση, τό χαφιεδισμό.

Ἀλλά τό κύριο χτύπημα τό ἔδωσε τό ἐργοστάσιο τῆς Θήβας. Πού ξεκίνησε μιά σημαντική ἀπεργία.

Τό σωματεῖο τῆς Θήβας δημιουργήθηκε ἀπό τήν ἀρχή χωριστά ἀπό τῆς Ἀθήνας γιατί τό σωματεῖο τῆς Ἀθήνας ἦταν δεμένο μέ τ' ἀφεντικά καί τίς μετοχές. Στή Θήβα, ὅπου ὑπάρχουν 300 ἐργάτες περίπου, δέν ὑπάρχουν σχεδόν καθόλου ὑπάλληλοι. Ἡ πλειοψηφία τῶν ἐργατῶν εἶναι ἀπό τήν περιοχή. Ἀπό τήν Ἀθήνα εἶναι λίγοι, κι οἱ περισσότεροι παλιοί, πού ἀπ' αὐτούς ἔχουν στρατολογηθεῖ κι οἱ 20 ἀπεργοσπάστες πού ὑπάρχουν στήν ἀπεργία. Ἕνα μεγάλο ποσοστό ἀπό τούς ἐργάτες εἶναι ἀπότά χωριά τῆς Θήβας (150 ἄτομα περίπου) καί ὅλοι ἀσχολοῦνται καί μέ τά χωράφια τους. Αὐτοί οἱ 300 ἐργάτες κάνουν σήμερα μιά ὑποδειγματική ἀπεργία.

μια υποδειγματικη απεργια

Ἡ ἀπεργία τῆς Θήβας εἶναι μιά ἀπεργία ὑποδειγματική ἀπό πολλές ἀπόψεις. Κατ' ἀρχήν ἀπό τό περιεχόμενό της καί τή συνολική της λειτουργία.

α) Τό κεντράρισμα στίς

συνθῆκες δουλειᾶς καί τό ὡράριο στήν πάλη τους εἶναι σημαντικό μιά καί ἀνταποκρίνεται στίς σημερινές ἀνάγκες τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος. Οἱ ἐργάτες τοῦ Πετζετάκι στή Θήβα κατανόησαν πώς σήμερα δέν εἶναι δυνατό νά σταθεῖ ἐργατικό κίνημα καί πάλη στό ἐργοστάσιο ὅταν δέ στηρίζεται στήν πάλη ἐνάντια στό δεσποτισμό καί τήν ἐντατικοποίηση. Γιατί σήμερα πού τό ἐργατικό κίνημα ἀντιμετωπίζει τήν ὁλομέτωπη ἐπίθεση τῶν ἀφεντικῶν, τίς ἀπολύσεις, τήν τρομοκρατία, δέ μπορεῖ νά ὑπάρξει ἀγώνας ἄν δέ στηρίζεται σέ μιά βαθύτερη ἀντιπαράθεση μέ τά ἀφεντικά, ἀντιπαράθεση πού βαθαίνει τό ἰδεολογικό περιεχόμενο τοῦ ἀγώνα. Στή σημερινή φάση, ὁ ἐργάτης πού ζητάει μόνο αὔξηση γιά νά πουλάει σέ καλύτερη τιμή τά χέρια του, δέ μπορεῖ νά κερδίσει σ'ενα σκληρό ἀγώνα. Μόνο ὁ ἐργάτης πού ἔχει ενα βαθύτερο ἰδεολογικό περιεχόμενο στήν πάλη του, πού προσπαθεῖ νά χτυπήσει καί νά περιορίσει τήν ἴδια τήν καπιταλιστική ἐκμετάλλευση, μπορεῖ νά παλέψει σήμερα. Μόνο ὁ ἐργάτης πού ἀποκτάει τή συνείδηση τοῦ ἀνταγωνισμοῦ του μέ τό κεφάλαιο, σέ ὅλο καί περισσότερα ἐπίπεδα, μπορεῖ σήμερα νά τά βγάλει πέρα νικηφόρα. Γι'αὐτό, ἀκόμα κι ἄν γίνεται ἀγώνας γιά αὐξήσεις, πού ὅμως δέ στηρίζεται σέ μιά γενικότερη ἀντίθεση, οὔτε κι αὐτός μπορεῖ νά κερδίσει.

Οἱ ἐργάτες τοῦ Πετζετάκι ἔκαναν κάτι παραπάνω. Ἔβαλαν σάν κεντρικά αἰτήματα τά αἰτήματα τῆς καλυτέρευσης τῆς ζωῆς τους, τῆς ἀλλαγῆς τῆς κατάστασης μέσα στή δουλειά, κι ἀκόμα περισσότερο ἔβαλαν σάν κεντρικά τά προβλήματα τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος, σέ ὅλη τήν περιοχή καί στά ὑπόλοιπα ἐργοστάσια τοῦ Πετζετάκι. Στή συγκέντρωση πού ἔκαναν στήν Ἀθήνα αὐτά καί μόνο τά θέματα ἔβαζαν μπροστά.

β) Ἡ ἀπεργία εἶναι μιά ἀπεργία μαζική καί δυναμική. Δείχνει πώς ἀκόμα καί σ'ἐποχές ἐπίθεσης τῶν ἀφεντικῶν, ἡ δύναμη τοῦ προλεταριάτου εἶναι πραγματικότητα. Ἔξω ἀπό τό ἐργοστάσιο εἶναι διαρκῶς ἀπεργοί, ἔχουν γεμίσει τό δρόμο μέ πανώ, ἔχουν στήσει τέντες, ζοῦν σ'ἕνα κλίμα ἀγωνιστικό καί γιορτινό, γιατί ἡ ἀπεργία εἶναι ἡ "γιορτή τῶν ἐργατῶν". Χαρακτηριστικό εἶναι ὅτι ἐνῶ ἡ διοίκηση τοῦ σωματείου ἤθελε νά γίνει ἡ ἀπεργία μέ διακεκομένη μορφή, 24 ἤ 48 ὧρες ἔξω, μιά μέρα μέσα καί μετά πάλι ἔξω, οἱ ἐργάτες διαμαρτυρήθηκαν, δέ θέλανε νά ξαναμποῦνε στό ἐργοστάσιο. Σέ μιά ἐποχή πού ἡ πλειοψηφία τῶν ἀγώνων γίνεται μέ τή μορφή τῶν στάσεων μέσα στό ἐργοστάσιο, μιά καί εἶναι δύσκολη ἡ ἔξοδος ἀπό τό ἐργοστάσιο ὅλου τοῦ κόσμου, στή Θήβα τά πράγματα εἶναι διαφορετικά. Μιά μόνιμη "ἀπειλή" γιά ὅποιον "ἀτακτεῖ" εἶναι πώς θά τοῦ βγάλουν κόκκινη κάρτα (!) καί θά τόν στείλουν γιά 24 ὧρες μέσα στό ἐργοστάσιο.

Τή νύχτα, ἔξω ἀπό τό ἐργοστάσιο, οἱ ἐργάτες ψήνουν κρέας κι ἀρνιά κι ἔχουν τό "ἀχτύπητο κρασί τῆς Θήβας". Ἀλλά φυσικά δέν περιορίζονται σ'αὐτά καί μόνο. Χιλιάδες προκηρύξεις ἔχουν μοιραστεῖ στήν περιοχή, ἔχουν κολληθεῖ ἀφίσσες σ'ὅλα τά χωριά καί τή Θήβα. Ἔξω ἀπό τά σπίτια τῶν ἀπεργοσπαστῶν γράφονται συνθήματα.

Στίς 24 τοῦ Μάη, τρίτη μέρα τῆς ἀπεργίας, οἱ ἀπεργοσπάστες πῆραν ενα καλό μάθημα. Ἔφεραν ἀπό τήν Ἀθήνα μερικούς, κι ἀνάμεσά τους διάφορους μηχανικούς, μηχανολόγους, κλπ. Πῆραν ὅμως ενα καλό μάθημα ἀπό τούς ἐργάτες μέ γροθιές καί κλωτσιές. Καί παρόλο πού στή συνέχεια κατάφθασε ὅλη ἡ χωροφυλακή τῆς Βοιωτίας, εἰσαγγελεῖς, κλπ., οἱ "μηχανικοί" πῆραν τέτοιο φόβο ὥστε δέν τόλμησαν νά ξαναπατήσουν.

ΣΩΜΑΤΕΙΟΝ ΕΡΓΑΤΟΫΠΑΛΛΗΛΩΝ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ " Α. Γ. ΠΕΤΖΕΤΑΚΙ „
ΤΜΗΜΑ ΤΟΥ Ε.Κ. ΘΗΒΑΣ

ΕΚΚΛΗΣΗ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟ ΛΑΟ ΤΗΣ ΒΟΙΩΤΙΑΣ

Συνάδελφοι,

Ὕστερα ἀπό ἀνεπιτυχεῖς προσπάθειες τοῦ Σωματείου μας νά ἔλθη σέ συνεννόηση μέ τή Διοίκηση τῆς Ἑταιρείας «ΠΕΤΖΕΤΑΚΙ» πάνω στά προβλήματα πού μᾶς ἀπασχολοῦν, ἀναγκαστήκαμε νά κάνουμε χρήση τοῦ τελευταίου ὅπλου πού διαθέταμε, τήν ΑΠΕΡΓΙΑ, πού ἄρχισε μέ 24 ωρη προειδοποιητική στίς 18 καί συνεχίζεται ἀπό τίς 23 Μαΐου μέ ἀλεπάλληλες συνεχεῖς 24ωρες καί 48ωρες κινητοποιήσεις.

Τά βασικά αἰτήματά μας εἶναι:

ΑΥΞΗΣΕΙΣ ΣΤΑ ΜΕΡΟΚΑΜΑΤΑ 30 ΔΡΑΧΜΕΣ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΜΗΝΙΑΙΟΥΣ ΜΙΣΘΟΥΣ 800 ΔΡΑΧΜΕΣ, ΑΠΟ 1)7)79.

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ ΜΑΣ ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΡΚΙΝΟΦΟΡΟ ΠΛΑΣΤΙΚΟ (P.V.C.).

40ΩΡΟ ΔΟΥΛΕΙΑΣ.

ΑΝΘΥΓΙΕΙΝΟ ΕΠΙΔΟΜΑ.

Τήν ἀπεργία δέν τήν κάνουμε οὔτε γιά «χόμπι», οὔτε γιά νά κάνουμε κακό τῆς Ἑταιρείας.

Τονίσαμε ἀπό τήν ἀρχή στούς ὑπεύθυνους, πώς τά αἰτήματά μας εἶναι ὅλα διαπραγματεύσιμα. Αὐτοί ἀρνήθηκαν τίς διαπραγματεύσεις, παρόλο πού ἀναγνώρισαν πώς τά αἰτήματά μας εἶναι δίκαια.

Λένε πώς τά μεροκάματα πού πέρνουμε εἶναι μεταξύ τῶν πρώτων στήν περιοχή μας. Αὐτό εἶναι σωστό.
Τό ἴδιο σωστό εἶναι ὅμως πώς οἱ συνθῆκες δουλειᾶς εἶναι ἀπό τίς χειρότερες, καί μάλιστα ἀπό ὁρισμένες πλευρές οἱ χειρότερες.

Διαπρεπεῖς ἐπιστήμονες ἀπό ὅλο τόν κόσμο ἔχουν καταλήξη, μετά ἀπό μακροχρόνιες παρατηρήσεις καί μελέτες, πώς τό πολυβηνιλοχλωρίδιο (πλαστικό - πρώτη ὕλη) εἶναι καρκινογόνο. ΠΡΟΚΑΛΕΙ ΚΑΡΚΙΝΟ ΣΤΟ ΣΥΚΩΤΙ.

Σέ μικρό χρονικό διάστημα ἔχουμε στό ἐργοστάσιο τῶν Θηβῶν, ΤΡΕΙΣ συναδέλφους μας ΧΑΜΕΝΟΥΣ ΑΠΟ ΚΑΡΚΙΝΟ καί ἕναν ἀπό καρδιά.

Ἕνας ἄλλος βρίσκεται αὐτή τή στιγμή στό Νοσοκομεῖο μέ ΚΗΡΩΣΗ ΤΟΥ ΗΠΑΤΟΣ. Ἦταν τυχαία αὐτά τά περιστατικά ἤ ὀφείλονται σέ αὐτά πού λένε οἱ ἐπιστήμονες; Ἐμεῖς δέ μποροῦμε νά ποῦμε μέ σιγουριά ὅτι ὀφείλονται στό P.V.C. Μπορεῖ ὅμως, καί τό πιθανώτερο εἶναι, νά ὀφείλονται. Ποιός μέ σιγουριά καί ἀποδείξεις θά μᾶς βεβαιώση γιά τό ἀντίθετο;

Ἀλλά καί πέρα ἀπό αὐτό, ὁ Τιμάριθμος μᾶς ἔχει ἀφαιρέσει, σέ σχέση μέ τό Γενάρη τοῦ 1979, τό 20% τῆς ἀγοραστικῆς ἀξίας ἀπό τά μεροκάματα καί τούς μισθούς μας. Αὐτό τό 20% τό δικαιούμεθα αὐτούσιο.

Παρ' ὅλα αὐτά, ζητᾶμε μόνο τό 5% σάν αὔξηση καί 5% σάν ἀνθυγιεινό ἐπίδομα, τό ὁποῖον εἶχε ὑποσχεθεῖ ἀλλά στή συνέχεια ἀρνήθηκε νά ἱκανοποιήση ἡ Ἑταιρεία.

Συνάδελφοι,

Ξεκινήσαμε τόν ἀπεργιακό μας ἀγῶνα, μέ δύναμη καί συνοχή στίς γραμμές μας. Εἴμαστε ἀποφασισμένοι νά συνεχίσουμε μέχρι νά δικαιωθοῦμε. Σ' αὐτή μας τήν προσπάθεια πιστεύουμε πώς θά μᾶς συμπαρασταθεῖτε μέ ὅλες σας τίς δυνάμεις.

Ἐμεῖς οἱ ἐργαζόμενοι τοῦ ΠΕΤΖΕΤΑΚΙ εἴμασταν καί εἴμαστε πάντα στό πλευρό τῶν συναδέλφων μας τῆς περιοχῆς καί ὅλης τῆς Χώρας. Η ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΜΑΣ θά εἶναι ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ.
ΝΙΚΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΜΑΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

Κάνουμε ἔκκληση γιά ἠθική καί οἰκονομική συμπαράσταση σέ ὅλους - ἐργατοϋπάλληλους - ἀγρότες - ἐπαγγελματίες - ἐπιστήμονες.

Τηλεγραφήματα συμπαράστασης, οἰκονομικές ἐνισχύσεις, τρόφιμα καί ἐπισκέψεις δεχόμαστε στό ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΘΗΒΑΣ καί ἔξω ἀπό τό Ἐργοστάσιο, στό 12ο χιλιόμετρο ΘΗΒΩΝ - ΧΑΛΚΙΔΟΣ, κάθε μέρα καί ὅλο τό 24ωρο.

ΖΗΤΩ Η ΕΝΟΤΗΤΑ ΚΑΙ Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΤΟΥ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥ ΛΑΟΥ

ΘΑ ΝΙΚΗΣΟΥΜΕ ΟΙ ΑΠΕΡΓΟΙ "ΠΕΤΖΕΤΑΚΙ „

ΘΗΒΑ 28 ΜΑΪΟΥ 1979

η γενικη σημασια της

Όμως ή άπεργία τοῦ Πετζετάκι δέν έχει σημασία μόνο γιά τό έργοστάσιο ή τό σύνολο τῶν έργατῶν τοῦ Πετζετάκι. Έχει μεγάλη σημασία γιά τό σύνολο τῶν έργατῶν καί τό έργατικό κίνημα τῆς Θήβας.

Ή Θήβα έχει μεταβληθεῖ τά τελευταῖα χρόνια σέ μιά άπό τίς μεγαλύτερες προλεταριακές συγκεντρώσεις στήν Ελλάδα. Στά έργοστάσιά της δουλεύουν Ι5.000 έργάτες. Κι έπειδή στή Θήβα βρίσκονται μόνο τά έργοστάσια κι όχι τά γραφεῖα τῶν έπιχειρήσεων, ή έκβιομηχάνιση έχει δώσει σέ μιά περιοχή μέ άγροτικό χαρακτήρα ένα καινούργιο περιεχόμενο, άγροτικό κι έργατικό όπου πολύ συχνά οί ίδιοι οί άγρότες εἶναι έργάτες. Έπιπλέον, μέ τό πέρασμα τῶν χρόνων, όλο καί μειώνονται οί έργάτες πούρχονται άπό τήν Άθήνα μέ λεωφορεῖα στά έργοστάσια τῆς περιοχῆς καί οί έργάτες γίνονται ντόπιοι. Τό άποτέλεσμα αύτῆς τῆς διαδικασίας εἶναι ότι ό ρόλος τῆς Θήβας σά βιομηχανικοῦ καίπρολεταριακοῦ κέντρου μεγαλώνει. Ένα άλλο στοιχεῖο εἶναι άκόμα ότι στήν περιοχή δέν ύπάρχει καμιά βιομηχανική-βιοτεχνική παράδοση. Έτσι δέν ύπάρχει καί ή πανσπερμία τῶν μικρῶν βιοτεχνιῶν πού ύπάρχει στήν Άθήνα ή τά άλλαβιομηχανικά κέντρα. Ή πλειοψηφία τῶν έργοστάσιων εἶναι μεσαῖα έργοστάσια, μέ ΙΟΟ έως 500 έργάτες. Έπιπλέον, έπειδή στήν πλειοψηφία τους εἶναι παραρτήματα έπιχειρήσεων τῆς Άθήνας καί δέν ύπάρχει καί είδικευμένο προσωπικό στήν περιοχή, εἶναι έργοστάσια συναρμολόγησης, αύτοματοποιημένα ή λίγο είδικευμένης έργασίας. Άποτέλεσμα όλων αύτῶν τῶν στοιχείων εἶναι ότι ή περιοχή άποτελεῖ τή βάση ένός προλεταριάτου βιομηχανικοῦ στή συντριπτική του πλειοψηφία, μέ χαμηλή είδίκευση καί πού εἶναι συγκεντρωμένο σέ σχετικά μεγάλα έργοστάσια.

Έτσι οί έργατικοί άγῶνες τῆς περιοχῆς έχουν ένα σημαντικό βάρος στό σύνολο τῶν έργατικῶν άγώνων, παρόλο πούδέ μποροῦσαν νάχουν τήν πανεθνική άπήχηση τῶν άγώνων τῆς Άθήνας. Άκόμα καί τό έργατικό κέντρο τῆς περιοχῆς έκανε κινητοποιήσεις, γενικές περιφερειακές άπεργίες, πού κανένα άλλο έργατικό κέντροδέν έχει κάνει (στό Ε.Κ. εἶναι γραμμένα 28 σωματεῖα μέ 4-5 χιλιάδες έργάτες). Καί παρόλο πού έλέγχεται άπό τά κόμματα -ΠΑΣΟΚ,ΚΚΕ- όμως δείχνει μιά άγωνιστικότητα άσυνήθιστη γιά έργατικό κέντρο.

Καί βλέπουμε ότι στίς 74 άπεργίες, στάσεις καί κινητοποιήσεις έργοστάσιων πού έγιναν σ' όλη τήν Έλλάδα στήν περίοδο τῶν 5 πρώτων μηνῶν τοῦ 79, οί 8 έγιναν στήν περιοχή τῆς Θήβας.

Όμως, κι έδῶ τό έργατικό κίνημα δοκιμάζει τή γενικευμένη έπίθεση τῶν άφεντικῶν, κι έδῶ τά έργοστασιακά σωματεῖα δοκιμάζουν μεγάλη κρίση. Έτσι, πρόσφατα ήττήθηκε ή δίμηνη άπεργία τοῦ σωματείου τῆς Γιούκαρ καί άπολύθηκαν 60 έργάτες ένῶ στήν Ξυλάνη άπολύθηκαν 70 έργάτες.

Κι έδῶ βρίσκεται ή γενικότερη σημασία τῆς άπεργίας τοῦ Πετζετάκι, πού τρία μέλη τοῦ Δ.Σ. τοῦ σωματείου εἶναι καί πρόεδρος, γραμματέας καί ταμίας τοῦ Ε.Κ. Θήβας. Ή άπεργία τοῦ Πετζετάκι, πού άποτέλεσε πάντα μιά βάση γιά τό έργατικό κίνημα τῆς περιοχῆς, παλεύει σήμερα γιά τήν άπόκρουση τῆς έπίθεσης τῶν άφεντικῶν όλης τῆς περιοχῆς. Άπό τή νίκη ή τήν ήττα τῶν άπεργῶν τοῦ Πετζετάκι θά παιχτοῦν πολλά γιά όλη τή βιομηχανική περιοχή τῆς Θήβας.

η δυσκολη ενοτητα

Στίς ΙΟ Ίούνη, μέ πρωτοβουλία τῶν άπεργῶν, έγινεστήν Άθήνα κοινή συγκέντρωση τῶν τριῶν σωματείων τῆς έταιρίας Πετζετάκι, Άθήνας, Θήβαςκαί ΘΕΡΜΟΠΛΑΣΤ. Ό στόχος τῶν άπεργῶν εἶναι νά προωθήσουν μιά διαδικασία μέσα άπό τήν όποία, ένωμένοι οί έργάτες τῶν τριῶν έργοστάσιων νά άντιμετωπίσουν τόν Πετζετάκι. Σέ περίπτωση κοινῆς άπεργίας εἶναι φανερό πώς ή έταιρία, πού βρίσκεται σήμερα στόφούλ τῆς δουλειᾶς, θά βρισκόταν άσχημα στριμωγμένη. Γι' αύτό κι έκανε ότι μποροῦσε γιά νά άποφύγει όποιαδήποτε διαδικασία κοινοῦ άγώνα. Καί μιά καί στό έργοστάσιο τῆς Άθήνας η νέα διοίκηση τοῦ σωματείου έχει μόλις ένα μήνα ζωή, ή δύναμη τῶν παλιῶν, πού εἶναι καί σέ πόστα (προσωπάρχες, έργοδηγοί, κλπ.) εἶναι μεγάλη άκόμα, καί τά τόσαχρόνια άπραξίας καί ταξικῆς συνεργασίας έχουν ρίξει πολύτό ήθικό, ένῶ στή ΘΕΡΜΟΠΛΑΣΤ μόλις προσπαθεῖ νά όρθοποδήσει τό σωματεῖο, ή συμμετοχή άπό τήν Άθήνα καί τή ΘΕΡΜΟΠΛΑΣΤ ήταν μικρή (δέν ξεπέρναγε τά 50 άτομα), ένῶ άπό τή Θήβα ήταν διακόσιοι. Καί ή έταιρία καί οί χαφιέδες της έκαναν ότι μποροῦσαν γι αύτό. Άπειλοῦσαν έπί μέρες όλο τόν κόσμο ότι θ' άπολυθεῖ άν πάει στή συγκέντρωση, έχουν κάνει πέντε μηνύσεις στό σωματεῖο κι έπιπλέον έβαλαν μέ σχεδόν ύποχρεωτικές λίστες τόν κόσμο νά δουλεύει τήν Κυριακή, έτσι ώστε νά μήν πάει στή συνέλευση. Όμως

Όμως, παρόλα αύτά, ή άρχή έγινε. Ή κοινή συγκέντρωση εἶναι μιά άφετηρία γιά νά προωθηθεῖ παραπέρα ή δύσκολη άλλά άναγκαία ενότητα. Καί όπως εἶναι φυσικό, κάτι τέτοιο μπόρεσε νά γίνει μόνομέσα άπό μιά διαδικασία άγώνα.

Ή άπεργία τῆς Θήβας συνεχίζεται. Κι όπως πάντα, τή νίκη τή φέρνει ο άγώνας. Φυσικά ένας άγώνας προσαρμοσμένος στίς άνάγκες καί τίς άπαιτήσεις τῆς σημερινῆς φάσεις.

ΤΟ ΦΑΣΙΣΤΙΚΟ ΑΝΤΡΟ ΤΟΥ ΝΙΑΡΧΟΥ

Στίς 30 τοῦ Μάρτη, οἱ τραμποῦκοι τοῦ Νιάρχου, μαζί μέ τή χωροφυλακή, ἐπιτέθηκαν σέ ἐφτά ἐργάτες τοῦ Πίτσου πού πῆγαν νά μοιράσουν προκηρύξεις γιά τήν ἀπεργία τους. Ἔτσι, γιά μιά ἀκόμη φορά μπῆκε τό ζήτημα αὐτοῦ τοῦ φασιστικοῦ ἄντρου πού κράτος καί κεφάλαιο ἔχουν στήσει στό Σκαραμαγκά. Ἀπό συζητήσεις μέ ἐργάτες πού δούλεψαν ἤ δουλεύουν σ'αὐτό, συγκεντρώσαμε ἕνα σύνολο ἀπό πληροφορίες πού δίνουμε παρακάτω.

Τά Ναυπηγεῖα τοῦ Σκαραμαγκά ἔγιναν τό 1957, μέ σύμβαση πού γιά πολλά χρόνια ΑΠΑΓΟΡΕΥΕ τή δημιουργία ὁποιουδήποτε ἄλλου ναυπηγείου στή χώρα, ἔτσι ὥστε νά μπορεῖ ἀνενόχλητος νά κυριαρχεῖ ὁ Νιάρχος. Ὁ Νιάρχος ἦταν μαζί μέ τόν Ἀνδρεάδη ἀπό τούς πρώτους ἐφοπλιστές πού "ἐπέστρεφαν" στήν "πατρίδα" κι ἔκαναν ἐπενδύσεις σ'αὐτή, ἀφοῦ πρῶτα εἶχαν θεριέψει μέ τό αἷμα καί τόν ἱδρώτα τῶν ναυτεργατῶν. Μετά ἀκολούθησαν κι οἱ ὑπόλοιποι "εὐεργέτες", Καρᾶς, Καραγιώργης, Χανδρής, Λάτσης, Βαρδινογιάννης, κλπ. Ὁ Νιάρχος, στή διάρκεια τῆς χούντας εἶχε πάρει καί τό "κρατικό" διϋλιστήριο τοῦ Ἀσπρόπυργου, πού τό ξαναπῆρε τό κράτος ἀφοῦ ὁ Νιάρχος εἶχε βγάλει κιόλας μερικά δισεκατομμύρια. Πέρα ἀπό τό ὅτι εἶναι γνωστός σά δολοφόνος μέ ἄμεση ἐκτέλεση (ἐνῶ οἱ δολοφονίες πού κάνει στά καράβια καί τά ἐργοστάσια εἶναι ἀτέλειωτες), παραμένει ἕνας ἀπό τούς πιό ὀργανωμένους καί δεμένους μέ τό κράτος φασίστες.

Ἀπό τήν ἀρχή, ὁ κύριος στόχος του ἦταν νά ὀργανώσει τό ἐργοστάσιο μέ τέτοιο τρόπο ὥστε νά τσακίζει εὔκολα κάθε ἐργατική διεκδίκηση καί κινητοποίηση. Ὁ Νιάρχος, περισσότερο ἀπό ὁποιονδήποτε ἄλλον, ἔδειξε ποιό εἶναι τό "μυστικό τοῦ κεφάλαιου", ἡ πιό βάρβαρη ἐκμετάλλευση τοῦ προλεταριάτου, ἡ καλύτερη "ὀργάνωση τῆς ἐργασίας", ἔτσι ὥστε οἱ ἐργάτες νά μένουν πράγματα γιά ἐκμετάλλευση. Ἀλλά ἄς δοῦμε τά πράγματα ἀπό τήν ἀρχή.

1. τεσσερεις αστυνομιες

Ὁ Νιάρχος διαθέτει τέσσερις διαφορετικές ἀστυνομίες στό Σκαραμαγκά. Ἡ μιά εἶναι ἡ ἰδιωτική "ἀνεπίσημη" ἀστυνομία. Πρόκειται γιά τούς τραμπούκους καί τούς φασίστες πού εἶναι ὀργανωμένοι κιόλας στό "σωματεῖο" Τρίαινα.

Πράγματι, τό 1964 δημιουργήθηκε τό "σωματεῖο" Τρίαινα ἀπό τό Νιάρχο. Γιατί τότε ἔγιναν οἱ πρῶτες προσπάθειες γιά μιά ὀργάνωση κι ἀντίσταση τῶν ἐργατῶν. Πιό συγκεκριμένα ἔγινε ἡ πρώτη (καί μοναδική) στάση ἐργασίας καί ἡ πρώτη ἀπόπειρα γιά δημιουργία ἐργατικοῦ σωματείου. Δηλαδή, ἔγινε μιά στάση 50 περίπου ἐργατῶν σωληνουργῶν. Ἡ ταχτική τοῦ Νιάρχου ἦταν ἡ ἀπομόνωση τῶν ἐργατῶν καί ἡ ἀπόλυσή τους μέχρις ἑνός. Τούς ἀντικατάστησε ὅλους μ'ἐργάτες πού ἔφερε ἀπό τή Σουηδία, μέ δέκα φορές μεγαλύτερο μισθό. Ταυτόχρονα, τήν ἴδια στιγμή γινόταν ἡ πρώτη προσπάθεια ὀργανωμένου σωματείου. Μέ προσπάθεια τότε τῆς ΕΔΑ, εἶχαν μαζευτεῖ μερικοί ἄνθρωποι, εἶχαν μαζέψει ὑπογραφές καί εἶχαν καταθέσει τό καταστατικό. Τή μέρα πού πῆγαν στό Πρωτοδικεῖο γιά τήν ἀπόφαση τῆς ἔγκρισης, ἀπολύθηκαν ὅλοι, μαζί κι ὁ χαφιές πού τούς εἶχε καρφώσει (πού ὅμως μπόρεσε νά χτίσει ἕνα "σπιτάκι" στό Χαϊδάρι μέ τό ἀντίτιμο τοῦ χαφιεδισμοῦ του).

Ἔτσι, ἐκείνη τήν περίοδο πού εἶχε ἀρχίσει γενικότερα ἡ πρώτη φάση κινητοποίησης τῶν ἐργοστασιακῶν σωματείων, καί πού στήν περιοχή (π.χ. Δραπετσώνα) γίνονταν σοβαρές κινητοποιήσεις ἐνῶ τό γενικό πολιτικό κλίμα (πτώση τῆς δεξιᾶς) ἦταν εὐνοϊκό, ὁ Νιάρχος εἶδε τήν ἀπειλή. Καί φρόντισε νά "προλάβει" τούς ἐργάτες. Δημιούργησε ὁ ἴδιος, ἐπιστρατεύοντας τραμπούκους καί χαφιέδες, δικό του σωματεῖο, τήν "Τρίαινα" (ἴδια ταχτική ἔχουν ἐφαρμόσει καί πολλά ἄλλα ἐργοστάσια, ὅπως π.χ. ἡ Σόφτεξ).

Καί ἡ μέθοδος ἀποδείχτηκε ἀποτελεσματική. Μ' ἐκβιασμούς καί καθημερινή ἀστυνόμευση καί τραμπουκισμό, ἡ Τρίαινα ἔχει περίπου 2.000 μέλη στούς 5000 ἐργάτες τοῦ ἐργοστάσιου. Ἀπ' αὐτούς, οἱ 300 περίπου εἶναι τραμποῦκοι πού γυρίζουν διαρκῶς στό ἐργοστάσιο μέ ρόπαλα, ἀλυσίδες, κλπ, καί βρίσκονται πάντοτε στίς πόρτες ὅταν πρόκειται νά συμβεῖ τίποτα, περικυκλώνουν τούς χώρους πού γίνονται ἀτυχήματα-- δολοφονίες καί ἀπαγορεύουν στούς ἐργάτες νά πλησιάσουν, ἐκβιάζουν μέ δάνεια καί ἀπειλές γιά διωξιμο τούς ἐργάτες νά γίνουν μέλη, τούς παρακολουθοῦν στά σπίτια τους, κλπ. Καμιά πεντακοσαριά ἀκόμα εἶναι μικροχαφιέδες πού στήνουν αὐτί καί ζητωκραυγάζουν γιά τό Νιάρχο, ἐνῶ οἱ ὑπόλοιποι εἶναι ἐργάτες πού μέ τούς ἐκβιασμούς κι ἀπό φόβο ἔχουν γραφτεῖ στό "σωματεῖο".

Αὐτή εἶναι ἡ μιά ἀστυνομία. Η ἀνεπίσημη.

Ὅμως ὑπάρχουν κι ἄλλες, οἱ ἐπίσημες.

Ὑπάρχει τό λιμενικό, πού ἐπεμβαίνει σχετικά σπάνια ἀλλά πού εἶναι διαρκῶς παρόν.

Μετά, οἱ χωροφύλακες πού εἶναι "ἀποσπασμένοι" στό Σκα-

ραμαγκά, πληρώνονται ἀπό τόν Νιάρχο καί ὑπακούουν σ'αὐτόν. Ἔτσι στή χώρα μας, ὅπως συμβαίνει καί σ'ἄλλα ἐργοστάσια, οἱ διαχωρισμοί ἀνάμεσα σέ κράτος καί κεφάλαιο σβήνουν καί τυπικά. Τό κράτος παραχωρεῖ στ'ἀφεντικά τά σκυλιά του γιά ἰδιωτική χρήση. Ἀλλά πάνω σ' αὐτό τό ζήτημα, μέχρι σήμερα, ἡ τόσο δημοκρατική μας ἀντιπολίτευση δέν ἔχει βγάλει τσιμουδιά. Κι οἱ "ἀποσπασμένοι" χωροφύλακες κυκλοφοροῦν μέ αὐτόματα καί κουμπούρια.

Καί τέλος ὑπάρχει ἡ "κανονική ἀστυνομία". Ἡ χωροφυλακή ἔχει τό τμῆμα της ἔξω ἀπό τό ἐργοστάσιο κι ἐπεμβαίνει διαρκῶς γιά νά προστατέψει τό Νιάρχο. Αὐτοί ἐπιτέθηκαν στούς ἐργάτες τοῦ Πίτσου.

Καί τελικά ὑπάρχει ὁ συντονισμός πού γίνεται μέ τήν Ἀσφάλεια, τά διάφορα ὑπουργεῖα, κλπ.

Ὅλες αὐτές οἱ ἀστυνομίες μαζί κατασκοπεύουν τούς ἐργάτες, τούς ἀπειλοῦν, τούς χτυποῦν, χρησιμεύουν γιά τήν καθυπόταξή τους.

Καί μέχρι σήμερα τά κατάφεραν καλά. Στό Σκαραμαγκᾶ δέν ἔγινε ποτέ ἀπεργία.

Ὁ Σκαραμαγκᾶς εἶναι χαρακτηριστικό παράδειγμα γιά ὅλους ἐκείνους τούς "δημοκράτες" πού μιλάνε γιά δημοκρατία, τήν"δημοκρατία τῆς ψήφου",ὅταν στά ἐργοστάσια βασιλεύει ἀνενόχλητα ὁ πιό μαῦρος φασισμός,ὁ φασισμός καί ὁ δεσποτισμός τοῦ κεφαλαίου.

2. ενα κολαστηρι για τους εργατες

Καί φυσικά αὐτή ἡ ἀστυνόμευση δέν γίνεται τυχαῖα. Ἀποδίδει. Ἔτσι τά ναυπηγεῖα τοῦ Νιάρχου εἶχαν τό 75-76-77 ΔΗΛΩΜΕΝΑ καθαρά κέρδη Ι δισεκ.260 ἑκατομ. δραχμές.

Καί αὐτό σέ μιά ἐποχή πού τά ναυπηγεῖα εἶχαν γενικότερα κρίση καί ὁ Νιάρχος ἀπόλυσε πάνω ἀπό δύο χιλιάδες ἄτομα.

Ἀλλά στό κολαστήρι τοῦ Νιάρχου τά μεροκάματα εἶναι χαμηλά (χαμηλότερα ἀπ'ὅλα τ'ἄλλα ναυπηγεῖα), (450-500δρχ.),οἱ ἀπολύσεις γίνονται ἀδιαμαρτύρητα, ἡ ἐντατικοποίηση τῆς δουλειᾶς μεγάλη. Οἱ καθημερινές δολοφονίες"ἀτυχήματα" περνᾶνε ἔτσι, κι'οἱ ἐργάτες ὑποχρεώνονται νά κατεβαίνουν μέσα στά ἀέρια τῶν τάνκερς ἐκεῖ πού σέ καμμιά χώρα τῆς Εὐρώπης δέν δέχονται νά κατεβαίνουν οἱ ἐργάτες χωρίς μέτρα ἀσφάλειας. Κι'ὅταν ὅπως τό '77 μερικοί ἐργάτες καοῦν,ἀμέσως ὅλο τό σκυλολόϊ τῶν χαφιέδων τρέχει καί περιφράζειτό χῶρο γιά νά μή πάρουν χαμπάρι καί διαμαρτυρηθοῦν οἱ ἐργάτες.

Μέσα σ'αὐτές τίς συνθῆκες δουλεύουν οἱ ἐργάτες τοῦ Νιάρχου, πραγματικοί σύγχρονοι σκλάβοι. Καί συσσωρεύονται πέντε χιλιάδες ἐργάτες ἀπ'ὅλα τά μέρη τῆς Ἀθήνας. Ἀκόμα κι'ἀπό τά Μέγαρα.Φυσικά οἱ περισσότεροι δέν κάθονται πολύ. Σηκώνονται καί φεύγουν.

Ὅμως ἡ δουλειά τοῦ Νιάρχου γίνεται ἔστω κι'ἄν ἀλλάζουν διαρκῶς οἱ ἀνειδίκευτοι ἐργάτες.

Φυσικά προσπάθειες ἀντίστασης, ἀτομικές ἤ συλλογικές ὑπάρχουν. Ἀκόμα καί τό γεγονός ὅτι πάνω ἀπό τούς μισούς ἐργάτες δέν γράφονται στό σωματεῖο τοῦ ἀφεντικοῦ εἶναι χαρακτηριστικό. Κάθε τόσο ὑπάρχουν φαινόμενα ἀτομικῆς ἐξέγερσης, ὅπως καί ἔγιναν ἀρκετές προσπάθειες νά γίνει σωματεῖο,ἀλλά κάθε φορά ἀποτύχανε. Καί ὁ κύριος λόγος δέν εἶναι ὅτιδέν πάρθηκαν ἀπαραίτητα συνομωτικά μέτρα ἀλλά ὅτι ὅσο βασιλεύει ἡ τρομοκρατία καί ἡ κυριαρχία τῶν τραμπούκων εἶναι ἀδύνατη ὁποιαδήποτε σοβαρή ὀργανωτική προσπάθεια.

Γι'αὐτό καί πρωταρχική σημασία ἔχει νά σπάσει ἡ βασιλεία τῶν τραμπούκων πού τρομοκρατοῦν τούς ἐργάτες. Ὁποιαδήποτε προσπάθεια ἀντίστασης στό Σκαραμαγκά ἀπό κεῖ ὑποχρεωτικά θά περάσει. Γιατί ὅσο μποροῦν οἱ ἀστυνομίες τοῦ Νιάρχου νά τρομοκρατοῦν τίποτεδέν μπορεῖ νά σταθεῖ.

Ὁ φασίστας Νιάρχος κατόρθωσε νά ξεπεράσει καί τή φάση τῶν ἀγώνων τοῦ 74-75 ὅπως καί ἀρκετά ἄλλα μεγάλα ἐργοστάσια. Καί σέ μιά ἐποχή πού ἀναπτυσσόταν οἱ ἐργατικοί ἀγῶνες, ὁ Σκαραμαγκᾶς, τό μεγαλύτερο ἐργοστάσιο στήν ἑλλάδα παράμεινε φέουδο τοῦ φασισμοῦ τῶν ἀφεντικῶν.

Θά πρέπει αὐτό τό φέουδο νά σπάσει. Καί δέν θά σπάσει εὔκολα, οὔτε μέ εὐχολόγια.Πρόκειται γιά μιά μακρόχρονη διαδικασία. Ἀλλά ἡ ἐργατική ἔκ-

ρηξη σίγουρα θάρθει.

Μιά πρώτη δουλειά,πού μπορεῖ καί πρέπει νά γίνει σήμερα εἶναι ἡ διαρκής πληροφόρηση καί προπαγάνδιση γύρω ἀπό τό Σκαραμαγκά, καί κάτι τέτοιο μπορεῖ νά γίνει ἀπό τό "δελτίο" καί ἀ'ἄλλοῦ.

Αὐτό τό φασιστικό ἄντρο πρέπει κατ'ἀρχή νά γίνει γνωστό στόν κόσμο.

Καί αὐτή πρέπει νἆναι μιά μακρόχρονη δουλειά.

Μιά δουλειά πού ἀρχίζει.

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΤΗΣ ΕΟΚ

Τό μεγάλο πανηγύρι τῆς ΕΟΚ δέν εἶναι οὔτε ἡ Συγγροῦ, οὔτε οἱ μεγάλες παράτες τοῦ Ζάπειου. Αὐτά εἶναι τό μικρό ἑλληνοπρεπές πανηγύρι. Τό μεγάλο πανηγύρι βρίσκεται ἀλλοῦ, στήν ἴδια τήν ἔνταξη στήν ΕΟΚ καί τή "διαμάχη" γύρω ἀπ' αὐτήν. "Καταστροφή" καί "σωτηρία" εἶναι οἱ δυό ἐναλλαχτικές τοποθετήσεις. Καί εἶναι "καταστροφή" ἤ "σωτηρία" γιά τό "λαό", τούς "ἀγρότες", τή "βιομηχανία μας" κ.ο.κ.

Καί παρ' ὅλες τίς φωνές αὐτά τά χρόνια, πού ἡ χώρα "ὁδηγεῖται στήν καταστροφή", κανένα κόμμα τῆς ἀντιπολίτευσης δέν ἔκανε τήν παραμικρή κινητοποίηση γιά νά τήν ἐμποδίσει Γιατί ὅλα αὐτά εἶναι μέσα στό μεγάλο παιχνίδι τῆς ἀπάτης. Ἄς τή δοῦμε πιό συστηματικά.

α) <u>Οἱ θέσεις τοῦ ΠΑΣΟΚ</u>

Τό ΠΑΣΟΚ στήριξε τήν προπαγάνδα του γιά τήν ΕΟΚ στό ὅτι πρόκειται γιά τήν ΕΟΚ τῶν μονοπώλιων πού θά καταβροχθήσουνε τούς ἕλληνες ἀγρότες; βιοτέχνες καί βιομήχανους. Ἔτσι ὅλη ἡ ἑλληνική παραγωγή θάχτυπηθεῖ καί θά μεταβληθοῦμε σέ "γκαρσόνια" τῶν ξένων, περιφέρεια τοῦ κέντρου, ἐλεγχόμενη καί ἐξαρτημένη. Ἀπέναντι σέ αὐτή τήν κατάσταση πού θά δημιουργηθεῖ μέ τήν ΕΟΚ, τό ΠΑΣΟΚ προτείνει μιά "αὐτόνομη" ἀνάπτυξη πού νά στηρίζεται σέ σχέσεις μέ Εὐρώπη, Βαλκάνια, καί Μέση Ἀνατολή. Ὅμως, ὅπως ξεκαθαρίζει τό ἴδιο, δέν βλέπει μιά "αὐτόνομη" ἀνάπτυξη σάν "αὐτάρκεια", ἀλλά μέσαστή παγκόσμια ἀγορά καί μέ ἀνάπτυξη τῶν ἀνταλλαγῶν, ἀλλά ὄχι "ἀνισότιμων". Καί κάτι τέτοιο εἶναι ὑποχρεωτικό κι ἀπό τόἴδιο τό ΠΑΣΟΚ. Γιατί σέ μιά χώρα πού τό 20% τοῦ ἐθνικοῦ της εἰσοδήματος εἶναι μεταφορά εἰσοδημάτων ἀπό τό ἐξωτερικό, (τουρισμός, ναυτιλία, μετανάστες, κεφάλαια) καί πούἤδη οἱ εἰσαγωγές φτάνουν τό 25% τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, ἕνα "κόψιμο" μέ τό ἐξωτερικό θά σήμαινε σέ πρώτη φάση βίαιη πτώση τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματοςκαί μάλιστα ὄχι μόνο γιά τίς ἀνώτερες τάξεις ἀλλά καί γι' αὐτούς τούς "μεσαίους" στούς ὁποίους ἀναφέρεται τό ΠΑΣΟΚ, σέ τεράστια κλίμακα πτώση. Ταυτόχρονα ἡ ἀγροτική παραγωγή εἶναι ἤδη σέ μεγάλο βαθμό ἐξαγωγική. Ἡ βιομηχανία προσανατολίζεται πρός τά κεῖ. Γιά ποιό λόγο ἀναφέρουμε ὅλα αὐτά τά στοιχεῖα; Γιατί δείχνουν ὅτι γιά ὁποιαδήποτε ἀστική κυβέρνηση, εἶναι ὑποχρεωτική ἡ συν ιση καί ἀνάπτυξη τῶν σχέσεων μέ τήν παγκόσμια ἀγορά. Ὅμως μιά τέτοια σχέση μέ τήνπαγκόσμια ἀγορά βάζει αὐτόματα τό πρόβλημα τοῦ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ. Ἡ Ἑλλάδα πρέπει νἆναι ἀνταγωνιστική. Πάει νά πεῖ πώς συναγωνίζεται τά ξένα προϊόντα, νά παραμένει ἀνοιχτή στήν παγκόσμια ἀγορά κ.ο.κ. Ὅμως, τί σημαίνει κάτι τέτοιο, ἄν ὄχι ὅτι ἡ πλειοψηφία τῆς ἀγροτιᾶς θά καταστραφεῖ καί ἡ γῆ θάπρέπει νά συγκεντρωποιηθῆ, ὅτιστή βιομηχανία θά ἀναπτυχθεῖ ἡσυγκέντρωση τοῦ κεφάλαιου καί θά σβήσουν σιγά σιγά οἱ μικροί. Ἐάν μάλιστα φανταστοῦμε μιά κυβέρνηση στήν Ἑλλάδα πού θά χτυπήσει τόν παρασιτισμό καί τό εἰσόδημα τῶν μεσαίων παρασιτικῶν στρωμάτων, πού θά κόψει τή στήριξη τῆς οἰκονομίας στίς ἐξωτερικές πηγές, τότεθά πρέπει νά κάνει ἀκόμα μεγαλύτερη ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΟΠΟΙΗΣΗ τῆς ἀγροτιᾶς καί τῶν μεσαίων στρωμάτων γιά νά μετατρέψει τήν οἰκονομία ἀπό παρασιτική σέ παραγωγική. Ἀντίθετα λοιπόνἀπό τήν ἄποψη περί προλεταριοποίησης πού ὁδηγεῖ ἡ "δεξιά" τήν χώρα, στήν πραγματικότηταἡ δεξιά προχωράει στήν ἀναγκαία γιά τή συσσώρευση προλεταριοποίηση <u>μέ τόν ἀργότερο δυνατό τρόπο</u>. Καί κεῖ βρίσκεται τό "μυστήριο" τῆς καραγκιοζιλίστικης καί φραστικῆς ἀντίθεσης τοῦ ΠΑΣΟΚ στήν ἔνταξη στήνΕΟΚ Τό ΠΑΣΟΚ "θέλει" τή διατήρηση τῆς "διεθνοποίησης" τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας, καί σέ τελική ἀνάλυση ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ καί δέν μπορεῖ νἆναι ἐνάντια στήν ΕΟΚ ἀλλά δημαγωγεῖ, στηριζόμενοσ' ἐκεῖνα τά στρώματα πού ὁδηγοῦνται σέ προλεταριοποίηση, προσπαθώντας νά ρίξει τήν εὐθύνη μιᾶς τέτοιας προλεταριοποίησης ὄχι στούς ἀναγκαίους, σιδερένιους νόμους τῆς καπιταλιστικῆς συσσώρευσης, ἀλλά σέκάποια κυβέρνηση, καί στά "κακά ξένα μονοπώλια".

Καί μιά καί μιλᾶμε γιά προλεταριοποίηση, ἡ περίπτωσητῆς Ἑλλάδας εἶναι ἡ μοναδική σέ ὅλο τόν κόσμο, πού ἔχει τόσο ψηλό εἰσόδημα μέ τόσουςλίγους συγκριτικά προλετάριους. Κι αὐτό προέρχεται ἀπό τήν ἴδια τή φύση τῆς σύνδεσης τῆς Ἑλλάδας μέ τήν παγκόσμια ἀγορά. Φύση ΑΠΟΦΥΣΗΣ τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ πού ἐπιτρέπει νά γίνεται μιά τεράστια συγκέντρωση ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ χωρίς ἀντίστοιχη παραγωγή στό ἐσωτερικό. Ἄρα αὐτός ὁ τρόπος ἀνάπτυξης διατηρεῖστήν μεγαλύτερη δυνατή κλίμακατούς μεσαίους καί τήν ἀγροτιά, καί ΕΜΠΟΔΙΖΕΙ τήν προλεταριοποίηση. Ἄν συγκρίνουμε μέ μιά χώρα σάν τήν Πορταγαλλία ἤ τήν Ἰσπανία, βλέπουμε ὅτι ἔχουνε ἕνα παρόμοιο εἰσόδημα (ἡ Πορτογαλλία πολύ μικρότερο) μέ πολύ διαφορετική σύνθεση τοῦπληθυσμοῦ. Καί στίς δύο αὐτές χῶρες τό ποσοστό τῶν ἀγρωτῶν εἶναι πολύ μικρότερο καί τό προλεταριάτο ἀσύγκριτα πιό ἀναπτυγμένο καί οἱ μεσαῖοι λιγώτεροι. Μιά πολιτική μεγαλύτερης "αὐτονομίας" καί ἀνάπτυξηςτῆς "παραγωγικῆς" βάσης θά σήμαινε λοιπόν μεγαλύτερη προλεταριοποίηση.

Τό ἴδιο φυσικά ἰσχύει καί γιά τίς θέσεις τοῦ ΚΚεξ μέτήν πρόσθετη ἀναφορά στήν ΚΟΜΕΚΟΝ καί τή Ρωσσία.

β) <u>Οἱ θέσεις τῆς Δεξιᾶς</u>

Ἡ ἄποψη τῆς κυβέρνησης εἶναι πώς ἡ Ἑλλάδα "θά σωθεῖ", μέ τήν ἔνταξη στήν ΕΟΚ γιατί ἔτσι θά διασφαλιστεῖ ἀπό πολλές ἀπόψεις. Θά διασφαλιστεῖ οἰκονομικά, γιατί ὑπάρχει ἡμεγάλη ἀγορά τῆς ΕΟΚ. Πολιτικά, γιατί θά "ἐνισχυθεῖ" ἡ δημοκρατία. Στό διεθνές πεδίο γιατί θά ἐνισχυθεῖ ἡ "ἀνεξαρτησία" της ἀπέναντι στήν Ἀμερική θά μπορεῖ εὐκολώτερα νά ἀντιμετωπίζει τή Ρωσσία καί τέλος θά μπορεῖ νά στριμώξει τήνΤουρκία. Σ' ὅλα αὐτά ἔχει δίκιο, ἄν τά δοῦμε ὅμως ἀπό μιά συγκεκριμμένη σκοπιά. Δηλαδή, ἡ "μεγάλη ἀγορά" τῆς ΕΟΚ, δένσημαίνει καθόλου πώς τά ἑλληνικά προϊόντα θά καταλύσουν... τήν Εὐρώπη. Ἀλλά πολύ περισσότερο ὅτι:

1. Ἡ ἑλληνική βιομηχανία θά εἰδικευθεῖ σέ μερικούς κλάδους ἐξαγωγῆς στήν Εὐρώπη (ὑφαντουργία, ροῦχα, παπούτσια, ἀγροτικά βιομηχανοποιημένα προϊόντα, βιομηχανικά ἐνδιάμεσης κατεργασίας).

2. Ὅτι θά αὐξηθοῦν οἱ ξένες ἐπενδύσεις (καί ἰδιαίτερα ἀπό Ἰαπωνία, Ἀμερική) γιά ἐξαγωγές στήν Εὐρώπη καί τά Βαλκάνια.

3. Ὅτι θά αὐξηθοῦν τόσο οἱ ἐπενδύσεις ὅσο καί ὁ οἰκονομικός-διαμετακομιστικός ρόλος, πού κατευθύνονται στή Μ. Ἀνατολή καί τήν Β. Ἀφρική. Σ' αὐτή τή βάση καί μέ εὐρωπαϊκές ἐπενδύσεις θά ἀναπτυχθοῦν καί ὁρισμένοι κλάδοι τῆς βαρειᾶς βιομηχανίας.

4. Ἡ ἀγροτική παραγωγή θάειδικευτεῖ μέ τή σειρά της σέ ὁρισμένους τομεῖς ἐξαγωγῆς, ἐνῶ ἄλλοι (κτηνοτροφία) θά βουλιάξουν καί θά γίνει καί μιά γρήγορη συγκέντρωση.

5. Τέλος δέν πρόκειται νά χάσει καί τόν "παραδοσιακό" της μεταπρατικό ρόλο σάν "διαμετακομιστικό" κέντρο, βάση ξένων έταιριῶν κλπ; ἀντίθετα θά τόν αὐξήσει.

Ὅλα αὐτά σημαίνουν σίγουρα ἀλλαγές στήν οἰκονομία, ἀλλαγές πού θά ὀξύνουν σίγουρα τήν προλεταριοποίηση καί θάδι εθνοποιοῦν τήν ἑλληνική οἰκονομία, ἀλλά πού θά εἶναι ὅπως δείξαμε οἱ λιγώτερες δυνατές στά πλαίσια τῆς καπιταλιστικῆς οἰκονομίας.

Σέ σχέση μέ τήν "ἐνίσχυση τῆς δημοκρατίας", μέ τήν ἔννοια τοῦ ὅτι δυσκολεύεται ἡ ὁποιαδήποτε στρατιωτική δικτατορία αὐτό εἶναι γεγονός. Ὅμως στήν πραγματικότητα ἐνισχύεται ἕνας νέος τρόπος ἐπιβολῆς τῆς κυριαρχίας τῆς ἀστικῆς τάξης πού εἶναι μέσα ἀπό τό "ἰσχυρό κράτος" πού δέν ἔχει κάθε στιγμή ἀνάγκη ἀπό στρατιωτικούς ἀλλά πού ἐπιβάλει ἕνα ἀκόμα πιό ἀποτελεσματικό ἔλεγχο μέσα ἀπό τή γενικευμένη καταπίεση.

Τέλος σέ σχέση μέ τή διεθνῆ πραγματικότητα εἶναι γεγονός ὅτι ἡ ἑλληνική ἀστική τάξη μεταβάλλεται σέ πιό ὀργανικό "συνεταῖρο" τῆς Δύσης, μιά καί ἡ ἐξάρτηση δέν εἶναι κύρια στρατιωτική ἤ πολιτική ὅπως ἦταν μέ τήν Ἀμερική, ἀλλά γίνεται οἰκονομική, ἄρα εἶναιγεγονός ὅτι δυσκολεύει τίς ΥΠΟΛΟΙΠΕΣ ἐξαρτήσεις ἔξω ἀπ' τήν Εὐρώπη.

Οἱ μόνοι "συνεπεῖς", σέ ἀντίθεση μέ τό ΠΑΣΟΚ, ὑπερασπιστές τῆς παραμονῆς ἔξω ἀπ'τήν ΕΟΚ εἶναι οἱ φασίστες. Γιατί αὐτοί δέν θέλουν ὅπως ὁ κύριος ὄγκος τῆς ἀστικῆς τάξηςτήν "καπιταλιστική ὁλοκλήρωση", πάει νά πεῖ μέ τόν ἕνα ἤ ἄλλο τρόπο μεταβολή τῆς δομῆς τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας καί πολιτικῆς, γιατί ἔτσι χάνουν τήν βάση τῆς πολιτικῆς τους. Αὐτοί εἶναι οἱ καθαροί ἐκπρόσωποι τοῦ παρασιτισμοῦ (δέν εἶναι τυχαῖο ἐξ'ἄλλου ὅτι τούς χρηματοδότες τους θά τούςβροῦμε σέ ἐφοπλιστές, ξενοδόχους, τεχνικές ἑταιρίες) καί τή βάση τους στό ἀγροτικό παράσιτο τῆς Πελοποννήσου, στήν ἀστυνομία, τό στρατό κ.λ.π. Ἐπομένως μιά ὁποιαδήποτε πορεία καπιταλιστικῆς ὁλοκλήρωσης θάκαταστρέφει τήν κοινωνική τους βάση δηλαδή τό παλιό κράτος καί τόν παρασιτισμό παλαιοῦτύπου, καί θά κάνει πολύ πιόδύσκολο ὁποιοδήποτε πραξικόπημα

γ) <u>Μιά "ἄλλη" θέση</u>

Ἄν κανένας μείνει στάπλαίσια τῶν "συμφερόντων τῆς χώρας", δηλαδή τοῦ κεφάλαιου μεγάλου ἤ μικροῦ δέν ἔχει παρά μόνο δύο λύσεις. Ἤ μέ βάση μιά "ρεαλιστική" τοποθέτηση, ὅπως κάνει τό "ἐσωτερικό", νά ὑποστηρίζει τήν ἔνταξη στήν ΕΟΚ, σάν πιό σύμφορη μέ τήνσημερινή πραγματικότητα τοῦ ἑλληνικοῦ καπιταλισμοῦ, ἤ νά δημαγωγεῖ μέ ἀσύστολο τρόπο ἀλά ΠΑΣΟΚ (ἤ ἄν προτιμᾶτε πραχτορικο μέ τό ΚΚεξ) καί ἔτσι νά μείνει στά πλαίσια τῆς ἀστικῆς πολιτικῆς. Καί νά μιλάει γιά συμφέροντα τῆς χώρας καί ἄλλα ἠχηρά παρόμοια, μονοπώλια, ἀφεντικά κλπ.
(καί ἐδῶ ἔχουμε καί τό παράδοξο φαινόμενο τῆς "ἄκρας ἀριστερᾶς", πού στήν πλειοψηφία της-μέ τόν πιό"ἀριστερό"τρόπο μπῆκε στό παιχνίδι τῶν ΠΑΣΟΚ, ΚΚεξ περί Εὐρώπης τῶν μονοπώλιων καί ἀφεντικῶν, λές καίτό πρόβλημά μας εἶναι πιά θάναι τά ἀφεντικά μας).

Μιά ἄλλη ὀπτική, πού θά ξέφευγε ἀπό τό μεγάλο ἐθνοπρεπές τσίρκο, θάταν νά βγεῖ κανείς ἔξω ἀπό τήν πολιτικολογία, ἀπό τήν "πολιτική" μέ τήν πιό στενή καί ἀστική της ἔννοια καί νά δεῖ τήν πραγματική πορεία καί ἀντιθέσεις τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας μέσα ἀπό τήν ἔνταξη στήν ΕΟΚ. Καί ἔτσι νά ἀποχτήσουμε μιά ἄλλη ὀπτική ἔξω ἀπό ἐθνικές καταστροφές καί ἄλλα ἠχηρά παρόμοια, τήν ὀπτική τῶν συμφερόντωντῆς ἐπανάστασης καί τῆς ἐργατικῆς τάξης.

Ἡ ἑλληνική ἀστική τάξη, μπαίνει στήν ΕΟΚ γιά νά ξεπεράσει τήν κρίση της, κρίση ἑνός μοντέλλου συσσώρευσης καί ἀνάπτυξης πού ἔφτιαξε ἀπό τόν πόλεμο καί μετά καί πού ἐκφράστηκε σέ ὅλα τά ἐπίπεδα. Οἰκονομική κρίση καί πληθωρισμός, κρίση στό ἐσωτερικό-χούντα, βασιλιάς-κρίση στίς διεθνεῖςτης σχέσεις, ἀρχή ἀμφισβήτησήςτης ἀπό τίς λαϊκές μᾶζες. Ἡ ἀστική τάξη μπαίνει στήν ΕΟΚ γιά νά διαφυλάξει τήν ἐξουσία της καί τήν ἀναπαραγωγή της, καί ὄχι φυσικά νά "καταστρέφει τή χώρα" (στό κάτω κάτω μακάρι νά τήν καταστρεφε!) Ἐπομένως εἶναι φανερό ὅτι εἴμαστε ἐνάντιοι σέ κάτι τέτοιο. Ὅμως δέν ἀρκεῖ νάμαστε ἐνάντιοι σέ κάτι τέτοιο, οὔτε αὐτό λέει τίποτε. Κοιτάζουμε νά δοῦμε τί μποροῦμε νά κάνουμε σέ σχέση μέ αὐτό. Καί τό συμπέρασμα εἶναι φανερό. Σ'αὐτό τό γενικολόγο ἐπίπεδο, τίποτε, ἤ σχεδόν τίποτε, πέρα ἀπό πλατωνικές διαμαρτυρίες, πού δέν μᾶς ἐνδιαφέρουν, μιά καί δέν κυνηγᾶμε ψήφους. Ἐπομένως τό πρόβλημα δέν εἶναι πῶς νά χτυπήσουμε

τήν "ὑπογραφή" τῆς ἔνταξης, ἀλλά τήν ΕΟΚ σάν τέτοια, πάει νά πεῖ τό ἴδιο τό σχέδιο σταθεροποίησης τοῦ ἑλληνικοῦ κεφάλαιου. Καί γι αὐτό νά ἐκμεταλλευτοῦμε καί ὅλες τίς ἀντιφάσεις πού γεννάει αὐτή ἡ ἔνταξη.

Καί τέτοιες μποροῦμε νά διακρίνουμε ἕνα σωρό.

I. Τήν ἀντίφαση ἀνάμεσα σ'ἕ-να κρατικό μηχανισμό καί μιά ἀστική τάξη πού προωθοῦν μιά ἔνταξη, ἐνῶ εἶναι ἀνέτοιμες γι αὐτό, ἤ ἀκόμα, τουλάχιστο γιά τόν κρατικό μηχανισμό, καί μέ ἀντίθετα συμφέροντα. Ἐπομένως οἱ ἀντιθέσεις στό ἐσωτερικό τῆς ἀστικῆς τάξης καί τῶν μηχανισμῶν της θά ἐνταθοῦνε. Ἡ πολιτική κρίση μέ τήν ἔνταξη στήν ΕΟΚ θά μεγαλώσει, ἀκόμα καί στό ἴδιο τό ἐσωτερικό τοῦ κυβερνητικοῦ κόμματος, μιά καί δέν εἶναι προσαρμοσμένο γιά μοντέρνα (νεοκαπιταλιστική καί Κεϋνσιανή) διαχείριση. Ὅσο γιά τόν κρατικό μηχανισμό θά γίνει χίλια κομμάτια(ἤδη εἶναι χαρακτηριστικές οἱ αὐξανόμενες ἀντιθέσεις ἀνάμεσα σέ ὑπουργεῖα, ὑπηρεσίες κλπ.)

2. Τήν ἀντίφαση ἀνάμεσα στήν τάση γιά ἐξίσωση μεροκάματων-μέσα ἀπ'τήν ἐξίσωση τῶν τιμῶν -καί τήν "ἐλεύθερη διακίνηση" στήν ΕΟΚ καί τήν προσπάθεια τῆς ἑλληνικῆς ἀστικῆς τάξηςνά κρατήσει χαμηλά τά μεροκάματα γιά νά μπορέσει νά κρατήσει τόν ἀνταγωνισμό μέ τίς χῶρες τῆς δυτικῆς Εὐρώπης.

3. Τήν ἀντίφαση ἀνάμεσα στήν στήριξη τῆς κυβέρνησης καίτῆς ἀστικῆς τάξης σέ μιά παραδοσιακή δομή καί τήν ἀνάγκη καταστροφῆς αὐτῆς τῆς ἴδιας τῆςδομῆς πού θά γεννάει αὐξανόμενες ἀντιθέσεις (Βλέπε ἤδη ἐκπαιδευτική πολιτική, φορολογικό, χτύπημα στήν οἰκοδομήκλπ)

4. Τήν ἀντίφαση ἀνάμεσα στήν ἀνάγκη γρήγορης ἀνάπτυξης αὐτή τή στιγμή καί οἰκονομικῆς κρίσης, πτώσης τῶν ἐπενδύσεων κλπ, ὅπως καί τῆς ἴδιας τῆςοἰκονομικῆς κρίσης στήν Εὐρώπη.

κ.λ.π. κ.λ.π.

5. Τήν ἀντίφαση ἀνάμεσα στή σταθεροποιητική θέληση στίςδιεθνεῖς σχέσεις καί τήν αὐξανόμενη ρευστότητα καί κρίσητους ἰδιαίτερα στήν περιοχή, ἀλλά καί σέ παγκόσμιο ἐπίπεδο-στίς σχέσεις ἀνάμεσα στίς ὑπερδυνάμεις- ὅπως καί σέ εὐρωπαϊκό. Ἰδιαίτερα στήν περιοχή-Μέση Ἀνατολή καί Βαλκάνια- ἡ ὄξυνση θἄναι διαρκῶς αὐξανόμενη.

Ὅλα αὐτά τά στοιχεῖα κρίσης καί ἀντιθέσεων, πού θά ἐκδηλωθοῦν μέ τόν πιό ἔντονοτρόπο τά ἑπόμενα χρόνια καί πού θά ὁδηγοῦν σέ ΔΙΑΣΠΑΣΗ τῆςκοινωνικῆς συνοχῆς καί ὀξυνσητῶν κοινωνικῶν καί πολιτικῶν ἀντιθέσεων, εἶναι ἐκεῖνα στά ὁποῖα μποροῦμε νά στηριχτοῦμε γιά νά παλαίψουμε ἐνάντια στήνΕΟΚ δηλαδή τή σταθεροποιητική θέληση τῆς ἀστικῆς τάξης. Αὐτά τά στοιχεῖα θά ὁδηγήσουν ἀναπόφευκτα σέ μεγάλη πολιτική κρίση ἤ κρίσεις. Καί, ἐκεῖ στή προώθηση καί ἀνάπτυξή της μπορεῖ νά μπεῖ μιά παρέμβασή μας Αὐτήμπορεῖ νάναι ἡ "τοποθέτηση μας" γιά τήν ΕΟΚ. Ὅλα τά ἄλλα μποροῦμε νά τ'ἀφήσουμε στούς πολιτικάντηδες καί ἀπατεῶνες κάθε λογῆς.

Ἔξω λοιπόν ἀπ'τό μεγάλοπανηγύρι.

τελευταια στιγμη....

τα ματ χτυπουν τους απεργους του πετζετακι

ΨΗΦΙΣΜΑ

ΤΩΝ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΝ ΤΩΝ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ ΤΗΣ ΔΥΝΑΜΗΣ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤ)ΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΘΗΒΑΣ

Σήμερα 2Ι Ἰουνίου Ι979 στίς Ι2 τό μεσημέρι, ἀπροκάλυπτα καί ἐρνιδιάστικά ἐκέμβηκαν ροπαλοφόροι χωροφύλακες, καί βίαια διάλυσαν τούς ἀπεργούς ἐργάτες τοῦ Ἐργοστασίου "ΠΕΤΖΕΤΑΚΙ", γιατί ἐξασκοῦσαν τό Συνταγματικό τους δικαίωμα νά περιφρουρήσουν τήν ἀπεργία τους, κάνοντας Γενική Συνέλευση ἔξω ἀπό τό Ἐργοστάσιο.

Ἡ Χωροφυλακή προκλητικά συνέλαβε 9 ἀπεργούς, πού οἱ 4 εἶναι μέλη τῆς Διοίκησης τοῦ Σωματείου τῶν ἐργατῶν καί τούς παρέπεμψάν στό Αὐτόφωρο.

Οἱ Διοικήσεις τῶν Σωματείων τῆς δύναμης τοῦ Ἐργατοϋπαλληλικοῦ Κέντρου Θήβας, καταδικάζουν τίς ἐνέργειες τῶν ὑπεύθυνων αὐτῆς τῆς παραβίασης τῶν Συνταγματικῶν δικαιωμάτων μας καί τῆς κατάφορης παραβίασης τῶν συνδικαλιστικῶν ἐλευθεριῶν.

— Καταδικάζουμε τήν ἀδιάλακτη στάση τῆς ἐργοδοσίας, πού παρά τήν καλή διάθεση τῶν ἀπεργῶν γιά διαπραγματεύσεις, παρά τίς πολλαπλές ὑποχωρήσεις τους καί παρά τή θετική ἐπέμβαση τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Θήβας, δέν δέχτηκε [δέχτη-κε] ἀκόμα νά καθήσει στό τραπέζι τῶν διαπραγματεύσεων, ἀλλά ἀπαιτεῖ μέ θράσσος νά λυθεῖ ἄνευ ὅρων ἡ ἀπεργία.

— Καταδικάζουμε τή μονόπλευρη ἐπέμβαση τοῦ Κρατικοῦ μηχανισμοῦ, πού ἀντί νά ὑπερασπίσει τό Συνταγματικό δικαίωμα γιά ἀπεργία, ὑπερασπίζει τά συμφέροντα τῆς ἐργοδοσίας.

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ

— Νά ἀφεθοῦν ἀμέσως ἐλεύθεροι οἱ συλληφθέντες ἀπεργοί, γιατί τό μοναδικό τους ἀδίκημα ἦταν ἡ ὑπεράσπισηντοῦ Συντάγματος καί τῶν συνδικαλιστικῶν τους ἐλευθεριῶν.

— Νά ἐπέμβει ἡ Γ.Σ.Ε.Ε., ὁ Νομάρχης καί ὁ Ὑπουργός Ἐργασίας, γιά νά πάψει ἡ παραβίαση τοῦ Συντάγματος, μέ τήν πρόσληψη ἀπό τήν Ἑταιρεία ΠΕΤΖΕΤΑΚΙ, νέων ἐργατῶν - ἀπεργοσπαστῶν.

— Νά καθίσει ἡ ἐργοδοσία τοῦ ΠΕΤΖΕΤΑΚΙ στό τραπέζι τῶν διαπραγματεύσεων καί νά λυθοῦν τά δίκαια καί λογικά αἰτήματα τῶν ἐργατῶν.

ΚΑΛΟΥΜΕ

ὅλους τούς ἐργαζόμενους, ὅλο τό Λαό τῆς Ἐπαρχίας μας σέ ἀγωνιστική ἐπιφυλακή [ἐπιφυ- λακή], γιά νά ὑπερασπιστεῖ τά συνταγματικά καί συνδικαλιστικά του δικαιώματα. Τόν καλοῦμε νά συμπαρασταθεῖ ἄμεσα μέ κινητοποιήσεις, ὑλική καί ἠθική συμπαράσταση στούς ἀπεργούς τοῦ ΠΕΤΖΕΤΑΚΙ.

Ἐξουσιοδοτοῦμε τή Διοίκηση τοῦ Ε.Κ. Θήβας νά προκηρύξει ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΗ - ΠΑΝΕΠΑΡΧΙΑΚΗ κινητοποίηση μέχρι καί ἀπεργιακό ἀγῶνα, γιά τή λύση τῶν αἰτημάτων τῶν ἀπεργῶν, πού εἶναι καί αἰτήματα ὅλων τῶν ἐργαζομένων.

Η ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΟΥ Ε.Κ. ΘΗΒΑΣ
& ΤΑ ΣΩΜΑΤΕΙΑ

ΘΗΒΑ 2Ι ΙΟΥΝΙΟΥ 1979

ΤΟ ΠΟΡΤΡΑΙΤΟ ΕΝΟΣ "ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗ"

Οἱ πηχαῖοι τίτλοι τῶν ἐφη μερίδων πού μοστράρουν κρεμασμένες στά περίπτερα, ἤδη δημιουργοῦν στόν καθένα τήν εἰκόνα ὅτι πρόκειται γιά κάποιους πράγματι "ἐπικίνδυνους τρομοκράτες". Εἶναι ἤδη κάποια στοιχεῖα ὁλότελα ξένα πρός αὐτόν, καλυμένα μέσα σ' ἕνα πέπλο μυστηρίου, εἶναι κάποιοι ἀφηρημένοι "καταστροφεῖς".

Ἡ ἔννοια τοῦ "ἐπικίνδυνου", τοῦ "τρομοκράτη", τοῦ "ἐξτρεμιστή", κι' "ἀντικοινωνικοῦ στοιχείου", πού δίνεται σέ κάθε ἀγωνιστή πού συλλαμβάνεται, ἀποκτοῦν ὡς διάμαγείας ἕνα φράγμα ἀπομόνωσής του ἀπό τόν ὑπόλοιπο κόσμο.

Εἶναι παμπάλαιη αὐτή ἡ ἱστορία, καί ὑπαρκτή σάν δυνατότητα τῆς ἄρχουσας τάξης νά ἀντιμετωπίζει τήν κάθε μορφή ἀμφισβήτησής της, τήν κάθε ἔκφραση ἀντίστασης τοῦ λαοῦ καί τῆς πρωτοπορίας του. Δέν εἶναι ἀνάγκη ν'ἀναφερθοῦμε καί πολύ στήν ἱστορία.

Εἶναι νωπές στό λαό μας ἀκόμα οἱ εἰκόνες πού δημιουργοῦσαν στη χούντα ὁ τύπος καί τά σκληρά στρατοδικεῖα, μέ τή σύλληψη κι' ἐξάρθρωση κάθε ἀντιστασιακῆς ὁμάδας, κάθε ἀγωνιστή πού πάλευε ἐνάντιά της. Πάντα ἐπρόκειτο γιά κάποιους "τρομοκράτες", "δολοφόνους", κακοποιά στοιχεῖα, ἐπικίνδυνα γιά τή "κοινωνική γαλήνη" τοῦ τόπου, τή γαλήνη νεκροταφείου πού ἐπιδιώκει ἡ ἑκάστοτε ἄρχουσα τάξη.

'Ακόμη καί τότε πού ἡ φορεσιά τῆς ἄρχουσας τάξης μέ τό κοστούμι τῆς σκληρῆς φασιστικῆς δικτατορίας, δέν ἄφηνε περιθώρια παρανοήσεων, ἤ ξεγελάσματος τοῦ κόσμου γιά τήν κάθε ἀντιστασιακή πράξη κι' ἔκφραση. 'Ακόμη καί τότε ἦταν ὁλοφάνερη ἡ προσπάθεια παρουσίασης κάθε ἀντιστασιακοῦ ἀγωνιστή, σάν ἕνα πρόσωπο ἐπικίνδυνο, ἀντικοινωνικό ἔξω καί μακριά ἀπό τόν λαό, ἕνα πρόσωπο ξένο γιά κάθε ἁπλό ἄνθρωπο.

'Ο τύπος καί τά δικαστήρια δούλευαν μ' ὅλους τούς τρόπους στήν ὑπηρεσία τοῦ κεφαλαιου γιά νά φανεῖ ἡ κάθε πράξη ἀντίστασης, σάν κάτι ἐξωπραγματικό κάτι πού δέν ἀφορᾶ τόν καθένα κι' ὅλους μας ἀλλά "κάποιους" "ἀλλοιώτικους", περίεργα "βίαιους", ξένους πρός ἐμᾶς ἀνθρώπους.

'Ακόμη πιό πρόσφατα, κι' ὅταν ἀκόμη τό κίνημα ἀπαντάει μαζικά, ἡ προσπάθεια διαστρέβλωσης κι' ἀλλοτρίωσης ἀπ' τή πλευρά τῆς ἄρχουσας τάξης ἐξακολουθεῖ, γιά κάθε πραγματική σύγκρουση καί λαϊκή κινητοποίηση.

Δέν ἔχουμε παρά νά θυμηθοῦμε τούς "400 προβοκάτορες" τοῦ Πολυτεχνείου, τούς "ἐξτρεμιστές" καί τά "ἀντικοινωνικά στοιχεῖα", στίς 23 'Ιούλη, στίς 25 Μάη, σέ κάθε ἀπεργιακό ἀγώνα πού ἦρθε σέ σύγκρουση μέ τό κράτος καί τήν ἀστυνομία του, σέ κάθε ἀγροτική κινητοποίηση.

Σ' αὐτές ὅμως τίς περιπτώσεις, ὅπως συλλήψεις διαδηλωτῶν σέ μιά λαϊκή ἐξέγερση ἤ κινητοποίηση, ἤ ἡ παρουσίαση ἀπεργῶν, ἀγροτῶν ἤ φοιτητῶν, πού παλεύουν μέσα ἀπό τούς κοινωνικούς τους χώρους, σάν "ἐξτρεμιστές" κι' "ἀντικοινωνικά στοιχεῖα" εἶναι ἀδύνατη.

'Εδῶ ὁ κάθε ἀγωνιστής δέν περιθωριοποιεῖται, δέν μπορεῖ ν'ἀπομονωθεῖ, γιατί ἐκφράζει μιά κοινωνική πραγματικότητα πού δέν δέχεται γιά τόν ἑαυτό της τήν εἰκόνα πού τῆς ἀποδίδουν ὅλοι οἱ μηχανισμοί τοῦ κράτους καί τῶν ἀφεντικῶν. 'Εδῶ ἡ σύγκρουση κι' ἡ πάλη δέν μπορεῖ νά γίνει ἐξωπραγματική, ἀφορᾶ τόν καθένα καί τόν διπλανό του, κι' εἶναι δύσκολο νά δεχτεῖ κανείς ὅτι ὁ ἴδιος ἤ ὁ συνάδελφος ἤ ὁ συμφοιτητής καί συναγωνιστής του εἶναι "προβοκάτορας" "τρομοκράτης", "ἐξτρεμιστής", "ἀναρχικός".

Τό μοντέλλο "τρομοκράτης" τῶν ἀφεντικῶν καί τοῦ κράτους τους, παρ'ὅλο πού εἶναι πάντα πανομοιότυπο, κομμένο, καί ραμένο γιά τά μέτρα κάθε ἀγωνιστή, γιά καθένα πού ἀντιστέκεται στήν ἐξουσία τους ἐδῶ δέν φοριέται εὔκολα.

Ὅμως τό μοντέλλο ὑπάρχει καί χρησιμοποιεῖται κατά κόρον ἀπό κυβέρνηση κι' ἀφεντικά, ἰδιαίτερα τίς περίοδες ἐκεῖνες πού τό κίνημα βρίσκεται σέ ἀδυναμία ν'ἀπαντήσει

καί νά ἐκφραστεῖ μαζικά.
"Ετσι φαντάζουν στά μάτια
τοῦ λαοῦ ὅτι ὑπάρχουν πράγμα
τι κάποιοι "ἐξτρεμιστές";τρο
μοκράτες","κάποιοι" ἔξω καί
μακρυά ἀπ'αὐτόν.

'Αλλά τελικά ποιοί καί τί
εἶναι τελικά οἱ "τρομοκράτες"
σήμερα ;

Δέν ἔχουμε παρά νά ρίξου-
με μιά ματιά στό κατάλογοτῶν
πολιτικῶν κρατούμενων,γιά νά
δοῦμε πῶς ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοιἔ
χουν συλληφθεῖ καί φυλακιστεῖ
γιά "τρομοκράτες" δέν εἶναι
παρά νεολαῖοι σέ ἡλικία ἀπό
I7 μέχρι 22 χρονῶν.
Δίπλα στίς τεράστιες λεζά
ντες τῶν ἐφημερίδων "συνελή-
φθησαν τρομοκράτες", βλέπου-
με νεολαίους μέ μακρυά μαλ -
λιά, γένεια, μπλού τζήν.....
νεολαίους πού ἡ ἐμφάνισήτους
μαρτυρᾶ τήν ἀμφισβήτησή τους
σ'αὐτή τήν ἀπάνθρωπη κοινω -
νία τῶν ἀφεντικῶν.

Αὐτό καί μόνο φτάνει σέ
κάθε μηχανισμό τῆς ἐξουσίας,
(ἀπό σχολειό, οἰκογένεια, μέ
χρι δικαστήρια), γιά νά σέθε
ωρήσει "ὕποπτο" στοιχεῖο.
Οἱ σκιτσογράφοι τῆς ἐξου-
σίας ἔχουν ἕτοιμα ὅλα τάστοι
χεῖα γιά νά χαράξουν τό πορ-
τραῖτο ἑνός "τρομοκράτη".Κι'
εἶναι ἐκεῖνα τά χαρακτηριστι
κά πού τά τρέμουν μόλις τ'ἀ-
νακαλύψουν. Εἶναι τά χαρακτη
ριστικά κάθε νέου πού ἀμφισ-
βητεῖ τήν παντοδυναμία τους
κάθε νέου πού ἀρνεῖται νά ὑ-
ποταχθεῖ στή τρομοκράτησητῆς
καθημερινῆς του ζωῆς. Πού πα
λεύει στό σχολειό του ἐνάντι
α στήν ἐκπαίδευση ἐκείνη πού
τόν κάνει ρομπότ στήν ὑπηρε-
σία τῶν ἀφεντικῶν. Κάθε νέου
πού ἀρνεῖται τήν ἐξουσία τῆς
οἰκογένειας, πού παλεύει γιά
ἀνθρώπινες σχέσεις, γιά μιά
ἄλλη ζωή, μακρυά ἀπ'τό βάλτω
μα τῆς ψεύτικης καταναλωτι -
κῆς κοινωνίας. Μακρυά ἀπ' τό
ἐφησύχασμα μιᾶς ζωῆς μπροστά
στή τηλεόραση, μακριά ἀπ' τό
βόλεμα σ'ἕνα "κόμμα" ἤ "κομ-
ματάκι", μακριά ἀπ'τή πολιτι
κή σάν "ἀγαθό" κι'αὐτή τῆς
κατανάλωσης.
Κάθε νεολαίου πού μετατρέπει
τήν ἀμφισβήτησή του σέ πάλη
καί σύγκρουση μέ τό τερατόμο
ρφο σύστημα τῶν ἀφεντικῶν.
Πού ἀντιμετωπίζει τή βία τῶν
τρομοκρατῶν τῆς ἐξουσίας μέ
τή δική του βία, τή βία τῆς
ἀντίστασης στόν ἐκμηδενισμό
πού τοῦ ἐπιβάλλουν, τή βία
στή πάλη του γιά τή καταστρο
φή τοῦ σαπισμένου "ναοῦ τῆς
ἐξουσίας", τή βία τῆς δημιου
ργίας, τῆς πραγματικῆς ἔκφρα
σης τῆς ζωῆς. Τή βία πού ἀνή
κει σ'ὅλους αὐτούς πού θέ -
λουν νά σαρώσουν τή μιζέρια
τή νέκρα κι'ἀπανθρωπιά τοῦ
"παλιοῦ μας κόσμου".

"Ολα αὐτά τά χαρακτηριστι
κά ἑνός νεολαίου πού ἀναζητᾶ
στό πεζοδρόμιο μαζί μέ τό λα
ό τό δρόμο του, κι'ὄχι στό
σπίτι του καί μέσα ἀπ'τά μα-
θήματά του, εἶναι αὐτά πού
τρέμουν τ'ἀφεντικά, εἶναι αὐ
τά πού χαράζουν στήν πραγμα-
τικότητα "τό πορτραῖτο ἑνός
τρομοκράτη".

Αὐτή εἶναι ἡ πραγματικότη
τα πού κρύβεται πίσω ἀπ'τούς
πηχαίους τίτλους τῶν ἐφημερί
δων καί τίς γελοῖες ἀνακοινώ
σεις τῆς ἀστυνομίας γιά τίς
περιβόητες "γιάφκες" ὅπου"εὐ
ρέθηκαν καί κατασχέθηκαν :δο
χεῖα βενζίνης, πετρέλαιου ,
στουπί, χωνιά, μπουκάλια κε-
νά, μεγάλα μανδήλια, περούκα
ψεύτικο μουστάκι, σπρέϊτ,σου
γιᾶς, μαρκαδόροι, σελοτέϊπ,ἀ
φῖσσες καί προκηρύξεις"!!!!!

Δημοσιεύουμε ἕνα θεατρικό μονόλογο τῆς
FRANCA RAME καί DARIO FO παρμένο ἀπό τή
συλλογή "IN TUTTA CASA LETTO E CHIESA "
πού ἔχει κυκλοφορήσει στά ἰταλικά.

εγω η Ουλρικε καταγγελλω

"Ονομα : Οὔλρικε.
'Επώνυμο:Μάϊνχοφ.
Γένους :Θηλυκοῦ.
'Ηλικία : 4I Χρόνων.

Ναί, ἔχω παντρευτεῖ.'Απόχτησα δυό παιδιά μέ
καισαρική τομή.
Ναί, βέβαια,χωρισμένη ἀπό τόν σύζυγο.
'Επάγγελμα: δημοσιογράφος.
'Εθνικότητα:Γερμανίδα.

Βρίσκομαι ἐδῶ καί τέσσερα χρόνια φυλακισμένη
στό σύγχρονο κάτεργο ἑνός σύγχρονου κράτους.

Τό ἔγκλημα; Τό ὅτι "τόλμησα" νά ἔρθω σέ σύγ-
κρουση μέ τήν ἄρχουσα τάξη καί τούς νόμους
πού τήν προστατεύουν καί τήν βοηθοῦν νά ἐκμε
ταλλεύεται καί νά κοντρολλάρει τά πάντα.
ΤΑ ΠΑΝΤΑ: 'Ακόμα κι'αὐτό τό μυαλό μας,τίςσκέ
φεις μας,τά λόγια μας,τά συναισθήματα,τή δου
λειά μας,τόν τρόπο πού μᾶς ἀρέσει ν' ἀγαπᾶμε
ἤ νά κάνουμε ἔρωτα."Ολη μας τή ζωή τελικά.

Γι'αὐτό ἀποφασίσατε νά μέ ἀπομονώσετε,ἀφεντι
κά τοῦ Κράτους τοῦ Δικαίου.Καί βέβαια οἱ νό-
μοι σας εἶναι ἴσοι γιά ὅλους,ἐκτός ἀπό ἐκεί-
νους πού δέν εἶναι σύμφωνοι μέ τά "ἱερά καί
ὅσιά " σας.

'Εσεῖς εἶστε πού τοποθετήσατε στό περιθώριο
τή γυναίκα. Τί εἰρωνεία λοιπόν,μέ τό νά εἶ -
μαι γυναίκα μοῦ παραχωρεῖτε ΤΩΡΑ αὐτό πούγιά
αἰῶνες μοῦ ἔχετε στερήσει: "Ιση ποινή μέ ἕ -
ναν ἄντρα.
Σᾶς εὐχαριστῶ.Μέ ξεπληρώσατε μέ τό νόμισμα
τῆς πιό σκληρῆς φυλάκισης:ἀπομόνωση,παγωνιά,
μέσα σέ μιά φυλακή-νεκροταφεῖο,στήν ποινή δη
λαδή τῆς πιό ἐξοντωτικῆς στέρησης τῶν αἰσθή-
σεων
Καί τί εὐγενική ἔκφραση ἀλήθεια ἄν ἔλεγα ὅτι
μέ θάψατε ζωντανή σ'ἕνα σιωπηλό τάφο.
Μιά σιωπή κατάλευκη.
Λευκό τό κελλί,λευκοί οἱ τοῖχοι,λευκά τά κου
φώματα,περασμένα ἀκόμα μέ σμάλτο ἡ πόρτα, τό
τραπέζι,ἡ καρέκλα καί τό κρεββάτι, γιά νά μή
μιλήσω γιά τό ἀποχωρητήριο.

'Ο φωτισμός μέ NEON κι'αὐτός λευκός καί ἀναμμένος πάντα: μέρα καί νύχτα.

Μά,πότε λοιπόν εἶναι μέρα καί πότε νύχτα;

Πῶς μπορῶ νά τό ξέρω;

'Από τή χαραμάδα τοῦ παράθυρου περνάει πάντα τό ἴδιο λευκό φῶς φεύτικο ὅπως τό ἴδιο φεύτικο εἶναι καί τό παράθυρο,ὅπως τό ἴδιο φεύτικος καί δόλιος εἶναι καί ὁ χρόνος πού μέ κρατᾶτε φυλακισμένη καί τόν ἀπεικονίζετε μέ ἕνα ἀτέλειωτο λευκό.....

Σιωπή. Παντοῦ σιωπή. 'Απ'ἔξω οὔτε ἕνας ἦχος, ἕνας θόρυβος, μιά φωνή......

'Απ'τόν διάδρομο δέν ἀκούγονται βήματα, οὔτε πόρτες ν'ἀνοίγουν ἤ νά κλείνουν.....
Τ Ι Π Ο Τ Α !

"Ολα σιωπηλά καί κατάλευκα. Μιά μεγάλη σιωπή

καί μέσα στό μυαλό μου,μυαλό λευκό κι' αὐτό σάν τό ταβάνι.
'Η φωνή μου, λευκή κι'αὐτή ἄν δοκιμάσω νά τή χρησιμοποιήσω.
Λευκό τό σάλιο πού ξεραίνεται στίς ἄκρες τῶν χειλιῶν μου. Λευκή σιωπή στά ἄδεια μάτια μου στό στομάχι, στήν κοιλιά πού φουσκώνει ἀπ'τό κενό.

Παγιδεμένη ὅπως ἕνα γιαπωνέζικο ψάρι χωρίς πτερύγια πού προσπαθεῖ νά ἐπιπλεύσει στή σιωπή τοῦ ἐνυδρείου.

'Ακατάσχετη ἐπιθυμία γιά ἐμετό.

Βλέπω τό μυαλό μου, μέ ἀργή κινηματογραφική κίνηση νά ἀποχωρίζεται ἀπό τό κρανίο του,νά ἀλητεύει ἄσκοπα πάνω-κάτω, νά κυλιέται καί νά γίνεται ἕνα μέ κεῖνο τό αἰώνιο λευκό τοῦ κελλιοῦ μου.

Σάν σκόνη διαλυμένη,ὅπως τό ἀπορρυπαντικό στό πλυντήριο,νιώθω ὅλο μου τό κορμί: σκύβω καί τό μαζεύω....προσπαθῶ νά τό συναρμολογίσω.....διαλύομαι....."Οχι! "Οχι!
Πρέπει νά κρατήσω, ν'ἀντισταθῶ....δέν θά καταφέρετε νά μέ τρελλάνετε......Πρέπει νάσκεφτῶ! Νά σκεφτῶ! Νά λοιπόν σκέφτομαι........

Σκέφτομαι ἐσᾶς, ἐσᾶς πού μέ κρατᾶτε σ'αὐτόν τόν ἐφιάλτη: σᾶς βλέπω κιόλας,κρεμασμένους μέ τή μύτη κομμένη ἀπ'τό κρύσταλλο τοῦ ἐνυδρείου πού μέ βάλατε, καί μέ κυττάζετε μέ τόσο ἐνδιαφέρον.
Σᾶς ἐκστασιάζει τό θέαμα.....
Τρέμετε μήπως καί μπορέσω ν'ἀντισταθῶ......
τρέμετε στή σκέψη ὅτι ἄλλοι ὅπως ἐγώ,ὅλοιοί σύντροφοί μου,ἔρθουν καί σᾶς καταστρέψουν τόν ὡραῖο αὐτό κόσμο πού ἐπινοήσατε!
Τί γελοῖο στ'ἀλήθεια, νά ἔχετε στερήσει ἀπό μένα τά χρώματα καί ἔξω νά ἔχετε ξαναβάψει, τόν μουχλιασμένο καί γκρίζο κόσμο σας,μέ τά ζωηρότερα χρώματα γιά νά μήν καταλαβαίνεικανείς τή σαπίλα πού κρύβει μέσα του. Γιά νά ὑποχρεώνετε τόν κόσμο νά καταναλώνει τά πάντα σέ χρῶμα: χρωματίσατε μέ ζωηρό κόκκινοτά σιρόπια ἀπό βατόμουρο , καί τί πειράζει ἄν μ'αὐτά θεραπεύετε τόν καρκίνο, μέ γυαλιστερό πορτοκαλλί τά ἀπεριτίφ. Κάνατε τά παιδιά νά καταβροχθίζουν μέ βουλημία τό σμαραγδένιο πράσινο καί τό ἀστραφτερό κίτρινο,ξεχειλήσατε μέ χρωματιστά δηλητήρια τό βούτυρο καί τή μαρμελάδα.

Σάν ἠλίθιους παλιάτσους βάψατε ἀκόμα καί τίς γυναῖκες σας: ἐγγυημένο κόκκινο γιά τά μάγουλα, ἀνοιχτό γαλάζιο καί βιολέ γιά τίς βλεφαρίδες, κόκκινο κιννάβαρι γιά τά χείλια καί γιά τά νύχια ὅλα τά χρώματα πού μπορεῖ νά φανταστεῖ κανείς σ'ἕνα καρναβάλι:ἀπό χρυσαφί καί ἀσημί, μέχρι πράσινο καί πορτοκαλί καί ἀκόμα ἀκόμα καί κεῖνο τό βαθύ μπλέ τῆς θάλασσας χρησιμοποιήσατε.
Καί τιμωρήσατε ἐμένα μέ τή σκληράδα τοῦ ἀνέκφραστου λευκοῦ,γιατί τό μυαλό μου δέν ἔχει ἀνάγκη ἀπ'τό χαρτοπόλεμο πού σκορπίζετε παντοῦ,γιά νά δουλέψει,γιατί τά δικά του χρώματα ξεγυμνώνουν ὅλη σας τήν ἀθλιότητα.
Ναί, δείχνετε μεγάλη σιγουριά,μά εἶναι μόνο ἡ ἀδυναμία καί ὁ φόβος πού σᾶς κάνει τόσο ἀπάνθρωπους ὅσο καί τρελλούς.
Γι'αὐτό ἔχετε τόση ἀνάγκη ἀπ'ὅλο αὐτό τό τσίρκο,ὅλο αὐτό τό πανηγύρι μέ τά φῶτα ἀπό NEON τίς φανταχτερές βιτρίνες,τούς ἤχους καί τό σαματά,τό ραδιόφωνο καί τό κασσετόφωνο,ἀνοιγμένα πάντα στό "διαπασόν",πού τά κουβαλάτε μαζί σας παντοῦ καί πάντα,στά μαγαζιά,στά σπίτια,στό αὐτοκίνητο,στό μπάρ ἀκόμα καί στά κρεββάτια σας γιά νά "διεγείρετε" τίς χαυνωμένες σας αἰσθήσεις τήν ὥρα πού κάνετε ἔρωτα

Εἶναι ὁ φόβος τῆς σιωπῆς πού καταδικάσατε ἐμένα...γιατί αὐτή ἀκριβῶς εἶναι ἡ χειρότερη τιμωρία γιά σᾶς. Τρομοκρατεῖστε μέ τήν ἰδέα καί μόνο νά μείνετε μόνοι. Μόνοι,ἐσεῖς μέ τό μυαλό σας...γιατί σᾶς προκαλεῖ φρίκη καί μόνο ἡ σκέψη ὅτι τό δικό σας τό μυαλό εἶναι ἀμφιβολης ποιότητας."Οτι δέν εἶναι ὅτι καλύτερο,μά ὅτι χειρότερο ὑπάρχει:"Ενα μυαλό μελαγχολικό!

Καί μέ κρατᾶτε φυλακισμένη σ'αὐτό ἐδῶ τό ἐνυδρεῖο μόνο καί μόνο ἐπειδή.......
"Ε, λοιπόν ὄχι. Δέν συμφωνῶ μέ τόν τρόπο τῆς ζωῆς σας.Καί οὔτε θά ἤθελα νά εἶμαι μιά ἀπό τίς γυναῖκες "σας"- θλιβερή ἀποκριάτικη φιγούρα.
"Οχι,δέν θάθελα νάμαι ἡ τρυφερή ὕπαρξη μέ τά τρελλούτσικα καμώματα καί τά ἠλίθια γελάκια, πού θά στόλιζε τό τραπέζι σας τοῦ Σαββατόβραδου σέ κάποιο κομψό ρεστωράν,ἀπαραίτητο συμπλήρωμα τῆς ραφινάτης ὅσο καί θλιβερῆς ἀτμόσφαιρας,τοῦ ἐξωτικοῦ μενοῦ καί τῆς τόσο ἠλίθιας ὅσο καί"ἀπαραίτητης"διακριτικῆς μουσικῆς.
"Οχι,δέν θάθελα νά ὑποχρεώνομαι νά γίνω ὅσο "πρέπει" ἑλκυστική καί θλιμμένη καί συγχρόνως τρελλούτσικη καί γεμάτη ἐκπλήξεις καί με τά χαζούλα καί παιδιάστικη καί ὕστερα μητέρα καί πουτάνα ἐνῶ τήν ἴδια στιγμή νά εἶμαι συνεσταλμένη καί νά βγάζω λεπτές φωνούλες θαυμασμοῦ καί ντροπῆς στήν πρώτη χυδαιότητα πού θά ξεστομίσετε.

"Α, νά λοιπόν ἕνας ἐλαφρός θόρυβος: ἀνοίγει ἡ πόρτα,ἐμφανίζεται ἡ δεσμοφύλακας,μέ κοιτάζει σάν νά μήν ὑπάρχω, σάν νά εἶμαι διάφανη.
Δίχως νά πεῖ λέξη ἀκουμπάει στό τραπέζι τό πιάτο μέ τό φαγητό καί βγαίνει.
Ξανακλείνει.
Ξανά σιωπή.

Τί μοῦ φέρανε νά φάω; Σάντουϊτς. Ἕνα ποτήρι χυμό. Χόρτα βραστά. Ἕνα μῆλο.

Παίρνουν βέβαια τά μέτρα τους μήπως καί μοῦ ρθει στό μυαλό νά αὐτοκτονήσω. Πραγματικά, τό πιάτο εἶναι χάρτινο, καί τό ποτήρι τό ἴδιο. Δέν ὑπάρχει οὔτε μαχαίρι οὔτε πιρούνι.μονάχα ἕνα κουτάλι ἀπό ἐλαστικό πλαστικό,πού μοιάζει μέ καουτσούκ.

Ὄχι, ὄχι, δέν θέλουν ν'ἀποφασίσω μόνη μου γιά τή ζωή μου.Εἶναι ἐκεῖνοι πού πρέπει νά σκεφτοῦν γιά μένα.Μόνο πού περιμένουν τήν κατάλληλη στιγμή γιά νά μοῦ δώσουν τό παράγγελμα. Καί ἐπειδή δέν ὑπάρχουν κάγκελλα στό παράθυρο γιά νά δέσω τό σεντόνι καί νά κρεμαστῶ μόνη μου, θά μοῦ δώσουν αὐτοί "μιά χείρα βοηθείας" .....ἀκόμα καί περισσότερα ἄν χρειαστεῖ. Καθαρές δουλιές. Ὅπως τό ἴδιο καθαρή ὑπόθεση εἶναι κι'αὐτή ἡ σοσιαλδημοκρατία πού ἑτοιμάζεται τώρα νά μέ δολοφονήσει μόλις τό κρίνει σκόπιμο.

Κανένας δέν πρόκειται ν'ἀκούσει κάποια κραυγή μου, οὔτε κἄν ἕνα μου παράπονο....ὅλα θά γίνουν σιωπηλά, διακριτικά, γιά νά μήν ταραχτεῖ ὁ γαλήνιος ὕπνος τῶν εὐτυχισμένων κατοίκων αὐτοῦ τοῦ τόσο τέλεια ὀργανωμένου κράτους.

Κοιμήσου,κοιμήσου ἥσυχα καλοθρεμμένε καί ἀποχαυνωμένε κόσμε τῆς μεγάλης Γερμανίας καί ἐσεῖς οἱ ἄλλοι τῆς ὑπόλοιπης Εὐρώπης,ὅλοι οἱ "καλῶς σκεπτόμενοι", κοιμηθεῖτε γαλήνιοι ὅπως οἱ πεθαμένοι! Ἡ κραυγή μου δέν μπορεῖ νά σᾶς ξυπνήσει.....
Δέν ξυπνᾶνε ποτέ οἱ κάτοικοι ἑνός νεκροταφείου.

Οἱ μόνοι πού θά ἀγανακτήσουν καί θά ἐξεγερθοῦν,τό ξέρω καλά, θά εἶναι ἐκεῖνοι πού χύνουν τόν ἱδρώτα τους ὁλημερίς ,ἐκεῖνοι πού τούς ἐξουθενώνετε τό σῶμα γιά νά τούς"σκοτώσετε"τό μυαλό,ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ μετανάστες,τοῦρκοι,σπανιόλοι,ἕλληνες,ἄραβες καί ὅλοι οἱ ἄλλοι,οἱ καταπιεσμένοι καί οἱ προδομένοι ὅλης τῆς Εὐρώπης καί μαζί μ'αὐτούς οἱ γυναῖκες,ὅλες οἱ γυναῖκες πού ἔνιωσαν τήν καταπίεσή τους,ταπεινωμένες καί ἐκμεταλλευμένες,ὅλες μαζί αὐτές θά καταλάβουν πολύ καλά γιατί μέκρατᾶτε κλεισμένη ἐδῶ μέσα καί ἀκόμα καλύτερα γιατί τό Κράτος ἀποφάσισε νά μέ δολοφονήσει, σάν μάγισσα τοῦ Μεσαίωνα.
Καί θά σᾶς πείσουν βέβαια,εἶμαι κιόλας σίγουρη,ὅτι ἀκόμα καί σήμερα ὑπάρχουν πάντα "μάγισσες"γιά τήν ἐξουσία.
Καί οἱ μάγισσες πρέπει νά στέκονται πάντα μπροστά στούς ἀργαλειούς,στίς μηχανές, στίς πρέσσες,στίς γραμμές παραγωγῆς,μέσα στό θόρυβο,στό σαματά,στά οὐρλιαχτά.....πλάφ...τριτριτρί.....βλάμ.....χλάτς!
Πρέσσα! Φλάτς.... Τό σφυρί.Μπλάμμ! Τό τρυπάνι. φρουφρουφρου......ὁ κινητήρας....τά καζάνια.....

Τί ὡραῖος πού εἶναι ὁ θόρυβος,ὁ σαματάς, τό πανδαιμόνιο!
Ἄ! ὅλα αὐτά τά ἐπινοήσατε μόνοι σας,ἐσεῖς ἀφεντικά, γιά δικό σας ὄφελος....καί ἐγώ, ἐγώ ἐπωφελοῦμαι ἀπ'αὐτά. Φτάνει πιά μέ τή σιωπή! Θά φτιάξω πάλι θορύβους: Πρέσσα:Φλάτς.....τό σφυρί: μπλάμ...μπλάμ...τό τρυπάνι:φρουφρου.. τά καζάνια:πλόc..πλάς..πλός...τό ἀέριο.βγαίνει-ἀέριο! ἐμετός:ἀηδία !
Ἡ ἁλυσίδα παραγωγῆς συνεχίζει μέ ρυθμό, δέν ὑπάρχει πιά χρόνος, μονάχα ρυθμός,πλάφ,πλός, σμπλάμ,μπένγκ,τράμπ,πούνγκ,σνάφ...φρφρ......

Φτάνει, φτάνει πιά!
Σταματεῖστε τίς μηχανές,σωπάστε......τί ὑπέροχο πράγμα ἡ σιωπή, σᾶς εὐχαριστῶ, σᾶς εὐχαριστῶ δεσμοφύλακες πού μοῦ χαρίσατε αὐτή τήν ἀπίστευτη καί τόσο σπάνια εὐχαρίστηση τῆς σιωπῆς....τοῦ ἀπόλυτου....ὤ! πόσο τό ἀπολαμβάνω πόσο τό εὐχαριστιέμαι,μέ ὅλες μου τίς αἰσθήσεις μαζί.....ἀκοῦστε πόσο γλυκό εἶναι, λές καί βρίσκομαι....στόν Παράδεισο.....

Δεσμοφύλακες,δικαστές,πολιτικάντιδες, σᾶς ἔχω ὅλους γραμμένους....δέν θά κατορθώσετε ποτέ νά μέ βγάλετε τρελλή ἀπό 'δῶ μέσα, θά πρέπει νά μέ δολοφονήσετε ὅσο εἶμαι ἀπόλυτα ὑγιής,μέ πλήρη διαύγεια στό μυαλό μου,στό πνεῦμα μου..... καί ὅλοι θά καταλάβουν, θά ξέρουν μέ σιγουριά ὅτι ἐσεῖς εἶστε οἱ δολοφόνοι, μιά κυβέρνηση, ἕνα Κράτος δολοφόνων!

Σᾶς βλέπω κιόλας νά τρέχετε νά κρύψετε τό πτῶμα μου, νά ἐμποδίζετε τήν εἴσοδο στούς δικηγόρους μου....Ὄχι, τήν Οὔλρικε Μάϊνχοφ δέν μπορεῖτε νά τή δεῖτε.....Ναί, ναί,κρεμάστηκε Ὄχι,ὄχι δέν μπορεῖτε νά παρευρεθεῖτε στήναὐτοψία. Κανένας. Μονάχα οἱ ἐμπειρογνώμονεςτοῦ Κράτους,πού ἔχουν ἤδη βγάλει τό πόρισμα.....
Ἡ Μάϊνχοφ κρεμάστηκε.
Μά, δέν ὑπάρχουν σημάδια στραγγαλισμοῦ στό λαιμό.....οὔτε κυανωτικό χρῶμα.....ἀντίθετα, ὑπάρχουν μελανιές ἀπό κακώσεις σ'ὁλόκληρο τό σῶμα! Κάνετε πέρα, προχωρεῖστε, μήν κυττάζετε! Ἀπαγορεύεται νά τραβᾶτε φωτογραφίες,ἀπαγορεύεται ἡ ξεχωριστή ἰατροδικαστική ἔκθεση, ἀπαγορεύεται νά ἐξεταστεῖ τό πτῶμα μου!

Α Π Α Γ Ο Ρ Ε Υ Ε Τ Α Ι ! Ἀπαγορεύεται νά σκέφτεστε, νά φαντάζεστε, νά μιλᾶτε, νά γράφετε, ἀπαγορεύεται, ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΑΠΑΓΟΡΕΥΟΝΤΑΙ !

Ναί, ἀπαγορεύονται τά πάντα! Ἀλλά δέν θἄμπορέσετε ν'ἀπαγορεύσετε ποτέ νά καγχάσουν μπροστά στά ἠλίθια μοῦτρα σας γιά τήν τόσο μεγάλη σας βλακεία, τήν κλασσική βλακεία πού ἔχει ὁ κάθε δολοφόνος!

Βαρύς σάν ἕνα βουνό εἶναι ὁ θάνατος......δεκάδες ἑκατομμύρια χέρια γυναικῶν ἔχουν ὀρθώσει αὐτό τό τεράστιο βουνό καί τώρα, τώρα θά τό γκρεμίσουν μόνες τους μέ ἕνα ἀνατριχιαστικό γέλιο !

τρομοκρατια και αντισταση

Μέ τή νέα χρονιά, ἀνοίγεται καί μιά νέα περίοδος τρομοκρατίας, πιό ἔντονη καί μαζική, πού ἀπευθύνεται σέ ὅλο καί πιό πλατύ κόσμο, ξαπλώνεται πιά ἔξω ἀπ'τό κέντρο πρός τήν περιφέρεια, ἀλλά καί πού συναντάει ὅλο καί πιό πλατειά καί μαζική ἀντίσταση. Ἔτσι, ἡ παρουσία τῶν ΜΑΤ καί οἱ ἐπιθέσεις τους εἶναι καθημερινό σχεδόν φαινόμενο, στίς πιό μακρινές γειτονιές καί χωριά καί γιά τίς πιό ἀπίθανες ἀφορμές. Ἡ παραμικρή διαμαρτυρία π.χ. γιά πάρκα ἤ γιά χαβούζες, γιά τ'ἀρχαῖα ἤ γιά τά καλλιστεῖα, ἀντιμετωπίζονται μέ ξυλοδαρμούς καί συλλήψεις. Οἱ ἔρευνες γιά "ὅπλα καί ἐκρηκτικά" μέ βάση ἕναν κατάλογο τῶν γνωστῶν 10-15 "γνωστῶν ὑπόπτων" ἔγιναν πιά ρουτίνα, δέν περνᾶνε οὔτε στά ψιλά τῶν ἐφημερίδων, καί μάλιστα ἡ τεχνική τους βελτιώθηκε: Ἔρευνες στίς 2 τό πρωί καί συλλήψεις γιά δῆθεν αὐτόφωρα, ἔρευνες σέ ὧρες πού ὁ κόσμος λείπει ἀπ'τό σπίτι του καί ἄρα μάζεμα ἀπό κεῖ ὅλων τῶν στοιχείων πού εἶναι ἀπαραίτητα γιά ἕνα πλῆρες φακέλωμα (ὅπως π.χ. φωτογραφίες τῆς ...παιδικῆς ἡλικίας τοῦ "ὑπόπτου", προσωπικά γράμματα, ποιήματα κ.ἄ.) ἤ καί πέρα ἀπ' αὐτό καί χρημάτων(ἐκτός φακέλλου, ἀνεπίσημα).

Στά δικαστήρια πιά οἱ ποινές μοιράζονται σέ χρόνια, ὁ ἀριθμός τῶν πολιτικῶν κρατούμενων ὅλο καί μεγαλώνει.

Ὅμως, παρ'ὅλα αὐτά, ὁ λαός ἀντιστέκεται. Πιά, ἀγροτική συγκέντρωση σημαίνει καί σύγκρουση μέ τήν ἀστυνομία, πιά στό χωριό καί στή γειτονιά ὁ κόσμος κατεβαίνει στό δρόμο γιά τά αἰτήματά του καί συγκρούεται, μαθαίνει καθημερινά πώς ἡ τρομοκρατία χτυπιέται μονάχα μέ ἀντίσταση.

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΥΣ ΑΓΡΟΤΕΣ

■ 16/1 Γενική ἀπεργία στά Σπάτα γιά τό ἀεροδρόμιο. Τά ΜΑΤ σέ θέση μάχης. Συλλαμβάνεται καί κλείνεται στίς φυλακές, χωρίς κανένα στοιχεῖο σέ βάρος του ὁ Ι.Σούντρης, γιά κροτίδα πού σκάει ἔξω ἀπό τό σπίτι νεοδημοκράτη πολιτευτή.

■ 7/2 20 συλλήψεις ἀγροτῶν στήν Κρήτη γιά τήν παναγροτική ἀπεργία.

■ 10/2 Ἀπαγορεύονται σ'ὁλόκληρη τή Θεσσαλία οἱ συγκεντρώσεις ἀγροτῶν.

■ 12/2 "Πολιορκημένη" πόλη θυμίζει ἡ Λάρισσα ἀπό ΜΑΤ καί αὖρες σέ θέση μάχης. Φασιστικές προκλήσεις στόν Ἀλμυρό.

■ 12/2 Μετά τήν παναγροτική ἀπεργία, στά Χανιά ἡ χωροφυλακη τρομοκρατεῖ τούς ἀγρότες, περιφερόμενη ἀπό σπίτι σέ σπίτι καί ζητώντας τά ὀνόματα τῶν διαδηλωτῶν.

■ 22/3 Στά Σπάτα, οἱ κάτοικοι συγκρούονται μέ τή χωροφυλακή πού προστατεύει τό συνεργεῖο καταμέτρησης καί τούς διώχνει. Τραυματίζονται πολλά ἄτομα, καί ἕνας πού συλλαμβάνεται καταδικάζεται ἀπ'τό αὐτόφωρο (μέ στημένη κατηγορία ἐκ τῶν ὑστέρων) σέ 18 μῆνες καί κλείνεται στή φυλακή.

■ 23/3 Ἐπίθεση τῶν ΜΑΤ ἐνάντια στούς κατοίκους τοῦ Γαλατᾶ πού διαμαρτύρονταν γιά τήν ἵδρυση ἐργοστάσιου Πετροχημικῶν. Τό χωριό καταλαμβάνεται, γίνονται πολλές συλλήψεις.

■ 1/4 Στό Κιλελέρ γίνεται παναγροτική συγκέντρωση, μέχιλιάδες ἀγρότες ἀπ' ὅλη τήν Ἑλλάδα.

■ 2/4 7 ἀγρότες καταδικάζονται ἀπό 1-14 μῆνες στήν Καρδίτσα, γιά τή συμμετοχή τους στό πανθεσσαλικό συλλαλητήριο τῆς 29 Νοέμβρη '78

■ 13/4 Στά Σπάτα οἱ κάτοικοι διώχνουν τό γεωτρύπανα-τά ΜΑΤ ἐπιτίθενται. Γίνονται 4 συλλήψεις- ἀπαγορεύεται κάθε συγκέντρωση.

■ 24/4 Τά ΜΑΤ σταματᾶνε μέ μπουλντόζες 900 καπνοπαραγωγούς πού πήγαιναν πορεία πρός τό Ναύπλιο.

■ 27/4 Ἄγρια μάχη καπνοπαραγωγῶν καί ΜΑΤ στά Γιαννιτσά, δεκάδες τραυματίες, 18 συλλήψεις. Ὁ εἰσαγγελέας κάνει ἔφεση ἐνάντια στήν ἀθώωσή τους

■ 16/5 12 ἀγρότες καταδικάζονται σέ 30 μέρες φυλάκιση γιά τά ἐπεισόδια στή Χαραυγή Κοζάνης.

ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΣΕ ΔΡΑΣΗ

• I5/2 Χαφιέδες καί άφφαλίτες, μετά άπό προκλητική παρακολούθηση σέ μέλη τῆς έπιτροπῆς Σερίφη, βγάζουν περίστροφα καί άπειλοῦν-όμως γρήγορα τό βάζουν στά πόδια.

....

24/2 'Επίθεση τῶν ΜΑΤ ἔξω άπ'τή Νομική ένάντια σέ φοιτητές πού ξεκινοῦσαν πορεία.

....

• 3/3 Μεγάλες συγκρούσεις μέ τά ΜΑΤ καί τούς φορτηγατζῆδες ἔξω άπ'τήν 'Αθήνα, στήν έθνική όδό πού ήταν μπλοκαρισμένη άπό τά φορτηγά. 4 Πού συλαμβάνονται, καταδικάζονταισέ I4 μῆνες καί κλείνονται στήφυλακή.

....

• 22/3 Σέ συγκέντρωση στό Σπόρτιγκ γιά συμπαράσταση σέ Σ. καί Φ Κυρίτση, καί μετά άπό συγκρούσεις μέ τήν άστυνομία, συλλαμβάνονται πάνω άπό IOO ἄτομα. Στό αύτόφωρο παραπέμπονται οί Γιόκαρης, Μανέλλης καί Βεργιανάκκης πού χωρίς κανένα στοιχεῖο έναντίον τους(καί παρά τήν άντίθετηπρόταση τοῦ είσαγγελέα) καταδικάζονται σέ 2,5 χρόνια καί κλείνονται στή φυλακή.

....

• 25/3 ΜΑΤ καί τραμποῦκοι χτυπᾶνε τόν κόσμο στήν παρέλαση, σέ II δήμους.Δεκάδες τραυματίες, γίνονται πολλές συλλήψεις καί πάνω άπό 20 ἄτομα παραπέμπονται σέ δίκη μέ ποινές άπό 2-I6 μῆνες.

....

• 9/4 'Επιδρομή τῶν ΜΑΤ στό "Αχ-βαχ" καί "ίπποπόταμο",γίνονται 200 συλλήψεις.

....

'Αφίσσα πού κυκλοφόρησε στή Θεσσαλονίκη

Ο ΛΑΟΣ ΠΑΙΡΝΕΙ ΤΟ ΛΟΓΟ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ

Αγία Βαρβάρα
Φωτιές, οδοφράγματα και μάχη με τα ΜΑΤ

12 χρόνια σε 5 για τα επεισόδια στην Πατησίων

γιαννιτσα

αγρινιο

11 χρόνια φυλακή στους 4 της Πρωτομαγιάς

αγια βαρβαρα

12 χρόνια σε 5 για τα επεισόδια της Αγ. Βαρβάρας

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ
ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

ομαδα για μια ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ

• I/5 'Επεισόδια στό γιορτασμό τῆς Πρωτομαγιᾶς. 'Απόπειρα δολοφονίας τοῦ σπουδαστῆ Γ. Γρηγορόπουλου, συλλήψεις , ξυλοδαρμοί πολιτῶν, 4 καταδίκες φοιτητῶν (Τσολάκος,Σπυρόπουλος, Μπουγέλης,Δεδούσης)χωρίς κανένα άπολύτως στοιχεῖο σέ ποινές I-3,5 χρόνια φυλακή

....

• 6/5 Χωροφύλακες έπιτίθενται καί άρπάζουν στήν 'Αγ.Βαρβάρα τόν άπεργό πείνας,μαθητή Ν.Μπουντούκη,μαζί μέ τούς συμπαραστάτες του πού 5 άπ'αύτούς καταδικάζονται σέ ποινέε 2-2,5 χρόνια καί κλείνονται στίς φυλακές.

....

• 6/5 'Ο λαός τῆς 'Αγ, Βαρβάρας άντιστέκεται στίς έπιθέσεις τῶν μπάτσων μέ πέτρες,φωτιές καί όδοφράγματα. 2I ἄτομα όδηγοῦνται στό αύτόφωροκαί 5 άπ'αύτούς καταδικάζονταισέ ποινές μέχρι I8 μῆνες καί κλείνονται στίς φυλακές.

....

• I4/5 Τά ΜΑΤ διαλύουν συγκέντρωση διαμαρτυρίας ἔξω άπό τό Χίλτον ένάντια στά καλλιστεῖα.

ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΕΙΣ
ΔΙΚΕΣ
ΚΑΤΑΔΙΚΕΣ

● 8/Ι Στήν Πάτρα συλλαμβάνονται 5 φοιτητές πού έγραφαν "άναρχικά" συνθήματα. Άπ' τό αύτόφωρο καταδικάζονται σέ φυλάκιση 9-10 μήνες.

● 13/Ι Ούτε ή τρομοκρατία, ούτε ή βροχή σταματάνε στάΤρίκαλα τό συλλαλητήριο ένάντια στή μετάθεση τοῦ καθηγητή Πρεκατέ.

● 20/Ι Σέ 35 μέρες φυλάκιση καταδικάζονται στήν Πάτρα οί 4 φοιτητές πού είχαν συλληφτεῖ στίς 13 τοῦ Νοέμβρη γιά συμμετοχή στήν κινητοποίηση τῶν ΚΑΤΕΕ.

● 10/2 Σέ 4 μῆνες φυλάκιση, καταδικάζονται οί 7 φοιτητές τῆς νομικῆς Θράκης γιά συκοφαντική δυσφήμιση μέ τόν 815

● 13/2 Άθωώνονται μέ βούλευμα οί άστυνομικοί γιά τά έπεισόδια σέ βάρος τοῦ Στ.Παναγούλη στίς 17-11-76

● 27/2 5-7 μῆνες καί συνολικό πρόστιμο 100.000 σέ 5 κάτοικους τοῦ Περάματος γιά "αύθαίρετα" σέ οίκόπεδα τοῦ ΟΔΕΠ

● 23/3 Μετά άπό έπεισόδια στήν Πατησίων μέ διαδηλωτέςκι άστυνομία,3 νέοι καταδικάζονται άπ' τό αύτόφωρο σέ 10 μήνες-2,5 χρόνια μέ μόνα στοιχεῖα τά μακρυά μαλλιά καί τό ντύσιμό τους.

● 2/4 τρεῖς άσφαλίτες χωροφύλακες στή Θεσ/νίκη, άθωώνονται γιά βασανισμούς πολιτῶν στή δικτατορία.

● 14/4 "Εξη κάτοικοι στόΦοίνικα (Θεσ/νίκη) καταδικάζονται σέ 5-7 μῆνες φυλάκιση για τί είχαν στήσει όδόφραγμα σέ έπικίνδυνο δρόμο μετά άπό συνεχῆ άτυχήματα.

Η ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΔΙΚΩΝ

Τόν τελευταῖο καιρό βλέπουμε νά γίνονται μιά σειρά άπό πολιτικές δίκες μέ πανομοιότυπα βασικά χαρακτηριστικά γνωρίσματα.

Κοινά στοιχεῖα όλων αύτῶν εἶναι, ή άπαράδεκτη διαδικασία, οί συνεχεῖς άντιφάσεις, τῶν μαρτύρων κατηγορίας, οί συντριπτικά βαρειές ποινέςχωρίς άποδεικτικά στοιχεῖα καί τελικά τό κλείσιμο στίς φυλακές μιᾶς σειρᾶς άγωνιστῶν.

Μέ λίγα λόγια εἶναι δίκες όπου ή "Δικαιοσύνη", άφτιασίδωτη πιά δείχνει τό πραγματικό ταξικό της πρόσωπο,μή τηρώντας τόν έλάχιστο σεβασμό, στά στοιχειώδη δημοκρατικάδικαιώματα.

Σάν τέτοιες δίκες θά μπορούσαμε ν'άναφέρουμε τήν δίκη τοῦ Σκανδάλη, τῶν Φίλιππα καί Σοφίας Κυρίτση, τίς δίκες τῶν άγωνιστῶν πού πιάστηκαν μετά τήν έκδήλωση συμπαράστασης στούς Κυρίτσηδεςστό Σπόρτιγκ, τήν δίκη τῆς Πρωτομαγιᾶς, τίς δίκες τῆς Άγίας Βαρβάρας.

Τό πιό σημαντικό στοιχεῖο όμως πού διαπερνᾶ όλες αύτές τίς δίκες εἶναι ή προσπάθεια άπομόνωσης καί περιορισμοῦ, τῆς κάθε "άξιόποινης" πράξης στίς γραμμές ένός άρθρου τοῦ Π.Κ. άποστερημένης έτσι άπό τό πλαίσιο καί τίς συνθῆκες, πού αύτή έγινε, μέ λίγα λόγια τήν ποινικοποίηση τῆς πολιτικῆς πράξης.

"Ετσι, οί άγωνιστές τῆς Άγίας Βαρβάρας δικάζονται γιά "παρακώλυση συγκοινωνιῶν","έξύβριση άρχῆς" καί όλόκληρη ή διαδικασία περιορίζεταιστό άν παρακώλησαν ή δέν παρακώλησαν τήν συγκοινωνία, άν έβρισαν ή δέν έβρισαν.

Καί κανείς δέν μιλᾶ γιά αύτό πού πραγματικά έγινεστή Άγία Βαρβάρα. Γιά τό ξεσήκωμα μιᾶς όλόκληρης γειτονιᾶς, γιά τήν σύγκρουση τοῦ κόσμου μέ τά ΜΑΤ γιά τήν άντιστασή του στήν κρατική τρομοκρατία γιά τά όδοφράγματα πού έστησε, γιά τίς μολότωφ.

"Ετσι πουθενά δέν φαίνεται ξεκάθαρα ότι τό κράτος δέν "δικάζει" γιά παρακώληση ή έξύβριση άλλά γιά νά χτυπήσει τό λαϊκό κίνημα, τήν άντίσταση στήν κρατική τρομοκρατία, τήν άρνηση ύποταγῆς στά άφεντικά καί στήν άπάνθρωπη κοινωνία τους.

Μέ τήν ποινικοποίηση τῶν ύποθέσεων αύτῶν βέβαια τόκράτος προσπαθεῖ διά μέσου τῆς δικαστικῆς έξουσίας νά έμφανιστεῖ σάν "ούδέτερος",άντικειμενικός κριτής".

Δέν έκφράζει πλέον τή τάξη τῶν άφεντικῶν άλλά φροντίζει γιά "τή προστασία τῆςκοινωνίας γενικῶς".

Κι'έτσι έχουμε μιά πολύ καλοστημένη παράσταση. Άπ'τή μιά μεριά οί δικαστές," κριτές τοῦ δίκαιου καί τοῦ άδικου""άμερόληπτοι". Κουκουβάγιες στημένες πάνω στήν έδρα τους ένδιαφέρονται κι ύπηρετοῦν "τήν ύψηλή ίδέα τῆς δικαιοσύνης". Δέν έχουν νά κάνουν μέ τάξεις, άφεντικά,τρομοκρατία. Πέρα καί πάνω άπό όλα αύτά !!!!

"Εχουν νά κάνουν όμως μέ στημένες δίκες, μέ ψευδομάρτυρες γιά μάρτυρες κατηγορία μέ ποινές 9 καί 5 χρόνων γιά μερικά άδεια μπουκάλια καί στουπιά, μέ ποινές καί τυπικά παράνομες (όπως στήν δίκη τῆς Άγίας Βαρβάρας,πού μπῆκε ποινή άνώτερη άπ'αύτή πού προέβλεπε ό νόμος, δικαιολογούμενη έκ τῶν ύστέρων μέ δικονομικά τερτίπια), μέ τό νά κλείνουν στίς φυλακές νεολαίους 17,18,19 χρονῶν χωρίς κανένα άποδεικτικό στοιχεῖο.

Πάρα πέρα, όλη αύτή ή προσπάθεια ποινικοποίησης τῆςπολιτικῆς δίκης βοηθιέται καί άπό τή στάση τῶν δικηγόρων τῆς ύπεράσπισης. Βέβαια δέν θά κάνουμε έδῶ κοινωνιολογική άνάλυση τῆς παρασιτικῆςφύσης τοῦ έπαγγέλματος δικηγόρων.

Βλέπουμε όμως ξεκάθαρατήν άδυναμία τους, στό βαθμό πού δέν ύπάρχει ένα άναπτυγμένο λαϊκό κίνημα νά πᾶν τά πράγ-

ματα παραπέρα, νά δώσουν τήν πραγματική διάσταση τῆς πολιτικῆς δίκης.

Κι'ἔτσι συμπληρώνουν τό σκηνικό, ἀγωνιζόμενοι κι'αὐτοί ἀπ'τήν πλευρά τους ν'ἀποδείξουν τήν "ἀθωότητα"τοῦ"κατηγορούμενου", ἐξουδετερώνοντας πολλές φορές κάθε του διάθεση γιά πολιτικοποίηση τῆς δίκης μέ τίς συμβουλές τους.
Κι'οἱ "κατηγορούμενοι" εἴτε γιατί σέρνονται ξαφνικά στά δικαστήρια ἀντιμετωπίζοντας βαρύτατες ποινές,μή προλαβαίνοντας νά συνειδητοποιήσουν τί ἀκριβῶς συμβαίνει,εἴτε γιατί τελικά ἀκοῦν τούς δικηγόρους τους, πέφτουν στή λούμπα πού τόσο προσεχτικά ἔχει στήσει ἡ ἐξουσία.

Βέβαια ὑπάρχει κι'ἀντίληψη, ὅτι στά ἀστικά δικαστήρια δέν κάνουμε τόν ἥρωα.Δέν ὑπερασπιζόμαστε τίς πολιτικές μας θέσεις, καί δέν θάμαστε ἐμεῖς πού θά ξεσκεπάσουμε τήν ταξική φύση τῆς δικαιοσύνης. Μόνο νά κοιτάξουμενά τήν σκαπουλάρουμε κι'ἄς τούς ἄλλους νά λένε. Ἔξω ἀπό τό χορό πολλά τραγούδια λένε. Ἡ ἀντίληψη αὐτή ὅμως φαίνεται νά ξεχνᾶ ὅτι τό κράτος ἄσχετα μέ τό τί θέλει νά περάσει στόν κόσμο ξέρει πολύ καλά ποιούς καί γιατί δικάζει, οἱ μόνοι πού φαίνεται νά τό λησμονοῦν εἶναι αὐτοί.

"Ας δοῦμε ὅμως καί στήν πράξη τί γίνεται. Πόσοι ἀθωώθηκαν κάνοντας τόν ἄσχετο.Πόσοι ἀπ'αὐτούς "πού πέρναγαν τυχαία ἀπ'ἐκεῖ πηγαίνοντας στήν δουλιά τους", "πόσοι φιλήσυχοι κι'ειρηνικοί πολίτες πού συνεχῶς ἀποδοκιμάζουν,ἀποκυρήσουν,...", πού "δέν ξέρουν δέν εἶδαν τίποτε" ἀθωώθηκαν καί σήμερα βρίσκονται ἔξω ἀπ'τίς φυλακές ;
Ἀντίθετα βλέπει κανείς, νά καταδικάζονται μέ στημένες κατηγορίες νεολαῖοι γιατί εἶχαν μακρυά μαλλιά, γένεια καί γιατί εἶχαν τήν ἀνυσηχία στά μάτια τους ὅπως καταθέτουν οἱ μάρτυρες κατηγορίας (δίκη μετά τό Σπόρτιγκ) νά καταδικάζονται φοιτητές, γιατί ἀντί ν'ἀσχολοῦνται μόνο μέ τά μαθήματά τους κατέβηκαν στήν Πρωτομαγιά (δίκη Πρωτομαγιᾶς) καί στήν ἴδια δίκη ὁ Εἰσαγγελέας νά προτεί νει ἀθώωση γιά τόν Τσολάκο, καί τόν Δεδούση καί νά καταδικάζονται χωρίς κανένα μάρτυρα σέ 39 καί 18 μῆνες ἀντίστοιχα.

Ὁ μόνος δρόμος λοιπόνγιά νά ξεσκεπάσουμε αὐτές τίς σκευωρίες, νά διαλύσουμε τά καλοστημένα αὐτά θέατρα εἶναι ν'ἀποδείξουμε γιατί ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ μᾶς σέρνουν στά δικαστήρια καί τί ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ θέλει νά χτυπήσει τό κράτος μέ αὐτές τίς δίκες. Νά ἐμποδίσουμε τήν προσπάθειά τουςγιά ποινικοποίηση τῆς πολιτικῆς δίκης πού σημαίνει, δέν ὑπάρχουν πολιτικές δίκες, δέν ὑπάρχουν πολιτικοί κρατούμενοι.
Κι'αὐτό τό πράγμα. Κι' ἀκόμη ὁ μόνος δρόμος γιά νά βοηθήσουμε στήν ἀθώωσή μας εἶναι νά ἐμποδιστεῖ αὐτή ἀκριβῶς ἡ ποινικοποίηση τῆς πολιτικῆς πράξης καί νά φανεῖ ξεκάθαρο ὅτι τό κράτος δέν τιμωρεῖ ἐνόχους καί ἀπαλλάσσει ἀθώους, ἀλλά θέλει νά ποινικοποιήσει κάθε μορφή κοινωνικῆς ἀμφισβήτησης καί κάθε ἐνέργειας πού στρέφεται ἐνάντια στά ἀφεντικά καί στήν κυριαρχία τους.

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ

Οἱ φυλακές τῆς Νέας Δημοκρατίας ὅλο καί περισσότερο γεμίζουν ἀπό ἀγωνιστές κρατούμενους. Σήμερα βρίσκονται φυλακισμένοι οἱ :
- Φίλ. Κυρίτσης (9 χρόνια μέ τόν νόμο 495/76 ἄρθρο 13 περί ἐκρηκτικῶν)
- Σοφία Κυρίτση (5 χρόνια μέ τίς ἴδιες κατηγορίες)
- Γιάννης Σκανδάλης (5 χρόνια μέ τόν τρομοκρατικό 774/78)
- Ἀλ. Μανέλης (3,5 χρόνια)
- Βεργιανάκης (3,5 χρόνια)
- Γιόκαρης (3,5 χρόνια). Καί οἱ τρεῖς ἔχουν πιαστεῖ μετά τά γεγονότα στό Σπόρτιγκ.
- Π. Τσολάκος (4 χρόνια)
- Ι. Μπουγέλης (3,5 χρόνια)
- Π. Σπυρόπουλος (4,5 χρόνια)
- Γ. Δεδούσης (18 μῆνες). Οἱ τέσσερεις παραπάνω ἔχουν συλληφθεῖ μετά τά γεγονότατῆς Πρωτομαγιᾶς.

Ἐπίσης ἔχουν προφυλακιστεῖ:
- Κυριάκος Βασιλειάδης
- Κυριάκος Μοίρας
- Ἐλευθέριος Σαρτζετάκης
- Χρῆστος Πανταζῆς,οἱ ὁποῖοι παραπέμπονται μέ τόν 774/78

Φυλακισμένοι ἀκόμη εἶναι 10 ἀγωνιστές ἀπό τά γεγονότα τῆς Ἁγίας Βαρβάρας.

Αὐτό τόν μῆνα θά γίνουν ἐφέσεις γιά τούς περισσότερους ἀγωνιστές κρατούμενους. Ἡ συμπαράσταση ἐν ὄψει τῶν δικῶν ἔχει ἀρχίσει ἀπό καιρό. Ἤδη στίς 20 Ἰούνη ἔγινε συγκέντρωση - συζήτηση γιά τούς ἀγωνιστές κρατούμενους στήν Νομική, ἀπό πρωτοβουλία ἐπιτροπῆς φοιτητῶν. Ἐπίσης στίς 27 Ἰούνη θά γίνει συγκέντρωση συμπαράστασης στό θέατρο ΑΚΡΟΠΟΛ μέ πρωτοβουλία τῆς ἐπιτροπῆς ἀγωνιστικῆς ἀλληλεγγύης. Ἡ καμπάνια συμπαράστασης συνεχίζεται μέ προκηρύξεις ἀφίσσες καί μάζεμα ὑπογραφῶν καί ψηφισμάτων μέ σκοπό νά γίνει ὅσο πιό πλατιάγνωστό τό κύμα καταστολῆς καί τό θέμα τῶν πολιτικῶν κρατούμενων, γιά νά ὑπάρξει συμπαράσταση σέ κάθε ἀγωνιστή πού διώκεται.

ΝΑ ΛΕΥΤΕΡΩΘΟΥΝ ΟΙ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΙ

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΗ ΚΡΑΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΡΕΥΝΕΣ ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ

■ 2/Ι "Ερευνα σέ στέλεχος τοῦ ΠΑΣΟΚ στό Μεσολλόγγι γιά "ὅπλα καί ἐκρηκτικά".

....

■ Ι/2 Μέ ἀφορμή τήν ἐκτέλεση τοῦ Μπάμπαλη, γίνονται μπλόκα στούς δρόμους, ἔρευνες σέ σπίτια τή νύχτα, πάνω ἀπό Ι00 ἄτομα ὁδηγοῦνται στά τμήματα, Ι0 ἄτομα κρατοῦνται στήν ἀσφάλεια σέ πλήρη ἀπομόνωση (σάν "μάρτυρες") γιά πάνω ἀπό 40ῶρες.

....

■ 4/4 ἔρευνες σέ μέλη τοῦ ΠΑΣΟΚ καί ἄλλων πολιτῶν στήν περιοχή Αγ. Σώστη γιά "ὅπλα, καί ἐκρηκτικά".

....

■ 20/4 Μετά ἀπό βόμβα στόν ΣΕΒ καί σέ φασιστικό βιβλιοπωλεῖο, νέο κῦμα ἀπό ἔρευνες γιά "ὅπλα καί ἐκρηκτικά" στούς "γνωστούς ὕποπτους".

....

■ Ι4/5 "Ερευνες καί πάλι στά σπίτια τῶν "ὑποπτων" γιά τήν ἔκρηξη βόμβας στό Πρωτοδικεῖο

....

■ Ι8/5 Σύλληψη 6 "τρομοκρατῶν", προφυλάκισή τους καί παραπομπή τους γιά "ὅπλα καί ἐκρηκτικά" (δηλ. μαντήλια, σελοτέηπ καί μαρκαδόρους)

....

■ 28/5 "Ερευνες σέ σπίτια, "συστάσεις" καί πολλές συλλήψεις μέ ἀφορμή τήν ὑπογραφή γιά τήν ΕΟΚ.

....

"ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΗ" - - ΕΞΟΝΤΩΣΗ

■ 5/Ι 'Απόπειρα αὐτοκτονίας ἀπό 6 παιδιά στό ἀναμορφωτήριο Κορυδαλλοῦ, πίνοντας ἀπο ρυπαντικό. Προηγουμένως εἶχαν διαμαρτυρηθεῖ γιά τίς συνθήκες διαβίωσης καί φαγητοῦ. Πρίν ἀπό καιρό 2 ἀπ'αὐτούς εἶχανε ξανακάνει ἀπόπειρα.

....

■ 4/5 Καταγγέλλονται στήν Βουλή ἄγριοι ξυλοδαρμοί στά ἀναμορφωτήρια.

....

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΟΝΤΑΙ ΣΤΙΣ

18 Ιουνη 11 αγωνιστες στη Πατρα

29 Ιουνη 3 αγωνιστες στην Αθηνα (γεγονοτα Σπορτιγκ)

12 Ιουλη 5 αγωνιστες στην Πατρα

26 Ιουλη 4 αγωνιστες στην Αθηνα (γεγονοτα πρωτομαγιας)

ΝΑ ΑΝΤΙΣΤΑΘΟΥΜΕ ΣΤΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ - ΣΥΖΗΤΗΣΗ
στις 20 Ιουνη Τεταρτη 6 μ.μ.
ΣΤΗ ΝΟΜΙΚΗ - ΣΙΝΑ

ΟΜΑΔΑ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

ΛΕΥΤΕΡΙΑ στους ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

ΟΛΟΙ στη συγκεντρωση συμπαραστασης στις 27 ιουνη
στις 7μ.μ. ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟ
ΑΚΡΟΠΟΛ
ΘΑ ΠΡΟΒΛΗΘΕΙ ΤΑΙΝΙΑ απο τα ΓΕΓΟΝΟΤΑ 25 ΜΑΗ

επιτροπη αγωνιστικης αλληλεγγυης

επιτροπη αγωνιστικης αλληλεγγυης

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ ΣΤΙΣ 27 ΙΟΥΝΗ στις 7μ.μ. στο θεατρο ΑΚΡΟΠΟΛ θα προβληθει ταινια απο τα γεγονοτα 25 μαη

Στίς 29 Μάη δικάζονται στό 'Εφετεῖο οἱ ἀγωνιστές Μανέλλης, Γιόκαρης καί Βεργιαννάκης, πού εἶχαν καταδικαστεῖ στήν πρώτη δίκη σέ ὀυόμιση χρόνια φυλακή ὁ καθένας καί πού βρίσκονται ἀπό τίς 3Ι Μάρτη στίς φυλακές.

'Ο λόγος τῆς καταδίκης τους σ'αὐτές τίς ποινές εἶναι πολύ ἁπλός. Εἶναι νέοι, ἔχουν φάκελλο στήν 'Ασφάλεια καί βρισκόντουσαν μαζί μέ 5.000 κόσμο σέ μιά ἐκδήλωση συμπαράστασης σέ πολιτικούς κρατούμενους. Μετά τό τέλος τῆς συγκέντρωσης, ἐπειδή μιά ὁμάδα προσπάθησε νά διαδηλώσει, ἐπιτέθηκαν τά ΜΑΤ καί ἄρχισαν νά πιάνουν ὅποιον πετύχαιναν, ἀπ τίς χιλιάδες διαδηλωτές πού ἔφευγαν ἀπό τό Σπόρτιγκ.

Καί στή συνέχεια, ἴδιες ἐξοντωτικές ποινές ρίχτηκαν σ' ὅσους πιάστηκαν τήν Πρωτομαγιά καί στήν 'Αγία Βαρβάρα, πάντα μέ τό ἴδιο κριτήριο, τό κριτήρια ὅτι ἀμφισβητοῦν τήν σάπια ἐξουσία τῶν ἀφεντικῶν, ὅτι τολμᾶνε νά διεκδικοῦν τά δικαιώματά τους, τολμᾶν ν' ἀντιστέκονται στήν ἀστυνομία.

Τόν τελευταῖο καιρό, ὅπως βλέπουμε κάθε μέρα, ἡ ἐπίθεση τῆς κυβέρνησης στό λαϊκό κίνημα, σέ κάθε έναν πού παλεύει, ἐντείνεται διαρκῶς. 'Αγρότες, ἐργάτες, νέοι, δοκιμάζουν σ'ὅλες τίς γωνιές τῆς 'Ελλάδας τήν "εὐρωπαϊκή" δημοκρατία τοῦ βούρδουλα, τῶν ΜΑΤ, τοῦ χαφιεδισμοῦ, τοῦ φακελλώματος.

"Ομως ἐκεῖ πού ἡ ἐπίθεσή τους παίρνει τή μορφή πογκρόμ εἶναι ἐνάντια στούς νέους, νέους ἐργάτες, φοιτητές, μαθητές κύρια, πού ἡ ἀστυνομία καταδιώκει ἀσταμάτητα, τραβάει στά τμήματα γιά φύλλου πήδημα, φυλακίζει, χτυπάει.

Κι αὐτό γιατί τ'ἀφεντικά καί τό κράτος τους βλέπουνε πώς ἡ νεολαία μπαίνει μπροστά στούς ἀγῶνες, δέν ἀποδέχεται τήν κοινωνία τους, διεκδικεῖ πιό ἔντονα τά δικαιώματά της. Βλέπουνε πώς ἡ νεολαία δέν ἀποδέχεται ἀδιαμαρτύρητα τή σφαγή στό Λύκειο, τόν ἀποκλεισμό ἀπ τό Πανεπιστήμιο, τά χειρότερα μεροκάματα καί τίς χειρότερες δουλειές στό ἐργοστάσιο, τήν ἀνεργία πού ἀρχίζει καί χτυπάει ὅλο καί περισσότερο τούς νέους. Βλέπουνε πώς ἡ νεολαία δέν ἀρκεῖται στή ψεύτικη καί τυπική δημοκρατία πού στιάχτηκε μετά τή μεταπολίτευση, ἀλλά ἀγωνίζεται γιά μιά ἄλλη κοινωνία. Κι αὐτό τό εἶδαν τόσο μέ τούς ἀγρότες ὅσο καί μέ τούς μαθητές καί τό λαό τῆς 'Αγ. Βαρβάρας καί ἀλλοῦ. Πιά, σ'ὅλους τούς κοινωνικούς χώρους ἀρχίζει νά ξεπηδάει σιγά σιγά ἕνα κίνημα πού μέ κύρια δύναμη τή νεολαία, ἀμφισβητεῖ μαχητικά τό καθεστώς τῆς βίας καί τῆς ἐκμετάλλευσης.

Καί γι'αὐτό αὐτούς τούς νέους χτυπᾶνε περισσότερο. Γι' αὐτό ἡ ἀσταμάτητη κατατρέγμη καί ἐπιθέσεις, γι αὐτό οἱ ἐξοντωτικές ποινές.

Μέσα σ'αὐτές τίς συνθῆκες, ἡ συμπαράσταση σ'ἐκείνους πού ἀντιμετωπίζουν τήν κρατική τρομοκρατία εἶναι ἕνα καθῆκον, εἶναι μιά πάλη γιά τά δικά μας δικαιώματα, εἶναι μιά πάλη γιά νά βάλουμε φραγμό στήν τρομοκρατία καί τήν ἐκμετάλλευση τῶν ἀφεντικῶν.

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΗ ΚΡΑΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

20-6-79

ΔΙΚΕΣ-ΚΑΤΑΔΙΚΕΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΩΝ

■ 8/Ι 'Απαγόρευση συγκέντρωσης στή Θεσ/νίκη κατά τοῦ ΟΑΣΘ

....

■ 26/Ι Στή Μυτιλήνη, 2 συλλήψεις ἀπεργῶν-τεχνικῶν τῆς ΔΕΗ πού ἀρνήθηκαν ν'ἀποκαταστήσουν βλάβη τοῦ ἐλαιουργικοῦ συνεταιρισμοῦ.

....

■ Ι2/2 Στό ἑδώλιο μέ τόν 330 ὁ πρόεδρος καί ὁ γεν. γραμματέας τῆς ΓΕΝΟΠ γιά τήν ἀπεργία στή ΔΕΗ

....

■ 20/2 Δικάζονται οἱ Ι0 συνδικαλιστές τοῦ ΚΑΤ μέ τόν 330

....

■ 2/3 Καταδίκη συνδικαλιστῶν τῆς ΔΕΗ μέ τόν 330 σέ 30 μέρες φυλάκιση.

....

■ 4/3 Στήν Τρίπολη, 8 ἀπεργοί τῆς ΔΕΗ καταδικάζονται μέ τόν 330 σέ τρίμηνη φυλάκιση.

....

■ 22/3 Τρεῖς συνδικαλιστές φορτηγατζίδες καταδικάζονται μέ τόν 330 σέ 3 μῆνες φυλακή.

....

■ 28/3 Δίκη 9 συνδικαλιστῶν τοῦ ΟΤΕ μέ τόν 330

....

■ 30/3 3 μῆνες φυλακή σέ 6 συνδικαλιστές τοῦ ΟΤΕ μέ τόν 330, στή Θεσ/νίκη.

....

■ 3/5 54 μῆνες συνολικά φυλάκιση σέ ΙΙ συνδικαλιστές τοῦ ΟΑΣΘ μέ τόν 330

....

■ ΙΙ/5 Μέ δίωξη κατά 6 συνδικαλιστῶν καθηγητῶν, στοιχειωθετεῖται τό "σπάσιμο" τῆς ἀπεργίας τῶν ἐκπαιδευτικῶν.

....

ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΚΑΙ ΤΡΑΜΠΟΥΚΟΙ ΣΕ ΔΡΑΣΗ

- 2/Ι Ὁπλίτης τῶν ΤΕΑ στό Λιτόχωρο πυροβολεῖ δυό πολί - τες.

....

- 24/Ι Στά Γιάννενα, ἀπεργο σπάστης φορτηγατζῆς, τραυματί ζει ἀπεργό μέ δίκαννο.

....

- Ι7/2 Ἀπεργοσπάστης φορτη γατζῆς πυροβολεῖ ἀπεργούς,ἐνῶ ἄλλη ὁμάδα ἀπεργοσπαστῶν ρίχ- νει πέτρες σέ ἀπεργούς στήν Ἀχαρνῶν. Ἕνας ἄλλος ἐπιτίθε ται μέ τσεκούρι, ἐνῶ ὁ ΟΑΠ πε έζει τούς ἀπεργούς νά ἀναλά - βουν ὑπηρεσία στά βυτιοφόρα.

....

- Ι8/Ι Σέ δίκη φασιστῶν γιά κατοχή ἐκρηκτικῶν, οἱ δύο αθω ὠνονται, οἱ ἄλλοι δύο ἐξαγορά ζουν τίς ποινές τους καί ἀφή- νονται ἐλεύθεροι.

....

- 5/2 Φασίστες καί τραμπού κοι προκαλοῦν ἐπεισόδια στήν Πάτρα καί ξυλοκοποῦν φοιτητές μέ τήν ἀνοχή τῆς ἀστυνομίας.

....

- 20/2 Ἐπίθεση μαθητῶν-φα- σιστῶν ἐνάντια σέ μαθητές νυ- χτερινοῦ γυμνάσιου στούς Ἀμ- πελόκηπους μέ ρόπαλα καί σιδε ρένιες γροθιές καί μέ τήν ἀνο χή τοῦ Λυκειάρχη.

....

- 24/2 Ἐπίθεση φασιστῶνστά γραφεῖα τοῦ ΚΚΕ Γκύζη.

....

- 6/3 Τραμποῦκοι τῆς ΕΟΚΑ Β'ἐπιτίθενται σέ φοιτητές,στή ἰατρική.

....

- Ι6/3 Νεοναζιστές ἐπιτίθεν- ται καί προκαλοῦν ἐπεισόδια στό πανεπιστήμιο τῆς Θεσ/νί - κης.

....

- 29/3 Τραμποῦκοι χτυποῦνε στή Θεσ/νίκη σέ συγκέντωση ἐρ γατικῶν σωματείων....συλλαμβά νονται 7 συνδικαλιστές.

....

- 7/4 φασίστες ἐπιτίθενται μέ μαχαίρια καί ρόπαλα ἐνάντι α σέ κόσμο στά Ἄ. Λιόσια

....

Η ΚΑΤΑΠΙΕΣΗ ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟ

- 3Ι/Ι Στρατιώτης πού ἀπ'τή μονάδα του εἶχε κηρυχτεῖ λιπο τάκτης, βρέθηκε νεκρός,κρεμα- σμένος σέ δέντρο 300 μέτρα μα κρυά ἀπ'τό λόχο του.

....

- Ι-2 "Εφεδρος ἀξιωματικός "αὐτοκτονεῖ" γιά ἄγνωστη αἰτί α.

....

- Ι6/2 Δεύτερη ἀπόπειρα αὐ- τοκτονίας μέσα σέ λίγους μῆνες κάνει στρατιώτης τιμωρημένος μέ πολύμηνη φυλάκιση.

....

- Ι3/4 Στρατιώτης νεκρόςστή μονάδα του(ἀπό ὅπλο,μέσα στήν σκοπιά του)

....

ΟΔΗΓΙΑΙ προς ερευνωμενους, ανακρινομενους, συλληφθεντες και αλλα θυματα της κρατικης τρομοκρατιας...

Οἱ ἔρευνες, οἱ συλλήψεις, οἱ ἀνακρίσεις,
ιί οἱ κλήσεις στήν 'Ασφάλεια ἔχουν γίνει ἕ-
ι καθημερινό πιά μέσο τρομοκράτησης τῶν ἀ-
ονιστῶν. Μέσα σ'ἐνάμισυ χρόνο περίπου ἀδιά-
οπων ἐπιθέσεων, ἡ ἀστυνομία μπόρεσε νά συ-
:ηματοποιήσει καί νά ἐπιβάλει αὐτή τή μέθο-
, πού τῆς ἐπιτρέπει νά μπαινοβγαίνει ὅποτε
:λει στά σπίτια μας, νά μᾶς σέρνει στήν 'Α-
ιάλεια καί νά μᾶς στέλνει χαρτάκια μέ κλή-
:ις "δι'ὑπόθεσίν μας"
Αὐτό ὅμως δέ σημαίνει πώς θά πρέπει κι ἐ-
ῖς ν'ἀποδεχτοῦμε σά φυσική μιά τέτοια κα-
:σταση. Πρέπει καί ὑπάρχει τρόπος ν'ἀντιστα
ῦμε σ'αὐτή τή μέθοδο τρομοκράτησης τοῦ κι-
ματος.
Μέχρι τώρα, ἡ ἀστυνομία κι ὁ κρατικός μη-
νισμός μπόρεσαν νά ἐπιβάλουν ὁρισμένα πράγ
τα γιατί στηρίζονται, ἀπό τή μιά, στήν ἄγ-
ια πού ἔχουμε γιά τά ἴδια μας τά δικαιώμα-
, κι ἀπό τήν ἄλλη, στό φόβο καί τό δέος πού
οκαλεῖ ἡ κρατική ἐξουσία. 'Ωστόσο, αὐτή ἡ
ουσία δέν εἶναι τόσο παντοδύναμη ὅσο φαί-
ται. 'Η δύναμή της στηρίζεται ἁπλά στή δι-
ά μας ἀδυναμία. Ὅταν ἐμεῖς παλεύουμε καί
τιστεκόμαστε στή βία τοῦ κράτους, τότε αὐ-
ἡ ἐξουσία γίνεται ἀνίσχυρη. Κι αὐτό ἰσχύ-
ἀκόμα κι ὅταν βρισκόμαστε στά χέρια τους,
τε σάν κρατούμενοι εἴτε γιά ἀνάκριση εἴτε
ά ἔρευνα. Μέ τό νά τούς ἀμφισβητοῦμε κάθε
υς ἐνέργεια καί νά διεκδικοῦμε καί τό πα-
μικρό μας δικαίωμα, μέ τό γά τούς δείχνου-
ὅτι δέν ὑπολογίζουμε τήν ὠμή τους βία, πού
ναι καί τό μοναδικό ὅπλο πού διαθέτουν, δυ-
μώνουμε ἐμεῖς κι ἀδυνατίζουν αὐτοί.
Γι'αὐτό ἔχει τεράστια σημασία νά ξέρουμε
δικαιώματά μας καί νά τά διεκδικοῦμε κάθε
ιγμή. Καί σίγουρα δέν πιστεύουμε ὅτι οἱ νό
ι τῶν ἀφεντικῶν μᾶς δίνουν τίποτα σπουδαῖα
καιώματα. Τό ζήτημα ὅμως εἶναι ὅτι ἀκόμα
αὐτά καταπατιοῦνται ἀπό τούς ἴδιους, ἐνῶ
ί μᾶς, τό νά τά διεκδικοῦμε καί ν'ἀγωνιζό-
στε γι'αὐτά, μᾶς δυναμώνει καί μᾶς βοηθάει
καταχτήσουμε ἀκόμα περισσότερα.
Ἔχουμε δημοσιέψει καί παλιότερα στό Δελ-
ο ὁρισμένα κείμενα σέ σχέση μέ τί τί πρέ-
ι νά ξέρουμε καί τί νά κάνουμε σέ περίπτω-
ἔρευνας, σύλληψης, ἀνάκρισης, κλπ. Σήμερα
ό τό κῦμα τῆς κρατικῆς τρομοκρατίας ἔχει
τλωθεῖ ἀκόμα περισσότερο κι ἔχει ἀγκαλιά-
ι τό ἴδιο τό μαζικό κίνημα, βλέπουμε νά ὑ-
οχει ἀκόμα μεγαλύτερη ἀνάγκη νά γίνουν γνω
ές αὐτές οἱ μέθοδες τῆς 'Ασφάλειας, καθώς
τό τί μποροῦμε καί πρέπει νά κάνουμε ὅ-
ν βρισκόμαστε στά χέρια της μέ τόν ἕνα ἤ
ιο τρόπο. 'Επιπλέον, μετά ἀπό τόσες ἔρευ-
; καί συλλήψεις πού ἔχουν γίνει ἐνάντια σέ
ονιστές, ἔχουμε ἀποχτήσει καί μιά σημαντι-
ἐμπειρία πού μᾶς ἐπιτρέπει ν'ἀντιμετωπί-
ομε ἀκόμα πιό σωστά τή βία τοῦ κράτους τῶν
:ντικῶν.
Τό παρακάτω κείμενο εἶναι μιά σύνθεση αὐ-
, πού ἔχουν δημοσιευτεῖ προηγούμενα στό Δελ
, ἐμπλουτισμένο καί μέ τίς νέες μας ἐμπει
:ς.

ΕΡΕΥΝΑ

<u>'Η ἔρευνα εἶναι πάντα παράνομη καί σάν τέτοια πρέπει νά τήν ἀντιμετωπίζουμε</u>

Πέρα ἀπό τό ὅτι καί τό ἴδιο τό Σύνταγμα πού ἔφτιαξε ἡ κυβέρνηση στά μέτρα της, δηλώνει ρητά πώς τό ἄσυλο τῆς κατοικίας εἶναι ἀ π α ρ α β ί α σ τ ο (ἀφήνοντας βέβαια τ'ἀναγκαῖα παράθυρα πού "ὁρίζει ὁ νόμος"), ἐκεῖνο πού ἔχει σημασία εἶναι ὅτι οἱ ἔρευνες πού κάνει ἡ 'Ασφάλεια στά σπίτια μας δέν ἔχουν ἄλλο στόχο ἀπό τό νά μᾶς τρομοκρατήσουν. Δηλαδή, ὅποιος ἀγωνίζεται μεταβάλλεται αὐτόματα σέ "ὕποπτο στοιχεῖο" πού πρέπει νά ἐρευνηθεῖ τό "ποιόν" του. Τό συμπέρασμα ἀπ' αὐτή τήν ἀσφαλίτικη λογική (πού καλλιεργεῖται πλατιά ἀπό τηλεόραση κι ἐφημερίδες) βγαίνει ἀπό μόνο του: κάτσε στ'αὐγά σου, ἄν δέ θές νά ἔχεις νταραβέρια μέ τήν 'Ασφάλεια.

'Η δική μας λογική εἶναι ἐντελῶς ἀντίθετη: ἀρνούμαστε στήν 'Ασφάλεια τό δικαίωμα νά ρυθμίζει τήν πολιτική μας πραχτική (πότε δηλαδή τῆς εἴμαστε ἐνοχλητικοί καί πότε ὄχι), καί νά μπαινοβγαίνει στά σπίτια μας μέ βάση τά δικά της κριτήρια γιά τήν πολιτική δράση. Γι'αὐτό καί δέν πρέπει νά δεχόμαστε σάν "φυσική" κατάσταση τό νά μᾶς κάνουν ἀπανωτές ἔρευνες, δέν πρέπει νά "συνηθίζουμε" σ' αὐτήν τήν καθημερινή βία γιατί τότε μπαίνουμε στή δική τους λογική. 'Αντίθετα, ὅταν ἀντιστεκόμαστε, ὅταν ἀμφισβητοῦμε τήν ἐξουσία τους, τότε ἡ ἀντιπαράθεση γίνεται μέ τούς δικούς μας ὅρους καί τή δική μας λογική, τή λογική τοῦ ἀγώνα.

Ἔτσι, ΟΤΑΝ ΕΡΧΕΤΑΙ Η ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΜΑΣ ΓΙΑ ΕΡΕΥΝΑ ΔΕΝ ΑΝΟΙΓΟΥΜΕ ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΝΑ ΤΗΝ ΚΑΝΟΥΝ ΚΑΙ ΔΕΝ ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΜΕΙΣ ΠΟΥ ΘΑ ΤΟΥΣ ΤΟ ΔΩΣΟΥΜΕ.

Σ'αὐτή τήν περίπτωση ἐκεῖνο πού γίνεται συνήθως εἶναι ὅτι μπαίνουν μόνοι τους μέκλειδαρᾶ ἀλλά καί μέ κλονισμένη σημαντικά τήν αἴσθηση τῆς παντοδυναμίας τους.

Ζητᾶμε πάντα τά στοιχεῖα τους καί τήν παρουσία δικαστικοῦ. Ἄν δέν ὑπάρχει δικαστικός ἐκπρόσωπος <u>τούς ἀπαγορεύουμε τήν εἴσοδο</u>.

'Απαραίτητη <u>προϋπόθεση γιά νά γίνει ἔρευ</u>να εἶναι νά ἔχει ἀρχίσει προανάκριση ἤ ἀνάκριση γιά κακούργημα ἤ πλημμέλημα. Αὐτό σημαίνει ὅτι πρέπει νά ὑπάρχει "ἔγκλημα" καί νά διεξάγεται ἔρευνα πάνω σ'αὐτό. 'Επομένως, δέ μπορεῖ νά γίνεται ἔρευνα μέ ἀόριστες δικαιολογίες, ὅπως π.χ. ἐν γένει γιά ὅπλα καί ἐκρηκτικά. Γιά νά σιγουρευτοῦμε πάνω σ'αὐτό, ζητᾶμε ἀπαραίτητα τήν <u>παραγγελία τοῦ εἰσαγγελέα</u> πού πρέπει νά γράφει ρητά <u>γιά ποιά ἀκριβῶς ὑπόθεση ἐρευνοῦν</u>. Εἰσαγγελική <u>παραγγελία δέν ἔχουν ποτέ ὅταν</u> ἔρχονται γιά ἔρευνα καί συνήθως ἀπαντοῦν ὅτι δέ χρειάζεται ἀφοῦ εἶναι μαζί τους ὁ εἰσαγγελέας. Συμβαίνει ὅμως συχνά νά ἔρχονται γιά ἔρευνα δίχως νά

γίνεται ἀνάκριση γιά συγκεκριμένη ὑπόθεση.Τό ἔγγραφο τοῦ εἰσαγγελέα εἶναι γιά μᾶς λοιπόν μιά κάποια ἐγγύηση πού μᾶς ἐξασφαλίζει ἀπό τίς αὐθαιρεσίες.

'Ακόμα καί μ'αὐτό τό Σύνταγμα πού ὑπάρχει ἔχουμε δικαίωμα νά χρησιμοποιήσουμε καί βία γιά νά ἐμποδίσουμε τήν εἴσοδο στό σπίτι μας καί τήν ἔρευνα ἄν δέν ὑπάρχει δικαστικός λειτουργός μέ ἔγγραφο κι ἄν γενικά ἡ ἔρευνα γίνεται μέ παράνομη διαδικασία.

ερευνα σε σπιτι τη νυχτα

'Η διάρκεια τῆς νύχτας ὁρίζεται:

- 'Από τήν Ιη 'Οχτώβρη μέχρι 3Ι Μάρτη:ἀπό 8μ.μ. ἕως 6 π.μ.
- 'Από τήν Ιη 'Απρίλη μέχρι 30 Σεπτέμβρη: ἀπό 9 μ.μ. ἕως 5 π.μ.

Μετά τίς ἔρευνες πού ἔγιναν ὅταν σκότωσαν τό Μπάμπαλη, ἐγκαινιάστηκε νέο σύστημα πού στή συνέχεια νομιμοποιήθηκε κι αὐτό: ἡ ἔρευνα τή νύχτα.

Τώρα πιά, μόλις γίνει κάτι, ἡ 'Ασφάλεια, δέ διστάζει νά πάει σέ σπίτια ἀγωνιστῶν στίς 2 ἤ 3 ἡ ὥρα τή νύχτα, μέ τή δικαιολογία ὅτι ὑπάρχει"αὐτόφωρο ἔγκλημα" (!!)

"Ομως οἱ ἔρευνες τή νύχτα εἶναι πέρα γιά πέρα παράνομες καί δέν ὑπάρχει ΚΑΜΙΑ ΑΠΟΛΥΤΩΣ δικαιολογία.

Οἱ μόνες περιπτώσεις πού ἐπιτρέπεται ἔρευνα τή νύχτα εἶναι οἱ ἑξῆς:

α) Νά πρόκειται νά συλληφθεῖ ἄτομο ἐναντίον τοῦ ὁποίου ἔχει ἐκδοθεῖ ἔνταλμα σύλληψης ἤ προφυλάκισης (καί ἐννοεῖται νά βρίσκεται μέσα στό σπίτι αὐτό τό ἄτομο).'Απαγορεύεται δέ ὁποιαδήποτε ἔρευνα γιά ἄλλο σκοπό.Δέ μποροῦν π.χ. νά ψάχνουν στά συρτάρια καί στά χαρτιά μας γιά νά βροῦν...τόν καταζητούμενο.

β) Νά γίνεται αὐτόφωρο ἔγκλημα μέσα στό σπίτι, π.χ. ν'ἀκούγονται φωνές καί φασαρία μέσα στό σπίτι, καί ὄχι ἄν ἔχει γίνει κάτι κάπου ἀλλοῦ, νά μᾶς λένε πώς εἶναι αὐτόφωρο κι ὅτι γι'αὐτό μποροῦν νά μποῦνε καί νά ψάξουν.

γ) "Αν τό σπίτι ἔχει γίνει χαρτοπαικτική λέσχη ἤ κέντρο ἀκολασίας (δέν ἀποκλείεται νά μᾶς τό ποῦν κι αὐτό σέ λίγο...)

δ) "Αν πρόκειται γιά χώρους πού μπορεῖ νά πάει κανείς ἐλεύθερα, π.χ. κέντρα διασκέδασης, καφενεῖα, κλπ.

ΣΕ ΟΠΟΙΑΔΗΠΟΤΕ ΑΛΛΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ Η ΕΡΕΥΝΑ ΣΕ ΣΠΙΤΙ ΤΗ ΝΥΧΤΑ ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ ΚΑΙ ΕΧΟΥΜΕ ΔΙΚΑΙΩΜΑ (ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ) ΝΑ ΤΟΥΣ ΑΠΑΓΟΡΕΨΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟ ΜΕ ΚΑΘΕ ΤΡΟΠΟ.

με ποιο τροπο γινεται η ερευνα

"Οταν γίνεται ἔρευνα, οἱ ἀστυνομικοί εἶναι ὑποχρεωμένοι νά τήν κάνουν μπροστά μας καί νά μποροῦμε νά παρακολουθοῦμε ὅλες τους τίς κινήσεις.

Πρέπει νά διαμαρτυρόμαστε ἔντονα γιά κάθε παρανομία πού κάνουν καί δέν πρέπει νά ἐπιτρέπουμε νά παίρνουν προσωπικά μας ἀντικείμενα πού δέν ἔχουν σχέση μέ τήν ἔρευνα. Γιά παράδειγμα, ἐνῶ ψάχουν γιά"ὅπλα κι ἐκρηκτικά", μᾶς παίρνουν ἔντυπα, προσωπικές σημειώσεις, διευθύνσεις, τηλέφωνα, κλπ.

"Οταν ὑπάρχει στό σπίτι γραφομηχανή, σχεδόν πάντα τήν παίρνουν μαζί τους. Τούς λέμε ὅτι ἄν θέλουν, μποροῦν νά χτυπήσουν ἕνα κείμενο καί νά τό πάρουν ἀλλά δέν τούς ἀφήνουμε νά πάρουν τή μηχανή.

Στό τέλος τῆς ἔρευνας τούς ζητᾶμε ἕνα ἀντίγραφο τῆς ἔκθεσης ἔρευνας στό ὁποῖο πρέπει νά ὑπάρχει λεπτομερής καταγραφή ὅλων τῶν ἀντικειμένων πού παίρνουν, καθώς καί τό ἀποτέλεσμα τῆς ἔρευνας. Συχνά δέν τό δίνουν καί μᾶς λένε νά περάσουμε νά τό πάρουμε ἀπό τήν 'Ασφάλεια γιά νά δώσουμε καί "κατάθεση".'Αρνιόμαστε κατηγορηματικά νά τούς ἀκολουθήσουμε ἤ νά πᾶμε στήν 'Ασφάλεια κι ἐπιμένουμε νά πάρουμε τό ἀντίγραφο ἐκείνη τή στιγμή. Εἶναι ὑποχρεωμένοι νά μᾶς τό δώσουν. Μέχρι τώρα,ὅσοι ἔχουν ἐπιμείνει, ἐκτός ἀπό ἐλάχιστες ἐξαιρέσεις, ἔχουν πάρει τό ἀντίγραφο.

Πολλές φορές πάλι, στό τέλος τῆς ἔρευνας, ἀκόμα κι ὅταν μᾶς δίνουν ἀντίγραφο, μᾶς ζητᾶνε νά τούς ἀκολουθήσουμε στήν 'Ασφάλειαγιά κατάθεση. Αὐτή ἡ ἐνέργεια εἶναι ἐντελῶς παράνομη καί δέν τή δεχόμαστε μέ τίποτα. 'Ανάλογα μέ τή γενικότερη κατάσταση ἐκείνης τῆς στιγμῆς, ἤ ὑποχωροῦν (γιατί ξέρουν ὅτι δέν ἔχουν τό δικαίωμα νά τό κάνουν) ἤ μᾶς παίρνουν μέ τή βία (ὅπως π.χ. στήν περίπτωση τῆς ὑπόθεσης Μπάμπαλη). Εἶναι ὅμως προτιμότερο νά πᾶμε μέ τή βία παρά ν'ἀποδεχτοῦμε μιά τέτοια αὐθαιρεσία.

ΣΥΛΛΗΨΗ

'Ο κανόνας εἶναι ὅτι κανείς δέ μπορεῖ νά συλληφθεῖ. 'Εξαιρετικά συλλαμβάνεται μόνο ἐκεῖνος ἐναντίον τοῦ ὁποίου ἔχει ἐκδοθεῖ ἔνταλμα σύλληψης καί στά αὐτόφωρα ἐγκλήματα. (Αὐτόφωρο ἔγκλημα θεωρεῖται ὅταν ὁ δράστης συλλαμβάνεται τή στιγμή πού τό κάνει ἤ ἀμέσως μετά. Σέ καμιά περίπτωση δέ μπορεῖ νά χαρακτηριστεῖ αὐτόφωρο ἕνα ἔγκλημα ἄν ἔχει περάσει ὁλόκληρη ἡ ἑπόμενη μέρα ἀπό τότε πού ἔγινε).

Αὐτό σημαίνει ὅτι ὅλες οἱ συλλήψεις κι οἱ προσαγωγές στήν 'Ασφάλεια πού γίνονται ἀπό τήν ἀστυνομία ἐνάντια σέ ὑποτιθέμενους "ὑπόπτους", χωρίς ἔνταλμα, εἶναι πέρα γιά πέρα παράνομες. Κάθε φορά πού ἀντιμετωπίζουμε μιά τέτοια σύλληψη, ὄχι μόνο ἔχουμε δικαίωμα ἀλλά καί πρέπει ν'ἀντιστεκόμαστε σ'αὐτή. Εἶναι μεγάλο λάθος νά τήν ἀποδεχόμαστε μέ τή δικαιολογία ὅτι ἡ ἀστυνομία "μπορεῖ νά κάνει ὅτι θέλει", γιατί τότε εἶναι πού τή βοηθᾶμε κι ἐμεῖς στό νά κάνει ὅτι θέλει.

'Επίσης, ὅταν μᾶς ὁδηγοῦν στήν 'Ασφάλεια μετά ἀπό παράνομη σύλληψη, δέν πρέπει ν'ἀφήνουμε νά μᾶς κυριαρχεῖ ὁ φόβος γιατί ἡ 'Ασφάλεια ΔΕ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΜΑΣ ΚΑΝΕΙ ΤΙΠΟΤΑ, ἀλλά ὅτι κάνει τό κάνει γιά νά μᾶς τρομοκρατήσει.

"Οσο γιά τή "νόμιμη" σύλληψη (μέ ἔνταλμα

ἤ σέ περίπτωση αὐτόφωρου), τά δικαιώματά μας εἶναι ξεκάθαρα καί πρέπει νά τά διεκδικοῦμε κάθε στιγμή.

σύλληψη με ένταλμα

Τό ἔνταλμα πρέπει νά γράφει ἀναλυτικά καί συγκεκριμένα γιά ποιά ὑπόθεση κατηγορεῖται ἐ κεῖνος ἐναντίον τοῦ ὁποίου ἔχει ἐκδοθεῖ, τά στοιχεῖα τῆς κατοικίας του, τόν ἀνακριτή ἤ τό συμβούλιο, κλπ.

Τό ἔνταλμα ἐκδίδεται ἀπό τόν ἀνακριτή,μετά ἀπό προηγούμενη γνώμη τοῦ εἰσαγγελέα, εἴτε ἀπό τό δικαστικό συμβούλιο. Ἐξαιρετικά, στά αὐτόφωρα ἐγκλήματα καί πλημμελήματα,μπορεῖ νά ἐκδοθεῖ ἀπό τόν εἰσαγγελέα.

Τή στιγμή τῆς σύλληψης, τά ὄργανα πού συλλαμβάνουν τόν κατηγορούμενο εἶναι ὑποχρεωμένα νά ἐπιδόσουν τό ἔνταλμα (ἐξαιρεῖται ἡ περίπτωση αὐτόφωρων) ἤ νά ἐπιδείξουν σχετικό δελτίο ἐγκληματολογικῶν ἀναζητήσεων στό ὁποῖο πρέπει ν'ἀναφέρονται τά παραπάνω στοιχεῖα.

μετα τη σύλληψη

Αὐτός πού συλλαμβάνεται, μέ ἔνταλμα ἤ ἐπ' αὐτοφώρω, προσάγεται στόν ἁρμόδιο εἰσαγγελέα τό ἀργότερο μέσα σέ 24 ὧρες.

'Από τή στιγμή πού θά ὁδηγηθεῖ κανείς στό τμῆμα ἤ τήν 'Ασφάλεια, ἀπαιτεῖ ἄμεση ἐπικοινωνία μέ τό δικηγόρο του καί ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΔΩΣΕΙ ΚΑΜΙΑ ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΣΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ.

"Οταν βρισκόμαστε στά χέρια τῆς 'Ασφάλειας, ἀπομονωμένοι καί χωρίς ἐπικοινωνίας μέ ἔξω, εἶναι φυσικό νά μᾶς τρομάζουν οἱ προσπάθειες ἐκφοβισμοῦ τῶν ἀστυνομικῶν, ἰδιαίτερα ὅταν δέν ἔχουμε καμιά προηγούμενη ἐμπειρία. 'Η 'Ασφάλεια ἐκμεταλλεύεται τήν ἄγνοιά μας καί προσπαθεῖ νά μᾶς τρομάξει μέ ἀπειλές ὅτι δῆθεν κινδυνεύουμε ἄν δέν καταθέσουμε. Πρέπει λοιπόν νά ξέρουμε πώς τό μόνο πρᾶγμα πού εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νά ποῦμε εἶναι τά στοιχεῖα τῆς ταυτότητάς μας ΚΑΙ ΤΙΠΟΤΕ ΑΛΛΟ (σάν κατηγορούμενοι μποροῦμε ἀκόμα κι αὐτά ν'ἀρνηθοῦμε νά δώσουμε). "Οτιδήποτε ἄλλο ποῦμε,ὄχι μόνο βοηθάει τήν 'Ασφάλεια νά ἐπιβάλει τήν τρομοκρατία της ἀλλά ΜΠΟΡΕΙ ΚΑΙ ΝΑ ΧΕΙΡΟΤΕΡΕΨΕΙ ΤΗ ΘΕΣΗ ΜΑΣ.

Μόλις περάσει τό 24ωρο τῆς κράτησης,ἀπαιτοῦμε νά προσαχθοῦμε ἀμέσως στόν εἰσαγγελέα ἤ τόν ἀνακριτή, μαζί μέ τό δικηγόρο μας.

'Αργότερα, ἀφοῦ ἔρθουμε σ'ἐπικοινωνία μέ δικηγόρο, θά μπορέσουμε νά προετοιμάσουμε μέ μεγαλύτερη ἠρεμία τήν κατάθεσή μας εἴτε γιά τό δικαστήριο, ἄν πρόκειται γι'αὐτόφωρο,εἴτε γιά τόν ἀνακριτή, ἄν πρόκειται γιά ὑπόθεση ὅπου διενεργεῖται ἀνκριτική ἔρευνα.

Στήν περίπτωση πού ἔχουμε συλληφθεῖ ἐντελῶς παράνομα, χωρίς ἔνταλμα, σάν "ὕποπτοι", (π.χ. συλλήψεις στήν ὑπόθεση Μπάμπαλη) ἔχουμε πάλι ἀπόλυτο δικαίωμα νά μήν ποῦμε τίποτε ἄλλο ἐκτός ἀπό τά στοιχεῖα τῆς ταυτότητάς μας.

Πρέπει νά ξέρουμε ὅτι ἡ ἀστυνομία θά κυττάξει νά μᾶς μπερδέψει μέ διάφορες ἀπειλές. Γιά παράδειγμα, συχνά μᾶς λένε πώς πρέπει δῆθεν νά καταθέσουμε σά μάρτυρες, διαφορετικά θά μᾶς κάνουν δίωξη γιά ἄρνηση μαρτυρίας. Σέ αὐτή τήν περίπτωση ἐμεῖς ἀπαντᾶμε τό ἑξῆς:

"'Επειδή οἱ συνθῆκες προσαγωγῆς μου στήν 'Ασφάλεια (σύλληψη, κράτηση) μέ κάνουν νά πιστεύω ὅτι οἱ ἀπαντήσεις μου θά μποροῦσαν νά χρησιμοποιηθοῦν ἐναντίον μου καί νά μέ ἐνοχοποιήσουν, γι'αὐτό σ'ὅλες τίς ἐρωτήσεις σας θ'ἀπαντῶ: Δέν ἔχω τίποτε νά δηλώσω".

"Ετσι, ἡ ἄρνησή μας νά καταθέσουμε δέ μπορεῖ νά θεωρηθεῖ σάν ἄρνηση μαρτυρίας.

'Εκεῖνο πάντως πού ἔχει σημασία εἶναι πώς μέ τόν ἕνα ἤ ἄλλο τρόπο, ὅταν βρισκόμαστεσάν κρατούμενοι στήν 'Ασφάλεια, ἀρνούμαστε νά καταθέσουμε ὁτιδήποτε προτοῦ ἔρθουμε σέ ἐπαφή μέ δικηγόρους καί ἄν γίνεται καί μέ τούς συντρόφους μας.

"Οταν κρατούμαστε παράνομα στήν 'Ασφάλεια δέν ὑπογράφουμε κανένα ἀπολύτως χαρτί, κι ἀκόμα περισσότερο κατάθεση. Εἶναι κι αὐτό δικαίωμά μας.

'Επίσης ἀρνιόμαστε μέ κάθε τρόπο νά μᾶς πάρουν ἀποτυπώματα καί φωτογραφίες. Πρέπεινά ξέρουμε πώς ἡ 'Ασφάλεια κάνει αὐτές τίς συλλήψεις γιά νά συμπληρώνει τούς φακέλλους της. Δέν πρέπει νά τή βοηθᾶμε ἐμεῖς σ'αὐτό. Στή σήμανση μποροῦν νά μᾶς πᾶνε μόνο ὅταν ἔχουμε καταδικαστεῖ ἤ τό πολύ-πολύ ἄν μᾶς ἔχουν ἀπαγγείλει συγκεκριμένη κατηγορία. "Αν λοιπόν θέλουν νά μᾶς πάρουν ἀποτυπώματα,ἔχουμε δικαίωμα ν'ἀντισταθοῦμε μέ κάθε τρόπο. "Αν π.χ. ἐπιμένουν νά μᾶς τά πάρουν μέ τή βία, δέν ἀφήνουμε ἐλεύθερα τά δάχτυλά μας, μουτζουρώνουμε το χαρτί, κρύβουμε τό πρόσωπό μας στίς φωτογραφίες.

ΑΝΑΚΡΙΣΗ

'Η ἀνάκριση διενεργεῖται εἴτε ἀπό τακτικό δικαστή (ἀνακριτής) εἴτε ἀπό τήν ἀστυνομία. Γιά νά γίνει ἀνάκριση, πρέπει ὁ εἰσαγγελέας νά ἔχει ἐκδόσει ἔγγραφη παραγγελία μέ τήν ὁποία ἐξουσιοδοτεῖ τόν τακτικό ἀνακριτή ἤ τήν ἀστυνομία νά τήν κάνουν, Αὐτό δέν ἰσχύει σέ περίπτωση αὐτόφωρου ἐγκλήματος ἤ ὅταν ὑπάρχει κίνδυνος νά καταστραφοῦν τά ἴχνη κάποιου ἐγκλήματος ἀπό τήν ἀναβολή, πρᾶγμα πού ἀφήνεται στήν κρίση τῆς ἀστυνομίας. Τότε ἡ ἀστυνομία μπορεῖ νά διενεργήσει προανάκριση δίχως εἰσαγγελική παραγγελία, κι αὐτό εἶναι πού γίνεται τίς περισσότερες φορές, καί μά-

λιστα στίς πολιτικές ὑποθέσεις, ὥστε νά μήν "ἐμποδίζεται" ἡ 'Ασφάλεια ἀπό "νομικίστικες" διαδικασίες.

"Ετσι, γιά τήν ὥρα, ἐκεῖνο ποὔχουμε ν'ἀντιμετωπίσουμε πιό συχνά εἶναι ἡ προανάκριση ἀπό τήν 'Ασφάλεια, εἴτε σάν κατηγορούμενοι, εἴτε σά "μάρτυρες". Κι ἐκεῖ εἶναι πού πρέπει νἄχουμε τήν πιό σταθερή κι ἀποφασιστική στάση στήν 'Ασφάλεια, μιά καί εἴμαστε πιό εὐάλωτοι στίς αὐθαιρεσίες της.

γενικος κανονας της ανακρισης

"Οταν μᾶς ἀνακρίνουν δέν εἴμαστε ποτέ ἐλεύθεροι. Σέ κάθε ἀνάκριση θά ἀσκεῖται ἐπάνω μας ὅσο τό δυνατό περισσότερη ψυχολογική(γιά τήν ὥρα) βία. Δέν πρέπει νά πιστεύουμε ὅτι μιλώντας μέ τόν ἀνακριτή θ'ἀποδείξουμε τήν ἐπαναστατική ἀλήθεια, θά μᾶς καταλάβουν, θά τά καταφέρουμε. Οἱ καλές ἀνακρίσεις εἶναι αὐτές πού δέν περιέχουν τίποτα, ἀπό τίς ὁποῖες δέ μπορεῖ κανείς νά βγάλει τίποτε, οὔτε γιά μᾶς οὔτε γιά τούς ἄλλους.

ανακριση απο την αστυνομια

"Οταν βρισκόμαστε στήν ἀστυνομία γιά ἀνάκριση, πρώτη μας δουλειά εἶναι νά ρωτήσουμε σάν τί βρισκόμαστε ἐκεῖ: σά μάρτυρες, σάν ὕποπτοι ἤ σάν κατηγορούμενοι. "Αν δέ μᾶς τό διευκρινήσουν σαφῶς, δέν καταθέτουμε ἀπολύτως τίποτα.

"Αν μᾶς ἀνακρίνουν σάν ὕποπτο ἤ σάν κατηγορούμενο, ἀπαιτοῦμε ἀμέσως νά ἐπικοινωνήσουμε μέ τό δικηγόρο μας καί νά παραστεῖ κι αὐτός στήν ἀνάκριση. "Αν μᾶς τό ἀρνηθοῦν, δέν ἀπαντᾶμε σέ καμιά ἐρώτηση.

"Αν μᾶς ἀνακρίνουν σά μάρτυρα, δέ λέμε τίποτα προτοῦ γραφτεῖ πρῶτα πώς εἴμαστε μάρτυρες καί πώς δέν ὑπάρχει καμιά ἔνδειξη σέ βάρος μας.

'Επίσης, γιά νά καταθέσουμε σά μάρτυρες, ἀπαραίτητη προϋπόθεση εἶναι νά ἔχουμε κλητευθεῖ νόμιμα. δηλαδή μέ ἔγγραφο στό ὁποῖο ἀναφέρεται ρητά ὅτι καλούμαστε σάν μάρτυρες γιά τήν τάδε συγκεκριμένη ὑπόθεση. Καί σ'αὐτή ὅμως τήν περίπτωση δέν πᾶμε προτοῦ συμβουλευτοῦμε δικηγόρο καί συντρόφους μας πού ἔχουν μιά προηγούμενη ἐμπειρία.

Τίς περισσότερες φορές, ἡ 'Ασφάλεια μᾶς ζητάει νά καταθέσουμε σά μάρτυρες γιά νά μᾶς ἐνοχοποιήσει στή συνέχεια. Πρέπει λοιπόν νά προσέχουμε πολύ καί σέ ἐπικίνδυνες ἐρωτήσεις τοῦ τύπου: "ποῦ εἴσαστε τήν τάδε μέρα καί ὥρα", "ἄν εἴσαστε στήν τάδε ἐκδήλωση", κλπ, ἀπαντᾶμε: "Δέν ἔχω τίποτε νά δηλώσω", μέ βάση αὐτά πού ἀναφέραμε στό προηγούμενο κεφάλαιο.

'Επίσης, ὅταν καταθέτουμε σά μάρτυρες, ἀπαιτοῦμε νά κρατιοῦνται πρακτικά ὅπου θά γράφονται ἀκριβῶς οἱ ἐρωτήσεις καί οἱ ἀπαντήσεις. Δέν ὑπογράφουμε καμιά κατάθεση ἄν δέν τήν ἐλέγξουμε προηγούμενα κι ἄν δέ γράφει αὐτά ἀκριβῶς πού εἴπαμε καί μέ τόν τρόπο πού τά εἴπαμε.

Στή διάρκεια τῆς ἀνάκρισης πρέπει νά ξέρουμε πώς ἡ ἀστυνομία θά προσπαθεῖ συνέχεια νά μᾶς φοβίσει μέ διάφορες ἀπειλές καί κόλπα. θέλει νά μᾶς κάνει νά νοιώσουμε ἀπομονωμένοι ἀπό τούς συντρόφους μας. Θέλει νά μᾶς πείσει ὅτι "τά ξέρει ὅλα" καί δέν ἔχει σημασία ὅτι κι ἄν ποῦμε. Θἆναι "γιά τό καλό μας". "Ομως, ἡ ἀστυνομία ξέρει πάντα λιγότερα ἀπ'αὐτά πού ὑποκρίνεται πώς ξέρει. "Οσο λιγότερα ποῦμε ἐμεῖς, τόσο τό καλύτερο καί γιά μᾶς καί γιά τούς συντρόφους μας. 'Εξ ἄλλου, ἐκεῖνο πού ἔχει σημασία γιά τήν 'Ασφάλεια εἶναι νά μᾶς τρομοκρατήσει καί νά μᾶς ἀναγκάσει ἔτσι νά μποῦμε στό παιχνίδι της ἔστω κι ἄν αὐτά πού θά ποῦμε τῆς εἶναι γνωστά.

Πολλές φορές, στό δικαστήριο, δέν ὑπάρχει ἄλλο ἀποδεικτικό στοιχεῖο ἐκτός ἀπό τίς δηλώσεις μας στήν ἀστυνομία, Γι'αὐτό δέν πρέπει ν'ἀπαντᾶμε προτοῦ γραφτεῖ σάν τί μᾶς ἀνακρίνουν, ἄν δέν μᾶς ποῦν ποιές εἶναι οἱ κατηγορίες ἐναντίον μας, ποιά εἶναι τ' ἀποδεικτικά στοιχεῖα, ἄν δέ μιλήσουμε μέ τό δικηγόρο μας, ἄν δέ μᾶς ποῦν ποιά ἐξουσία τούς ἔδωσε τό δικαίωμα νά μᾶς ἀνακρίνουν, κι ἄγνιά ὅλες αὐτές τίς ἐρωτήσεις δέν κρατιοῦνται πρακτικά. Σ'αὐτή τήν περίπτωση δέν πρέπει ν' ἀνοίξουμε τό στόμα μας, εἶναι δικαίωμά μας.

"Αν ἀρχίσουμε ν'ἀπαντᾶμε μπορεῖ νά μπερδευτοῦμε, Μέ τό νά μή λέμε τίποτα, διατηροῦμε ὅλες τίς δυνατότητες υπεράσπισής μας ὥστε ἀργότερα νά μπορέσουμε νά τήν προετοιμάσουμε μέ δικηγόρο καί μέ ξεκάθαρο μυαλό. Στήν περίπτωση πού μᾶς δείχνουν φωτογραφίες, ἄν καταθέτουμε σά μάρτυρες πρέπει νά προσέχουμε

καί ν'ἀπαντᾶμε πολύ ἀόριστα, ἐνῶ ἄν εἴμαστε κατηγορούμενοι δέν πρέπει ν'ἀπαντᾶμε καθόλου οὔτε ἀκόμα κι ὅταν ἀναγνωρίσουμε τόν ἑαυτό μας σέ μιά φωτογραφία.

ανακριση απο το δικαστη

Σ'αὐτή τήν περίπτωση ἔχουμε τόν καιρό νά προετοιμάσουμε τήν κατάθεσή μας μαζί μέ δικηγόρο.

"Ομως κι ἐδῶ ἰσχύει τό ὅτι δέν ἀπαντᾶμε σέ ἐρωτήσεις ἄσχετες μέ τήν κατηγορία, δέν πιάνουμε πολιτική συζήτηση, ἀπαντᾶμε προσεχτικά.

Πρέπει νά διαβάζουμε τά πρακτικά προτοῦ τά ὑπογράφουμε (ἄν τά ὑπογράφουμε). "Οτι ἔχουμε πεῖ, πρέπει νἆναι γραμμένο μέ τά δικά μας λόγια. Ζητᾶμε νἆναι γραμμένες οἱ ἐρωτήσεις. Ζητᾶμε νά ὑπογράφει μαζί μας αὐτός πού πράγματι μᾶς ἀνέκρινε. Προτοῦ ὑπογράφουμε, ζητᾶμε νά γίνουν οἱ διορθώσεις πού κρίνουμε ἀναγκαῖες. 'Αλλοιῶς δέν ὑπογράφουμε. Δέν ὑπογράφουμε ἐπίσης στήν περίπτωση πού μᾶς ἔχουν χτυπήσει ἤ μᾶς ἔχουν ἐν γένει κακομεταχειριστεῖ, καθώς καί ἄν δέ γράφεται καθαρά ἡ ὥρα πού ἄρχισε καί τέλειωσε ἡ ἀνάκριση.

Μόλις μποροῦμε, ἀναφέρουμε στούς συντρόφους μας αὐτά πού εἴπαμε στήν ἀνάκριση καί συζητᾶμε γιά τό τί λάθη ἔχουν γίνει ἐνδεχόμενα.

ΜΕΡΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

■ Μιά ἀντίληψη ἀρκετά πλατιά διαδεδομένη εἶναι ὅτι "εἶμαι ἄγνωστος στήν 'Ασφάλεια, γι'αὐτό εἶναι προτιμότερο νά κάνω τόν ἄσχετο". Πρόκειται γιά μιά ἀντίληψη ἡ ὁποία, ἐκτός ἀπό ἐλάχιστες ἐξαιρέσεις, εἶναι ὁλότελα λαθεμένη. Ὅταν ἡ 'Ασφάλεια ἔρχεται στό σπίτι μας γιά ἔρευνα ἤ μᾶς καλεῖ γιά ἀνάκριση ἤ ἀκόμα περισσότερο μᾶς συλλαμβάνει, σημαίνει ὅτι κάτι ξέρει γιά μᾶς, ἔστω κι ἄν αὐτά πού ξέρει εἶναι ἐλάχιστα. Μέ τό νά προσποιούμαστε τόν ἄσχετο καί νά τῆς ἐπιτρέπουμε τίς αὐθαιρεσίες της δίχως διαμαρτυρία ἤ ἀκόμα μέ τό νά πιάνουμε κουβέντα στούς ἀστυνομικούς πιστεύοντας πώς θά τούς "τή φέρουμε", ὁ μόνος πού βγαίνει κερδισμένος εἶναι ἡ 'Ασφάλεια. Γιατί σ'αὐτή τήν περίπτωση εἶναι πολύ εὔκολο νά παρασυρθοῦμε καί νά τούς δώσουμε, ἔστω καί χωρίς νά τό καταλάβουμε, πληροφορίες πού πιθανό νἆναι σημαντικές γι' αὐτούς. 'Από τήν ἄλλη, εἶναι κανόνας στήν 'Ασφάλεια, ὅταν μιλᾶς μαζί τους, νά σέ πιέζουν καί νά σέ φοβερίζουν γιά νά πεῖς περισσότερα, ἀκόμα καί νά σοῦ βάλουν στό στόμα πράγματα πού δέν εἶχες πεῖ. 'Ενῶ ἀντίθετα, ὅταν ἔχεις μιά σταθερή στάση καί δέ συζητᾶς μαζί τους, θά σέ ἀφήσουν ἥσυχο, κι ἄν δέν ἔχουν κανένα στοιχεῖο ἐναντίον σου ΔΕ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΣΟΥ ΚΑΝΟΥΝ ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΤΙΠΟΤΑ.

■ Μιά παλιά συνήθεια στήν 'Ασφάλεια, πού εἶχε χρησιμοποιηθεῖ κατά κόρο στή δικτατορία, καί πού σήμερα ξαναμπαίνει μπρός, εἶναι οἱ κλήσεις στήν 'Ασφάλεια ἤ στό τμῆμα "δι'ὑπόθεσίν σας". Οἱ κλήσεις αὐτές δέν ἔχουν καμιά ἰσχύ, εἶναι παράνομες, γι' αὐτό δέν πρέπει σέ καμιά περίπτωση νά τίς παίρνουμε ὑπόψη. Τό μόνο πού ἔχουμε νά κάνουμε εἶναι νά τίς σκίζουμε καί νά τίς πετᾶμε. Οὔτε κάν νά βάζουμε δικηγόρο νά ρωτήσει γιατί τίς στέλνουν.

■ Ὅσο ξαπλώνεται ἡ τρομοκρατία, ἡ ἀστυνομία ἐπιστρέφει στίς παλιές καλές μεθόδους τῆς προδικτατορικῆς καί δικτατορικῆς περιόδου: τό ξύλο, ἀκόμα κα[...] τά βασανιστήρια. 'Ιδιαίτερα ὅταν πιάνουν νέ[...] ους ἀγωνιστές, πού ἀκόμα εἶναι ἄγνωστοι κα[...] πού δέν ἔχουν τρόπο νά καταγγείλουν τήν κα[...] μεταχείρηση (π.χ. δέν ἀνήκουν σέ καμιά ὀργά[...] νωση ἤ κόμμα, πιάνονται τυχαῖα σέ διαδηλώσε[...] κλπ.). Σ'αὐτή τήν περίπτωση θά πρέπει αὐτό[...] πού χτυπήθηκε, ἀμέσως μόλις ἀφεθεῖ ἐλεύθερο[...] ἤ ἔρθει σ'ἐπαφή μέ δικηγόρο, νά πάει σέ για[...] τρό ἤ νά ζητήσει νά τόν δεῖ ἰατροδικαστής, [...] κάνει δημόσια καταγγελία ὅτι τόν χτύπησαν κα[...] νά ξεκινήσει μέ δικηγόρο διαδικασία γιά μ[...] νυση ἐνάντια σ'αὐτούς πού τόν κακομεταχειρ[...] στηκαν. 'Επιπλέον, ἄν τοῦ γίνει ἀνάκριση, πρ[...] πει ν'ἀπαιτήσει νά γραφτεῖ στά πρακτικά ὅτ[...] τόν χτύπησαν (ὁ τάδε, ἐκεῖ, τότε). Πρέπει [...] ξέρουμε ὅτι ὅσο μεγαλύτερη δημοσιότητα παίρ[...] νουν αὐτά τά κρούσματα πού ἀκόμα δέν ἔχο[...] γενικευτεῖ, τόσο περισσότερο δυσκολεύουμε τ[...] ἀστυνομία νά χρησιμοποιεῖ τέτοιες μέθοδες.

■ Ἕνα ἄλλο πρόβλημα πού ἔχει σχέση μ'ὅ[...] λα αὐτά καί πού τελυταῖα μᾶς φέρνει [...] δύσκολη θέση στήν πάλη μας ἐνάντιαστ[...] ἀστυνομική τρομοκρατία, εἶναι ἡ στάση πολλ[...] δικηγόρων πού χαρακτηρίζεται ἀπό μιά ὑπερβ[...] λική, μποροῦμε νά ποῦμε, ἀνεχτικότητα ἀπένα[...] ντι στίς παρανομίες καί τίς αὐθαιρεσίες τ[...] ἀστυνομίας. Ἔτσι, γιά παράδειγμα, εὔκολα [...] μᾶς πεῖ ἕνας δικηγόρος νά δώσουμε κατάθε[...] ὅταν ἔχουμε συλληφθεῖ παράνομα, μέ τή δικα[...] ολογία νά "ξεμπερδεύουμε", ἤ ν'ἀφήσουμε το[...] ἀστυνομικούς νά μᾶς κάνουν ἔρευνα ἀνενόχλη[...] τοι, κλπ. Γι'αὐτό, παρόλο πού ἡ βοήθεια τ[...] δικηγόρων εἶναι γιά τήν ὥρα ἀπαραίτητη, αὐτ[...] δέ σημαίνει πώς κύρια δέ θά πρέπει νά στηρι[...] ζόμαστε σέ μιά πολιτική ἀντιμετώπιση τῆς τ[...] μοκρατίας καί μέ βάση αὐτή νά καθορίζουμε τ[...] στάση μας, πράγμα πού σέ τελική ἀνάλυση [...] καθορίσει καί μιά ἀντίστοιχη στάση τῶν δικη[...] γόρων, στό βαθμό πού δέχονται νά μᾶς ὑπερα[...] σπιστοῦν. 'Εξ ἄλλου, ἡ νομική διαδικασία [...] μιά καθαρά πολιτική ὑπόθεση δέν παίζει πα[...] δευτερεύοντα ρόλο καί μπορεῖ νά μᾶς βοηθήσε[...] μόνο στό βαθμό πού εἴμαστε ἀποφασισμένοι [...] παλεύουμε γιά τά δικαιώματά μας σάν ἀγωνι[...] στές τοῦ λαϊκοῦ κινήματος.

ΒΙΑΣΜΟΣ: εκφραση του φασισμου που υπαρχει στην κοινωνια. στις καθημερινες προσωπικες μας σχεσεις

'Από τήν μπροσούρα "μιά πρώτη δουλειά γιά τούς βιασμούς" πού κυκλοφόρησε τόν 'Απρίλη τοῦ 79 ἀπό "ὁμάδα γυναικῶν" στή Θεσσαλονίκη, δημοσιεύουμε ἀποσπάσματα.

'Ο φασισμός δέν ἐξασκεῖται μόνο ἀπό τό κράτος καί τούς μηχανισμούς καταστολῆς : ἀντίθετα ὑπάρχει καί στίς καθημερινές σχέσεις τῶν ἀνθρώπων μεταξύ τους. Μιά ἀπό τίς ἐκφράσεις τῆς ἀποδοχῆς τῆς κυρίαρχης ἰδεολογίας, πού προωθεῖ τήν ἔννοια τοῦ ἀνθρώπου - ἐμπόρευμα, τοῦ ἀνθρώπου - ἀντικείμενο, εἶναι τόσο ὁ βιασμός ὅσο καί γενικώτερα κάθε μορφή βίας καί ἐπιθετικότητας ἐνάντια στίς γυναῖκες (πού στήν ούσία εἶναι μικροί βιασμοί.)

Σ'αὐτή τή κοινωνία τά πάντα προκαλοῦν κι'ἐγκωμιάζουν, ἐκθειάζουν τόν βιασμό μας : Τύπος, τηλεόραση, κινηματογράφος, διαφημίσεις, ἡ ἐπίσημη "προοδευτικίζουσα" ἰδεολογία γιά τίς γυναῖκες. Τό σῶμα τῶν γυναικῶν, ἀπανθρωποποιημένο, ἄψυχο, νεκρό, ἀλλά "προκλητικό", "ὡραῖο", "θυληκό", παραδίνεται βορρά στόν σαδισμό τοῦ καθένα : πειράγματα στό δρόμο πού μᾶς θυμίζουν ὅτι δέν ὑπάρχουμε σάν ἄνθρωποι, σάν ὁλοκληρωμένες προσωπικότητες, ἀλλά μόνο σάν σεξουαλικά ἀντικείμενα. Τά παγερά βλέματα τοῦ κάθε τύπου, πού μᾶς ξεγυμνώνουν, μᾶς κάνουν νά αἰσθανόμαστε φτωχές κι ἀδύναμες, ὅτι δέν εἴμαστε παρά ἕνα κομάτι κρέας, ὅτι "κουβαλᾶμε" ἕνα σῶμα πού δέν μᾶς ἀνήκει, πού δέν εἶναι δικό μας πού ὑπάρχει μόνο γιά νά χρησιμοποιηθεῖ, νά βιαστεῖ.

Ὁ βιασμός εἶναι δολοφονία. Δέν πεθαίνει κανείς μόνο ἀπό "φυσικό" θάνατο.

Θάνατος εἶναι νά σοῦ ἀρνοῦνται τήν ἀνθρώπινη ὑπόστασή σου, νά περιορίζουν τή ζωή σου τίς ἀνάγκες σου, στά στενά, ἀσφυκτικά ὅρια τῆς "θηλυκότητας", τῆς ἀναπαραγωγικῆς μηχανῆς, "τοῦ δοχείου ἡδονῆς".

Θάνατος εἶναι ἡ βίωση τῆς αἴσθησης ὅτι παντοῦ καί πάντα στό σπίτι, στό σχολεῖο, στή δουλειά δέν ὑπάρχουμε σάν "ἐμεῖς", σάν ὁλόκληρες ὀντότητες, ἀλλά σάν "πόδια", "στῆθος", "κοιλιά" : ἕνα ἄθροισμα νεκρῶν μελῶν πού πρέπει νά διεγείρουν νά προκαλοῦν, νά προσφέρονται στούς ἄνδρες.

'Η ἀναγνώριση τοῦ γεγονότος ὅτι οἱ βιασμοί κι'οἱ βιαστές εἶναι δημιουργήματα τῆς ταξικῆς κοινωνίας πού ζοῦμε, μήπως σημαίνει ὅτι ἄρα : "φταίει τό σύστημα, αὐτοί οἱ καημένοι τί φταῖνε"; Ὄχι φυσικά. Εἶναι ἕνα πράγμα τό ὅτι ὁ τάδε βιαστής δέ γεννήθηκε ἔτσι ἀλλά ἔγινε μέ βάση τίς δεδομένες κοινωνικές συνθῆκες, κι'εἶναι ἕνα δεύτερο τό ὅτι ὑπάρχει ἀτομική ὑπευθυνότητα καί δυνατότητα ἐπιλογῆς ἑνός δρόμου.

Οἱ ἄνδρες καί γενικά ὅλοι οἱ ἄνθρωποι διαχωρίζονται ἀπό τά ζῶα ἀκριβῶς ἐπειδή δέν δροῦν στά τυφλά, σύμφωνα μέ τίς ἐπιταγές τῆς φύσης τους ἤ τῆς "μοίρας" τους, ἀλλά ἔχουν συνείδηση τῆς ὕπαρξής τους στόν κόσμο, ἔχουν θέληση καί μποροῦν νά καθορίζουν οἱ ἴδιοι τήν ζωή τους καί τίς πράξεις τους.

Δέν βλέπουμε γιατί νά ἐξαιροῦνται οἱ βιαστές ἤ τό κάθε κτῆνος πού μᾶς πειράζει στόν δρόμο. Ἐκτός ἄν οἱ ὑποστηρικτές τοῦ ἀντίθετου τούς θεωροῦν γεννημένους βιαστές.

Ἄλλωστε δέν βλέπουμε γιατί πρέπει πάντα τά σπασμένα νά τά πληρώνουμε οἱ γυναῖκες.Αὐτοί πού "κατανοοῦν" τούς "καημένους" τούς βιαστές καί τούς δικαιολογοῦν μέ τή περιβόητη σεξουαλική τους μιζέρια, ξεχνοῦν τούς σωματικούς καί ψυχικούς ἀκρωτηριασμούς, τήν δολοφονία "ἐν ζωή" πού ὑφίστανται οἱ γυναῖκες.

Βέβαια σέ μιά ἀντροκρατική κοινωνία αὐτή ἡ στάση δέν μᾶς ἐκπλήσσει : στό κάτω - κάτω ὁ βιαστής εἶναι ΑΝΤΡΑΣ, ὄν ἀνώτερο, πού τί νά κάνει, πές ἡ κοινωνία, πές ἡ ξεχειλίζουσα ἀρσενική του φύση τόν παρέσυρε σ'ἕνα στραβοπάτημα.
Δέν ἔγινε δά καί τίποτα.

Ἄλλωστε στή σημερινή κοινωνία ἡ τρέχουσα ἀντίληψη γιά τίς ἴδιες τίς σεξουαλικές σχέσεις εἶναι ἡ ἐξίσωση σέξ = βιασμός. Δέν εἶναι τυχαῖο ὅτι "τό σέξ μέ βία" ἔχει πιά ξεφύγει ἀπό τά ὑποκυκλώματα τοῦ πορνό, κι'ἔχει ἀναχθεῖ σέ κυρίαρχη ἰδεολογία. Τό ἐμπορoποιημένο καί ἐμπορευματοποιημένο σέξ τείνει νά γίνει τό νέο ὄπιο τοῦ λαοῦ.

Γιά μᾶς ἡ ἀναγνώριση τῶν κοινωνικῶν αἰτιῶν τῶν βιασμῶν, δέν σημαίνει ἀπαλλαγή τοῦ κάθε συγκεκριμένου βιαστή. Τό σύστημα δέν εἶναι μιά ἀσαφής κι'ἀφηρημένη ἔννοια.

Ὅσο δέν πολεμᾶμε συγκεκριμένα αὐτή τή κοινωνία, τόν φασισμό της, τήν καταπίεσή της, τήν ἰδεολογία της, εἴμαστε κι'ἐμεῖς συμμέτοχοι.

Κι'ἡ συγκεκριμένη πάλη γίνεται κι'ἐνάντια σέ θεσμούς ἀλλά καί σέ συγκεκριμένα ἄτομα φορεῖς τοῦ κοινωνικοῦ φασισμοῦ.

Κι'ἀκριβῶς ἐπειδή ἔχουμε κοινωνική ἀντίληψη καί θεωροῦμε τούς βιασμούς κοινωνικά φαινόμενα, δέν ἔχουμε τήν ἀφέλεια νά πιστεύουμε ὅτι χτυπώντας ΜΟΝΟ τόν κάθε βιαστή θά ἐξαλείψουμε τούς βιασμούς.

'Αντίθετα, ἀπ'τή μεριά τῶν γυναικῶν, ἡ ἀντιμετώπιση τοῦ βιασμοῦ σά κοινωνικοῦ φαινόμενου καί τό χτύπημα τοῦ κάθε συγκεκριμένου βιαστή βαθαίνουν κι'ἐπεχτείνουν τή πάλη μας ἐνάντια στήν κοινωνία πού γεννᾶ καί τρέφει τούς βιαστές πού μᾶς σκοτώνει μεταβάλλοντάς μας σέ ἀντικείμενα.

οι περσιδες συνεχιζουν την επανασταση στο ιραν....

"'Αδελφή μου, ἔλα νά σπάσουμε τά δεσμά, νά νικήσουμε τό σκοτάδι, χέρι - χέρι / νά λευτερώσουμε τόν ἥλιο ἀπό τῆς νυχτιᾶς τό μαῦρο, νά τόν μοιράσουμε σέ χίλια κομμάτια

Γιά νά μήν τόν κρατάει φυλακισμένο στή χούφτα του ὁ δράκος, γιά νά τόν μοιράσουμε σέ κάθε φυλή, σ'ὅλη τή γῆ. - Ποῦ ἄραγε νά φτερουγίζεις πουλί τῆς ἀγάπης ; -

"Οταν ἔρθει ἡ ὥρα, ἥλιε, ἐμεῖς θά σέ κάνουμε ἄπλετο, πολύ, σάν τά βότσαλα καί τήν ἄμμο τῆς θάλασσας....."

ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΠΕΡΣΙΚΟΥ ΛΑΟΥ

'Ο Σάχης ἔπεσε."Ομως ἕνα ποτάμι ἡ ἐπανάσταση καί δέν φυλακίζεται, δέν τουφεκίζεται, δέν κλείνεται στούς φερετζέδες....

'Ο Σάχης ἔπεσε. Μετά ἀπό χρόνια ἀγώνες, ὁ Πέρσικος λαός κατάφερε νά ρίξει τό τυρανικό καθεστώς. Σ'αὐτούς τούς ἀγῶνες, ἡ συμμετοχή τῶν Περσίδων ἦταν κάτι παραπάνω ἀπό οὐσιαστική : μέσα στό λαϊκό ξεσηκωμό, οἱ γυναῖκες πάλαιψαν καί ἐνάντια στά φασιστικά - "ἐκσυγχρονιστικά" μέσα πού τούς ἀφαιροῦσαν τό δικαίωμα νά ἀποφασίζουν οἱ ΙΔΙΕΣ γιά τόν ἑαυτό τους. Βγῆκαν στούς δρόμους ἀντιμέτωπες μέ τό στρατό τοῦ Σάχη.

Σήμερα, στή νέα κατάσταση πού διαμορφώνεται, γίνεται προσπάθεια νά ξαναμαντρωθοῦν οἱ γυναίκες στά σπίτια τους, στόν παραδοσιακό τους ρόλο, γίνεται προσπάθεια νά ξαναφιμωθοῦν μέ τόν φερετζέ καί τό τσαντόρ : γιά μιά ἀκόμη φορά, τούς ἀπαγορεύεται ν'ἀποφασίζουν οἱ ἴδιες γιά τήν τύχη τους.

"Ομως ὁ ἀγώνας συνεχίζεται : Οἱ Περσίδες ξανακατεβαίνουν στούς δρόμους. Αὐτή τή φορά παλεύουν γιά τή δική τους ἀπελευθέρωση, γιά τά δικαιώματά τους, προωθώντας τήν κοινωνική ἐπανάσταση.

Θεωροῦμε τόν τρόπο πού τίς ἀντιμετωπίζει τό νέο καθεστώς τοῦ Χομεΐνι καί οἱ φανατικοί μουσουλμάνοι σάν ἐγκληματικό κι'ἀντεπαναστατικό.

Συμπαραστεκόμενες στίς γυναίκες τῆς Περσίας, καταγγέλουμε τήν ἐπίθεση μέ μαχαίρια καί πέτρες τῶν μουσουλμάνων ἐναντίον τους, καταγγέλουμε τίς ἀπειλές τοῦ τύπου "ἡ φερετζέ ἤ ξύλο", καταγγέλουμε τό μαστίγωμα ἑνός ἀνύπαντρου ζευγαριοῦ καταγγέλουμε τήν ὅλη ἀντιδραστική πολιτική τοῦ νέου καθεστῶτος ἐνάντια στίς γυναίκες πού καταπατᾶ τίς στοιχειώδεις ἀτομικές ἐλευθερίες.

- ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΠΕΡΣΙΔΩΝ

Κίνηση γιά τήν ἀπελευθέρωση τῶν γυναικῶν

'Αθήνα 16/3/79

για τη γιορτη της μητερας....

Τό σπίτι εἶναι τό βασίλειό σου. Μέσα σ'αὐτό ὅμως νοιώθεις ἀπέραντη μοναξιά. Θέλεις τήν οἰκογένεια γύρω σου γιά συντροφιά, γιατί ὑπάρχεις μόνο σέ σχέση μ'αὐτή. Εἶναι ἀποκλειστική σου δραστηριότητα ἡ περιποίησή της. 'Η ζωή πού χάνεις μαγειρεύοντας, πλένοντας καί καθαρίζοντας δέν πληρώνεται μέ τίποτε, οὔτε μέ τό λουλούδι οὔτε μέ τά φιλιά στή γιορτή τῆς μητέρας. 'Αγωνίζεσαι νά κρατήσεις τά παιδιά κοντά σου μέ χίλιους τρόπους, ἐπιβάλλοντας περιορισμούς, χώνοντας τή μύτη σου στίς ὑποθέσεις τους, ἀλλά εἶναι χαμένος ὁ κόπος. Τά παιδιά ἀποτραβιοῦνται χάνεις τήν ἐπαφή μαζί τους ζοῦν τή δική τους ζωή προδίνοντας τά ὄνειρα πού ἔκανες γιά αὐτά. Τό σφάλμα εἶναι δικό σου πού ἔκανες ὄνειρα γιά ξένες ζωές θυσιάζοντας τή δική σου.

"Οσο ἡ μητρότητα παραμένει ὑποκατάστατο δράσης καί δημιουργηκότητας καί τό σπίτι τόπος ἀνάπαυσης γιά ἄνδρες, ἡ γυναίκα θά εἶναι φυλακισμένη καί σκλάβα. 'Η προσπάθεια νά συγκεντρωθεῖ ἡ γυναικεία ὕπαρξη ἀποκλειστικά στήν ἀνατροφή τοῦ παιδιοῦ, παρουσιάζεται σάν ὕψιστο καθῆκον, προορισμός καί ὁλοκλήρωση τῆς γυναίκας, εἶναι ὅμως ἐπικίνδυνη τόσο γιά τή γυναίκα ὅσο καί γιά τό ἴδιο τό παιδί. 'Η στενή ἐπαφή τῆς μητέρας μέ τό παιδί μπορεῖ νά γίνει ἀρρωστημένη κατάσταση ἀμοιβαίας ἀλληλεξάρτησης. Τό παιδί τήν ἐκμεταλλεύεται καί τήν ταλαιπωρεῖ γιατί τήν ἔχει στήν ἀπόλυτη διάθεσή του. 'Η μάνα θεωρεῖ τό παιδί κτῆμα της, προέκταση τοῦ ἐγώ της. "Ο,τι καί νά κάνει αὐτό ἔξω ἀπό τή θέλησή της, εἶναι ἀπειλή γιά αὐτήν, γιατί τό παιδί θέλει νά ζήσει σάν αὐτόνομο ἄτομο, ἐνῶ ἡ μάνα ἔχει ἀποκηρύξει τήν αὐτονομία της παρανοώντας τήν ἔννοια τῆς μητρότητας.

'Η ἀποκλειστική διοχέτευση τῆς δημιουργικότητάς της στό παιδί, ἔχει δημιουργήσει ἀληθινές τραγωδίες. 'Η μάνα ξεθυμαίνει τίς δικές της ἀπογοητεύσεις, πιέσεις καί ἀγωνίες πάνω στό παιδί, μέ ἀποτέλεσμα τό οἰκογενειακό περιβάλλον νά γίνεται τελείως ἀκατάλληλο γιά νά μεγαλώσει ἕνα παιδί.

Μᾶς κάναν νά πιστεύουμε ὅτι ἡ οἰκογένεια εἶναι ἕνα ἀπόρθητο καταφύγιο ἀνθρώπινης ζεστασιᾶς καί ἀσφάλειας σέ ἕνα κόσμο σκληρό, γεμάτο βία κι'ἐκμετάλλευση καί πώς ὁ μεγάλος προορισμός μας εἶναι ἡ δημιουργία ἑνός τέτοιου σπιτικοῦ - καταφύγιου.

'Η οἰκογένεια ὅμως δέν μπορεῖ νά ἀπομονωθεῖ ἀπό τήν κοινωνία καί ἔτσι ἀντί νά γίνεται ἕνα καταφύγιο ὅπου κανείς μπορεῖ νά προστατευθεῖ ἀπό τήν κοινωνία, γίνεται στήν πραγματικότητα ἀντανάκλασή της. Γιατί οἱ ἐσωτερικές σχέσεις στήν οἰκογένεια ἀναπαράγουν μέ τό δικό τους τρόπο τίς ἐξωτερικές σχέσεις πού ἐπικρατοῦν στήν κοινωνία.(ἰεραρχίακλπ)

"Αν δοῦμε τή μητρότητα σάν ἕνα ἀνυπέρβλητο βιολογικό-ἱστορικό γεγονός, τότε ἡ γυναικεία κοινωνική ὑποτέλεια καί ἐκμετάλλευση γίνεται ἀμετάκλητη βιολογική συνέπεια καί καταδίκη, καί ἡ ἀλυσίδα πάει κάπως ἔτσι : μητρότητα - οἰκογένεια - ἀπουσία ἀπό τήν παραγωγή καί τήν δημόσια ζωή - σεξουαλική καταπίεση.

'Η μητρότητα δέν εἶναι καθῆκον, εἶναι ἐπιλογή. Εἶναι ἐπιλογή πού θά μποροῦσε νά γίνει ἀνάμεσα σέ τόσες ἄλλες.

Θεσσαλονίκη 11.5.79

Ο Μ Α Δ Α   Γ Υ Ν Α Ι Κ Ω Ν

Απρίλης '79
Θεσσ/νίκη

ΜΙΑ ΠΡΩΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΒΙΑΣΜΟΥΣ

ομάδα γυναικών

φυλλάδιο 1.

ΒΙΑΣΜΟΣ: έκφραση του φασισμού που υπάρχει στην κοινωνία, στις καθημερινές προσωπικές μας σχέσεις.

● 'Ο φασισμός δέν ἐξασκεῖται μόνο ἀπό τό κράτος καί τούς μηχανισμούς καταστολῆς: ἀντίθετα ὑπάρχει καί στίς καθημερινές σχέσεις τῶν ἀνθρώπων μεταξύ τους. Μία ἀπό τίς ἐκφράσεις τῆς ἀποδοχῆς τῆς κυρίαρχης ἰδεολογίας, πού προωθεῖ τήν ἔννοια τοῦ ἀνθρώπου-ἐμπόρευμα, τοῦ ἀνθρώπου-ἀντικείμενο, εἶναι τόσο ὁ βιασμός ὅσο καί γενικώτερα κάθε μορφή βίας καί ἐπιθετικότητας ἐνάντια στίς γυναῖκες (πού στήν οὐσία εἶναι μικροί βιασμοί.)

Σ'αὐτή τή κοινωνία τά πάντα προκαλοῦν κι ἐγκωμιάζουν, ἐκθειάζουν τόν βιασμό μας: Τύπος, τηλεόραση, κινηματογράφος, διαφημήσεις, ἡ ἐπιστήμη "προοδευτικίζουσα" ἰδεολογία γιά τίς γυναῖκες. Τό σῶμα τῶν γυναικῶν, ἀπανθρωποποιημένο, ἄψυχο, νεκρό, ἀλλά "προκλητικό", "ὡραῖο", "θυληκό", παραδίνεται βορρά στόν σαδισμό τοῦ καθένα: πειράγματα στό δρόμο πού μᾶς θυμίζουν ὅτι δέν ὑπάρχουμε σάν ἄνθρωποι, σάν ὁλοκληρωμένες προσωπικότητες, ἀλλά μόνο σάν σεξουαλικά ἀντικείμενα. Τά παγερά βλέματα τοῦ κάθε τύπου, πού μᾶς ξεγυμνώνουν, μᾶς κάνουν νά αἰσθανόμαστε φτωχές κι ἀδύναμες, ὅτι δέν εἴμαστε παρά ἕνα κομμάτι κρέας, ὅτι "κουβαλᾶμε" ἕνα σῶμα πού δέν μᾶς ἀνήκει, πού δέν εἶναι δικό μας πού ὑπάρχει μόνο γιά νά χρησιμοποιηθεῖ, νά βιασθεῖ.

'Ο βιασμός εἶναι δολοφονία. Δέν πεθαίνει κανείς μόνο ἀπό "φυσικό" θάνατο.

-θάνατος εἶναι νά σοῦ ἀρνοῦνται τήν ἀνθρώπινη ὑπόστασή σου, νά περιορίζουν τή ζωή σου, τίς ἀνάγκες σου, στά στενά, ἀσφυκτικά ὅρια τῆς "θηλυκότητας", τῆς ἀναπαραγωγικῆς μηχανῆς, "τοῦ δοχείου ἡδονῆς".

- θάνατος εἶναι ἡ βίωση τῆς αἴσθησης ὅτι παντοῦ καί πάντα στό σπίτι, στό σχολεῖο, στή δουλειά δέν ὑπάρχουμε σάν "ἐμεῖς", σάν ὁλόκληρες ὀντότητες, ἀλλά σάν "πόδια", "στῆθος", "κοιλιά": ἕνα ἄθροισμα νεκρῶν μελῶν πού πρέπει νά διαγείρουν νά προκαλοῦν, νά προσφέρονται στούς ἄνδρες.

Στήθος ή Μπούτι ;

Καθημερινά, ἡ διαφήμηση, τό ὅπλο τῆς ἐκσυγχρονισμένης κοινωνίας παράγει καί ἀναπαράγει τήν ἐκχυδαιοποίηση τοῦ γυναικείου σώματος, τήν ἰσοπέδωση τῆς προσωπικότητάς μας.

- Κυττᾶξτε γύρω σας!

Σέ κάθε διαφήμηση τοῦ δρόμου, τῆς τηλεόρασης, τῶν περιοδικῶν, ἡ γυναίκα διαμελισμένη σέ μπράτσα, πόδια καί στῆθος, προσφέρεται "βορρά" στίς ἀνομολόγητες ἐπιθυμίες τῶν ἀντρῶν καί τοῦ κάθε βρωμεροῦ κερδοσκόπου, πού χρησιμοποιεῖ τό σῶμα μας καί τήν ὕπαρξή μας μέ τόν πιό ἀπαίσιο τρόπο γιά νά πουλήσει ἀπό γκοφρέττες μέχρι αὐτοκίνητα.

- Κυττᾶξτε γύρω σας!

'Η κάθε διαφήμηση προτρέπει στό βιασμό μας.

'Εμεῖς οἱ γυναῖκες τῆς "Κίνησης γιά τήν ἀπελευθέρωση τῶν γυναικῶν" καταγγέλουμε τόσο τούς παραγωγούς τῶν διαφημίσεων ὅσο καί τούς διάφορους ἐπιχειρηματίες πού ἀκόμα καί κάτω ἀπό τό προσωπεῖο τῆς προοδευτικότητας καί τῆς κουλτούρας προβάλλουν καί προπαγανδίζουν τέτοια κατασκευάσματα.

Συγκεκριμένα καταγγέλλουμε τούς κινηματογράφους ΕΚΡΑΝ καί ΑΤΕΝΕ πού παρά "τάς ὑψηλάς καλλιτεχνικάς ἀξιώσεις" πού ἔχουν γιά τό κοινό τους δέν διστάζουν νά προβάλλουν διαφημίζεις πού ἐκπορνεύουν τό γυναικεῖο σῶμα, πού μᾶς ξεφτιλίζουν καί μᾶς μεταβάλλουν σέ σεξουαλικά ἀντικείμενα.

Εἶναι καιρός πιά, ἐμεῖς οἱ γυναίκες νά σταματήσουμε τήν προσβολή πού γίνεται καθημερινά σέ βάρος μας

Εἶναι πιά καιρός νά σταματήσουμε νά δεχόμαστε ἀδιαμαρτύρητα καί παθητικά ὅτι ὥς τώρα περνιόταν σάν "φυσικό" καί "συνηθισμένο", ὅτι ὥς τώρα μᾶς [illegible]ιάζει καί ἀλλοτριώνει τήν ὕπαρξή μας

ΚΑΤΩ Η ΒΙΑ ΤΩΝ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΩΝ

ΚΑΤΩ ΑΥΤΗ Η ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΣΚΛΑΒΙΑ

ΠΟΥ ΔΙΑΣΤΡΕΒΛΩΝΕΙ ΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΜΑΣ

22/6/79

Κίνηση γιά τήν
ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

σπουδαστικα

ΚΑΤΕ: η γεννηση ενος αυτονομου κινηματος

'Η χρονιά πού πέρασε σημαδεύεται ἔντονα ἀπό τήν δημιουργία καί τήν ἀνάπτυξη στίς σχολές μας μιᾶς λογικῆς ἐνάντια στό ἀστικό σύστημα ἐκπαίδευσης καθῶς καί τήν παραγωγική του ἰδεολογία.

'Η πολιτική καί κοινωνική βάση αὐτῆς τῆς λογικῆς στηρίχτηκε σέ μιά σειρά διαπιστώσεις πού ἔχουν νά κάνουν μέ τήν μέχρι τώρα ἐξέλιξη τοῦ σπουδαστικοῦ κινήματος.

Οἱ ἀφετηρίς αὐτῶν τῶν διαπιστώσεων δέν ἦταν αὐτή καθ'αὐτή ἡ μέχρι τώρα ἐξέλιξη τοῦ σπουδαστικοῦ κινήματος, ἀλλά ἀντίθετα τό ἀδιέξοδο αὐτῆς τῆς πορείας καί τό πέρασμα σέ μία ἐπιθανάτια κατάσταση τῆς λογικῆς πού κυριάρχησε μέχρι σήμερα στό σπουδαστικό κίνημα.

Οἱ διαπιστώσεις αὐτές ἔχουν νά κάνουν σέ γενικές γραμμές μέ τά ἑξῆς σημεῖα:

Α. 'Ανυπαρξία ὁποιουδήποτε σπουδαστικοῦ φορέα πού νά ἀμφισβητεῖ τό σύστημα σπουδῶν μας καί νά ἀντιμετωπίζει τήν παιδεία καί γενικώτερα τό Πανεπιστήμιο καί τήν τεχνική ἐκπαίδευση σάν ἕνα κρατικό ἰδεολογικό μηχανισμό τῆς ἀστικῆς κυριαρχίας.

Κλασσικό παράδειγμα εἶναι ἡ τοποθέτηση ὅλων τῶν φορέων ἀπέναντι στόν "ἐσωτερικό κανονισμό (ἀντίστοιχο τοῦ "νόμου-πλαίσιο" στίς ἀνώτερες σχολές). Κανείς δέ βλέπει ὅτι ἡ ἐπίθεση τῆς ἀστικῆς τάξης σήμερα στήν ἀνώτερη ἐκπαίδευση(τεχνική) περνάει μέσα ἀπ'αὐτόν τόν ἐκσυγχρονισμό , ἀλλά ὅλοι ἐνδιαφέρονται γιά μερικές τροποποιήσεις, ἤ στήν καλύτερη περίπτωση στό νά προτείνουν ἕναν καλύτερο ἐσωτερικό κανονισμό.

Β. Παρ'ὅλο πού τά προβλήματα πού καθορίζουν οἱ κοινωνικές σχέσεις τοῦ καπιταλισμοῦ γενικά, ἀλλά καί αὐτές πού διαμορφώνονται μέσα στά ΚΑΤΕ ἔχουν ὀξυνθεῖ, δέν ὑπάρχει κανένας φορέας, ὄχι μόνο ν'ἀσχοληθεῖ μ'αὐτά,ἀλλά τουλάχιστο νά τά θίξει. Ἔτσι προβλήματα ὅπως τοῦ τρόπου ζωῆς μας, τῆς χειραφέτησης τῆς γυναίκας, τό σεξουαλικό πρόβλημα, ὁ αὐριανός μας ρόλος σά στελέχη ἐπιχειρήσεων καί ἑκατοντάδες ἄλλα μετατοπίζονται γιά τόν "ἐπερχόμενο σοσιαλισμό" ἤ στήν χειρότερη περίπτωση θεωροῦνται λυμένα γιά τό "κίνημα"!!

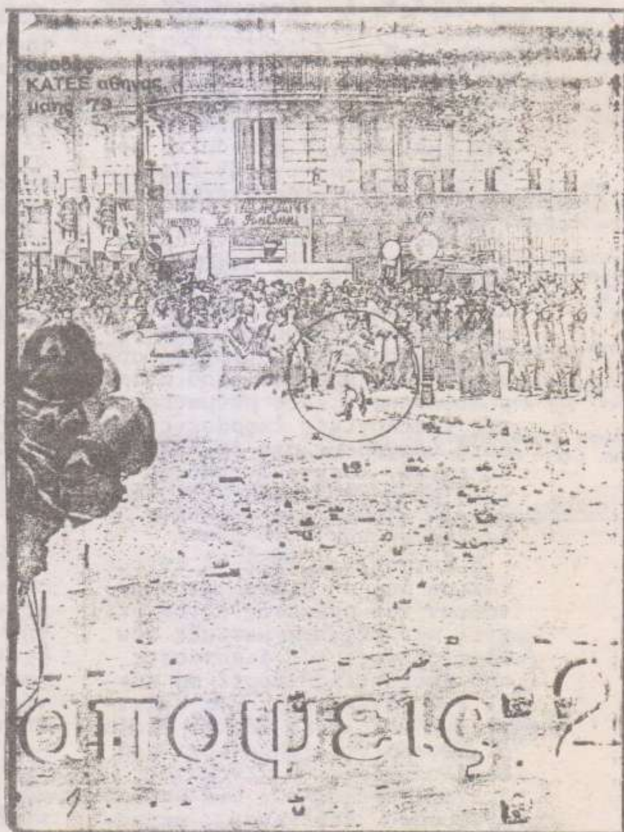
Γ. 'Ενῶ ἡ κρατική τρομοκρατία ἐντείνεται καθημερινά ἐνάντια σέ κάθε ἑστία ἀγωνιστικῆς ἔκφρασης -καί δεκάδες εἶναι τά πραχτικά παραδείγματα πού τό πιστοποιοῦν- σέ κάθε ἐπιλογή πού ἀμφισβητεῖ στήν πράξη τό σημαρινό κλῖμα τῆς "ἐθνικῆς ενότητας" οἱ σπουδαστικές παρατάξεις ὄχι μόνο δέν τό ἀμφισβητοῦν, ἀλλά συμβάλλουν στή δημιουργία ἑνός κλίματος κοινοβουλευτικῆς ἠλιθιότητας καί ἐφησυχασμοῦ. Οἱ ἀριστεριστές δέν ξεφεύγουν κι'αὐτοί, ἀφοῦ οἱ μέν τοῦ ΕΚΚΕ τείνουν νά ξεπεράσουν τά ἐθνικοσοσιαλιστικά κόμματα σέ διακηρύξεις πατριωτισμοῦ καί ἐθνικισμοῦ, οἱ δέ τῆς Π.Π.Σ.Π. ἀκόμα ζοῦν σέ πελάγη ἀντιφασιστικοῦ-ἀντιμπεριαλιστικοῦ ἀγῶνα καί ἔχουν μετατραπεῖ σέ ἀριστερό δεκανίκι τοῦ ΚΚεξ.

Δ. Τά δέ περίφημα"ὄργανα τοῦ κινήματος"δηλαδή τά Δ.Σ. καί ἡ ΕΣΕΕ ἔχουν γραφειοκρατικοποιηθεῖ σέ τέτοιο σημεῖο ὥστε ἀφ'ἑνός νά μήν ἔχουν τόν παραμικρό δεσμό μέ τούς σπουδαστές καί ἀφ'ἑτέρου νά μή μποροῦν καλά-καλά νά μαζευτοῦν τουλάχιστο γιά νά φλυαρήσουν. Αὐτοί πού τά ἐλέγχουν καλλιεργοῦν παθιασμένα τήν ἀντίληψη ὅτι κανένας δέν πρέπει νά ἀμφισβητήσει τίς θέσεις, τή λειτουργία καί τήν "πραχτική" αὐτῶν τῶν ὀργάνων. Ὅποιος τολμήσει νά τά ἀμφισβητήσει αὐτόματα καταγράφεται σά χαφιές, ἐπικίνδυνος,ὕποπτος προβοκάτορας κλπ. Ὁ χειρισμός τῆς πάλης ἐνάντια σ'αὐτά τά ὄργανα εἶναι λεπτός στό βαθμό πού ἡ ἀντίληψη αὐτή ἔχει περάσει στήν πλειοψηφία ἀρκετῶν ἀπό τούς σπουδαστές.

Ὅσο ἀφορᾶ στίς ἀντιδράσεις πού μποροῦμε νά παρατηρήσουμε στούς σπουδαστές, κυρίαρχες φαίνεται νά εἶναι ἡ παθητικότητα καί ἡ ἀδιαφορία, μιᾶς κι'οἱ ἴδιοι καταλαβαίνουν ὅτι γι αὐτά πού τούς καλοῦν νά "ἀγωνιστοῦν" δέν ἔχουν νά κερδίσουν τίποτε, καί οὔτε κανένα ἀπό τά βασικά τους προβλήματα λύνεται.
Παράλληλα αὐτή ἡ παθητικότητα καί ἡ ἀδράνεια βολεύει ὅλους τούς πολιτικάντηδες, πού ἐξ'ἄλλου τήν καλλιεργοῦν.

Ε. Σέ σχέση μέ τόν πολιτιστικό τομέα, πέρα ἀπό τήν φρασεολογία γιά ἕνα "σωστό",ἤ "πατριωτικό", ἤ "ἀντιαμερικάνικο" πολιτιστικό προσανατολισμό- πού ἀκόμα κι'αὐτή ἔχει ἀρχίσει νά ἐξαφανίζεται- τό μόνο πού ἔχει μείνει εἶναι ὁρισμένες ἐκδηλώσεις πρίν ἀπό τίς ἐκλογές -φρικτοῦ ἐπίπεδου(Σαμοΐλης καί περιοδεύοντες θίασοι τῆς ΚΝΕ καί τοῦ ΠΑΣΟΚ). Ὅσο ἀφορᾶ τό βιβλίο, εἶναι στενά κομματικό καί ἡ χρονολογία του ἔχει μείνει στήν ἐποχή τοῦ Στάλιν.

Οἱ διαπιστώσεις τῶν πάρα πάνω χαρακτηριστικῶν καί μιά σειρά ἄλλων πού πρόκυψαν ἀπ'τίς

συζητήσεις μεταξύ μας στή βάση τῶν ἐμπειριῶν
πού εἴχαμε στίς σχολές μας δημιούργησαν τήν
ἀνάγκη καί τίς προϋποθέσεις γιά τήν αὐτονόμη
ση μιᾶς σειρᾶς ἀνθρώπων ἀπό τό σύνολο τῶν ἀν
τιδραστικῶν σχέσεων πού διέπουν ρήμερα τό
σπυδαστικό κίνημα. Ἔτσι δημιουργοῦνται ὁμά-
δες κατά σχολή μέ μιά ἄμεση πραχτική ἐπέμβα-
ση.

Ἡ πάλη πού δόθηκε ἐνάντια στήν καθηγητι-
κή ἱεραρχία, στίς διάφορες κυβερνητικές ἀπα-
γορεύσεις καί ἡ ἔκφραση αὐτοῦ τοῦ ρεύματος σ'
ὅλες τίς γενικές συνελεύσεις δημιουργοῦν ἕνα
ἐντελῶς διαφορετικό κλῖμα ἀπ' αὐτό πού κυριαρ
χοῦσε χρόνια τώρα στόν χῶρο τῶν ΚΑΤΕ.

Ἔτσι φθάνουμε σέ ἀνοιχτή σύγκρουση μέ κα
θηγητές γιά τό κόλλημα ἀφισσῶν μέσα στίς σχο
λές γιά τό Γ. Σερίφη καί κάναμε διαδήλωση μέ
σα στή σχολή σπάζοντας τίς ἀλυσσίδες τοῦ Κ.Σ
τῆς ΕΣΕΕ. Οἱ ἀπειλές γιά πειθαρχικό σέ μιά
σειρά ἀπό ἄτομα δέν τολμήθηκε νά γίνουν πρά-
ξη.

Στίς γενικές συνελεύσεις τό κλῖμα τοῦ "δι
αλόγου" τῶν παρατάξεων πού κυριαρχοῦσε χρόνι
α ὁλόκληρα σπάει κυριολεκτικά ἀπό τήν ἐπέμβα
ση τῶν ὁμάδων.

Οἱ ἐκδηλώσεις γιά τήν χει ραφέτηση τῆς γυ
ναίκας, τούς πυρηνικούς ἀντιδραστῆρες καί τό
οἰκολογικό κίνημα βρίσκουν ἀρκετή ἀπήχηση
στούς σπουδαστές.

Στόν πολιτιστικό τομέα τό πολιτιστικό τ
ΚΑΤΕ διοργανώνει μιά σειρά ἐκδηλώσεις μέ μ
γάλη συνοχή μεταξύ τους, σ' ὅλη τή διάρκεια
ὑτοῦ τοῦ χρόνου καί σέ ἐντελῶς ἀντίθετη κα
ὑθυνση μέ τόν πολιτιστικό προσανατολισμό τ
κυρίαρχης λογικῆς τοῦ σπουδαστικοῦ κινήματ

Ὁ μῦθος γιά μιά σπεῖρα προβοκατόρων π
ὑπηρχε στά ΚΑΤΕ καταρρέει μέ τό κατέβασμα δ
λων τῶν ὁμάδων στίς ἐκλογές γιά τό συνέδριο
τῆς ΕΣΕΕ. Σέ ὅλες τίς σχολές οἱ ὁμάδες βγά
ζουν ἀπό μιά εδρα, δηλώνοντας ὅτι δέν πρόκε
ται νά πατήσοῦν ποτέ στά Δ.Σ.

Στό συνέδριο τῆς ΕΣΕΕ οἱ ἀντιπρόσωποι τ
ὁμάδων, σέ πλέρια ἁρμονία μέ τήν κλάκα, ἀντι
ραθέτονται ἀφ' ἑνός καί γελοιοποιοῦν ἀφ' ἑτέ
ρου τό συνέδριο.

Ἔτσι τό πνεῦμα τῆς ἀμφισβήτησης καί τῆς
ρήξης καταγράφεται πιά σημαντικό στόν χῶρ
τῶν ΚΑΤΕ.

Παράλληλα μιά σειρά ἀδυναμίες καί ἀντιφά-
σεις πού ὑπάρχουν στούς κόλπυς μας καί ἐκφρ
στηκαν στήν πρακτική μας μπαίνουν κάτω ἀπ' τό
φῶς τῆς κριτικῆς καί σέ μιά πορεία θετικοῦ με
τασχηματισμοῦ.

η εμφανιση του καινουργιου στους μαθητες

Μέ φόβο καί τρόμο καί μέ πα-
ρατεταμένες σέ θέση μάχης τίς
λόγχες τῆς "ἐπαναστατικῆςτους
κριτικῆς", ἡ αὐτοονομαζόμενη
"συνδικαλιστική ἡγεσία" τοῦ
μαθητικοῦ κινήματος, μέ τίς
ποικιλώνυμες ἐκφράσεις της, ἀ-
ναθεμάτισε πολλές φορές καί ἀ-
φόρισε ἄλλες τόσες μιά σειρά
ἀπό καινούργια φαινόμενα πού
ἀπό φέτος ἔκαναν τήν ἐμφανι-
σή τους ἰδιαίτερα ἀπειλητικά
στό μαθητικό χῶρο.

Δεκάδες θεωρητικοφανῆ ἄρθρα
γράφτηκαν ἀπ' τίς μετωπικές
παρατάξεις τῆς κοινοβουλευτι-
κῆς καί μή "ἀριστερᾶς" προσπ-
αθῶντας νά ἑρμηνέψουν μέβάση
τή "μικροαστική κοινωνική σύ-
νθεση τῶν ἐκφραστῶν τοῦ ἀναρ-
χοαυθορμητίστικου ρεύματοςκαί
τίς ἰδεολογικές ἐκφράσεις πού
αὐτή ὑπαγόρευε στό ἐπίπεδοτῶν
πολιτικῶν πραχτικῶν πού τό κί
νημα αὐτό ἀνάπτυσσε" τήν ἐμ-
φάνιση τοῦ καινούργιου στό μα
θητικό κίνημα.

Ἡ ἔκταση πού πῆρε ἡ ἀντιμε
τώπιση ἀπ' τή μεριά τῶν παρα-
τάξεων τοῦ ρεύματος αὐτοῦ δεί
χνει καί τίς πραγματικές του
δυνατότητες, τίς διαστασεις
πού ἀπειλητικά μπορεῖ νά πάρ-
ει γιά τήν κυριαρχοῦσα ἀναπτ-
υξιακή ἰδεολογία μέ τήν ὁποία
οἱ ρεφορμιστές σφραγισαν μιά
ὁλόκληρηφάση τοῦ κινήματος,
δείχνει τέλος πώς μιά καινού
ργια φάση ἀνοίγεται , μπροσ-
τά στήν ὁποία οἱ παρατάξεις
τρέμουν , βλέποντας πώς μέσα
ἀπ' τήν ἀναπτυξή της περνάει
καί ἡ ἀμφισβήτηση τους τό <u>πέ-
ταγμά τους στό περιθώριο</u> .

Πράγματι, φέτος οἱ παρατάξεις
μπῆκαν ἀποδυναμωμένες στό"πο-
λιτικό στίβο". Ἀποδυναμωμένες
ἀπόσυνεχεῖς ἀποχωρήσεις, πού
δέν καλύπτονταν ἀπό νέες προ-
σχωρήσεις μαθητῶν, ὅλες οἱ πα
ρατάξεις ἔχουν μπεῖ σέ μιά δι
αδικασία φθίνουσας πορείας.

Κι αὐτό γιατί ἔξω ἀπ' τίς ἀ-
δυναμίες σέ ἐπίπεδο ὀργανωτι-
κῆς συνοχῆς καί μαζικοποίησης
οἱ ἡγεσίες τῶν "μετώπων"ἔχουν
νά ἀντιμετωπίσουν καί ἕνα κλῖ
μα ἀμφισβήτησης ἀπ' τίς ἴδιες
τίς μᾶζες τῶν μαθητῶν.

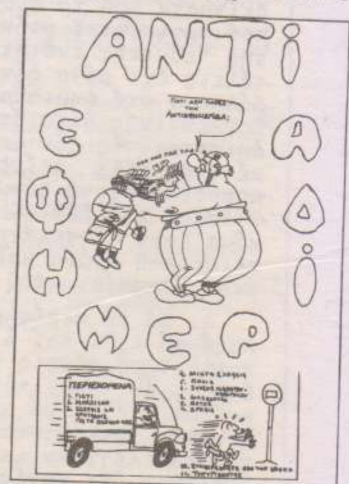
Ἀμφισβήτηση τοῦ ρόλου τους
σάν"πρωτοπόρες ἐκφράσεις τοῦ
μ.κ. " μιᾶς καί ἡ πραχτική
τους τόσα χρόνια τό ἀντίθετο
ἀκριβῶς μαρτυροῦσε.

Τό καπέλωμα καί ἡ πολιτική
γραμμή τῆς ὑλικοτεχνικῆς ὑπο-
δομῆς, πού ἦταν καί οἱ δυό
συνιστῶσες τῆς ὀργανωτικῆςκαί
πολιτικῆς τους ἀντίληψης γιά
τήν λειτουργία τοῦ κινήματος
ἔχει σήμερα νά παρουσιάσει σά
κατορθώματα τό βάλτωμα τοῦ κι
νήματος ἀπ' τή μιά, τή προώθη-
ση τῶν θέσεων τῶν ἀφεντικῶν
-σά φυσικό ἀποτέλεσμα ἄλλωσ-
τε- καί τό πέρασμα τῶν πολιτι
κῶν τους ἐπιλογων χωρίς βασι-
κά ἐμπόδια ἀπ' τήν ἄλλη.

Ἀπέναντι σ' αὐτή τή κατάστα-
ση τόσα χρόνια οἱ μαθητέ
στέκονταν μέ μιά θέση παθητι-
κῆς ἀποχῆς ἀπ' τίς διαδικασίε
αὐτοκατανάλωσης πού ἐξαντλοῦ-
σαν τό κίνημα οἱ παρατάξεις
μέσα ἀπ' τά ἀλληλοφαγώματάτου
γιά τό ποιός θά κερδίσει τίς
περισσότερες καρέκλες στά ὄρ-
γανα εἴτε αὐτά ἦταν σφραγί-
δες τοῦ Ὑπουργείου εἴτε σφρα
γίδες πού κατοχυρώθηκαν μέτή
ενιαία συνισφορά ὅλων τῶν "πο
λιτικῶν φορέων" (βλέπε Γενι-
κά Συμβούλια)

Φέτος ἕνα ἄλλο ρεῦμα ἄρχισε
νά πλανιέται σέ παρα πολλά γυ
μνάσια ὅλης τῆς χώρας.

Ὁ κόσμος πού μέχρι σήμερα
βρίσκονταν ἔξω ἀπ' τίς παρατά-
ξεις λειτουργώντας στό ἐπίπε
δο τοῦ " αὐθόρμητου " κινήμα-
τος(ἀκόμα τό ἀναρχο- δέν εἶχε

μπεῖ) ἄρχισε νά προβάλλει μέσα ἀπό τήν ἐμφάνιση ὀργανωτικῶν σχημάτων ὅπως " Αὐτόνομες ὁμάδες ", " Αὐτόνομοι Πυρῆνες" " Ομάδες Πρωτοβουλίας" κλπ.. μιά ἄλλη πραχτική διαμορφώνοντας μιά καινούργια κατάσταση.

Σπάζοντας σιγά-σιγά τή παθητικότητα ἄρχισε μέσα στόμαθητικό χῶρο νά διαφένονταιοι βάσεις γιά τήν δημιουργίαμιᾶς ἄλλης ἀντίληψης μέ διαφορετικέςκαταβολές καί ἐπιδιώξεις.

Ἡ ἀμφισβήτηση τοῦ ρόλου τοῦ σχολειοῦ καί τῆς ἀστικῆς μορφωσης μαζί μέ τήν μέχρι τώρα ὀργανωτική λειτουργία τοῦ κινήματος σέ ἐπίπεδο συνδικαλιστικῶν ὀργάνων (γενικά συμβούλια, ἐπανειλλημένα καπέλα) ταυτιστηκε μέ τήν ἀμφισβήτηση τοῦ κόσμου αὐτοῦ πού ὁλοκαί μεγάλωνε σέ μιά σειρά ἀπό πτυχές καί ἐπίπεδα τῆς κοινωνικῆς ζωῆς (οἰκογενεια, σχέσεις ἐκφραση καί τρόπος ντυσίματος κλπ..)

Φανερώνεται ἔτσι καί μέσα στούς μαθητές ὁ χῶρος τῶν "φρικιῶν" πού τόσο τρομάζουντούς καθωσπρέπει συνδικαλιστές καί τούς φολκλορικούς παροδοσιακούς καί σοβαροφανεῖς πρωτοπόρους " .

Τά βιβλία γύρω ἀπ'τή ψυχολογία καί τήν ψυχανάλυση κυκλοφοροῦν πλατιά στούς μαθητές ἐνῶ τό ροκ ἀντιπολίτευσηςἔχει συνεπάρει μεσ'τή δύνη του ἀκόμα καί τούς Κνῖτες.

Τό ντύσιμο ξεφεύγει ἀπ'τά " σοβαρά " πλαίσια (τζάκετ,λακόστ κλπ....) ἐνῶ κυριαρχοῦν τά μπλουτζήν , τά μακριά μαλλιά πού βρίσκουν τούς "σοβαρούς ἐπαναστᾶτες." (τῦπου ΚΝΕ ἤ τούς καθε λογῆς Μ-Λ) σέ ἀδυναμία νά συμαζέψουν καί τά ἴδια τά μέλη τους.

Εἶναι ἡ φάση πού οἱ παρατάξεις κολλᾶνε τή φραση "αναρχο" μπροστά στό"αὐθορμητίστικο".

Ξεπερνώντας τίς λογικές τῆς "σύγκρουσης" μέσα ἀπ'τά ψηφίσματα καί τῆς 6-8 πολιτική,μετά φροντηστήριο καί πρίν σχολειό , τήν λογική τοῦ ἄγχους γιά τό διαβασμα καί τό βαθμό παράλληλα μέ τό ξεσκέπασμα τοῦ προβλήματος τῆς "ἐπαγγελματικῆς κατοχύρωσης" πού αὐτό ἐμφανίζεται ἀπ'τήν Ε΄ τάξη ἕνας κόσμος ἀρχίζει νά ἐμφανίζει ἀντίσταση στό νά δεχτεῖ τό μοντέλο τοῦ σπασίκλα-κνίτη.

Ξεπηδᾶν μέ ἰδιαίτερη ἔνταση τάσεις ἀπομάκρυνσης ἀπ'τό σπίτι, ἀναζήτησης σωστῶν σχέσεων ἐνῶ σέ πολλά σχολειά οἱ Αὐτόνομοι ἀποκτοῦν οὐσιαστική παρουσία ('Υμηττός,Ζωγράφου,'Αγ. Βαρβάρα,θεσ/κη κλπ...)

Ολο αὐτό τό ρεῦμα ἀμφισβήτησης τοῦ παλιοῦ πού στοιχεῖα του ἀναφέρθηκαν παραπάνω ἐνσωματώνει μέσα του μαζικές πραχτικές ὅπως αὐτές τῆς Αγ.Βα

ΕΜΠΡΑΧΤΗ ΚΙ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΗ ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΗ ΤΟΥ ΑΣΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

Συμμαθητές καί Συμμαθήτριες

Η κατασταση μέσα στά σχολεια καθε μερα γινεται ολο και πιο ασφυκτικη. Η εφαρμογη απο φετος του διπλου συστηματος εκπαιδευσης διαμορφωσε μια καινουργια κατασταση στην εκπαιδευση.

Οι αναγκες του ελληνικου καπιταλισμου σημερα περνανε μεσα απ'τή δημιουργία μιας μικρης μειοψηφιας "σοφων" κι " επιστημονων" προορισμενων να επανδρωσουν τις ανωτερες θεσεις των σταλεχων του συστηματος απ'τη μια, ακι μιας μεγαλης στρατιας απο εργατικα χερια απ, την αλλη. Αυτη την κατευθυνση ερχονται να υπηρετησουν οι αλλεπαληλες εξετασεις (Πανελλαδικες, εξετασεις για Λυκεια κ.λ.π) και ολο το σημερνο εκπαιδευτικο συστημα.

Η αυξημενη εντατικοποιηση και το κυνηγι του βαθμου, η ενισχυση της αστυνομευσης και της τρομοκρατιας απ'τη μερια της καθηγητικης ιεραρχιας, το αγχος και η αγωνια που κορυφωνεται καθημερινα ειναι τα χαρακτηριστικα αυτης της καταστασης που εχει αρχισει και διαμορφωνεται μεσα στα σχολεια.

Διαφαινεται ετσι καθαρα ο ρολος του σχολειου και του εκπαιδευτικου μηχανισμου γενικοτερα να προετοιμασει καταλληλα τους μαθητες να καταλαβουν αυριο συγκεκριμενες ταξικες θεσεις στην καπιταλιστικη κοινωνια.

Οι"γνωσεις " που θα μας δωσει ειναι η μια πλευρα αυτης της διαδικασιας και η ιδεολογια η δευτερη που παιζει και το καθοριστικο ρολο για τ'αφεντικα.

Συμμαθητες και Συμμαθητριες

Η μεχρι σημερα αντιμετωπιση αυτης της καταστασης απ'τη μερια των μαθητων- εκει οπου η εντατικοποιηση δέν μας ειχε μπλεξει στα γραναζια της- ητανε αυθορμητη και εκφραζοτανε και εκφραζεται με τη καζουρα στο μαθημα με τις κοπανες δεν μπορεσε δηλ. να π αρει ενα οργανωμενο και πολιτικο χαρακτηρα η αμφισβητηση στο σημερνο σχολειο.

Κι αυτο παρ'ολο που οι διαφορες ψευτο πρωτοπορειες μιλουσαν στην αρχη του χρονου για ανοδο του μαθητικου κινηματος και για την αναγκαιοτητα συνδικαλιστικων οργανων που θα εκφραζαν αυτη του την αναπτυξη . . .

Προβαλει ετσι σημερα αναγκαια μπροστα μας προυποθεση για την αναπτυξη ενος νεου μ.κ. το ξεκαθαρισμο των λογαριασμων μας μετις αντιληψεις που χρονια τωρα οι παραταξεις νεροκουβαλητες της αρχουσας ταξης εγκλοβισαν το μ.κ. στη λογικη των αφεντικων προοθωντας συνθηματα οπως" Οχι φραγμους στη μορφωση μας" "καλυτερη και περισσοτερη μορφωση" "μαθητες καθηγητες κοινο μετωπο" αποκρυβοντας τις πραγματικες σχεσεις καιτο ρολο των καθηγητων στο αστικο σχολειο, τη πραγματικη φυση της εκπαιδευσης , τήν δηθεν "αντικειμενικοτητα" της μορφωσης και ζητωντας τελος "βελτιωση της υλικοτεχνικης υποδομης της παιδειας που ΠΑ[illegible]Ι"....

Δηλαδη, οχι παλη εναντια στη παιδεια των αφεντικων ,οχι αμφισβητηση των εξεταστικων θεσμων και του αστικου σχολειου αλλα παλη για την βελτιωση τους.

Μια τετοια λογικη σημερα απειλει να τελματωσει ξανα το μ.κ. στο μεχρι σημερα βουρκο του να παγιδεψει και να εμποδισει ενα κινημα που εχει αρχισει να αχνοφενεται μπρος μας μεσα στα ιδια ρεφορμιστικα ιδεολογικα πλαισια .

Η αμφισβητηση του αστικου σχολειου συνολικα και της ιδεολογιας που σερνει αυτο κοντα του. Η παλη εναντια στους θεσμους των εξετασεων και στη καθηγητικη ιεραρχια ειναι το νεο περιεχομενο που μ' αυτο πρεπει να εξοπλιστει στη βαση αυτη και ν αναπτυχθει ενα νεο μ.κ.

Συμμαθητριες και Συμμαθητες

- Εμπρος να σπασουμε το κλιμα της υποταγης και της υποτελειας στο σχολειο που συντηρει την καταπιεση καιτην τρομοκρατια.
- Να εναντιωθουμε στις αντιληψεις των διαφορων ψευτοπρωτοποριων πουπροσπαθουν να μετατρεψουν τους μαθητες σε παθητικους δεκτες της αστικης "μορφωσης".
-Εμπρος μεσα απο την αναπτυ η των αγωνων μας να αντισταθουμε στην καταπιεση και στη τρομοκρατια στα εξεταστικα σφαγεια και στο διπλο συστημα εκπαιδευσης.

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΕΝΑ ΑΥΤΟΝΟΜΑ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΟ ΜΑΘΗΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ
ΝΑ ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΟΥΜΕ ΕΜΠΡΑΧΤΑ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΑ ΤΟ ΑΣΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Αυτονομη Ομαδα Μαθητων
18-3-79

ρβάρας πού στήν διάρκεια αύτ-
οῦ τοῦ ἀγῶνα ἡ Κνίτικη λογι-

κή πολλές φορές ξεπεράστηκεκαί κυνηγήθηκε ἐνῶ ἡ αὐτοοργάνωση τῶν ἴδιων τῶν μαθητῶν(Επιτροπή ἀγῶνα) ὑπῆρξε τό καινούργιο στοιχεῖο πού ξεπήδησε μέσα ἀπό τήν ἐξέλιξη τῆς πορείας τῆς πάλης τῶν μαθητῶν.

Μαζί μέ τήν δυναμική τῆς ἀντίστασης πού ἀναπτύχθηκε τό Σάββατο μαζικά ἀπ'τό κόσμο στά ὁδοφράγματα καί στίς φωτιές ἐνάντια στά ΜΑΤ καί στούςμπάτσους ἔφερε καί στό ἐπίπεδο τῆς ἀνοιχτῆς σύγκρουσης μέ τό κράτος τό νέο πού αναδείχτηκε παίρνοντας στό κυνῆγι τούς ἐκφραστές τοῦ παλιοῦ (τό δήμαρχο καί τό ΚΚεξ)

Η ὡστόσο τῶν διάφορων ὁμάδων νά παρέμβουν μέ ἕνα οὐσιαστικό τρόπο στό κεντρικό ἐπίπεδο τοῦ μαθητικοῦ κινήματος, καί νά προβάλλουν μιά ἐνοποίηση ἔστω καί σέ μίνιμουμ ζητήματα γιά τή διαμόρφωση σέ ἀνώτερο βαθμό μιᾶς ἄλλης ἀντίληψης καί πρακτικῆς-ρήξης μέτην ἀστική τάξη, ἦταν καθοριστική

Ἦταν καθοριστική ὅμως γιά νά μή γίνουν πράγματα πού μποροῦν νά γίνουν τή χρονιά πού μᾶς πέρασε καί δέν ἔγιναν.

Τό ἴδιο τό ρεῦμα μέ τή δυναμική του καί τή λειτουργικότητά του δέν σταμάτησε καί δέ μπορεῖ νά σταματήσει νά ὑπάρχει.

Ἄν φέτος στίς συγκεντρώσεις πού οἱ παρατάξεις καλοῦσαν τόν κόσμο, ἡ ἀνταπόκριση τῶν μαθητῶν ἦταν μηδαμινή,τοῦ χρόνου θά λιγοστέψει ἀκόμα περισσότερο μιᾶς καί ἡ ἐξελιχτική πορεία τῆς σημερινῆς φάσης ἔχει μιά δυναμική γι'αὐτέςκαί γιά τήν ἰδεολογία τους φθίνουσα καί γιά τό κίνημα ἀμφισβήτησης πού ἀρχίζει μόλις τώρα νά ἀναπτύσσεται ἀνοδικά.

Ἡ ἐπίθεση πού τ' ἀφεντικά ξανοίγουν ὅλο καί σέ μεγαλύτερη ἔκταση ἐνάντια στή νεολαία -καί στούς μαθητές ἰδιαίτερα- μέ τή μορφή τῆς καθιέρωσηςτῶν πολλαπλῶν ἐξεταστικῶν σφαγείων καί τήν ἐφαρμογή τοῦ διπλοῦ συστήματος ἐκπαίδευσης , στοχεύοντας ξεκάθαρα στήν ὅλο καί πιό προλεταριοποίηση μαζικῶν τμημάτων νεολαίας,κάνει τήν ἀνάγκη ρήξης νά προβάλει καθοριστικά καί μέ μεγάλη ἔνταση.

Η γραμμή πού χρόνια τώρα οἱ παρατάξεις καθήλωναν τό κίνημα ἦταν ἡ γραμμή καί ἔκφραση τῆς ἀναπτυξιακῆς τους λογικῆς καί τοῦ ρεφορμιστικοῦ κρετινισμοῦ τους,ἦταν ἡ γραμμή , πού σήμερα διεκδικεῖ "περισσότερους εἰσαγόμενους στά ΑΕΙ", (ΠΜΣΠ) καί πού καλεῖ τούς μαθητές νά ριχτοῦν μέ τά μοῦτρα στό διάβασμα (ΚΝΕ), διεκδικώντας παράλληλα τό χτύπημα τῶν φραγμῶν γιά τήν κατάκτηση καί τήν ἐμπέδωση τῆς ἀστικῆς μόρφωσης.

Εἶναι γραμμή πού μπλοκάρει τή ρήξη καί δέν τήν προωθεῖ,ἐνῶ σήμερα μέσα στό κίνημα ἀρχίζει νά συγκεκριμμενοποιεῖται καί νά παλεύεται ἡ διάθεση τοῦ κόσμου γιά τήν προώθηση πρακτικῶν τέτοιων πού νά πραγματώνουν τή ρήξη αὐτή μέ τήν πολιτική τῶν ἀφεντικῶνστό χῶρο τῆς μέσης ἐκπαίδευσης.

Οἱ αἰτίες πού γεννᾶνε αὐτό τό κίνημα κοινωνικῆς κριτικῆς τῆς νεολαίας δέν μποροῦν οὔτε νά θαφτοῦν οὔτε νά ἀμβλυνθοῦν γιατί συνυπάρχουν καί παράγονται ἀπ'τό ἴδιο τό σύστημα πού γεννάει καί καί τρέφει αὐτές τίς ἀντιθέσεις προωθώντας μ' αὐτό τόν τρόπο καί τήν καταστροφή του.

Ἡ φάση πού ξανοίγεται εἶναι φάση προετοιμασίας καί συγκρότησης τῶν δυνάμεων προώθησης τῆς ἀνάπτυξης ἑνός κινήματος ρήξης τῆς πραγματικῆς ἀντιπολίτευσης μέ τ' ἀφεντικά καί τήν πολιτική τους.

ΑΝΤΙΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΕΛΑΤΕ στήν ΕΚΔΗΛΩΣΗ-ΣΥΖΗΤΗΣΗ
γιά τά ΝΕΑ ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ 6/5
ὥρα 11.00
ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ
ΕΣΤΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΘΑ ΓΙΝΕΙ:
• ἀνάλυση τῶν νέων ἐξεταστικῶν μέτρων
• ΣΥΖΗΤΗΣΗ
ἀπό ΕΜΑΣ τούς ΓΟΝΕΙΣ καί τούς ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ

... και παλι στο πεζοδρομιο

Στίς Ι7 Μάη καί κάτω ἀπό πίεση τῶν Ρ.Φ.(Β'Πανελλαδική)ΑΑΣΠΕ,ΠΠΣΠ, ἡ ΕΦΕΕ ἀποφασίζει συγκέντρωση διαμαρτυρίας στό ὑπουργεῖο παιδείας γιά τά ἐξεταστικά μέτρα πού προβλέπει ὁ 8Ι5.'Αμέσως οἱ ὁμάδες φοιτητῶν καί οἱ παραπάνω παρατάξεις ἀναλαμβάνουν μιά κινητοποίηση κατά σχολές γιά προσυγκεντρώσεις καί πορεία πρός τό ὑπουργεῖο.'Αντίθετα ἡ ΕΦΕΕ δέ βγάζει οὔτε ἀφίσσα καί ἡ ΚΝΕ, ΠΑΣΠ,Ρ.Φ., καλοῦν συγκέντρωση μόνο ἔξω ἀπ'τό ὑπουργεῖο.

Τελικά ὁ κόσμος μαζεύτηκε στίς προσυγκεντρώσεις καίή πορεία ἔγινε.'Η ἀντιμετώπισητοῦ κόσμου τῆς 'Αθήνας ἦταν θερμή χειροκροτοῦσαν σ'ὅλη τή διάρκειά της.'Η σύγκρουση μέ τούς μπάτσους, τό σπάσιμο μιᾶς ἀλυσίδας ἀπ'τίς ὁμάδες,τήνὥραπού οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς μειοψηφίας τοῦ Κ.Σ. τῆς ΕΦΕΕ ἔκανανδιαπραγματεύσεις τῆς ἔδωσε παλμό.Στό κρίσιμο σημεῖο πού οἱ μπάτσοι ἔκαναν δεύτερη ἀλυσίδα,ὑποχωρώντας,ἔκαναν μπροστά ἀπ'αὐτούς ἀλυσίδα οἱ παρατάξεις τῆς μειοψηφίας καί πάνω στά λίγα λεπτά τῆς σύγχισης ἔφτασαν τά ΜΑΤ. Παρουσιάστηκε τότετό γελοῖο φαινόμενο νάπροτρέπουν τούς φοιτητές νά τρέχουν ἀγεληδόν γιά νά περάσουν τό δρόμο μήπως καί κόψουν τή συγκοινωνία.

Μ'αὐτά τά δυναμικά κι'εὐτράπελα φτάνουμε στό ὑπουργεῖο. Σιγή νεκροταφείου. Καί ἐνῶ φτάναμε στό τέλος οἱ ὁμάδες ἀποφασίζουν νά κάνουν πορεία καί τό ἀνακοινώνουν σ' ΑΑΣΠΕ καί Ρήγα. Καί τότε γίνεται τό ἑξῆς περίεργο.Οἱ ντουντούκες ἄρχισαν νά λένε γιά πορείαπού ἀποφάσισε ἡ ΕΦΕΕ στά Προπύλαια ἐνῶ τό Κ.Σ. δέν εἶχε συνεδριάσει.

Κνίτες καί Πασπῖτες στό κίνδυνο νά γελοιοποιηθοῦν ἀκολουθοῦν θέλοντας καί μή.Κεφάλι οἱ ὁμάδες πού κόβουν τή συγκοινωνία καί δίνουν ἔντονοπολιτικό χρῶμα.

"'Η 'Αγία Βαρβάρα μᾶς δείχνει τό δρόμο τοῦ ἀγώνα"

""Οχι στήν παιδεία τῶν ἀφεντικῶν"

"Δευτεριά στούς πολιτικούςκρατούμενους"

"Κάποιοι" πού προσπάθησαν νά κάνουν ἀλυσίδες παρασύρθηκαν ἀπ'τήν ὁρμή τοῦ κόσμου,ἄρπαξαν μερικές "ψιλές" καί ἔφυγαν..Μιά ἀληθινή πορεία ἦταν γεγονός πιά. Μέσα σέ δύο ὧρες ἀπ'τά φοβισμένα νηπιακά βήματα οἱ διαθέσεις ἄλλαξαν καίοἱ φοιτητές πάτησαν γερά τά πόδια τους.

Λίγες μέρες μετά τά γεγονότα τῆς 'Αγίας Βαρβάρας ἡ κυβέρνηση ἀδυνατοῦσε νά χτυπήσειή νά ἐμποδίσειμιά πορεία στόκέντρο τῆς 'Αθήνας.Μετά ἀπό τρία χρόνια συγκεντρώσεις-σοῦπες , ἐκτόνωσης,στά προπύλαια καίτά ἀμφιθέατρα, οἱ φοιτητές βγῆκαν στούς δρόμους.

'Η ἀριστερά τοῦ φοιτητικοῦ χώρου ἔπαιξε καθοριστικό ρόλο ἐκβίασε τά πράγματα ὅσο μποροῦσε,κέρδισε τήν πρώτη μάχη σέ κεντρικό ἐπίπεδο.'Η βοήθεια πού τῆς πρόσφεραν περιφερειακές κινητοποιήσεις καί συγκρούσεις('Αγ.Βαρβάρα,Κερατσίνι, ἀγρότες)ἦταν ἀποφασιστική."Εφεραν τή κυβέρνηση σέ θέση νά μή μπορεῖ νά ἐπεμβεῖ στόν εὐαίσθητο φοιτητικό χῶρο

'Η ἀρχή τοῦ τέλους τῆς ἐκπαιδευτικῆς πολιτικῆς δεξιῶν καί ἀριστερῶν θιασωτῶν τῆς ἐθνικῆς ἀνάπτυξης πλησιάζει. Οἱ δεύτεροι ἔχουν χάσει τό παιγνίδι παντοῦ ὅπου γίνεται σύγκρουση,οἱ πρῶτοι ὑποχωροῦν συνέχεια.

"Οταν στήν ἀρχή τοῦ χρόνου δίναμε συγκρούσεις στίς αἴθουσες τῶν καθηγητῶν κανείς δέν φαντάζονταν μιά κεντρική πορεία. Τώρα πού αὐτή ἔγινε δέν ἀπομένει παρά νά πραγματώσουμε τή φαντασία μας στό πεζοδρόμιο.

ΟΜΑΔΕΣ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΝΟΜΙΚΗΣ: *μια πρωτη εκτιμηση*

Με την ψηφιση του 8Ι5 το καλοκαιρι του 78 κολουθησε η φετινη εκρηξη στη Νομικη. Δημιυργηθηκαν συνολικα 7 ομαδες φοιτητων και οιτητριων στο Νομικο και οικονομικο τμημα. ο πεδιο κριτικης και δρασης τους δεν περιοιζονταν μονο στις επισημες διαδικασιες του .Κ. Αρχιζε απ'τις δομες και το περιεχομενο πουδων του Αστικου Πανεπιστημιου κι εφτανε εχρι το πολιτιστικο κινημα. Απ'τη σχεση πολιικης κ'ιδιωτικης ζωης μεχρι τις σχεσεις των υο φυλων και του ρολου τους στη σημερινη οινωνια. Δεν σταθηκαν μονο στο αμφιθεατρο αλα εδωσαν μαχες απ'τις αιθουσες των καθηγηων μεχρι την τελευταια πορεια που ουσιαστια αυτες ξεκινησαν και πιεσρηκαν οι παραταεις ν'ακολουθησουν. Κυκλοφορουσαν τις περισοτερες προκυρηξεις και αναλυσεις για το ΦΚ ιοργανωσαν συζητησεις και μουσικες εκδηλωεις. Κυριολεκτικα αναστατωσαν τη σχολη, εδω αν κινηση και ζωη εκει που πριν κυριαρχουσε νεκρα των στημενων δεντρων της ΕΦΕΕ και τα υπικα τραπεζακια των παραταξεων. Για πρωτη ορα σε καθε εκδηλωση τα αμφιθεατρα και ο χωος της σχολης ηταν ζωντανος, ειχες την αισθηη πως κατι γινεται μετα δυο χρονια αδρανειας. Οι συζητησεις και τα πηγαδακια πολλα, απο να διαστημα κι επειτα οι κνιτες εξαφανιστηαν, περιοριστηκαν στη πεπατημενη οδο της φυαι καταγγελιας. Μονο που τωρα δεν εβρισκαν δαφος ν'αναπτυχθουν.

Για να καταλαβει κανεις την κατασταση στη ομικη πρεπει να σταθει σε δυο σημεια: α)την ντεινομενη κοινωνικη κριση στην Ελλαδα που γκαλιαζει και το εκπαιδευτικο συστημα και)την αδυναμια των παραταξεων να την αντιμεωπισουν και συνακολουθα την κριση στους κολους τους.

Αν ριξουμε μια ματια στο πως βλεπουν οι Ελ ηνες αστοι την εκπαιδευση συμφωνα με τα συμ εροντα της τσεπης τους θα δουμε τη στροφη ης σε τεχνικη κι επαγγελματικη, τον υποβιβαμο των Νομικων και Οικονομικων σχολων.

Το σχεδιο πρωτυπου μακροχρονιου αναπτυξεως ου ΚΕΠΕ προβλεπει:

ΠΙΝΑΚΑΣ 6

Επαγγελματίες, τεχνικοὶ καὶ οἱ πρὸς αὐτοὺς ἐξομοιούμενοι κατὰ ἐπίπεδο ἐκπαίδευσης τὸ 1971 καὶ τὸ 1987 σὲ χιλιάδες

Είδίκευση	Σύνολο σὲ χιλιάδες		Πτυχιοῦχοι 'Ανωτάτης		Πτυχιοῦχοι Τεχν. & 'Επαγγ.	
	1971	1987	1971	1987	1971	1987
Αρχιτέκτον., Μηχανικοὶ	14	91	10	22	4	59
Χημικοί, Φυσικοὶ κ.λπ.	2	10	2	3	—	7
Βιολόγοι, Γεωπόνοι κ.λπ.	6	20	5	5	—	15
Ιαθολόγοι, 'Οδοντίατροι	17	20	16	20	—	—
Νοσοκόμες, Μαΐες	21	75	—	—	13	65
Ιαραϊατρικὰ ἐπαγγέλμ.	5	24	3	5	1	19
Εκπαιδευτικοὶ	47	155	14	70	31	76
Κληρικοὶ κ.λπ.	11	14	4	5	1	7
Νομικοὶ	17	20	17	20	—	—
Καλλιτέχνες, Συγγραφ.	12	50	3	6	5	43
Σχεδιαστ. καὶ ἄλλοι τεχνίτες	16	64	—	6	5	53
Λοιποὶ τεχνίτες καὶ ἐλεύθεροι ἐπαγγελματίες	16	67	8	13	2	31
Σύνολο	186	610	84	175	62	375

Ιηγή: ΚΕΠΕ: Σχέδιο Προτύπου Μακροχρονίου 'Αναπτύξεως.

Αυτο που μπορουμε να συμπερανουμε για τη Ιομικη ειναι ολοενα και μεγαλυτερο κοφιμο, ιτενεμα των περιθωριων κοινωνικης ανοδου αυων που ηδη φοιτουν.

απο καιρο οποιος βρισκεται σ'αυτες τις σχολες νιωθει πως οι δρομοι του ειναι κλειστοι δεν εχει επαγγελματικη αποκατασταση. Οι περισσοτεροι δεν ξερουν τι θα γινουν στρεφονται σ' αλλες ασχολιες, απο νωρις, παιρνουν το πτυχιο επειδη ετυχε να μπουν στη σχολη. Απο αποψη οργανωσης η σχολη ειναι διαλυμενη λειτουργει ουσιαστικα οταν οι φοιτητες πατουν να δωσουν εξετασεις.

Μεχρι τωρα, η κατασταση αυτη εδινε το δικαιωμα στις παραταξεις να μιλουν για δημοκρατικα προγραμματα σπουδων, να προτεινουν αλλαγη στη δομη και το περιεχομενο τους, ζητουσαν να ανταποκρινονται στις αναγκες αναπτυξης τηςΕλληνικης οικονομιας. Περα ομως απ'το ευχολογιο τιποτα συγκεκριμενο δεν γινονταν.

Η οργανωτικη τους αναπτυξη ειχε σχεση μονο με τις γενικοπολιτικες τους θεσεις και στο πανεπιστημιο ασχολιουνταν με διεθνη, εσωτερικα ή φεστιβαλικα θεματα.

Η αμφισβητηση το 76-77 βρισκονταν περισσοτερο σε προσωπικο επιπεδο του πως λειτουργει το κομμα ή αν η πολιτικη του ειναι επαναστατικη αφου δεν οξυνει τις αντιθεσεις. Το 77-78 ηταν πιο μαζικη. Η δημοσιευση του σχεδιου νομου πλαισιου, τα εξεταστικα μετρα που προβλεπε, η εφαρμογη τους στις τεχνικες σχολες, και τα γεγονοτα της Πατρας, σ'αντιθεση με την επιμονη των Κνε-Πασοκ-ΡΦ σε φλυαριες και συζητησεις προτασεις σε αμφιθεατρα, η θεληση τους για πολιτικη διαπραγματευσεων υψηλα υσταμενων προσωπων και ειδικων, ωθησε ωστε να εμφανιστει η κριση.

Η διασπαση του ΡΦ και ο εξαφανισμος τουΚΚΕ εσ. στη Νομικη, η δημιουργια του φοιτητικου ομιλου Κινηματογραφου θεατρου (ΦΟΚΘ) που ἀνεβασε το Παμποντικικο συνεδριο κριτικαροντας την απραξια των φοιτητικων παραταξεων και το Πανσπουδαστικο συνεδριο της ΕΦΕΕ τη στιγμη που στη Πατρα 70 μερες αποχης οδηγησαν στην καταληψη, η εμφανιση της ομαδας φοιτητων που εκανε εκδηλωση για το Φ.Κ. στην Ευρωπη και το Μάη του 68 στη Γαλλια, της ομαδας φοιτητριων, και της ομαδας ανεξαρτητων στο Α΄Οικονομικο που κερδισε εδρα στην επιτροπη ετους, στοιχειοθετουν την κριση. Ακομα στις εκλογες πρωτη φορα εμφανιζεται η αυξημενη αντιθεσημε λευκα και ακυρα ενω απο αποψη οργανωμενων με λων οι μ-λ οργανωσεις μενουν στασιμες.

ΟΙ ΟΜΑΔΕΣ ΤΗΣ ΝΟΜΙΚΗΣ ΤΟ 78-79

Οι ομαδες που αναπτυχτηκαν φετος ηταν οι εξης:

Ομαδα φοιτητων Νομικης: κυρια με παρεμβαση σε ιδεολογικο-πολιτικο επιπεδο. Εβαζε προβληματα αμφισβητισης του αστικου πανεπιστημιου, του ρολου του φοιτητη σ'αυτο, της κατατασης του φοιτητη σημερα και ποσο δεσμιος ειναι απο μια μικροαστικη νοοτροπια και τροπο ζωης που αφαιρουν απ'την αμφισβητηση του κατεστημενου καθε επαναστατικο περιεχομενο.

Ηταν αυτοι που στην αρχη του χρονου εριξε το συνθημα για διαλυση της συνεδριασης των καθηγητων και τελικα εμποδιστηκε απ'τις αλλες παραταξεις μπροστα στην πορτα της αιθουσας. Χωρισε στην πορεια της σε τεσσερα κομματια. Ενα κομματι στην ομαδα γυναικων, εναστην

ομαδα Α'Οικονομικου, ενα αποσυρθηκε και ενα
αλλο στη γενικη μαζωξη των ομαδων απ'ολεςτις
σχολεςπου γινονταν στη Νομικη και μια καποια
συμμετοχη στην Επιτροπη Αγωνιστικης Αλληλεγ-
γυης.Στο τελος της χρονιας παρθηκε μια πρωτο
βουλια για την εκδοση ενος δελτιου αλλα τελι
κα κολλησε στις συζητησεις, στα προσωπικαπρο
βληματα την υποκειμενικη διαθεση του καθενος

Ειναι χαραχτηριστικο πως ο σταθερος πυρη -
νας της ομαδας ηταν εργαζομενος και αρα μπο-
ρουσε να εχει σχεση με τη σχολη τ'απογευμα
που ομως ηταν χρονος νεκρος απο μαθηματα και
ετσι υπηρχε αδυναμια παρεμβασης σ'αυτα και
ριτικης τοσο της καθηγητικης καστας οσο και
ου περιεχομενου της αστικης επιστημης.Μ'αυ-
ο τον τροπο σπρωχτηκαν αντικειμενικα σε μια
ενικοτερη πολιτικη δραση μεσω των διαφορων
αζωξεων και στο ξεκομα απ'τα προβληματα της
σχολης. Και ενω υπηρχε αναγκη απο μια αναλυ-
ση στον 8Ι5 και μια δουλεια γυρω απ'τη λει -
τουργια της σχολης τελικα ανοιξε ενα χασμα .

Οἱ παλιοτεροι εβρισκαν πιο βολικη τη γενι-
κη δουλεια αφου εκει πλεον το προβλημα του
ελληνικου πανεπιστημιου και των ιδιομορφιων
του,της σημερινης του καταστασης και της συγ
κεκριμενης πορειας εκσυγχρονισμου του ελειπε
ο κλιμα ηταν γενικα υπερ της εκτροπης τουπα
επιστημιου μεσα απο μια αμφισβητηση τυπουΜα
'68, μηχανιστικα μεταφερμενη και φυτεμενησε
γονο ακομα εδαφος. Οι πρωτοετεῖς δεν μπορου
σαν να παρακολουθησουν τις συζητησεις καιτις
ενεργειες αφου ηταν με μορφη αποφασεων που υ
ποβιβαζε την πολιτικη τους δραση σε ρολο εκ-
τελεστη αφηνοντας τους αναπαντητα τα ερωτημα
τα τους,τα συγκεκριμενα προβληματα οσον αφο-
ρα το εξεταστικο. Ηταν οι πρωτοι που γευον -
ταν τον 8Ι5.

Οι φεμινιστριες υποστηριξαν πως γι'αυτες ε
παινε το ζητημα της ανακαλυφης του πολιτι -
κου υποκειμενου μεσα απο ζητηματα γυναικεια.
επιλογη τους ειχε να κανει με την προτεραι
οτητα αυτων των ζητηματων. Η συμμετοχη τους
σε προβληματα του πανεπιστημιου εμπαινε απο
διαφορετικο δρομο.

Μια τεταρτη αντιληφη στην ομαδα εδινε βα -
ρος στις προσωπικες σχεσεις αυτων που συμμε-
τειχαν σ'αυτην. Οσο τα γεγονοτα γινονταν πιο
πολιτικα τοσο οι εκπροσωποι της αποτραβιον -
ουσαν αναζητωντας λυση στα υπαρξιακα προβλη
ματα στη παρεα και τη ψυχολογια, αποδυναμωνο
ντας τον εαυτο τους απο μια διαθεση παλης.

Η διαλυση της ομαδας εγινε οταν πηρε την α
ποφαση και τις αλλες ομαδες να συζητησουντην
οργανωμενη αντιδραση πανω στις φοιτητικες ε-
κλογες. Με την καθιερωση μονιμης συγκεντρω -
σης και το βαρος σε κεντρικη δουλεια ολων μα
ς εγινε αδυνατη η επανασυσταση της. Καθεκομ
ματι τραβηξε το δικο του δρομο.

Το γεγονος πως η πιο πολιτικοποιημενη ομα-
δα της Νομικης σπρωχτηκε σε μια κεντρικη πο-
λιτικη δραση δεν ετυχε. Εχοντας μια αντιληφη
οτι ο ρολος του πανεπιστημιου ειναι η αναπα-
ραγωγη της κυριαρχης ιδεολογιας, πως δεν ει-
ναι ουδετεροσ χωροσ αλλα χωρος ταξικης συγ -
κρουσης, πως η επιστημη δεν ειγαι ουδετερηαλ
λα η αναπτυξη της ειναι μονοπλευρα δεμενη με
τις αναγκες του καπιταλισμου,και πως το προ-
βλημα δεν ειναι ο εκδημοκρατισμος του αστι -
κου πανεπιστημιου αλλα η καταστροφη των δο -
μων και της ιεραρχιας του στη προοπτικη της
αναζητησης νεων μορφων αποχτησης και κοινωνι
κης χρησης της γνωσης , ειχε μια μειοφηφικη
αντιληφη.

Απ'την αλλη αδυνατουσε να δει τη συγκεκρι-
μενη αναπτυξη του ελληνικου αστικου πανεπιστημιου ,να δει τις συγκεκριμενες αντιθεσεις Αντικειμενικα αυτες στη Νομικη δεν ειχαν ο - ξυνθει οριακα μιας και το εξεταστικο ηταν χαλαρο, η σχολη δε λειτουργουσε με την ουσιαστικη εννοια των μαθηματων και η συνδεση φοιτητη -σχολης γινεται μονο μεσα απ'τις εξετασεις. Αντικειμενικα λοιπον η ομαδα στραφηκε σε αλλους χωρους που ηταν και οι μονοι πραγματικοι απο πλευρας αντιθεσεων για πολιτική δραση,ξεφευγοντας απ'τον αποκλεισμο και το

η αγια βαρβαρα οι βαρβαροι και πως ο μωαμεθ ονειρευεται να καταλαβει τη βασιλευουσα

Μήν τοῦ μιλᾶτε τοῦ παιδιοῦ. Διαβάζει. Δίνει ἐξετάσεις. Οὔτε οἱ μολότωφ, οὔτε οἱ φωτιές, οὔτε οἱ φυλακές (ἄχ τίκοι νωνικό δράμα) φαίνεται πώς εἶναι ἱκανά νά ἀνατρέφουν τή τάξη, πού ἐπιβεβλημένη ἀπ'τά ἔξω, ἔχει γίνει αὐτοεπιλογή,ὑ φιστος στόχος καί τρόπος ζωῆς τοῦ πιό ἐκλεχτοῦ στρώματος τῆς κοινωνίας. Οἱ καλοί μπεμπέδες μάχονται τή μάχη τῆς ἀπο τίμησης τῆς πνευματικῆς ἀναπηρίας, ἐνῶ οἱ ἄλλοι, οἱ "ἀναρχικοί καί οἱ ἐξτρεμιστές", στήνουν ὀδοφράγματα, καίνε τούς δρόμους καί γι'αὐτό ὡς ἀντικοινωνικοί καί ὑποσκάπτοντες τά θεμέλια τῆς ἐθνικῆς ἀνάπτυξης, στέλλονται μέ βαρειές ποινές στίς φυλακές. Γιά νά χωριστοῦν τά ἀρνιά ἀπ'τά ἐρίφια.

Τίποτα δέν φαίνεται νά συγκινεῖ τή χρυσή νεολαία πού στριμώχνεται στούς διαδρόμους καί τίς αἰθουσες, ὀνειρευόμενη τό μαγικό χαρτάκι πού θά τῆς ἀνοίξει τίς πύλες τοῦ παραδείσου καί θά τῆς χαρίσει τήν ἐπίγεια εὐτυχία.

'Αλλά καί ἡ ἄλλη, ἡ ἀμφισβήτησιακή νεολαία, πού φυσικά δέν εἶναι τόσο "χαζή" βυθισμένη στήν ἀδυναμία της νά ὑπάρξει μέ κέντρο τόν ἑαυτό της, καθορίζεται, παρ'ὅλα τά λόγια της, σύμφωνα μέ τό κοινωνικό πρότυπο τοῦ καλοῦ φοιτητή. Η ζωή της ἀποχτᾶ κάποιο περιεχόμενο, ἐνῶ πρίν τό χειμώνα βολόδερνε στίς συνελεύσεις, στίς ντισκοτέκ καί τά καφενεῖα κατηγορώντας τήν ἄτιμη τήν ἐξουσία, πού της ἔκανε μίζερητή ζωή καί τήν ἀπομάκτυνε ἀπ'τήν ἀπόλαυση τῶν "ἀναγκῶν" της.

Τώρα ὅλοι μαζί ἑνωμένοι νά ξεπεράσουμε τόν σκόπελο τῶν ἐξετάσεων γιά νά ξανοιχτοῦν μετά στά νησιά τῆς πατρίδας,ὅπου ρομαντικά θά στήνουν τά ὄνειρα τῆς χρονιᾶς πού ἔρχεται ἐν'ὅσο ὁ καπιταλισμός θά τούς στήνει καινούργιες παγίδες . Τό πρωΐ διάβασμα, τό ἀπόγευμα ἐξετάσεις, τό βράδυ σέ δενδρόφυτα μέρη ἀναζητοῦν ἐναγώνια κάτι τι, γιά νά ὑποκύψουν στό τέλος στό κοινωνικά προτεινόμενο ὄνειρο.

Χρυσή νεολαία ἀλλά καί μοντερνίζουσα ἡ ἀμφισητησιακήχρυσή νεολαία (πάντα ἡ ἀξία πού ἀπεικονίζεται σέ χρῆμα ἔχειδύο ὄψεις) ἐπιτέλους ἑνωμένη. Μέσα στό πανεπιστήμιο ἀποχτᾶ μέ μόχθο καί ταπεινώσεις τά εὔσημα καλῆς συμπεριφορᾶς ἀπό μανάδες καί μπαμπάδες, καθηγητές καί φίλους, πολιτικούςστή βουλή, εἰσαγγελεῖς καί δικηγόρους στά δικαστήρια.

Μάταια τό Σάββατο τό βράδυ περίμενε ὁ κόσμος στήν 'Αγία Βαρβάρα τούς φοιτητές τοῦ Πολυτεχνείου. 'Ο κόσμος φώναζε "πολυτεχνεῖο ξαναζεῖ" καί τό ἔκανε πράξη, παίρνοντας ἀπ'αὐτό ὅτι πραγματικά ἐπαναστατικό εἶχε. Τήν ἀντίσταση στούς δρόμους, στή βία της τῆς ἐξουσίας, τήν κρατική τρομοκρατία. Κυνηγώντας δημάρχους καί βουλευτές,(Τζουμάκας) κομματιάζοντας τά σύμβολα καί ρίχνοντας στή φωτιά ὅτι ψεύτικο καί καταναλωτικό ἔδωσε τό πολυτεχνεῖο.

Οἱ μαθητές ἔδειξαν πώς χτυποῦν τόν ἀστικό ἐκσυγχρονισμό τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος, οἱ νέοι ἐργάτες ἑνώθηκαν μέ αὐτούς πού ἀρνιοῦνται νά γίνουν τά μελλοντικά ἀφεντικάτους. Ζητοῦσαν νά κάψουν τή κοινωνία τῶν ἀφεντικῶν. Στή πράξη κι ὄχι στά δωμάτια ἤ τίς αἴθουσες κάποιου ἐκπαιδευτικοῦ ἱδρύματος. Οἱ βάρβαροι διαλύουν τό ὄνειρο τῶν Μωαμεθανικῶν ὀρδῶν καί καῖνε τή Βασιλεύουσα.

Τώρα πού οἱ σπίθες τρεμοπαίζουν κάτω ἀπ'τίς στάχτες, οἱ διάφοροι δικηγόροι βουλευτές θά τρέξουν νά ἐκμεταλλευτοῦν τό κενό καί νά περισώσουν τό ρόλο τους, ὑπερασπιζόμενοι σέ ὅρους πού ξέρουν μόνο αὐτοί τά δημοκρατικά δικαιώματα τοῦ λαοῦ. Ἄλλους θά τούς σέρνουν στά δικαστήρια κι'ἄλλοι θά σέρνονται στίς ἐξετάσεις. 'Ο μπάτσος - ἐπιτηρητής θά σου λέει ἄγρια πού θά καθήσεις, ἐσύ θά τρέμεις ἀλλά μέσα σου ἤ πίσω σου θά τόν κοροϊδεύεις (αἰώνιε ἕλληνα). Θά καταναλώνεις καί θά ἀποδίδεις τήν ἀστική γνώση, θά πειθαρχεῖς, θά ὑποτάσσεσαι, θά περνᾶς ἀπ'τή πίσω πόρτα τήν ἐντατικοποίηση μαζί μέ τήν ψευδαίσθηση τῆς κοινωνικῆς ἀνόδου (ἄνοδος σέ ταξικές κοινωνίες μήπως σημαίνει πώς κάποιοι πρέπει νά βρίσκονται ἀπό κάτω γιά νά ξεχωρίζεις ;).

Θά καταναλώνεις τόν χρόνο σου συντηρώντας καί ἀναπαράγοντας τό σύστημα ἐνῶ θά μποροῦσες νά τόν ἐκμεταλλευτεῖς καί μάλιστα ἄγρια σ'ἕνα ἄγριο ἀγώνα ἐνάντια στόν καπιταλισμό καί τήν ἐξουσία του μέσα στό πανεπιστήμιο ἀλλά κι'ἔξω ἀπαὐτό.

ΟΜΑΔΑ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

στενεμα των περιθωριων δρασης μεσα σ'αυτην. Μονο στο τελος της χρονιας δημιουργηθηκε αναγκη για επαναφορα.

Φρηκς: Η πιο ταραχοποιος και θεαματικη ομαδα. Με πολλα ταμπλο (μιας και καθε λιγο καποιο εσπαγε) κυρηξε πολεμο χωρις λυπη εναντια σε προσωπα και θεσμους, μην αφηνοντας τιποτα ορθιο. Η Κνε σ'ολες τις διαστασεις της ηταν ο κυριος στοχος. Χρειαστηκε να αλλαξουν πολλες φορες ταμπλο γιατι αυτοι που επισκεπτονται τη σχολη μετα το κλεισιμο της, τα εκαναν κυριολεκτικα κομματια. Η μαζικη και δυναμικη αντιδραση των "καταπιεσμενων μειονοτητων", εφερε τα ταμπλο διπλα στην κυρια εισοδο ενω οι κνιτες φυλαγαν τα δικα τους στο βαθος των διαδρομων.

Αποτελουμενη απο μουσικοφιλους η ομαδα εκανε κινηματογραφικες προβολες, μουσικες εκδηλωσεις και το γεγονος της χρονιας το "ντισκο - παρτυ" τη παραμονη των εκλογων. Ηταν μιας πρωτης ταξεως προβοκατσια που εφερε την ΕΣΑ(Κ) και την ΠΑΣΚΕ οικοδομων για δευτερη φορα στο πανεπιστημιο (ηπρωτη στη θεσσαλονικη). Στις συνελευσεις απ'τους δημιουργους της κλακας χιουμοριστικης αντιπαραθεσης.

Ομαδα για μια ζωη σε κομμουνες: Εκφραζε τον ποθο για προσωπικη και σεξουαλικη απελευθερωση με αρκετα ισως απλοϊκο και απολιτικο τροπο. Στο ταμπλο της κριτικαρονταν ο καπιταλισμος μεσα απ'τα προσωπικα βιωματα, καταστασεις μοναχικου αγχους και απελπισιας. Ειχε θεσεις για οργανωμενη πολιτικη δραση μεσα απο κοινοτικες διαδικασιες. Επιρεασμενη απο τον Β.Ραϊχ και τον αμερικανο αναρχικο Μ.Μπουκτσιν. Απο τις πιο ενωτικες ομαδες μερικοι συμμετειχαν στην ομαδα Νομικης αλλοι στο ΦΟΚΘ και αλλοι στο πολιτιστικο

Ιουλος: Μια προσπαθεια εκδοτικης δουλειας με προβληματισμο παντος ειδους, καλες διαθεσεις και ανοιχτο διαλογο. Οι αμαρτιες της παλιας Ρηγιτικης νοοτροπιας που εφερναν τα περισσοτερα μελη της ομαδας εδωσε το χαρακτηρα του περιοδικου (ρεμπετικο, ποιηση) ενω οι πολιτικες θεσεις απηχουσαν αποψεις της Πανελλαδικης για τον 815. Κυκλοφορησαν δυο τευχη.

Τελος η Ομαδα Φοιτητριων αφου αντιμετωπισε τον ανδρικο σωβινισμο και τη γυναικεια επιφυλακτικοτητα και φοβο συμμετειχε σ'ενα πλατυτερο σχημα φεμινιστριων και δημιουργησαν μια δουλεια για την αντισυληψη. Στη συζητηση οπου το κοινο ηταν μικτο μιλησαν μονο κοπελες για την αναγκαιοτητα ή οχι της αυτονομιας του γυναικειου κινηματος. Κυκλοφορυσαν δελτιο με θεσεις για την αυτονομια. Η θεληση για μια μη "αντρικη πολιτικη" οδηγησε την πλειοψηφια μακρια απο αλλες πολιτικες δουλειες (πχ. γιατη τρομοκρατια και τους πολιτικους κρατουμενους)

Στο τελος της χρονιας και με την ουσιαστικη διαλυση πρωτων ομαδων εμφανιστηκαν δυο νεες. Η ομαδα ανεξαρτητων νομικου και η παρεα Α' οικονομικου. Η πρωτη δεχεται το φοιτ.συλλογο οσον αφορα συνδικαλιστικα προβληματα ενω στη υπολοιπη πολιτικη της δραση ειναι αυτονομη. Η παρεα που το ονομα της εκφραζει και την πραγματικη της κατασταση ειναι ενα συνολο αποχωρησαντων απ'το Πασοκ, το ρηγα, παιδιων της παλιας ομ.Νομικης και αλλων ανεξαρτητων. Φερνει τις αμαρτιες του παλιου αλλα ταυτοχρονα ειναι και το καινουργιο. Γεννηθηκε στο πρωτο ετος που χτυπιεται απο φετος. Παρα τις αδυναμιες της εχει διαθεση για παλη και οχι μονο συζητησεις οπως φανηκε απ'τη παρεμβαση που εκανε στις εξετασεις και τη συγκεντρωση της ΕΦΕΕ.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΔΡΑΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΤΩΝ ΟΜΑΔΩΝ

Κοιταζοντας πιο συνολικα τη φετινη κατασταση στη Νομικη εχουμε να παρατηρησουμε δυο σημεια. Τη πολυμορφια των αποψεων και των ομάδων, την ενοτητα δρασης σε δουλεια υποδομης, ενοτητα με χαρακτηρα αντικνιτικο.

Τα δυο σημεια που αναφεραμε στην αρχη μπορουν να στηριξουν τη πολυμορφια.

Οταν πια οι αξιες της κοινωνιας ξεφτιζουν, οταν συγκλονιζεται και μαζι της συγκλονιζονται τα σχηματα που τρεφονται απ'την υπαρξη της, ειναι λογικο και η αμφισβητηση ν'απλωνεται και να αγκαλιαζει ολο το μεχρι τωρα τροπο ζωης. Για την αναζητηση του καινουργιου μονος δρομος ειναι η πολυδιασπαση μιας και η οργανωση και συλλογικοτητα με την παλια μορφη εχουν υποστει θανασιμα πληγματα. Οκοσμος αντιμετωπιζει με διστακτικοτητα και σκεπτικισμο τα παντα, προτιμα την αυτονομη δραση, βαζειτις προσωπικες αναγκες του στο κεντρο της πολιτικης δρασης.

Μία τετοια αυτονομια που περιλαμβανε κριτικη του παλιου στο πανεπιστημιο τη χτυπαγε κυρια η Κνε. Αφ'ενος γιατι ηθελε να διατηρησει το "δημοκρατικο διαλογο" και τις υψηλού περιεχομενου διαβουλευσεις των ειδικων και μια επιθεση κατα της ιεραρχιας του πανεπιστημιου, χαλουσε το στρατηγικο της στοχο δηλαδη την εισχωρηση στο μηχανισμο του. Αφ'ετερου σαν το μοντελο της κομουνιστικης οργανωσης ηταν το επικεντρο της κριτικης εφ'οσον αλλα επαγγελεται και αλλα κανει.

Οταν λοιπον επομενο η ενοτητα των ομαδων να γινει οχι σε κοινη ιδεολογικοπολιτικη βαση αφου αυτη δεν μπορουσε να υπαρξει αλλα σε επιπεδο αντιστασης σ'αυτους που εμποδιζαντην υπαρξη και εκφραση τους.

Η καθοριστικη συγκρουση εγινε στις φοιτητικες εκλογες. Απο ενα μηνα πριν μαζευονταν οι ομαδες απ'ολες τις σχολες και συζητουσαν να οργανωσουν την αντιθεση τους στην απατη των εκλογων και τα Δ.Σ που θαβγαιναν απ'αυτες. Τη παραμονη των εκλογων γινεται το Ντισκο-παρτυ Κνιτες και Πασοκ σε κοινη συναντηση αποφασισαν να κλεισουν τη σχολη απ'τις δυο το μεσημερι. Αυτο δεν περασε και το βραδυ γινεται το παρτυ. Στις αιθουσες ειχαν μαζευτει μελη της ΚΕ του ΚΚΕ καιτου ΠΑΣΟΚ μαζι με οικοδομους της ΕΣΑ(Κ) και της ΠΑΣΚΕ. Η ατμοσφαιρα μυριζε μπαρουτι. Τελικα οι ομαδες εφυγαν μετα τα μεσανυχτα. Η συγκρουση εγινε την επομενη. Κατα τη διαρκεια των αποτελεσματων οι κνιτες (μαζεμενοι απο διαφορες σχολες και συνοικιες) εστειλαν στο νοσοκομειο μια κοπελα της Φιλοσοφικης. Απο κει και περα γενικευτηκε η συραξη, εσπασαν κεφαλια οι κεντροεπιτροποι και οι ακολουθια τους τις αρπαξανγερα απ'ολες τις αλλες παραταξεις και τις ομαδες που τ'απογευμα ειχαν κανει συγκεντρωση εξω απ'τη Νομικη (το "κεντρο"του αντιεκλογικου αγωνα τους), σταματωντας τη κυκλοφορια για δυο ωρες. Η ουδετεροτητα των Πασοκ και ΚΚΕεσ ακολουθηθηκε απο κυμα παραιτησεων μελων τους.

Μετα το βραδυ των εκλογων οι ομαδες σπαζοντας την κυριαρχια των κνιτων ηταν ελευθερες να κανουν οτι "επιθυμουσε η ψυχη τους".

Αυτο δεν σημαινει πως τελειωσε η συγκρουση θα συνεχιστει οταν θα μπει μπροστα μια συνεχης παρεμβαση, μια συστηματικη εμπρακτη αμφισβητηση του κοινωνικου ρολου της σχολης του τι και πως το παραγει.

Αντικειμενικα οι συνθηκες οδηγουν προς αυτη τη κατευθυνση. Οι εξετασεις ηδη δυσκολεψαν

φετος τον Ιουνιο,η αυθαιρεσια των καθηγητων οργιαζει(να με κρεμασεται αν σας περασω, θα φτυσουν αιμα οσοι θα παρουν πτυχιο αλλα θαγινουν πραγματικοι επιστημονες).Αυτα και διαφορα αλλα για να παρεις ενα αχρηστο πτυχιο.Γινεσαι ενα ψυχικο ρακος,εντατικοποιεις τους ρυθμους της ζωης σου,αντιμετωπιζεις αμεσα ακομα μεγαλυτερο κοινωνικο υποβιβασμο με διαχπη.

Δεν θ'αργησουν να μπαινουν βαθυτερα προβληματα απ'αυτα,του πως μονο ν'αντισταθουμε στο κοψιμο και την αυθαιρεσια,να διατηρησουμε δηλαδη την υπαρχουσα κατασταση.Η δουλεια των ομαδων μπορει και πρεπει να στραφει στην οξυνση των αδυναμιων της σχολης,να διευρυνει τον προβληματισμο,να δημοσιευσει τα ερωτηματα,να κατδειξει την αχρηστια της ζωης,τι σοΐ πραμα ειναι η "επιστημη"

Αυτο σημαινει πως πρεπει να κινητοποιηθουν οι υποκειμενικες συνθηκες.Και πραγματικα πολλα εχουν αλαξει προς αυτη την κατευθηνση. Ο κοσμος που φευγει απ'τις παραταξεις δεν παει σπιτι του,τα περιθωρια για περιθωριακη ζωη στενεψαν,οι νεοι που βαριουνται τη σχολη δε φευγουν.Η συνθεση των ομαδων επομενα αλλαζει συγκροτουνται πανω στην καταπιεση του πανεπιστημιου.Ηαναζητηση της τυχης καπου αλλου εμποδιζεται,η ανεργια της νεολαιας ειναι διπλασια των μεγαλυτερων.πρεπει να πολεμησουν πλεον το πανεπιστημιο και γι'αυτο χρειαζεται να το αναλυσουν να δουν τις αντιθεσεις να επεμβουν εκει.Μια τετοια αναλυση δεν μπορει παρα να οδηγησει στην αμφισβητηση του πανεπιστημιου και της ιεραρχιας του.Τα αιτηματα εκδημοκρατισμου οπως τα φανταζεται η"αντιπολιτευση" δεν εχουν περιθωρια εφαρμογης.

Το κοινωνικο συμβολαιο τελειωσε φετος στη Νομικη.Το λογο εχει η εξεγερση εναντια στο Αστικο Πανεπιστημιο.

- - - - - -

κιντποποιηση για τις λεσχες

'Από τά κυριότερα προβλήματα στό φοιτητικό χῶρο είναι τό πρόβλημα τῆς σίτησης. Γιά τούς περισσότερους φοιτητές ειναι το υπ'αριθμον ενα προβλημα που καθοριζει το πως ζουν στις πολεις.Μαζι με το ζητημα κατοικιας και ψυχαγωγιας δειχνουν τη μιζερια της φοιτητικης ζωης. Εξαρτημενοι απ'τα χρηματα της οικογενειας πρεπει να πληρωνουν ακριβα νοικια και φαΐ για να επιζουν τρεφομενοι με φτηνη κουλτουρα και διασκεδαση στους διαφορους εμπορους μιας και η πολιτιστικη ζωη στο Πανεπιστημιο ειναι ανυπαρχτη.Αυτα απασχολουν ολους τους επαρχιωτες μα και την πλειοψηφια των φοιτητων των μεγαλων πολεων που βλεπουν τη ζωη τους να περνα απ'το τριπτυχο εξαρτησης οικογενεια-πανεπιστημιο-κρατος, αποδεχομενοι για τα ανταλαγματα τους κανονες πειθαρχιας καθε συστηματος και συνακολουθα το καθορισμο της ζωης τους απο καποιους αλλους.

Γι'αυτους που θελουν να ξεφυγουν,το φαΐ ειναι το κλειδι.Το κρατος προσφερει 52δρχ καθημερινα για δυο γευματα, δηλαδη ουτε για ενα δε φτανουν.Για να παρεις κουπονι πρεπει να τρεχεις σε παπαδες και Νομαρχιες ο πατερας σου να μην εχει εισοδημα πανω απο 100.000δρχ.Πρεπει δηλαδη να ζεις εξαθλιωμενα για να παρεις τη φτηνη ελεῦμοσυνη τους.Οι λεσχες ανηκουν σ' ιδιωτες,οι μεριδες μικροτερες απ'του εστιατοριου, συχνα τά τροφιμα ειναι χαλασμενα,τα κρεατα σαπια,οτι πιο αθλιο στην αγορα καταληγει στα στομαχια των φοιτητων.Με τετοιες συνθηκες δεν ηταν παρα να γινει εξεγερση στη Θεσσαλονικη και τα Γιαννενα,οι φοιτητες καταφεραν να τρωνε δωρεαν δειχνοντας φοιτητικη ταυτοτητα.

Στην Αθηνα ομως που ειναι σκορπισμενες οι σχολες οι φοιτητες κι αυτοι απομακρυσμενοι σε διαφορα σημεια οι σχεσεις χαλαρες και μ'εντονο το διαχωρισμο αναμεσα

σε πρωτευουσιανους και επαρχιωτες τα πραγματα ειναι δυσκολα.Μεχρι τωρα οι επιτροπες σιτησης της ΕΦΕΕ ειναι ανυπαρκτες η ιδια δεν εχει προωθησει τιποτα σε σχεση μετις λεσχες.οι παραταξεις θυμουνται στις εκλογες τα κουπονια και μιλουν για αυξηση μερικων δραχμων,στη πραξη ειναι ανικανες να επιτυχουν οτιδηποτε.Φυσικα αφου η πολιτικη τους καθοριζεται απο καλοβολεμενα επαγγελματικα στελεχη.

Φετος εγινε η πρωτη πραγματικη προσπαθεια,το περασμα απο ενα φραστικο ευχολογιοσε μια πρακτικη αντιμετωπισητου προβληματος.Στις ομαδες φοιτητων μετα τις εκλογες μπηκε το θεμα της δραστηριοποιησης πανω σε προβληματα ζωης των φοιτητων.Τα ηρεμα νερα της φοιτητικης αδρανειας ταραχτηκαν.Μια φορα στο Πολυτεχνειο και δυο στη Νομικη εγιναν καταληψεις και μοιραστηκε σ'ολους δωρεαν.Οι ομαδες εμπαιναν στις λεσχες και αρχιζαν να μοιραζουν φαΐ.Τη πρωτη φορα στο Πολυτεχνειο μας εκλεισαν τα στορια ενω ο επιχειρηματιας απειλουσε θεους και δαιμονες.Οι φοιτητες παρακολουθουσαν εκπληκτοι και οι Κνιτες απεκλεισαν την αιθουσα.Με την επεμβαση των αλλων παραταξεων δεν εγιναν συμπλοκες.Χαρακτηριστικο ειναι πως στο ταμειο δωσαμε προκυρηξη που εξηγουσε το λογοτης ενεργειας μας.Οι κνιτες δηλωσαν πως θα μαζευαν κουπονια για να αποζημιωσουν τον ιδιοκτητη της λεσχης.

Τις αλλες δυο φορες εγινε ποιοτικο αλμα.Οι ομαδες κατελαβαν το μαγειρειο ωστέ ναμη σταματησουν τη διανομη,μπαινοντας απ'την πλαΐνη πορτα. Ενω ο κοσμος επαιρνε το φαΐ ενθουσιασμενος οι κνιτες εξαγριωμενοι εναντια στους "χαφιεδες" και τους "αναρχικους" και υπερασπιζομενοι τα συμφεροντα των επιχειρηματιων επιτεθηκαν και καταφεραν να μετατρεψουν τις λεσχες σ'αρενες.Φτιαχνοντας αλυσιδες κι απομονωνοντας το εστιατοριο, χωρις να συζητουν αλλα με το δικιο του ισχυροτερου χτυπησαν κατι που δεν ηταν και δε μπορουσε να ειναι οργανομενο ἀπό τή γραφειοκρατική κλίκα τῆς ΕΦΕΕ . Μετατρέποντας τά ἑστιατόρια σέ τόπο στρατιωτικῆς σύγκρουσης κατάφερνανἀφ' ἑνός νά ἐλέγχουν τήν κατάσταση,ἀφοῦ διέσπερναντό φόβο σέ ὅποιον τολμοῦσε ν'ἀντισταθεῖ καί ἀφ'ἑτέρου ἀπέφευγαν τόν διάλογο μπροστά στούς φοιτητές,ποῦ θά ἀποτελοῦσε ζωντανή κριτική στήν ΕΦΕΕ.

Μέσα ἀπό ἕνα τέτοιο διάλογο, ὑπῆρχε ὁ κίνδυνος νά περάσει ὁ ἀγώνας ἄμεσα στούς ἐνδιαφερόμενους πράγμα πού ὑποσκάπτει τά θεμέλια τῆς ΕΦΕΕ, ἀμφισβητεῖ τήν κυριαρχία της καθώς καί τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο αὐτή "προωθεῖ" τά αἰτήματα τῶν φοιτητῶν μέσω τοῦ εὐπρεποῦς διαλόγου μέ τήν κυβέρνηση.
Τήν τρίτη ὅμως φορά ἄρχισε ἕνας διάλογος ἀνοιχτός μεταξύ ἐκπροσώπων τῆς ΕΦΕΕ καί ἀτόμων ἀπ'τίς ὁμάδες μπροστά σέ ὅλους.-
Ὅταν ὁ κόσμος πλέον φάνηκε πώς εἶχε διάθεση νά συζητήσει καί νά συμμετάσχει ἐνεργητικά, ὅταν ὅλοι οἱ ἄλλοι ἐκ τός ἀπό τούς στημένους κνίτες καί πασπίτες ἔτειναν νά μετατρέψουν τό ἐστιατόριο σέ ἀνοιχτή-συζήτηση-κριτική, ἔφτασαν οἱ τραμπούκοι καί ἄρχισε νά πέφτει ξύλο. Ἀφοῦ δέν πέτυχαν νά μᾶς ἀποθήσουν, τελικά δέν κατάφεραν νά ἀποφύγουν τά πηγαδάκια πού στήθηκαν, ἀπ'ὅπου μπροστά στό ἀδιέξοδο τῆς τακτικῆς πού ἀκολουθοῦν ἔφευγαν ἀφοῦ μετέθεταν τή συζήτηση εἴτε στά γερά ταξικά κινήματα ἀπ'ὅπου ἐπειδή εἴμαστε "κολωνακιῶτες" εἴμαστε καταδικασμένοι εἴτε στήν κυβέρνηση πού ἡ παντοδυναμία της ἀνατρέπεται κοινοβουλευτικά (προσέξτε συμφωνική ἀντίφαση ἐπιχειρημάτων !)
Μέχρι τότε νά κάτσουμε στ'αὐγά μας, νά μήν κάνουμε τίποτα. Πάντως τίς ἑπόμενες μέρες οἱ μερίδες στή λέσχη εἶταν αὐξημένες ὅπως παρατηρήσαμε καί αὐτό δείχνει τί μποροῦμε νά κάνουμε.

Ἡ στάση τῶν ὑπόλοιπων παρατάξεων ἐκτός τῆς ΠΑΣΠ πού ἡ ταυτίζεται μέ τήν ΚΝΕ ἡ εἶναι ἀντιπολωτική ἀνάλογα μέ τή μέρα καί τούς συνδικαλιστές της, δέ διαφοροποιεῖται παρά στό ὅτι ἀποτελοῦν τούς πυροσβέστες τῶν κινητοποιήσεων.
Διαφωνόντας μέ τήν ΕΦΕΕ γιάτά προβλήματα τῆς σίτισης κατηγοροῦν τήν πλειοψηφία της πού δέν ἐνεργοποιεῖται ἐνῶ στήν πράξη δέν προωθοῦν τίποτα ἀποφεύγοντας νά δοῦν ἄλλη λογική ἀπ'αὐτή τῆς ἀλλαγῆς συσχετισμῶν μέσα στά ὄργανα ὁπότε τότε ἴσως ἀλλάξει κάτι.
Μέχρι τότε παίζουν τό ρόλο τῆς ἀντιπολίτευσης σέ φραστικό ἐπίπεδο.
Αὐτή ὅμως ἡ παντοδυναμία τῶν παρατάξεων ὀφείλεται καί στίς ἀδυναμίες τῶν ἴδιων τῶν ὁμάδων γιά μιά συστηματική παρέμβαση στά προβλήματα ζωῆς τῶν φοιτητῶν γιά μιά δουλιά συνεχή καί σοβαρή, σ'ἕνα ὀργανικό δέσιμο μέ τούς φοιτητές.
Τουλάχιστον φέτος οἱ καταλήψεις τῶν λεσχῶν ἔχουν στρατιωτικό χαραχτήρα.

Ἕνα κομμάτι τῶν ὁμάδων περισσότερο προσπαθοῦσε νά δώσει διέξοδο στή πολιτική τους ἀπραξία καί ἡ ἀντίληψή τους ἔτεινε νά δίνει βάρος στήν πειθαρχία τοῦ πανεπιστήμιου καί τόν καταναγκασμό πού ἀσκεῖται στόν φοιτητή χωρίς νά ἐξετάζουν πῶς συγκεκριμένα περνάει αὐτή ἡ πειθαρχία στήν περίπτωση τῆς σίτισης.
Γι'αὐτούς ἀρκοῦσε πώς ἤξεραν τήν "καθαρή ἀλήθεια" καί πλέοντας στόν μικροαστικό ἐνθουσιασμό τῆς τρανῆς τους ἀνακάλυψης ἀποφάσισαν τή στρατιωτική ἐνέργεια πού θά κατάστρεφε τούς καταναγκαστικούς θεσμούς

Ἔτσι στίς μαζώξεις τῶν ὁμάδων συζητιόταν τό ποιά λέσχη ἔχει ἄσυλο καί ποιά λιγότερους κνίτες γιά νά μή φᾶμε ξύλο .
Καί θέματα ὅπως μιά καμπάνια πληροφόρησης γιά τίς συνθῆκες σίτισης, κριτικῆς τῶν μέχρι τώρα ἐνεργειῶν τῆς ΕΦΕΕ, καί ἀνάλυσης τῶν ἐξαρτήσεων πού δημιουργοῦνται τόσο ἀπό τήν οἰκογένεια ὅσο καί ἀπό τό πανεπιστήμιο μέσω τῆς σίτισης οὔτε κάν πιάνονται. Μερικές ἀπόπειρές νά πιαστοῦν τέτοια θέματα, προτάσεις γιά νά τρῶμε στίς λέσχες νά ἔρθουμε σ'ἐπαφή μέ τόν κόσμο πού τρώει ἐκεῖ νά συζητήσουμε, νά προβληματίσουμε καί νά προβληματιστοῦμε, θάφτηκαν γιατί κατά τήν ἄποψη ὁρισμένων ἀναρχικῶν τά γεγονότα ἔχουν σημασία, τά γεγονότα μιλάνε ἀπό μόνα τους καί αὐτοί πού τά ἐξηγοῦν τά παραποιοῦν, ἀλλά καί ἐπειδή αὐτοί πού εἶχαν ἀντιρρήσεις ἔπρεπε νά ψυχαναλυθοῦν ἐπειδή οἱ ἀναστολές καί οἱ φόβοι τους ὀφείλονται στίς δομές τοῦ χαραχτήρα τους.

Κόντρα σ'αὐτό μιά μερίδα ἀτόμων καί αὐτό εἶναι θετικό, γιατί δείχνει τήν πραγματική δημοκρατία τῶν ἀπόψεων, δούλεψε καί ἔβγαλε δύο προκηρύξεις πού μοιράστηκαν καί βρῆκαν θετική ἀντιμετώπιση ἀπό τόν κόσμο πού συζητοῦσε καί ἔψαχνε διέξοδο στό πρόβλημά του. Αὐτό ὅμως δέν ἦταν ἀρκετό γιά νά ἀλλάξει τό χαραχτήρα τῶν ἐνεργειῶν τῶν ὁμάδων, χαραχτήρα προσωπικῆς καί πολιτικῆς ἐκτόνωσης, χαραχτήρα στρατιωτικό καί τυχοδιωχτικό

Ὁ τυχοδιωχτισμός φαίνεται ἀπό τό γεγονός πώς ἀκόμα καί αὐτοί πού ἔκαναν ἰδεολογική δουλιά μετά τίς καταλήψεις ἐξαφανίζονταν. Δέν ἔδιναν στή συνέχεια μάχη μέ τίς ἀνακοινώσεις τῆς ΕΦΕΕ ἀλλά καί δέν ἐπέστρεφαν στίς λέσχες, δέν προσπαθοῦσαν νά κάνουν παρεμβάσεις μαζί μέ τόν κόσμο πού ἔτρωγε ἐκεῖ.
Ἀντίθετα συζητοῦσαν τίς ἀπόψεις τους καί διαφωνοῦσαν μέ τούς ἄλλους στή μάζωξη τῶν ὁμάδων.

Μιά ἄλλη πρακτική θἄχε μεγαλύτερη δυναμική καί θά ξεπερνοῦσε τά ὅρια πού φυσιολογικά ἔβαζε τό σχῆμα παρέμβασης μέσα ἀπ'τίς ὁμάδες.
Ἀντικειμενικά ἦταν αὐτό πού μποροῦσε νά ξεκινήσει τή δουλιά, στή συνέχεια ὅμως ἔπρεπε νά αὐτοδιαλυθεῖ καί νά ἀναζητήσει νέες προοπτικές μέσα ἀπό νέα σχήματα ὀργάνωσης

.. ..

λεσχες χωρις κουπονια και σκουληκια

Γι'αὐτόν πού τρώει καθημερινά στή λέσχη, γι'αὐτόν πού τρώει πού καί πού σποραδικά, βρίσκοντας κανένα κουπόνι ἀπό δῶ κι'ἀπό κεῖ, ἡ σίτιση ἔχει γίνει μόνιμο βίωμα ἄγχους, ἀνεγούλας κι'ἐμετοῦ. Πιά τό φαινόμενο τῆς ἄμεσης προσέλευσης καί ταχύτατης μάλιστα, (κόψιμο) ἔχει προσχωρήσει στή κατηγορία τῶν ἐξαρτημένων ἀντανακλαστικῶν.

Μέρος τῆς περιβόητης "δωρεάν" παιδείας στήν Ἑλλάδα εἶναι καί ἡ δωρεάν σίτιση γιά τούς φοιτητές, ἀλλά προσοχή μόνο γιά τούς "καϊμένους φτωχούς" φοιτητές. Κι'ἐδῶ ἡ καθώμένη παιδεία τοῦ κεφάλαιου, ἐμφανιζόμενη φιλεύσπλαχνη, συνεχίζει τούς διαχωρισμούς πού μᾶς ἐπιβάλλει ἀπό τή στιγμή τῆς ὕπαρξής μας (καλοί μαθητές - κακοί μαθητές), χωρίζοντάς τή πλειοψηφία τῶν φοιτητῶν σέ "πλούσιους" καί τούς ὑπόλοιπους στούς ἐλάχιστους φτωχούς αὐτῆς τῆς κοινωνίας.

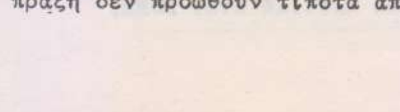
Αὐτός ὁ βλακώδης ἰσχυρισμός πού θέλει νά βλέπει τό 90% τῶν φοιτητῶν νἆναι πλούσιοι φυσικά δέν εἶναι τυχαῖος. Ἡ λογική του εἶναι ἡ λογική τοῦ "Πατρίς, Θρησκεία, Οἰκογένεια" Διαιωνίζεται ἡ ἐξάρτηση ἀπό τήν οἰκογένεια, ὄχι μόνο ἀπό οἰκονομική ἄποψη, ἀλλά καί ἀπό ἰδεολογική τέτοια. Ὄχι μόνο εἶσαι ὑποχρεωμένος νά πηγαίνεις νά τρῶς σπίτι σου ὅπου καί νἆσαι, ὄχι μόνο σου περιορίζεται τό χατζηλίκι μέ τό νά τρῶς ἔξω καμιά φορά, ἀλλά ἡ κατάταξη κάποιου, γίνεται, στούς "φτωχούς", μέ βάση τή κατάσταση τοῦ ἴδιου τοῦ πατέρα, τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς οἰκογένειας βέβαια, καί ὄχι μέ βάση τή κατάσταση τοῦ ἴδιου τοῦ φοιτητή πού ἔχει μιά ἱστορία δικιά του ἀνεξάρτητη, μιά πορεία πού τή καθορίζει ὁ ἴδιος σάν αὐτόνομο πρόσωπο. Ἀπ'τήν ἄλλη γιά νά ἀποχτήσεις τό προνόμιο τοῦ κουπονιοῦ πρέπει ν'ἀρχίσεις νά κυνηγᾶς τό πάπα ἤ νά ὑποστεῖς μέχρι ἐσχάτων τή γραφειοκρατία τῆς Νομαρχίας. Ὅσο γιά τό αἰώνιο ἐρώτημα τῶν τεχνοκρατῶν κρετίνων, πού θά βρεθοῦν λεφτά καί χτίρια γιά νά τρώει ὅλος ὁ κόσμος, τό κράτος ἔχει ἕνα κάρο λεφτά. Οὔτε ἐκλιπαρεῖς ἕνα πιάτο φαΐ, ἀλλά ἀπαιτεῖς νά ἀποκτήσεις αὐτό πού σοῦ κλέβουν κάθε μέρα. Εἴτε μέ φόρους, εἴτε μέ τά ὑπέρογκα ἔξοδα πού ἀπαιτεῖ ἡ "δωρεά" παιδεία (κι'αὐτά δέν εἶναι μόνο τά βιβλία, οἱ σημειώσεις, τά φροντιστήρια, τά ὑπέρογκα νοίκια καί τόσα ἄλλα, ἀλλά εἶναι καί ὁ χρόνος, ἄφθονος χρόνος, ἄν σκεφτεῖ κανείς ὅτι χάνουμε τό 1/3 τῆς ζωῆς μας σκυμένοι πάνω στά βιβλία τῶν ἀστῶν, ἄγχη, νεῦρα κι'αὐτοκτονίες, γιά νά ἐμπεδώσουμε τήν ἐπιστήμη τῶν ἀφεντικῶν. Τό νά ζητᾶμε νά τρῶμε ὅλοι χωρίς κουπόνια καί σκουλήκια εἶναι ἀναφαίρετο δικαίωμα ὅλων μας, ἀκόμα κι'ὅταν τεράστια ποσά ξοδεύονται γιά ἄμυνα καί ἐθνική ἀσφάλεια, γιά τούς μπάτσους καί τά ΜΑΤ, νά ἀπαιτήσουμε νά μᾶς πληρώνει τό κράτος καλό φαΐ, τή στιγμή μάλιστα πού οἱ φοιτητές σ'ἄλλες χῶρες ἀπαιτοῦν καί μισθό γιά τό χρόνο πού εἶναι φοιτητές.

Καί φυσικά ξέρουμε πολύ καλά ὅτι δέν πρόκειται νά ἐκλιπαρήσουμε ἕνα πιάτο φαΐ ἀπό τό κράτος τῆς βίας, τῆς τρομοκρατίας. Μέ τό νά προετοιμάσουμε τήν ἔμπραχτη κινητοποίηση ὅλων μας θά πετύχουμε νά πάρουμε πίσω αὐτό πού μᾶς ἀνήκει. Εἶναι πιά καιρός τό κίνημα νά ἀσχοληθεῖ καί νά ἀγωνιστεῖ νά λύσει τά προβλήματα τῆς ζωῆς τῶν φοιτητῶν πού ὅσο περνάει ὁ καιρός συσσωρεύονται καί ἡ μιζέρια τῆς ζωῆς μας παίρνει τρομαχτικές διαστάσεις. Καί συστατικό στοιχεῖο τῆς μιζέριας αὐτῆς εἶναι ἡ πανεπιστημιακή νομιμότητα πού ἔχει ἐπιβληθεῖ, ἡ δική μας ὑποταγή καί πειθαρχία. Τή λογική αὐτή ἐξυπηρετεῖ ὁ θεσμός τοῦ κουπονιοῦ γιά κάποιους φοιτητές, ἀκόμα τήν ἴδια λογική τό αἴτημα γιά 70 - 100 δρχ. κουπόνια.
Καί ἡ ἐμπειρία ἀπό τή Θεσσαλονίκη καί τά Γιάννενα ἀποδεικνύει τά παραπάνω. Ἐκεῖ ἔχουν καταχτήσει νά τρῶνε ὅλοι οἱ φοιτητές ἀνεξάρτητα ἀπό κουπόνια. Κι'αὐτό δέν ἦρθε μόνο του. Ἡ ἄμεση καί δυναμική ἀπαίτηση καλοῦ καί ἐλεύθερου φαγητοῦ γιά ὅλους τούς φοιτητές κόντρα στούς φοιτητοπατέρες πού θά σπεύσουν νά περιφρουρήσουν τή τάξη τοῦ πανεπιστήμιου, εἶναι ἕνας ἀγώνας γιά σήμερα.

ΛΕΣΧΗ ΑΝΟΙΧΤΗ ΣΕ ΟΛΟΥΣ

ΛΕΣΧΕΣ ΧΩΡΙΣ ΚΟΥΠΟΝΙΑ ΚΑΙ ΣΚΟΥΛΗΚΙΑ

ΟΜΑΔΕΣ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

ΞΑΝΘΗ

Δημοσιεύουμε ἀπό τό περιοδικό τῶν Ὁμάδων φοιτητῶν τῆς Ξάνθης- Δοκιμή-ένα κείμενο πού δημοσιεύτηκε στό Νο 3 τοῦ περιοδικοῦ.

Οἱ ὁμάδες φοιτητῶν τῆς Ξάνθης ἀποτελοῦν μιά ἀπό τίς πιό μαζικές καταστάσεις στό χῶρο τοῦ "νέου" φοιτητικοῦ κινήματος. Ἰδιαίτερα σημαντική ἦταν ἡ πάλη τους ἐνάντια σέ "πειθαρχικά" καί καθηγητική ἱεραρχία.

δοκιμή 2

για ένα φοιτητικό έντυπο

δοκιμή

για ενα φοιτητικο περιοδικο

ΣΗΜΕΡΑ

Στο διαστημα που μεσολαβησε αναμεσα στην εκδοση της 2ης "δοκιμης" (λιγο πριν τις φοιτ. εκλογες) και τον χρονο που γραφονται αυτες οι γραμμες τα γεγονοτα εξελιχθηκαν ραγδαια

Ετσι μετα τις φοιτ. εκλογες και μεσα σε ενα κλιμα ευφοριας για τους νικητες,"αυτοκριτικης" και μιζεριας για τους χαμενους,που εχει σαν συνεπεια μια αδρανεια σε ολα τα επιπεδα για το φ.κ.-γεγονος που οξυνεται παραπερα με την αναβολη της δικης- εχουμε να παρατηρησουμε;

α) Το κυριο προβλημα που απασχολουσε το φ.κ. στην Ξανθη δηλ. η τρομοκρατια οπως περναει αυτη τη στιγμη κυρια μεσα απο τα ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΑ εξακολουθει να παραμενει στην ημερησια διαταξη.Το γεγονος αυτο δεν εκδηλωνεται μονο με την λειτουργια του πειθαρχικου(στις 28-3) αλλα και με τις απειλες που ακουγονται απο διαφορους καθηγητες, οι οποιοι προσπαθουν να εφαρμοσουν την αποφαση της Σχολης που παλιοτερα ειχε χαρακτηριστει σαν Στρατιωτικος νομος.Ταυτοχρονα και με αφορμη διαφορα συνθηματα που γραφτηκαν στους τοιχους της σχολης διαδιδονται διαφορα που σκοπο εχουν να χτυπησουν το φ.κ.και να εντεινουν παραπερα το κλιμα τρομοκρατιας.

β) Απο την αλλη μερια-και αυτο ειναι το βασικωτερο ισως-το βασικο προβλημα δηλ. ο ν.815 και η εντατικοποιηση των σπουδων,οξυνεται στο επακρο με την προσπαθεια απο πλευρας καθηγητων για το περασμα ενος κανονισμου σπουδων,που αποτελει μια αντιγραφη του ν. 815.

Πως σταθηκε το φ.κ. απεναντι στα 2 αυτα ζητηματα;

Μετα την αδρανεια που ειχε πεσει τον τελευταιο καιρο η πρωτη συνεδριαση του πειθαρχικου ειχε σαν αποτελεσμα την πρωτη αντιδραση του φ.κ., που οδηγησε στην παρεμποδιση της λειτουργιας του την Τεταρτη 28-3. Το χαρακτηριστικο εδω ειναι οτι σε μια τετοια δεν τολμησε να αντιδρασει καμμια δυναμη μιας και η προηγουμενη πειρα απεδεικνυε οτι αυτος ειναι στις σημερινες συνθηκες ο μοναδικος δρομος για την αποκρουση του πειθαρχικου δικαιωνοντας απολυτα την εκτιμηση μας πανω σ'αυτο.Απο την αλλη μερια παλι ξεπροβαλλε σαν αιτημα η επ'αοριστον αναβολη του πειθαρχικου Το αιτημα αυτο ειναι αποδεκτο, εχοντας ομως υπ'οψη το εξης σημαντικο: Μια τετοια ενεργεια θ'ανοιξει ενα εσωτερικο κυρια μετωπο απεναντι στην ΚΝΕ σε σχεση με την διαρθρωση και συνθεση του πειθαρχικου συμβουλιου σαν αντιπροταση απεναντι στις προτασεις της "αντιδρασης" και σαν θεσμο για-την προασπιση του Παν/κου Ασυλου(;) και την μη ποινικοποιηση της Παν/κης ζωης(τα επιχειρηματα αυτα εχουν ακουστει απο Κνιτες της Κομοτηνης).

Οσον αφορα τωρα τονκανονισμο σπουδων το φ.κ. απορριπτωντας τις "δημοκρατικες αντιπροτασεις" της ΚΝΕ προβαλλε σαν αιτημα ανακληση του αντιφοιτητικου κατασκευασματος και την κατοχυρωση της γ'εξεταστικης, μεταφορων και των εξεταστικων μετρων που εχουμε προτεινει.Στα πλαισια αυτα και αφου οι καθηγητες δεν δεχτηκαν ν'αναβληθει η συζητηση πανω σ'αυτον προχωρησαμε στη διαλυση της σχολης την Τριτη 3-4.

Απο τα παραπανω μπορουμε να βγαλουμε ενα βασικο συμπερασμα:

Σημερα το φ.κ. στις ιδιαιτερες συνθηκες της Ξανθης εχει επιλεξει εναν συγκεκριμενο τροπο αντιμετωπισης των προβληματων διαλυοντας καθε φορα τα οργανα εκεινα που ετοιμαζονται να παρουν συγκεκριμενα αντιφοιτητικα μετρα.Ταυτοχρονα η πρακτικη αυτη ειναι ενταγμενη στην κατευθυνση οικοδομησης εκεινων των ορων που θα επιτρεψουν την γενικευση της κινητοποιησης κατω απο μια αλλη ανωτερη μορφη παλης.Και τελος θα πρεπει να δουμε οτι οι τακτικες αυτες απο μονες τους δεν μπορουν να δημιουργησουν κανενα ορο που θα οδηγησει το φ.κ. προς τα μπρος.Χρειαζεται παραλληλα δουλεια σε μια σειρα αλλα ζητηματα,που κυριωτερα αυτη τη στιγμη προβαλλουν:

α)Ιδεολογικη δουλεια και

β)Η προσπαθεια συνδεσης με τον Ξανθιωτικο λαο με μια δουλεια διαφορετικου στυλ απο οτι μεχρι τωρα.

Αλλα γι'αυτο θα επανελθουμε σε επομενο τευχος N.K. 8-4-79

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Η ΠΟΡΕΙΑ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ - 17 ΜΑΗ

ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ

Τό κλίμα πού κυριαρχοῦσε πρίν τίς Ι7 Μάη ἦταν τό συνηθισμένο κλίμα τῶν ἐξετάσεων καί τοῦ διαβάσματος γιά τούς φοιτητές. Ἐννοεῖται, σέ ἀνάλογο ἐπίπεδο βρισκόταν καί ἡ δραστηριότητα τῶν ὀργάνωνκαί τοῦ "συνδικαλιστικοῦ κόσμου" στό πανεπιστήμιο. Οἱ συνελεύσεις πού προηγήθηκαν καταδίκασαν γι'ἄλλη μιά φορά καί ἀφόρισαν τόν "κακό καί ἀντι-φοιτητικό" νόμο. Ἔτσι, μετά ἀπό τήν "λῆψιν θετικῶν προτάσεων", τά πράγματα ἦσαν ἀφημένα στά χέρια τῶν "νομίμων ἀντιπροσώπων" γιά τήνπροώθηση τῆς πάλης στήν α'ἤ τήν β'πόρτα, ὅπου ἀσκοῦνταν ἀνά τακτά διαστήματα ἡ "πίεση"σέ συνεδριάσεις καθηγητῶν ἤ στή σύγκλητο.

Προσπάθειες διάλυσης ἀπό ὁμάδες φοιτητῶν ἔγιναν κάμποσες φορές ἀλλά ἀρκετά νωρίς ἔγινε κοινή συνείδηση ὅτι ἀκόμα κι αὐτό δέν ἀρκοῦσε,ὅτι ἀπό ἕνα σημεῖο καί μετά δέν εἶχε παρά λίγη σημασία, μιά καί δέν ἔσπαγε ἀπό μόνο του τόν ἐκφυλισμό τῆς πίεσης λίγων ἀντιπροσώπων σέ κάποια γραφεῖα.

Ἡ ἀναγκαιότητα νά ὁδηγηθεῖ ἡ κατάσταση σέ μιά πιό κεντρική ἀντιπαράθεση εἶχε ἀρχίσει ἤδη μετά ἀπό τίς ἐκλογές νά συζητιέται σποραδικά, χωρίς ὅμως νά εἶναι καθαρό πῶς μπορεῖ νά γίνει αὐτό. Ἡ ἀντίληψη -καί τό σύνθημα- "ΟΙ ΝΟΜΟΙ ΚΑΤΑΡΓΟΥΝΤΑΙ ΣΤΟ ΠΕΖΟΔΡΟΜΙΟ" ἦταν ἡ ἔκφραση αὐτῆς τῆς ἀναγκαιότητας.

Μετά τήν ἀνακοίνωση ὅτι θά γινόταν συγκέντρωση τήν Πέμπτη στίς Ι7 ἀπό τή ΦΕΑΠΘ, μέ κάλεσμα τῆς Ὁμάδας Νομικῆς, μαζεύονται φοιτητές ἀπ' ὅλες τίς σχολές, πού κινοῦνταν στό "χῶρο τῆς ἀμφισβήτησης", τή Δευτέρα Ι4 τοῦ Μάη. Ἐκεῖ συζητιέται τό ζήτημα πού ἔβαλε ἡ ὁμάδα φοιτητῶν ΝΟΕ, σχετικά μέ τό κατά πόσο ἦταν δυνατό νά γίνει μιά παρέμβαση τίς μέρες αὐτές μέ στόχο πορεία.

Πραγματικά, ἕνας ἀριθμός φοιτητῶν βρίσκουν πολύ σωστή κι ἐπίκαιρη τήν ἰδέα καί ἀρχίζει ἡ συζήτηση γιά τή διοργάνωση μιᾶς καμπάνιας. Ἡ καμπάνια ἀρχίζει μέ προκηρύξεις

> Ἕνα χρόνο τώρα ὄργανα, ὀργανάκια καί παρατάξεις μᾶς μιλᾶνε γιά ἄμεση κατάργηση τοῦ 8Ι5, γιά ἀγωνιστική κινητοποίηση, γιά πανελλαδική κινητοποίηση καί ἄλλα τινά.
>
> Ἕνα χρόνο τώρα ἡ πάλη γιά τόν 8Ι5 γίνεται ἔξω ἀπό τίς πόρτες τῶν συνεδριάσεων, σέ κάποιους διαδρόμους, παρακαλώντας τούς καθηγητές νά πάρουν τήν "καλή" ἀπόφαση, ἀφαιρώντας τήν δυνατότητα αὐτή ἡ ὑπόθεση νά πάρει τήν πολιτική της διάσταση, νά πάψει νἄναι ἕνα ἐσωτερικό γεγονός τοῦ Πανεπιστήμιου πού παίζεται ἀνάμεσα στή Πρυτανεία καί τό ἀμφιθέατρο, ἡ ἀντίθεσή μας μέ τόν Νόμο νά γίνει ἕνα πολιτικό γεγονός.
>
> Ἕνα χρόνο τώρα ἡ διάθεση τῶν φοιτητῶν γιά ἀντίστασηπνίγηκε μέσα σέ ἐκλογικά πανηγύρια καί συνελευσιακές ἀναμετρήσεις.
>
> Τώρα πού ἡ χρονιά τελείωσε σχεδόν κι'ὁ ὀδοστρωτήρας τῶν ἐξετάσεων εἶναι κοντά, θυμήθηκαν τόν 8Ι5 καί μᾶς καλοῦνε σέ "κινητοποιήσεις" γιά νά ἡσυχάσουν τήν ὑποτιθέμενη ἀγωνιστική τους συνείδηση ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς.
>
> Ἄν ἔχουμε βαρεθεῖ νά εἴμαστε ἡ πίεση ......
>
> Ἄν ὑπάρχει ἀκόμα κάποια δυνατότητα ἔστω καί μικρῆς ἀντιπαράθεσης σ'αὐτό τό κλίμα ἀπογοήτευσης καί βαλτώματοςπρέπει νά τή χρησιμοποιήσουμε.
>
> Γι'αὐτό καλοῦμε : ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ - ΣΥΖΗΤΗΣΗ σήμερα στίς 5 ἡ ὥρα στήν αἴθουσα Ι τῆς ΝΟΕ
>
> ΟΜΑΔΑ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΝΟΕ

πού ὑπογράφονται σάν "ὁμάδα φοιτητῶν", συνθήματα,κλπ.Τήν Τρίτη, στή Νομική γίνεταισυγκέντρωση ἀπό φοιτητές τῆςσχολῆς καί βγαίνει κοινή ἀνακοίνωση τῆς ὁμάδας φοιτητῶν ΝΟΕ, τῆς ΑΑΣΠΕ Νομικῆς καί ἀνεξάρτητων, πού καλεῖ σέ πορεία.

Τήν Τετάρτη, ἡ ΦΕΑΠΘ καλοῦσε ὅλον τόν κόσμο στή Πρυτανεία γιά νά "πιέσει" τήν Σύγκλητο ν'ἀφορίσει τό νόμο. Ἡ ὁμάδα φοιτητῶν πού συγκέντρωνε φοιτητές ἀπ'ὅλεςτίς σχολές, ξέροντας πῶς δέν ἔχει σημασία πιά νά ρίξει τό βάρος σέ τέτοιου εἴδους πιέσεις, παρεμβαίνει ὡστόσο μέ στόχο νά προσανατολίσει τόν κόσμο στήν πορεία πού σκοπεύει νά προετοιμάσει.Μοιράζονται χαρτιά, συγκεντρωνόμαστε ὅλοι μέ πανό καί τηλεβόα καί μετά ἀπό ενα γερό χλεύασμα τῆς κατάστασης, καλοῦμε τόν κόσμο νά κατέβει στό δρόμο τήν Πέμπτη (""Οχι στό κίνημα τῶν διαδρόμων", "Διαβάζει,φηφίζει, πιέζει κι ἁπλουστεύει τή ζωή", "Στό πεζοδρόμιο",κ.λ.π.).

Ἡ καμπάνια συνεχίζεταικι ἀλλοῦ, ἐνῶ τό μεσημέρι στίς 3 μαζεύονται μετά ἀπό κάλεσμα στή Νομική πάνω ἀπό ΙΟΟ ἄτομα γιά συζήτηση πάνω στό τί θά γίνει τήν ἄλλη μέρα. Ἡ συζήτηση δέν καταλήγει σέ κανένα συμπέρασμα κοινό γιά ὅλους. Ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς ΠΠ ΣΠ δέ μιλάει γιατί ἐξ ὁρισμοῦ δέ συμφωνεῖ μέ μιά συγκέντρωση ὅπου κυριαρχοῦν παιδιά τῶν ὁμάδων. Ὁ Ρήγας ἀρχίζει τά ἐπιχειρήματα περί "ἔλλειψης τῆς μίνιμουμ πολιτικῆς ἑνότητας". "οἱ ἀντικει

Φλεβαρης '79

ΤΟ... ΚΡΑΚ

ΔΕΛΤΙΟ No 1

ΟΜΑΔΑ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΝΟΕ

μενικές συνθῆκες ὅμως.....", καί τέλος ὅτι ἡ πορεία θἄναι "ἐκτόνωση ἡρωϊκή γιά τό κλείσιμο τῆς χρονιᾶς". Οἱ παρατάξεις δέ συμφωνοῦν γιά κοινό χαρτί ὅλων τῶν δυνάμεων πού νά καλεῖ σέ συγκέντρωση. Ἔτσι, ἐκεῖνοι πού βλέπουν σάν πολιτικά δυνατό καί ἀναγκαῖο νά συνεχίσουν τήν προσπάθεια γι'αὐτή τήν ὑπόθεση, πολύ ἁπλά συνεχίζουν.

Τό ἴδιο βράδυ ἀνακοινώνεται ἡ θέση τῆς συγκλήτου γιά τό 8Ι5: "Ὡς ὑπάλληλοι τοῦ κράτους δέ μποροῦμε παρά νά ἐφαρμόσουμε τό νόμο. Ὁ κόσμος πού ἦταν μαζεμένος στήν πρυτανεία γιουχάρει τό κατάντημα τῶν "ἐκπροσώπων" : "Πουλημένοι", "Κυβέρνηση- ΦΕΑΠΘ, κοινός ἀγώνας", "Τά κάνατε πλακάκια μέ τους καθηγητές". Οἱ ἐκπρόσωποι ὅμως ἔχουν ἐξαφανιστεῖ.

Τήν Πέμπτη, ἡ ΦΕΑΠΘ συνεδριάζει μέ κάποιο τράκ διάχυτο. Ἀπό τή μεριά τῆς "ὁμάδας φοιτητῶν" ἀναλύεται ἡ ξεφτίλα ὅπου ἔφτασαν τά ὄργανα κι ἡ λογική τους καί δηλώνεται ἀνοιχτά: "Εἶστε ξοφλημένοι πιά. Ἐμεῖς, ἔτσι κι ἀλλοιῶς, θά βγοῦμε στό δρόμο. Ἄν μπορεῖται πάρτε μέτρα νά μᾶς ἐμποδίσετε".

Η ΠΟΡΕΙΑ

Στη συγκέντρωση τῆς ΦΕΑΠΘ ἡ κατάσταση ἦταν ἡ ἴδια καί χειρότερη ἀπό ἄλλες φορές. Τά ἴδια λογίδρια. Μόνο λίγο πεσμένο ἠθικό ἀπό τούς "ἐκπροσώπους" λόγῳ τῆς χτεσινῆς ψυχρολουσίας-ἀπόφασης τῆς συγ-

να κανουμε το πτωμα γεγονος αναστασιμο....

Ἡ χρονιά πού πέρασε ἦταν χρονιά καθοριστική. Ὄχι βέβαια γιατί ἀνατράπηκαν πολλά πράγματα ἀπ'αὐτά πού ἀποτελοῦσαν τήν πεμπτουσία ἑνός παλιοῦ κινήματος: παρ'ὅλες τίς ρωγμές πού ἄρχισαν νά σχηματίζονται στήν παλιά λογική, παρ'ὅλο τό σχηματισμό γιά πρώτη φορά ἑνός χώρου ἀμφισβήτησης σέ πιό πλατιά βάση, τήν ἐμφάνιση καί τή δράση τῶν ὁμάδων φοιτητῶν, κυρίαρχη ἔμενε ἀκόμα ἡ λογική καί πραχτική τοῦ παλιοῦ φ.κ. Τό κίνημα δηλαδή τῶν διαδρόμων, τῆς συνεργασίας, καί τοῦ γλυψίματος σέ καθηγητές καί φαρισαίους τῆς "πίεσης" καί τῶν τριμερῶν, τῆς συνακόλουθης ἀδιαφορίας τοῦ κόσμου, τοῦ διαβάσματος, τοῦ κυνηγιοῦ γιά πτυχίο.

Ὅμως ὅλη αὐτή τή χρονιά κάτω ἀπ'τή κρούστα τῆς παλιᾶς λογικῆς συσσωρεύονταν καινούργιες δυνάμεις. Ὅλο καί περισσότεροι ξεφυτρώνουν οἱ βλαστοί τοῦ καινούργιου. Ἡ αἴσθηση μιᾶς πραγματικῆς σοβαρότητας, ἡ θέληση γιά πραγματικές ἀλλαγές, ἡ συναίσθηση τῆς ἀποπνικτικῆς ἀσφιξίας ἀπέναντι στή ἀποσύνθεση.

Κι'ἄν ἡ παλιά λογική κατόρθωνε νά κυριαρχεῖ, τά χτεσινά γεγονότα ρίχνουν αὐλαία. Ὁ νόμος 8Ι5 ψηφίζεται ἀνοιχτά ἀπό τή σύγκλητο. Οἱ καθηγητές - "προοδευτικοί" καί μή - μέ ἐπικεφαλῆς τό ἱερό τέρας τῆς καθηγητικῆς "ἀριστερωσύνης", τό Μαρωνίτη, λένε τήν ἀλήθεια ἀνοιχτά : "ἀριστεροί" ἤ ὄχι σάν δημόσιοι ὑπάλληλοι (δηλαδή σάν γρανάζια τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ), εἶναι ὑποχρεωμένοι νά ἐφαρμόσουν τόν 8Ι5 καί θά τόν ἐφαρμόσουν. Κι'οἱ γελωτοποιοί πού χρόνια τώρα ὀργανώνουν τίς συζητήσεις κορυφῆς, σέρνοντας τόν κόσμο ἀπό πόρτα σέ πόρτα, τό ἀφήνουν νά περάσει ΚΑΙ ΑΥΤΟ καί ἐξαφανίζονται μπρός στήν ἀγανάκτηση τοῦ κόσμου, τρέχοντας νά μπαλώσουντή στραπατσαρισμένη "ἀλήθεια" τους.

Τό παιχνίδι εἶναι φωτισμένο μ'ἕνα σκληρό φῶς. Εἶναι φωτισμένο ὄχι τόσο ἀπ'τή βλακώδη ἀλήθεια πού ξεστώμισαν ἐπιτέλους οἱ "συγκλητικοί", ὅσο ἀπ'τίς δυνάμεις πού πιά ὑπάρχουν καί στό πανεπιστήμιο, ὅλους αὐτούς πού μετατρέπουντή διάχυτη ἀγανάκτηση σέ κάτι καινούργιο : "ΤΕΡΜΑ ΣΤΟ "ΚΙΝΗΜΑ" ΤΩΝ ΔΙΑΔΡΟΜΩΝ. ΟΙ ΝΟΜΟΙ ΚΑΤΑΡΓΟΥΝΤΑΙ ΣΤΟ ΠΕΖΟΔΡΟΜΙΟ".

Οἱ δυνάμεις τοῦ καινούργιου, ἡ ὑπόκωφη κοινωνική κίνηση ἡ βουή τοῦ κύματος πού ἔρχεται, ἄρχισε φυσικά νά ἐκφράζεται μέ πραγματικές συγκρούσεις ἔξω ἀπό τό χρυσό γκέττο τοῦ πανεπιστήμιου. Ἀλλεπάλληλες βίαιες συγκρούσεις ἀγροτῶν μέ τά ΜΑΤ. Ἡ ὀργή ἐνάντια στή λιτότητα καί τόν ἐκσυγχρονισμό τῶν ἀφεντικῶν καί τοῦ Καραμανλῆ πού ἐκφράζεται ἀνοιχτά. Μιά νεολαία - φυσικά ὄχι ἡ προνομιούχα "χρυσή νεολαία", ἀλλά ἡ νεολαία πρώτα ἀπ'τά ἐργατικά καί λαϊκά στρώματα - πού μπαίνει βίαια στό προσκήνιο. Τά γεγονότα τῆς Ἁγίας Βαρβάρας, βάζουν ἀνεξίτηλα σημάδια : οἱ δρόμοι πού φωτίζουν ἀπ' τήν ἀντίσταση τοῦ κόσμου ὅλη τή νύχτα, ἡ πάλη ἐνάντια στή βία τῆς ἐξουσίας, τήν κρατική τρομοκρατία, νέοι ἐργάτες καί μαθητές ἑνωμένοι σέ κοινή πάλη, οἱ πλατεῖες ἀναμένες : " ΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΞΑΝΑΖΕΙ".

Ἡ πολιτική τῆς κυβέρνησης ἀρχίζει νά ξεφτίζει. Τό χτύπημα, σκληρό, δέν θά κάμψει τόν κόσμο. Δεκάδες πιά οἱ κρατούμενοι - ἀγωνιστές στά μεταπολιτευτικά μπουντρούμια τοῦ κεφάλαιου, δεκάδες χρόνια φυλακή (40 χρόνια μόνο οἱ πρόσφατες καταδίκες, δέν συγκρίνονται μ'ὅλες μαζί τίς ποινές στούς βασανιστές τῆς χούντας), νεολαῖοι, ἐργάτες, ἀγρότες, γεμίζουν δικαστήρια καί φυλακές. Ἐσατζῆδες βασανιστές προσλαμβάνονται σάν ἐπιστάτες γιά νά ἀνέβει ἡ παραγωγή στά ἐργοστάσια, ἐξαντλητικοί ρυθμοί σπουδῶν, ληστρικές τιμές γιά τούς ἀγρότες. Μπλόκα, ἐξακριβώσεις, τρομοκρατικές δίκες. Πιά δέν πρόκειται γιά λίγους "ἀναρχικούς" κι "ἐξτρεμιστές" πού τό χτύπημά τους "σωφρονίζει τόν κόσμο". Χτυπιέται ἡ ἀντίσταση πού βγαίνει ἀπό τούς πόρους τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας ἡ ἀντίσταση πού σημαίνει τήν ἀρχή κάποιου τέλους. Ὁ Τριανταφυλλίδης (νῦν πάλι Καραμανλῆς) πού προσπάθησε νά χαράξει μιά ἐναλλαχτική λύση γιά τό κεφάλαιο περνώντας γιά ἐθνάρχης μέσα στό κλίμα "ἐθνικῆς ἑνότητας" καί κοινοβουλευτικῆς σύμπνοιας, ἀρχίζει νά βλέπει τό ἐνδεχόμενο τῆς ἀποτυχίας.

Τό ξεφτύλισμα τῆς παλιᾶς λογικῆς μέσ'στό πανεπιστήμιο, εἶναι κάτι πιό προχωρημένο ἀπό μιά "ἀριστερή γραμμή" ἐν γένει. Σημαίνει πώς ἡ μόνη πολιτική ἀπάντηση τόσο στά συγκεκριμένα προβλήματα, ὅπως ὁ 8Ι5, ὅσο καί στήν πολιτική τῆς κυβέρνησης δέν λύνονται μέσα στό πανεπιστημιακό κουκούλι. (Ἤδη οἱ φοιτητές τῆς Ξάνθης προχώρησαν σ'αὐτή τήν ἀπάντηση μέ τήν προχτεσινή τους πορεία στούς δρόμους τῆς Ξάνθης). Κι'ἀκόμα, πώς ὁ δρόμος πού ὁδηγεῖ σ'αὐτή τήν πολιτική ἀπάντηση εἶναι ὁ μόνος δρόμος συμμετοχῆς στό μακρόχρονο "πανηγύρι" τοῦ λαοῦ πού τώρα ἀρχίζει, ἡ μόνη εἰλικρινής ἀλληλεγγύη στούς συντρόφους - ἀγωνιστές πού κλείνονται καθημερινά στά κελλιά.

Σύντροφοι ἤ κύριοι

Ἄς τό ποῦμε καθαρά : Δέν σᾶς παίρνει ἄλλο.

Ἀκόμα καί γιά τά ἴδια τά στενά φοιτητικά προβλήματαδέν ὑπάρχει ἄλλος δρόμος.

Μή λέτε ἄλλο τό αἰώνιο "τοῦ χρόνου". Τό αὔριο - γιά νά ὑπάρξει αὔριο - περνάει μέσα ἀπό τό σήμερα. Κάνοντας ὄχι "τά πάντα" ξαφνικά ἤ ἀφήνοντας "τά πάντα δι'εὐθετώτερονχρόνον", ἀλλά αὐτό πού μποροῦμε σήμερα, ἀνοίγουμε τό δρόμογιά πολύ περισσότερα αὔριο.

Μή λέτε : "Ναί μέν, ἀλλά...."

Μή λέτε : "Ὅμως οἱ ἀντικειμενικές συνθῆκες,...."

Μή λέτε : "Ἐξαρτᾶται"

Ὅποιος δέν θέλει νά ζυμώσει σαράντα μέρες κοσκινίζει. Ὅμως ἄς τό ξέρει καλά, πώς μαζί μέ τήν παλιά κυρίαρχη λογική τοῦ Φ.Κ. ψοφάει κι'ἡ "ἀριστερή" ἀντιπολίτευση, πού σηκώνει γροθιές στ'ἀμφιθέατρα ἀλλά φροντίζει νά μή ξεκολλάει ἀπ'αὐτά, πού μιλάει γιά "ρήξη", ἀλλά δέν ἔχει βάλει κάποιο ἴχνος εἰλικρίνειας, πού μιλάει κάπου - κάπου γιά τούς ἀγωνιστές κρατούμενους ἀλλά δέν ἔχει καμιά πραγματική συντροφικότητα, γιατί λείπει ἡ δική της πάλη. Μαζί μέ τό κίνημα τῶν διαδρόμων πεθαίνει κι'ἡ "ἀριστερή" τοτ ἀντιπολίτευση.

Τό νά βγοῦμε στό δρόμο εἶναι ἡ ἴδια αὐτή - καθαυτή μιά πολιτική ἐπιλογή, ἡ ἐπιλογή τοῦ σήμερα.

Ἀπ'τά προβλήματα τοῦ χώρου ἀναπόφευκτα ὁδηγιέται κανείς σέ μιά πιό κεντρική πολιτική ἀπάντηση στήν πολιτική τῆς κυβέρνησης.

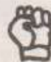
Ἀπ'τήν ἀνώδυνη συνθηματολογία στό ν'ἀρχίσει τό χτίσιμο σήμερα καί αὔριο μιᾶς πραγματικῆς ἀντιπαράθεσης στ'ἀφεντικά καί τό κράτος τους, στήν ἰδεολογία καί τίς κοινωνικέςδομές πού ἔχουν ἐπιβάλει.

Ἀπ'τίς χάρτινες ἑνότητες κάθε λογῆς καί τίς καφενοκουβέντες στή συντροφικότητα μέσ'ἀπ'τόν κοινό ἀγώνα.

ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ΤΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΟΥΛΑ ΤΗΣ ΦΕΑΠΘ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ
ΟΙ ΝΟΜΟΙ ΚΑΤΑΡΓΟΥΝΤΑΙ ΣΤΟ ΠΕΖΟΔΡΟΜΙΟ

Θεσσαλονίκη Ι7-5-79

ὁμάδα γιά μιά
ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ

κλητου.
Ἡ ὁμάδα φοιτητῶν, ἀφοῦ ἔσύρε τά ἐξ ἀμάξης στά ὄργανα ("ΦΕΑΠΘ-Πρυτανεία, κοινή συνεργασία", "Κουκί, κουκί, θά μπεῖς καί στή Βουλή", κλπ), κάλεσε τόν κόσμο σέ πορεία καί πρός τό τέλος τῆς συγκέντρωσης κατευθύνθηκε μέ τά πανώ στό δρόμο. Οἱ παρατάξεις, ΡΗΓΑΣ, ΑΑΣΠΕ, ΠΠΣΠ, μέχρι τελευταία στιγμή ἔκαναν διαβουλεύσεις γιά νά δοῦν ἄν θά κατέβουν: οἱ "ἀντικειμενικές συνθῆκες" δέ βόλευαν, ἄν ὅμως ο κόσμος ἔβγαινε στό δρόμο; Ἰδού η ἀπορία. Ἡ ΠΠΣΠ θά κατέβαινε ἄν κατέβαινε κι ὁ Ρήγας καί τό ἀντίστροφο. Ἡ ΑΑΣΠΕ εἶχε πιό ἀποφασιστική στάση καί εἶχε κάνει κάποια καμπάνια, ἄν καί "θάβλεπε" κι αὐτή ἐπί τόπου...

Τήν τελευταία στιγμή οἱ τρεῖς παρατάξεις τά βρῆκαν κι ἀποφάσισαν νά κατέβουνστό δρόμο. Τό πρῶτο-πρῶτο πού ἔγινε ἦταν νά τρέξουν, ἰδιαίτερα οἱ ΠΠΣΠῆδες, καί νά δημιουργήσουν μπροστά ἀπό τήν ὁμάδα φοιτητῶν 3 αλυσίδες. Ἄν ἤθελαν νά εἶναι ἀπλάμπροστά, δέ γεννιόταν ζήτημα. Οἱ ἀλυσίδες ὅμως εἶχαν συγκεκριμένο νόημα ὅπως φανηκε ἀργότερα.

Ὁ κόσμος ἦταν πάνω ἀπό I.000 ἄτομα, παρόλο πού τά μεγάφωνα τῆς ΦΕΑΠΘ εἶχαν βραχνιάσει νά λένε ὅτι ἡ συγκέντρωση τέλειωσε καί πώς ὁτιδήποτε ἄλλο θά εἶναι ἀκάλυπτο ἀπό μέρους της (καίποιός τῆς ζητοῦσε κάλυψη;) καί θά ἔπρεπε νά φύγει ο κόσμος. Ἔτσι, μετά ἀπό μικρή ἀπόσταση, ὅλοι ἔφτασαν στό ὕψος τῆς στροφῆς γιά τήν ὁδό Αγ.Δημητρίου, ὅπου ἦταν παραταγμένοι οἱ μπάτσοι. Οἱ Κνίτες εἶχαν καταλάβει ὅλα τά παράθυρα καί τά μπαλκόνια τῆς ΦΜΣ κοιτόντας ἀφ' υψηλοῦ τό δρόμο, παρατηρόντας τό μάτς ...

Ὅταν φτάσαμε στό ὕψος τῆς στροφῆς, οἱ ἀλυσίδες σταμάτησαν καί μαζί ὅλος ο κόσμος, σέ ἀπόσταση ἀπό τούς μπάτσους καί ἄρχισαν οἱ διαπραγματεύσεις μέ τούς μπάτσους καί τόν εἰσαγγελέα. Φυσικά, οἱ διαπραγματεύσεις ἦτανστήν οὐσία ἀναίρεση γιά κάθε παραπέρα προχώρημα. Ὄχι τόσο γιά τίς ἀνοησίες πού λέγονταν στήν προσπάθεια νά δεχτοῦνοοί μπάτσοι μιά μορφή πορείας στό ὑπουργεῖο Βόρειας Ἑλλάδας, ἀλλά κυρίως για τί σπαταλοῦσε καιρό πρός ὄφελος τῆς ἀστυνομίας. Οἱ δυνάμεις τῶν μπάτσων ἦταν ἀρκετές γύρω ἀπό τό πανεπιστήμιο, ἤδη πρίν ἀπό τή συγκέντρωση. Στό σημεῖο πάντως αὐτό ἦταν λιγότερες δυνάμεις ἀπό ἀλλοῦ. Ἄν, ὅσο ἦταν καιρός, βαδίζαμε ἀποφασιστικά, ἀντί νά γίνουν διαπραγματεύσεις, ἴσως θά εἴχαμε τή δυνατότητα νά ξεπεράσουμε τίς δυνάμεις τῶν μπάτσων. Φυσικά θ'ἀνασυντάσσονταν πιό πέρα, σέ κάποιο ἄλλο σημεῖο τῆς ὁδοῦ Αγ. Δημητρίου, ἀλλά ἤδη αὐτό θἄταν σημαντικό καί θά δημιουργοῦσε διαφορετικό κλίμα. Οἱ διαπραγματεύσεις ἔβαζαν τό θέμα στήν καλή (δηλαδή κακή) διάθεση τῶν μπάτσων καί τοῦ εἰσαγγελέα, ἐνῶ πίσω ἀπό τά πρῶτα κορδόνια τῶν μπάτσων μαζεύονταν κι ἄλλες δυνάμεις, ὅλο καί περισσότερες.

Μετά ἀπό ἀρκετή ὥρα, ὁ ἐκπρόσωπος τῆς ΠΠΣΠ, μιλώντας ἐξ ὀνόματος κάποιας κυριολεκτικά θεόσταλτης συντονιστικῆς ἐπιτροπῆς ἀπό τίς 3 παρατάξεις (ΑΑΣΠΕ, ΠΠΣΠ, Ρήγας), εἶπε μέ τόν τηλεβόα ὅτι η ἀστυνομία δέν ὑποχωροῦσε, ὅτι η πορεία σταματοῦσε ἐκεῖ καί οτι θά ἔπρεπε νά γίνει ἀγωνιστική υποχώρηση. Γιουχαΐστηκε βέβαια ἀλλά ἡ ἀπόφαση τῶν τριῶν παρατάξεων γιά "ἀγωνιστική ὑποχώρηση" συνοδεύτηκε μέ τήν προσπάθεια τῶν ἀλυσίδων νά πάρουν πρός τά πίσω τόν κόσμο μέ τό ζόρι στό Χημεῖο, σχηματίζοντας μιά μεγάλη ἀνθρωπόσκουπα πού ἔσπρωχνε τόν κόσμο πρός τά πίσω. Μετά ἀπό λίγη ὥρα φυσικά οἱ ἀλυσίδες εἶχαν σύρει κάμποσα μέτρα τόν κόσμο πίσω, ἀλλά δέ μποροῦσαν καί νά τόν σύρουν μέ τό ζόρι στό Χημεῖο. Ἔτσι, ο κόσμος ἔμεινε κλείνοντας τό δρόμο γι' ἄλλες δυό-τρεῖς ὧρες, παρόλες τίς προσπάθειες νά τόν σύρουν ξανά στό Χημεῖο "γιά συζήτηση" (;) μέ ἀλυσίδες ἤ μέ κάλεσμα τῆς ἀπίθανα δημιουργημένης "συντονιστικῆς ἐπιτροπῆς". Στό Χημεῖο δέν πῆγαν οὔτε τά ἴδια τά μέλη τῶν 3 παρατάξεων.

Πέρα ἀπό τούς φοιτητές, ἦταν καί ἀρκετοί μαθητές καί νέοι πού στήν προσπάθεια γιά πορεία ἔβλεπαν τή δυνατότητα μιᾶς ἀντιπαράθεσης μέ τήν Καραμανλική κυβέρνηση καί τά ὄργανα καταστολῆς της. Ἄλλωστε καί τά συνθήματα πού φωνάχτηκαν δέν ἦταν πιό μόνο γύρω ἀπό τό νόμο-πλαίσιο : "Λευτεριά στούς πολιτικούς κρατούμενους", "Κάτω η κρατική τρομοκρατία", "Τό Πολυτεχνεῖο ἦταν ἡ ἀρχή, θἄρθει κι η σειρά τοῦ Καραμανλῆ", "Μονάχα τώρα ἀρχίζουν τά πεζοδρόμια", "Ἀγρίνιο, Γιαννιτσά Αγία Βαρβάρα, ο κόσμος παλεύει καί νικάει", κλπ.

ΜΕΡΙΚΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Γιά πρώτη φορά στή Θεσσαλονίκη, μετά τόν πρῶτο χρόνο τῆς μεταπολίτευσης, ἔβγαιναν μαζικά φοιτητές στό δρόμο.

Καταλυτικό ρόλο ἔπαιξε ἕνα κομμάτι ἀπό τό χῶρο τῆς ἀμφισβήτησης, τόσο μέ τήνκαμπάνια καί τίς ἐπεμβάσεις πού ἔκανε ὅσο καί μέ τήν ἀμετάκλητη ἀπόφαση νά σπρώξει τά πράγματα καί νά βγεῖ στό δρόμο μέ ὅσο κόσμο θά μποροῦσε νά ἔρθει.

Ἡ προσπάθεια αὐτή δέν ἦταν στήν τύχη. Εἰδώθηκε σάν μιά πολιτική ἀπάντηση συγκεκριμένη καί πού θἄνοιγε μεγαλύτερες δυνατότητες γιά ἀργότερα. Ἀντίθετα μέ ὁποιεσδήποτε ἀνασταλτικές κοινοτοπίες περί "ἀντικειμενικῶνσυνθηκῶν", γενικά κι ἀόριστα, στήν ὁμάδα φοιτητῶν εἶχε υποστηριχτεῖ καί υπῆρχε ἐπίγνωση ὅτι οἱ ἀντικειμενικές συνθῆκες εἶναι πάντα συγκεκριμένες κι ἐπιτρέπουν μιά συγκεκριμένη δράση πού βοηθάει στήν ἀλλαγή τους, ὅτι τελικά οἱ ἀντικειμενικές συνθῆκες δέν εἶναι κάποια σκοτεινά πνεύματα ἀλλά κι ἐμεῖς

βοηθᾶμε στό χτίσιμο καί τήν διαμόρφωσή τους.

Οσο γιά τήν περίφημη ένότητα πού δέν ύπῆρχε, εννοεῖται ότι δέν ύπῆρχε γιά όσους δέν εἶχαν πρόθεση νά σπάσουν τά στεγανά τοῦ πανεπιστήμιου.

Παρόλο πού τά περί ένότητας εἶναι ή πιό κοινότοπη ίστορία μέσα στό μεταπολιτευτικό φ.κ. (βυθίστηκε στό τέλμα τῆς πιό μεγάλης άδράνειας φτιάχνοντας ενα κάρο "ένότητες", τή μιά πίσω άπό τήν άλλη), όσοι ἤθελαν νά βγοῦν στό δρόμο εἶχαν τή συναίσθηση κι ἤξεραν πολύ καλά ότι ύπῆρχε ένότητα πραγματική, ότι ίσα-ίσα ή προσπάθεια γιά πορεία έδινε ζωντάνια καί πολιτική βάση γιά ένότητα περισσότερη άπό έκατό καφενοκουβέντες περί "στρατηγικῆς καίταχτικῆς" χωρίς είλικρίνεια.

Ή πορεία εἶχε άπό μόνη της ορισμένες πολιτικές βάσεις. Κατ άρχήν έδινε μιά πολιτική άπάντηση στό Ν.Π., έβαζε τίς άρχές γιά μιά πιό κεντρική πολιτική άναμέτρηση μέ τήν κυβέρνηση Καραμανλῆ. Φυσικά αὐτή ή πολιτική άπάντηση εἶναι άκόμη στά πρῶτα βήματα. Ομως τό κουκούλι τοῦ πανεπιστήμιου έχει άνοίξει. Τά συνθήματα "Οί νόμοι καταργοῦνται στό πεζοδρόμιο", καί "μονάχα τώρα άρχίζουν τά πεζοδρόμια" ἦταν χαρακτηριστικά. Οπως ἦταν καί τά ύπόλοιπα πολιτικά συνθήματα πού φωνάχτηκαν καί δέν άφοροῦσαν άπλά καί μόνο τόν 815.

Έξ ἴσου σημαντικό ἦταν πώς έκεῖνες οι δυνάμεις πού έβλεπαν τήν πορεία σά συγκεκριμένη πολιτική έπιλογή, δέ σταμάτησαν στήν άνώδυνη κριτική τῆς ΦΕΑΠΘ καί τῶν "κακῶν" παρατάξεων, άλλά έπαιρναν μιά πρωτοβουλία, γίνονταν τό ύποκείμενο μιᾶς έπιλογῆς ριζοσπαστικῆς πού ξεπέρναγε τίς μέχρι τώρα όσοδήποτε ριζοσπαστικές ένέργειες "μέσα στό χῶρο".

Τά μεγάφωνα τῆς ΦΕΑΠΘ, πού έπί 5 χρόνια άφορίζουν τούς "περιθωριακούς", εἶχαν γίνει πραγματικό περιθώριο, όταν προσπαθοῦσαν νά μεταπείσουν τόν κόσμο πού κατέβαινε στό δρόμο. Άλλο τόσο περιθωριακοί γίνονταν οί Κνίτες πού στήν καλύτερη περίπτωση μυκτήριζαν, στή χειρότερη παρακολουθοῦσαν σά θεατές άπό τά μπαλκόνια τῆς ΦΜΣ, άκούγοντας νά τούς φωνάζουν "όχι αγῶνες άπό τά μπαλκόνια". Μέ τή σειρά τους, έγιναν περιθώριο καί οί 3 παρατάξεις πού συμμετεῖχαν, όταν καλοῦσαν γιά συζήτηση στό Χημεῖο καί δέ μάζευαν οὔτε τά μέλη τους.

Ολοι ἤξεραν πώς μόνο πάνω σέ κάποια σοβαρή έπιλογή μπορεῖ νά ύπάρξει ένότητα. Η μόνη δυνατότητα γιά πάλη ένάντια στό 815 εἶναι νά τόν μετατρέψει κανείς σέ πολιτικό γεγονός μέ πραγματική σύγκρουση, όπως κι ό μόνος τρόπος γιά νά μή μιλάει κανείς άνώδυνα γιά άλληλεγγύη στούς κρατούμενους-άγωνιστές ή γιά τήν "πάλη τοῦ λαοῦ" εἶναι νά δημιουργήσει στό χῶρο ή στούς χώρους πού κινεῖται πραγματική άντίσταση, νά οδηγήσει τήν άντίσταση όσο τό δυνατό πιό κεντρικά.

Τό ότι δημιουργιόταν πραγματικά αὐτή ή ένότητα άποδείχτηκε άπό τό γεγονός ότι κι έκεῖνες οί δυνάμεις πού μέχρι τήν τελευταία στιγμή, μιλοῦσαν γιά "άντικειμενικές συνθῆκες" ή άκόμη γιά "έκτόνωση γιά τό κλείσιμο τῆς χρονιᾶς", άναγκάστηκαν νά έρθουν στήν "έκτόνωση".

Παρόλο πού οί παρατάξεις άπόδιδαν στό χῶρο τῶν ομάδων φοιτητῶν μιά ίδεολογία τοῦ τύπου "τά πάντα ή τίποτα", κι άκόμα "έδῶ καί τώρα όλα", τά πράγματα άποδείχνουν ότι ή ομάδα φοιτητῶν εἶχε πολύ περισσότερο ρεαλισμό. Γιατί πιστεύαμε πραγματικά ότι "έδῶ καί τώρα" έπρεπε νά κάνουμε όχι ώς διά μαγείας "τά πάντα", άλλά μιά πραγματική πράξη άντίστασης, έκείνη πού μπορούμε, γιά ν άνοίξουμε τόν δρόμο γιά "τά πάντα". Ενῶ οί παρατάξεις άρνοῦνται νά κάνουν καί τό παραμικρό, έν ονόματι τῶν "πάντων" αὔριο. Ετσι άρνοῦνται καί τό σήμερα καί τό αὔριο, κι άναγκάζονται νά τρέχουν πίσω άπό τά γεγονότα.

Από τήν άλλη, φάνηκαν κι ορισμένες άδυναμίες καί τά όρια τῶν δυνάμεων πού ἦταν ή άριστερά τῆς πορείας. Ενῶ δηλαδή ένα κομμάτι τῶν ομάδων φοιτητῶν έπαιξε καταλυτικό ρόλο σ όλη αὐτή τήν ύπόθεση, δέ μπόρεσε ολος ό κόσμος πού συσπειρώνονταν σ αὐτό τό χῶρο νά ξεπεράσει τό καπέλλο τῶν παρατάξεων καί τῆς "συντονιστικῆς έπιτροπῆς", νά συνεχίσει τήν πορεία πρίν δοθεῖ ή δυνατότητα στήν άστυνομία νά συγκεντρώσει όλες τίς δυνάμεις της, κάτω άπό τό διαπραγματευτικό κλίμα. Ή άναγκαία συνοχή καί δύναμη γιά κάτι τέτοιο ἦταν πέρα άπό τίς τωρινές δυνατότητες. Ωστόσο έξ ἴσου άποδείχτηκε φιάσκο καί η "συντονιστική έπιτροπή" πού, παρόλη τήν προσπάθειά της νά "σκουπίσει τό δρόμο" μέ τίς άλυσίδες, κατάληξε άσχημα κι ό κόσμος έμεινε.

Ομως, μετά άπ' αὐτή τήν πρωτοβουλία πού πῆραν κι έπέβαλαν σέ κεντρικό έπίπεδο στό πανεπιστήμιο οί δυνάμεις τῆς ρήξης, ύπάρχει ή έπίγνωση τῆς πολιτικῆς δύναμης πού έχουν. Τό πάρσιμο αὐτῆς τῆς πρωτοβουλίας άνοίγει τό δρόμο γιά άλλες πιό προχωρημένες πρωτοβουλίες. Καί οί άλυσίδες δέ θά περάσουν ξανά τόσο εὔκολα.

Οί δυνάμεις γιά τό προχώρημα τῆς άντιπαράθεσης ύπάρχουν: όχι μόνο φοιτητές άλλά καί πολλοί μαθητές καί νέοι πού συμμετεῖχαν, καί προπάντων ή συνείδηση ότι άνοίγει πιά ό δρόμος γιά μιά πιό κεντρική πολιτική σύγκρουση.

ΔΕΛΤΙΟ ΠΟΥ ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΟ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ

φύλλο 1

Θεσσαλονικη Απριλης '79

Ψυχιατρεια:
θεραπευτικη εξοντωση

Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΦΟΙΤΗΤΩΝ Φ.Μ.Σ.

Μετά τό Πάσχα ή δράση τοῦ "χώρου τῆς ἀμφισβήτησης" στή ΦΜΣ σφραγίστηκε μέ τρία γεγονότα. α. Τήν ἀποχή ἀπ'τά ἐργαστήρια τοῦ ἠλεκτρισμοῦ στό Β'φυσικό, β. τήν σύγκρουσημέ τόν 'Αλεξάνδρου στά ἐργαστήρια ὀργανική στό γ'χημικό, καί γ. τήν ὕπαρξη καί δράση τῆς ὁμάδας τῶν πρωτοετῶν μαθηματικῶν.

Τά γεγονότα αὐτά ἐκτός τοῦ ὅτι εἶναι τά μόνα πού ἔγιναν στή ΦΜΣ μετά τό Πάσχα ἀποτελοῦν καί γιά τό χῶροτῆς ἀμφισβήτησης κάτι τό καινούργιο. Η ἐπέμβαση στά ἔτη καί στά μαθήματα, τό ξεπέρασμα τῆς γενικολογίας καί τῆς περιθωριακότητας εἶναι οἱ πρῶτες χοντρικές διαφοροποιήσεις ἀπό τίς μέχρι τώρα ἐπεμβάσεις (κύρια μέ τήν μορφή τῆς ὁμάδας ΦΜΣ).

'Η ὁμάδα ΦΜΣ διαλύεται οὐσιαστικά μετά τίς ἐκλογές μή μπορώντας νά ὑπάρξει σάν σχῆμα καί μή ἔχοντας σιγά- σιγά

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΜΑΔΑ ΦΟΙΤΗΤΩΝ Φ.Μ.Σ.

ΟΜΑΔΑ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΦΜΣ.
ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ '78

Κά τό νόμο-πλαίσιο

κανένα ἐπίπεδο δράσης.Γιά πέντε μῆνες ἀποτέλεσε τό κέντρο τῆς ἀμφισβήτησης στή ΦΜΣ ἔχοντας σάν κύριους στόχους: Τό νά ὑπάρξει κατ'ἀρχήν ἡ ἴδια σάν μορφή πολιτικῆς ὀργάνωσης καί δράσης, τήν κριτική στό παλιό Φ.Κ. (κύρια στήν ὀργάνωσή του καί στήν ἰδεολογία του), τήν μόρφωση, τήν ἀστική ἐπιστήμη,κλπ. μέ ἄξονα σ'ὅλα αὐτά τόν 815 καί τήν ἐντατικοποίηση.

Μέ βάση αὐτό τό μίνιμουμ "πρόγραμμα", πού ἄλλωστε ἦτανε κοινό μέ ὅλες τίς ὁμάδες στίς ἄλλες σχολές,ἦταν ἀρκετό στήν ἀρχή : Σάν τόπος δράσης ἡ κεντρική εἴσοδος τῆς ΦΜΣ μέ τό ταμπλώ τίς ἐκθέσεις τά πηγαδάκια τό ξύλο μέ τούς Κνίτες. Σάν ὀργανωτικό σχῆμα ἡ ὁμάδα χωρίς κανένα ἐπίπεδο δέσμευσης μέ ἀνοιχτά ραντεβοῦ,μέ ἔλλειψη συνέχειας στή δουλειά,μέ τή συνύπαρξη ἀπόψεων ἀντιδιαμετρικῶν, π.χ. (ἄρνηση τῆς πολιτικῆς). Σάν περιεχόμενο ἡ κριτική κι ἀμφισβήτηση, χωρίς νά παίρνουμε πρωτοβουλίες καί νά ξεκινᾶμε ἐμεῖς πράγματα.....

Σ'ὅλους ἦταν καθαρό πως προχωρώντας ἔτσι δέν θά πηγαίναμε μακριά. Εἴχαμε λοιπόν ἀρχίσει νά βάζουμε μερικούς στόχους ὅπως ἐπέμβαση στά μαθήματα, θεωρητική δουλειά, κριτική τῆς ἀστικῆς ἐπιστήμης καί τοῦ φοιτητή,πρωτοβουλίες ἀπό περισσότερους, κλπ. Σ'αὐτό τό πλαίσιο ἐντάσσωνται τά δυό ἔντυπα καί ἡ ἐπέμβαση στό Μετεωροσκοπεῖο , πού ἦταν κύρια πράγματα πού προωθήσαμε ἀπό μόνοι μας.

'Η προσπάθεια τῆς διάλυσης τῆς συνεδρίασης τῶν καθηγητῶν στό Μετεωροσκοπεῖο,κληρονόμησε στήν ὁμάδα τή πρακτική τῆς ρήξης καί τῆς σύγκρουσης (συνέχειά της ἀποτέλεσαν τά γεγονότα στό Γ'χημεῖο στό β'φυσικό καί ἡ πρακτική τῆς ὁμάδας πρωτοετῶν μαθηματικοῦ), καί παράλληλα ἦταν ἕνα ἐπίπεδο παρέμβασης ἄμεσα κεντρικό : Ζητοῦμε νά ἔχουμε τόν λόγο (διάλυση τῶν καθηγητῶν),κυριαρχόντας ἔτσι σ'ὅλο τό Φ.Κ. Ὅριο πού ἀγγίξαμε χωρίς νά καταφέρουμε νά τό κατακτήσουμε μιά καί θά ἔπρεπε νά ἔχουμε πιό πολλά "προσόντα", πιό ψηλό ἰδεολογικόκαί ὀργανωτικό δέσιμο, λιγότερη περιθωριακότητα, μόνιμη παρέμβαση κλπ.

Γι'αὐτό καί συμμετείχαμε πολύ λίγοι καί αὐτή ἡ ἐπέμβαση ἀπόμεινε μετέωρο γεγονός χωρίς ἄμεση συνέχεια καί καμμιά συστηματοποίηση ἀπ'τή μεριά τῆς ὁμάδας.

Τό ἔντυπο (κύρια τό πρῶτο μιά καί τό δεύτερο ἦταν εὐκαιριακά γιά τίς ἐκλογές) ὅταν βγῆκε ἔκφραζε μιά ζωντανή ἐποχή τῆς ὁμάδας. Ἔγραφαν σ'αὐτό πολλά παιδιά, ἦτανμιά

πιό ὀργανωμένη ἔκφραση τῶν ἀπόψεων μας, πουλήθηκαν πολλά ἐνθουσιασμός, κλπ.

Ὅμως παράλληλα μ'ὅλα αὐτά τό ἔντυπο γιά νά ἔχει συνέχεια ἀπαιτοῦσε καί τά γνωστά "προσόντα" γι'αὐτό καίἀπ τήν ἀρχή ἡ ἄποψη πολλῶν παιδιῶν ἦταν ὅτι ἕνα "ἔντυπο"εἶναι πέρα ἀπ'τίς πραγματικότητές μας.

Ἔτσι καί τά ἔντυπα καί ἡ ἐπέμβαση στό Μετεωροσκοπεῖο, καί ἡ ἴδια μας ἡ ὕπαρξη σάν ὁμάδα ἔβαζαν τό αἴτημα τῆς ἀλλαγῆς.

'Η προσπάθεια γιά αὐτήν τήν ἀλλαγή δέν πέτυχε μιάκαί ἀπαιτοῦσε ἕνα ἰδεολογικό προχώρημα, ξεπέρασμα τῆς στάσης "κριτικῆς καί ἀμφισβήτησης", σπάσιμο τῆς περιθωριακότητας. 'Απαιτοῦσε νά πάψουμε νά ὑπάρχουμε μόνο στήν κεντρική εἴσοδο τῆς ΦΜΣ, νά ἀρχίσουμενά δροῦμε στά τμήματα στά ἔτη , καί στά ἐργαστήρια καί στό κεντρικό νά πάρουμε καινούργιου εἴδους πρωτοβουλίες (κινητοποιήσεις, ἐκθέσεις, συγκεντρώσεις κλπ.). Ὅλα αὐτά δέν ἔγιναν,οἱ ἀντιθέσεις ἀνάμεσά μας ἔγιναν κεντρικές κι ἔτσι διαλυθήκαμε. Τό ὅριο αὐτό μποροῦμε νά ποῦμε ὅτι δέν ξεπεράστηκε ἀπ'ὅλες τίς ὁμάδες φοιτητῶν καί ἦταν ἕνας ἀπό τούς κύριους λόγους πού διαλύθηκαν.

Στή ΦΜΣ ἀντίθετα μέ τίς ὑπόλοιπες σχολές ἡ συνέχεια τῆς δράσης τοῦ χώρου τῆς ἀμφισβήτησης ἔχει ἐντελῶς καινούργια χαρακτηριστικά. Τά τρία γεγονότα ἀποτελοῦν τήν πρώτη μαζική πρακτική, πούκι

Εκθεση φωτογραφίας στη Φ.Μ.Σ.

νεῖται πάνω στά κεντρικά συν θήματα τοῦ χώρου τῆς ἀμφισβή τησης : "ἐνάντια στήν ἐντατι κοποίηση, στήν αὐθεντία καί τό δεσποτισμό τοῦ καθηγητῆ , κριτική στήν ἀστική ἐπιστήμη αὐτόνομη δράση, πάλη γιά τήν κατάργηση τοῦ 815 κλπ")

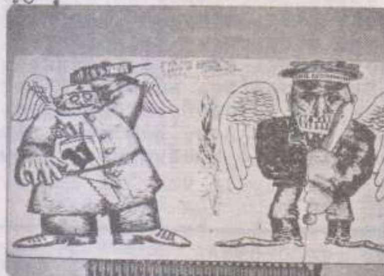
Στό β'φυσικό οἱ "αὐτόνο - μοι" γίνονται τό κέντρο τῆςἀ ποχῆς στά ἐργαστήρια ἐνάντια στήν ἐντατικοποίηση. Γύρω τους συσπειρώνεται σ'ὅλη τή διάρκεια τῆς ἀποχῆς πολύ κόσ μος.

Στό γ'χημικό ἡ σύγκρουση, μέ τόν Ἀλεξάνδρου ἡ καλύτε- ρα ἐνάντια στήν ὑποταγή στά ἐργαστήρια πού ξεκίνησε ἀπό μιά ὁμάδα φοιτητῶν παίρνει διαστάσεις τέτοιες πού ἀναγ- κάζει ἀκόμη καί τούς Κνίτες νά "συμπαρασταθοῦν" σέ ἔξτρε μιστές.

Ἡ ὁμάδα τοῦ α'μαθηματι - κοῦ μετά ἀπό πρότασή της πού πέρασε ἀπ'τήν συγκέντρωση ἔ- τους, ἐπεμβαίνει ἐπί μιά βδο μάδα στά μαθήματα ἀναγκάζον- τας τούς καθηγητές νά πάρουν θέση γιά τόν 815, τήν ἐντατι κοποίηση, τήν ἀστική ἐπιστή- μη κλπ. Τίς περισσότερες φο- ρές τά μαθήματα διαλύονται . Μέσα στήν συγκέντρωση τοῦ ἔ- τους συσπειρώνοντας τούς πε- ρισσότερους φοιτητές ἔχουνκα ταργήσει τίς γνωστές διαδικα σίες (πρωτομιλίες, χρόνοι κ. λ.π.), ἐπεμβαίνουν στίς συνε λεύσεις καί τίς συγκεντρώ - σεις, διατηροῦν ταμπλώ κλπ.

Εἶναι καθαρό λοιπόν ὅτι ἡ περιθωριακότητα σπάει,ἡ ἀμφι σβήτηση ξαπλώνεται στά ἐργα- στήρια καί στά μαθήματα ἀπο- κτώντας ἔτσι διαστάσεις μεγα λύτερες μιά καί συσπειρώνε - ται καί δραστηριοποιεῖται πε ρισσότερος κόσμος καί παύει νά εἶναι τό περιθωριακό"φροῦ το".

"τοιχογραφίες" στη Φ.Μ.Σ.

Ἡ ἔλλειψη μιᾶς κεντρικῆς παρέμβασης ἐμπόδισε αὐτά τά γεγονότα νά προπαγανδιστοῦν, καί νά λάβουν μεγαλύτερεςδια στάσεις. Ἐπίσης μιά ἐπεξερ- γασία καί ἄντληση κάποιων συ μπερασμάτων γιά τό παραπέρα προχώρημα δέν ἔχει γίνει.

Τό μεγάλο βῆμα εἶναι πρα- γματικότητα. Ὁ κύριος κίνδυ- νος τοῦ "περιθωριακοῦ" ξεπε- ράστηκε καί ἡ δράση μας διει σδύει ὅλο καί πιό βαθιά ἐκεῖ πού βρίσκεται τό πανεπιστή - μιο καί ὁ φοιτητής : στίς αἴ θουσες διδασκαλίας καί στά ἐργαστήρια. Ἴσως ἡ κατάστα- ση πού θά δημιουργηθεῖ ἀπό μιά τέτοια πραχτική νά εἶναι ἐκρηκτική.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

β' φυσικο

Στό β'φυσικό ἔγινε ἀποχή ἀρκετές βδομάδες ἀπό τίς ἐρ- γαστηριακές ἐξετάσεις. Αὐτό γιατί ἡ καθηγήτρια τοῦ ἠλεκ- τρισμοῦ Χλίχλια προσπάθησενά περάσει ἕνα σύστημα ἐξετάσε- ων στό ἐργαστήριο ὅπου θά κό βονταν πολλοί φοιτητές. Αὐτό ἔγινε ἀφορμή νά φα - νοῦν ὁρισμένα ἰδιαίτερα χαρα κτηριστικά στούς φοιτητέςτοῦ 2ου ἔτους.

Ὑποχώρηση πλήρης τῶν κυ- ρίαρχων παρατάξεων ΚΝΕ καί ΠΑΣΠ καί κυριαρχία τῶν "αὐτό νομων".

Στίς συγκεντρώσεις ἔτους οἱ αὐτόνομοι βγάζανε προεδ - ρεῖο καί σέ ὅλες σχεδόν τίς ἀποφάσεις εἶχαν πλειοψηφία.

Τελικά τό β'φυσικό μέ τήν ἀποχή ἀπό τά ἐργαστήρια καί τίς ἐξετάσεις, μέ τήν ἀποφα- σιστική στάση τους ἀπέναντι στούς ἀπεργοσπάστες (διέλυ - σαν τήν ἐξέταση βίαια ὅταν θέλησαν νά ἐξεταστοῦν 2-3 ἀ- περγοσπάστες) κατάφεραν νά μποροῦν νά δώσουν ἐξετάσεις τόν Ἰούνη στόν ἠλεκτρισμό , χωρίς νά ἔχουν περάσει τά ἐρ γαστήρια.

μερικες σκεψεις πανω στο πως θα προωθησουμε την παλη μας στο εργαστηριο ηλεκτρισμου

Α. Τό ὅτι οἱ ἐξετάσεις πού θά γίνουν στά ἐργαστήρια δένμᾶς συμφέρουν εἶναι γεγονός ἀναμφισβήτητο.(Οἱ ἐξετάσεις θά εἶναι αὐστηρές, ἔξω ἀπό τίς δυνατότητες καί γνώσεις μας καί καθοριστικές γιά τό μέλλον μας σάν φοιτητές - θά κο ποῦμε κλπ.).

Β. Τό ὅτι ἡ Χλίχλια δέν εἶναι διαθετημένη νά κάνει ὑποχωρή σεις (στό βαθμό πού αὐτές θίγουν τήν σκοπιμότητα τῶν δι οικητικῶν μέτρων : τήν ὑποταγή μέ τό κόψιμο) κι'αὐτό εἶ ναι ἀναμφισβήτητο. (Φάνηκε ἀπό τήν ἀποτυχία τῆς Ε.Ε νά προωθήσει μέ κλαψουρίσματα τίς ἀποφάσεις μας γιά τό πως θέλουμε τίς ἐξετάσεις).

Γ. Ἔτσι δέν ἔχουμε νά διαλέξουμε παρά 3 δρόμους : 1 νά τά παρατήσουμε ὅλα καί νά κάτσουμε νά διαβάσουμε, 2, νά ἀ- φήσουμε τήν ὑπόθεση στήν "πίεση" τῶν Δ.Σ. καί τῆς Ε.Ε. καί τῆς συγκέντρωσής μας ἔξω ἀπό τό γραφεῖο τῆς Χλίχλια τήν ὥρα πού τά ὄργανα θά "πιέζουν", 3, νά ἀγωνιστοῦμε ἐ μεῖς σά φοιτητές β'φυσικοῦ ὥστε τελικά : α. νά ἀπαιτή - σουμε νά μήν γίνουν ἐξετάσεις στά ἐργαστήρια (πράγμα ἀ- πόλυτα φυσικό μιά καί στή φυσικοχημεία ὅπως καί στοῦ Οἰ- κονόμου δέν δώσαμε),β. ἤ νά γίνουν ἀλλά χωρίς νά ἐπηρεά σουν τό ἄν θά δώσουμε ἐξετάσεις στό μάθημα ἤ ὄχι (ὅπως στήν ἀνόργανη πέρσυ) μέ ἀποτέλεσμα ἀφοῦ δέν θά ἔχουν βα ρύτητα νά εἶναι εὐκολότερες, δηλ. προαιρετικές καί ἐπί θετικῆς βάσεως.

Δ. Ἀπό αὐτούς τούς 3 δρόμους στό παρελθόν ἀκολουθήσαμε δε κάδες φορές τούς δύο πρώτους. Τά ἀποτελέσματά τους φαί- νονται σήμερα (ἀδυναμία ἀπόκρουσης τοῦ 815, ἐντατικοποί ηση). Τά ὄργανα ἀδυνατοῦν νά ἀσκήσουν πίεση γιά τό λόγο ὅτι ζοῦνε σέ μιά ἀντίφαση : γιά τήν πίεση χρειάζεται ὁ φοιτητόκοσμος πού τόν καλοῦν νά συμμετέχει μαζικά ἀπό τήν μιά καί ἀπό τήν ἄλλη ἔμμεσα τόν στέλνουν σπίτι του λέγοντάς πως θά καθαρίσουν αὐτοί γιά κεῖνον.

Ε. Αὐτό πάει νά γίνει καί στό β'φυσικό : τήν τετάρτη στή συγκέντρωση ἔτους οἱ γραφειοκράτες ΠΣΚουκιοι μαζί μετόν ἀνεύθυνο ΠΑΣΠίτη τοῦ προεδρείου (ἐδῶ ἐμφανίζεται ἄν ὄχι ἡ ἐπιπολαιότητα ἑνός προσώπου, ὁ τυχοδιωκτισμός μιᾶς πα ράταξης) κατάφεραν σέ συγκινησιακό ἐπίπεδο ἐπιρροῆς ψη- φοφόρων νά παρασύρουν τούς συναδέλφους καί νά καπελλώ - σουν μιά γενικότερη ἀμφισβήτηση (γιά τόν ρόλο πού παί - ζουμε στό πανεπιστήμιο σάν φοιτητές, τό χαρακτήρα τῆς γνώσης πού μᾶς παρέχεται, τό τί ζητᾶνε οἱ καθηγητές ἀπό μᾶς καί πόσο εἴμαστε ἐμεῖς σέ θέση νά διαμορφώνουμε τίς καταστάσεις πού μᾶς ἀφοροῦν) μετατρέποντάς την σέ συμβι βαστική πλατφόρμα ἐξέτασης. Αὐτή ὅμως δέν ἔγινε δεχτή ἀ πό τήν Χλίχλια. Ἔτσι ὅταν τά γεγονότα βρέθηκαν πιόμπρο στά ἀπό τίς προβλέψεις τῶν κομματικῶν παράσιτων, φτάσα- με τήν ἄλλη μέρα Πέμπτη μέσ'στή συγκέντρωση ἔτους νά πε ρνοῦν γραμμή ἀπό τά κεφάλια τῆς παράταξής τους καί ὅταν εἶδαν ὅτι δέν τούς ἔπερνε ἐκεῖ μέσα ἀνέβαλαν τήν συγκέν τρωση χαρακτηρίζοντάς την ὄχι μαζική (80 ἄτομα) ἐνῶ τῆς Τετάρτης ἦταν μαζική (90 ἄτομα).

ΣΤ. Μιά ἄλλη ἀντίφασή τους εἶναι ὅτι μιλᾶνε γιά μαζικότητα, καί πιέσεις χωρίς νά βλέπουνε μέσα ἀπό ποιές ζυμώσειςαὐ τές θά γίνουν ἐφικτές καί ἀποτελεσματικές. Ἔτσι ὅτανμπῆ κε γιά πρόταση νά πᾶμε νά διαλύσουμε τά ἐργαστήρια τῶν 3μ.μ. καί νά φέρουμε τά 40 ἄτομα στή συνέλευση ἤ τέλος πάντων νά κάνουμε μιά συζήτηση ἐκεῖ μέσα σά μιά πρώτη φάση ζύμωσης, τό προεδρεῖο ἀρνήθηκε μιλώντας γιά τίς ἀ- πουσίες πού θά πάρουμε καί ὅτι ὁ κόσμος δέ θά ρθει.Εἶναι γελοῖο νά μιλᾶμε γιά τό πως θά ἀσκήσουμε πίεση ἀπό τή μιά καί ἀπό τήν ἄλλη 10'πρίν τό ἐργαστήριο νά ἀντιγρά - φουμε τίς ἀσκήσεις.

Ζ. Ἔτσι μοναδική λύση ἐμφανίζεται ὁ τρίτος δρόμος.("Οσοκι ἄν φοβοῦνται οἱ κηδεμόνες μας ὅτι ἔτσι θά χάσουν τόν ἔ- λεγχο τῆς ὑπόθεσης). Τό κατά πόσο μποροῦμε νά ξεκινήσου με κάτι τέτοιο μέ στόχο τήν ἀποχή, αὐτό θά ἐξαρτηθεῖ ἀ- πό τίς ζυμώσεις πού θά γίνουν. Αὐτό πού ἐπείγει εἶναι νά μήν ξεφουσκώσει μέ ἀναβολές αὐτή ἡ ἀντίδραση καί φτάσου με στό Μάϊο νά διαβάζουμε γιά νά περάσουμε.

Η. Σέ πρώτη φάση προτείνουμε 1. τήν σύσταση μιᾶς ἐπιτροπῆς ἀγώνα πού θά ἐκλεγεῖ ἀπό τήν συγκέντρωση ἔτους. 2. Ἐπεμ βάσεις στά ὑπόλοιπα ἐργαστήρια τοῦ ἠλεκτρισμοῦ μέ στόχο μέσω συζητήσεων νά διατηρηθεῖ τό ἐνδιαφέρον τῶν συναδέ- λφων γιά τό θέμα καί τήν δημιουργία ἑνός ἄλλου κλίματος ἔξω ἀπό αὐτό τῶν κουστουμαρισμένων "μαζικῶν" συνελεύσε- ων (μέ τά 3λεπτα - κλειστό κατάλογο - γραπτές ἐρωτήσεις πού νά ἐπιτρέπει νά ἐκφράζεται ἡ γνώμη τοῦ καθένα. Πάνω σ'αὐτή τή βάση :

ΚΑΛΟΥΜΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥΣ ΤΟΥ Β'ΦΥΣΙΚΟΥ ΝΑ ΕΡΘΟΥΝ ΣΤΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΕΤΟΥΣ ΣΗΜΕΡΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 23/3/79 ΣΤΙΣ 10π.μ. ΚΑΙ ΣΕ ΟΣΕΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ ΘΑ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΟΥΝ

ΟΛΙΓΟΙ ΦΟΙΤΗΤΕΣ Β' ΦΥΣΙΚΟΥ

Η ΧΑΜΕΝΗ ΤΙΜΗ ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Φέτος στά έργαστήρια όργανικής χημείας ό καθηγητής 'Αλεξάνδρου έδιωξε τρεΐς φοιτητές γιατί κόλλησαν μιά έφημερίδα τοίχου μέσα στά έργαστήρια μέ τήν ύπογραφή "μιά όμάδα φοιτητών".
'Η έφημερίδα έλεγε έξω άπ' τά δόντια γιά όρισμένες καταστάσεις πού έπικρατοΰν στό έργαστήριο.
Τό πιό σημαντικό είναι ότιγιά <u>πρώτη φορά</u> ένάντια στόν 'Αλεξάνδρου ύπήρξε μαζική άντίδραση-άποχή πού τόν άνάγκασε νά συμμορφωθεΐ κάπως καί νά ύποχωρήσει.

'Ο 'Αλεξάνδρου είναι ό κατ'έξοχήν τεχνοκράτης καθηγητής τοΰ χημικοΰ καί μέ διεθνές έπιστημονικό κύρος καί "δημοκράτης"(ήταν άντίθετοςστή χούντα).
Αύτά τά προσόντα στάθηκαν ίκανά ώστε 5 χρόνια τώρα τό φοιτητικό κίνημα λόγω μορφωσιομανίας όχι μόνο νά μήν τόν έχει θίξει στό παραμικρό άλλά νά τόν θεωρεΐ καί σάν παραδειγματικό καθηγητή.
Τόν καιρό άμέσως μετά τή μεταπολίτευση όπου είχε καταρεύσει τό κύρος τών καθηγητών,όπου τό νά περάσει κανένας μαθήματα ήταν τό πιό εύκολο πραγμα,ό 'Αλεξάνδρου ήταν όμοιος πού περνοΰσαν τό μάθημάτου ΙΟ άτομα κάθε περίοδο.
'Η όργανική είχε γίνει ό μπαμπούλας τών φοιτητών.
Αύτό τό κλίμα είχε έπιβληθεΐ καί διατηρηθεΐ καί στά έργαστήρια.
'Από κάθε "φουρνιά" πού πέρναγε άπό τά έργαστήρια άρκετοί πετάγονταν έξω γιά διάφορους λόγους,είτε γιατί δέν διάβαζαν όσο ήθελε ό 'Αλεξάνδρου , είτε λόγω άπουσιών,είτε γιατί άντιστέκονταν άτομικά.
'Αναγνωρίζονταν δηλαδή καί γίνονταν άποδεκτές σιωπηρά άπό τούς φοιτητές καταστάσεις,πού σ'όποιοδήποτε άλλο μάθημα θά ύπήρχε μαζική άντίδραση.

Φέτος όμως τά πράγματα ήταν διαφορετικά.
Ήταν βέβαια καί ήένέργειατοΰ 'Αλεξάνδρου πολύ"χοντρή" , νά διώξει δηλαδή φοιτητές γιατί έγραφαν μιά έφημερίδα τοίχου.
Όπως ήταν φυσικό τήν πρώτη έφημερίδα 'ακολούθησε καί δεύτερη.

'Η έπιτροπήέτους (ΚΝΕ-ΠΑΣΠ) , τρομοκρατήθηκε, μέ τόν 'Αλεξάνδρου θά τά βάλουμε;
'Αφοΰ μάς κατάγγειλε γιά προβοκάτσια καί άποπροσανατολισ-

για τις επιθεωρησεις του αλεξανδρου

Μέσα στό έργαστήριο τόν τελευταΐο καιρό έχει δημιουργηθεΐ μιά κατάσταση πού δέν άρέσει σέ κανέναν.

Μπαίνει ό 'Αλεξάνδρου μέ ύφος ντερβέναγα πού έχει δικαίωμα "ζωής καί θανάτου" γιά όλους μας. 'Εξετάζει καί παρατηρεΐ προσβάλλοντας τόν όποιον βρίσκει μπροστά του λές καί βρισκόμαστε σέ γυμνάσιο κάτω άπό τό φόβο τοΰ κατάλογου

Πέρα άπό τή στάση του γιά τά όργανα πού σπάνε καί πού βγήκε μιά έφημερίδα τοίχου τής έπιτροπής έτους, τήν προηγούμενη φορά έξέτασε (άνάκρινε) τούς φοιτητές στό έργαστήριο καί μάλιστα έδιωξε κάποιον στήν άλλη αίθουσα γιατί δέν τοΰ άρεσε ό ήθμός του.

Αύτή ή κατάσταση δέν μπορεΐ καί δέν πρέπει νά συνεχιστεΐ, δέν πρέπει νά περάσει ή τρομοκρατία τοΰ 'Αλεξάνδρου. Άν έλθει πάλι καί προσπαθήσει μέ τούς γνωστούς τρόπουςτου τής έξέτασης - άνάκρισης ή τό διώξιμο κάποιου συναδέλφουνά συνεχίσει τά ίδια, πρέπει νά άντισταθοΰμε όλοι μαζί, γιατί "σήμερα είναι κάποιος άλλος αύριο θά είναι ό καθένας μας"

Τό έργαστήριο δέν είναι τσιφλίκι τοΰ 'Αλεξάνδρου ούτε κανενός άλλου. Έδώ μέσα είμαστε όλοι ύπεύθυνοι γιά τόν καθένα καί ό καθένας γιά όλους.

μιά όμάδα άπό φοιτητές

οι διαστασεις ενος ζητηματος που πηρε διαστασεις

Τό χαρτί πού κολλήσαμε χτές λειτούργησε καταλυτικά άποκαλύπτοντας μιά σειρά σχέσεις καί καταστάσεις πού είναι κυρίαρχες στό έργαστήριο:

α) <u>'Η ύποταγή στόν 'Αλεξάνδρου.</u>

'Ο κύριος αύτός μπορεΐ νά σκίζει όποιο χαρτί βρίσκεται μπροστά του, νά μιλάει όπως θέλει προσβάλλοντας τόν καθένα, νά μπορεΐ νά παριστάνει αύτός τόν όργισμένο καίτό θύμα πράγμα πού άποδεικνύει πόσο δίκιο είχε τό περιεχόμενο τοΰ χαρτιοΰ.

β) <u>Τά έργαστήρια ίερός χώρος τής έπιστήμης.</u>

'Η άντίδραση στό ότι κολλήσαμε τό χαρτί μέσα στά έργαστήρια πήρε διαστάσεις παράλογες.Οί βοηθοί άπείλησαν λόκάουτ,ή έπιτροπή έτους συνεδρίασε έκτάκτως συζητήσεις καίφασαρίες πού κράτησαν ώρες μέ ΜΟΝΟ ΣΚΟΠΟ ΝΑ φύγει τό χαρτί άπό τήν αίθουσα γιατί έβαζε καινούργια ΗΘΗ: Φοβοΰνται νά μή ξαπλωθεΐ ή κριτική καί οί παρεμβάσεις μας γιά τίς σχέσεις πού έπικρατοΰν καί μέσα στούς χώρους πού δουλεύουμε.

γ) <u>'Η στάση τής έπιτροπής έτους.</u>

Γιά άλλη μιά φορά ό ρόλος της ήταν στό πώς θά γλυτώσει άπό τούς ταραξίες,πώς θά έξασφαλίσει τήν άπρόσκοπτη διεξαγωγή τοΰ έργαστήριου.Τής φαινόταν τελείως παράλογο τόνά μείνει τό χαρτί γιατί τόσα χρόνια γι'αύτούς ή πολιτική είναι στά άμφιθέατρα καί στά ταμπλώ.Ούτε τίς ίδιες της τίς άποφάσεις "νά μήν πληρώνουμε τά όργανα" μπορεΐ νά ύπερασπίσει όταν τής σκίζει ό 'Αλεξάνδρου τίς άνακοινώσεις καί δέν βγάζει τσιμουδιά.

δ) 'Η ύποταγή μας μέσα στά έργαστήρια καί ή άποδοχή τών σχέσεων πού έπικρατοΰν καί τό ρόλο πού προσπαθοΰν νά μάς έπιβάλλουν,τοΰ καλοΰ φοιτητή-μέλλοντα έπιστήμονα,βοηθάειστό νά περάσει ή έντατικοποίηση καί ή λογική τοΰ 8Ι5.

<u>Σ Υ Μ Π Ε Ρ Α Σ Μ Α Τ Ι Κ Α</u>

Ι. Κολλήσαμε τό χαρτί μέσα α) σάν πράξη άντίστασης στό κλίμα ύποταγής πού κυριαρχεΐ, β) γιατί έκεΐ δουλεύουμε ώρεςκάθε μέρα,άνήκει σέ μάς καί έχουμε δικαίωμα νά μιλάμε, νάδράμε καί νά γράφουμε τίς άπόψεις μας γιά ότιδήποτε συμβαίνει έκεΐ μέσα.
Γι'αύτό ή άποψη τών βοηθών περί χώρου διδασκαλίας είναι ή άποψη τής καθαρής έπιστήμης πού μάς θέλει μονάχα γιά νάπλένουμε μπουκαλάκια καί νά βγάζουμε ούσίες, γιά νά βγοΰμε καλύτεροι έμποροι(γνώσης).

μό τοῦ"Φ.Κ."πού ἔχει ἄλλους στόχους ἀναγκάστηκε στό τέλος ἀφοῦ εδε σέ συγκέντρωση ἔτους πώς ὅλοι εἶμασταν ἀποφάσισμένοι νά μήν περάσει ἡ ἀποβολή, προσπάθησε νά πείσει τόν 'Αλεξάνδρου νά μήν ἐπιμείνει στίς ποινές καί ἀναλάμβανε τήν εὐθύνη νά μή ξαναγίνουν "τέτοια πράγματα" στό ἐργαστήριο.
'Αφοῦ εἶχε πειστεῖ ὁ 'Αλεξάνδρου νά ἀναστείλει τήν βδομαδιάτικη ἀποβολή,βγῆκε τρίτη ἐφημερίδα τοίχου ἔξω στό χημεῖο καί ὁ ἄνθρωπος ἐξεγέρθηκε καί εἶπε πώς μᾶς ἀπέβαλε ἐπ'ἀόριστον.
'Η συγκέντρωση ἔτους πού ἔγινε γι'αὐτό τό θέμα ἀποφάσισε ἀποχή ἕως ὅτου ἐπιστρέψουμεοί ἀποβληθέντες στό ἐργαστήριο.

'Η ΚΝΕ καί ἡ ΠΑΣΠ ἔκαναν ἀπογνωσμένες προσπάθειες ὥστεή συγκέντρωση ἔτους νά καταδικάσει τήν ἐνέργειά μας χωρίς ὅμως νά τά καταφέρουν.
Τελικά μετά ἀπό δυό μέρες ἀποχή ὁ 'Αλεξάνδρου ὑποχώρησεκαί μᾶς δέχτηκε στό ἐργαστήριο.'Από τότε ἔπαψε πιά,πρός τό παρόν τοὐλάχιστον,νά τρομοκρατεῖ, νά φωνάζει καί νά ἐξετάζει, ἔχασε τό ὑπεροπτικό ὕφος ἔγινε εὐγενικός καί γλυκομίλητος.

Ἔτσι αὐτή ἡ ἱστορία,παρ'ὅλη τήν προβοκατορολογία,ἀπ'τή μιά ἀποκάλυψε τή νοοτροπίατοῦ 'Αλεξάνδρου καί ὁρισμένες σχέσεις πού ὑπάρχουν στά ἐργαστήρια καί ταυτόχρονα δόθηκε ἡδυνατότητα γιά μαζική ἀπάντηση σέ τέτοιου εἴδους μέτρα(ποινές) καί πρακτικές.

εφημεριδα τοιχου

Τή Τετάρτη 2/5 πηγαίνοντας νά κάνουμε τό ἐργαστήριοτῆς ὀργανικῆς βρήκαμε νά λείπουν τά συρτάρια ἀπό τίς θέσειςμας μαζί μέ ὅλα τά ὄργανα καί μᾶς ἀνακοινώθηκε ὅτι ὁ 'Αλεξάνδρου μᾶς ἀπόβαλλε γιά μιά βδομάδα.
Ὁ λόγος ἦταν ὅτι πρίν τό Πάσχα βγάλαμε ἕνα χαρτί μέσα στό ἐργαστήριο πού κατάγγελνε τίς προκλήσεις του καί τίς αὐθαιρεσίες καί τό κλῖμα ὑποταγῆς πού ἔχει ἐπιβάλλει.
Ὁ 'Αλεξάνδρου τό ἔσκισε ἀμφισβητώντας καί αὐτό μας τό δικαίωμα νἄχουμε ἄποψη.
Ὅταν τόν καταγγείλαμε μ'ἕνα δεύτερο κείμενο ἔξω ἀπό τό ἐργαστήριο καί ἐπιβεβαιώνοντας τίς ἀλήθειες τοῦ χάρτου, πέρασε σέ ἀνώτερο στάδιο. Μέ ἀπειλές τοῦ στύλ στό ἐργαστήριο κάνω ὅτι θέλω καί δέν δίνω λογαριασμό σέ κανένα, καί προσπαθόντας νά τρομοκρατήσει καί νά προλάβει ξάπλωμα τῆς ἀμφισβήτησης τῆς κυριαρχίας του, μᾶς ἔδιωξε γιά κείνη τήμέρα, ἐμεῖς ἀρνηθήκαμε νά φύγουμε (καί ἀφοῦ τό σκέφτηκε καλά στίς διακοπές τοῦ Πάσχα καί φωτίστηκε ἀπό τίς ἅγιες μέρες) μᾶς ἐπιφύλαξε τήν προχτεσινή του ἀπόφαση, πού βάζει ὅλο τό ἔτος πέρα ἀπό τοῦ νά ἀπαντήσει σέ μιά πράξη αὐθαιρεσίαςκαί τρομοκρατίας, νά δεῖ πολιτικά τό κλῖμα τοῦ καιροῦ πού μᾶς βάζει νά ἀπαντήσουμε ὄχι μόνο στό πέρασμα τῆς ἐντατικοποίησης ἀλλά καί τίς καθημερινές σχέσεις ὑποταγῆς πού καθιερώνονται καί πού εἶναι ἀπαραίτητες γιά τό πέρασμά της.
Γιατί τό πρόβλημα δέν ἔχει νά κάνει μέ μιά προσωπική διαμάχη ἀλλά μέ μιά πολιτική πράξη πού ἀμφισβητεῖ ὅλη τήν πολιτική τοῦ 'Αλεξάνδρου, τήν ὑποταγή πού ἔχει ἐπιβάλλειτό μῦθο τοῦ μεγάλου ἐπιστήμονα πού φτάνει νά δεχόμαστε σάν φυσιολογικό τό νά περνᾶνε κάθε χρόνο 10 τό μάθημά του, νά μή δέχεται κἄν νά περιφρονεῖ τίς ἀποφάσεις μας (ὅπως γιά τά σπασμένα ὄργανα)
Τέλος νά μπορεῖ νά προσβάλλει καί νά ἀποβάλλει τόν καθένα μας.
Ἄν δέν ἀπαντήσουμε τώρα στήν τρομοκρατία του θά ἀργήσει πολύ ν'ἀλλάξει ἡ κατάσταση πού ἔχει ἐπιβληθεῖ στήν ὀργανική καί πού δέν ἀρέσει σέ κανέναν.

ΟΜΑΔΑ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Σκίτσο από τό ταμπλώ τοὐ Α' Φυσικού

ΚΑΤΣΑΡΟΣ - ΚΥΡΟΥ
ΠΡΟΔΡΟΜΙΚΟΙ ΠΟΙΗΤΕΣ ΤΗΣ ΡΗΞΗΣ

– Ὅταν σέ μιά κοινωνία, σέ μιά δοσμένη ἱστορική περίοδο, μιά φάση ἔχει κλείσει, χωρίς ὅμως ἀκόμα νἄχει ἀνοίξει μιά καινούργια, ὅταν μεσολαβοῦνε ἐκεῖνες οἱ ἐποχές τῆς ἧττας, τῆς ὑπομονῆς, ἐκεῖνες οἱ ἐποχές πού ἀθόρυβα καί ὑπόγεια σκάβει ὁ γερο τυφλοπόντικας, τότε ἡ πολιτική καί κοινωνιολογική σκέψη μένουν πολύ συχνά πίσω, στήν ἀναπαραγωγή καί τήν ἀπολογία γιά τά παλιά καί τά χαμένα, χωρίς τίποτε τό καινούργιο, τίποτε τό αὐθεντικό, ὅταν ἀκόμα δέν ἔχει διαμορφωθεῖ μιά καινούργια πολιτική καί ἰδεολογική δύναμη, τότε πολύ συχνά, τήν ἀποτύπωση τῆς πραγματικότητας, τότε μιά σκέψη αὐθεντική καί ἐπαναστατική θά τή δεῖ κανείς στήν Τέχνη, ἐκεῖ - καί κύρια στήν ποίηση, μπορεῖ νά φωλιάσει τό ἀκατανόμαστο, αὐτό πού ἀκόμα δέν μπορεῖ νά γίνει θεωρίακαί πολιτική πραχτική, αὐτό πού ὁ κόσμος ὑποψιάζεται ἀλλά ἀκόμα δέν μπορεῖ νά ἐκφράσει.

– Στή χώρα μας ἰδιαίτερα, ὅπου ἡ διαμόρφωση μιᾶς κοινωνικῆς καί ἱστορικοπολιτικῆς σκέψης εἶχε μιά τεράστια καθυστέρηση, ἡ Τέχνη καί ἰδιαίτερα ἡ ποίηση ἀποτέλεσαν ἕναν ἀπό τούς κεντρικούς τόπους ὅπου ἐκφράζονται ἰδεολογικές φιλοσοφικές καί πολιτικές ἀπόψεις, πού κατά κανόνα βρίσκονταν σέ ἀνώτερο ἐπίπεδο ἀπό τήν ὁποιαδήποτε ἐπιστημονική - κοινωνική φιλοσοφική καί πολιτική σκέψη.

– Ἔτσι δέν ὑπάρχει κανένα κείμενο πού νά ἐκφράζει τόσο τήν ἐποχή τῆς μεγάλης ἰδέας καί τῶν βαλκανικῶν πολέμων, ὅσο ἡ ποίηση τοῦ Παλαμᾶ, ὁ "Δωδεκάλογος τοῦ Γύφτου" καί ἡ "Φλογέρα τοῦ βασιλιᾶ".

– Δέν ὑπάρχει, τουλάχιστο μέχρι πρόσφαταδέν ὑπῆρχε, τίποτε πού νά δίνει τήν κατάρρευση καί τήν κρίση τῆς ἀστικῆς τάξης καί τῆς κοινωνίας τοῦ "ἑλληνισμοῦ" ὅσο ἡ ποίηση τοῦ Καβάφη.

– Γιά νά γνωρίσουμε τήν κοινωνία τοῦ μεταπόλεμου (μετά τήν μικρασιατική καταστροφή) τήν ἧττα, τή συντριβή, ἀλλά καί νέες προοπτικές, δέν θά βροῦμε τίποτε ἄλλο στήν οὐσία ἐκτός ἀπό τόν Καρυωτάκη, τό Βάρναλη, ἤ τήν "γενιά τοῦ '30".

– Μετά τό Β' Πόλεμο, τό ἀντάρτικο, καί τήν ἧττα, μέσα στήν κυριαρχία τῆς τρομοκρατίαςτῆς δεξιᾶς ἡ πολιτική σκέψη, καί ἰδιαίτερα ἡ λεγόμενη ἀριστερή σκέψη μοιάζει σάν νἄχει παγώσει στά σχήματα τοῦ πολέμου, ἀποκτάει ἕναν ἀπολογητικό χαρακτήρα καί προσπαθεῖ νά κουτσοβολευτεῖ ἀνάμεσα στήν ἧττα καί τό συμβιβασμό μέ τόν ἕνα ἤ ἄλλο τρόπο, μέ τήν ἐξουσία.

– Ἡ ξαναγέννηση μιᾶς καινούργιας σκέψης, οἱ ἀπαρχές δημιουργίας ἑνός νέου κινήματος θ' ἀργήσουν πολύ. Μόνο μετά τό '65 καί κύρια μέ τή δικτατορία θά ξαναρχίσει νά κινιέται τό ἰδεολογικό τέλμα τῆς ἑλληνικῆς ἀριστερᾶς.

– Ὅμως στό μεταξύ ὑπῆρξαν σημάδια μιᾶς ἄλλης ἀντίληψης, πού τά βρίσκουμε κύρια στή λογοτεχνία καί τήν ποίηση.

– Ἀλλά ἄς δοῦμε τά πράγματα ἀπό πιό κοντά. Ἡ κριτική τοῦ παλιοῦ κινήματος στή λογοτεχνία καί ἰδιαίτερα στήν ποίηση ἐκφράστηκε ἀπό δυό κατευθύνσεις, πού ἡ μιά ἦταν σχεδόνκυρίαρχη, εἶναι ἡ λεγόμενη ποίηση καί λογοτεχνία τῆς ἧττας. Ἐδῶ ἔχουμε νά κάνουμε μέμιά τέχνη πού δέν ἀμφισβητεῖ τό παλιό κόμμα ἀπό τά ἀριστερά, ἀλλά ἀπό τά δεξιά. Πρόκειταιγιά τούς ἰδεολογικούς πρόδρομους τοῦ "εὐρωκομμουνισμοῦ" καί τοῦ ἐσωτερικοῦ. Ἀκόμα κι' ὁ Ρίτσος κι' ὁ Λειβαδίτης σιγά - σιγά προσχωροῦν σ' αὐτό τό ρεῦμα, πού κύριοι ἐκφραστές του ὑπῆρξαν οἱ Ἀναγνωστάκης, Πατρίκιος κλπ. Ἡ "ποίηση τῆς ἧττας" δέν μένει παρά στήν κριτική τῶν δομῶν τοῦ παλιοῦ κινήματος, στήν κριτική τῆς μονολιθικότητας, καί τῆς "θυσίας", τήν ἄρνηση τῆς ἀτομικότητας πού χαρακτήριζε τό παλιό κίνημα, τό "σταλινισμό" κλπ. Ὅμως αὐτή ἡ κριτική εἶναι ἀπό τά δεξιά γιατί τό αἴτημα πού μπαίνει ἀπ' ὅλο αὐτό τό ρεῦμα εἶναι ἡ ἀνακάλυψη καί πάλι τοῦ "ἀνθρώπου", ἄσχετα ἀπό ὁποιαδήποτε ταξικότητα, ἐνάντια στόν "ὁλοκληρωτισμό" τῆς ταξικότητας, καί ὄχι ἀντίθετα στήν ἀποκάλυψη τῆς ψεύτικης ταξικότητας τῆς γραφειοκρατίας καί τοῦ μικροαστικοῦ πνεύματος τῆς ἡγεσίας τοῦ παλιοῦ κόμματος.

– Ἔτσι ἀπό τό λεγόμενο ρεῦμα τῆς ποίησης τῆς ἧττας, ἐνῶ σωστά ἀποκαλύφθηκαν ἕνα σύνολο ἀπό στοιχεῖα καί κριτικαρίστηκαν, ὅμως δέν ὑπάρχει καμμιά ριζοσπαστική κριτική, ἀλλά μιά κριτική στά πλαίσια τοῦ "ἀνθρωπισμοῦ", πού προμήνυε τήν αὐξανόμενη σοσιαλδημοκρατικοποίηση τοῦ παλιοῦ ἀριστεροῦ κινήματος.

– Ὅμως παρ' ὅλο πού αὐτό παραμένει τό κύριο ρεῦμα, πού ἀπό τά χρόνια τοῦ '50 προετοιμάζει ἰδεολογικά γιά τήν ἀνάπτυξη "εὐρωκομμουνιστικῶν" τάσεων στήν ΕΔΑ καί τή γέννηση τοῦ ἐσωτερικοῦ πάραπέρα, ὑπάρχει καί μιά ἄλλη τάση πολύ πιό ἀδύνατη αὐτή, πού προσπαθεῖ, ἔστω συγχισμένα ἤ ἀποσπασματικά νά κάνει μιά ἄλλη κριτική, μιά κριτική ἀπό τά ἀριστερά.

– Δύο τέτοιες περιπτώσεις ποιητῶν, θά θέλαμε νά δοῦμε σήμερα. Ἡ πρώτη καί πιό ξεκάθαρη εἶναι ἡ περίπτωση τοῦ Κατσαροῦ, πού ἤδη ἀπό τό 1953 δημιουργεῖ ἕνα ὁλόκληρο "πρόγραμμα", μιά ἄλλη γραμμή ἀπέναντι στήν ἐπίσημη ἀριστερά, μιά γραμμή πού σήμερα μπορεῖ νά ξαναβρεῖ τό κίνημα. Ἡ δεύτερη εἶναι ἡ περίπτωση τοῦ Κλείτου Κύρου, ποιητή στό μεταίχμιο ἀνάμεσα στήν "ποίηση τῆς ἧττας" καί τήν αἴσθηση τοῦ τέλους μιᾶς γενιᾶς καί μιᾶς ἐποχῆς, καί τήν προοιώνιση ἑνός ἄλλου κινήματος καί τή ριζοσπαστική κριτική τοῦ παλιοῦ.

— Γι'αὐτό ἐξ'ἄλλου εἶναι χαρακτηριστικό πώς ὁ Κατσαρός ἦρθε πολύ νωρίς, τό '53 ἔκδοσε τά ποιήματά του, ἀποτελώντας κι'ὅλας μιά ἄλλη "γραμμή", πού 15 ἤ 20 χρόνια μετά θά ξαναπιαστεῖ ἔστω ἐμβρυακά ἀπό ἕνα νέο κίνημα, ἐνῶ ὁ Κύρου ἀποτελοῦσε ἕνα κομμάτι τῆς ἴδιας γενιᾶς μέ τήν ποίηση τῆς ἧττας, καί ἔβγαινε μέσα ἀπό κεῖ. Τά ποιήματά τους, τῆς κριτικῆς, κυκλοφοροῦν ἀπό τό '60 καί μετά.

1. αυτο που ακομα δεν μπορει ναναι πολιτικη γραμμη ειναι κι'ολας ποιηση

— Ἡ ποίηση τοῦ Κατσαροῦ εἶναι ἕνα ὁλόκληρο πολιτικό πρόγραμμα (κι'αὐτό τό '53) ἕνα "πολιτικό πρόγραμμα" πού προσπαθεῖ νἄχει μιά συνέπεια. Ξεκινάει ἀπό τήν κριτική, καί παραμένει ἔντονα προσκολλημένος ἐκεῖ, στό παγκόσμιο κίνημα, τή Ρωσία, τό Στάλιν τή γραφειοκρατία ἐκείνη τήν κατάσταση πού κληρονόμησε καί διαιωνίζει τό πτῶμα τῆς ἐπανάστασης.

" Τά ὀνόματα πού πυρπόλησαν τίς καρδιές
    σέ μυστικές συνεδριάσεις
τά ὀνόματα πού ὁδήγησαν
    ὅλα δολοφονοῦνται.
Τώρα κυκλοφοροῦν σέ ἀνάκτορα ξένοι
ντύνονται ἐπίσημα στίς δεξιώσεις
σέ διπλωματικά συνέδρια ἀνταλλάσσονται
    χειραψίες
φρικτά ὑπομνήματα
παρευρίσκονται στίς γιορτές ὑποκλίνονται-
Τώρα πεθαίνουν.

Ὢ Ρόζα Λούξεμπουργκ, Λένιν, ποιητές
Ὢ Τέλμαν Τάνεφ
παγωμένοι σέ ἐπίσημες αἴθουσες
δαφνοστεφεῖς ἥρωες
μυθικά πρόσωπα
    ἐλᾶτε.
Οἱ ἐξουσίες σήμερα χαϊδεύονται σάν
    ἐρωτιάρες γάτες πάνω στίς στέγες μας
οἱ πρόεδροι ἀνταλλάσσουν ἐπισκέψεις
οἱ πατριάρχες πάλι ἐνθρονίζονται
κάτω ἀπό τά νόμιμα κάδρα σας
    μᾶς περιπαίζουν
Ἐγώ ἔχω μέσα στή θύμησή μου
τήν ὥρα πού ἀνέβαινε τό πλῆθος στίς σκάλες
    μέ τή φωτιά κρατώντας τή μεγάλη ταμπέλα
"Ὅλη ἡ ἐξουσία στά Σοβιέτ.
....
Πῶς βγήκανε πάλι ἀπ'αὐτή τή φωτιά
ὁ Κος Διευθυντής
ὁ διπλωματικός ἀκόλουθος
ὁ Κος πρέσβυς ;
Καί τώρα τί πρέπει νά γίνει
    σ'αὐτό τό νεκροταφεῖο τῶν ὀνομάτων
    σ'αὐτό τό νεκροταφεῖο τῶν λέξεων ;
Πῶς θά ξαναβαφτίσουμε τίς πυρκαγιές
ἐλευθερία, ἰσότητα, Σοβιέτ, ἐξουσία ;

(Στό νεκρό δάσος)

— Καί ἐδῶ βρίσκεται τό μόνιμο μοτίβο τοῦ Κατσαροῦ : Ἡ προδοσία, ἡ μουμιοποίηση τῆς ἐπανάστασης.
Καί ἡ κριτική του γίνεται πρίν τῆς ὥρας της μιά κριτική "ἀντιεξουσιαστική". Οἱ ἐξουσίες ἐναλάσσονται καί προδίνουν τό λαό, πρέπει νά τελειώνουμε μέ τίς ἐξουσίες.

"Τούς ὕπατους ἐγώ ἀνάδειξα στίς συνελεύσεις
κι'αὐτοί κληρονομήσανε τά δικαιώματα
φορέσαν πορφυροῦν ἀτίθασον ἔνδυμα
σανδάλια μεταξωτά ἤ πανοπλία
ἐξακοντίζουν τά βέλη τους ἐναντίον μου-
ἡ θέλησή μου πού καταπατήθηκε
    τόσους αἰῶνες.
....
Τώρα καί γώ ὑποψιάζομαι
ὅλο τό πλῆθος τῶν αὐλοκολάκων
ὅλους τούς ταπεινούς γραμματικούς
τούς βραβευμένους μέ χρυσά παράσημα
    λεγεωνάριους καί στρατηλάτες
ὑποψιάζομαι τίς αὐλητρίδες τή γιορτή
ὅλους τούς λόγους καί προπόσεις
αὐτούς πού παριστάνουνε τούς ἐθνικούς
τόν πορφυροῦν χιτώνα τοῦ πρίγκηπος
τούς συμβουλάτορες καί τούς αἱρετικούς
ὑποψιάζομαι συνομωσία
νύχτα θά ρεύσει πολύ αἷμα
νύχτα θά ἐγκαταστήσουν τήν βασιλεία τους
νέοι πρίγκηπες μέ νέους στεφάνους
οἱ πονηροί ρωμαῖοι ὑπάλληλοι τοῦ
    αὐτοκράτορος
τοιμάζουνε κρυφά νά παραδόσουν
νά παραδόσουν τά κλειδιά καί τήν
ὑπόκλισή τους.

(Κατά Σαδδουκαίων)

— Πιά δέν πρόκειται γιά ἐπανάσταση ἀλλά γιά ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ, γιά ἀναλλαγή στήν ἐξουσία ἀπό νέα ἀφεντικά, πού παραλαμβάνουν τόν ἴδιο παλιό κρατικό μηχανισμό (τούς "πονηρούς ρωμαίους ὑπάλληλους") καί ἐγκαθιστοῦν τή νέα τους ἐξουσία.

— Ὅμως ἐκεῖνο πού διακρίνει κανείς στήν ποίηση τοῦ Κατσαροῦ, παρ'ὅλη τήν ριζοσπαστικότητα εἶναι ἡ ἀναφορά στό γενικό, στήν ἐπα-

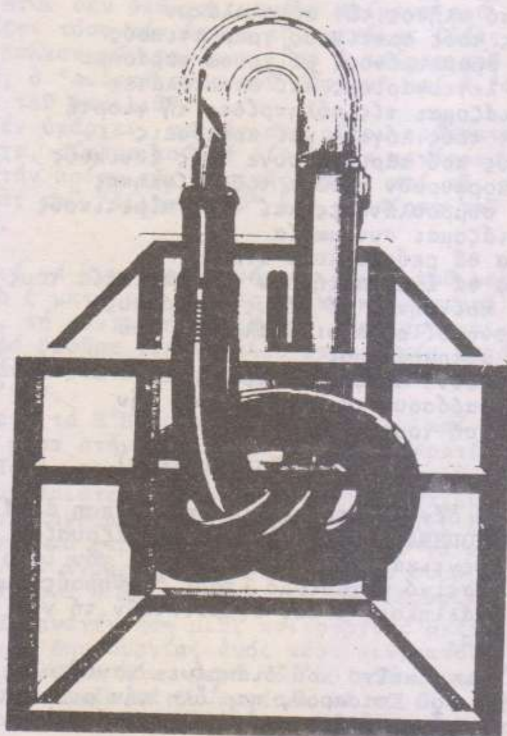
νάσταση στό παγκόσμιο ἐπίπεδο, τήν προδοσία της σέ παγκόσμιο ἐπίπεδο. Δέν ὑπάρχει καμμιά σχεδόν ἀναφορά - τουλάχιστο ἄμεσα - σέ γεγονότα τῆς Ἑλλάδας. Κι'αὐτό δέν εἶναι τυχαῖο. Δείχνει τά ὅρια μιᾶς κριτικῆς σέ μιά δοσμένη ἐποχή. Ὄντα ἀκόμα μόλις καταλάγιαζαν οἱ μάχες τοῦ ἀντάρτικου καί κατά δεκάδες χιλιάδες γέμιζαν οἱ ἐξορίες, ὅταν ἀκόμα δέν εἶχε ὑπάρξει κανένας ἀπολογισμός τῆς "μεγάλης δεκαετίας" ἡ κριτική καταφεύγει στό γενικό. Κι'ἐκεῖ ἐξ ἄλλου βρίσκεται τό στοιχεῖο τῆς μεγαλύτερης ριζοσπαστικότητας (ἔστω πρώϊμης καί γενικῆς) τοῦ Κατσαροῦ. Στό ὅτι δέν νοιώθει δεμένος μέ μιά συγκεκριμένη μάχη καί τά ἀποτελέσματά της.

— Ἀντίθετα ὁ Κύρου, λιγώτερο ριζοσπαστικός λιγώτερο μεγαλόστομος, πού ἔχει διανύσει μιά πορεία "ἑλληνική", πού αἰσθάνεται δεμένος μέ μιά γενιά, τή γενιά τῆς ἀντίστασης, στρέφει ἐκεῖ τά πυρά του. Πιά ἐξ ἄλλου ἔχουν φανεῖ πιό καθαρά τά σημεῖα τῶν καιρῶν.

Δέν καταυγάζεται πιά ἡ μορφή σας περάσατε
Στή δεύτερη σειρά ἐφεδρείας βλέπετε
Τά πράγματα ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς ἀποκτήσατε
Ὕφος ὑπεροπτικό ἄλλοι τώρα διασχίζουν
Τά πεζοδρόμια μέ καινούργια συνθήματα
Ἄλλες φάλαγγες συμπαγεῖς τραγουδοῦν
Ἐμβατήρια ἡ αὐλαία ὑψώνεται πάλι

Ὁ ἱστορικός σας ρόλος φοβᾶμαι πώς τέλειωσε
Τώρα προσχωρεῖτε ὁλοένα στόν κατευνασμό
Στούς ἐτήσιους ἰσολογισμούς ἐντρυφεῖτε
Συναλλάσεσθε φανερά μέ ἀνακτορικούς
Αἰσθάνεσθε τοῦ φόβου τά πρῶτα συμπτώματα
Σεῖς πού κάποτε μέσα στίς φλέβες σας
Ἄστραψε ἡ φλόγα ἑνός θεοῦ πού πύκνωσε
Τίς τάξεις σας καί πέθανε μαζί σας

(Κραυγές τῆς νύκτας - Ιη ἔκδοση 1960)

— Ἐδῶ ἡ κριτική εἶναι "ἀπό τά μέσα", σέ πρῶτο πρόσωπο, εἶναι ἡ κριτική ἐκείνου πού βλέπει τήν ἴδια του τή γενιά, νά πεθαίνει, νά συμβιβάζεται νά ΕΜΠΟΔΙΖΕΙ, μέ τό "ὑπεροπτικό της ὕφος" τούς "ἄλλους" πού τώρα διασχίζουν τά πεζοδρόμια "μέ καινούργια συνθήματα", ἔστω κι' ἄν ἀκόμα αὐτοί οἱ ἄλλοι μέ τά ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ συνθήματα δέν εἶναι παρά τό προϊόδεσμα ἑνός μέλλοντος. Ἄν ὁ Κατσαρός κινεῖται στό γενικό ἐπίπεδο τῆς ἐξουσίας, καί τῶν ἐξουσιῶν, πού συναλλάζονται σά γάτοι στά κεραμίδια μας ἡ κριτική τοῦ Κύρου δέν πάει τόσο μακρυά, ἀλλά σκοπεύει στήν ἧττα καί τήν ἐξαθλίωση μιᾶς γενιᾶς, ἐκείνων πού ἔζησαν, ἐκείνων πού "πέθανε" ὁ θεός πού κάποτε ἄστραψε στίς φλέβες τους.

"...Ὕστερα μᾶς πρόφτασε ἡ ἅλωση
Τί ὠφελεῖ πού εἶχες προβλέψει τήν καταστροφή
Οἱ ποιητές δέν εἰσακούγονται ποτέ ἡ φωνή τους
Τώρα ἕνα ροδόφυλλο πού τό κομμάτιασαν οἱ ἐρπύστριες
Ἄγγελοι ὀλέθρου ἀνέστησαν ἐκ τῆς νυκτός ἀποκόβοντας
Ἐξόδους διαφυγῆς σύρματα καί γραμμές στενεύοντας τόν ὕπνο σου
Ὅταν βγῆκες στούς δρόμους δέν ἀναγνώριζες τίποτε
Ἕνας λαός ἐκφυλισμένος συνωθοῦνταν
Στίς ἀγορές καί στά ἠλεκτρόφωνα τί νά'γιναν τῆς γῆς οἱ ἀντρειωμένοι
Τώρα μέσα στή γενική χρεοκοπία μέσα
Σέ συρφετούς ἀπό ἐξαγγελίες καί συνθήματα
Μένεις γυμνός ἦταν βαριά ἡ καταλήστευση
Δέν ἔχεις πιά τίποτε σοῦ πῆραν τά ὅπλα
Σοῦ πῆραν τούς φίλους τή φωνή σοῦ πῆραν
Τά μεγάλα ὄνειρα ἔχασες καί τό μονοπάτι
Πού πνίγεται στίς πικροδάφνες καί τ'ἀηδόνια
Φαρμάκι παντοῦ σκύβεις καρτερικά τό κεφάλι
Μελετώντας τόν τρόπο τοῦ ποιητῆ

(Κραυγές τῆς νύκτας)

— Ἡ ποίηση τοῦ Κύρου γίνεται συγκεκριμμένη. Βλέπει τήν ἐξαθλίωση, ἐκεῖ πού ἄλλοι, οἱ ποιητές τῆς "ἧττας" βλέπουν τή ζωή καί τόν "ἀνθρωπισμό". Ὁ Κύρου ἔμεινε προσκολημένος στό ὅραμα μιᾶς ἐπανάστασης, τότε πού ἦταν ἄλλοι οἱ ἄνθρωποι καί ἡ ζωή καί δέν γυρίζει νά φτύσει τήν ἐπανάσταση, ἀλλά τούς ἐπιγόνους, ἐκεί νους πού ἔκαναν ἐμπόριο καί συναλλαγή ὅτι ἀπόμεινε ἀπό ἕνα μεγάλο κίνημα. Καί δέν χαρίζεται σέ κανένα.

2. οι "επιγονοι"

— Ὅλο τό πολιτικό πρόβλημα πού κατάτρεχετό ἐργατικό κίνημα στή χώρα μας ἀπό τό '50 καί μετά εἶχε καί ὁρισμένους φορεῖς, τούς "ἐπιγόνους". Ἐκείνους πού ἐπέζησαν ἀπό τήν δεκαετία τῆς ἐπανάστασης - μιᾶς ἐπανάστασης πού ποτέ δέν τήν εἶδαν σάν τέτοια - καί πού τό πιό ἀτσίδικο κομμάτι του κατόρθωσε νά ἀναρηχιθεῖ καί πάλι καί νά "ἐκπροσωπήσει" τό λαό καί τήν ἐργατική τάξη, μιά κι'ἀκόμα δέν εἶχαν δημιουργηθεῖ οἱ προϋποθέσεις γιά ἕνα νέο ξεκίνημα. Ἐκείνους τούς "ἐπιγόνους" πού μετάβαλλαν τίς παλιές "περγαμηνές" τους σέ ἀνταλάξιμο ἐμπόρευμα γιά μιά ψευτοεπιβίωση. Πού

ἀρχίζουν ἀπό κεῖνον πού βγῆκε ἀπό τήν ἐξορία γιά νά γίνει ἐργολάβος σέ οἰκοδομές, ἐκδότης ποιητής τοῦ συρμοῦ, μέχρι τούς Ρίτσους καί τούς Φλωράκηδες. Ὅλους αὐτούς πού μέ ἀτέλείωτα ἀπομνημονεύματα, καί στιχάκια, μέ κοινοτυπίες καί κούφιες κουβέντες πῆραν δικαιωματικά τήν "παράδοση" καί τήν ἐμπορεύτηκαν γιά τό πρός τό ζεῖν. Ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ ψευτοστρατηγοί καί ψευτοδιανοούμενοι, πού χαντάκωσαν τό λαϊκό κίνημα τότε καί ἐξακολουθοῦν σάν τσιμπούρι νά κρέμονται ἐπάνω του. Ἐκεῖνοιπού κατάστρεψαν τό ὅραμα μιᾶς ἐπανάστασης καί κάνουν ὅτι μποροῦν γιά νά τό καταστρέψουν καί σήμερα. Φυσικά τά κοινωνικά αἴτια τοῦ ρεβιζιονισμοῦ δέν μποροῦν νά περιοριστοῦν σ'αὐτούς. Εἶναι πολύ βαθύτερα. Ὅμως οἱ "ἐπίγονοι" εἶχαν κι'αὐτοί νά παίξουν τό ρόλο τους "ἐκεῖ - νοι πού ἦταν φορεῖς μιᾶς "μεγάλης προφητείας καί ἀφομοιώθηκαν".

("Ξανθός ὅμορφος ὁ ἐχθρός τοῦ βασιλείου".)

Στίς ἔξη καί τριάντα στή Ρώμη
νά μπαίνεις σάν ἔμπορας ἤ καμηλιέρης
μεταμορφωμένος σέ συνοδό χρυσοῦ
καί ἄσημο ἐπισκέπτη-
κι ὅμως στόν κόρφο σου νά φέρνεις μυστικά
γράμματα
τοῦ Δεκριανοῦ-
κι ἀμέσως νά διαδίδεται στίς ἀγορές
μετά στά ἀνάκτορα
ὅτι κατέφθασε ἕνα πρόσωπο
ν'ἀνατινάξει τήν πόλη.
Ὕστερα ν'ἀνεβαίνεις τά ἀξιώματα
στούς διαδρόμους νά σέ σταματοῦν ἔντρομα
πρόσωπα
ὁ γραμματέας τοῦ αὐτοκράτορος ἔμπιστα
νά ρωτᾶ
νά τερματίζεται ἡ δεξίωσις
ἡ φήμη νά μεταφέρει τό μπόϊ σου
νά μεταφέρει τ'ἄλογό σου-
ξανθός ὅμορφος ὁ ἐχθρός τοῦ βασιλείου
ἔχει χιτώνα πράσινο καί κάτω τό ξίφος
τά μάτια του ἀστραπές καί συνωμοσία
περιπλανᾶται σέ ὑγρές αὐλές καί μυστικά
ὁπλοστάσια-
συγκάλεσε ἐκτάκτως τή Σύνοδο
κλεῖστε καλά τίς ἐξῶπορτες
ν'ἀσφαλιστεῖτε.

Καί σύ ἥσυχα πάνω σέ ξύλινα τραπέζια καί
καπηλιά
νά προετοιμάζεις τήν ἔνδοξη παρουσία-
ὅμως-νά ἐκφυλίζεσαι μετά σέ ἀγοραῖο ρήτορα
νά κεραυνώνεις τά πλήθη μέ λόγους
νά ξεχνᾶς τόν προορισμό σου
νά ξεχνᾶς τ'ἄλογό σου
νά προσπαθεῖς νά φτάσεις μέ ὑπομνήματα
τόν αὐτοκράτορα
νά ζητᾶς πίστωση χρόνου
οἱ γραμματεῖς νά σοῦ ἀπορίπτουν
τήν αἴτηση-
Πῶς γίνεται τόσο ἐσύ νά ξεπέσεις ;

Ἡ ἔνδοξη Ρώμη σέ περίμενε τόσους αἰῶνες
σέ προφητεῖες ἔλεγε τόν ἐρχομό σου
καί σύ ἀφομοιώθηκες ;

— Καί πάλι ὁ Κατσαρός ἀναφέρεται στό γενικό στήν ἐγκατάλειψη τῆς ἐπανάστασης ἀπό τόν "ξανθό ὅμορφο ἐχθρό τοῦ βασιλείου", τήν κυριαρχία τοῦ συμβιβασμοῦ, τό παιχνίδι ἐξουσίαςκαί "ἀντιπολίτευσης" πού οἱ "ἐπίγονοι" θἆταν δυνατό νά παίζουν γιά ...αιωνες. Ἐδῶ ὅμως ὁ Κύρου χτυπάει πιό συγκεκριμμένα.

Σᾶς προσφωνῶ καί πάλι μέ τά ἴδια ὅπως τότε
ψευδώνυμα
Τά 'χετε ὡς κι αὐτά λησμονήσει πᾶνε τόσα χρόνια
Ποῦ νά θυμᾶστε τώρα τίς βραδυνές συγκεντρώσεις
Τίς ἀσκητικές σας μορφές κάτω ἀπ'τό σπασμένο
φῶς
Πιστεύατε μέ φανατισμό θέσει καί πράξει ἐπιδοκιμάζατε
Ὑστερικά τόν κάθε ὁμιλητή ....
.......τώρα ἔχετε ἀπομακρυνθεῖ ἀπ'τό πεδίο
βολῆς
Ἐπαναπαύεσθε μακάρια πάνω στά τρόπαια τῶν ἀστικῶν μαχῶν
Γυμνάζοντας ἀρνητικά τίς αἰσθήσεις σας ἀποταμιεύοντας ὄνειρα
Κάθε μέρα γίνεσθε καί πιό ἐκλεκτικοί ἀλλάζετε
Τίς μάρκες τῶν τσιγάρων ἀλλάζετε τά ροῦχα σας
ἀλλάζετε
Συνήθειες διασκεδάσεις κλίμα σπίτια καί γυναῖκες ἀλλάζετε
Τά δόντια σας καί τήν καρδιά σας καί τούς λυγμούς
Ἀκόμη τῆς καρδιᾶς σας τούς ἀλλάζετε........
....
Δέν ἤσασταν ἀγέρωχοι ὅπως οἱ Ἄλλοι πού ρουφήχτηκαν στή γῆ

Προτιμήσατε τή συναλλαγή ἁπλώνοντας τό χέρι
στόν ἥλιο
Μείνατε στατικοί μέσα στό χρόνο ἀγάλματα τοῦ
δισταγμοῦ σας
Συνωστισμένοι μπρός στίς ἐξόδους κινδύνου
στήν καμπή τοῦ δρόμου
Ἐκεῖ πού χωρίσαμε ὁριστικά παρασυρμένοι ἀπό
ἔξαλλα πλήθη
Μήν ἀπορεῖτε λοιπόν γιά τή σημερινή σας προκάλυψη
Μή διαστέλλετε τά ἔκθαμβα μάτια σας μπροστά
Στό ἄνοιγμα πού μᾶς χωρίζει τό ξέρετε πώς
δέν μπορεῖ
Νά κλείσει μέ σχήματα νεκρῶν πιά περιπτύξεων
Σᾶς κατηγορῶ δίχως τύφη καμιά σεῖς οἱ ἴδιοι
Ἐπισπεύσατε τή μελλούμενη ἀναπόφευκτη πτώση
σας

(Κραυγές. τῆς νύκτας)

— Ἐδῶ ἡ ἀντίθεση βαθαίνει, μεταβάλλεταιπιά σέ δυό διαφορετικές κατευθύνσεις ("χωρίσαμε ὁριστικά") σέ διαφορά δυό κόσμων πού δέν γεφυρώνεται μέ "σχήματα νεκρῶν πιά περιπτύξεων". Ἡ κοινή παράδοση, ἡ παράδοση τῆς ἀντίστασης δέν ἀρκεῖ πιά, μιά καί οἱ ἐπίγονοι ἀλλάζουν ἀκόμα καί τούς "λυγμούς τῆς καρδιᾶς τους"μιά καί οἱ διάφοροι Ρίτσοι, Λειβαδίτηδες καί οἱ "ποιητές τῆς ἥττας" τραγουδᾶνε πιά τίς χαρές τοῦ "ἡττημένου ἀνθρώπου" καί ὁ Δ. Χατζῆς στούς "ἀνυπεράσπιστους" δείχνει τήν "κοινή ἀνθρωπιά" πού ἑνώνει τούς μαχητές τῆς ἐπανά - στασης καί τῆς ἀντεπανάστασης καί οἱ Θοδωράκηδες κλαῖνε γιά τούς "δυό γιούς" τῆς μητέ - ρας Ἑλλάδας (ἕνας γιά τήν Ἀνατολή κι'ὁ ἄλλος γιά τή Δύση), μιά καί ἡ πολιτική γραμμή τῶν ἐπιγόνων, βολεμένων μέσα στίς "νέες τους συνήθειες", στά "τρόπαια τῶν ἀστικῶν μαχῶν " εἶναι ἡ "εἰρήνευση", ἡ "προσαρμογή", ἡ "ἐθνική" πολιτική. Καί ἡ κατηγορία γίνεται ὅλοκαί πιό συγκεκοιμμένη.Οἱ ἐπίγονοι ἐπίσπευσαν οἱ

ἴδιοι τήν "μελλούμενη ἀναπόφευκτη πτώση"τους.

— Καί σ'αὐτό τό ποίημα ὁ Κύρου χτυπάει ἀκόμα πάρα πέρα τήν μυθολογία τῆς "ἧττας" καί τῶν "ἀντιδογματικῶν". Μυθολογία πού στηρίζοταν δῆθεν στόν φανατισμό καί τή μονομέρεια τοῦ παλιοῦ κινήματος. Πάνω σ'αὐτό τό ἐπιχείρημα οἰκοδόμησαν τό ρεβιζιονισμό τους (πέθαναν χωρίς νά λυγίσουν, γράφει ὁ 'Αναγνωστάκης, ἀκόμα καί στά πιό κοινά ἀνθρώπινα αἰσθήματα!). 'Αντίθετα λέει ὁ Κύρου καί λέει επιτέλους τήν ἀλήθεια ἤσασταν ἐσεῖς οἱ ἴδιοιπού "ὑστερικά ἐπιδοκιμάζατε τόν κάθε ὁμιλητή"πού σήμερα "συναλλάσσεστε" μέ ἀνακτορικούς.

— Φυσικά ὁ Κύρου δέν κατορθώνει πάρα πέρανά περάσει σέ μιά θέση, ὅμως δέν παύει νά ξεσκεπάζει ἀδιάκοπα τούς ἐπιγόνους μένοντας τουλάχιστο προσκολημένος στό παλιό του ὅραμα, τό ὅραμα τῆς ἐπανάστασης τῆς νιότης του,πού δέν τό ξεπουλάει, προσκολημένος στούς συντρόφους του πού ἔπεσαν. 'Από κεῖ καί πέρα δέν τοῦ μένει παρά νά ξεσκεπάζει τούς ἐπιγόνους.

Η ΚΑΜΠΗ

"ἦταν ἄνθρωποι
Μιᾶς ἀβέβαιης χαραυγῆς
Τούς ποδοπάτησαν ἄγρια μίση
Τούς δολοφόνησαν
'Εν μέση ὁδῷ
Προδομένη ἀπ'τό χρόνο
Πλανᾶται ἡ παρείσακτη μνήμη τους
Σέ μετοχικά κεφάλαια
Τουριστικές ἐπιχειρήσεις
Καί σ'ἐπενδύσεις κατ'ἐξοχήν ἐπωφελεῖς
Τῶν εὐέλικτων ἐπιγόνων

(Κλειδάριθμοι 1963)

ΑΝΑΒΑΠΤΙΣΗ

"........Οἱ ὡραῖοι παλιοί φίλοι ἔχουν πιά χαθεῖ

Κι'ἀκόμη συνεχίζονται οἱ νεκρολογίες
Βάσκανος μοῖρα κλπ. ἡ ἐπωδός

Κυκλοφοροῦν στούς δρόμους πλῆθος λιποτάκτες

(Κλειδάριθμοι 1963)

— Πιά γίνεται φανερό, δέν πρόκειται ἁπλᾶ γιά προδοσία καί ἀποστασία, ἀλλά γιά ἐμπορευματοποίηση, οἱ "εὐέλικτοι ἐπίγονοι" μέ "ἐπωδούς καί νεκρολογίες" ἐπενδύουν σέ "ἐπενδύσεις κατ'ἐξοχήν ἐπωφελεῖς". Τυμβωρῦχοι καί ἀρνητές φτιάχνουν τή ζωούλα τους πάνω στό αἷμα μιᾶς γενιᾶς πού ἔπεσε, ἐμποδίζοντας μιά νέα νά πάει πιό πέρα.

αντισταση

"......Γιεσένιν-Μαγιακόφσκυ ἀδελφοί πού τερματίσατε
δέν ἀγαπήσατε τά ἤρεμα βράδυα τόν καφέ
τίς συζητήσεις
δέν εἴχατε σέ ποιόν νά ἐπιτεθεῖτε.
Τώρα κυριαρχεῖ ἡ χαμηλή φωνή κάποιου ἐγκάρδιου Ναζίμ πού μᾶς καλεῖ γιά εἰρήνη
τώρα χτυπᾶν στά πάρκα τραγούδια τῶν σκλάβων.
Ξαφνιάζονται οἱ ἄνθρωποι σάν ἀκουστεῖ
τό 'Εμπρός ἐπαναστάτες
ξαφνιάζονται σάν ἀκουστεῖ 'Ελευθερία.
Πάψε τούς ὕμνους σου ἀστέ ποιητή ἕλληνα
Λειβαδίτη
γιά ἔρωτες σπίτια καί ἠρεμία
ὅσο ἀνθρώπινα κι'ἄν εἶναι.
Αὔριο θ'ἀναγκαστεῖς νά φωνάξεις
ὅπως ἄλλοτε μαζί μου θάνατος στούς τυράννους
Αὔριο πού ἡ ζωή θά μᾶς σφίγγει θά βγεῖς μέ
τήν κορούλα σου στούς δρόμους
γεμάτος ἀπορία μέσα στίς φλόγες
καί δέν θ'ἀναγνωρίζεις τίποτα.
Ἔλα μαζί μου.
Μίλα γιά μιά τεράστια σύγκρουση τῆς
ἐργατιᾶς μ'ἀρχόντους
ἀτσάλωσε τήν τόση θέλησή της
πάψε τούς θρήνους σου.
'Εγώ μέ τή φωτιά τοῦ 17 προχωράω ἀντίθετα
ἀπό τά συνέδρια τίς συσκέψεις
ἀντίθετα ἀπό τίς μυστικές ἀστυνομίες
ἀπό τούς ὑπουργούς τίς δεξιώσεις
ἀντίθετα στόν πόλεμο.

Κανένας πιά δέν ἔμεινε ποιητής.
Ἔτσι μονάχος ἀνοίγω τό δρόμο.

(Κατά Σαδδουκαίων - Μέρες 1953)

— Μέσα στό κλῖμα τῆς ἧττας, πού παρ'ὅλα τά "ἡρωϊκά" γιά τό ὅπλο "παρά πόδα" ἀρχίζει νά ξαπλώνεται, ὅταν ἀρχίζουν καί κυριαρχοῦν τά "πιό ἀνθρώπινα αἰσθήματα" τῆς ὑποχώρησης (ἔρωτες, σπίτια καί ἠρεμία) - πού σήμερα μιά ἄλλη γενιά πού ὑποχωρεῖ, ἡ γενιά τοῦ '68 τά λέει "ἀνάγκες" - ὅταν πιά "κανένας δέν ἔμεινε ποιητής", ἐκτός ἀπό τόν ἐγκάρδιο Ναζίμ , καί τόν "ἀστό ποιητή ἕλληνα Λειβαδίτη", πού δέν εἶναι"ποιητές" γιά τόν Κατσαρό μπαίνειτό καθῆκον τῆς ἀντίστασης. Καί αὐτή ἡ ἀντίσταση στή φάση πού δέν ὑπάρχει κανένας ποιητής,δέν μπορεῖ παρά νἆναι ἀτομική, ἡ ἀντίσταση τοῦ πρωτοπόρου πού ἀνοίγει τό δρόμο καί πού τήν πηγή τῆς ἔμπνευσης καί τῆς πάλης του γέρνει μακρυά νά τή βρεῖ, στή "φωτιά τοῦ 17".

— Κι'αὐτό εἶναι πού διαπερνάει τό ἔργο τοῦ Κατσαροῦ, ἡ ἀντίσταση. Φυσικά τά αἴτια καίτό μοτίβο αὐτῆς τῆς ἀντίστασης δέν μπορεῖ παρά νἆναι γενικά, μιά καί δέν μποροῦσαν ἐκείνητή στιγμή νἆναι τίποτε ἄλλο.

— Εἶναι ἀντίσταση πού στηρίζεται σέ τρεῖς ἄξονες, τό γενικό ἰδεολογικό, τή δύναμη τῶν μαζῶν καί τήν ἀτομική θέληση.

α. η δυναμη των μαζων

'Εγώ πάλι μέσα στό πλῆθος διακλαδίζομαι
ἡ θέλησή μου διακλαδίζεται μέσα στό πλῆθος
μαζεύω τούς σκόρπιους σπόρους μου
γιά τήν καινούργια μακρινή μου ἀνάσταση
μαζεύω.

— 'Η ἀτομική θέληση καί πάλη δέν μπορεῖ νά πραγματωθεῖ παρά μόνο μέσα ἀπό τή "διακλάδωση" μέσα στίς μᾶζες.

"Τά στρατεύματα τῆς Κορέας
τῶν Γάλλων πατριωτῶν
τῶν 'Ισπανῶν ἐξόριστων"

Ὅμως οἱ κύριες πηγές τῆς ἔμπνευσης σέ μιά ἐποχή ἧττας, ὅταν ΞΕΡΕΙΣ πώς οἱ μᾶζες δέν πρόκειται ἀκόμα νά κινηθοῦν, ὅταν ξέρεις ὅτι πρέπει νά

"Μήν ἀμελήσετε
Πᾶρτε μαζί σας νερό
Τό μέλλον μας ἔχει πολύ ξηρασία"

γίνεται ἀναπόφευκτα ἡ γενική ἰδεολογική ἀναφορά στήν ἐπανάσταση κι'ἀκόμα περισσότερο ἡ καταφυγή στή θέληση τῆς ἐξέγερσης, τήν ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ.

β. η γενικη ιδεολογικη αναφορα

'Η ἐπέμβασις τῶν γεγονότων τῶν ἤχων τῶν
 παρατάξεων
ἡ ἐπέμβασις τῶν πλοίων ἀπό τό ἄγριο πέλαγος
οἱ λαϊκοί ρήτορες τό στῆθος μου οἱ φωνές
οἱ φάμπρικες
τό 1917
τό 1936
τό 1944
ἀνάβουν τίς πυρκαγιές τά φλογερά λόγια
ἀνάβουν τό δάσος μου πού μοῦ παρέδωσαν καί
 ἀνεμίζει.

(Κατά Σαδδουκαίων - Πώς νά καταχωρήσω)

— 'Ο Λένιν, τά Σοβιέτ, τό '17, ἡ 'Ισπανική ἐπανάσταση, οἱ "φοιτητές" ἀγκαλιασμένοι "μέ τούς χωριάτες" εἶναι ἡ μόνιμη ἀναφορά καί πηγή ἔμπνευσης τοῦ Κατσαροῦ.

γ. η ατομικη θεληση

Μποροῦσα βέβαια νά βρίσκομαι πρῶτος
ἀνάμεσα στούς ὁπλισμένους Δωριεῖς
....

Ὅμως σέ τί θά ὠφελοῦσε τήν ὑπόθεσή μας
ὅλη μου ἡ μεγαλοπρέπεια
ὅλες μου οἱ φωνές μέσα στά τείχη ;

Οἱ ποταμοί θά γύριζαν κύκλο στά περιθώριά
 μου
οἱ ἐλπίδες μου φτηνές παλιές πραμάτειες -
νά ὑποκρίνομαι τόν ἄθεο καί τόν καταλυτή
ἐγώ ὁ πιό ειλικρινής νέος μέ τά ὄνειρα
ὁ θερμός ἀνταλουσιάνος
μέσα σ'αὐτά τά ἀπαίσια σίδερα
 τῆς πανοπλίας.

Γιά τοῦτο παρέμεινα μέ τά κουρέλια μου
ὅπως μέ γέννησε ἡ Γαλλική ἐπανάσταση
ὅπως μέ γέννησε ἡ ἀπελευθέρωση τῶν νέγρων
ὅπως μέ γέννησες μάνα μου 'Ισπανία
 ἕνας σκοτεινός συνωμότης.

(Κατά Σαδδουκαίων - Δωριεῖς)

— 'Ο Κατσαρός ἔχει συνείδηση τοῦ ρόλου του καί λέει "Πάλι σᾶς δίνω ὅραμα","Μονάχος ἀνοίγω τό δρόμο". Καί ξέρει πώς ἀκόμα δέν εἶναι παρά ἕνας σκοτεινός ΣΥΝΟΜΩΤΗΣ. Γι'αὐτό καί μόνιμη ἀναφορά του εἶναι ἡ "συνομωσία".Ξέρει πώς θά μποροῦσε νἆναι "Δωριέας","τιμημένος ποιητής" πού νά πουλάει δεκάδες χιλιάδες ἀντίτυπα στίς ἀνατολικές χῶρες, ὅπως οἱ διάφοροι "Δωριεῖς" αὐλοκόλακες. Καί τό τίμημα ἦταν μεγάλο. Γιά 25 ὁλόκληρα χρόνια θά σωπάσει. Τά ποιήματά του δέν ἐκδίδονταν καί δέν κυκλοφοροῦσαν. Ὅμως διαλέγοντας "νά πάει στή τιμή καί τή συνείδησή του", ἀπόδειξε πώς πράγματι ἦταν ὁ "μόνος ποιητής". Καί σήμερα 25 χρόνια μετά ἀρχίζει νά φαίνεται καί μόνο τό "πλήρωμα τοῦ χρόνου".

— 'Ο Κύρου ἀκολουθεῖ τό δικό του δρόμο. Δέν βάζει κέντρο τήν προσμονή τῆς ἀλλαγῆς ὅμως δέν πιστεύει πώς ὅτι ἔγινε χάθηκε

"Ὅπου κι'ἄν στάθηκαν οἱ σκιές τους ριζῶναν
ἄδικα προσπαθεῖτε δέν θά ξεριζωθοῦν ποτέ
θά προβάλλουν μπροστά στά τρομαγμένα σας μάτια

Τώρα τά καταλάβαμε ὅλα καταλάβαμε
τή δύναμή μας καί γιά τοῦτο μιλῶ
Μέ σπασμένη φωνή πού κλαίει
Κάθε φορά στή θύμησή τους "

— Ξέρει πώς τό ὅραμα τῆς ἐπανάστασης δέν χάθηκε, ξέρει πώς ὅτι μ'αἷμα ποτίστηκε θά βλαστήσει. Ὅμως ὁ ἴδιος μένει ὁ ὑμνωδός τῆς"χαμένης γενιᾶς" κι'ὁ στηλιτευτής τῶν ἐπιγόνων. Παρ'ὅλο πού ἤδη βλέπει ἄλλους νά διασχίζουν πιά τά πεζοδρόμια καί νοιώθει πώς

"Τώρα
Ἦχοι πνιχτοί προανακρούουν
Τή στροφή τῆς πλάστιγγας
χεριῶν προπομποί περισώζουν
ρίζες ἀλλοτινῶν κραυγῶν "

ὅμως ὁ ἴδιος δέν νοιώθει πώς μπορεῖ νά ἀκολουθήσει. Τό ἔργο του ἔχει πιά τελειώσει. Κι αὐτός ἀπό τό '66 καί μετά θά πάψει νά μιλάει. Ὅμως θά μείνει πιστός στήν ἀπέχθειά του στούς "Δωριεῖς" ἐκείνους πού ἐνῶ ἔκαναν "παράκληση σέ κάποιο θεό","δέν πίστεψαν ποτέ κατά βάθος", γι'αὐτό καί τά ποιήματά του θά μείνουν καταχωνιασμένα, χωρίς κανένας ἀπό τούς ἐκδοτικούς οἴκους νά τά ἐκδόσει,γι'αὐτό δέν βρέθηκε σέ προεκλογικές φιέστες, γι'αὐτό παραμένει βασικά ἄγνωστος. Γιατί δέν μπλέχτηκε ποτέ στή χορεία τῶν "κορυβαντιούντων" γύρω ἀπό τό πτῶμα τοῦ κινήματος,ἀνανεωτικῶνκαί μή, γιατί ἔμεινε πιστός στά ὁράματα τῆς νιότης του, γιατί ἴσως "πίστεψε κατά βάθος".

— Ὅμως ἔρχεται καί πάλι ὁ Κατσαρός, 25 χρόνια πρίν, νά μιλήσει γιά κεῖνο πού ἀκόμα μόλις ἀχνοφαίνεται, σ'αὐτό τόν τόπο, πού "κάποτε ἄστραφε ἡ φλόγα ἑνός θεοῦ" καί πού ζεῖ γιά χρόνια καί δεκαετίες στή μιζέρια,πού μιά 17 Νοέμβρη μέσα στίς φωτιές ἀπό τά ὁδοφράγματα ἦρθε καί πάλι ν'ἀρχίσει νά ξυπνάει.

Ὅταν ἀκούω νά μιλᾶν'γιά τόν καιρό·
ὅταν ἀκούω νά μιλᾶνε γιά τόν πόλεμο
ὅταν ἀκούω σήμερα τό Αἰγαῖο νά γίνεται ποίηση
 νά πλημμυρίζει τά σαλόνια
ὅταν ἀκούω νά ὑποφιάζονται τίς ἰδέες μου
νά τίς ταχτοποιοῦν σέ μιά θυρίδα
ὅταν ἀκούω σένα νά μιλᾶς
 ἐγώ πάντα σωπαίνω.
Ὅταν ἀκούω κάποτε στά βέβαια αὐτιά μου
ἤχους παράξενους ψίθυρους μακρινούς
ὅταν ἀκούω σάλπιγγες καί θούρια
λόγους ἀτέλειωτους ὕμνους καί κρότους
ὅταν ἀκούω νά μιλοῦν γιά τήν ἐλευθερία
γιά νόμους εὐαγγέλια γιά μιά ζωή μέ τάξη
ὅταν ἀκούω νά γελοῦν
ὅταν ἀκούω πάλι νά μιλοῦν
 ἐγώ πάντα σωπαίνω.
Μά κάποτε πού ἡ κρύα σιωπή θά περιβρέχει
 τή γῆ
κάποτε πού θά στερέψουν οἱ ἄσημες φλυαρίες
κι'ὅλοι τους θά προσμένουνε σίγουρα τή φωνή
θ'ἀνοίξω τό στόμα μου
θά γεμίσουν οἱ κῆποι μέ καταρράχτες

στίς ἴδιες βρώμικες αὐλές τά ὀπλοστάσια
οἱ νέοι ἔξαλλοι θ'ἀκολουθοῦν μέ στίχους χωρίς
ὕμνους
οὔτε ὑποταγή στήν τρομερή ἐξουσία

Πάλι σᾶς δίνω ὅραμα.

(Κατά Σαδδουκαίων - Ὅταν)

γιατί ;

- Τό ρώτημα πού μπαίνει εἶναι γιατί δίνουμε αὐτό τό κείμενο γιά δυό ποιητές σήμερα ; Δυό ποιητές μέ τόσο διαφορετική τεχνοτροπία καί ἀρκετά ἀπόμακρους μεταξύ τους. Τέλος γιατί στό Δελτίο. Οἱ λόγοι εἶναι πολλοί. Ἄς τούς δοῦμε.

Α. Γιατί ὅπως εἴπαμε καί στήν ἀρχή θέλαμε νά δείξουμε συγκεκριμμένα πώς μιά πάλη **ποῦ σήμερα** δίνουμε δέν ἔρχεται ἀπό τήν ἔρημο. Ἔχει ἕνα σύνολο ἀπό προδρόμους καί ἀναφορές. Καί πέρα ἀπό τούς ὁποιουσδήποτε ἄλλους. οἱ πρόδρομοι πού ὑπάρχουν στήν ποίηση εἶχαν πάντα μεγάλη σημασία στή χώρα μας. Μιά καί μέσα ἀπό κεῖ ἐκφράστηκε πάμπολες φορές ἐκεῖνο πού ἀκόμα δέν μποροῦσε νάναι μιά ἄλλη γραμμή στά ὑπόλοιπα πεδία. Στίς ἄλλες χῶρες τήν κριτική αὐτή πιθανότατα τήν ἀνάλαβαν φιλόσοφοι, κοινωνιολόγοι, θεωρητικοί. Γιά χρόνια πολλά στή χώρα μας μάταια θά ψάξουμε νά τή βροῦμε σέ μιά τέτοια κατεύθυνση. Ὅμως μποροῦμε νά τή βροῦμε στήν " τέχνη τῆς ποιήσεως". Μ'αὐτή τήν ἔννοια ἐπιμείναμε στήν παρουσίαση αὐτῶν τῶν δύο ποιητῶν.

Β. Αὐτή τήν παρουσίαση τήν κάνουμε στό "Δελτίο", μιά κι'αὐτοί οἱ δυό ποιητές εἶναι βασικά ἄγνωστοι. Γι'αὐτό ἐξ' ἄλλου αὐτό τό κείμενο δέν ἔχει τόσο ἤ σχεδόν καθόλου στόχο κριτικῆς ἐξέτασης καί ἐμβάθυνσης στό ἔργο τους, ἀλλά στόχο παρουσίασης. Ἔτσι οὔτε τό ὕφος, οὔτε τό ποιητικό ἐπίπεδο ἐξετάζεται - παρ'ὅλο πού εἶναι φανερό πώς ἔχουμε νά κάνουμε μέ ΠΟΙΗΤΕΣ - κι'ὄχι ἀπατεῶνες, οὔτε κἄν ὁλοκληρωμένα ἡ σκέψη καί τά νοήματά τους, ἀλλά μιά πρώτη παράθεση ἀπό τό ἔργο τους ἔγινε. Στόχος μας εἶναι νά γίνουν ἔστω στό ἐλάχιστο γνωστοί αὐτοί οἱ δυό ποιητές πού εἶναι γνωστοί ἴσως μόνο σέ "κουλτουριάρικους" κύκλους, μιά καί ὅλος ὁ ἐσμός τῶν ἐπιγόνων ἔκανε ὅτι μποροῦσε γιά νά τούς θάψει. Καί μιά καί εἶναι "μοῖρα" "σ'αὐτόν τόν τόπο ὅσοι ἀγαπᾶνε τρῶνε βρώμικο ψωμί",σήμερα εἶναι καιρός νά ἀρχίσει νά σπάει ἡ "μοίρα" γιά αὐτούς τούς δύο ποιητές.

Γ. Τό ὅτι σ'ἕνα κείμενο ἀντιμετωπίζουμε τό ἔργο (καί μάλιστα μιά σκοπιά τοῦ ἔργου τους) δυό διαφορετικῶν ποιητῶν καί ἀρκετά ἀπό-μακρων μεταξύ τους γίνεται γιατί στά πλαίσια τοῦ "Δελτίου" δέν μπορούσαμε νά κάνουμε κάτι ἄλλο, καί γιατί παρ'ὅλες τίς δια φορές, ὑπάρχει τό κοινό στοιχεῖο, ἡ ἄρνηση τῆς μεταπολεμικῆς μιζέριας καί ἐμπορευματοποίησης καί ἡ θέληση ἔστω μέ διαφορετικό τρόπο γιά τό "ἄλλο", τήν ἐπανάσταση. Μέσα στήν μεταπολεμική ἔρημο τόσο ὁ Κατσαρός, ὅσο καί ὁ Κύρου ἀποτελοῦν δυό ὑποδείγματα, καί δυό ἀληθινές προσωπικότητες.

Δ. Σήμερα πού μιά κριτική καί πάλη ἔχει βγεῖ ἀπό τά πλαίσια τῆς ποίησης καί μόνο καί πού ἀρχίζουν νά γεννιοῦνται " οἱ ἔξαλλοι νέοι" πού εἶναι χωρίς " ὑποταγή στήν τρομερή ἐξουσία" εἶναι ἀνάγκη τόσο νά βαθύνει ὁ προβληματισμός καί ἡ γνώση γιά τό παρελθόν καί νά ἀρχίσουν νά πιάνονται ἀπό τό κίνημα ἐκεῖνοι οἱ τομεῖς πού εἶναι παραδομένοι ἀπόλυτα στό ρεβιζιονισμό καί τήν ἀστική τάξη, οἱ τομεῖς τῆς Τέχνης, πού ἐνῶ τόση σημασία καί ἐπίδραση ἔχουν ὅμως ἀποτελοῦν γιά τό ἐπαναστατικό κίνημα κάτι τό ἐντελῶς χωριστό καί ἀπόμακρο.

Ε. Τέλος καί ἴσως τό σημαντικώτερο, γιά νά γνωρίσουμε τήν ποίηση δυό ἀνθρώπων πού εἶναι καί "γιά σήμερα" καί ὄχι μόνο λείψανα τοῦ χτές. Ἡ ποίηση τοῦ Κλείτου Κύρου καί τοῦ Μιχάλη Κατσαροῦ μᾶς μιλᾶνε σήμερα γιά σημερινά πράγματα, ἄς μή κάνουμε τό λάθος νά νομίσουμε ὅτι εἶναι μόνο γιά χτεσινά, καί ἡ φωνή τους, κάτι τό σπάνιο, στό βασίλειο τῆς ἀπάτης καί τοῦ παρασιτισμοῦ, εἶναι πραγματική, εἶναι ἁρμοσμένη μέ τήν πορεία καί τίς ἀνάγκες μας, μέ τήν πορεία τοῦ ἐπαναστατικοῦ κινήματος.

- Ἡ κριτική τοῦ Κύρου γιά τούς ἐπιγόνους καί τό "πολιτικό πρόγραμμα" τοῦ Κατσαροῦ,πού μόνο σέ ἕνα μέρος τους δώσαμε ἐδῶ ἰσχύουνκαί γιά σήμερα, ἰσχύουν γιά τούς ἴδιους ἤ ἄλλους ἐπιγόνους, γιά ἴδιους ἤ ἄλλους βολεμένους , γιά παλιές καί σύγχρονες ἐξουσίες, γιά ἐκείνους πού ἐξακολουθοῦν νά θέλουν νά ἀντισταθοῦν. Ἡ "Διαθήκη" τοῦ Κατσαροῦ θά ἐξακολουθεῖ νά ἰσχύει γιά πολύ καιρό.

Ἀντισταθεῖτε
σ'αὐτόν πού χτίζει ἕνα μικρό σπιτάκι
καί λέει : καλά εἶμαι ἐδῶ.
Ἀντισταθεῖτε σ'αὐτόν πού γύρισε πάλι στό
σπίτι καί λέει : Δόξα σοι ὁ θεός.
Ἀντισταθεῖτε
στόν περσικό τάπητα τῶν πολυκατοικιῶν
στόν κοντό ἄνθρωπο τοῦ γραφείου
στήν ἑταιρεία εἰσαγωγαί - ἐξαγωγαί
στήν κρατική ἐκπαίδευση
στό φόρο
σέ μένα ἀκόμα πού σᾶς ἱστορῶ.

Ἀντισταθεῖτε
σ'αὐτόν πού χαιρετάει ἀπ'τήν ἐξέδρα ὧρες
ἀτέλειωτες τίς παρελάσεις
στόν πρόεδρο τοῦ Ἐφετείου ἀντισταθεῖτε
στίς μουσικές τά τούμπανα καί τίς παράτες
σ'ὅλα τ'ἀνώτερα συνέδρια πού φλυαροῦνε
πίνουν καφέδες σύνεδροι συμβουλατόροι
σ'αὐτή τήν ἄγονη κυρία πού μοιράζει
ἔντυπα ἁγίων λίβανον καί σμύρναν
σέ μένα ἀκόμα πού σᾶς ἱστορῶ.

Ἀντισταθεῖτε πάλι σ'ὅλους αὐτούς πού λέγονται μεγάλοι
σ'ὅλους πού γράφουν λόγους γιά τήν ἐποχή
δίπλα στή χειμωνιάτικη θερμάστρα
στίς κολακεῖες τίς εὐχές τίς τόσες ὑποκλίσεις
ἀπό γραφιάδες καί δειλούς γιά τό σοφό
ἀρχηγό τους.

Ἀντισταθεῖτε στίς ὑπηρεσίες τῶν ἀλλοδαπῶν
καί διαβατηρίων
στίς φοβερές σημαῖες τῶν κρατῶν καί τή
διπλωματία

στά έργοστάσια πολεμικῶν ὑλῶν
σ'αὐτούς πού λένε λυρισμό τά ὡραῖα λόγια
στά θούρια
στά γλυκερά τραγούδια μέ τούς θρήνους
στούς θεατές
στόν ἄνεμο
σ'ὅλους τούς ἀδιάφορους καί τούς σοφούς
στούς ἄλλους πού κάνουνε τό φίλο σας
ὡς καί σέ μένα, σέ μένα ἀκόμα πού σᾶς ἱστορῶ
- ἀντισταθεῖτε.

Τότε μπορεῖ βέβαιοι νά περάσουμε πρός τήν
'Ελευθερία.

— 'Εδῶ ἔχουμε νά κάνουμε μ'ἕνα ὁλάκερο πρόγραμμα, ἕνα πρόγραμμα πού σήμερα εἶναι καί δικό μας. "Ομως δέν θά πρέπει νά ξεγελαστοῦμε. 'Ο Κατσαρός δέν εἶναι ἀντιεξουσιαστική "καρικατούρα" καί "ἀμφισβητίας", ξέρει πώς δίπλα στήν ἀντίσταση, τήν ἄρνηση, ἑνός κόσμου πρέπει νά χτιστεῖ τό ὄργανο, αὐτῆς τῆς ἄρνησης, τό ὄργανο τῆς "συνομωσίας". Δέν ἀρκεῖ καί τό ξέρει νά "δραπετεύσεις" ἀπό τόν κόσμο τῆς μιζέριας καί τοῦ ἐμπόριου, πρέπει νά χτίσουμε "πύργο ἀτίθασο ἀπέναντί" τους , τόν πολιορκητικό κριό τῆς ἀντίστασης.

....
"Αν ἄξαφνα σᾶς γεννηθεῖ τό ἐρώτημα
πῶς τά κατάφερε αὐτός ὁ θνητός
μέσα σ'αὐτό τό βαρύγδουπο διαπασῶν
τῶν ὕμνων
νά δραπετεύσει μέ ἀληθινό λαμπερόν ἥλιο
μέ ἀληθινές ἐξαρτήσεις τοῦ βίου -
ἄν δέν μπορεῖτε νά καταλάβετε
τί τόν ὁδήγησε σ'αὐτό τό τελευταῖο διάβημα
πού βρῆκε τήν ἔξοδο ἀφοῦ γύρω εἶταν μπετόν
ἀφοῦ γύρω τραγούδαγε ἡ φοιτήτρια
ἕνα τραγούδι ἱστορικό παλιῶν ἡρώων
τότε
δέ θἄχετε δεῖ κάτι κρυφές μικρές πόρτες
ὅμως ὁλοφάνερες στά μάτια τῶν ειδικῶν
δέ θἄχετε δεῖ τό ραγισμένο τοῖχο
ὅπου βλασταίνουν κάτι φυτά
πάνω σ'ἀσβέστη κίτρινο ἀπ'τήν πολυκαιρία.

Τό ζήτημα πιά ἔχει τεθεῖ :
"Η θά ἐξακολουθοῦμε νά γονατίζουμε
ὅπως αὐτός ὁ δραπέτης
ἤ θά σηκώσουμε ἄλλον πύργο ἀτίθασο
ἀπέναντί τους.
(Κατά Σαδδουκαίων - 'Ο Δοῦλος)

— Καί πράγματι αὐτό ἐξακολουθεῖ νά παραμένει τό πρόβλημα, ὄχι μόνο ἡ δραπέτευση ΟΧΙ ΠΙΑ Η ΔΡΑΠΕΤΕΥΣΗ ἀλλά τό ἄν θά ὑψώσουμε ἄλλο πύργο ἀτίθασο ἀπέναντί τους.

ΠΑΝΩ ΣΤΗΝ "ΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ"

Ἕνα ζήτημα πάνω στό ὁποῖο τό ἐπαναστατικό κίνημα, ἀπό γεννησιμιοῦ του, δέν ἔχει μπορέσει νά ἀπαντήσει συνολικά εἶναι τό θέμα τῆς ὕπαρξης ἤ ὄχι μιᾶς ὁποιασδήποτε "οὐσίας τοῦ ἀνθρώπου".

Ὁ Μάρξ κριτίκαρε τήν ἀστική ἀντίληψη γιά τήν "οὐσία τοῦ ἀνθρώπου", πού τήν πρόβαλε σάν τόν ἀστό-γενικευμένο, πέρα ἀπό χῶρο καί χρόνο. Εἶναι ἡ ἴδια ἡ ἄποψη πού κυκλοφορεῖ παντοῦ σήμερα, "ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἐγωϊστής". Ὁ μαρξισμός καθορίζοντας τήν σχετικότητα καί τόν κοινωνικό καθορισμό τοῦ ἀνθρώπου ἀνάτρεψε αὐτή τήν ἀστική ἰδεολογία καί ἔδωσε μιά καινούργια ἀπάντηση : "ὁ ἄνθρωπος εἶναι καθορισμένος ἱστορικά καί κοινωνικά", ἡ "οὐσία" του φέρνει τό βάρος τῆς τάξης καί τῆς ἱστορίας. Γι'αὐτό ὁ μαρξισμός ἀποτέλεσε μιά τομή στό φιλοσοφικό ἐπίπεδο μέ τόν οὐτοπικό καί μικροαστικό σοσιαλισμό πού τήν ἐπανάσταση, τήν ἔβλεπε σάν ἐξέγερση τοῦ ἀνθρώπου καί τῆς "ἀνθρωπιᾶς". Ὁ Μάρξ τήν εἶδε σάν ἐξέγερση μιᾶς τάξης, πού μπορεῖ καί θέλει μιά κοινωνία χωρίς ἐκμετάλλευση.

Πάνω σ'αὐτή τή βάση καί ἰδιαίτερα τόσο ἀπό τήν δεύτερη, ὅσο καί τήν τρίτη διεθνή αὐτή ἡ ἄποψη πῆρε μιά φόρμουλα πολύ συγκεκριμμένη :" Ἡ ἐπαναστατική ἀλλαγή δέν εἶναι τό ἀποτέλεσμα καμμιᾶς ὁποιασδήποτε οὐσίας τοῦ ἀνθρώπου πού βρίσκεται ἔστω στήν ἐργατική τάξη στήν ἀνώτερη ἔκφρασή της, ἀλλά ἐκείνων τῶν ἀντικειμενικῶν ἀντιθέσεων πού μέσα ἀπό τίς κρίσεις τοῦ καπιταλισμοῦ - οἰκονομικές βασικά - ὁδηγεῖ τούς ἐργάτες στήν ἐξέγερση". Ἄν τραβήξουμε αὐτή τήν ἄποψη, ὅπως καί ἔγινε στήν πράξη, εἶναι καθαρό ὅτι ἡ ἐργατική τάξη δέν ἔχει καμμιά δυνατότητα αὐτοαπελευθέρωσης. Γι'αὐτό ὑπάρχει ἡ ἀνάγκη τῆς διανόησης, πού θά ὁδηγήσει τό προλεταριάτο στήν ἐπανάσταση. Τό προλεταριάτο μπορεῖ μόνο νά ἐξεγερθεῖ, γιατί πεινάει εἶναι σέ ἀνεργία κλπ. Δέν μπορεῖ νά κάνει καμμιά ριζική κριτική στόν καπιταλισμό - μπορεῖ νά φτάσει ὅπως εἶπε ὁ Κάουτσκυ καί ὁ Λένιν ἀργότερα μόνο στόν τρεϊντ-γιουνιονισμό, τήν ὑπεράσπιση τῶν ὑλικῶν συνθηκῶν ζωῆς του <u>στά πλαίσια</u> τοῦ καπιταλισμοῦ. Κι εἶναι καθαρό γιατί. Ὁ ἐργάτης ζῶντας μέσα στόν καπιταλισμό, ὄντας "ἐργατική δύναμη", ἐμπόρευμα γεγονός πού σύμφωνα μέ τήν ἄποψη τοῦ καθορισμοῦ ἀπό τήν ἐποχή καί τήν ταξική θέση καί τήν ἔλλειψη κἄν τοῦ " εἴδους ἄνθρωπος" πέρα ἀπό τό βιολογικό ἐπίπεδο καί μόνο (δηλαδή ὅπως λέει καί ὁ Ἀλθουσέρ δέν ὑπάρχει στόν μαρξισμό ἡ ἔννοια ἄνθρωπος, ἀλλά μόνο τάξεις), δέν μπορεῖ παρά νά καθορίζεται ἰδεολογικά ἀπό τήν φύση του σάν ἐμπόρευμα καί ἔτσι νά εἶναι ἀδύνατο ἀπό μόνος του νά παίξει ἕναν ὁποιοδήποτε ἐπαναστατικό ρόλο. Δέν μπορεῖ παρά νά εἶναι τό ὑλικό τῆς ἐπανάστασης καί ὄχι ὁ φορέας της. Φορέας τῆς ἐπανάστασης εἶναι τό κόμμα, οἱ διανοούμενοι.

Αὐτή ἦταν ἡ κύρια τάση στό μαρξιστικό κίνημα μέχρι τήν δεκαετία τοῦ '60. Ὅμως ἀπό τότε ἄρχισε νά μπαίνει ὅλο καί σέ μεγαλύτερη ἀμφισβήτηση μέσα στά ἴδια τά πλαίσια τοῦ μαρξισμοῦ, ἀμφισβήτηση πού παλιότερα ἔκαναν κύρια ἀναρχικοί διανοούμενοι, ὅπως καί ἡ ἴδια ἡ πραχτική τοῦ μαρξισμοῦ.
Καί οἱ ἀντιφάσεις εἶναι δυό λογιῶν καί μάλιστα τόσο μεγάλες, πού εἶναι νά ἀπορεῖ κανείς πώς δέν μπόρεσε νά τίς διακρίνει τό παληότερο ἐπαναστατικό κίνημα.

Ἡ πρώτη ἀνάγεται στό ἴδιο τό θεωρητικό καί φιλοσοφικό ἐπίπεδο.

Ἄν ἡ ἐργατική τάξη δέν εἶναι ἱκανή νά εἶναι τίποτε παραπάνω ἀπό ἐργατική δύναμη, μιά καί οἱ ἄνθρωποι καθορίζονται ἀπό τήν θέση τους στήν παραγωγή καί δέν εἶναι ἄνθρωποι ἀλλά τάξεις καί μόνο, τότε πώς μπορεῖ ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΑ νά ἐξηγηθεῖ ἡ ἴδια ἡ ὕπαρξη τῆς μαρξιστικῆς ἐπαναστατικῆς θεωρίας καί πραχτικῆς ; Γιατί, πράγματι ὁ μαρξισμός μᾶς δείχνει ὅτι κάθε φαινόμενο τοῦ ἐποικοδομήματος, ἄρα ἡ ἴδια ἡ ἐπαναστατική θεωρία καί πραχτική, εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς βάσης, τῶν παραγωγικῶν σχέσεων. Τί εἶναι λοιπόν αὐτοί οἱ περιβόητοι διανοούμενοι πού μποροῦν καί κατανοοῦν τή "φύση τοῦ καπιταλισμοῦ" ; Ἄτομα πού τά ἴδια εἶναι πέρα καί πάνω ἀπό τήν κοινωνία καί ἄρα μποροῦν νά ἀντιληφθοῦν τά φαινόμενα πού ὁ ὄχλος δέν μπορεῖ ; Πρόκειται γιά μιά ἰδεαλιστική θεωρία - πού ἐμπεριέχει μέσα της ντεϊστικά στοιχεῖα. Οἱ διανοούμενοι τό κόμμα εἶναι πέρα καί πάνω ἀπό τίς τάξεις, παρατηροῦν τό πλανήτη γῆ, "ὥσπερ ὁ Κύριος ἐπί τῶν Ὑδάτων", καί ὁδηγοῦν τίς μᾶζες σέ ἕναν καλύτερο κόσμο. Αὐτό ἐξ ἄλλου εἶναι τό χαραχτηριστικό τοῦ μηχανιστικοῦ ὑλισμοῦ. Στόν πυρήνα του φωλιάζει ὁ πιό ἄκρατος ἰδεαλισμός.

Ἡ δεύτερη ἀντίφαση ἔχει νά κάνει μέ τήν ἴδια τήν πραχτική τοῦ ἐπαναστατικοῦ κινήματος. Τό ἐπαναστατικό κίνημα γιά νά ὑπάρξει ἀναφερόταν καί ἀναφέρεται ὑποχρεωτικά στήν κινητοποίηση τῶν μαζῶν, στό "αὐθόρμητο ἐπαναστατικό πνεῦμα τῶν μαζῶν" (Λένιν), στήν ἐργατική τάξη σάν φορέα τῆς ἀνθρωπιᾶς (περίεργος ὅρος!!!) τήν ἐργατική τάξη πού θά ἐξαφανίσει τήν καταπίεση καί τήν ἐκμετάλλευση κλπ. κλπ

"Ἄν ὅμως ἡ ἐργατική τάξη εἶναι ἡ ἴδια ἕνα ἐμπόρευμα καί μόνο τότε πώς μπορεῖ νά κατανοήσει τήν οὐσία τοῦ ἐμπορεύματος ; πῶς μπορεῖ νά ἐξαλείψει τό ἐμπόρευμα ;

Ὅσο φυσικά γιά τόν Μάρξ αὐτός ἦταν ἄλλου τύπου "μαρξιστής". Μᾶς λέει πώς "ἡ ἐργατική τάξη ἐπειδή ἔχει ἀπαλλοτριωθεῖ ριζικά ἀπό κάθε ἀνθρωπιά μπορεῖ νά εἶναι ἡ ἴδια ὁ φορέας τῆς ἀνθρωπιᾶς". Γιά τήν ἀλλοτρίωση τῆς ἐργατικῆς τάξης λέει πώς πρόκειται γιά τόν ἀποχωρισμό τοῦ παραγωγοῦ τόσο ἀπό τά μέσα τῆς ἐργασίας, ὅσο κι ἀπό τό

ἴδιο τό προϊόν τῆς ἐργασίας του. Ἄν δεχτοῦμε λοιπόν αὐτή τήν βασική θέση τοῦ Μάρξ τότε σύμφωνα μέ τόν μηχανιστικό "μαρξισμό" ὁ Μάρξ δέν εἶναι παρά "ἀνθρωπιστής". Γιατί πράγματι ἡ ἴδια ἡ ἔννοια τῆς ἀποξένωσης προϋποθέτει τήν μή ἀποξενωμένη ἀνθρώπινη κατάσταση. Σύμφωνα ὅμως μέ τόν μηχανιστικό "μαρξισμό" , στό βαθμό πού ἡ ἐργατική τάξη μέσα στήν παραγωγή βιώνει ἀποξενωμένη, ἀλλοτριωμένη , δέν εἶναι δυνατό νά θέλειμιά ἄλλη κατάσταση, μιά καί καθορίζεται ἀπόλυτα ἀπό τόν τρόπο παραγωχῆς. Ἔτσι ἡ ἐργατική τάξη εἶναι ἀπό τή φύση της ἀποξενωμένη καί ἀδύναμη νά κατανοήσει μιά κατάσταση μή ἀποξένωσης. Ἄρα ὁποιαδήποτε ἀλλαγή θἄρθει ἀπό τά πάνω καί ἡ ἐργατική τάξη δέν εἶναι παρά οἱ πεζικάριοι ἑνός στρατοῦ πού ὁδηγοῦν φωτισμένοι ἀπό τόν Κύριο διανοούμενοι, γιά μιά κοινωνία πού δέν μπορεῖ παρά νἄναι ὁ "κομμουνισμός" μέσω τῆς διχτατορίας τῶν διανοουμένων. Τραβόντας στήν τελική του συνέπεια τόν μηχανιστικό "μαρξισμό" φτάνουμε στήν πλήρη ἄρνηση τοῦ μαρξισμοῦ καί τόν ...κρατικό καπιταλισμό.

Μέ τήν ἴδια λογική τό ἴδιο θά ἴσχυε μέ τήν ἐκμετάλλευση, τήν καταπίεση κλπ.

Τί ἐννοεῖ λοιπόν ὁ Μάρξ μιλώντας γιά ἀποξένωση καί ἀλλοτρίωση τοῦ ἐργάτη ;

Ὁ προλετάριος, ὁ ἐργάτης ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑ. Ἡ ἐργατική του δύναμη νοικιάζεται σάν ἐμπόρευμα ἀπό τόν καπιταλιστή. Μ' αὐτό τό νοίκιασμα ὅμως ἡ παραγωγική ἱκανότητα τοῦ ἐργάτη δεσμεύεται συνολικά ἀπό τόν κεφελαιοκράτη. Πάει νά πεῖ, ὅπως λέει ὁ Μάρξ ὅτι γυμνώνεται ριζικά ἀπό τήν ἀνθρωπιά του. Δηλαδή ἐκεῖνο τό στοιχεῖο πού ἀποτέλεσε τόν ἄνθρωπο, ἡ "οὐσία τοῦ ἀνθρώπου" εἶναι ἡ ΑΥΤΟΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ του μέσα ἀπό τήν δουλειά κύρια. Μέσα ἀπό κεῖ μπαίνει σέ μιά διαδικασία ΓΝΩΣΗΣ τοῦ κόσμου καί τοῦ ἑαυτοῦ του. Ὁ καπιταλισμός ἀφαιρώντας ριζικά τήν ἐργασία σάν δημιουργική διαδικασία ἀπό τόν ἐργάτη τόν ἀποξενώνει, θέλει νά τόν μεταβάλει σέ κτῆνος - ἐργατική δύναμη καί μόνο πού αὐτός τήν κατέχει - τό "ὄνειρο" τοῦ Ταίϋλορ ἦταν ὁ "ἐξημερωμένος γορίλλας". Μά θά πεῖ κανείς ἄν τό πετύχει αὐτό ὁ καπιταλισμός τότε πῶς εἶναι δυνατό νά ἐκφραστεῖ μιά ὁποιαδήποτε οὐσία τοῦ ἀνθρώπου ; Μήπως ἡ "ἀνθρωπιά" εἶναι καμμιά κληρονομική ἰδιότητα ; Ὄχι φυσι-

κά ! Ἀλλά τό ἴδιο τό κεφάλαιο βρίσκεται σέ μιά ἀξεπέραστη ἀντίθεση. Στό ἐργοστάσιο, στήν παραγωγή δέν μπορεῖ παρά νά χρησιμοποιήσει ἀνθρώπους. Πάει νά πεῖ δίποδα (βιολογικά) πού μέσα ἀπό τήν κοινωνικοποίησή τους εἶναι ἤδη ΑΝΘΡΩΠΟΙ ὅταν τούς ὑποτάσσει στό ζυγό του. Δηλαδή ὅσο ἐλάχιστα ἀνθρώπινες εἶναι οἱ συνθῆκες κοινωνικοποίησης καί ἐξανθρωπισμοῦ τῶν προλετάριων εἶναι ὑποχρεωτικά ΚΑΙ τέτοιες. Ἡ ἴδια ἡ δουλειά ὅσο καί μηχανοποιημένη νἄναι, τό σχολειό, ἡ οἰκογένεια, γιά νά μποροῦν νά δημιουργήσουν ἀκόμα καί ἕνα ἄτομο ἱκανό νά παράγει, πρέπει νά δημιουργήσουν τελικά ἕναν ἄνθρωπο, πάει νά πεῖ κάποιον πού μπορεῖ νά κατανοήσει τήν ἀποξένωση, γιατί ἔστω καίστό ἐλάχιστο βαθμό ἔχει κατανοήσει τήν ἀνθρωπιά. Καί ἐπειδή ἡ κατάκτηση τῆς ἀνθρωπιᾶς τοῦ προλετάριου δέν γίνεται μέ τήν ὑποταγή κανενός ἄλλου ἀνθρώπου, ἀλλά μέ τήν ἀπελευθέρωση ὅλης τῆς ἀνθρωπότητας, γι' αὐτό ἡ ἐργατική τάξη εἶναι ὁ φορέας κάθε ἀνθρωπιᾶς. Αὐτός ὁ ἐλάχιστος ἔστω πυρήνας δημιουργικότητας πού φωλιάζει στό προλεταριάτο, μέσα ἀπό τόν ἀγώνα μεταβάλλεται σέ μιά τεράστια δύναμη ἀλλαγῆς.

Ἔτσι τό προλεταριάτο παλεύοντας ἐνάντια στόν καπιταλισμό εἶναι φορέας καί τῆς ἀνθρωπιᾶς μιά καί παλεύει γιά μιά κοινωνία χωρίς ἀποξένωση πού θά ἀπελευθερώσει τήν δημιουργικότητα τοῦ ἀνθρώπου , ἄρα τήν "οὐσία τοῦ ἀνθρώπου".

Δηλαδή ἐκεῖνο πού ξεχωρίζει τόν μαρξισμό ἀπό τόν οὐτοπικό σοσιαλισμό καί τόν ἀναρχισμό δέν εἶναι ἡ ἄρνηση τῆς ἀνθρωπιᾶς ἀλλά τό γεγονός ὅτι ἀπέναντι στήν ἐπανάσταση γιά "ἀνθρωπιστικούς λόγους" ὁ μαρξισμός δείχνει τόσο τό φορέα κάθε ἀνθρωπιᾶς ὅσο καί τήν διαδικασία τῆς πάλης τῶν τάξεων, ἄρα καί τήν ἄρνηση ἑνός ὁποιουδήποτε ὑπερταξικοῦ ἀνθρωπισμοῦ καί ἄρα ἀτομικίστικου. Ἔτσι ὁ ἀστός δέν μπορεῖ νά παλέψει γιά νά πάψει ἡ ἀποξένωση τοῦ ἀνθρώπου, καί ἄρα καί τοῦ ἑαυτοῦ του, μιά καί στό σημερινό σύστημα ἡ ἀνθρώπινη ὑπόστασή του ὑλοποιεῖται μέσα ἀπό τήν ἐκμετάλλευση τοῦ προλετάριου. Ἐπομένως μόνο ἡ συντριβή του σάν ἀστοῦ, δηλαδή ἡ διχτατορία τοῦ προλεταριάτου, εἶναι ἡ προϋπόθεση ὁποιασδήποτε δημιουργικότητας ἀπό τήν πλευρά του.

Ἡ οὐσία τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ὑπαρκτή λοιπόν, εἶναι ἡ χωρίς τέλους δημιουργικότητά του, ἀλλά βρίσκεται στήν αἰχμή τοῦ κοφτεροῦ ξίφους τοῦ προλεταριάτου.

ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

Δημοσιεύουμε κείμενο πού μᾶς ἔδωσε σύντροφος πού δουλεύει στό οἰκολογικό κίνημα, μέ ἀφορμή τή συγκέντρωση στή Χαλκίδα γιά τό πυρηνικό.

"Ὁ πυρηνικός ἀντιδραστήρας θά ὀξύνει τό οἰκολογικό πρόβλημα στήν χώρα μας καί θά δώσει τό ἔναυσμα γιά νά ξεπηδήσει ἕνα μαζικό κίνημα γιά τήν προστασία τοῦ περιβάλλοντος. Οἱ κάτοικοι τῆς Καρυστιᾶς πού ξεσηκώθηκαν γιά νά μήν γίνει τό πυρηνικό ἐργοστάσιο στήν περιοχή τους εἶναι ἕνα ἀπτό παράδειγμα."

Ἡ οἰκονομική ἀνάπτυξη, γιά τήν όποία τόσο πασχίζει ἡ κυβέρνηση σέ συνεργασία μέ τά ντόπια καί ξένα μονοπώλια εἶναι καθαρό στόν καθένα μας γιά ποιόν γίνεται κι' ἀκόμα, πώς στηρίζεται πάνω στήν στυγνή ἐκμετάλλευση τῆς ἐργατικῆς τάξης καί τοῦ λαοῦ μας καί στήν καταλήστεψη τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πηγῶν τῆς χώρας μας.

Τό κεφάλαιο πού μοναδικό σκοπό ἔχει τό κέρδος, δέν νοιάζεται γιά τό τί ἀφήνει σάν κατάλοιπο τῶν δραστηριοτήτων του καί μέ τί ἀνταμοίβει τούς ἐργαζόμενους. Δέν παίρνει κανένα μέτρο γιά τήν προστασία τῶν ἐργαζομένων καί τήν καλυτέρευση τῶν συνθηκῶν δουλειᾶς τους. Τά ἐργατικά ἀτυχήματα, ἐγκλήματα τῶν ἀφεντικῶν, μέσα σ'ἕνα χρόνο ξεπέρασαν τά (1500...), ὅσο γιά τήν προστασία τοῦ περιβάλλοντος ἡ κυβέρνηση καί τό κράτος μέ τήν ἀνοχή τους ἤ τή βία καί τήν τρομοκρατία συνεργεῖ στίς ἄνομες ἐνέργειες τῶν εταιριῶν καί τῶν ἐπιχειρηματιῶν. Τρανταχτά παραδείγματα, οἱ Καράδες, οἱ Βαρδινογιάννηδες, οἱ Ἡλιόπουλοι, οἱ Δάσιοι, οἱ Διαμαντῆδες, οἱ Μποδοσάκηδες οἱ Σκαλιστήρηδες, ἡ ΧΡΩΠΕΙ, ἡ ΖΑΕΕ ἀκόμα καί ὁ ΟΔΕΠ ὅπως ἀποκάλυψε ἡ 'Ελευθεροτυπία κι'ἐπισήμανε ὁ Γ. Βότσης σέ ἄρθρο του γιά τό οἰκολογικό κίνημα στήν 'Ελλάδα, στίς 26-5-79.

Γιά πρώτη φορά ὅμως μέσα ἀπ'τό Πυρηνικό ἐργοστάσιο πού θέλουν νά φτιάξουν οἱ 'Αμερικάνοι καί οἱ πολυεθνικές ἑταιρίες καί τό ὁποῖο ἔχει προχωρήσει καί πέρα ἀπό τήν ἀνάθεση τῆς μελέτης στήν'Αμερικανική "ΕΜΒΑΣΚΟ L.T.Δ"μπαίνει στόν λαό μας ὀξύτατο τό οἰκολογικό πρόβλημα καί ἡ καταστροφή τοῦ περιβάλλοντος διαφαίνεται μαζικά....

Συνειδητοποιεῖ ὁ λαός μας ὅτι πνίγεται καί πεθαίνει καθημερινά. Ὅτι νεκρώνουν οἱ θάλασσες καί τά ποτάμια ἀπό τά ἀπόβλητα τῶν ἐργοστασίων. Κυνικότατα ἡ κυβέρνηση ἀπό μόνη της δήλωσε στίς 24-5-79 πώς πάνω ἀπό 10 χιλ. στά παράλια τῆς 'Αττικῆς ἔχουν γίνει βοῦρκος.'Ακόμα καί τά σημεῖα ἐκεῖνα τοῦ Σαρωνικοῦ πού προσφέρονται στό κοινό γιά θαλάσσια μπάνια, ἔχουν δείκτη ρυπάνσεως πάνω ἀπό 40% ἀπό τά ἐπιτρεπόμενα."Αν προστεθοῦν καί οἱ 500.000 ἀκάθαρτων νερῶν πού ἐκχύνονται καθημερινά στό Σαρωνικό μεταφέρουν διπλάσια ποσότητα κολοβακτηριδίων ἀπό τά διεθνῶς ἐπιτρεπόμενα (100 ἀνά 3μ^3 οἱ διεθνεῖς προδιαγραφές γιά τό Σαρωνικό εἶναι 1000).

Χαρακτηριστικά παραδείγματα οἱ "Αγιοι Θεόδωροι πού νέκρωσαν ἀπό τόννους μαζούτ τῆς "ΜΟΤΟΡ ΟΙΛ" καί γι' αὐτή τή καταστροφή καταδικάστηκε ὑπεύθυνος τῆς ἑταιρίας σέ φυλάκιση 10 μηνῶν μετατρέψιμη πρός 200 δρχ. τήν ἡμέρα (ἤτοι 50.000 δρχ.) καί ἡ βιομηχανοπνιγμένη 'Ελευσίνα πού τά ψάρια της ξεβράστηκαν ψόφια στήν στεριά...

Οἰκοδομοποιοῦνται ἡ Πεντέλη καί ἡ Πάρνηθα καί τά ἐλάχιστα δάση μας, μέ νομοσχέδιο πού προωθεῖ ἡ ἴδια ἡ κυβέρνηση, ὅπως ἀποκάλυψε πρόσφατα ἡ 'Ελευθεροτυπία. Ξεχερσώνονται ἤ γίνονται ὁλοκαύτωμα τά δάση μας γιά τά συμφέροντα τῶν οἰκοπεδοφάγων καί τῶν εταιριῶν ἡ Β. Εὔβοια καί ἡ 'Ηλεία, ἀποτελοῦν ἐνδεικτικά παραδείγματα....

'Εκεῖ ὅμως πού τό πρόβλημα εἶναι πολύ πιό ὀξυμένο εἶναι στήν 'Αθήνα, πού σέ λίγο θά εἶναι μιά νεκρή πόλη. Τά καυσαέρια, τό σκουπιδαριό κι οἱ ἀναθυμιάσεις δηλητηριάζουν τά 3.500.000 τῶν κατοίκων της, πού θά ἀναγκαστοῦνἤ νά τήν ἐγκαταλείψουν ἤ νά πεθάνουν μαζί της σέ λίγα χρόνια. Εἶναι ἡ πιό μολυσμένη πρωτεύουσα τῆς Εὐρώπης, πράγμα πού τό παραδέχεται ἀκόμα καί ἡ κυβέρνηση...

"Ερχεται ὅμως στιγμή, πού δέν πάει ἄλλο. Γίνεται πρόβλημα βιολογικῆς ὕπαρξης καί ἡ αὐτοάμυνα ξεπηδάει σάν τό ἔνστικτο τῆς αὐτοσυντήρησης. Αὐτό μποροῦμε νά τό δοῦμε καί σέ μιά σειρά ἀπό χῶρες πού εἶναι πιό ὀξυμένο τό οἰκολογικό πρόβλημα μιά καί ἡ ἐκβιομηχάνηση ἔχει προχωρήσει πιό πολύ...

Στήν 'Αμερική ἀρχίζουν νά κινητοποιοῦνται ἀνεξέλεγκτες μᾶζες ἀνθρώπων μετά ἀπό τό πιό σοβαρό ἀτύχημα (Χάρισμπουργκ τῆς Πενσιλβανίας) ἀπ' τά 861 πού συνέβηκαν μέσα σ' ἕνα χρόνο σ'ὁλόκληρη τή χώρα.

Στήν Γαλλία τό κίνημα τῶν

οἰκολόγων ἔχει δημιουργήσει τεράστια προβλήματα στήν κυβέρνηση, καί ἡ μαζικότητά του ξεπερνάει τό 10% τῶν ἐκλογέων....

Στήν Ἰσπανία ὅλες οἱ ἀντιπυρηνικές ἐκδηλώσεις ἔχουν πάρει βίαιο καί πολιτικό χαρακτήρα. Στίς 4 Ἰούνη στή πόλη Ναβάρε κοντά στό Μπιλμπάο ἕνα νεαρό κορίτσι σκοτώθηκε ἀπό ἀστυνομικούς κατά τή διάρκεια ἀντιπυρηνικῆς διαδήλωσης μέ χιλιάδες κατοίκους τῆς πόλης. Μετά τό φόνο τῆς διαδηλώτριας ὅλος ὁ λαός στράφηκε ἐνάντια στή κυβέρνηση καί στή πυρηνική της πολιτική καί ἔγινε ἀφορμή νά ἐκδηλώσει ὁ λαός τῆς περιοχῆς τήν αὐτονομίστική του διάθεση....

Στήν Αὐστρία καί τήν Ἐλβετία ἔγινε ἀντικείμενο δημοψηφισμάτων. Στό Βέλγιο, στήν Ἰταλία καί στίς περισσότερες χῶρες τῆς Εὐρώπης γεννιέται ἕνα αὐτόνομο οἰκολογικό κίνημα. Στήν Σουηδία ἔριξε τή κυβέρνηση Πάλμερ, πού προωθοῦσε τήν ἐγκατάσταση Πυρηνικοῦ ἀντιδραστήρα...

Ἀκόμη καί σ'αὐτή τή Δ.Γερμανία πού οἱ συνθῆκες εἶναι πιό προχωρημένες σέ σχέση μέ τήν ἀνάπτυξη τοῦ καπιταλισμοῦ καί τή συγκρότηση τοῦ συγκεντρωτικοῦ αὐταρχικοῦ κράτους, ἔχει ξεπηδήσει τό πιό δυναμικό καί βίαιο κίνημα πού ἡ μαζικότητά του καί ἡ ἀπήχηση στό λαό ἐμπόδισε πέρυσι τήν ἐπέκταση τοῦ πυρηνικοῦ προγράμματος τῆς κυβέρνησης.

Ἀπ'αὐτή τή κατάσταση δέν ἀφαιρεῖται ἡ Σοβιετική Ἕνωση. Τό σίγουρο εἶναι πώς καί κεῖ οἱ πυρηνικοί ἀντιδραστῆρες δημιουργοῦν προβλήματα μό νο πού δέν ὑπάρχουν (;) ἀκόμα μαζικές ἀντιδράσεις. Σέ δεκάδες μετριοῦνται καί κεῖ τά ἀτυχήματα ἀπ'τούς πυρηνικούς ἀντιδραστῆρες. Παρ'ὅλα αὐτά ἀνταγωνίζεται τίς ΗΠΑ καί δέν ἀπέχει ἀπό τίς διαπραγματεύσεις μέ τήν κυβέρνηση ἀλλά καί ἡ ἴδια ἐκδηλώνει ζωηρό ἐνδιαφέρον νά ἀναλάβει τήν ἐγκατάσταση στόν τόπο μας πυρηνικοῦ ἐργοστάσιου. Εἶναι τεράστια τά οἰκονομικά ἀλλά καί τά πολιτικά συμφέροντα ἀπό μιά τέτοια δουλειά....

Τά κόμματα δέν εἶναι τοποθετημένα ξεκάθαρα στά προγράμματά τους, ἐκτός ἀπ'τήν ΕΔΑ πού ἔχει δηλώσει πώς : "Ἐπικίνδυνη εἶναι καί ἡ "ὁμαλή", καθημερινή χρήση τῆς πυρηνικῆς ἐνέργειας : ἡ εἰρήνη τοῦ καρκίνου, τῶν τερατογεννέσεων καί τῶν νεκροταφείων -γιά τίς σημερινές καί τίς μελλούμενες γενιές..."

Ἀντιδροῦν μέν στήν ἐγκατάσταση πυρηνικοῦ ἐργοστάσιου τώρα, (ἀπό τή σημερινή κυβέρνηση) καί βάζουν πρόβλημα τεχνολογικῆς ὑποδομῆς, τή στιγμή πού γιά τήν ἐξεύρεση ἐνεργείας στήν χώρα μας ὑπάρχουν ἀνεξάντλητες πηγές...

Στίς 20 Μάη ἔγινε συγκέντρωση στήν Χαλκίδα ἀπό τήν "Συντονιστική ἐπιτροπή γιά τή ματαίωση τοῦ πυρηνικοῦ ἐργοστάσιου στή Κάρυστο". Πάνω ἀπό 4.000 κόσμος βροντοφώναξε νά μή γίνει ἐργοστάσιο στή Κάρυστο, ΑΛΛΑ καί σ'ὅλη τήν Ἑλλάδα.

Στήν ἐκδήλωση, πού τό χαρακτηριστικό της γνώρισμα ἤτανε ἡ ὑπερκομματικότητα καί ἡ μαχητικότητα, ἔγινε καθαρό πώς ὁ λαός τῆς περιοχῆς εἶναι ἀποφασισμένος νά παλαίψει γιά νά μήν περάσουν τά σχέδια τῆς κυβέρνησης. Δέν ἀρκεῖται πλέον στίς διαμαρτυρίες καί τίς καταγγελίες. Πῆρε τήν πρωτοβουλία τῆς ὀργάνωσης καί τοῦ ἀγώνα ἔξω ἀπό τά κόμματα, τά ὁποῖα ἀνάγκασε νά πάρουν θέση καί νά συμπαρασταθοῦν, ἐκτός ἀπ'τό κόμμα τῆς Νέας Δημοκρατίας, πού μέ τήν τοποθέτηση τοῦ Γ. Βογιατζῆ πρώην ὑπουργοῦ, ἀπέφυγε νά πάρει θέση...

Ἐπίσης στή συγκέντρωση προτάθηκε, ἡ ἑνότητα καί ὁ συντονισμός ὅλων τῶν ἐνδιαφερόμενων νά γίνει σέ πανελλαδική κλίμακα καί σύντομα νά βρεῖ τήν ἔκφρασή του σέ μιά μαζική ἐκδήλωση στήν Ἀθήνα.

Μόλις τώρα ἀρχίζει νά γεννιέται καί στήν χώρα μας, μέ ἀφορμή τήν ματαίωση τῆς ἐγκατάστασης τοῦ πυρηνικοῦ ἐργοστάσιου στήν Εὔβοια ἤ ὅπου ἀλλοῦ, ἕνα κίνημα πού κανείς δέν μπορεῖ νά προβλέψει τήν ἔκταση καί τήν ἔντασή του. Ἤδη ἔχουν ξεπηδήσει ἡ τοπική ἐπιτροπή γιά τήν προστασία τοῦ περιβάλλοντος τῆς Καρύστου, ἡ "ὁμάδα προστασίας περιβάλλοντος" στήν Ἀθήνα, "ἡ φυσική γιά τόν ἄνθρωπο", ἡ Ε.ΠΟΙ.ΖΩ (Ἕνωση γιά τή ποιότητα τῆς ζωῆς), ἔχουν γραφτεῖ μιά σειρά ἀπό ἐπιστημονικά καί πληροφοριακά ἄρθρα, κι'ἔχουν γίνει καί ἀρκετές ἐκδηλώσεις...

Αὐτό τό κίνημα πρέπει νά γενικευτεῖ, νά γίνει ὑπόθεση ὅλου τοῦ λαοῦ. Δέν πρέπει νά μείνει μόνο στόν πυρηνικό ἀντιδραστήρα. Οἱ κάτοικοι τῶν Σπάτων, χρόνια παλεύουν γιά νά μήν γίνει τό ἀεροδρόμιο στήν περιοχή τους. Μέ χαρά θά δώσουν τά χέρια στούς κατοίκους τῆς Ἐλευσίνας πού πνίγονται μέσα στό θειάφι καί τά ἀπόβλητα τῶν ἐργοστασίων. Οἱ κάτοικοι τοῦ Κερατσινίου, κι'ὁλόκληρης τῆς Ἀθήνας θά ἀγωνιστοῦν μέ τούς κατοίκους τῆς Κορίνθου πού πάει νά τούς πνίξει ἡ χαβούζα. Ἕνα τέτοιο κίνημα θά βρεῖ ἀπήχηση στούς κατοίκους τοῦ Βόλου πού τούς πνίγει ἡ σκόνη ἀπ'τά τσιμέντα, τῆς Θεσ/νίκης πού τούς ἀπειλεῖ ἡ ΕΘΥΛ. Θά καταλάβουν οἱ κάτοικοι τῆς Πύλου, γιατί τό ὁποιοδήποτε πρόσκαιρο οἰκονομικό συμφέρον μέ τή ἐγκατάσταση τῶν Ναυπηγείων θά τούς στοιχίσει ἀκριβά ἀργότερα καί θά ἀγωνιστοῦν μέ τούς κατοίκους τῆς κοινότητας Γαλατά Μεσολογγίου, πού συγκρούστηκαν πρόσφατα μέ τά ΜΑΤ γιά νά μή γίνει ἡ ἐγκατάσταση τοῦ Πετροχημικοῦ ἐργοστάσιου στήν περιοχή τους.

Χρειάζεται πλατύτερη ἐνημέρωση τοῦ λαοῦ. Νά ἐκλαϊκευτοῦν ἐπιστημονικά ἄρθρα νά γίνουν ἐκδηλώσεις καί συγκεντρώσεις νά ρθοῦνε σέ ἐπικοινωνία οἱ ἐνδιαφερόμενοι καί οἱ ὁμάδες καί οἱ ἐπιτροπές, πού ἔχουν γίνει ὡς τά τώρα. Νά συντονιστεῖ ὁ ἀγώνας πού ἔχει νά τά βάλει μέ τήν μαζική προπαγάνδα τῆς κυβέρνησης, πού ἀνενόχλητη κάνει ἀπ' τήν τηλεόραση καί τά μέσα ἐπικοινωνίας πού ἐλέγχει. Χρειάζεται ἐπίσης νά ξεσκεπαστοῦν κόμματα καί φορεῖς πού τό οἰκολογικό πρόβλημα τό βλέπουν

ἀπό μιά θέση πού τούς βολεύει ψηφοθηρικά καί τό ἐντάσσουν μέσα στά πλαίσια τῶν ἰδιαίτερων συμφερόντων τουπαίρνοντας διάφορες καθυστερημένες ἐνέργειες τοῦ τύπου συντήρηση τοῦ περιβάλλοντος, περιορισμός τῆς μόλυνσης κλπ., ἀποπροσανατολίζοντας κι ἀφομοιώνοντας ἕνα κίνημα πού τό πρόβλημα καί τή λύση του τή βλέπουν σέ μιά κοινωνική ἀλλαγή πού ὁ ἄνθρωπος θά ἀποκαταστήσει ἐναρμονισμένες καί φυσιολογικές σχέσεις μέ τό περιβάλλον ....

Τό οἰκολογικό κίνημα πού γεννιέται σήμερα στή χώραμας ἐμφανίζεται αὐτόνομο καί ἀποδεσμευμένο ἀπό κάθε κομματικό ἔλεγχο. Αὐτό καθ'αὐτό τό κοινωνικό πρόβλημα τῆς καταστροφῆς τοῦ περιβάλλοντος, βοηθάει τήν ἀνάπτυξή του, γιατί στίς συνθῆκες διαβίωσης, καί στή ποιότητα τῆς ζωῆςμας δέν κάνει μεγάλες ἐξαιρέσεις.

Αὐτό ὅμως δέν σημαίνει πώς ἀπό τά ἴδια τά πράγματα τό κίνημα δέν θἄχει ἀντικαπιταλιστικό καί ἀντικυβερνητικό χαρακτήρα μιά καί ἡ αἰτία τῆς ὕπαρξής του ἐκεῖ βρίσκεται.

ΧΑΪΔΑΡΙ

ΤΑ ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΕΝ ΔΡΑΣΕΙ

Στό Χαϊδάρι, ἀπό τότε πού ἀνάλαβε "κομμουνιστής" δήμαρχος, ἀνάλαβε νά βάλει "τάξη" στό Δῆμο. Ἔτσι, πρώτη δουλειά τοῦ Σκαμπᾶ ἦταν νά ἐπιβάλει τήν σοσιαλιστική ἐργασία καί ἐνατικοποίηση στούς ἐργάτες τοῦ Δήμου. Ἐνάντια ὅμως στούς ἐργολάβους καί τούς μηχανικούς, ἐνάντια στούς οἰκοπεδοφάγους, φυσικά δέν κάνει τίποτε, γιατί σ' αὐτούς στηρίζεται τό ἴδιο τό ΚΚεξ.

Ἔτσι οἱ ἐργάτες τοῦ Δήμου ἀντί γιά αὐξήσεις ἀντιμετοπίζουν τήν ἐντατικοποίηση. Σύντροφοι ἀπ' τό Χαϊδάρι συζήτησαν μαζί τους καί μεταφέρουν αὐτά πού λένε οἱ ἴδιοι.

Ἄν σέ ἕνα δῆμο πούεἶναι σά μικρό κράτος γίνονται αὐτά πού γίνονται, τί θάγίνει ἄν τό κράτος ὅλο τό πάρουνε αὐτοί; Αὐτή τήν ἀπορία εἶχε ἡ κυρά-Κατίνα, γυναίκα ἐργάτη στό δῆμο Χαϊδαρίου. Καί ὅταντή ρωτήσαμε γιατί τά λέει αὐτάτά πράγματα καί μάλιστα ὅταν ὁ δήμαρχος εἶναι τοῦ ΚΚΕ καίτόν ψήφισε, μᾶς εἶπε: "Αὐτός κομμουνιστής; Αὐτός εἶναι ὁ χειρότερος φασίστας, ἀπό τόν καιρό πού ἀνέβηκε στόν δῆμο ἔσπειρε τή διχόνοια στούς ἐργάτες. Καί πρῶτα πρῶτα τούς ἔκοψε τό 75% τῆς Κυριακῆς. Κανένας, οὔτε φασίστας δήμαρχος δέν τό ἔκανε στό παρελθόν. Ὕστερα ἔφτιαξε ἐπιτροπές ἀπό τούς ἴδιους τούς ἐργάτες, ἐλέγχου καί ἔβαλε τούς μισούς νά καρφώνουν τούς ἄλλους μισούς. Πού ἔκανε καί δέν μποροῦμε πιά νά χορτάσουμε φωμί, γιατί ἐνώπαλιά ὅταν τά συνεργεῖα τέλειωναν τή δουλειά στίς περιοχές πού εἶχαν ἀναλάβει σχόλαγαν καί ἔτσι δούλευαν κάπου ἀλλοῦ 2-3 ὧρες καί συμπληρώναμε τό μεροκάματο, τώρα μᾶς λένετελειώσετε δέν τελειώσετε δέν θά φύγει κανείς. Ἔτσιἀπό ἐνδιαφέρον νά μήν κουραζόμαστε τήν Κυριακή καί τίς ὑπόλοιπες μέρες μέ πάρεργα, δέν ἔχουμε νά φᾶμε. Ἀλλά ἄν ἐμένα μοῦ φέρει πάλι αὐτό τό μῆνα τόσα λίγα λεφτά, θά τά πάρω καί θά πάω νά τά πετάξω στά μοῦτρα τοῦ δήμαρχου. Οἱ ἐργάτες φεύγουν ἀπό τό Δῆμο συνέχεια καί οὔτε ἀποζημίωση θέλουν οὔτε τίποτα. Θά φύγει κι ὁ δικός μου ἄντρας. Τί δηλαδή νά κάνει τέτοια ἀνθυγειινή δουλειά νά τόν ἔχουν σάν κατώτερο ἄνθρωπο στό Χαϊδάρι καί νά μή μποροῦμε νά ζήσουμε;"

Ἕνας ἄλλος ἐργάτης μᾶς εἶπε:

"Ἐσεῖς πού εἴσαστε ἀριστεροί πρέπει νά μέ βοηθήσετε. Δουλεύω πάνωἀπό 25 χρόνια στό δῆμο καί θέλω 2 ἀκόμανά πάρω σύνταξη. Ἐπειδή εἶμαι παλιός καί γνώριζα πολλές ἀπό τίς ἀνάγκες τοῦ δήμου εἶμαι κάτι σάν ἐπιστάτης. Ἦρθε λοιπόν ὁ δήμαρχος γέρο ἄνθρωπο τώρα νά μέ βάζει νά κουβαλάω σκουπίδια μέτό αὐτοκίνητο. Δέν ἀντέχω τώρα σ' αὐτή τή δουλειά καί ἄν μέ διώξει ποιός θά μέ πάρει στή δουλειά του; θά χάσω τή σύνταξη".

Ἕνας ἄλλος πάλι μᾶς εἶπε: "Ἐπειδή ἐγώ εἶμαι νέος καίδέν τούς φοβᾶμαι τούς τά λέω ἀπτήν καλή. Προχτές ἔβαλα τίς φωνές: -"Ὅλους τούς συνταξιούχουςπού συνέχιζαν νά δουλεύουν στό δῆμο τούς διώξατε, γιατί ὅμωςκρατήσατε αὐτόν τόν ὕπουλο καίμᾶς κάνει τό χωροφύλακα καί μᾶςρουφιανεύει καί φέρεται σάν γενικός δερβέναγας ἐδῶ μέσα στούς ἐργάτες;" -"Νά σᾶς πῶ γιατί, γιατί εἶναι ὁ πατέρας ἑνός δημοτικοῦ σας σύμβουλου, νά γιατί!! Τήν ἄλλη μέρα μέ ἔπιασαν 2-3 δημοτικοί σύμβουλοι καί μοῦ ἔλεγαν, "πολύ μέ τό δῆμο τά ἔβαλες καί δέ σέ βλέπω καλά". Πῆγα τίς ἄλλες στό σωματεῖο καί παραπονέθηκα. Μᾶς εἶπαν ἀπό κεῖ: Τί νά σᾶς κάνουμε, μαζευτῆτε 20-30-40 καί κάντε ἀπεργία γιά νά μπορέσουμε νά κινηθοῦμε καί μεῖς. Ἐμεῖς ἐπανειλημένως εἴπαμε στό Σκαμπᾶ νά μᾶς ἐνημερώνει ἀλλά τίποτα."

Τώρα καί μεῖς δέν ἔχουμε κέφι γιά δουλειά καί δέν πάει νά βρωμίσει ἡ συνοικία. Πρῶτα τά προλαβαίναμε ὅλα τώρα καί μεῖς δέν προλαβαίνουμε τίποτα. Ἅμα μπορέσουμε θά κάνουμε καί ἀπεργία γιά ὅλα αὐτά.

••• ••• ••• ••• •••

ΤΟΥΡΚΙΑ

αναμεσα στον φασισμο και την επανασταση

Στήν Τουρκία ἀναπτύσσεται σήμερα ἕνα τεράστιο ἐπαναστατικό κίνημα καί ἡ ταξική σύγκρουση μέ τήν ἀστυνομία,τούς φασίστες τήν ἀστική τάξη καί τόν ἰμπεριαλισμό φθάνει σέ ἐπίπεδα πρωτόγνωρα γιά τή χώρα.Στή χώρα μας ἡ Τουρκία ἔχει καταντήσει νἄναι γνωστή μόνο ἀπ'τήν πολιτική τῆς ἄρχουσας τάξηςκαί ἔχει ἐντελῶς σβηστεῖ ὁ τούρκικος λαός καίοί ἀγῶνες του,καλλιεργεῖται μιά διπλῆ λογική,μιά διπλή πολιτική.Απ'τή μιά ἡ ἀστική τάξη ξεπουλάει καί ὑποχωρεῖ μπρός στόν τούρκικο σωβινισμό,ἀπ'τήν ἄλλη καλλιεργεῖται μιά σωβινιστική καί ρατσιστική ἀντίληψη περιφρόνησης πρός τούς "ὑπανάπτυκτους Τούρκους".Καί σ'αὐτή τή λογική σημαντικό ρόλο παίζει τό σκοτάδι πού κυριαρχεῖ πάνω στήν πραγματικότητα καί τούς ἀγῶνες στήν Τουρκία.

Κι ὅμως ἡ Τουρκία εἶναι δίπλα μας,κι ὅμως κάθε μέρα ὁ ἀστικός τύπος μιλάει γι'αὐτήν.

Ἀπό καιρό λοιπόν νοιώθαμε τήν ἀνάγκη ν'ἀρχίσει μιά πληροφόρηση καί γνώση πάνω στό τί συμβαίνει πραγματικά στήνΤουρκία.Ἀξεπέραστα ἐμπόδια γιά κάτι τέτοιο ἦταν τά ζητήματα τῆς γλώσσας καί τῆς μακρόχρονης ἔλλειψης ὁποιασδήποτε ἐπαφῆς.Οἱ ἀστικές τάξεις τῆς Τουρκίας,τῆς Ἑλλάδας καί ὅλωντῶν Βαλκανικῶν χωρῶν ἔχουν διαμορφώσει μιά κατάσταση,πού μέ βάση τήν πορεία τοῦ ἐμπορίου τους πού δέν γίνεται κεντρικά ἀνάμεσά τους ἀλλά μέ τή Δύση ἀπ'τή μιά,τή Ρωσσία ἀπ'τήν ἄλλη κρατᾶνε σ'ἀπόσταση τούς λαούς.Ξέρουμε πολύ περσότερα γιάτήν Ἀμερική τήν Ἰσπανία καί τήν Ἀγγλία ἀκόμα,παρά γιά τήν Τουρκία.Κι αὐτή ἡ κατάσταση πού διοχετεύεται καί στό ἐπαναστατικό κίνημα πρέπει ν'ἀλλάξει.Ἰδιαίτερα δέ μέ τήν Τουρκία πού σύντομα μποροῦμε νά βρεθοῦμε στά πρόθυρα τοῦ ἀλληλοσκοτωμοῦ.

Γι'αὐτό ὅταν μερικοί σύντροφοι στά τέλη τοῦ καλοκαιριοῦ, πῆγαν στήν Τουρκία,εἴδαμε τήν ἀνάγκη νά κάνουν μιά πρώτηδουλειά πάνω στήν τούρκικη πραγματικότητα καί τό κίνημά της, νά ἔρθουν σ'ἐπαφή μ'αὐτό τό κίνημα καί νά δώσουμε μιά πρώτη εἰκόνα τῆς ἐκεῖ κατάστασης.Ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς δουλειᾶς πού πιστεύουμε ὅτι ἀνοίγει ἕνα δρόμο,εἶναι τό ἀφιέρωμα στήν Τουρκία πού δίνουμε παρακάτω.

Φυσικά δέν μπορεῖ νά καλύψει ὁλοκληρωτικά μιά πραγματικότητα,ἀλλά δίνει μιά πρώτη εἰκόνα.Οἱ συνεντεύξεις πού πάρθηκαν ἀπό ὀργανώσεις δέν ἐκφράζουν καμμιά ἰδιαιτερότητα ἤ προτίμηση ἀλλά δυνατότητες πού εἶχαν οἱ σύντροφοι γι αὐτές.

Δημοσιεύουμε ἀκόμα ἕνα ἄρθρο γιά τίς πιό πρόσφατες πολιτικές ἐξελίξεις πού ἔγραφε ἕνας ἀπό τούς συντρόφους,μέ τόν τίτλο "Ἡ σημερινή πολιτική κατάσταση" .

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΜΦΥΛΙΟ ΠΟΛΕΜΟ;

Σύμφωνα μέ ἐπίσημες ἀνακοινώσεις,τό δεκάμηνο τοῦ 1978,σκοτώθηκαν πάνω ἀπό 817 ἄτομα. Ἡ "Τζερτζουμάν" τούς ἀνεβάζει σέ πάνω ἀπό900 ἄτομα,καί 4.500 οἱ τραυματίες.Γιά τούς 30 μῆνες πού ἐναλλάχτηκαν στήν ἐξουσία ὁ Ντεμιρέλ καί ὁ Ἐτζεβίτ μέχρι σήμερα,οἱ νεκροί ξεπεράσανε τούς 1.500 καί οἱ τραυματίες εἶναι τουλάχιστο διπλάσιοι ἀπ'τό δεκάμηνο.(Τόν Ὀχτώβρη τοῦ -78 σκοτώθηκαν 119 ἄτομα-πέρσι τόν Ὀχτώβρη -77 σκοτώθηκαν 7 ἄτομα).Χαραχτηριστικά ἀναφέρουμε γιά νά δείξουμε ἀφ'ἑνός πῶςπερνάει στόν ἡμερήσιο τύπο ἡ κατάσταση στήν Τουρκία,ἀφ'ἑτέρου γιά νά φανεῖ ἡ δυναμική τῆς κλιμάκωσης τῆς βίας πού μετά τό καλοκαίριπαίρνει τεράστιες διαστάσεις,πώς στίς 25-10-78, ὁ "Ριζοσπάστης" ἔγραφε: 4 ἄτομα σκοτώθηκαν χτές στήν Τουρκία ἐνῶ πολλά ἄλλα τραυματίστηκαν σέ διάφορα ἐπεισόδια πολιτικῆς βίας.

Συγκεκριμένα,στά "Αδανα ἄγνωστοι πυροβόλησαν καί σκότωσαν ἕναν ἐκπαιδευτικό ἐνῶ στήν κωμόπολη Μούργκουλ σκοτώθηκε ἕνας μαθητής σέ συμπλοκή.Ἐξ ἄλλου στήν Κωνσταντινούπολη σκοτώθηκαν δύο ἄτομα γιά συνδικαλιστικές διαφορές.Στό Κανταρλί ἄγνωστοι πυροβόλησαν ἐνάντια σέ θαμῶνες καφενείου μέ ἀποτέλεσμα νά τραυματίσουν 8 ἀπ'αὐτούς.Τέλος σέ διάφορες συνοικίες τῆς Κωνσταντινούπολης σημειώθηκαν 4 ἐκρήξεις".

Στό σύνολο τῶν νεκρῶν μονάχα 150-180 ἄτομα εἶναι φασίστες τοῦ Τουρκές,τά ὑπόλοιπα θύματα εἶναι δημοκρατικοί πολίτες καί μέλη όρ-

γανώσεων.Σύμφωνα μέ ἐκτιμήσεις,κατά μέσο ὅρο σκοτώνονται 4 μέ 5 ἄτομα κάθε μέρα. Ὑπῆρξαν φορές ὅπως τήν Ιη Μάη τοῦ 77,τά γεγονότα τῆς Σεβάστειας τόν Σεπτέμβρη τοῦ 78,τά γεγονότα τῆς Μαλάτειας ὅπως καί ἡ σύγκρουση τῶν παραπηγματούχων τῆς γειτονιᾶς Ι Μάη τῆς UMRANIYE στήν Πόλη,ἀλλά καί στό Ἰσκεντεροῦν τέλος Αὐγούστου 1978,ὅπου οἱ νεκροί ἦταν πάνω ἀπό 10 καί στή Σεβάστεια ἔφτασαν τά 24 ἄτομα.

Τό ἴδιο χρονικό διάστημα ὑπῆρξε μιά σειρά μαζικῶν κινητοποιήσεων καί ἀπεργιῶν. Ἱστορική ἔμεινε ἡ Γενική Ἀπεργία πού κράτησε 5 μέρες μέ πάνω ἀπό 1.000.000 ἀπεργούς ἐνάντια στό νόμο γιά τά Δικαστήρια Κρατικῆς Ἀσφάλειας,ὅπως καί ἡ 9μηνη ἀπεργία τῶν ἐργατῶν μεταλουργίας μέ πάνω ἀπό 50.000 ἐργάτες.Μέσα σέ δύο μῆνες στασίασαν δυό φορές οἱ πολιτικοί κρατούμενοι,ἡ τελευταία εἶτανε τήν Ιη Ὀχτώβρη 1978 μέ πάνω ἀπό 100 τραυματίες(στίς φυλακές Οὐσκουντάρ τῆς Κωνσταντινούπολης).

Αὐτό πού μετράει καί συγκλονίζει τήν ἀστική τάξη τῆς Τουρκίας καί τίς ἑκάστοτε κυβερνήσεις,εἶναι οἱ δυναμικές κινητοποιήσεις τῆς ἐργατικῆς τάξης καί τῆς φτωχῆς ἀγροτιᾶς πού συγκεντρώνονται ὅλο καί πιό πολύ στίς μεγάλες πόλεις καί τίς βιομηχανικές περιοχές. Οἱ συνδικαλισμένοι εἶναι περσότεροι ἀπό 1.700000 σέ σύνολο 4.000.000 καί πάνω ἐργατῶν καί ἐργαζόμενων δηλαδή γύρω στό 40%. Ἡ DISK (συνομοσπονδία ἐπαναστατῶν ἐργατικῶν συνδικάτων) πού ἐλεγχόταν ἀπό τούς ρεφορμιστές ἔχει περί που 500.000 μέλη. Ἡ ΤΟΥΡΚΙΣ (συνομοσπονδίας ἐργατικῶν συνδικάτων Τουρκίας)(πού ἐλέγχεται ἀπό ἀντιδραστικούς) ἔχει γύρω στό 1.000.000 μέλη καί 200.000 περίπου βρίσκονται σέ ἀνεξάρτητα συνδικάτα.Τεράστιο κοινωνικό πρόβλημα δημιουργοῦν οἱ προλετάριοι ἀγρότες τῆς ἀνατολῆς καί οἱ ἐξεγερμένοι Κιούρτηδες πού περιφέρονται στό ἐσωτερικό τῆς χώρας ἀναζητώντας δουλειά γιά ἕνα ξεροκόματο. Ἡ ἀνεργίακαί ὁ πληθωρισμός βρίσκονται σέ μεγάλα ὕψη ὅπως καί ὁ παρασιτισμός(μικροπωλητές κ.λ.π.). Ἡλίρα μέσα σέ τρεῖς μῆνες ὑποτιμήθηκε δύο φορές Τήν πρώτη 1-3% σέ σχέση μέ ὀχτώ δυτικοευρωπαϊκά νομίσματα,μεγαλύτερη ὑποτίμηση εἶχε ἀπέναντι στό μάρκο καί ἡ τελευταία στίς 24 Ὀχτώβρη -78 2,5-5% σέ σχέση μέ 13 νομίσματα αὐτή τή φορά.

Ἡ κυβέρνηση Ἐτσεβίτ εἶναι πού δύσκολα νά κρατηθεῖ στήν ἐξουσία ὅπως καί ὁ Ντεμιρέλπαρ ὅλο πού ἔχουν τήν ἀμέριστη συμπαράσταση καί ὑποστήριξη τῶν ΗΠΑ καί τῆς ΕΟΚ καί τῆς ὀλιγαρχίας.Οὔτε τά ἐσωτερικά προβλήματα μποροῦν νά λύσουν οὔτε καί στά ἐξωτερικά μποροῦν νά ὑποχωρήσουν μέ τό κλῖμα πού ἔχουν δημιουργήσει στό λαό ἀλλά καί ἀπ' τίς πιέσεις πού δέχονται ἀπό τούς στρατηγούς. Ὅσο "γιά τήν πάταξη τῆς πολιτικῆς βίας πού ἀποσταθεροποιεῖ τό καθεστώς ὄχι μόνο δέν μποροῦν νά τήν ἐλέγξουν μέ διατάγματα καί μέ τυφλές ἐπιθέσεις τοῦ στρατοῦ καί τῆς ἀστυνομίας,ἀλλά θά κορυφώνεται ἀκόμα πάρα πέρα. Ἡ ἐπέμβαση τοῦ στρατοῦ εἶναι πλέον ἀμφίβολης ἀποτελεσματικότητας γιατί ἤδη ἡ χρησιμοποίησή του εἶναι γεγονός, ἄρα θά εἶναι μιά τυπική πράξη,πού περσότερο ἐνοχλεῖ τίς πολιτικές δυνάμεις πούνέμονται τήν ἐξουσία παρά φοβίζει τό λαό πού βρίσκεται ἀπ' τό 30 κάτω ἀπ' τήν πιό σκληρή φασιστική τρομοκρατία καί καταπίεση,πού ἔχει μάθει νά ἀντιστέκεται,νά καταχτάει τά δικαιώματά του καί νά τά ὑποστηρίζει δυναμικά καί νά μή φοβᾶται ἀκόμα καί τίς πιό δύσκολες στιγμές.

Ἐξ ἄλλου ὁ στρατός λόγω τοῦ ρόλου πού ἔχει παίξει στή συγκρότηση τοῦ τούρκικου κράτους ἀλλά καί τήν παράδοση πού ἔχει ἀπό τήν ἐποχή τοῦ Ἀτατούρκ καί τοῦ κινήματος τῶν Νεότουρκων τό 1908.Δέν εἶναι ἀπόλυτα συμπαγής, δέχεται σ'ἕνα μεγάλο βαθμό τίς ἐπιδράσειςτοῦ κινήματος.Οἱ κατώτεροι ἀξιωματικοί ἀπό παλιά ἀλλά καί τώρα λόγω τοῦ ὅτι ἔχασαν τά ἰδιαίτερα συμφέροντά τους ἔρχονται σ'ἀντίθεση μέ τούς στρατηγούς.

Στήν Ἀστυνομία ὑπάρχουν καί κεῖ ἀντιδράσεις,τελευταία δημιουργήθηκε ὀργάνωση ἀστυνόμων POL-DER μέ σκοπό ν'ἀντιμετωπίσουν τούςδιωγμούς καί νά διεκδικήσουν τά κοινωνικά τους δικαιώματα (π.χ. ἀσφάλιση) ἀλλά καί τό δικαίωμα νά συνδικαλίζονται. Ὅλοι τους εἶναι προοδευτικοί. Ἐνῶ στήν POL-BIR (ἕνωση ἀστυνόμων) συσπειρωθήκανε οἱ πιό ἀντιδραστικοί καί φασίστες ἀστυνομικοί.

Σήμερα τά περσότερα κόμματα καί ὀργανώσεις τῆς ἀριστερᾶς βρίσκονται στήν παρανομία ἤ εἶναι ἡμιπαράνομα. Ὁ Ἐτσεβίτ δέν τόλμησε νάτά νομιμοποιήσει παρ'ὅλο πού τό εἶχε ὑποσχεθεῖ. Πάντως ἔχουν κατορθώσει νά ἐπιβάλουν τήν παρουσία τους καί νά προβάλουν τίς ἀπόψειςτους μέ διάφορα ἔντυπα καί ἐφημερίδες. Ἡ ἄκρα ἀριστερά ἔχει κατακτίσει ἕνα σημαντικά μεγάλοείδικό βάρος στήν πολιτική κατάσταση τῆς Τουρκίας.

\- - - - - - - -

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΕΜΑΛ ΣΤΟΝ ΕΤΣΕΒΙΤ

Γιά νά κατανοήσουμε ὅμωςκαλύτερα τήν σημερινή κατάσταση θά προσπαθήσουμε νά δώσουμε ἕνα σύντομο ἱστορικό τῆς πολιτικοοικονομικῆς κατάστασηςστή Τουρκία.

Ἀπ'τίς ἀρχές τοῦ Κεμαλισμοῦ κυριαρχεῖ στήν Τουρκία ἕνα μπλόκ μέ στρατιωτικοπολιτικούς γραφειοκράτες πού νέμονται τήν ἐξουσία μαζί μέ τούς μεσοαστούς,τούς φεουδάρχεςκαί τήν κομπραδόρικη ἀστική τάξη. Σάν σύνολο δέν λειτουργοῦνε ἐνάντια στόν ἰμπεριαλισμό,ἐξαιτίας τοῦ ὅτι ἡ σχέση ἐξάρτησης μέ τό ξένο κεφάλαιο,κύρια γερμανικό καί ἀγγλογαλλικόδέν ἐπέτρεψε τή δημιουργία μιᾶςἐθνικῆς ἀστικῆς τάξης.

Μετά τό 1950,μέ τήν ἄνοδο στήν κυβέρνηση τοῦ Δημοκρατικοῦ κόμματος(τοῦ Μεντερές-Μπαγιάρ),ἀρχίζει νά διεισδύει τό ἀμερικάνικο κεφάλαιο καί ἡΤουρκία μπαίνει στό ΝΑΤΟ ὅπωςκαί ἡ Ἑλλάδα.Μέχρι τά τότε εἶχε τήν ἐξουσία μονοκομματικά τό Λαϊκό κόμμα τοῦ Κεμάλ-Ἰνονοῦ ἀπ'τό ὁποῖο τό 45 ἀποσχίστηκαν ὁ Μπαγιάρ-Μεντερές.Στίς

πρῶτες ἐκλογές τό 46,πού γίνονται γιά πρώτη φορά καί μέἄλλα κόμματα ἐκτός τοῦ Λαϊκοῦ , αὐτό κερδίζει καί πάλι τίς ἐκλογές σέ συνθῆκες ὄχι καί πολύ δημοκρατικές...

Τό μεγάλο ἐμπορομεσιτικόκεφάλαιο ἀποκτάει καθοριστικόρόλο στίς ἀνακατατάξεις τῆςτούρκικης κοινωνίας.'Η οἰκονομία παίρνει νέο προσανατολισμό,γίνεται προσπάθεια ἐκσυγχρονισμοῦ ὅπου τά μεγάλο κεφάλαιοάρχίζει ν'ἀπαγκιστρώνεται ἀπτίς κρατικές παρεμβάσεις καί στρέφεται ἐνάντια στή μικτή οἰκονομία,μέχρι τά τότε τά 2/3σχεδόν τῶν ἐπιχειρήσεων ἦταν κρατικές.

Τό 1960 ἡ ἐπέμβαση τοῦστρατοῦ εἶχε καί τό χαρακτήρα τοῦ τελευταίου σκιρτήματος τῶν μικρομεσαίων στρατιωτικοπολιτικῶν γραφειοκρατῶν ἀπέναντιστή ἡγεμονία τῆς ἀνερχόμενης μεγαλοαστικῆς τάξης.Μέ τό σύνταγμα τοῦ 6Ι ἔγινε προσπάθεια νά θεσμοθετηθεῖ ἡ λειτουργίαμιᾶς κοινοβουλευτικῆς ἀστικῆς δημοκρατίας πού θά διασφάλιζε τήν ἀνεξαρτησία βασικῶν λειτουργιῶν τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ ἀπέναντι στίς αὐθαιρεσίες τῶν μεγαλοαστῶν (π.χ. δικαιοσύνη, ραδιοφωνία,τηλεόραση,πανεπιστήμιο,συγκροτεῖται τό ἵδρυμα τοῦ κρατικοῦ προγραμματισμοῦ, καί εἰσάγεται γιά πρώτη φορά τό δικαίωμα τῆς ἀπεργίας,κλπ)

Αὐτή ἡ προσπάθεια δέν τελεσφόρισε κύρια στό οἰκονομικό ἐπίπεδο.'Απ'τό 6Ι μέχρι τό 65 περνάει μιά περίοδος πολιτικῆς ἀστάθειας μέ ἐναλλασόμενες κυβερνήσεις.'Η κατάσταση σταθεροποιεῖται μέ τήν ἄνοδο στήν κυβέρνηση τοῦ κόμματοςΔικαιοσύνης τοῦ Ντεμιρέλ πούκράτησε μέχρι τό 7Ι.

Στήν τελευταία περίοδο ἀρχίζει νά ἀναπτύσσεται ἕνα μαζικό κίνημα μέ ἀγῶνες πολιτικούς καί διεκδικητικούς.Τό 67 ἕνα κομμάτι ἀριστερῶν συνδικαλιστῶν ἀποσκυρτάει ἀπ'τήν ΤΟΥ

PKIS καί ἱδρύει τήν DISK ,προσκείμενη στό ἐργατικό κόμμα Τουρκίας.Παρ'ὅλα αὐτά,ἡ πολιτική της εἶτανε ρεφορμιστική. Τό 1968 τόν 'Ιούνη,ἀρχίζει νά φουντώνει ἕνα μαζικό ἐπαναστατικό φοιτητικό κίνημα ἐνάντια στούς ἀμερικάνους ἰμπεριαλιστές καί στό ἐκπαιδευτικό σύστημα.Μέσα ἀπ'αὐτό τό κίνημαξεπήδησε ἡ ἐπαναστατική νεολαία (DEV-GENÇ) καί ἀμέσως μετά ἔκανε τήν ἐμφάνισή του ὁ Λαϊκός ἀπελευθερωτικός στρατός, πού εἶχε τάσεις γιά ἄμεση ἔναρξη τοῦ ἔνοπλου ἀγώνα στίς πόλεις καί στήν ὕπαιθρο.Παράλληλα ἔχουμε ἀνάπτυξη τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος μέ ἀπεργίες καί καταλήψεις ἐργοστάσιων μέ ἀποκορύφωμα τήν κινητοποίησηστίς Ι5-Ι6 'Ιούνη τοῦ Ι970 ὅπου ἑκατοντάδες χιλιάδες ἐργάτες τῆς Πόλης καί τοῦ Κοτζάελι κατεβαίνουν στούς δρόμους ἐνάντια στόν ἀντεργατικό νόμο πού θέλει νά περάσει ὁ Ντεμιρέλκι ἡ ΤΟΥΡΚΙS ἐνάντια στόν ταξικό συνδικαλισμό καί τήν DISK.

Οἱ ἀγῶνες αὐτοί ἔδιναν τήν εὐκαιρῖα νά συνδεθεῖ τό φοιτητικό κίνημα μέ τό λαϊκό(οἱ φοιτητές παίρνουν ἀπό κοινοῦ μέ τούς ἐργάτες καί τούς ἀγρότες μέρος στίς κινητοποιήσεις) καί νά δεθεῖ σ'ἕνα βαθμό μέ τίς μάζες ἡ ἄκρα ἀριστερά. Τό ΚΚΤ βασικά ἦταν ἀνύπαρκτο,ὄχι λόγω παρανομίας ἀλλά τῆς ρεφορμιστικῆς του πολιτικῆς.'Ενῶ τό ἐργατικό κόμμα εἶχε ἕνα 3% περίπου μέ Ι5 βουλευτές καί ἔπαιζε ἕνα ρόλο μέσα στό κίνημα μέ τήν ἐπαναστατική νεολαία (DEV GENÇ).

η επεμβαση του στρατου το 1971

'Η Τουρκία μετά τήν ἐπέμβαση τοῦ στρατοῦ τό Ι97Ι(κατάργησε τήν κυβέρνηση Ντεμιρέλ),πούἦρθε νά ἐπιβάλλει τήν "τάξη"καί τήν "ἀσφάλεια" στό λαό ἐπιβάλλοντας μιά ἐπιλεκτική καταστολή χωρίς νά μπορέσει νά χτυπήσει τό σύνολο τοῦ μαζικοῦ κινήματος,ἐφάρμοσε τό στρατιωτικό νόμο κι ἔμεινε πίσω ἀπ'τήν πολιτική διακυβέρνηση κατευθύνοντας τήν κατάσταση μέ κυβερνήσεις τεχνοκρατῶν(Νιχάτ 'Ερίμ,Φερίτ Μελέν,Ναΐμ Ταλοῦκαί Σαντί 'Ιρμάκ),καί μέ σκοπότόν ἐκσυγχρονισμό τῆς οἰκονομίας ὑπέρ τῶν μονοπώλιων καί τῆς ἀστικῆς τάξης.Ἔτσι διασώθηκαν τά προσχήματα καί μερικές ἀστικές κοινοβουλευτικές διαδικασίες σ'ἀντίθεση μέ τή δικτατορία τοῦ Παπαδόπουλου πού ξεσήκωσε θύελλα ἀντιδράσεων μέχρι καί στίς φιλελεύθερες ἀστικές δυνάμεις τῆς Δύσης...

'Εκείνη τήν περίοδο εἶχε ἀφυπνιστεῖ ἕνα μεγάλο κομμάτι τοῦ τούρκικου λαοῦ καί διεκδικοῦσε τό δικαίωμά του στή δουλειά καί ἀπαιτοῦσε τίς συνδικαλιστικές καί πολιτικές του ἐλευθερίες ἀγωνιστικά.Ζητοῦσε τήν ἀνεξαρτησία του πού τήν ἔβλεπε νά πραγματοποιεῖταιμέτό διώξιμο τῶν ἀμερικάνων καίτῶν βάσεών τους καί τό χτύπηματῶν ντόπιων ὑποταχτικῶν τους.Οἱ ἀστικές πολιτικές δυνάμεις εἶχανε μπεῖ σέ μιά διαδικασία φθορᾶς.Δέν τούς ἦταν εὔκολονά ἐλέγξουν τήν κατάσταση ὅπωςγινόταν ἐδῶ καί 40 χρόνια πούεἶχαν ὑποτάξει τίς μᾶζες σ'ἕναν μεσαιωνικό φασισμό.Στήν ἀριστερά πού βρισκόταν στήν παρανομία,τά πράγματα ἔπαιρναν τή μορφή τῆς ἔνοπλης σύγκρουσης μέ τούς φασίστες καί τό κράτος,ἔξω ἀπ'τήν ἐπιρροή καίτόν ἔλεγχο τῆς ἀντιπολίτευσης καί

τοῦ ΚΚΤ.Εἶχε διαμορφωθεῖ ἕνα ἐπαναστατικό κίνημα καί ὁ Λαϊκός ἀπελευθερωτικός στρατόςμέ τίς ἔνοπλες δραστηριότητέςτου προσπαθοῦσε νά γίνει μιά πραγματικότητα.Οἱ φοιτητές,οἱ μαθητές καθώς καί τό κίνημα τῶν δάσκαλων,ἀπό παράδοση προοδευτικό,ἔπαιξαν πρωτεύοντα ρόλο.

Μετά τίς ἄγριες τρομοκρατικές ἐκτελέσεις τῶν Ντενίζ Γκεζμίς,Γιουσούφ 'Ασλάν καί Χουσεΐν 'Ινάν,κι ἀργοτερα καμμιά δεκαριά ἀκόμα πού τούς δολοφόνησε ὁ στρατός ὕστερα ἀπό πολιορκία ἑνός ἀγροτικοῦ σπιτιοῦ στόν Πόντο στό Κιζίλντερε, (μεταξύ τῶν ὁποίων τόν Τζιχάν 'Αλπτεκίν,Σαφέτ 'Αλῆ καί Μαχίρ Τσαγιάν) ὕστερα ἀπό διαταγή τοῦ στρατηγοῦ Φαΐκ Τουροῦν ὑπεύθυνου τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου στήν περιοχή τῆς πόληςκαί ἐπίτροπου τῶν στρατηγῶν*σ'ὅλη τή χώρα ἐπικράτησε "τάξη" καί "ἠρεμία" μέχρι τό 74.

* Τό πραξικόπημα τοῦ 7Ι τῶν στρατηγῶν,σ'ἀντίθεση μ'ἐκεῖνο τοῦ 60,ἦλθε νά ἐκσυγχρονίσει τήν τούρκικη οἰκονομία γιά λογαριασμό τῶν μονοπώλιων καί τῆς μεγαλοαστικῆς τάξης καίνά κατευνάσει τό ἀντιαμερικάνικο κλῖμα τσακίζοντας τίς πρωτοπόρες δυνάμεις τοῦ κινήματος.

μετα το 1974

'Από τό 74 καί μετά,ξαναρχίζει ένα μαζικό έπαναστατικό κίνημα πού ξεπερνάει σέ μαχητικότητα καί κεΐνο τοΰ 70,άν λάβουμε ύπόψιν μας καί τά τελευταΐα γεγονότα πού ξετυλίγονται σ'όλόκληρη τήν Τουρκία, άπ'τήν Πόλη, Άγκυρα,μέχρι τίς άνατολικές περιοχές καί μέ τή συνεχή άνοδο τοΰ κινήματοςτών Κούρδων...

πέρα άπ'τήν ίκανοποίηση τών βραχυπρόθεσμων στόχων τών ίμπεριαλιστών.Μέσα σ'αύτή τήνκατάσταση δημιουργεΐται τεχνητά καί προβάλλεται τό πρόβλημα τοΰ Αίγαίου γιά νά άποδυναμώσει ή Τουρκία τίς πιέσεις πού δεχόταν στήν Κύπρο γιά παραχωρήσεις,άλλά καί γιατί εΐτανε εύκαιρία νά τραβήξει τό χαρτί τοΰ Αίγαίου πού ή άστική τάξη

τοπίσει τό πετρέλαιο.'Η άπειλή τοΰ πόλεμου μέ τήν 'Ελλάδα έκτόνωνε τίς μάζες καί τίς άποπροσανατόλιζε άπ'τά καυτά τους προβλήματα.Αύτή δμως ήπολιτική δέν έφερε άποτελέσματα Τά κοινωνικά καί πολιτικά προβλήματα όξύνονταν άκόμα πάρα πέρα.Τό αύτονομίστικό κίνημα τών Κούρδων άρχισε νά γνωρίζει άνοδο καί νά δημιουργεΐσο βαρά προβλήματα στήν κυβέρνηση,κι άποδείχτηκε πώς μπορεΐ νά γίνει ό καλύτερος σύμμαχος τοΰ λαοΰ τής Κύπρου.'Η πολιτική βία έπαιρνε τεράστιες διαστάσεις,στό όνομά τής πάταξής της άνέβαιναν καί κατέβαιναν κυβερνήσεις καί ό στρατός άπειλοΰσε μέ έπέμβαση.

Οί άριστερές δυνάμεις,κύρια τής άκρας άριστεράς,μπροστά στή φασιστική τρομοκρατία τοΰ κράτους καί τοΰ Τουρκές,άναγκάζονταν νά άμύνονται κι έτσι άρχίζει μιά διαδικασία σύγκρουσης σ'όλα τά έπίπεδα.

'Απ'τή μιά τό φασιστικό κράτος καί οί έναλλασσόμενεςκυβερνήσεις 'Ετσεβίτ-Ντεμιρέλμαζί μέ τίς όργανωμένες παρακρατικές ένοπλες καί έμμισθες συμμορίες τοΰ Τουρκές,κι άπό τήν άλλη οί δημοκρατικές δυνάμεις καί όργανώσεις τής άκρας άριστεράς μέ τούς Κούρδουςπού άπαντάνε στή βία μέ βία.

Μετά τίς έκλογές πού έφεραν στήν έξουσία τόν 'Ετσεβίτ (1973) μέ κυβερνηση συνασπισμοΰ (μετεΐχε κι ό 'Ερμπακάν , τοΰ κόμματος 'Εθνικής Σωτηρίας),οί μάζες άν καί άποπροσανατολισμένες άπ'τό "σοσιαλιστή" πρωθυπουργό άρχισαν νά κινοΰνται καί πάλι.'Η οίκονομική κατάσταση στή χώρα πήγαινε άπ'τό κακό στό χειρότερο,ύποτιμήθηκε ή λίρα,ό πληθωρισμός καί ή άνεργία έπαιρναντεράστιες διαστάσεις καί τό έξωτερικό χρέος τής Τουρκίας δημιουργοΰσε πρόβλημα φερεγγυότητας.

Μέ τήν είσβολή στήν Κύπρο, ('Ιούλης 74),ή κατάσταση περιπλεκόταν άκόμα περσότερο.'Απ' τή μιά έδωσε πρόσκαιρη διέξοδο στίς μάζες ή έπιτυχία αύτή τοΰ 'Ετσεβίτ,άποπροσανατολίζοντάς τες μέ σωβινιστικά συνθήματα,άπ'τήν άλλη δημιουργήθηκε ένα τρομαχτικό κόστοςπού όσο περνοΰσε ό καιρός ό άντικτυπός του στό λαό άρχισε νά φαίνεται.'Εξαιτίας αύτής τής κατάστασης,ή συμμαχία βρέθηκε στή δύσκολη θέση νά κόψει τήν στρατιωτική καί οίκονομική βοήθεια.Σ'ένα βαθμό όξύνθηκαν άκόμα πάραπέρα οί παραταξιακές καί πολιτικές άντιθέσεις μέσα στά κόμματα,μέ άποτέλεσμα νά πάρει τήν πλειοψηφία στή βουλή ό Ντεμιρέλ καί νά σχηματίσει κυβέρνηση μέ τόν Τουρκές, 'Ερμπακάν καί Φεϊζίογλου.

'Η πολιτική άστάθεια έδινε τή δυνατότητα στόν Τουρκές,όντας μέλος τής κυβέρνησης,νά έκβιάζει τήν κυβέρνηση σέ σχέση μέ τή λύση τοΰ Κυπριακοΰ καί τοΰ Αίγαίου καί νά όργανώνει πιό άποτελεσματικά τίςσυμμορίες του.Στά προβλήματα τοΰ λαοΰ δέν δόθηκε καμμιά λύση ,

τής Τουρκίας προσδοκοΰσε κέρδη όσον άφορά τά πετρέλαια καίνά διαπραγματεύεται πλέον μέ τήν άστική τάξη τής έλλάδας καίσέ άλλο ταμπλώ.

Τό Χόρα άρχισε τίς έμφανίσεις του καί τίς συστηματικές παραβιάσεις τών χωρικών ύδάτων στήν προσπάθειά του νά έν

το φασιστικο κομμα του τουρκες

Τό κόμμα τής "έθνικιστικής κίνησης" τοΰ Τουρκές,μέ είκοσι χιλιάδες περίπου μέλη,όργανώνει νόμιμα τή νεολαία στίς"ίδεολογικές έστίες" καί τούς "Γκρίζους λύκους" πού άριθμοΰνε γύρω στίς έκατό χιλιάδες μέλη.Στή βουλή έχει στείλει καμμιά Ι5νταριά βουλευτές μέ ποσοστό 6,5% τών ψήφων.Δρά σέ δυό έπίπεδα:

α)Στό κοινοβουλευτικό,άσκώντας μιά άντιδραστική σωβινιστική καί θρησκευτική πολιτική μέ σκοπό νά σπρώχνει όλο καί πιό δεξιά τίς έκάστοτε κυβερνήσεις,εΐτε συμμετέχοντας εΐτε όχι,μέ διάφορες πιέσεις καί έκβιασμούς.Σέ όποιαδήποτε πολιτική άναταραχή έπικαλεΐται τή σωτηρία τοΰ στρατοΰ καί ζητάει τήν έπέμβασή του(βλέπε δηλώσεις Τουρκές στό τέλος Αύγούστου μετά τά αίματηρά γεγονότα τής Σεβάστειας).

β)Στόν έξωκοινοβουλευτικό χώρο ό συνταγματάρχης Τουρκές, όργανώνει μέ τά άφθονα οίκονομικά μέσα πού διαθέτει(ό Στράους βοηθάει άποτελεσματικά) άλλά καί μέ τήν άνοχή τής άστυνομίας στρατιωτικοπολιτικές συμμορίες πού τίς όπλίζει καί τίς έκπαιδεύει στρατιωτικά σά μισθοφόρους.Πρόσφατα γράφτηκε στίς έφημερίδες καί έπιβεβαιώθηκε μέ τή σύγκρουση 'Ετσεβίτ-Ντεκτάς,πώς στόν τούρκικο τομέα τής Κύπρου γίνονται οί έκπαιδεύσεις μέ τή συγκατάθεση τοΰ Ντεκτάς.(βλέπε καταγγελία τής τουρκοκυπριακής άντιπολίτευσης,έφημερίδες τής 26 'Οκτώβρη τοΰ 78).

Τό άνησυχητικό εΐναι πώς λόγω τής άμάθειας τής φτώχειας, τοΰ θρησκευτικοΰ φανατισμοΰ καί τοΰ άκρατου σωβινισμοΰ πού καλλιεργεΐται συστηματικά σ'ένα όχι καί άσήμαντο ποσοστό νεολαίας άλλά καί σέ άλλα μικροαστικά στρώματα,ύπάρχει μιά φασιστική έπιρροή πού έπεκτείνεται μέ τήν άνοχή τής κυβέρνησης καί τής άστυνομίας.

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Ἡ σφαγή τοῦ Καχραμάν Μαράς καί ἡ ἐπακόλουθη ἐπιβολή τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου, πρῶτα σέ 13 καί πρόσφατα σέ ἄλλους 6 νομούς τῆς Τουρκίας, ἄλλαξε τά δεδομένα τῆς πολιτικῆς ζωῆς κατά τόν ἑξῆς διπλό τρόπο: Ἡ σφαγή τοῦ Καχραμάν Μαράς ἀποτέλεσε κατά γενική ἐκτίμηση ἕνα ποιοτικό ἅλμα γιά τήν φασιστικοποίηση στή Τουρκία τόσο ἀπό τήν ἄποψη τῆς "μαζικότητας" τῆς συμμετοχῆς στό πογκρόμ -παρ'ὅλο πού ἡ ὀργάνωσή του ἦταν πιό "στενή", μιά καί ὀργανώθηκε ἀπό τόν βουλευτή τοῦ κόμματος Ἐθνικιστικῆς κίνησης τῆς περιοχῆς καί κατευθύνθηκε ἀπό 50 ξενόφερτους φασίστες, μασκοφόρους, ἀπό τίς "ἰδεαλιστικές λέσχες" ὅμως ἡ μαζικότητα τῆς συμμετοχῆς παραμένει γεγονός- ὅσο καί ἀπό τήν ἄποψη τῶν στόχων πού ἐπιδιώκανε οἱ φασίστες σ'αὐτή τή φάση.

Παράλληλα μέ τή συμμετοχή σέ ἐνεργητική φασιστική δράση ἀντιδραστικῶν καί σουνίτικων μαζῶν πού πρόσκεινται στό κόμμα Ἐθνικῆς Σωτηρίας(Ἐρμπακάν), ἀλλά καί στό Κόμμα Δικαιοσύνης(Ντεμιρέλ) καί τήν ἡγεμόνευσή τους ἀπό τήν φασιστική πολιτική, ὁ στρατηγικός στόχος τῶν φασιστῶν ἦταν η ἐπιβολή τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου στίς πιό "εὔφλεκτες" περιοχές καί τά ἀστικά κέντρα τῆς Τουρκίας. Γιατί ἄν ἡ ἐπικράτηση ἑνός κινήματος στά πρότυπα τοῦ κλασικοῦ φασισμοῦ εἶναι προβληματική στίς μέρες μας ἀκόμα καί γιά τήν Τουρκία, ὡστόσο ἡ στήριξη μιᾶς στρατιωτικῆς διχτατορίας στή φασιστική δυναμική δέν εἶναι κάτι τό ἀπίθανο και ἀντιρεαλιστικό.

Οἱ προτάσεις τοῦ Τουρκές γιά ἐπιβολή στρατιωτικοῦ νόμου σ'ὁλόκληρη τή χώρα θέλουν νά προετοιμάσουν τούς πολιτικούς ὅρους γιά μιά τέτοια προοπτική: Παράλληλα μέ τήν ἐνίσχυση, ἀλλά καί τήν ἐπικράτηση στήν κοινή συνείδηση τῆς διαλεκτικῆς- Κόμμα Ἐθνικῆς Δράσης-Στρατός - κλονίζεται ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ κόσμου σέ κοινοβουλευτισμό καί Λαϊκό Κόμμα-Ἐτσεβίτ. Αὐτό φυσικά δέν σημαίνει ὅτι τήν ἐφαρμογή τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου τήν ἀνάλαβανε μόνο φασίστες στρατηγοί καί ἀξιωματικοί-μιά καί ἐξ'ἄλλου ἡ καταστολή δέν εἶναι μονομερής ἀναγκαστικά καί καταφέρνονται "πλήγματα" καί στούς φασίστες- ἀλλά <u>πολιτικά</u> γίνεται ἡ ταύτιση.

Τό γεγονός ὅτι ὁ Ἐτσεβίτ ὑπόκυψε στόν ἐκβιασμό δείχνει καί τό μέτρο τῆς ἀποτυχίας τῆς πολιτικῆς του. Γιατί ἡ ἐπιβολή τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου δέν ἔγινε παρά μόνο ἐπιφανειακά κάτω ἀπό τήν πίεση τῶν δεξιῶν "ἀνεξάρτητων" πού συνεργάζονται μέ τήν κυβέρνηση Ἐτσεβίτ. Βασικά ἔκφραζε τήν ἀνάγκη τῆς ἀστικῆς τάξης σά σύνολο νά ἀντιδράσει κατασταλτικά ἔστω καί σπασμωδικά, μπροστά στήν ἀποτυχία τῆς "σοσιαλδημοκρατικῆς" μεταρρυθμιστικῆς πολιτικῆς, ἀποτυχία πού ἐκδηλώθηκε τόσο στόν πολιτικό-κοινωνικό, ὅσο καί στόν οἰκονομικό τομέα.

Ἡ ἐπιβολή τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου καί ἡ ἔντονη καταπίεση πού ἀκολούθησε ἐπιδράσανε σάν καταλύτης γιά νά ὀξυνθοῦν οἱ σχέσεις ἀνάμεσα στήν ἀριστερά καί τόν Ἐτσεβίτ καί τήν ἀποδέσμευση τοῦ ἐργατικοῦ καί λαϊκοῦ κινήματος ἀπό τήν προσκόληση στήν πολιτική του λαϊκοῦ κόμματος.
Ἔκφραση αὐτῆς τῆς διαδικασίας εἶναι καί ἡ πολιτική σύγκρουση πού ἔγινε μέ τό γιορτασμό τῆς φετεινῆς Πρωτομαγιᾶς.

Ἡ κατάσταση γιά τό γιορτασμό τῆς Πρωτομαγιᾶς ἔχει ὡς ἑξῆς: Ἡ DISK(συνδικάτο πού ἐλέγχεται ἀπό τούς ρεφορμιστές) εἶχε ἀποφασίσει νά γιορτάσει τήν Πρωτομαγιά μέ μιά κεντρική ἐκδήλωση καί μόνο (γιά ολη τήν Τουρκία) στήν πλατεία Ταξίμ τῆς Ἰσταμπούλ, ὅπως εἶχε κάνει καί πρίν ἀπό τρία χρόνια. Ἡ ἄκρα ἀριστερά προγραμμάτισε συγκεντρώσεις καί πορεῖες σέ πολλές πόλεις τῆς Τουρκίας(ἀνεξάρτητα ἀπό τό ἄν ἴσχυε ἤ ὄχι ὁ στρατιωτικός νόμος σ'αὐτές) μέ προοπτική καί τή συμμετοχή καί στή συγκέντρωση τῆς DISK στήν Πόλη. Μετά τήν ἄρνηση τῶν στρατιωτικῶν νά ἐπιτρέψουν τή συγκέντρωση 3 ὁμοσπονδίες πού ἐλέγχονται ἀπό τό ΚΚ. Τουρκίας, μεταξύ τῶν ὁποίων καί ἡ MADEN-IS (ἡ ὁμοσπονδία μετάλλου), δήλωσαν πώς "ἡ μέχρι τώρα στάση τῆς DISK ἔκανε ἀδύνατο τό γιορτασμό τῆς Πρωτομαγιᾶς στήν Πόλη " καί ὅτι γι'αὐτό τό λόγο αὐτοί θά κάνουν μιά κεντρική ἐκδήλωση γιά ὅλη τήν Τουρκία στή Σμύρνη(ὅπου δέν ἰσχύει ὁ στρατιωτικός νόμος). Ἡ ἡγεσία τῆς DISK ὅμως ἐπιμένει γιά τή συγκέντρωση στήν πλατεία Ταξίμ καί ἀνακοινώνει τήν συνδιοργάνωσή αὐτῆς τῆς συγκέντρωσης μαζί μέ τίς περισσότερες ὀργανώσεις τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς(καί τῶν δύο DEV-GENJ, τή νεολαία τῆς Κουρτουλούς κλπ) ὅπως καί μέ διάφορους μαζικούς συλλόγους(ὅπως ὁ TOB-DER τῶν δασκάλων). Στήν κοινή τους ἀνακοίνωση χαρακτηρίζεται ἡ κυβέρνηση Ετσεβίτ σάν συνυπεύθυνη μέ τίς στρατιωτικές ἀρχές γιά τήν τρομοκρατία σέ βάρος τοῦ ἐργατικοῦ καί λαϊκοῦ κινήματος καί καταγγέλεται ὅτι παίζει διπλό παιγνίδι, παρουσιάζοντας τό πρόβλημα τῆς Πρωτομαγιᾶς στίς περιοχές πού ἰσχύει ὁ στρατιωτικός νόμος σάν πρόβλημα ἀποκλειστικά καί μόνο μεταξύ τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν καί τῶν ἐργατικῶν συνδικάτων.(Ἀξίζει νά σημειώσουμε ὅτι ὁ πρόεδρος τῆς DISK Ἀμπτουλάχ Μπασούρα ἦταν βουλευτής τοῦ λαϊκοῦ κόμματος τήν περίοδο 1969-1973.

Ἡ ἡγεσία τῆς DISK διακήρυξε μέχρι τέλους τήν ἀπόφασή της νά γιορτάσει τήν Πρωτομαγιά στήν Πόλη. Δέν ἔκανε ὅμως τίποτε τό σοβαρό ὥστε αὐτή η συγκέντρωση νά μπορέσει νά γίνει. Δέν ἔγινε καμμιά ὀργάνωση καί κινητοποίηση ἐργατῶν γιά τή συγκέντρωση ἐνάντια στήν ἀπαγόρευση. Ἡ συμμαχία μέ τήν ἄκρα ἀριστερά εἶχε καί τό νόημα νά βγάλει αὐτή(ἡ ἄκρα ἀριστερά) τό φίδι ἀπό τήν τρύπα, ἤ ἀκόμα καί τό "Προσέξτε μποροῦμε νά κινητοποιήσουμε καί τούς ἄγριους". Περιορισμένης ἔκτασης συγκρούσεις θά τή βόλευαν ἴσως περισσότερο. θά διασφάλιζε ἔτσι καλύτερα τό κύρος της(πρός ὅλες τίς κατευθύνσεις), μέ τό ἀζημίωτο φυσικά γι'αὐτή.
(Εἶναι χαρακτηριστικό τῆς κατάστασης ὅτι ἡ πίεση τῆς βάσης καί ὁ ἄγριος καρεκλοκαυγάς μεταξύ τῆς τωρινῆς ἡγεσίας τῆς DISK καί τῶν συνδικαλιστῶν τοῦ Κ,Κ. ὠθοῦν καί τίς δυό μερίδες σέ μιά "ἀριστερή" δημαγωγία. Ἔτσι ἡ ἡγεσία τῆς MADEN-IS κατηγόρησε τήν ἡγεσία τῆς DISK γιά τό ὅτι ὑπόγραψε τό "κοινωνικό συμβόλαιο" καί τήν κατάγγειλε ὅτι κάθησε στό ἴδιο τραπέζι μέ τούς ἐκπροσώπους τῆς ἐργοδοσίας,

καί τῆς κυβέρνησης, ὅπως καί οἱ "κίτρινοι" συνδικαλιστές τῆς TURK-IS. Κι'ὅμως στούς συνδικαλιστές τοῦ Κ.Κ. ἀνῆκε ἡ ἔμπνευση γιά τό ἐθνικό Δημοκρατικό Μέτωπο, τήν κυρίαρχη πολιτική ἀντίληψη τῆς ἡγεσίας τῆς DISK τῆς προηγούμενης πειόδου, πού πρόβλεπε συμμετοχή τῆς ἐργατικῆς τάξης στήν ἐξουσία, μέσα στά πλαίσια μιᾶς "ἐξουσίας τοῦ λαοῦ"- κυβέρνησης τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος σάν πρῶτο στάδιο τῆς ἐπανάστασης στήν Τουρκία.

Πρίν ἀπό τρεῖς μῆνες ἡ MADEN-IS καί οἱ 2 ἄλλες ὁμοσπονδίες πού ἐλέγχονται ἀπό συνδικαλιστές κοντα στό Κ.Κ. τιμωρήθηκαν μέ διαγραφή ἑνός χρόνου ἀπό τή DISK, γιά λόγους "ἀπειθαρχίας" ἀπέναντι στήν κεντρική διοίκηση. 'Η 'Ομοσπονδία τῶν Μεταλλορύχων, πού ἐλέγχεται ἀπό τό "Ντεβριμτσι-Γιόλ", τόν πολιτικό φορέα τοῦ χώρου τῆς DEV-GENK('Επαναστατική Νεολαία) γιά τούς ἴδιους λόγους διαγράφτηκε γιά 4 μῆνες).

"Ενδειξη γιά τό ποιά εἶναι ἡ πραγματική πολιτική τῆς DISK εἶναι καί ἡ δήλωση τοῦ προέδρου της 'Αμπντουλάχ Μπαστούρκ μόλις ἔμαθε ὅτι ἀπαγορεύτηκε ἡ κυκλοφορία τήν Πρωτομαγιά: "Πετύχαμε αὐτό πού θέλαμε".

'Η ἄκρα ἀριστερά ἀντιμετώπισε σωστά τό ζήτημα, σάν θέμα ἀρχῆς, ἐπιμένοντας γιά τήν πραγματοποίηση συγκεντρώσεων σέ ὅλες τίς μεγάλες πόλεις τῆς Τουρκίας-ἐνάντια σέ κάθε ἀπαγόρευση καί ἰδίως τίς ἀπαγορεύσεις τοῦ στρατοῦ ,πού ἐμφανίζεται σάν ο ὑπερταξικός καί ὑπερπολιτικός ρυθμιστής τῶν πραγμάτων καί διασφαλιστής τῆς δημόσιας τάξης καί γαλήνης.

Ταυτόχρονα δέν ἀκολούθησε παντοῦ τήν ἴδια ταχτική σ'ὅλες τίς μεγάλες πόλεις, ἀλλά διάλεξε τίς συγκεκριμένες μορφές πάλης ἀνάλογα μέ τίς συγκεκριμένες συνθῆκες κάθε περιοχῆς.

'Η ἀπόφαση γιά συνδιοργάνωση μέ τήν DISK τῆς πρωτομαγιάτικης συγκέντρωσης στήν Πόλη ἀπό τήν DEV-GENK καί DEV-GOR(Νεολαία τῆς Κουρτουλούς), μιά συμμαχία πάνω σέ συγκεκριμένο στόχο, ἀλλά καί σέ κεντρικό πολιτικό ἐπίπεδο πέρα 'πό τό ὅτι ἀντικατοπτρίζει τό εἰδικό βάρος τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς, δίνει τή δυνατότητα γιά σύνδεσή της πάρα πέρα μέ τίς ἐργατικές μάζες καί τήν ὀργανική της ἐνσωμάτωση μέσα στό ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα.

('Η HALKIN KURTULUSU καί οἱ ἄλλες ὀργανώσεις πού εἶναι κοντά στό Κόμμα 'Εργασίας τῆς 'Αλβανίας, δέν συμμετεῖχαν στήν συνδιοργάνωση- ἴσως γιατί σ'αὐτή συμμετεῖχε καί ἡ νεολαία τοῦ σοβιετόφιλου "σοσιαλ- ασιστικοῦ" Σοσιαλιστικοῦ Εργατικοῦ Κόμματο Τουρκίας.

"Οσο γιά τήν περίπτωση τῶν θλιβερῶν "τριτοκοσμικῶν" το" ΤΙΚΡ-AYDINLYK ('Εργατικό-'Αγροτικό κόμμα Τουργίας-ἐφημερίδα 'Αυντινλίκ) θάταν ἴσως καλύτερο νά μή μιλᾶμε κἄν. Αὐτό τό κόμμα πού ὑποστηρίζει τήν ἐπιβολή τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου καί τήν ἐπέκτασή του στίς κούρδικες περιφέρειες γιά νά "ἀντιμετωπιστεῖ ἡ τρομοκρατία τῶν δύ ἄκρων", κάλεσε τούς "ἐργάτες καί τόν ἐργαζόμενο λαό" νά μή συμμετάσχει στήν συγκέντρωση στήν πλατεία Ταξίμ, "πού τή διοργανώνει τό Κ.Κ. (;!) πού θέλει νά φέρει ἀναταραχή στήν Τουρκία"(!)

Τελικά μπρός στήν ἀπαγόρευση τῆε κυκλοφορίας ολη τήν μέρα τῆς Πρωτομαγιᾶς οἱ ἐπαναστατικές ὀργανώσεις ἀποφάσισαν νά μή κατέβουν στούς δρόμους, μέ τό σκεφτικό ὅτι τό μόνο ἀποτέλεσμα θᾶταν νά ὑπάρξουν περισσότερες συλλήψεις.

'Η κάθοδος τῆς ἡγεσίας τοῦ 'Εργατικοῦ Κόμματος Τουρκίας καί τῆς Μπεχιτζέ Μπορά́ν μονάχα σάν παθητική ἀντίσταση μπορεῖ νά χαρακτηριστεῖ- πέρα βέβαια ἀπό τήνμεγάλη ἀνάγκη γιά ἡρωοποίηση ποῦχει αὐτό τό κόμμα, κι'ὅπως πάντα μέ τό ἀζημίωτο(μόνο 25 μέρες φυλακή).

Συνολικά λοιπόν, παρ'ολο πού ἡ καθολική ἀπαγόρευση τῆς κυκλοφορίας ἀποτελεῖ μιά ὑποχώρηση γιά τήν κυβέρνηση καί τή στρατιωτική διοίκηση, μιά καί ἐκφράζει τήν ἀδυναμία τους, ὅμως τό ὅτι δέν γιορτάστηκε ἡ Πρωτομαγιά στήν Πόλη φέτος, ἀποτελεῖ μιά ἧττα, ἔστω συγκυριακή, τοῦ κινήματος. 'Η συγλ

'Η συγκέντρωση τῆς MADEN-IS, τῶν 2 ἄλλων ὁμοσπονδιῶν καί τοῦ Κ.Κ. στή Σμύρνη συγκέντρωσε 40-50 χιλιάδες, ἀπό τούς ὁποίους οἱ μισοί εἶχαν ἔρθει ἀπό ὅλη τήν Τουρκία. 'Επίσης στή Σμύρνη ἡ συγκέντρωση τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς μάζεψε 20 χιλ. περίπου, πού ὅμως ὅλοι ἦταν ἀπό τή Σμύρνη. Κι'ἀνάμεσά τους βρέθηκαν καί Τοῦρκοι ἀπό τήν Δυτική(ἑλληνική) Θράκη.

Στίς περιοχές πού ἴσχυε ὁ στρατιωτικός νόμος μόνο στήν "Αγκυρα ἔγιναν συγκρούσεις διαδηλωτῶν μέ τήν ἀστυνομία σέ πολλές γειτονιές μέ ἀρκετούς τραυματίες-διαδηλωτές καί ἀστυνομικούς.

Σέ πολλές πόλεις-ἐκτός στρατιωτικοῦ νόμου - ὅπου, ὅπως εἴπαμε οἱ μόνοι πού κάλεσαν σέ συγκεντρώσεις ἦταν ἡ ἄκρα ἀριστερά, ἔγιναν συγκεντρώσεις μέ ἀρκετή μαζικότητα καί χωρίς κατά κανόνα νά γίνουν συγκρούσεις.

Γιά νά ἔχουμε μιά συνολικώτερη ἀντίληψη ἀπό τίς τελευταῖες πολιτικές ξελίξεις θά πρέπει νά ἀναφερθοῦμε σέ δύο ἀκόμη σημεῖα μέ μεγάλη σημασία.

I. Τόν τελευταῖο καιρό παρουσιάζεται ἀνάπτυξη τῶν πράξεων "ἐπαναστατικῆς βίας", τόσο ἀπό τήν πλευρά τοῦ M.L.S. P.B.(Μαρξιστικές - Λενινιστικές Μονάδες "Ενοπλης Προπαγάνδας) ἀπό τό χῶρο τῶν "βιαστικῶν", ὅσο καί ἀπο τό Κ.Κ.Τ/Μ.Λ μέ τόν Τ.Ι.Κ.Κ.Ο('Εργατικό-Αγροτικό 'Απελευθερωτικό Στρατό Τουρκίας) , μέ ἐκτελέσεις φασιστικῶν στελεχῶν καί ἀνάληψη τῆς εὐθύνης μέ ἀνακοινώσεις στίς ἐφημερίδες. Οἱ πρῶτοι φαίνεται ὅτι κερδίζουν μέλη τῆς DEV-GENK τῆς Πόλης(Ντεβριμτζι-Σόλ - 'Επαναστατική 'Αριστερά), πού θεωροῦν ὅτι οἱ"σκληρές"διακηρύξεις τῆς ἡγεσίας τους παραμένουν στά χαρτιά.

II. 'Η ἐξέλιξη τοῦ Κουρδικοῦ μοιάζει νά μπαίνει σέ μιά νέα φάση . 'Ο ἀντίχτυπος πού εἶχε στήν Τουρκία ἡ κούρδικη ἐξέγερση στό 'Ιράν ὁδήγησε τήν κυβέρνηση στήν ἐπέκταση τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου σέ 6 καθαρά κούρδικες περιοχές. Καί ἐμφανίζεται μιά τάση γιά διπλή ταχτική ἀπέναντι σ'αὐτό τό ζήτημα. 'Απ'τήν μιά ἔνταση καί συστηματοποίηση τῆς ἐθνικῆς καταπίεσης καί ἀπό τήν ἄλλη μιά κάποια "φιλελευθεροποίηση", μέ ἀποδοχή μερικῶν μίνιμουμ αἰτημάτων τοῦ κουρδικοῦ λαοῦ. 'Απόηχοι τοῦ κουρδικοῦ κινήματος ἄρχισαν νά ἐκφράζονται καί στό κοινοβουλευτικό ἐπίπεδο. Κοῦρδοι βουλευτές ὅλων τῶν κομμάτων δέν ἔκρυψαν τή δυσαρέσκειά τους γιά τήν ἐπέκταση τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου στίς περιοχές τους. 'Ο ὑπουργός Οἰκισμοῦ Σεραφετίν 'Ελτσί σέ ἐρώτηση δημοσιογράφων δήλωσε ὅτι εἶναι Κοῦρδος(καί ἡ δήλωσή του ἔγινε ὀχτάστηλα στίς ἐφημερίδες) :" Τήν Τουρκία ἀπό αἰῶνες τήν κατοικοῦσαν διάφορες ἐθνότητες π.χ. στήν 'Ανατολική Τουρκία ζοῦν οἱ Κοῦρδοι καί εἶμαι καί ἐγώ Κοῦρδος".

Χαρακτηριστικός ἦταν ὁ τρόπος πού ὁ 'Ετσεβίτ κάλυψε αὐτή τή δήλωση: ""Οταν λέμε Τοῦρκος δέ ἐννοοῦμε αὐτόν ποῦ ἔχει τήν μιά ἤ τήν ἄλλη ἐθνική καταγωγή."Οταν λέμε Τοῦρκος ἐννοοῦμε τό πολίτη τῆς Τουρκικης Δημοκρατίας.... Πρέπει νά κάνουμε τά τούρκικα τή γλῶσσα πού μιλιέται. 'Εν πάσει παριπτώσει δέν θά ἐπιτρέψουμε νά μιλιέται στίς δημόσιες ὑπηρεσίες ἄλλη γλῶσσα ἐκτός ἀπό τά τούρκικα,... Οἱ δάσκαλοι πού κάνουν διασπαστική προπαγάνδα θά ἀπολύονται"

τα πολιτικα κομματα

Τά ἀστικά ἀντιδραστικά κόμματα εἶναι τά ἑξῆς:

I)CHP(Λαϊκό κόμμα τοῦ Μπουλέν 'Ετσεβίτ).
2)AP(Κόμμα δικαιοσύνης τοῦ Ντεμιρέλ).
3)MMP(κόμμα ἐθνικιστικῆς κίνησης τοῦ Τουρκές
4)MSP(κόμμα ἐθνικῆς Σωτηρίας τοῦ 'Ερμπακάν-θεοκρατικό)
5)CGP(Ρεμπουμπλικάνικο κόμμα 'Εμπιστοσύνης, τοῦ Φεϋζίογλου)
6)DP (Δημοκρατικό κόμμα τοῦ Μποζμπεϊλί)

Τά δῆθεν κομμουνιστικά-σοσιαλιστικάεἶναι:

I)TKP(Κομμουνιστικό κόμμα Τουρκίας μέ γενικό γραμματέα τόν 'Ισμαήλ Μπιλέν.Δέν ἔχει καμμιά ἰδιαίτερη δύναμη,ἄρχισε μετά τό 74 νά δραστηριοποιεῖται,ἡ νεολαία του ἔχει γύρω στά 20.000 μέλη).
2)TSIP (Σοσιαλιστικό-'Εργατικό κόμμα μέ πρόεδρο τόν 'Αχμέτ Κατσμάζ.Εἶναι σοβιετόφιλο πού κάνει κριτική ἀπ'τ'ἀριστερά στό ΚΚΤ).
3)TIP ('Εργατικό κόμμα μέ πρόεδρο τόν Μπεχιτζέ Μποράν.Πρόσφατα οἱ φασίστες ἁπῆγαν καί ἔσφαξαν στήν Πόλη 7 μέλη του)
4)OZGURUK YOLU (ὁ δρόμος τῆς ἐλευθερίας,στό Κουρδιστάν τῆς Τουρκίας,σοβιετόφιλο , παράλληλο τοῦ TSIP χαρακτηρίζει τήν Κούρδικη πολιτική τοῦ ΚΚΤ σάν σοσιαλσωβινιστική.'Ο Δήμαρχος τοῦ DIYARBA - KIR,τῆς μεγαλύτερης πόλης τοῦ τουρκικοῦ Κουρδιστάν εἶναι δικός τους.

οργανωσεις ακρας αριστερας

'Απ'τίς μεγαλύτερες ὀργανώσεις τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς εἶναι:

I)DEVRIMCI YOL(ἐπαναστατικός δρόμος.Βγάζειδε καπενθήμερη ἐφημερίδα καί πουλάει γύρω στίς 70.000 φύλλα.'Αναφέρονταιστόν Τσαγιάν.Χαρακτηρίζουν τό ΚΚΣΕ καί τό ΚΚ Κίνας ρεβιζιονιστικά κόμματα.Θεωροῦν ὅτι στήν ΕΣΣΔ ὑπάρχει ρεβιζιονιστική δικτατορία μιᾶς ἐργατικῆς γραφειοκρατίας στήν ὁποῖο παλλινορθώνεται ὁ καπιταλισμός.Τό ἴδιο γενικά ὑποστηρίζουν καί γιά τήν Κίνα.Τήν Κούβα καί τό Βιετνάμ τίς θεωροῦν ἐπαναστατικές χῶρες καί ἀναφέρονται στόν Τσέ Γκουεβάρα στόν Κάστρο καί στόν Χό Τσί Μίνχ,γιά τόν χαραχτήρα τῆς ἐπανάστασης. Έχουν διαφωνήσει μέ τήν αἰθιοπική πολιτική τῆς Κούβας καί θεωροῦν ἀρνητική τή στενή σύνδεσή της μέ τήν ΕΣΣΔ.Τόν Αὔγουστο τοῦ 78 ἕνα σημαντικό κομμάτι,κύρια τῆς Πόλης,διαφώνησε, καί ἀποχώρησε.'Εβγαλε τό περιοδικό DEV GENG καί ὑπογράφει μέ τόν τίτλο ἐπαναστατική ἀριστερά(DEVRIMCI SOL).Γενικά τό κίνημα τοῦ DEV GENG στό σύνολό του ἔχει τή μεγαλύτερη ἀπήχηση στή νεολαία καί στούς δάσκαλους καί μιά μειοψηφική ἀλλά σημαντική ἐπιρροή στό ἐργατικό κίνημα.('Ενῶ στό συνδικάτο τῶν μεταλλορύχων καί τῶν ἐργατῶν γῆς, βρίσκεται στήν ἡγεσία.)

2)T.B.P(ἑνωτικό κόμμα Τουρκίας)'Εκφράζει τήν καταπίεση τῶν 'Αλεβίδων(σχιιτῶν),συγκεντρώνει ἕνα 0,5%,περίπου 100.000 δύναμη.'Εχει θρησκευτικό χαραχτῆρα,παρ'ὅλα αὐτά εἶναι ἀντιθεοκρατικό.

3)S.D.P(Κόμμα τῆς σοσιαλιστικῆς ἐπανάστασης τοῦ'Αϊμπάρ)Εἶναι ἕνα μικρό σοσιαλιστικό πλουραλιστικό δημοκρατικό κόμμα.'Εχει παλιούς συνδικαλιστές καί μετέχει στήν ἐκτελεστική γραμματεία τοῦ DISK.

4)T.E.P.(Κόμμα ἐργαζόμενων Τουρκίας τοῦ Μιχρί Μπελή,πούπολέμησε ἀντάρτης στήν 'Ελλάδα τό '47).
Εἶναι ἕνα μικρό σοσιαλιστικό κόμμα . Προέρχεται ἀπ'τή γραμμή τῆς 'Εθνικῆς Δημοκρατικῆς 'Επανάστασης.

5) TIKP ('Εργατικό 'Αγροτικό Κόμμα Τουρκίας-νόμιμο).
Εἶναι τριτοκοσμικό κινεζόφιλο.Βγάζει καθημερινή ἐφημερίδα τήν "ΑΙΝΤΙΝΛΙΚ" (Φέγγος).Παλιότερα ἔβγαζε τήν Χαλκίν Σεσίν βδομαδιάτικη ἐφημερίδα.
Πουλάει καμμιά 15.000αριά χιλιάδες φύλλα.
Εἶναι ἀπομονωμένο ἀπ'ὅλες τίς ἄλλεςὀργανώσεις,γιά τήν πολιτική του καί τήν ταχτική του.

6) V.P. (Κόμμα Πατρίδας).
Σοσιαλσοβινιστικό ρεφορμιστικό μέ ἐλάχιστη δύναμη.

7)K.S.D.Κουρτουλούς εἶναι τό σοσιαλιστικό περιοδικό πού βγάζει καί σημαίνει ἀπελευθέρωση. Πουλάει περίπου 15.000.Οἱ ἀπόψεις του πλησιάζουν τίς ἀπόψεις του. Πλησιάζουν τίς ἀπόψεις τοῦ DEV GENÇ.

8)Χαλκίν μπιρλιγί(Λαϊκή 'Ενότητα).
Πουλάει γύρω στά 5.000 τεύχη.
Εἶναι 'Αλβανόφιλοι, θεωροῦνε μόνο τά τμήματα τῆς κομπραδόρικης μπουρζουαζίας πού εἶναι δεμένα μέ τούς 'Αμερικάνους καί τούς Ρώσσους σά φασιστικά ἐνῶ τά ὑπόλοιπα δέν τά θεωροῦνε τέτοια.

9)K.K.T.
(Μ-Λ)Μέ τόν ἐργατικό ἀγροτικό 'Απελευθερωτικό Στρατό.
Βγάζει τήν ἐφημερίδα Παρτιζάν('Αντάρτης). Εἶναι 'Αλβανόφιλο. 'Αναφέρεται ὅπως καί ἡ Λαϊκή 'Ενότητα στόν 'Ιμπραήμ Καϊπάκ Καγιά (Μαοϊκός)πού προσπάθησε νά ὀργανώσει ἀντάρτικο τό1973 καί σκοτώθηκε στό Τούντζελί.

10)Χαϊλκίν Γιολοῦ(Λαϊκός Δρόμος).
Μιά ὁμάδα πού ἡ ἡγεσία τουςπῆγεστούς ἐργατοαγροτικούς καί ἔμεινε ἡ βάση πού εἶναι 'Αλβανόφιλοι.

11)Τζεπχέ(Μέτωπο).Εἶναι οἱ λεγόμενοι "βιαστικοί γιά τήν 'Επανάσταση".
Τοποθετοῦνται ἀριστερά τοῦ DEV GENÇ καί ἀναφέρονται στόν Τσαγιάν.

12)'Εμεΐν μπιρλιγή('Ενότητα τοῦ μόχθου).
Εἶναι σοσιαλεπαναστάτες πού ἀποχώρησαν ἀπό τή "Λαϊκή 'Απελευθέρωση" τό 1974. Εἶναι τώρα κατά κάποιο τρόπο κοντά στό DEV GENÇ.

I3)Λαϊκή'Απελευθέρωση(HALKIN KURTULUŞU) .

Εἶναι μιά ἀπ'τίς μεγαλύτερες ὀργανώσεις τῆς Τουρκίας στήν ἄκρα ἀριστερά μετά τό DEV GENÇ .Εἶναι 'Αλβανόφιλοι καί ἐκφράζονται μέσα ἀπ'τήν ἐφημερίδα τους.
Σέ συνέντευξη μᾶς δίνουν τίς ἀπόψεις τους.

I4)PIZΓKAPI ('Ελευθερία).

Κούρδικη ὀργάνωση πού στρατολογεῖ μέλη μονάχα Κούρδους ἀγωνιστές.Οἱ θέσεις τους πού διατυπώνουν στά ἔντυπά τους εἶναι κοντά στό DEV GENÇ .
"Εχει πάνω ἀπό 5.000 μέλη.

Τελευταία βγῆκε γιά πρώτη φορά στή Πόλη ἀπό μιά ὁμάδα 200-300 ἀτόμων ἕνα τροτκιστικό περιοδικό.Κι'ἔτσι καλύπτεται ὅλο τό φάσμα τῶν ἰδεολογιῶν τῆς ἀριστερᾶς.

Οἱ περισσότερες ὀργανώσεις εἶναι παράνομες καί γιά νά ξεπερνᾶνε τό νόμο ἐκφράζονται ἀπό περιοδικά καί ἐφημερίδες σάν ὀργανώσεις. Οἱ μεγαλύτερες ἀπ'αὐτές τίς ἐφημερίδες ἔχουνε νόμιμες ὀργανώσεις νεολαίας ὅπως ἡ ἐπαναστατική νεολαία DEV GENÇ καί ἡ πατριωτική ἐπαναστατική νεολαία (Y.D.G.D.F.) ('Ομοσπονδία Συλλόγων Πατριωτικῶν 'Επαναστατικῶν Νεολαιῶν)τῆς Λαϊκῆς 'Απελευθέρωσης.
Συχνά αὐτές βγαίνουν ἐκτός νόμου ἀπ'τίς κυβερνήσεις,νομαρχίες κλπ. καί ἀναγκάζονται νά λειτουργήσουν παραλλάζοντας τά ἀρχικά ὀνόματά τους.

Πάντως τά πράγματα ἀρχίζουν νά σχηματοποιοῦνται καί νά συγκεκριμενοποιοῦνται μέσα στούς καθημερινούς ἀγῶνες πού ὅλο καί γίνονται περισσότεροι.

I) Τό 'Αλβανόφιλο ρεῦμα τό ἐκφράζουνε τέσσερις ὀργανώσεις.Κύρια ἡ "Λαϊκή 'Απελευθέρωση", τό KKT(M-Λ) καί ἡ "Λαϊκή 'Ενότητα" καί ὁ Λαϊκός Δρόμος.

2) Τό Κινεζόφιλο ρεῦμα κύρια τό "ἐργατοαγροτικό κόμμα".

3) Τό DEV GENÇ πού εἶναι καί τό πιό μαζικό.'Εκφράζει μιά Χοτσιμιχική-Γκεβαρική ἀντίληψη γιά τήν ἐπανάσταση. Μέσα στούς κόλπους του γίνονται βαθειές ζυμώσεις καί ἀνακατατάξεις πού μπορεῖ νά δημιουργήσουν τίς προϋποθέσεις γιά τήν 'Ενότητα πάνω σέ μιά ἐπαναστατική βάση.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΤΗ HALKIN KURTULUSU

Στά γραφεῖα τῆς "Λαϊκῆς ἀπελευθέρωσης" (HALKIN KURTULUSU),στίς 23-8-78,εἴχαμε πολύωρη συζήτηση μέ τόν ὑπεύθυνο τῆς ἐφημερίδας, (TEOMAN).Μέ πολύ ἐνδιαφέρον ἀπάντησε στίς ἐρωτήσεις μας,γιατί πίστευε,ὅπως καί ἐμεῖς,ὅτι ἡ ἐπικοινωνία,ἡ ἀλληλεγγύη καί ἡ ἀλληλοπληροφόρηση τῶν κινημάτων τῶν δύο λαῶν εἶναι μιά ἐπαναστατική πράξη.Δήλωσε ὅτι συμπαραστέκεται στόν ἀγωνιστή Γιάννη Σερίφη πού βρίσκεται ἕνα χρόνο προφυλακισμένος μετά ἀπό τήν γνωστή σκευωρία τῆς ἀστυνομίας,καί μέσα ἀπό τήν ἐφημερίδα τους κατάγγειλαν τό γεγονός καί ζήτησαν τήν ἀπελευθέρωσή του ὅπως καί τῶν ἄλλων πολιτικῶν κρατούμενων.Γιατί ὅπως εἶπε,ξέρει πολύ καλά τί θά πεῖ κρατική βία καί καταστολή,σήμερα στήν Τουρκία τή δοκιμάζουν μέ τό πιό φρικτό τρόπο.Δημοσίευσαν ἐπίσης καί ὁλόκληρη ἀνακοίνωση τῆς ἐπιτροπῆς γιά τήν ἀπελευθέρωση τοῦ Γιάννη Σερίφη μέ τή φωτογραφία του,τίς μέρες πού βρισκόμασταν στήν πόλη.

'Η συνέντευξη δόθηκε γιά τό πολιτικό δελτίο μέ τή διευκρίνηση πώς στήν 'Ελλάδα θεωροῦνε συγγενική ὀργάνωση τό K.K.E.(μ-λ).

Τόνισε ὅτι προέρχονται ἀπό τό κίνημα τοῦ NTENIZ ΓΚΕΖΜΙS (τουρκικός λαϊκός ἀπελευθερωτικός στρατός, I970-7I). "Εχουνε κάνει αὐτοκριτική γιά τήν πολιτική ἐκείνης τῆς περιόδου τήν ὁποία θεωροῦνε ὅτι εἴτανε μικροαστική καί ὄχι προλεταριακή (π.χ. πῶς μπορεῖ νά ξεκινήσει ἔνοπλος ἀγώνας χωρίς τήν ὕπαρξη τοῦ ἐπαναστατικοῦ προλεταριακοῦ κόμματος).Τονίζουν πάντως ὅτι εἴτανε θετικό τό ὅτι γιά πρώτη φορά στήν ἱστορία τοῦ τούρκικου κινήματος,ἀγωνιστές πῆραν τά ὅπλα στά χέρια τους γιά τήν ἐπανάσταση.Σέ ἀντίθεση μέ ὀπαδούς πασιφιστικῶν ἀντιλήψεων (π.χ. TIKP - Αϊντινλίκ).

Μετά τό I974,τό μεγαλύτερο μέρος τῶν ἀγωνιστῶν αὐτοῦ τοῦ κινήματος προσδιορίστηκε σέ σχέση μέ τήν ΕΣΣΔ,χαρακτηρίζοντάς την σοσιαλιμπεριαλιστική καί τάχτηκε στά πλαίσια τοῦ παγκόσμιου μαρξιστικοῦ λενινιστικοῦ κινήματος.

Παρακάτω δημοσιεύουμε ἕνα τμῆμα τῆς συνέντευξης.

-Θά θέλαμε νά μᾶς πεῖτε τίς ἀπόψεις σας,ἤ νά μᾶς δόσετε μερικές πληροφορίες γιά τά κόμματα καί ὁμάδες τῆς "Ακρας 'Αριστερᾶς, καί νά μᾶς πεῖτε ποῦ ὀφείλεται αὐτή ἡ πολυδιάσπαση.

- Θ'ἀρχίσω ἀπό τό τέλος τῆς ἐρώτησης.Τό ἐπαναστατικό κίνημα στήν Τουρκία εἶναι σχετικά νέο.Βασικά μόλις τώρα κλείνει IO-I5 χρόνια ζωῆς.'Επίσης ὑπάρχουν ἐπιδράσεις κι ἄλλων τάξεων μικροαστικῶν ἤ καί τά κατώτερα τμήματα τῆς ἐθνικῆς μπουρζουαζίας.'Επίσης ὁ νεοτουρκισμός ἀσκεῖ μιά ἐπίδραση,ὅπως καί ἡ ἀντίληψη γιά ἀντάρτικο πόλεων.Αὐτή ἡ κατάσταση ἔχει σάν ἀποτέλεσμα νά σχηματίζονται διάφορες ὀργανώσεις,κόμματα καί πολιτικά ρεύματα.

Τό "DEVRIMCI YOL" (ἐπαναστατικός δρόμος). (βγάζει I5ήμερη ἐφημερίδα).Εἶναι ἕνα ρεῦμα , πού στό μέτρο πού βγαίνει ἐνάντια στό σύστημα μ'ἕνα ἐπαναστατικό τρόπο,καί στό μέτρο πού ἀνταποκρίνεται στίς ἀπαιτήσεις τῆς Δημοκρατίας μέσα στό λαό,μποροῦμε,κι ἀρκετές φορές κάνουμε συμμαχίες μαζί του.

'Η "Κουρτουλούς" (ἀπελευθέρωση),ἔχει τάσεις γιά συμβιβασμό μέ τόν ρεβιζιονισμό.'Επίσης πιστεύουν μαζί μέ τό DEVGENG πώς δέν μπορεῖ νά γίνει ἕνας παγκόσμιος πόλεμος σήμερα, γιατί ὁ ἰμπεριαλισμός ἔχει μπεῖ στήν τρίτη φάση του καί δέν εἶναι ὅπως ἐπί Λένιν.Κι ἔτσι , πολλές φορές σάν ὅπλο βλέπουν τήν ἀτομική τρομοκρατία,κυρίως οἱ   πού εἶναι ρεύματα πρόσκαιρα καί δέν ἔχουνε δεθεῖ μέ τίς τάξεις τους,ὅπως καί τά ἄλλα μικρότερα νόμιμα κόμματα.
'Ορισμένοι ἀπ'τούς ἀγωνιστές τοῦ παλιοῦ DEV-GENG (69-7I) ὑποστηρίζουν,καί ὡς ἕνα βαθμό τό ὑλοποιοῦν στήν πράξη.μέθοδες ἄμεσης ἔνοπλης προπαγάνδας καί ἐπαναστατικῆς τρομοκρατίας,σάν κομμάτι τοῦ προτσές οἰκοδόμησης τοῦ ἐπαναστατικοῦ κόμματος,ἑρμηνεύοντας σωστά κατά τήν ἄποψή τους τίς θέσεις τοῦ MAHIR SAYAN.
'Η KURTULUS ('Απελευθέρωση),-γύρω στίς δέκα πέντε χιλιάδες κυκλοφορία-,ἡ ὁποία προέρ-

χεται έπίσης άπ'τό παλιό DEV-GENG,θεωρεΐ δτι οί συνθήκες τής Τουρκίας εύνοοΰν τό σοβιετικό μοντέλλο κατάληψης τής έξουσίας(γενική έξέγερση)."Οσον άφορδ τή Σοβιετική "Ενωση,ένω χαραχτηρίζει τό ΚΚΣΕ ρεβιζιονιστικό,θεωρεΐέν τούτοις δτι έξακολουθεΐ νά ίσχύει στή Σ.Ε. ή δικτατορία τοΰ προλεταριάτου.

Πολύ πιό κοντά βρισκόμαστε καί έπιδιώκουμε τή συνεργασία μέ τήν Λαϊκή 'Ενότητα,τήν έφημερίδα Παρτιζάν καί τό Λαϊκό Δρόμο.

(Τή νόμιμη έφημερίδα Παρτιζάν,έκδίδει τόπαράνομο ΤΚΡ Μ-Λ.'Η Λαϊκή 'Ενότητα καί τό ΚΚΤ(μ-λ) μαζί μέ τό στρατό του Τ.Ι.Κ.Κ.Ο, -'Εργατικός 'Αγροτικός 'Απελευθερωτικός Στρατός Τουρκίας-,προέρχονται καί άναφέρονται στό κίνημα τοΰ IMBRAHIM KAYPAKKAYA,ό όποΐος σκοτώθηκε τό Μάη τοΰ 73 στήν όρεινή περιοχή τοΰ TUNCELI,στήν προσπάθειάτου νά δημιουργήσει έστίες άντάρτικου).

βοκατόρικα μέσα στό κίνημα.Μαζί του δέν θεωροΰμε δτι έχουμε άντιθέσεις μέσα στούς κόλ - πους τοΰ λαοΰ καί δέν συνεργαζόμαστε.Πρίν άπό τρεΐς βδομάδες οί φονιάδες μέλη τοΰ Ναμούκ Κότσ,Μπιλέντ 'Αλογλου στά "Αδανα,σκότωσανδυό συντρόφους μας.Σδς δίνουμε μιά σχετική προκήρυξη άν θέλετε νά τή δημοσιεύσετε.'Ακόματρία θύματα μέσα σ'ένα χρόνο είχαμε άπό τούς σοσιαλφασίστες.Κι έτσι μέσα στά 150 θύματα περίπου πού είχαμε άπ'τούς φασίστες στούς 28 μήνες πού πέρασαν,προστέθηκαν κι άκόμα 5. Στό ίδιο χρονικό διάστημα οί νεκροί στό σύνολοξεπερνοΰσαν τούς 1.100,άπ'τούς όποίους μόνο150 -180 είτανε φασίστες.

-Σήμερα τό κίνημά σας δπως έκφράζεται άπό τήν έφημερίδα "Λαϊκή 'Απελευθέρωση",τίπροοπτικές βάζει.

Είναι ένάντια στή θεωρία τών τριών κόσμων.Γιά τό ΚΚΤ(μ-λ),έπειδή είναι παράνομο δέν θά μιλήσουμε.Μέ τήν Λαϊκή 'Ενότητα διαφωνοΰμε γιατί πιστεύει πώς μόνοτά τμήματα τής κομπραδόρικης μπουρζουαζίας πού έχουν σχέσεις μέ τίς δυό ύπερδυνάμεις είναι φασιστικά,ένώ δχι καί ή κομπραδόρικη μπουρζουαζία στό σύνολό της. Τό Παρτιζάν άντικειμενικά άποδίδει προοδευτικοΰ χαραχτήρα ρόλο στήν κομπραδόρικη μπουρζουαζία,ύποστηρίζοντας δτι είναι δυνατό τόξεπέρασμα τής φεουδαρχίας στήν Τουρκία,μέ τήν έξαφάνισή της άπ'τήν κομπραδόρικη μπουρζουαζία,άπ'τό "δρόμο τής Πρωσσίας".'Επίσης έχουνε τάσεις γιά άτομική τρομοκρατία.Αύτά τά ρεύματα ύποστηρίζουν τό ΚΚ 'Αλβανίας κι έχουνε διαφωνήσει μέ τό ΚΚ Κίνας ή όποία βρίσκεται σέ μιά διαδικασία πισωγυρίσματος στόν καπιταλισμό.

'Εμεΐς θεωροΰμε δτι μποροΰμε νά φτιάξουμε τό Κόμμα μέ τήν Λαϊκή 'Ενότητα καί τό Παρτιζάν.Τούς καλοΰμε σέ στενή συνεργασία.'Αλλάαύτοί φέρονται σεχταριστικά. Π.Χ,ένώ συμμετεΐχαν στήν Πατριωτική 'Επαναστατική Νεολαία, Y.D.G.D.F.,τελευταία άποχώρησαν άπ'αύτή.

"Οσο γιά τό ΤΙΚΡ (έργατικό-άγροτικό κόμμα Τουρκίας,νόμιμο),έκφράζει τή γραμμή τήςΚίνας στήν Τουρκία καί μέ φανατισμό ύποστηρίζει τή θεωρία τών Τριών Κόσμων.Δρδ καί ένεργεΐ προ-

-Πιστεύουμε πώς δέν ύπάρχει ή πρωτοπόραδύναμη διαμορφωμένη γιά νά χτιστεΐ τό Κόμμα.Σή μερα οί πλατειές έργαζόμενες άγροτικές μάζες μέ τίς όποΐες τό έπαναστατικό προλεταριάτοθά συμμαχίσει είναι άνοργάνωτες.Π.χ. δέν ύπάρχει ένα έπαναστατικό δημοκρατικό άγροτικόκόμμα.Αύτή ή κατάσταση βάζει τό καθήκον στό έπαναστατικό προλεταριάτο νά όργανώσει καί νά ήγηθεΐ στίς πλατειές άγροτικές μάζες αύτοπροσώπως.Στό βαθμό πού φέρει σέ πέρας αύτό τόκαθήκον,θά μετεξελήξει τήν παρούσα άρνητική κατάσταση σέ θετική.Φτιάχνοντας τή θεμελειώδη έργατοαγροτική συμμαχία ,μέ τόν πιό γερό τρόπο θά ίσχυροποιήσει τό έπαναστατικό προλεταριάτο τόν ήγετικό του ρόλο στήν έπανάσταση . Αύτό στή χώρα μας δέν μπόρεσε νά γίνει έπειδή τό Κ.Κ. Τουρκίας άπό τό 1921 βρισκότανεκάτω άπ'τήν καθοδήγηση τών δεξιών όπορτουνιστών τοΰ SEFIK HUSNU πού πίστευαν δτι ό Κεμάλ 'Ατατούρκ είχε όλοκληρώσει τήν άστική έπανάσταση,άπόδιδαν προοδευτικά χαραχτηριστικάκαί ύποστήριζαν "κριτικά" τό φασιστικό καθεστώς μετά τό 1930.Τό ΤΙΚΡ (AYANLYK)(τριτοκοσμικοί) ύποστηρίζει τήν πολιτική τοΰ SEFIK HYSNY.

-Μιά καί οί κομμουνιστικές όργανώσειςστήν

Τουρκία εἶναι παράνομες,μέ ποιόν τρόποπρο παγανδίζετε τίς ἀπόψεις σας.

-Πέρα ἀπ'τή βδομαδιάτικη ἐφημερίδα καί τά διάφορα ἔντυπα,βγάζουμε ἐφημερίδα νεολαίας , "Νεολαία στό δρόμο τῆς Λαϊκῆς 'απελευθέρωσης" ἐφημερίδα στούς δάσκαλους καί στούς ἀγρότες.
'Η"πατριωτική ἐπαναστατική νεολαία" ἔχει 130 παράνομα τμήματα,ἀπ'τά ὁποῖα 25-30 σέ με γάλες πόλεις τῆς Τουρκίας.Ξεπερνάει τά40.000 μέλη.Τό θεωρητικό μας περιοδικό("ἡ σημαίατοῦ κόμματος") πουλάει 20.000 τεύχη.'Η ἐφημερίδα μας πάνω ἀπό 30.000 κάθε βδομάδα καί ἡ ἐφημε ρίδα τῆς νεολαίας πάνω ἀπό 15.000 .

-Στό διεθνές κομμουνιστικό κίνημα ὑποστη- ρίζετε τίς ἀπόψεις τοῦ ΚΚ 'Αλβανίας.Αὐτό σημαίνει πώς ξεκόψατε ἰδεολογικά ἀπό τήν Κίνα;

-Τό γράμμα τοῦ Κ.Κ.Α στήν Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Κ. μᾶς ἐκφράζει,ὅπως καί ἡ ἀνακοίνωση τῶν πέντε μαρξιστικῶν-λενινιστικῶν κομμάτων τῆς Εὐρώ - πης('Ισπανίας,Πορτογαλλίας-ἀνασυγκροτημένο-, 'Ιταλίας,Γερμανίας καί 'Ελλάδας).Σ'αὐτό τόση μεῖο σημειῶστε πώς στήν 'Ελλάδα θεωροῦμε συγ γενική ὀργάνωση τό ΚΚΕ(μ-λ).Πιστεύουμε πώςτό Κ.Κ.Κ μετά τή θεωρία τῶν τριῶν κόσμων καί μέ τά μέτρα πού παίρνει στό ἐσωτερικό τῆς χώρας βρίσκεται σέ μιά διαδικασία πισωγυρίσματος στόν καπιταλισμό.

Στήν Τουρκία σήμερα ἡ ἐπανάσταση παίρνει τό χαρακτῆρα τῆς 'Εθνικῆς Δημοκρατικῆς Λαϊ - κῆς 'Επανάστασης μέ πρωτοπορία τό προλεταρι- άτο καί θά ὁδηγηθεῖ ἀδιάκοπα πρός τό σοσιαλι σμό.'Ενάντια στόν ἰμπεριαλισμό,στήν κομπραδό ρικη μπουρζουαζία καί τούς φεουδάρχες μεγαλο γαιοκτήμονες.'Η ἐπανάσταση θά πραγματοποιη - θεῖ μέ τό κομμουνιστικό κόμμα καί τό λαϊκόπό λεμο,ἐνάντια στή σημερινή φασιστική δικτατο- ρία.

-Ποιές εἶναι οἱ ἀπόψεις σας γιά τό Κουρδι κό ζήτημα.

-'Η "Λαϊκή 'Απελευθέρωση" ὑποστηρίζειτήν αὐτοδιάθεση τῶν Κούρδωνκαί πιστεύει πώς τό πρόβλημα θά λυθεῖ σ'ἕνα σοσιαλιστικό κράτος. Τό τουρκικό κράτος καταπιέζει ἀπροκάλυπτα τούς Κούρδους κι ἐμεῖς εἴμαστε ἐνάντια,γι'αὐ τό καί θά παλαίψουμε ἐνάντια στό στρατό πού θά χτυπίσει τό κίνημα τῶν Κούρδων.
Τό θέμα τοῦ ἀποχωρισμοῦ τῶν Κούρδων ἀπότό Τούρκικο κράτος εἶναι σάν τό διαζύγιο.Καίἐνῶ ὑποστηρίζουμε ἀνεπιφύλακτα τό δικαίωμα γιάτό διαζύγιο,ἐξετάζουμε ὅμως ἄν εἶναι σωστό νάγί νει.Τήν αὐτοδιάθεση,κι ἀκόμα ἄν εἶναι ὀπισθο δρομική ἡ τάση τοῦ κινήματος τήν ὑποστηρίζου με κάνοντας κριτική.Δέν ἔχουμε τήν ἀντίληψη, ὅτι οἱ Κοῦρδοι εἶναι ἀποικία τῆς Τουρκίας(ὅ- πως ἡ Κουρτουλούς).

-Ποιές εἶναι οἱ ἀπόψεις σας γιά τό Αἰγαῖο καί τήν Κύπρο.

-Πιστεύουμε πώς τό Αἰγαῖο εἶναι τεχνιτήἀν τίθεση πού τήν ὑποκινοῦν καί οἱ δύο ὑπερδυνά μεις καί ὄχι μονάχα ὁ σοσιαλιμπεριαλισμός,κι ὅτι χρησιμοποιεῖται γιά ἐσωτερική κατανάλωση στίς δύο χῶρες.Τά ὑπάρχοντα σύνορα εἶναι ἀπα ραβίαστα.Τό πρόβλημα τῆς ὑφαλοκρυπίδας μπο - ρεῖ νά λυθεῖ εἰρηνικά.Δέν ὑπάρχει πρόβλημα12 μιλίων γιά μᾶς.
Όσο γιά τήν Κύπρο,τό ἐπαναστατικό προλε- ταριάτο ἀπ'τήν πρώτη στιγμή ἔχει πάρει ξεκά- θαρη θέση τήν ὁποία μπορεῖτε νά βρεῖτε δημο- σιευμένη στήν ἐφημερίδα μας.

ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Τή μοναδική ἐπαναστατική καί διεθνιστική θέση στό θέμα τῆς Κύπρου τήν ὑπερασπίζεταιτό ἐπαναστατικό προλεταριάτο.
Τό προλεταριάτο τῆς Τουρκίας ὑποστηρίζει μέ φανατισμό τόν ἀγώνα πού διεξάγει ὁ τούρκι κος καί ἑλληνικός λαός τῆς Κύπρου γιά μιά ἀ- νεξάρτητη καί δημοκρατική Κύπρο.

1-Μόνο καί μόνο ὁ λαός τῆς Κύπρου πρέπει νά καθορίσει τήν τύχη τῆς Κύπρου.

2-Πρέπει νά ἀρθεῖ ἀμέσως καί χωρίς ὅρους, ἡ τούρκικη κατοχή στό νησί.

3-Καμμιά ξένη δύναμη δέν πρέπει ν'ἀνακα - τευτεῖ στίς ἐσωτερικές ὑποθέσεις τοῦ λα οῦ τῆς Κύπρου,οὔτε μέ τό πρόσχημα τοῦ "κράτος ἐγγυητής" οὔτε μέ κανένα ἄλλο πρόσχημα.Πρέπει νά καταργηθοῦν οἱ διατά ξεις τοῦ κυπριακοῦ συντάγματος πού δί - νουν δικαιώματα ἐγγυητή στήν Τουρκία,Ἑλ λάδα καί 'Αγγλία.

4-Πρέπει νά καταργηθοῦν οἱ ἀγγλικές καί ἀ μερικάνικες βάσεις στήν Κύπρο.Πρέπει νά ἀποχωρήσουν ὅλοι οἱ ξένοι στρατιῶτες.

5-Οἱ θέσεις γιά διεθνές συνέδριο καί διεθ νῆ ἔλεγχο πού προτείνουν γιά τήν λύση τοῦ κυπριακοῦ προβλήματος οἱ σοβιετικοί σοσιαλιμπεριαλιστές εἶναι μιά ἀπ'εὐθεί- ας ἔκφραση τῶν ἰμπεριαλιστικῶν βλέψεων αὐτῆς τῆς ὑπερδύναμης πάνω στήν Κύπρο . Τό διεθνές συνέδριο εἶναι μιά "ρώσσικη" λύση καί πρέπει νά ἀπορριφθεῖ.

6-Μιά συμφωνία πού θά γίνει μεταξύ τῆςτου ρκικῆς καί ἑλληνικῆς κυβέρνησης γιά τό θέμα τῆς Κύπρου θά ἐξυπηρετήσει τή συνέ χεια τῆς ἀμερικάνικης ἡγεμονίας.'Εξ ἄλ- λου κανείς δέν μπορεῖ νά βρεῖ δρόμο λύ- σης στό ὄνομα τοῦ λαοῦ τῆς Κύπρου ἀπ'τή στιγμή πού ὑπάρχει αὐτός.Τό ἐπαναστατι- κό προλεταριάτο ἀπορρίπτει ἀνεπιφύλακτα καί αὐτή τήν "ἀμερικάνικη" λύση.

7-Οἱ ἕλληνες καί τοῦρκοι πού διώχτηκαν ἀπ' τά μέρη τους σάν ἀποτέλεσμα τῆς τούρκι- κης κατοχῆς πού πραγματοποιήθηκε στήνΚύ προ,πρέπει νά μπορέσουν νά γυρίσουν ἐ - λεύθερα στήν γῆ καί τά σπίτια τους.

8-Τό τούρκικο κράτος πρέπει νά ἀποζημιώ - σει ὅλα τά ἄτομα καί ἱδρύματα πού ἔβλα- ψε μέ τήν εἰσβολή καί κατοχή τῆς Κύπρου

9-'Η Κύπρος ἀνήκει στό λαό τῆς Κύπρου.Μιά ἀνεξάρτητη καί δημοκρατική Κύπρος μπορεῖ νά γίνει ἔργο μόνο τοῦ λαοῦ τῆς Κύπρου, κι ἀπό τίς δύο ἐθνότητες.

ΚΟΥΡΝΤΑΡΑ ΑΖΑΝΤΙ
η πολεμικη κραυγη των Κουρδων

Τό κίνημα τῶν Κούρδων, εἶναι τό μόνο πού μπορεῖ νά όδηγήσει τήν Τουρκία σέ ἐμφύλιο πόλεμο, δημιουργόντας μιά κατάσταση ὅπως στό Λίβανο. Τά σπέρματα τοῦ ἀντάρτικου εἶναι πιά γεγονός.

Στήν τελευταία δεκαετία, ἡ κούρδικη ἀντίσταση στήν Τουρκία, ἀλλά πολύ περσότερο στό 'Ιράκ καί τήν Περσία, ἐκδηλώθηκε μέ τή δράση ἄταχτων ὁμάδων, στίς ὀρεινές περιοχές τοῦ Σεμντινλί, Καχραμανταράς, Ντιγιαρμπακάρ, 'Ερούχ Περβαρί. Τό 1973, ὁ Καΐπάκ Καγιάν προσπάθησε νά δημιουργήσει ἑστίες ἀντάρτικου στήν περιοχή τοῦ Τούντζελι ὅπου καί σκοτώθηκε τό Μάη τοῦ '73 σέ σύγκρουση μέ τόν στρατό. Σ'αὐτόν ἀναφέρονται σήμερα τό ΚΚΤ(μ-λ)(μαοϊκό-ἀλβανόφιλο) μέ τόν παράνομο ἐργατικό ἀγροτικό ἀπελευθερωτικό στρατό Τουρκίας(ΤΙΚΚΟ), καθώς καί ἡ Λαϊκή 'Ενότητα(κι αὐτοί μαοϊκοί-ἀλβανόφιλοι).

Πολλές φορές ὁ στρατός ἔκανε ἐκκαθαριστικές ἐπιθέσεις ἀπό ξηρά καί ἀέρα, βομβαρδίζοντας περιοχές ὁλόκληρες καί ἡ κυβέρνηση ἰσχυρίζονταν πώς χτυποῦσαν ἔμπορους ναρκωτικῶν πού περνοῦσαν τά σύνορα ἀπ'τό 'Ιράκ καί τήν Περσία. Τό γεγονός εἶναι πώς οὔτε οἱ ἐπεμβάσεις τοῦ στρατοῦ εἶναι ἀποτελεσματικές. Τά σύνορα στίς ἀνατολικές περιοχές ἔχουν καταργηθεῖ. 'Ο ἔλεγχος τοῦ κράτους εἶναι ἀνύπαρκτος καί οἱ Κοῦρδοι ἀγωνιστές ἐκπαιδεύονται σ'αὐτά τά μέρη φανερά. Οἱ περσότεροι εἶναι ὁπλισμένοι καί διεκδικοῦν μέ ἀγώνα τή λευτεριά καί τήν αὐτονομία τους.

Τό κράτος μπροστά σ'αὐτόν τόν κίνδυνο δολοφονεῖ ἀγωνιστές καί πολίτες. Τελευταῖα, βρέθηκε στό Χαϊκιάρι ἕνας μεγάλος λάκκος μέ 24 πτώματα πού δολοφονήθηκαν ἀπό ὄργανα μυστικῶν ὑπηρεσιῶν. 'Ανάλογο ὁμαδικό ἔγκλημα ἔγινε πρίν μερικούς μῆνες καί στό Καχραμανμαράς.

Εἶναι γνωστή καί ἡ προβοκάτσια τῆς τούρκικης ΚΥΠ πού δολοφόνησε μέ ταχυδρομική βόμβα τόν Κοῦρδο δήμαρχο τῆς Μαλάτειας Χαμίτ Φέντογλου, τήν νύφη του καί τά ἐγγόνια του καί πού ἀποδόθηκε, χωρίς νά γίνει πιστευτό, στούς ἀριστερούς, μέ ἀποτέλεσμα νά ξεσηκωθοῦν οἱ Σουνίτες ἐνάντια στούς Σχιίτες καί στούς ἀριστερούς, ὅπως ἔγινε καί στή Σεβάστεια.

'Η διαδικασία νά σχηματιστοῦν ἀντάρτικα τμήματα ἔχει ὡριμάσει τά τελευταῖα χρόνια. Ἤδη τμήματα μέ 50-100 πολεμιστές τό καθένα, δροῦν στίς περιοχές πού ἀναφέραμε. Οἱ ἀρχές τά ἀποκαλοῦν "ἐσκιγιά" πού θάπεῖ ληστές γιατί δέν θέλουν νά παραδεχτοῦν τήν ὕπαρξη τοῦ αὐτονομιστικοῦ κινήματος. Ἄν καί ὁ 'Ετσεβίτ πρόσφατα ἀναγκάστηκε νά παραδεχτεῖ πώς "...ὑπάρχουνε διαμελιστικά κινήματα στήν Τουρκία τά ὁποῖα κινοῦνται ἀπ τό ἐξωτερικό".

Μέσα στίς πόλεις, Κοῦρδοι ἐργάτες καί φοιτητές παλεύουν δυναμικά μέ ὁμάδες "γκερίλας", ἐνάντια στή φασιστική καταπίεση μαζί μέ τό τούρκικο ἐπαναστατικό κίνημα. 'Απ'τόν Γενάρη μέχρι τό Σεπτέμβρη τοῦ 78, σκοτώθηκαν σέ συγκρούσεις περίπου 182 Κοῦρδοι φοιτητές καί ἄλλοι 1800 περίπου σαπίζουνε στίς φυλακές. Στόν ἀγώνα τους αὐτό ἔχουν τή συμπαράσταση τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς.

'Εξαιτίας τοῦ ὅτι οἱ Κοῦρδοι εἶναι ἕνα συμπαγές κομμάτι τοῦ πληθυσμοῦ, πού τό τούρκικο κράτος δέν μπόρεσε νά διαλύσει ὅπως τούς 'Αρμένηδες καί τούς Ἕλληνες, μποροῦν νά παλέψουν ἀποφασιστικά καί νά κατακτήσουν τή λευτεριά τους.

Γεωγραφικά εἶναι συγκεντρωμένοι στίς ἀνατολικές περιοχές τῆς Τουρκίας. 'Ο κοινός τόπος τούς ἑνώνει καί τούς δένει, ὅπως καί ἡ γλώσσα τους πού παρ'ὅλο πού ἐπίσημα εἶναι ἀπαγορευμένη ἀπό τό τούρκικο κράτος, τούς καλλιεργεῖ τήν ἐθνική τους συνείδηση. Στήν Τουρκία εἶναι συγκεντρωμένοι πάνω ἀπό 10 ἑκατομμύρια Κοῦρδοι. Ἄν γινόταν δυνατή ἡ συσπείρωση ὅλων τῶν Κούρδων Τουρκίας-Περσίας καί 'Ιράκ, θά δημιουργιόταν μιά δύναμη πληθυσμιακή μέ πάνω ἀπό 15-16 ἑκατομμύρια. 'Η διάσπαση εἶναι καί δῶ ἕνα ἀπ' τά προβλήματα πού ἐμποδίζουνε τήν ἑνότητα καί τόν συντονισμό τοῦ κούρδικου ἀγώνα. Στό 'Ιράκ τελευταία ἐκδηλώθηκε στό στρατιωτικό ἐπίπεδο ἡ ἀπομάκρυνση τῶν προοδευτικότερων στοιχείων τοῦ κούρδικου κινήματος ἀπ'τήν ἡγεμονία τῶν Κούρδων μεγαλοαστῶν φεουδαρχῶν καί φυλάρχων μέ ἀποτέλεσμα τή σύγκρουση τῶν ὁμάδων τοῦ Ταλαμπανί(πού ἐκφράζει αὐτές τίς δυνάμεις) μέ τίς ὁμάδες τοῦ Μπαρζάνι πού ἐκφράζει τίς ἀντιδραστικώτερες δυνάμεις τῶν Κούρδων.

Εἶναι καί τά διεθνῆ συμφέροντα πού συγκρούονται γιά τό ποιός θά ἐλέγξει τό κίνημα, ἄρα καί τά πετρέλαια τοῦ Κίρκουκ καί τῆς Μούσουλ πού βρίσκονται στίς περιοχές τῶν Κούρδων. 'Η βοήθεια πού δίνεται στούς Κούρδους ἀπό ΕΣΣΔ, ΕΠΑ, Περσία κ.λ.π. αὐτό τό νόημα ἔχει. 'Ο κούρδικος λαός ὅμως μέ τήν πείρα τῶν ἀγώνων του καί γιά νά μήν ἐπαναληφτοῦν οἱ ἀποτυχημένες ἐξεγέρσεις τοῦ '25 (μέ τόν Σεΐχ Σαΐντ), τοῦ Κοτσουσαγί(1926), Μπικάρ(1927), Ζιλτάν(1930), 'Αγρί(1932), Ντέρσιμ κ.λ.π πού στοίχισαν χιλιάδες θύματα πού ξεπερνοῦσαν τίς 180 χιλιάδες ἄμαχου πληθυσμοῦ σήμερα ἀγωνίζονται γιά τήν ἀνεξαρτησία τους στηριγμένοι στίς δικές τους δυνάμεις.

'Υπάρχει μιά σοβιετόφιλη ὀργάνωση "ÖZGÜRLÜK YOLU"(ὁ δρόμος τῆς ἐλευθερίας) στό Κουρδιστάν τῆς Τουρκίας χωρίς ἰδιαίτερα σημαντική δύναμη, ἀλλά καί ἄλλες σημαντικές ἀνεξάρτητες πολιτικές δυνάμεις ὅπως ἡ ἐπαναστατική ὀργάνωση ΡΙΖΓΚΑΡΙ (ἐλευθερία) πού τά μέλη της εἶναι μόνο Κοῦρδοι καί ξεπερνοῦν τίς 5.000. Παλεύει γιά τό δικαίωμα τῆς αὐτοδιάθεσης τῶν Κούρδων καί τήν ἵδρυση ξεχωρι

στοῦ κράτους χωρίς πάτρονες καί κηδεμόνες.Πιστεύει πώς τό κούρδικο ζήτημα μπορεῖ νά λυθεῖ ὁλοκληρωτικά μέ τόν κοινό ἀγώνα τοῦ τούρκικου λαοῦ καί τῶν καταπιεσμένων ἐθνότητων,ἀπελευθερωμένοι ἀπ'τούς ἰμπεριαλιστές καί ντόπιους ἀστούς καί φεουδάρχες,τά πιστά ὄργανά τους.

ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ DISK

Στό νέο συνέδριο τῆς DISK, πού ἔγινε τήν ἄνοιξη τοῦ '78, σχηματιστήκανε δύο λίστες. 'Η μιά ἀπό τό ΚΚΤ καί ἀπό φιλοετσεβιτικούς συνδικαλιστές πού μειοψήφισε,κι ἀπ'τήν ἄλλη οἱ συνδικαλιστές τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος πού βγαίνανε ἀπό ἀριστερά,μαζί μέ τούς συνδικαλιστές τοῦ ἐργατικοῦ κόμματος,τοῦ ἐργατικοῦ σοσιαλιστικοῦ καί τοῦ κόμματος τῆς σοσιαλιστικῆς ἐπανάστασης καί συνδικαλιστές τοῦ DEV GENG πού πήρανετήν ἡγεσία.Καί κεῖ ἐπικρατοῦν οἱ "διαφοροποιημένοι" τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος.

'Η νέα διοίκηση τοῦ DISK δέχτηκε τή διοίκηση τῶν δασκάλων πού ἐλέγχεται ἀπό τήν ἄκρα ἀριστερά σάν ἐπίτιμο μέλος ἐπειδή οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι δέν μποροῦν νά μετέχουν σέ τέτοια ὄργανα καί νά συνδικαλίζονται. Ακόμα ἔγραφε στή δύναμή της τήν ὁμοσπονδία μεταλλορύχων πού ἐλέγχεται ἀπό τόν"ἐπαναστατικό δρόμο"(DEVRIMCI YOL")

Τό καλοκαίρι ἡ ΤΟΥΡΚΙS ὑπόγραψε κοινωνικό συμβόλαιο μέ τήν κυβέρνηση,ἐνῶ τό DISK δέν τό δέχτηκε,χωρίς νά σημαίνει πώς δέν θά ὑπογράψει σέ καμμιά περίπτωση,ἄν μπορέσει τό ΚΚΤ νά περάσει τή ρεφορμιστικήτου πολιτι

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΩΝ ΔΑΣΚΑΛΩΝ

Στό τέλος τοῦ Αὐγούστου,ἔγινε τό συνέδριο τοῦ συλλόγου τῶν δάσκαλων στήν 'Αγκυρα,πού ἔχει 160.000 μέλη σέ σύνολο 400.000 δάσκαλων καί καθηγητῶν.Μετεῖχανε πάνω ἀπό 700 ἀντιπρόσωποι ἀπ'τίς παρακάτω πολιτικές δυνάμεις:

1) 180 δάσκαλους ἔστειλε ἡ ἐπαναστατική νεολαία DEV-GENG σάν"ὁμάδα ἐπαναστατῶν δασκάλων."
2) 150 τοῦ Κ.Κ.Τ. σάν "ἑνότητα κι ἀλληλεγγύη.
3) 150 τοῦ Σοσιαλιστικοῦ-'Εργατικοῦ(TSIP) σάν "δημοκρατικοί συγκεντρωτιστές".
4) 60 τῆς Κουρτουλούς('Απελευθέρωση) σάν "ὁμάδα δημοκρατικῶν ἐπαναστατῶν".
5) 100 τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος, σάν "λαϊκοί ἐκπαιδευτικοί"
6) 50 τοῦ ἐργατικοῦ κόμματος Τουρκίας.
7) 30 ἀριστεροί Κοῦρδοι σοβιετόφιλοι.
8) 24 τῆς Λαϊκῆς 'Απελευθέρωσης σάν "ὁμάδα πατριωτῶν δασκάλων".
9) 3 τριτοκοσμικοί σάν "ὁμάδα πατριωτῶν δασκάλων".
10) καμμιά δεκαριά Κοῦρδοι ἀνεξάρτητοι.

'Απ'τό 1976 στήν ἡγεσίατοῦ σύλλογου βρίσκονταν τοῦ ἐργατικοῦ σοσιαλιστικοῦ κόμματος, μέ τό "δρόμο τῆς 'Ελευθερίας" Κοῦρδοι σοβιετόφιλοι.Στίς ἐκλογές τοῦ Αὐγουστου γιά τόπρο

εδρεῖο δόθηκε ἡ μάχη,ἀπ'τήμιά μέ κοινή λίστα κατέβηκαν τό Κ.Κ.Τ, τό ἐργατικό κόμμα καί τό Λαϊκό κόμμα τοῦ 'Ετσεβίτ. 'Απ'τήν ἄλλη κατέβασαν κοινή λίστα οἱ "δημοκρατικοί συγκεντρωτιστές"τοῦ σοσιαλιστικοῦ - ἐργατικοῦ,ὁ "δρόμος τῆς 'Ελευθερίας"(ἀριστεροί Κοῦρδοι)καί τό Κουρτουλούς(δημοκράτες ἐπαναστάτες).Οἱ "ἐπαναστάτες δάσκαλοι" τοῦ DEV-GENG κατέβασαν ξεχωριστή λίστα.

Τήν πλειοψηφία τήν πῆρε ἡ πρώτη λίστα τοῦ ΚΚΤ,τοῦ ἐργατικοῦ καί τοῦ Λαϊκοῦ.Σέ δυόμερες ὅμως συμφωνοῦν οἱ ὑπόλοιποι,μετά ἀπ'τήν ἡγεμονιστική τακτική πού κράτησε τό προεδρεῖο,καί κάνουν ἔνσταση.Τόπροεδρεῖο καί οἱ δυνάμεις πού τό ἀνάδειξαν δέν δέχονται τήν ἔνσταση καί ἀποχωροῦν ἀπ'τό συνέδριο.Τό συνέδριο συνεχίστηκε μέ τούς ὑπόλοιπους,ἀνάδειξε πρόεδρο ἕνα δάσκαλο ἀπ'τήν ὁμάδα τῶν ἐπαναστατῶν δασκάλων τοῦ DEV-GENG καί ἐκλέχτηκε καινούργια διοίκηση μέ 4 μέλη τοῦ DEV-GENG, 3 τοῦ ἐργατικοῦ σοσιαλιστικοῦ(δημοκρατικοί συγκεντρωτιστές),κι ἀπό 2 ἡ Κουρτουλούς καί ὁ "δρόμος τῆς ἐλευθερίας".'Η "λαϊκή ἀπελευθέρωση" ἀποχώρησε.Τό Κ.Κ.Τ καί τό Λαϊκό προσπάθησαν νάκάνουν ἀπό μόνοι τους ξεχωριστό συνέδριο τῶν δασκάλων,ἀλλά ἀποχώρησαν οἱ δάσκαλοι τοῦ Λαϊκοῦ κι ἔμειναν μονάχα οἱ δάσκαλοι τοῦ ΚΚΤ πού ἔκλεξαν διοίκησή τους.'Η DISK ὅμως δέχτηκε σάν ἐπίτιμο μέλος,τήν διοίκηση τῶν ὑπόλοιπων δυνάμεων.

ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

Μέ ἀφορμή τίς διοικητικές πιέσεις,ἀπομακρύνσεις,μεταθέσεις καί τιμωρίες τοῦ "ἐθνικιστικοῦ μέτωπου" στούς ἀστυνομικούς πού δέν εἴτανε μέ τήν κυβέρνησή του,ἀστυνομικοί "φιλολαϊκοί" φτιάξανε τήν POL-DER (σύλλογος ἀστυνόμων).'Ηὀργάνωση αὐτή φτιάχτηκε μέ σκοπό νά ἀντιμετωπιστοῦν οἱ διωγμοί,οἱ διακρίσεις,ἀκόμα καί δολοφονίες συναδέλφων τους ἀπό φασίστες ἀνώτερους ἀξιωματικούς.Πέρα ἀπ'αὐτό,γιά νά διεκδικήσουν τά κοινωνικά τους προβλήματα π.χ. ἀσφάλιση,καθώς καί τό δικαίωμα στό συνδικαλισμό.

'Επειδή ἡ κυβέρνηση 'Ετσεβίτ μετά τήν πτώση τοῦ "μέτωπου" δέν ἱκανοποίησε τά αἰτήματά τους ἀλλά καλλιέργησε τή θεωρία τῶν δύο ἄκρων μέσαστήν ἀστυνομία (ἤδη εἶχε φτιαχτεῖ ὀργάνωση φασιστῶν,τό POL-BIR-ἕνωση ἀστυνόμων-) παρουσιάστηκε ἡ ἀπειλή νά κλειστοῦν οἱ ὀνόμιμες ὀργανώσεις τους κάτω ἀπ τήν πίεση τοῦ κόμματος 'Εμπιστοσύνης τοῦ Φεϊζίογλου.

'Η POL-DER στράφηκε ἀριστερότερα,ἔβγαλε ἀφίσσες μέ ὑψωμένες γροθιές ἐνάντια στά διοικητικά μέτρα,πού λέγανε πώς δέν θά μπορέσουν νά κλείσουνε τήν POL-DER καί ἀπαιτοῦσαν νά δοθεῖ τέρμα στίς φασιστικέςπιέσεις.'Ετσι,ὀξύνθηκε πάρα πολύ ἡ κατάσταση στούς κόλπους τῆς ἀστυνομίας,μέ ἀποτέλεσμα νά συλλαμβάνονται ἀστυνομικοί πού κολλοῦσαν ἀφίσσες καί προπαγάνδιζαν τίς ἀπόψεις τους,ἀπό ἄλλους ἀστυνομικούς.'Αξίζει νά σημειωθεῖ πώς οἱ ἀστυνομικοί τῆς POL-DER πολλές φορές βοηθᾶνε τούς ἀγωνιστέςτῆς ἀριστερᾶς καί τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς.

ΓΕΙΤΟΝΙΑ 1ης ΜΑΗ ΤΗΣ UMRANIYE

Στίς 2 Σεπτέμβρη τοῦ 77,στήν γειτονιά 1 Μάη τῆς UMRANIYE , μιᾶς φτωχογειτονιᾶς τῆς Πόλης πίσω ἀπ'τό Σκούταρι,ὁ λαόςτῆς γειτονιᾶς ἀντιστάθηκε ἡρωϊκά, μέ πέτρες ξύλα καί ὅπλα ἐνάντια στή φασιστική ἀστυνομία . 'Εκείνη τή μέρα ἔδωσε 11 νεκρούς καί δεκάδες τραυματίες.'Η ἀστυνομία εἶχε ἐπιτεθεῖ ἀκόμα τρεῖς φορές γιά νά γκρεμίσει τίς παράγκες,ἡ πρώτη ὅμως ἐπίθεση ἀναχαιτίστηκε,γι'αὐτό κάλεσε ἐνισχύσεις.'Αρχισαν νάπυ

ροβολοῦν μέ αὐτόματα ὅπλα. Γιά τέταρτη φορά γκρεμίστηκαν τά σπίτια, ὁ λαός ὅμως εἶτανε ἀπο φασισμένος νά μείνει ἐκεῖ καί νά ὑπερασπιστεῖ τό χῶρο, χτίζο ντας ξανά τά σπίτια. Οἱ ἀγωνιστές φοιτητές καί νεολαῖοι τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς εἶτανε κεῖ καί πρίν καί μετά τά γεγονότα καί τούς βοηθοῦσαν. Τελικά ἡ ἀστυνομία ὑποχώρησε. Σήμερα ὑπάρχουν 15.000 παράγκες στή γειτονιά Ιη Μάη, ἀλλά δέν ὑπάρχει νερό, σχολεῖο, δρόμος, φῶς, ὁ λαός ὅμως πού εἶναι πάνω ἀπό 60.000 θά τά ἀπαιτήσει καί θά τά κερδίσει. Ὅλα αὐτά θά γίνουνε σάν ἀποτέλεσμα τοῦ ἀγώνα πού δίνουνε καθημερινά οἱ παραπηγματοῦχοι.

Η ΧΑΛΥΒΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΙΣΚΕΝΤΕΡΟΥΝ

Στό 'Εσκεντερούν, τέλος τοῦ Αὐγούστου συμβήκανε τά ἑξῆς γεγονότα:

Εἶναι ἡ μεγαλύτερη βιομηχανική μονάδα τῆς Τουρκίας, τρίτη χαλυβουργία τῆς Τουρκίας, πού τή φτιάξανε οἱ Ρῶσσοι. Ἀπασχολεῖ κάπου 18.000 ἐργάτες. Ἄρχισε νά λειτουργεῖ ἐπί κυβέρνησης ἐθνικιστικοῦ μετώπου.

Στόχος τῆς κυβέρνησης καί τῶν φασιστῶν εἶτανε νά μήν ἀναπτυχθεῖ τό κίνημα ἐκεῖ, βάζοντας 150 φασίστες κομμάντος νά δουλεύουν σάν ἐργάτες. Καταφέρανε νά ἐλέγξουν λίγο τήν κατάσταση. Στό δημοψήφισμα πού ἔγινε γιά τό ποιό συνδικάτο θά πάρει τή συλλογική σύμβαση τήν ἄνοιξη, ἐπικράτησε τό φασιστικό συνδικάτο μέ 9.000 ψήφους. Τό DISK πῆρε 5.000 καί 2.000 περίπου ἡ ΤΟΥΡΚΙS. Σέ τομεῖς τῆς βιομηχανίας πού δέν ἐλέγχουν οἱ φασίστες, κάνουν ἐπιθέσεις. Σέ μιά τέτοια περίπτωση, σέ βαγόνι πού γυρίζανε ἀπ' τήν δουλειά προοδευτικοί ἐργάτες, κάποιος φασίστας σταμάτησε τό τραῖνο μέ τό σῆμα κινδύνου κι ἄλλοι φασίστες ἀπ' ἔξω ἔκανανε ἐπίθεση μέ ὅπλα. Σκοτωθήκανε 2 ἐργάτες καί τραυματιστήκανε γύρω στούς 10. Μόλις μαθεύτηκε τό ἐπεισόδιο στήν 'Εσκεντεροῦν, βγῆκε ὁ κόσμος ἔξω καί συγκρούστηκε μέ τήν ἀστυνομία, στά γεγονότα σκοτώθηκε ἕνας ἀστυνομικός.

Αὐτό φυσικά, τό ὅτι ἔχουνε περσότερη δύναμη οἱ φασίστες, εὐθύνεται ἡ πολιτική τῆς ἡγεσίας τῶν μεταλλεργατῶν καί τοῦ ΚΚΤ πού ἀπέφευγε συνειδητά νά ὀργανώσει τούς ἐργάτες πού δουλεύουν στόν κρατικό τομέα παραγωγῆς, γιά νά μή συγκρουστεῖ μέ τό κράτος-ἐργοδότη.

ΙΡΑΝ

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ ΣΤΗΝ ΠΕΡΣΙΑ

Γιά πρώτη φορά στήν Περσία μετά 30 χρόνια γιορτάστηκε λεύτερα ή Πρωτομαγιά. Καί γιά μᾶς ή σημασία τοῦ γιορτασμοῦ, βρίσκεται κύρια στό ὅτι ἔδωσε τή δυνατότητα νά γίνει μιάκαταμέτρηση καί ἀναμέτρηση τῶν δυνάμεων πού παλεύουν σήμερα στό'Ιράν.

Ἡ Πρωτομαγιά γιορτάστηκε μέ 4 διαφορετικές συγκεντρώσεις στήν Τεχεράνη.

Ἡ μιά καί μεγαλύτερη ἦταν ἡ "ἰσλαμική" συγκέντρωση, πού ξεπέρασε τό ἑκατομμύριο. Σ' αὐτήν συγκεντρώθηκαν πολλοί ἀ-γρότες πού ἦρθαν μέ λεωφορεῖα ἀπ' τά χωριά καί πολύς κόσμος ἀπό τίς γειτονιές. Κυριαρχοῦσαν τά συνθήματα καίοί φωτογραφίες τοῦ Χομεΐνι, ὅπως καί τά πανώ μέ ἐργάτες, ἀγρότες καί ἡμισέληνο. Ὁ λόγος τοῦ Μπανισάντρ, ἡγέτη τοῦ κυριώτερουΧομεϊνικοῦ κόμματος καί θεωρητικοῦ τοῦ"ἰσλαμισμοῦ", περιστράφηκε κύρια γύρω ἀπό τά οἰκονομικά προβλήματα καί τήν ἀνάγκη ἀναδόμησης τῆς οἰκονομίας, μέ κέντρο μιά βιομηχανία πού δέν θά στηρίζεται σέ εἰσαγόμενες πρῶτες ὕλες καί ξένους εἰδικούς. Αὐτό σύμφωνα μέ τόν Μπανισάντρ εἶναι τό ἄμεσο καθῆκον τῶν ἐργατῶν. Κεντρικό σύνθημα ἐκτός ἀπό τίς ἐπικλήσεις στόν 'Αλλάχ καί τόν Χομεΐνι ἦταν τό "ἐργάτη, ἀγρότη, τό 'Ισλάμσέ προστατεύει". Ἔντονη γενικά ἦταν ἡ παρουσία τῶν ἀγροτῶν.

Ἡ δεύτερη μεγάλη συγκέντρωση-διαδήλωση ἔγινε ἀπό τήν"μή θρησκευτική" ἀριστερά, μέ κέντρο τούς ὀργανωμένους ἄνεργους καί στήν ὁποία συμμετεῖχαν 200-300 χιλιάδες ἄτομα. 'Εδῶ κυριαρχοῦσαν νέοι ἐργάτες καί φοιτητές. Κεντρικά συνθήματα: "ἐξασφαλισμένο τό μεροκάματο, ὄχι στίς ἀπολύσεις τῶν ἐργατῶν" καί "ἐργάτες ἀγρότες ἑνωμένοι ἐνάντια στήν ἐκμετάλλευση". Φυσικά συμμετεῖχαν καί μεγάλοι ἐργάτες, ἀλλά κυριαρχοῦσαν οἱ νέοι. Ἡ διαδήλωση τῆς ἀριστερᾶς κατευθύνθηκε πρός τήν ἰσλαμική συγκέντρωση καί τό σύνθημα ἐνάντια στίς ἀπολύσεις γενικεύτηκε.

Μιά τρίτη συγκέντρωση, μακρυά ἀπό τίς δύο ἄλλες ἔγινεἀπό μερικά ἀνεξάρτητα συνδικάτα καί τό Κ.Κ. Τουντέχ. Σ' αὐτήν συμμετεῖχαν περίπου 100.000 χιλιάδες ἄτομα.

Τέλος ἡ "ἰσλαμική" ἀριστερά, οἱ Μοτζαχεντίν δέν πῆγαν σέ καμμιά συγκέντρωση καί ἔκαναν μιά ἄλλη δική τους σέ ἕνα ἐργοστάσιο 40 χιλιόμετρα ἔξω ἀπό τήν Τεχεράνη, πού τήν Πρωτομαγιά τοῦ -71 ἡ ἀστυνομία τοῦ Σάχη σκότωσε 20 ἐργάτες.

Συνολικά στούς δρόμους τῆς Τεχεράνης βρέθηκαν πάνω ἀπό 3 ἑκατομμύρια ἄτομα. Εἶναι φανερό πώς ἡ ἐπανάσταση συνεχίζεται. Νέες συγκρούσεις προβάλλουν στόν ὁρίζοντα.

Πάρα κάτω δίνουμε τή συνέντευξη πού ἀμέσως μετά τήν Πρωτομαγιά ἔδωσαν οἱ "ὀργανωμένοι ἄνεργοι" σέ δημοσιογράφο τῆς "Λόττα Κοντίνουα".

συνεντευξη με τους οργανωμενους ανεργους

Συζήτηση μέ ἕναν ὀργανωμένο ἄνεργο τῆς Τεχεράνης. (LOTTA CONTINOUA 4 Μάη -79)

-Πόσοι εἶναι οἱ ἄνεργοι;

Σύμφωνα μέ τόν Μπαζαργκάν εἶναι 3 ἑκατομμύρια, σύμφωνα μέ τόν ὑπουργό 'Εργασίας 1,5 ἑκατομμύριο (καί σύμφωνα μέ ἕνα μεγάλο κομμάτι τοῦ τόπου 4 ἑκατομμύρια, σ.τ.σ.).

Ἄν μιλᾶμε γιά τούς ὀργανωμένους ἄνεργους πρόκειται κύρια γιά ἐργάτες πού δούλευαν σέ ἐργοστάσια πού ἔκλεισαν ἀπό ἔλλειψη πρώτων ὑλῶν, ἀπό ἐξαγωγή κεφάλαιου, γιατί ὑπάρχει ἔλλειψη πιστώσεων. Γιά παράδειγμα, ἕνα μεγάλο μέρος ἀπό μᾶς δούλευαν στίς οἰκοδομές:Σήμερα ὁ τομέας αὐτός ἔχει ὁλότελα μπλοκαριστεῖ,γιατί πολλές οἰκοδομικές ἑταιρίες ἦταν συνιδιοκτήτριες μέ ξένες. Μέχρι σήμερα δέν ἔχει ἀκόμα βρεθεῖ μιά ἐναλλαχτική λύση σέ σχέση μέ τό παλιό καθεστώς στό ὁποῖο ὁ τομέας τῆς οἰκοδομῆς βασιζόταν στίς μεγάλες πολυτελεῖς οἰκοδομές καί στό χτίσιμο στρατώνων καί φυλακῶν.

Τίς τελευταῖες μέρες ὁ Χομεΐνι ἄνοιξε ἕνα λογαριασμό στήν τράπεζα, τό νούμερο 100,στόν ὁποῖο καλεῖ νά στείλουν ὅλοι χρήματα. Μ' αὐτόν τόν τρόπο προσπαθεῖ νά μαζέψει χρήματα, γιά νά "χτιστοῦν σπίτια γιά τούς φτωχούς". Ὅμως μέχρι τώρα δέν ξέρουμε πόσο ἔχει προχωρήσει αὐτή ἡ πρωτοβουλία.

-Καί πῶς γεννήθηκε ἡ δική σας ὀργάνωση;

Σέ πολλά γιαπιά σχηματίστηκαν αὐθόρμητα ὁμάδες. Δυό βδομάδες μετά τήν ἐπανάσταση συγκεντρώθηκαν καί ἔβγαλαν μ' ἐκλογές μιά ἐπιτροπή ἀπό 25 ἄτομα ἀπό τά ὁποῖα 4 ἐξουσιοδοτήθηκαν νά ἀρχίσουν τίς διαπραγματεύσεις μέ τό ὑπουργεῖο ἐργασίας. Μέχρι τώρα δέν ἔχει ὑπάρξει κανένα ἀποτέλεσμα. Τά αἰτήματά μας ἦσαν: Ἤ μᾶς δίνετε δουλειά ἤ μᾶς πληρώνετε μεροκάματο. Γιά τούς ἀνύπαντρους ζητᾶμε 9000 ριάλια, περίπου 4.500 δρχ., 12000 (6.000) γιά τούς παντρεμένους, σύν 450 δρχ. γιά κάθε παιδί. Γιά τήν ὥρα μᾶς πληρώνουν κατά μέσον ὅρο 6 μέ 7.000 ριάλια (3-3,5 χιλιάδες δρχ.)

Ὁ ὑπουργός, Φορουχάρ, ἀπάντησε ὅτι τό περισσότερο πού μποροῦσε νά δώσει ἦταν 7.500 γιά τούς ἀνύπαντρους καί 9.000 γιά τούς παντρεμένους σύν 500 ριάλια γιά κάθε παιδί.

Ἕνα ἄλλο αἴτημα ἦταν νά δώσουν ἕνα δάνειο στούς παλιούς πού ἦσαν πάνω ἀπό 60 χρονῶν καί στούς ἀνήλικους: πολλοί ἀπ' αὐτούς δουλεύουν στά ἐργοστάσια χαλιῶν. Ἡ ἀπάντηση σ' αὐτό ἦταν ἐντελῶς ἀρνητική. Ὁ Φορουχάρ βρῆκε σάν πρόσχημα ὅτι τό 60% ἀπό μᾶς δέν εἶναι κανονικά γραμμένοι στίς κοινωνικές ἀσφαλίσεις. Ὅμως αὐτός ἦταν ἀκριβῶς ὁ τρόπος μέ τόν ὁποῖο μᾶς ὑπερεκμεταλλεύονταν στό παλιό καθεστώς. Τότε καί ἐμεῖς, πρίν ἀπ' τόν καινούργιο χρόνο (Σ.Τ.Μ. στήν Περσία ὁ χρόνος ἀλλάζει τό) κάναμε 72 ὧρες ἀπεργίαπείνας καταλάβαμε τό ὑπουργεῖο ἐργασίας καί τό ὑπουργεῖο δικαιοσύνης.

Σ' αὐτές τίς καταλήψεις δεχτήκαμε τήν ἐπίθεση τῶν ἐπιτροπῶν Χομεΐνι πού μᾶς κατηγοροῦσαν ἀντεπαναστάτες. Ὁ ὑπουργός δικαιοσύνης, μᾶς ὑποσχέθηκε ὅτι θά μιλήσουμε στήν τηλεόραση ἀλλά ἀκόμα περιμένουμε.

- Καί σεῖς πῶς ἀντιδράσατε;

Μετά ἀπό δυό μῆνες ἀπεργία πείνας καί διαδηλώσεις, βγάλαμε τό συμπέρασμα ὅτι ἡ κυβέρνηση δέν ἔχει διάθεση νά κάνει τίποτα. Ἤρθαμε σ' ἐπαφή μέ ὁμάδες πού δημιουργήθηκαν σέ ἄλλες πόλεις. Σέ μιά πανεθνική συνέλευση ἐκλέξαμε μιά ἐκτελεστική ἐπιτροπή μέ 9 ἄτομα. Δύο εἶναι ἀπό τήν Τεχεράνη καί ἑφτά ἀπό ἄλλες πόλεις. Γιά τήν πρωτομαγιά ἀποφασίσαμε νά διαδηλώσουμε ὁ καθένας στήν πόλη του ἀλλά προετοιμάζουμε καί μιά διαδήλωση πανεθνικοῦ ἐπιπέδου στήν Τεχεράνη.

- Τί γνώμη ἔχετε γιά τό ἰσλαμικό κίνημα;

Εἶναι δύσκολο νά ἐκφέρουμε μιά κρίση. Ἐμεῖς δέν εἴχαμε νά κάνουμε μόνο μέ τίς ἰσλαμικές ἐπιτροπές. Στό Ἰσπαχάν σκότωσαν ἕναν ἐργάτη στή διάρκεια μιᾶς ἔνοπλης ἐπίθεσης ἐνάντια σέ μιά διαδήλωση. Στή συνέχεια πέσαν μερικούς ἐργάτες νάπουῦν ὅτι ἐπρόκειτο γιάμιά συμπλοκή ἀνάμεσά τους. Στήν Τεχεράνη ἐπίσης, σκότωσαν ἕναν ἄνεργο τή στιγμή πού τσακωνόταν μέ τό σπιτονοικοκύρη του γιατί δέν εἶχε λεφτά νά πληρώσει τό νοῖκι. Ἔφτασαν ἐκεῖ οἱ ἄντρες τῆς ἐπιτροπῆς γιά νά λύσουν τό πρόβλημα: Τόν πυροβόλησαν ἐπί τόπου.

- Πιστεύετε ὅτι αὐτές οἱ ἐπιτροπές ἀντιπροσωπεύουν πραγματικά τή σκέψηκαί τή θέληση τοῦ Ἰμάμη;

Εἶναι πολλοί ἄνθρωποι πού δέν ξέρουν ποιοί ἀκριβῶς εἶναι. Ὁ ἴδιος ὁ Χομεΐνι εἶπε πώς πρέπει νά ἐλεγχτοῦν τά μέλη τῶν ἐπιτροπῶν. Ἀνάμεσά τους ὑπάρχουν καί πολλοί πού μᾶς συμπαραστέκονται, ἀλλά πολλά πράγματα εἶναι ἀκόμα ἀξεκαθάριστα. Μπορῶ νά σᾶς διηγηθῶ ἕνα ἐπεισόδιο: ὅταν καταλάβαμε τό ὑπουργεῖο δικαιοσύνης καί αὐτοί μᾶς ἐπιτέθηκαν, μερικοί ἐργάτες ἀναγνώρισαν ἀνάμεσά τους ἕναν πρώηνπράκτορα τῆς Σαβάκ. Τόν ἔπιασαν καί τόν παράδοσαν στήν ἐπιτροπή: λίγες ὧρες ἀργότερα ἦταν πάλι ἐλεύθερος.

- Καί μιά τελευταία ἐρώτηση: Ποιοί σᾶς συμπαραστάθηκαν;

Κάπου 120 ὀργανώσεις. Γιά παράδειγμα, οἱ προοδευτικοί δικηγόροι, πολλές ὀργανώσεις γυναικῶν, μαθητές καί φοιτητές. Ἐμεῖς προσπαθοῦμε νά μείνουμε ἀνεξάρτητοι ἀπό ὀργανώσεις. Καθημερινά ἔρχονται ἑκατοντάδες μέλη ἀριστερῶν ὀργανώσεων γιά νά μᾶς βοηθήσουν νά βγάλουμε τίς προκηρύξεις μας. Μᾶς συμπαθοῦν πολύ ὅλοι, ἀλλά δέν εἶναι αὐτοί πού θά μᾶς δώσουν δουλειά: αὐτό πιστεύω πώς πρέπει νά τό κατακτήσουμε μοναχοί μας.

ΓΙΑ ΝΑ ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΝΤΑΞΕΙ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ...

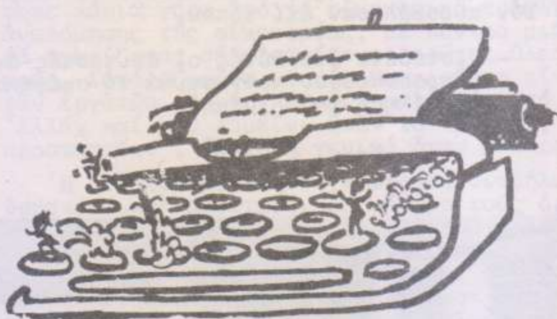

... οἱ συγγραφεῖς,

... οἱ ρεπόρτερς,

... οἱ δαχτυλογράφοι,

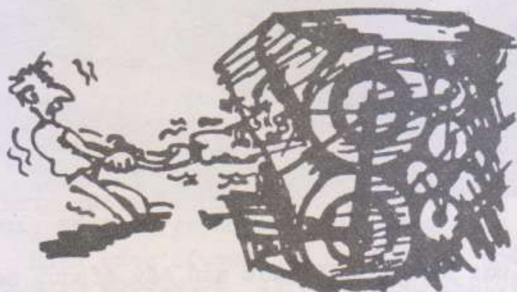

... οἱ φωτογράφοι,

Διευθύνεται ἀπό συνταχτική ἐπιτροπή

Τυπώθηκε στό τυπογραφεῖο
Τσιαδής κ Κουτσοδόντης
Οικονομίδου 10 - Περιστέρι

Υπεύθυνη γιά τό νόμο:

Χριστίνα Σταματοπούλου
Δερβενίων 39 - Αθήνα

Κεντρική διάθεση
Δερβενίων 39
Εξάρχεια - Αθήνα Τ.Τ. 148
Τηλ. 3602644

...Τιμή
δρ. 35

ἀτόμων, πού μποροῦν νά ἐκφράζονται σέ ἄλλα ἐπίπεδα (μπροσοῦρες, περιοδικά,κλπ).

- Ἄν αὐτός εἶναι ὁ γενικός προβληματισμός, πού κατευθύνει τήν ἐπανέκδοση τοῦ "Δελτίου", ἄς δοῦμε πιό συγκεκριμένα καί ἀναλυτικά τά προβλήματα.

α. "παλιο" και "νεο" δελτιο ομοιοτητες και διαφορες

- Ἡ πρώτη φάση τοῦ "Δελτίου" κράτησε ἕνα χρόνο. Ἄς δοῦμε τίς ὁμοιότητες καί τίς διαφορές μέ τό "νέο", τουλάχιστον ὅπως τίς βλέπουμε σήμερα.

Τό "Πολιτικό Δελτίο Πληροφόρησης" κυκλοφόρησε τό Γενάρη τοῦ '78. Ἀπ' τήν ἀρχή κυκλοφόρησε σάν ἔντυπο πού σκόπευε :

α. Ν'ἀρχίσει νά δίνει μιά πληροφόρηση, ὅσο συστηματική γίνεται, ἀπό τούς διάφορους ἀγῶνες καί τά προβλήματα τῶν μαζῶν καί τοῦ κινήματος.

β. Νά πιάνει τή "γενική πολιτική ἐπικαιρότητα" καί νά βλέπει κάτω ἀπό μιά σκοπιά, μιά σκοπιά πού ἔλειπε ἀπό τό κίνημα.

γ. Νά δώσει μιά ὅσο γίνεται πιό συστηματική πληροφόρηση ἀπό τό παγκόσμιο κίνημα.

- Βάζοντας αὐτούς τούς στόχους, ἀποτελοῦσε ἤδη ἕνα ἐπίπεδο παρέμβασης στό κίνημα,στό βαθμό πού βοήθαγε στή διαμόρφωση ἑνός ρεύματος, προσφέροντας μιά πληροφόρηση καί προωθόντας καί τά ἰδεολογικά καί πολιτικά στοιχεῖα μιᾶς γραμμῆς.

- Ἀπό τήν ἀρχή ἦταν ἕνα ἔντυπο πού δέν ἀνῆκε σέ μιά ὁμάδα. Κι'αὐτό ὄχι μόνο γιατί δέν ἔβγαινε ἀπό τά ἄτομα μιᾶς ὁμάδας (τῆς ΟΠΑ),ὅπως πολλοί τό βλέπανε τότε, ἀλλά γιατί ἀπό τήν ἀρχή ἡ ἀναφορά του ἦταν ἕνα κίνημα καί ὄχι ἡ ὁποιαδήποτε ἀνύπαρχτη ὀργάνωση. Γι'αὐτό ἐξ ἄλλου, ἐπειδή ἔπιανε προβλήματα τοῦ κινήματος, εἶχε καί μιά ἀνταπόκριση σ'αὐτό.

- Αὐτό τό ἔντυπο κυκλοφόρησε σέ μιά περίοδο πού ἡ "ἀριστερά" στούς διάφορους χώρους ἦταν ἀκόμα ἀδιαφοροποίητη καί ὑπανάπτυχτη. Τό βάρος λοιπόν σέ μιά πρώτη περίοδο πέρναγε στήν ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ γιά τό τί γίνεται καί ἡ ἔκδοσή του στηρίζονταν σέ μιά γενική πολιτική ἀνάγκη.

- Ὅμως, καί αὐτό ἀποτέλεσε τή βάση γιά τή διακοπή του, ἐνῶ τό "Δελτίο" ὅλο καί περισσότερο ἔτεινε ν'ἀναφέρεται σέ συγκεκριμένα κινήματα καί σκόπευε στή σύνδεση μαζί τους,στό "ἐσωτερικό" του, σά συντακτική ἐπιτροπή καί ἄρα σά σύνδεση μέ κοινωνικούς καί πολιτικούς χώρους, δέν ἐκφράζονταν αὐτή ἡ τάση. Ἀντίθετα, τό "Δελτίο" παράμεινε δεμένο μέ τόν κοινωνικό χῶρο τῶν "παλιῶν" πού, ἐνῶ σέ μιά πρώτη περίοδο μποροῦσε ν'ἀποτελέσει μιά βάση -ἀναγκαία - γιά τήν ἔκδοσή του, στή συνέχεια , ὄντας ὁ ἴδιος σέ ὑποχώρηση, ἀποτελοῦσε ΕΜΠΟΔΙΟ γιά ἕνα παραπέρα προχώρημα.

- Καί αὐτό ἦταν φυσικό μιά καί τό "Δελτίο", εἶχε κύρια ἕνα χαρακτήρα "πληροφόρησης" γιά τούς ἀγῶνες καί τούς χώρους.

- Ὅταν ὅμως, ὅπως σήμερα πιστεύουμε ὅτι γίνεται, προχωρᾶμε σ'ἕνα δρόμο ὅπου ἀρχίζουν , σέ συγκεκριμένους χώρους, ν'ἀναπτύσσονται ἀγῶνες καί ἡ ἀντίληψή μας μπορεῖ νά ἐκφραστεῖ συνειδητά μέσα ἀπ'αὐτούς, τότε ὁ στόχος μας ἀλλάζει κι'ἑπομένως πρέπει ν'ἀλλάξει καί ἡ σύνθεση καί ὁ τρόπος δουλειᾶς τοῦ "Δελτίου".

- Ἡ πληροφόρηση ἀπό τούς ἀγῶνες θά πρέπει ὅλο καί περισσότερο νἄναι ὀργανικά δεμένη μέ τή διαδικασία παραγωγῆς τοῦ Δελτίου. Δηλαδή, σταδιακά, τό "Δελτίο" θά πρέπει νά πάψει νἆναι ἕνα ὄργανο "δημοσιογραφικό" καί νά γίνει ἕνα ὄργανο πού ἐκφράζει καί βοηθάει τούς ἀγῶνες πιό ἄμεσα.

- Δηλαδή, τό "Δελτίο" θά πρέπει νά προσαρμοστεῖ στίς νέες συνθῆκες ἑνός ἀναπτυσσόμενου κινήματος καί νά μήν παραμείνει στό χαρακτήρα πού εἶχε στή γέννησή του, ἑνάμισυ χρόνο πρίν. Πιστεύουμε ὅτι ἐδῶ βρίσκεται ἡ σημαντικότερη διαφορά τοῦ "Δελτίου" ὅπως τό βλέπουμε σήμερα. Ὅτι δηλαδή, γιά νά συνεχίσουμε , θά πρέπει νά προχωρήσουμε μέ βάση τίς ἀνάγκες τοῦ χώρου σ'ἕνα ἀνώτερο ἐπίπεδο σύμπτωσης τοῦ ἔντυπου μέ τό κίνημα.

- Ἐκεῖ λοιπόν βρίσκεται ἡ διαφορά. Κατά τά ἄλλα, τό "Δελτίο" θά συνεχίσει ν'ἀντανακλάει τήν πραγματικότητα τοῦ κινήματος χωρίς ὁποιοδήποτε σεχταρισμό, νά προβάλει τούς ἀγῶνες καί νά προσπαθεῖ νά ἐπιτρέπει νά μιλᾶνε,μέσα ἀπ'αὐτό, στό κίνημα, οἱ πρωταγωνιστές τῶν ἀγώνων. Δέν πρόκειται δηλαδή νά μεταβληθεῖ σέ κάτι "πιό κλειστό" ἀπό τό παλιό "Δελτίο" ἀλλά νά ἐκφράσει τήν ἀνάγκη γιά ἀνώτερο ἐπίπεδο ὀργανωτικότητας τοῦ ἴδιου αὐτοῦ πλατύτερου χώρου.

β. τροπος οργανωσης του "δελτιου"

- Σ'αὐτές τίς συνθῆκες, θά πρέπει ν'ἀλλάξει κι'ὁ τρόπος λειτουργίας τοῦ "Δελτίου". Δηλαδή, ἀποδείχτηκε ὅτι ὁ παλιός τρόπος λειτουργίας, μέ μιά συντακτική ἐπιτροπή - "συνέλευση" πού ἔφτανε τά Ι5 ἄτομα, δέν ἦταν ἀποδοτικός οὔτε τεχνικά οὔτε κύρια πολιτικά. Μέ τήν ἔννοια ὅτι ἔτεινε νά κλείνει τό "Δελτίο"στόν ἑαυτό του, σάν ἕνα δημοσιογραφικό ἔντυπο καί ἔβαζε στό ἴδιο τσουβάλι κόσμο μέ διαφορετικό δέσιμο μέ τό "Δελτίο".

- Γι'αὐτό βλέπουμε τώρα ἕνα διαφορετικό σχῆμα δουλειᾶς πού θά προσπαθεῖ ν'ἀνταποκρίνεται στούς νέους στόχους πού βάζουμε καί θάναι καί πιό ἀποδοτικό σέ σχέση μ'ἕνα ἔντυπο πού τό θέλουμε πραγματικά μηνιαῖο. Ἔτσι βλέπουμε ὅτι τό βάρος τῆς δουλειᾶς γιά τό "Δελτίο" πρέπει νά περάσει σέ ὁμάδες δουλειᾶς, ὑπαρκτές σέ κοινωνικούς χώρους, καί κάποια ὀργανωμένη πολιτική πραχτική, πέρα ἀπό τό ἴδιο τό Δελτίο. Τό Δελτίο δέν πρέπει νἆναι γιά κανέναν ἡ πολιτική δουλειά ἀλλά ἕνα ὄργανο πού βοηθάει καί ἐκφράζει μιά ΑΛΛΗ, ὑπαρκτή, πολιτική δουλειά.

- Ἔτσι, στόχος μας εἶναι τό Δελτίο νά συνδεθεῖ μέ ὅσο περισσότερες γίνεται ὁμάδες δουλειᾶς, ὁμάδες σέ χώρους, σχολές, ἐργοστάσια, γειτονιές, κλπ. καί νά ἐκφράζει αὐτά τά προβλήματα.

- Ἐκεῖνοι οἱ ἄνθρωποι πού πιό σταθερά καί μόνιμα βρίσκονται σέ μιά σχέση μέ τό "Δελτίο" συμμετέχουν καί στή "συντακτική ἐπιτροπή"καί μποροῦν ν'ἀλλάζουν ἀνάλογα μέ τίς ἀνάγκες τῶν ὁμάδων στίς ὁποῖες βρίσκονται. Ἀπό τό παλιό "Δελτίο" διατηρεῖται ἕνας πυρήνας συντρόφων πού ἔχουν σάν καθῆκον νά ἐξασφαλίζουν τή λειτουργία καί τήν ἔκδοσή του, οἱ ὁποῖοι, μαζί μέ τούς ἀνθρώπους ἀπό τίς ὁμάδες, ἀποτελοῦν τή συνταχτική ἐπιτροπή. Ταυτόχρονα, κάθε σύν

→

τροφος, κάθε ὁμάδα πού ἔρχεται σέ διακεκομένες σχέσεις μέ τό "Δελτίο", μπορεῖ νά ἐκφράζεται μέσα ἀπ'αὐτό. 'Ο στόχος μας εἶναι νά μήν παγιωθεῖ ἡ δουλειά μας σ'αὐτούς πού σήμερα τήν ξεκινᾶνε ἀλλά νά πλατύνει πραγματικά σ'ὅλες ἐκεῖνες τίς δυνάμεις πού πιστεύουμε ὅτι ἀποτελοῦν ἕνα χῶρο καί πού βρίσκονται σήμερα σέ μιά φάση διαμόρφωσης.

γ. για την εκδοση της "ρηξης"

– Τό "Δελτίο" ἀποτελεῖ γιά μᾶς ἕνα ἐπίπεδο ὀργάνωσης, ἐκεῖνο πού σήμερα κρίνουμε σωστό, τῆς Προλεταριακῆς 'Αριστερᾶς. Δέν ἀνήκει σέ καμιά ὁμάδα, ἀλλά θέλει νάναι ὄργανο ὀργάνωσης αὐτοῦ τοῦ χώρου καί ὄργανο ἔκφρασης ὅλου τοῦ νέου κινήματος. Θέλει καί ἀποζητάει τήν πλατύτερη δυνατή συμμετοχή καί πιστεύουμε ὅτι εἶναι κάτι πού θά τό πετύχει. "Οχι γιατί εἵμαστε "καλοί" ἀλλά γιατί εἶναι, πιστεύουμε μιά πραγματική ἀνάγκη τοῦ κινήματος

– Γιά νά γίνει ξεκάθαρο ὅτι προχωρᾶμε σέμιά νέα φάση κι'ὅτι σ'αὐτή καλοῦμε κάθε σύντροφο νά συμμετέχει, βλέπουμε τήν ἀνάγκη γιά ἕνα νέο τίτλο στό "Δελτίο". 'Επιπλέον, δέν πιστεύουμε ὅτι σ'αὐτή τή νέα φάση ὁ παλιός τίτλος ἀνταποκρίνεται σ'αὐτό πού θέλουμε νά κάνουμε. Δέν πρόκειται γιά ἕνα "Πολιτικό Δελτίο Πληροφόρησης" ἀλλά γιά ἕνα ἔντυπο θέσης, ἕνα ἔντυπο ρήξης. Αὐτό θέλουμε νά ἐκφράζει ὁ νέος τίτλος τοῦ ἔντυπου. 'Από τή μιά τή συνέχεια ἀπό τό παλιό "Δελτίο", κι'ἀπό τήν ἄλλη τήν πορεία γιά τή δημιουργία ἑνός νέου ἔντυπου. Γι'αὐτό καί σάν τίτλο τοῦ ἔντυπου βλέπουμε τόν τίτλο " ΡΗΞΗ ".

35 δρχ.